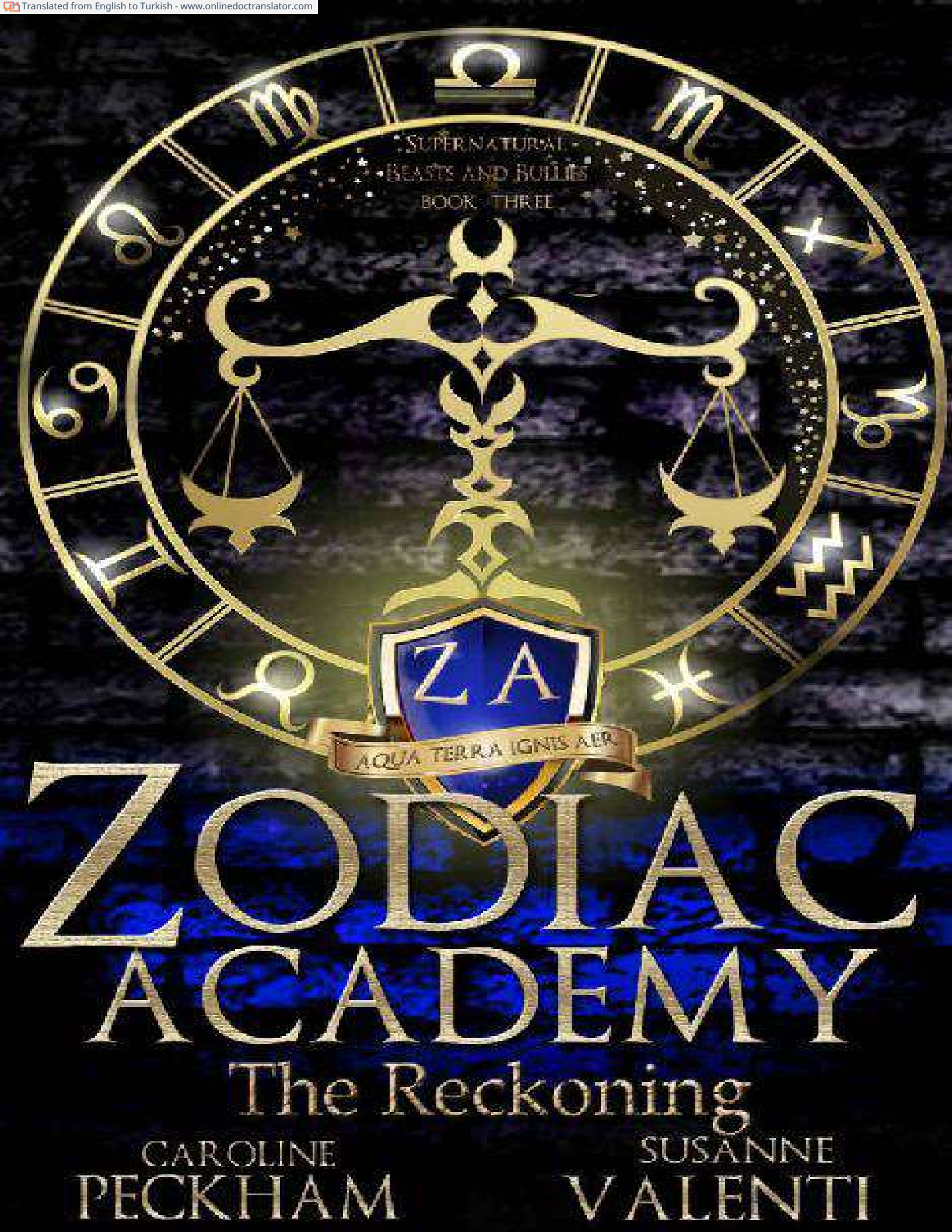
Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

ZODYAK AKADEMİSİ

Hesaplaşma

ile

Caroline Peckham ve Susanne Valenti

Zodiac Academy'ye hoş geldiniz, işte kampüs haritanız.

Tüm öğrencilere not: Vampir ısırıkları, uzuv kaybı veya ağlayan ormanda kaybolma derse geç kalmak için geçerli bir mazeret sayılır.

Haritayı daha yakından keşfetmek için üzerine tıklayın.

Tcanlar ölümler Starlight Academy'den sekiz, Zodiac'tan dört. Tüm öğrenciler.

Akşama kadar hâlâ çamur ve kana bulanmıştım, üzerimde duman kokusu asılıydı. Sayısız kişi yaralandı ama elimden geldiğince çoğunu iyileştirdim ve daha fazlasını Uranüs Revirine taşıdım. Güvende olduklarından emin olmak için Darius'u Vega İkizleriyle birlikte Ignis Evi'ne gönderdim. Son öğrenciler de odalarına çekildiklerinde ya da ilgilenildiklerinde, üzerime çöken bir ağırlıkla kendi evime yöneldim.

Bu nasıl oldu? Nasıl girdiler? Neden daha hazırlıklı değildik? Yaprakların durgun havada hışırdamadığı, ürkütücü derecede sessiz olan Ağlayan Orman'dan kıvrılarak Dünya Bölgesi'ne yöneldim. Kısa süre sonra fakülte mahallesine vardım ve Asteroid Place'e giden uzun kapıyı açtım.

Avlu, kenarlarındaki koyu karanlığı dağıtan ışıklarla parlıyordu. Havuzun önünde önümde uzun tuğla dağ evleri dizisi uzanıyordu ve Washer'ın bir şezlongda oturduğunu gördüm, saçları ıslak ve kıyafetleri yeni değiştirilmişti. Elinde bir şişe bir şey tutuyordu ve ben yaklaşırken votkanın keskin kokusu burnuma çarptı. Bana tek kelime etmeden teklif ettiğinde seçici olacak havada değildim ve yutkunup ona geri verirken yüzümü buruşturarak uzun bir içki aldım.

Bana tepeden tırnağa baktı, gözlerinde korkuyla halime baktı. "Kartları okudum. Nova bana inanmadı."

Sert bir şekilde başımı salladım, uzaklaşmak için hareket ettim ama bileğimi yakaladı. Siren gücü, sessiz bir teklifle beni nazikçe itti.

"Bırak beni," dedi ben onu susturamadan. "Endişeni biraz olsun gidermek için yapabileceğim en azından bu. Nova'nın beni dinlemesi için daha fazlasını yapmalıydım ama *BEN* okuduğundan şüphe etmeye başladı. Daha önce hatalar yaptım..."

Rahatlama vaadi tüylerimi diken diken etti ama dudaklarımı sımsıkı tutarak ondan uzaklaştım.

"Okumayı tamamen tesadüfen yaptım," diye devam etti. "Tarot öğretmek için pratik yapıyordum - Pitball'dan ne kadar hoşlanmadığımı biliyorsun," dedi Washer, açıkça bir şeyler söylemem için çaresizce.

iç çektim "Su perileri, tahminlerimizi aşmak için kendiliğinden hareket eder. Olan bu, Brian. Başını salladı, boğazı inip kalkıyordu. "Son sayı neydi?"

Ne demek istediğini sorma gereği duymadan derin bir nefes verdim. "On iki. Zodiac'tan dört. Dövüşmek için kalan iki genç ve iki birinci sınıf öğrencisi."

"Daha fazla olmaması bir mucize," diye mırıldandı Washer, tekrar votkasını yudumlarken.

"Vega Twins'e teşekkürler."

Yavaşça başını salladı, gözleri önce bana sonra tekrar havuza döndü. "Sanırım Tarikatlarının ne olduğuna dair bir teorin var?"

Buna cevap vermedim. Çoğunlukla bende olmadığı için. Ve kısmen, üzerimde hala ölüm kokusu alabildiğim ve bunu tartışmak yerine ciddi olarak kendime biraz zamana ihtiyacım olduğu için.

"Elaine gece yarısı bir toplantı yapacak," diye homurdandım ve ardından benimkiyle Washer'ın dağ evleri arasındaki ara sokağa yöneldim.

Darcy'den beslenmemiştim ve neredeyse sihirle boşaltılıyordum. Washer'ın bu stresin bir kısmını çekmesine izin vermek cazip gelebilirdi ama güç rezervlerimin sonuna kadar inmiştim. Ve şu anda tamamen boş olmak istemiyordum. Bu cehennem gecesi bitmeseydi diye. Belki de ondan beslenmeliydim. Ama her şey düşünüldüğünde bir sik hareketi gibi hissetmişti.

Blue'yu Darius'la bıraktığımdan beri, onun kül rengi yanaklarının ve kocaman gözlerinin kalıcı izi retinalarımda yandı. Bu gece bir savaşçının vahşiliğiyle yanımda savaşmıştı. Ve benim lanet hayatımı kurtarmıştı.

Şimdi, onsuz sürükleniyordum, kalbim ona gitmek için göğsümden ayrılmaya çalışıyordu. *Bu bir şeyleri değiştirir mi?*

Hayır. Olamaz. Buna izin veremezdim. Ondan uzak durmaya yemin etmiştim ama bu geceden sonra, ikimizin de ölüme bu kadar yaklaşmasından sonra, kafamın içinde fısıldayan küçük bir ses uyandı:*Kahretsin, yarın ölmüş olabiliriz.*

Sokağın yarısında kapımı açtım ve evim dediğim büyük dağ evine adım attım. Işığı yakmadan önce her zamanki gibi kapıyı bir kalkanla kapatarak arkamdan kilitledim. Gri ve beyaz tonlarında açık plan mutfak-yemek alanı önümde belirdi. Neredeyse dört yıldır burada yaşıyordum ve kampüste profesör maskesini gerçekten çıkarabileceğimi hissettiğim tek yer orasıydı.

Pis Pitball setimi çıkarıp çöpe attım ve banyoya yöneldim. Hem öğrencilerin hem de Perilerin kanını yakmak için kendimi duşta neredeyse haşladım. İşim bittiğinde üzerime bir gömlek ve şık bir pantolon giydim, dolaptan bir şişe burbon kaptım.

ve kendimi kanepeye attım.

Yorgunluk vücudumun her santimini mahvetti ve resmi bir toplantıdan önce içmem gerekenden çok daha fazla içtiğim için.

Gözlerimin kapandığını fark ettim ve uykunun tatlı hiçliği tarafından yutulmasına izin verdim.

* * *

Atlas'ım ping atıyordu ve birisi kapımı yumrukluyordu. İnledim, kanepede doğruldum ve burbon şişemin her yere döküldüğünü gördüm. Tamam, bir *üçüncü* bir şişe burbon.

Atlas'ımı kaptım, gece yarısına sadece çeyrek olduğunu fark ettim -*peki neden şu anda herkes beni kovalıyor?*

“Lance! Açın!” Francesca'nın çılgınca sesi kapının diğer tarafından seslendi.

Atlasımdaki mesajı kontrol ettiğimde bunun sadece Elaine'den bir hatırlatma olduğunu anladığımda homurdandım.

Toplantıda desteğe gerçekten ihtiyacım var, Lance.

FIB ensemde nefes alıyor ve onlara bu işi böyle hallettiğimizi göstermeliyiz.

biz profesyoneliz.

geç kalma

Elaine Nova.

"Mızrak!" Francesca daha sert vurdu. "Beş saniye içinde cevap vermezsen kapıyı kırarım." Kendimi ayılmaya zorlamak için vücuduma yeterince şifa enerjisi vermeye çalıştım. Ama kahretsin, dumanlar üzerinde koşuyordum.

Yüzümü ne kadar içmek zorunda kaldığımı ele vermeyen bir ifadeyle toparlamaya çalışarak kapıya yöneldim. Kapının etrafındaki kalkanı devre dışı bıraktım ve kilidini açtım, onu sonuna kadar çektim, Washer'ın verandasının üzerindeki parlak lamba göz yuvalarımı sıkıştırırken irkilmeme engel olamadım.

Bok gibi görünüyorsun. Francesca göz devirerek beni itti ve ben inleyerek kapıyı kapatıp sırtımı ona dayadım.

Siyah FIB tulumu giymişti, ela saçları yüksek bir atkuyruğu şeklinde toplanmıştı ve yüz hatları onaylamayan bir şekilde kaşlarını çatmıştı. Odaya şöyle bir göz attı, yere dökülen burbonu içine çekti ve daha da sert bir ifadeyle bana döndü. “Bunu yapamazsın. Şimdi olmaz."

"Dersi atla." Mutfağa geçtim, kendime bir bardak su doldurdum ve ikiye böldüm.

uzun yudumlar Şimdi yarı kesilmiştim, duygularım sanki üzerlerine yastık bastırılmış gibi boğuktu. Uyuşmuş olmak her şeyi çok daha kolaylaştırdı.

"Ne olduğunu görmem gerek. Öğrenciler şu anda çok travma yaşıyor ve Müdür Nova çok meşgul. Bana göster." Elini uzatarak ileri doğru yürüdü.

Bileğini tuttum, boğazımdan alçak bir hırıltı çıktı. "Başım çok ağrıyor Francesca, Cyclops istilasından kusmak da istemiyorum."

Elini kıvırıp kurtardı, sonunda FIB gösterisini bırakırken kaşları çatıldı. "İyi misin?"

nefes aldı, gözleri sempatiyle dans etti.

Bana öyle baktığında göğsümde rahatsız edici bir duygu kıpırdandı. "Ben Fae'yim." Yanından hızla geçtim ve şu anda tam olarak ne kadar bir tren kazası olduğumu görmek için duvardaki aynaya yöneldim.

"Bu bir cevap değil," diye itti tam ben kendime bakarken. Gözlerim kan çanağına dönmüştü ve koyu gölgeliydi; Ölüm ısınmış gibi görünüyordum.*Kahretsin, The Orb'a bu şekilde gidemem, Elaine taşaklarımı küpe yerine koyacak.*

Elimi saçıma atıp düzeltirken Francesca kaşlarını çatarak yanıma geldi. "Bu seni etkilemiyormuş gibi davranmana gerek yok."

“Ama ben öğrencilere bunu öğretiyorum, değil mi? Periler serttir, kırılmazlar.”*Şimdi hepimiz The Orb'da toplanıp bu yalanı sürdüreceğiz.*

Orada o kadar uzun süre sessizce durdu ki onu tekrar paramparça etmek zorunda kaldım.

Yürütmeniz gereken bir soruşturma yok mu? Daha uygun bir gömlek almak için odama yöneldim çünkü bu bir haftadır kayanın altında kalmış gibi görünüyordu.

Francesca beni takip etti ve gömleğimi çıkarıp dolabımdan siyah bir tane çıkarıp omuz silkerken onu görmezden geldim. Döndüm ve onu kişisel alanımda buldum, başı bir yana eğikti. "Bazen senin için endişeleniyorum. Ve bunu bir arkadaş olarak söylüyorum.” Bana endişeli bir şekilde kaşlarını çattı ve derin bir iç çektim.

Francesca, Nebula Müttefiklerimden biriydi. Benimle birlikte Zodiac'ta Aer House'daydı ve FIB'e katıldığından beri, görev dışındayken birkaç defadan fazla bana yardım etmişti.

Nymph durumu aylardır kontrolden çıkıyordu ve Darius'la ben sayılarını kontrol altında tutmak için işi kendi elimize almıştık. Zodiac'ın on millik yarıçapında bir şey görüldüğünde bana haber verirdi. Bu kesinlikle yasa dışıydı, ancak FIB'in kabul etmeseler bile alabilecekleri tüm yardımı kullanabileceğini biliyordu. O benim sırlarımı sakladı, ben de onunkini. Güvenimiz örtüktü. Ama bana hiç öyle bakmadı*O*. Sanki ben bir bokla ilgilenmiyormuşum gibi.

"Yapma," dedim basitçe, duvardaki saate bakarak. Gece yarısından hemen önceydi.

"Gitmeliyim."

Başıyla onayladı, bir tutam saçını kulağının yanından çekiştirdi. Burada bekleyeceğim. Sen yokken doldur, ben de

anılarına bakabilirsin.” Yorgun görünerek yatağıma çöktü ve diz üstü bir tepkiyle vuruldum.

"Hayır," diye ağzımdan kaçırdım ve sanki fazladan bir kafam büyümüş gibi bana baktı.

"Ne?" Kaşları şaşkınlıkla kırıştı. Eşit*BEN*Bu tepkinin nereden geldiği konusunda kafası karışmıştı. Tek bildiğim, bu gece yatağımın bana ait olması gerektiğiydi - Leydi Bourbon dışında.

"Bu gece burada kalamazsın." Odadan çıktım ve kapıya yönelirken yolda Atlas'ımı kaptım. Arkamdan yürüdüğünü duydum ve düz bir retten çok bir açıklamayı hak ettiğini biliyordum. "Biraz boşluğa ihtiyacım var, tamam mı? Vampirin ihtiyaçları var.” Ona baktım ve omuz silkmeden önce bana anlamlı bir bakış attı.

"Tamam ama bana o anıları borçlusun." Evden çıkarken bana alaycı bir şekilde sırıttı ve kapıyı kilitledim.

Asteroid Place'den çıkıp The Wailing Wood'dan geçen patikada yürürken, "Washer'ın bunları size seve seve teklif edeceğinden eminim," diye alay ettim.

"Ew," diye soludu. "Tanrım, öğrencilere hâlâ o incecik mayoları giydiriyor mu?"

"Evet."

"Benimkinin bana en kötü evliliği verdiğini hatırlıyorum ve o sadece*sevilen*çözmeye çalışmamı izliyor.”

"Ah evet, bunu hatırlıyorum. Bu yüzden herkes sana Wedge-cesca dedi.”

"Yapmadılar!" Koluma şaplak attı ve kıkırdadım, göğsümden bir ağırlık hafifledi.

Hâlâ başım dönüyordu ve bunun alkolden mi yoksa benim sihir eksikliğimden mi olduğundan emin değildim. Francesca kaşlarını çatarak bana baktı ve sonra bileğini uzattı. "Burada. Sadece bir FIB ajanını ısırdığını kimseye söyleme.”

Kolunu yakalayıp dişlerimi damarlarına kaydırırken dişlerim karıncalandı ve karşı koyamadım. Ormanda durduk ve ben yemek yerken Francesca diğer elini omzuma koydu. Parmakları boynuma kadar gitti ve saçlarıma dolandı, göğsümde sıkı bir sıkışmaya neden oldu. İçimdeki kuyu dolmaya başladı ve yanında bağırsaklarıma da bir rahatlama doldu.

Geri çekildim, metalik tadın son kalanını da yuttum ve sonunda beynimdeki bulanıklığı iyileştirdim. "Bu gece zamanında gelsem iyi olur," dedim ve ne demek istediğimi anlayarak başını salladı. Saatine baktıktan sonra gözlerini gökyüzüne çevirdi.

"Pekala, sanırım beş dakika geç kalman senin için tam zamanı."

Ona çarpık bir şekilde sırıttım ve sonra ağaçların arasına fırladım, Vampir hızımı kullanarak Taş ile aramdaki mesafeyi doldurdum.

Dışarı çıktım ve buz gibi bir rüzgar boynuma çarptı. İzleniyormuşum hissiyle arkama baktım. Dişlerimi gösterdim, Taş'ın etrafındaki binaları herhangi bir düşman belirtisi için aradım.

Ama Nova'nın içeriden gelen sesi dışında her şey sessizdi. Yollarda devriye gezen birkaç FIB ajanı belirdi ve ben de arkamı dönmeden önce onlara başımı salladım.

Sessizce The Orb'a adım attım, kapının sağına ilerledim ve sırtımı duvara yasladım. Etraf öğrencilerle doluydu, fakültenin geri kalanı onun arkasında otururken herkes odanın diğer ucunda dikkatle Nova'yı dinliyordu.

İçgüdüsel olarak Darius'u aradım ama önce Mavi'yi buldum. O, kız kardeşiyle birlikteydi, ikisi bir ASS ordusuyla çevriliydi, attıkları o ateşin ne olduğunu bulmam gerekiyordu. Beni çıldırtıyordu. Darcy'nin yanında savaşmış ve gücünün tamamını görmüştüm. Ve bunun ne anlama geldiği konusunda deli gibi endişelendim. Böyle bir sihirle, o ve kız kardeşi, Mirasçılar için resmi bir tehdit oluşturuyordu. Darius'a. Ve Mavi ile ne kadar tuhaf bir bağlantım olursa olsun, Darius'un Göksel Konsey'e oturmasını ve bu süreçte babasını görevden almasını sağlamam önümde duramazdı.

Bunu kontrol edebilirim.

Diego Polaris, kolunu onun omuzlarına atarak onun yanında kıpırdandı. Çenem kilitlendi ve göğsümde akkor bir enerji oluştu. Oraya gidip onu boğazından Orb'tan çıkarmak için tamamen mantıksız bir dürtü duydum.

Mantıklı ol, Lance. Tek seferlik bir şeydi. O kıskanılacak senin değil. Yalnız bırakın. Darius'u

Mirasçıların geri kalanıyla her zamanki koltuğunda otururken gördüm. Seth'in çenesi gergindi ve gözlerinde duygu titreşiyordu. Sürünün bir kısmı sandalyelerinde sessizce ağlıyordu ve ağzım seğirdi. Ashanti Larue bugün düşmüştü. Eski Airsentry'nin mezun olduğu yılın başından beri Pitball takımındaydı. Odanın etrafındaki kırmızı gözlerden, ölen diğer üç kişiyle kimin arkadaş olduğunu anlayabildim.

Perilerin Ashanti'yi ve bizim türümüzden birkaç kişiyi kaçırdığını öğrenince içimde şiddetli bir öfke yükseldi. Büyüleri, hayatlarıyla birlikte çalındı. Periler bunun bedelini ödeyecekti. Hiç şüphe yok ki Göksel Konsey Üyeleri dizlerinin üstüne çöktüklerini görecek bir misilleme hazırlıyorlardı.

Nova ciddi bir şekilde, "Akademimizin bugün uğradığı kayıplar nedeniyle hepimiz derinden üzüldük," dedi. Mükemmel bir şekilde taranmış görünüyordu, koyu renk bukleleri parlak bir topuz şeklinde kıvrılmıştı ve kıyafetleri tertemizdi. Daha önceki savaşta güçlü bir Manticore olarak savaştığına dair tek bir işaret bile yoktu ama vardı. Tıpkı bu odadaki pek çok kişi gibi. Ama Fae'nin yolu buydu. En zor zamanlarda bile yolumuza devam ettik. "FIB cesetleri ailelerinin yanına gönderdi. Hepimiz Darren Torkin, Lily Jessops, Harriet Kent ve Ashanti Larue'yi çok özleyeceğiz-"

Kurt sürüsü bir ağızdan uludu, sesi midemi delip geçti. Caleb kolunu Seth'e doladı ve Max onun elini tutmak için uzanarak Siren hediyeleriyle acısını dindirdi.

"Bu trajedi bizi derinden sarsmış olsa da, Fae olduğumuzu hatırlamalıyız. Biz değil

düşmanın karşısında bocalamak. Başımızı yukarı kaldırıp yürüyoruz. Yarın dersler normal seyrinde devam edecek ve 1. sınıflar bu hafta yapılacak Hesaplaşma için hazırlıklara başlayacak. Gölgelerde sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi perilere yıkılamayacağımızı göstereceğiz. Bir an bile değil."

Birkaç kişi alkışladı ama öğrencilerin çoğu bastırılmış görünüyordu.

Nova, düğmeli ceketinin görünmez bir kıvrımını açtı ve ellerini birbirine kenetledi. "Şimdi," dedi sertçe ve herkes başını kaldırdı. "Zodyak Akademisi resmen kilitlendi. Bugün bize savaş açan aşağılık yaratıkların eline bir öğrencimizi daha kaybetmeyeceğiz. Sokağa çıkma yasağı, hafta sonları da dahil olmak üzere her gece tam saat dokuzda başlayacak. Bu süreden sonra Evlerinden çıktığı öğrenilen her öğrenci ağır cezalara çarptırılacaktır. Hanenizden iki yüz elli puan düşecek ve Profesör Orion tarafından gözaltına alınacaksınız." Bana işaret etti ve bir göz denizi yoluma döndü.

Bu emirleri çiğnemeyi düşünen asilerin kalplerinde biraz korku uyandırmak için onlara karanlık bir bakış attım. Darcy'nin gözleri benimkilere kilitlendi ve ciğerlerim sıkıştı. Onu içimden çıkarmak neden bu kadar zordu? Uğruna çalıştığım her şeyi riske atmayı düşünmem için bir bakış yeterliydi.

O yüzden bakmayı kes pislik.

Nova devam etti, "Kurtadamlar akşamın erken saatlerinde ayın altında koşmak zorunda kalacaklar-" O devam ederken inlediler ve bu sokağa çıkma yasağının bizim için oluşturduğu en önemli sorunu fark ettiğimde tekrar Darius'u aradım.

Sanki o da aynı şeyi düşünüyormuş gibi bakışları benimkine çarptı ve ben de onu çağırmak için başımı salladım. Oturduğu yerden kaydı ve uzak duvara doğru ilerleyip bana doğru ince bir iz sürmeye başladığında kimse ona pek aldırış etmedi.

Kapıdan geri sıvıştım ve bir dakika sonra dışarıda bana katıldı. Pluto Ofisleri ile Merkür Odaları arasındaki gölgeli yola doğru ilerlerken hiçbir şey söylemedi. FIB her yerde sürünüyordu, bu yüzden tek bir kelime etmeden yürümeye devam ettim, ofislerin girişine döndüm ve kapıyı yüksek sesle arkamızdan kapattım. Atriyum ölümcül bir sessizlik içindeydi ve tasnif makinelerinin üzerindeki loş mavi ışıklar karanlığa nüfuz ediyordu. Önlem olarak avucumu açtım ve çevremizde susturucu bir baloncuk oluşturdum.

"Sokağa çıkma yasağı eğitiminiz için gerçek bir sorun teşkil ediyor," dedim kollarımı kavuşturarak.

Darius başını salladı. "Evet ve benim hala pratik yapabileceğim kendi enerji tüketen hançerim bile yok."

"Arkadaşın Milton'ın çaldığı diğer her şeyi geri aldın mı?" diye sordum koyu bir tonda. Bunun için lanet olası işimi kaybetmeseydim, Darius'un odasını yaktığı için o çocuğu sindirebilirdim.

"Odasında olan birkaç parayı geri aldım," diye homurdandı. "Bundan fazlasını alıp almadığını söylemek zor ve ona doğrudan hançer hakkında soru soramam. Fazla dikkat çekerdi. Ama o da

ne olduğunu anlamak için kalın.

"Böyle bir şeyde aptallık tehlikelidir. Ya kendini kesmeye başlarsa?" diye tısladım, bir elimi ensemde gezdirerek.

"Bunu yaparken yakalanırsa bütün hayatını mahveder."

Sözlerinin ağırlığı havaya yerleşirken aramızda gergin bir an geçti. Yakalanırsak ikimiz de her şeyimizi kaybederdik ama bu yolda artık duramayacak kadar uzaktaydık.

"İhtiyacımız olan son şey FIB'in onu ele geçirmesi," dedim endişeyle. "İzlenebilir değil ama böyle bir yapının kampüste yüzdüğünü öğrenirlerse cadı avı başlatırlar."

"Sikişme arkadaşın onları arkamızdan uzak tutacaktır," diye alay etti Darius ama benim oyun oynayacak havamda değildim.

"Nymphs'in peşine düştüğümüzde Francesca beni koruyor. Diğerinin farkında değil*Hobiler*dedim kuru bir sesle, Darius bunu bilse de. Benden sadece yükselmek istedi, bu da onun çok kötü bir ruh hali içinde olduğu ve ateşle oynadığı anlamına geliyordu.

"Bence senin olduğunu anlasa bile senin için kurşunu yiyecektir." Parmaklarımı bir kıvırmayla ciğerlerindeki havayı aldım ve ağır ağır tükürdü.

Dışarıdan bir çıtırtı sesi gelmişti. Kesinlikle bir ayak sesi.

Darius nefesini tutarken bana ters ters baktı ama ona attığım bakış tam olarak nedenini anladı ve gözleri kapıya kaydı. Etrafımızda bir susturucu balonu oluşturmuştum ama bir FIB ajanı bunu sezmiş olsalardı bunu ihlal edebilirdi.

Yaklaşıp Darius'un kulağına konuştum. "FIB'in bu kez soruşturmasında şeffaf olmadığını hissediyorum. Hepimizi izliyorlar. Sana özel mesaj atacağım. Okuduğunuz anda gönderdiğim her şeyi silin."

Başını salladı ve beni göğsüme sert bir şekilde itmeden hemen önce susturucu balonu düşürdüm. "Arkadaşım orada öldü! Sakin kalamam ve o toplantıda öylece oturamam, Profesör!"

"Biraz nefes alman gerekiyor," diye gürledim. "Sipariş formunun kontrolünü kaybedersen sana yirmi Ev Puanı veririm."

"Siktir git!" Darius, Pluto Ofislerinden fırladı ve ben de peşinden gecenin karanlığına yürüdüm. "Yirmi Ev puanı ve benimle Perşembe akşamı gözaltında buluşabilirsin!" Arkasından bağırdım. *Bu bize pratik yapma şansı vermeli.*

Hava ürkütücü bir şekilde sakindi ama çevremde hareket eden bir gölge, sanki her zaman orada değilmiş gibi sinsice ilerleyen FIB ajanına karşı beni uyardı.

"Senin işini istemezdim," diye şaka yaptı ama gözleri beni rahatsız edecek şekilde üzerimde gezindi.

"Çocuklar uslu dursa iyi olur," dedim, hafifçe gülümseyerek ve yavaşça başını salladı.

"Onu duydum. Her hafta bir isyan başlatan on yaşında bir çocuğum var. Çocukların var mı? "Hayır. Gerçekten hayattaki amacım değil.

“Öğretmen diyor.” Tek kaşını kaldırdı.

"Pekala, seni çocuk yapmaktan alıkoymanın bir yolu varsa, o da yirmi dört yedi yaşında bir grup gencin yanında olmaktır."

"O gün fikrini değiştireceksin. Ayrıca, sadece gençsin. Uzun süredir mezun olmuş olamazsın, en büyüğümle aynı yaşta görünüyorsun...”

Gülümsememi olduğu yerde tuttum ama yüzüm acımaya başlamıştı. *Benim hakkımda bir bok bildiğini sanma, pislik herif.* “Dört yıl bitti.”

Bana baktı. "Ve sen bir profesörsün? -de *Bu* akademi? Bunu nasıl başardın?" *Meraklı pislik.* “Düz finallerimdeki gibi. *Ve Acrux Amca ipleri elinde tutuyor, böylece her zaman oğlunun bir mil yarıçapında olmak zorunda kalıyorum.* Kahrolası bir öğretmen olmak bile istemiyordum. Başka birinin bunu söyleyebileceğinden şüphe duymama rağmen...

Alçak bir ıslık çaldı. "Eh, bahse girerim öğrencilerle fakülteden daha kolay arkadaş oluyorsun, ha?"

Gözlerim keskinleşti ve gülümsemem dramatik bir şekilde soldu. Bu adam benimle gelişigüzel ilgilenmiyordu, beni sorguya çekiyordu. Ve bu kanımda şiddetli bir fırtına çıkardı.

Dans etmek ister misin bok çuvalı? Bu gece cehenneme gittim ve geri döndüm, yani sen parkta bir yürüyüşsün.

“Arkadaş edinmem *herhangi biri* çok kolay, en azından tüm öğrenciler, Bay..?”

Malone. Gordon Malone. Lionel Acrux'un oğlunu özel bir sohbet için buraya kadar getirmen bana tuhaf geldi. Duyduğuma göre senin ailenin onlarınkiyle özel bir ilişkisi var." Zafer, bu oyunu kazanmış gibi gözlerinde parladı. Beni bir şeyde yakaladığını. Ama olsaydı cehennem olurdu.

Rozetini ve rütbesini ararken gözlerim onun üzerinde gezindi. ikramiye. Bu kaybeden Francesca'nın altındaydı. Çünkü o da benim gibi hayatta üstlendiği her işte başarılıydı. FIB'de eğitim sınıfındaki herkesten daha hızlı yükselmişti. Ve o zamandan beri tırmanmayı bırakmamıştı.

"Pekala Bay Malone, sanırım amiriniz Ajan Sky nereye kaçtığınızı merak edecek." Kaşları havaya kalktı. "Onu biliyorsun?"

"Evet, kız arkadaşımı oldukça iyi tanıdığımı düşünmek isterim." Yüzünden parlak küçük çizmelerine kadar akan kanı çarpık bir memnuniyetle izledim. değildi *Baştan sona* doğru ama o gündeme getirirse inkar etmezdi. Artık geceleri patronuna eşlik eden adamı sorguya çektiğini bildiğini bilmesini beklemiyordum.

Boğazını temizledi. "Evet, muhtemelen haklısın. Ona benim...” “Ne yapıyorsun?” sırıttım.

"Hiç bir şey." Başını eğdi. "İyi geceler." Aceleyle uzaklaştı ve omuzlarım düştü. Bu, önlenen bir krizdi ama bu hafta karşı karşıya olduğum çok daha büyük sorunlar vardı. Görünüşe göre Vega İkizleri, Tarikat formlarında ortaya çıkmak üzereydiler ve artık taht için gerçek bir tehdit olduklarını kanıtladılar.

Üstelik Ay tutulması Hesaplaşma ile aynı zamana denk geldi. Bu, Darius'un babasının Solaria'ya bir veba getirmesini engellemenin bir yolunu bulmaya çalışırken, her iki etkinliğe de birinci sınıf öğrencileri hazırlamak için kıçımı yakmak üzere olduğum anlamına geliyordu.

Zodiac'ta buna Cehennem Haftası adını verdiler. Ve bu yıl, her zamankinden daha gerçekçiydi.

"Tveya?" Darcy'nin fısıldayan sesi, uykuda saklandığım yerden bana ulaştı ve inleyerek irkildim. "Tory?" dedi biraz daha yüksek sesle.

"Hayır," diye mırıldandım ve kafama bir yastık çektim.

Köpek yorgundum. Ignis Evi'ndeki odamdaydık, Nymph saldırısının korkunçluğundan beri ikimiz de arkadaşlığımızdan ayrılmak istemiyorduk. Dünkü Pitball maçından sonra olanlardan ve Nova'nın bize temelde her şeyi yutup eğitimimize devam etmemizi söylediği o toplantıya gittikten sonra, gece geç saatlere kadar konuşmuştuk.

Bir noktada ikimizin de bayıldığını tahmin etmiştim ama Darcy'nin neden beni tekrar uyandırmanın iyi bir fikir olduğunu düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Uzuvlarımdaki ağrıdan ve sisli beynimden bunun şafağın koltuk altı olduğunu ancak hayal edebiliyordum ve günün o saatini görmek istemem için hiçbir sebep yoktu.

"Bunu duyabiliyor musun?" diye sordu Darcy, sesindeki endişe yastığı yastığı biraz indirmeme neden oldu.

Kulağıma tuhaf bir ses gelene kadar sırtüstü yuvarlanıp hareketsiz yattığımda yine inledim. Metal bir gong'un uzaktan çınlaması gibiydi.

"Bu nedir?" diye sordum, kendimi dirseklerimin üzerinde biraz zorlayarak ve uykulu gözlerimi kırpıştırarak.

Darcy yatağımda dikilmiş oturuyordu, kollarını kavuşturmuş, dinlemek için başını kaldırmıştı.

"Bu çılgın okulda her şey olabilir. Belki Mantikorlar sihirlerini yenilemek için gong çalıyorlar ya da Harpiler ay ışığı altında gong müziğiyle dans etmeyi seviyorlar, diye önerdim.

Darcy gönülsüzce güldü ve gong'un boğuk sesi bu sefer biraz daha yakından gelince ikimiz de sustuk. Yine de ayın altında dans eden bir ses değildi; BT

gelecek bir şeyin vaadi gibi, bundan daha uğursuzdu.

Bu düşünceyle sırtımdan aşağı bir ürperti geçti ve kendimi doğrulttum.

"Bunu söyleyeceğime inanamıyorum ama erkenden yola çıkıp The Orb'da kahvaltıya gidelim mi?" Diye sordum. Artık uyanıktım ve o lanet olası gong çalıyordu, zaten daha fazla uyuyacağımı düşünmemiştim.

Darcy, "Ben de aynı şeyi düşünüyordum," diye yanıtladı, ses tonuna bir rahatlama eklendi.

Yataktan kalkmak için hareket ettim ama Atlas'ım aniden daha önce hiç duymadığım yüksek bir zil sesi çıkardı. Darcy odanın karşısındaki masada da aynısını yaptı ve ben bunun neyle ilgili olduğunu anlamak için komodinin üzerinden benimkini çekmeden önce birbirimize baktık.

Bakışlarım mesaja takılınca gözlerim şaşkınlıkla irileşti ve Darcy'nin de okuyabilmesi için uzattım.

CEHENNEM HAFTASINA HOŞ GELDİNİZ!

Siz ve birinci sınıfın geri kalanı şimdi resmi olarak The'e giden haftaya başlıyorsunuz.

hesaplaşma

Bu hafta boyunca, prestijli akademimizdeki yerinize layık olup olmadığınızı belirleyecek olan son değerlendirmeye katılmadan önce Elementlerinizin denemelerini geçmelisiniz.

Tamamen meydan okuduğunuzdan emin olmak için, öğrenci vücudunun geri kalanı fırlatacak

her fırsatta yolunuzu daha fazla test edin ve hayatınızı cehenneme çevirin!

Bu yılki resmi kayıt için kesinti yapacak mısınız?

Ne kadar Fae olduğunu kanıtlamanın zamanı geldi.

Sevgiler - Müdür Nova

"Nasıl bir saçmalık?" Darcy inanamayarak nefes aldı. "Dün bir sürü insan öldü. Nova'nın gelecekte Perilere karşı duracak kadar güçlü olmak istiyorsak eğitimimize devam etmemiz gerektiğini söylediğini anlıyorum, ama bu biraz fazla gibi görünüyor.

"Bu lanet yerdeki her şey biraz fazla," diye homurdandım.

"Öğrenci topluluğunun geri kalanının hayatımızı cehenneme çevireceği ne anlama geliyor?" diye sordu Darcy. "Eh, en azından bu kısım farklı olmayacak," diye şaka yaptım. "Aslında, sadece bize odaklanmak yerine dikkatlerini tüm birinci sınıf öğrencilerine dağıtmaları gerekiyorsa, o zaman her zamankinden daha kolay bir zaman içindeyiz demektir."

“Bu iyi olur. Ama bunun sırtımızdaki hedefi daha da büyüteceğini hissediyorum," diye içini çekti Darcy.

"Belki sen haklısın. En azından alıştık.” Kendimi doğrulttum ve yatağa geri dönme dürtüme karşı savaşırken parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim.

Gong'un sesi gitgide yükseliyordu ve bunun Cehennem Haftası saçmalığıyla ilgili olduğu hissine kapıldım.

"Birinci sınıf öğrencileri!" Koridordan yüksek sesle bir kız sesi geldi ve kapalı kapıma bakarken tereddüt ettim. “Cehennem Haftası üzerinizde! Derse hazırlanmak ve odalarınızdan çıkmak için on beş dakikanız var. Gönüllü olarak gelmeyen herkes dışarı sürüklenecektir. Uyarıldın!"

Darcy'ye baktım ve inledim. "Neden sabahın erken saatlerinde başlamak zorunda?" Diye sordum. "Beni her gün bu saatte uyandırırlarsa gerçekten cehennem olur."

"En kötüsünün bu olduğunu umalım," diye yanıtladı Darcy, o da ayağa kalkarken.

Ben banyoya girmeden önce bunun olası olmadığını ikimizin de bildiğini söyleyen bir bakış attık. Duşa girmeden önce saçlarımı topladım, yastık ve yumuşacık çarşaf özlemine rağmen sıcak suyun beni uyandırmasına izin verdim.

Çabucak dışarı çıktım ve Akademi üniformamı giyip saçımı terbiyeli bir şekilde düzeltirken sırayı Darcy'ye bıraktım. Makyajımı yapmaya başladığımda, Atlas'ım özel bir mesajla ping attı.

Otomatik olarak ona uzandım, kimden geldiğini görünce dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

Caleb:

Bu yüzden kuma birkaç çizgi çekmemiz gerektiğini düşünüyorum...

Cevap vermeden önce ne demek istediğini merak ettiğim için kaşlarımı çattım.

Tory:

Bilmeceler gibi konuşmak, yalnızca seni daha çok bir pislik gibi gösterir.

Caleb:

Ve ben bunun imkansız olduğunu düşünüyordum. İki tarafımızı korumaktan bahsediyorum ilişki ayrı.

Tory:

Bizim bir ilişkimiz yok.

Atlas'ımı umursamadan yatağıma fırlattım ve makyajımı tamamlama işine geri döndüm. Darcy kendi duşundan çıktı ve sorma zahmetine girmeden dolabımdan başka bir üniforma aldı. Her şeyde aynı beden olduğumuz için, standart olarak birbirimizin kıyafetlerini çalmayı çoktan kabul etmiştik. Ve ölümlü dünyada eskiden olduğu kadar seçeneklerimiz kısıtlı olmasa da bu, yakın zamanda bırakmamız muhtemel olmayan bir alışkanlıktı. Tanıdık ve doğaldı ve bu çılgın akademiye geldiğimizde değişmeyen birkaç şeyden biriydi.

Atlas'ım arkamdan ping attı. Ve yeniden. Ve yeniden.

Darcy onu ilgiyle inceleyerek, "Bu sabah popülersin," yorumunu yaptı. Cevap

olarak homurdandım. Caleb yine pantolonuma girmeye çalışıyor.

Bir kahkaha attı. "Onun bunun için ne kadar uğraşmasını sağlayacaksın?"

“Bizi bir maden ocağı işine sokan bütün olayda yer aldı. Bu yüzden onunla işim bittiğini düşünüyorum," dedim küçümseyerek.

"Evet, kesinlikle öyle olmalısın," diye onayladı. "Ama gözlerindeki o bakış öyle olmadığını

söylüyor." “Bu sadece beynimin onun sıcaklığından kör olan kısmı. Onu dinlemeyi reddediyorum çünkü o bir sürtük. Beynimin mantıklı kısmı hayır diyor ve bundan sonra ona ve bekaret kemerine eşlik edeceğim.

"Tamam," dedi Darcy, bana tamamen ikna olmadığını ama bu konuda yapabileceğim pek bir şey olmadığını söyleyen bir tavırla. Geçmiş performansım kendisi için konuştu.

Atlas tekrar ping attı. Ve yeniden.

"En azından ne kadar rezil olduğunu görelim," dedi hain bir gülümsemeyle.

Güldüm ve Atlas'ımı yataktan almak için hareket ettim.

Caleb:

Bu çok soğuk, Tory. Senin de bir şeyler hissettiğini biliyorum... bunlara tepki olarak çıkardığın sesler inkar etmek biraz zor ;)

Caleb:

Yalvarmamı mı istiyorsun? Senin için dizlerimin üzerine çökme fikri hoşuna gitti mi?

Caleb:

Şimdi beni görmezden mi geliyorsun? Tüm taht meselesi hakkında aynı fikirde olmayı kabul edip kabul edemez miyiz?

durumla ilgili hayal kırıklıklarımızı birbirimizden mi çıkarıyoruz?

Söz veriyorum, bu konuda çok hayal kırıklığına uğradım ve kendimi daha iyi hissetmem için çok çalışmam gerekecek.

bu konuda...

Caleb:

Ne kadar hayal kırıklığına uğradığımı görmek ister misin...? Bunu çözmek için gerçekten yardıma ihtiyacım var...

Son mesaj, Caleb'in duştan çıktıktan sonra aynada çektiği bir fotoğrafını içeriyordu. Sarı bukleleri nemliydi ve her zamankinden daha koyu görünüyordu ve açıkta kalan kaslı vücudunun her santimi, yağlı nem damlalarıyla parlıyordu. Resim belinde kesildi ve lacivert gözleri, boğazımdaki bir yumruyu yutmama neden olan bir yoğunlukla parladı.

Caleb:

Gelip gerisini görmek ister misin?

Darcy bir kahkaha attı. "Eh, ne istediğini kesinlikle biliyor."

Bakışlarım su ile parıldayan sıkı karın kaslarının resmine takıldı ve inledim. "Neden böyle bir pislik olmak zorunda?" Şikayet ettim.

"Pekala, öyle olmasaydı, muhtemelen ondan hiç hoşlanmazdın," diye mantık yürüttü ve ben de buna gülmekten kendimi alamadım.

"Bu trajik bir şekilde doğru bir değerlendirme," diye kabul ettim.

Caleb'i asılı bırakmaya karar verdim ve özel mesajları ağzımın kenarından bir gülümsemeyle kapattım.

"Süre doldu birinci sınıf öğrencileri!" Kızın sesi yine kapımın ötesinden geldi ve endişeyle çevremize baktık. "Cehennemle yüzleşmek için dışarı çık - sadece gelip seni almak zorunda kalırsak daha kötü olur!"

Darcy, çantasını omzuna atarken, "Bu okul çılgınca," diye inledi ve biz de oraya gitmeye hazırlandık.

Atlas'ımı kendi el çantama tıkıştırdım ve kapıya doğru ilerlerken üzerime fırlattım. Kalkan mı? Son anda, kapının dışında bekleyen birinin kafamızdan aşağı bir kova su falan atmasını hayal ederek önerdim.

"İyi fikir," diye onayladı Darcy.

İkimiz de güçlü bir hava büyüsü kalkanı fırlattık ve kalbim boğazımda, kapımı açtım. Kapı ardına kadar açıldı ve hiçbir şey bulamamak için dışarı çıkarken nefesimi tuttum. Koridor terk edildi.

Darcy ile bakıştım ve ortak salona inen merdivenlere yönelirken hızla arkamıza kilitlendim.

Tek ses, kalbimin hızla içine düştüğü o çok uzaktaki gong'un inatçı çınlamasıydı.

ile ritim.

Sessizce aşağı indik ama ayaklarım ortak salondaki merdivenlerin dibine değdiği an hareketsiz kaldım. Tüm salon, yüzlerini gizleyen düz beyaz maskelerle uzun siyah cüppeler giymiş öğrencilerle doluydu.

Bir an için hiçbir şey olmadı, hepsi maskelerindeki göz deliklerinden bize baktılar ve kendimi tüyler ürpertici bir kış tarikatı kabusuna düşmüş gibi hissettim.

Karşımda, ikimizi işaret etmek için elini kaldıran Marguerite'in beyaz maskesinin arkasına düşen alev kızıl saçlarını tanıdım. "Taze et!" Ağladı ve odadaki her öğrenci tek tek bize saldırdı.

Çığlık attım, yarattığım kalkana daha fazla enerji harcadım ve yanlışlıkla bizden fırlayıp onlara çarpan, öğrencilerin ayaklarını yerden kesen ve kırmızı halının üzerinden yuvarlanan bir hava büyüsü patlaması yarattım.

"Kahretsin," diye nefes verdim, yaptığım şeye baktım ama Darcy çoktan elimi yakalamıştı ve Ignis öğrencileri şoklarını atlatıp tekrar üzerimize gelirken beni hareket ettirmek için çekti.

Darcy'nin koruduğu kalkanın dışına alevler çarparken odanın ortasından koştuk ve ben de ona yardım etmek için kendimden bir tane daha fırlatmaya çabaladım.

"*Koşmayı bırak ve kalkanlarını bırak!*" diye sordu Marguerite, sesi Zorlamayla kalınlaşmıştı. Tamamen sihrimizi sürdürmeye odaklanmışken, aklımızı bu tür bir saldırıdan korumaya çalışmamıştık bile. İkimiz tökezleyerek durduk, kalkanlar anında yanıp söndü.

Bana son sınıf olduklarını düşündürecek kadar büyük bir grup adam tarafından boğulmuştuk ve bizi birbirimizden kopardılar.

Onlara küfrettim, ellerinden kurtulmak için çırpınırken çırpındım ama onlar beni ortak salondan geçirip Marguerite'in önünde dizlerimin üzerine çökerttiklerinde sadece güldüler. Darcy yanıma itildi ve onu tutan adamlara birkaçını güldürecek kadar güçlü bir şekilde küfretti.

"*Karşılık verme*" Marguerite emretti ve bunu beklemediğim için kendime lanet ederken hain bedenim hareketsiz kaldı.

Ürkütücü, ifadesiz beyaz maskesinin altında gözleri heyecanla parıldadı ve elinde siyah bir keçeli kalemle bana doğru eğildi.

Alnıma bir şeyler karalarken, zorlaması beni olduğum yere yapıştırdı ve ardından dönüp aynı muameleyi Darcy'ye de teklif etti.

"*Şimdi sınıfa koş*" Marguerite emretti.

Ayağa fırladım ve yanımda Darcy ile hızla odadan çıktım, Baskı bizi buna zorladı.

koşmak. Cüppeli Ignis öğrencilerinden oluşan kalabalık, biz giderken kahkahalarla gülerek bize yol vermek için ayrıldı.

Dışarı çıktığımızda, gücünün kıskacının gevşediğini hissettim ve sonunda gücümü üzerinden atmayı ve koşmayı bırakmayı başardığımda dişlerimi gıcırdattım.

Darcy yanımda durdu ve kaşlarımı çatarak ona baktım. Sözler*sadece kuzgunumla konuş* alnına kalın siyah keçeli kalemle karalanmıştı.

"Benimki ne diyor?" Hakkında yazdıklarını anlattıktan sonra sordum. "Orospu,"

diye yanıtladı Darcy içini çekerek. "Pek orijinal değil, değil mi?"

"Hayatında hiçbir zaman orijinal bir fikri olduğunu sanmıyorum," diye kabul ettim. Biraz su büyüsü yönlendirdim ve onu kullanarak Darcy'nin derisindeki kalemi temizlemeye çalıştım ama yerinden kıpırdamadı.

"Sanırım bu sihirli bir şekilde yapıştı," diye içini çekti Darcy, üçüncü deneme başarısız olduktan sonra. "Yani

böyle sıkışıp kaldık?" Diye sordum.

"Evet," diye yanıtladı Darcy.

"Harika."

Ben Marguerite hakkında birçok yaratıcı hakarette bulunurken Darcy takdirle gülümsedi. Havalandırmayı bitirdiğimde, ileride Orb'un yakınında asılı duran siyah cüppeli bir öğrenci kalabalığı fark ettim ve durdum.

Darcy, "Birden kendimi pek aç hissetmiyorum," diye mırıldandı.

Midem itiraz ederek homurdandı ama ben de arkamı döndüm. Zaten bugün The Orb'da bekleyen beladan başka bir şey yok gibi görünüyordu.

Bir tıslama dikkatimi Venüs Kütüphanesi'nin yanındaki gölgelere çekti ve bunun nedenini bulmak için kaşlarımı çatarak döndüm.

"Hey Millet!" diye fısıldadı Sofia, bizi fark edince daha yakından işaret ederek. Gölgelerin derinliklerindeydi, sırtını kütüphanenin tuğla duvarına yaslarken gergin bir şekilde etrafına bakındı.

"Ne yapıyorsun?" Yanına yaklaştığımızda gülümseyerek sordum.

"Terra House gençlerinin dikkatinden kaçmaya çalışıyorum," diye açıkladı. "Birinci sınıf öğrencilerini Neptün Kulesi'nin kulesine asmalarla bağlıyorlar."

O yöne bakmak için döndüm ve tıpkı onun söylediği gibi on kat yukarıda çatıya bağlanmış bir grup öğrenci gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Aman Tanrım," diye nefes verdi Darcy.

"Bugünden önce bu Cehennem Haftası olayını biliyor muydun?" diye sordum Sofia'ya, bakışlarımı korkmuş birinci sınıf öğrencilerinden çekerek.

"HAYIR. Ama az önce annemi aradım ve kahkahalarla gülüyordu. Bana iyi şanslar diledi ve burada böyle yapıldığını - birinci sınıf öğrencilerinden bilerek gizli tutulduğunu söyledi.

Sofia etrafa bakmak için biraz öne eğilirken, kelimeleri fark ettim.*Vega göt yalayıcı*yazılı

alnına ve ben öfkeyle dudaklarımı büzdüm.

"Annen sana bu haftayı nasıl atlatacağın konusunda başka bir tavsiye verdi mi?" Darcy ona sordu.

"Sadece yatarak kaldıramayacağımızı söyledi. Karşı koymaya çalışmalıyız. Aslında bu yüzden kütüphaneye geldim.” Sofia bir kitap çıkardı ve başparmağını sıkıştırdığı bir sayfayı açtı. "Sanırım bu kalemi yüzümüzden çıkarmak için ihtiyacımız olan büyüyü buldum."

"Gerçekten mi?" diye sordum heyecanla. Kelimeyle dolaşmaktan pek heyecanlanmamıştım. *fahişe*Öngörülebilir gelecek için alnıma dağlandı.

"Evet... eğer yanlış anlarsam, yine de bir deri parçası koparabilir," diye ekledi gergin bir kahkahayla.

Darcy'ye bir bakış attıktan sonra derin bir nefes verdim.

"Sadece benim üzerimde dene," diye teklif ettim. "Korkunç bir şekilde ters giderse her zaman Uranüs Revirine gidebilirim." "Emin misin?" diye sordu Sofia, parmaklarının arasında sihir kıvılcımları dönerken elini çoktan bana doğru kaldırmış olmasına rağmen.

"Sana güveniyorum." dedim gözlerimi kapatarak.

Sofia'nın parmakları tenimi okşadı ve hemen ardından bir soğuk enerji dalgası geldi. Acı yoktu ve o geri çekilirken yavaşça gözlerimi açtım ve ikisinin bana sırıttığını gördüm.

"İşe yaradı?" Onayladım.

"O yaptı!" dedi Sofia heyecanla. Hızla sihri ona ve Darcy'ye yaptı ve ben de onun gibi nöbet tutmak için bir kez daha patikaya baktık.

On gençten oluşan bir grup köşeyi dönerken, sihirlerini kullanırken kollarının etrafında sarmaşıklar kıvrılırken içimi bir korku şimşeği sardı. Tekrar gözden kaybolmadan önce, biri beni fark etti.

"Taze et!" diye bağırdı ve Venüs Kütüphanesi ile Merkür Odaları arasındaki karanlık patikada hızla uzaklaşırken üçümüz birden çığlıklar attık.

Onları yavaşlatmak için omzuma bir avuç alev fırlattım ve koşarken sola dönerek binanın etrafından dolandık.

Küçükler bizi kovalarken bir savaş narası atıyorlardı ve kalbim panikle gümbürdüyordu.

"Herhangi bir fikir?" Darcy arkamızda bir rüzgar estirip gençleri bir anlığına yere devirirken nefesim kesildi.

Ben dikkatimi yeniden önümdeki patikaya vermeden önce onlar çoktan tekrar doğrulmaya başlamışlardı.

"Bende bir tane var!" Sofia ağladı. Darcy'ye çantasını fırlattı, ardından blazer ceketini çıkardı, hemen ardından gömleği ve eteği geldi.

Kıyafetleri önüme fırlatırken elinden aldım ve ayakkabılarını ayaklarından yırtarak onu çorapları ve iç çamaşırlarıyla bıraktı. Sipariş formuna girip onları parçalamadan önce bunları çıkarmakla vakit kaybetmedi.

Güzel pembe Pegasus formu üzerimizde yükseldi ve Darcy'nin sırtına atlayabilmesi için kanadını eğdi.

Küçükler kaçmaya hazırlanan avlarını gördüklerinde bize küfürler yağdırıyorlardı ve devasa sarmaşıklar, kayan binlerce yılan gibi yolumuza fırladı.

diye bağırdı Darcy, asmalara bir ateş topu fırlatıp onları yok ederken ve bana Sofia'nın arkasından atlamam için zaman verirken bağırdı.

Sofia heyecanlı bir kişnemeyle dört nala havalandı ve rüzgar inanılmaz bir hızla saçlarımı okşadı.

Biz kaçarken gençler arkamızdan bağırdılar ve Sofia'nın kanatlarının birkaç güçlü vuruşuyla gökyüzüne yükseldik.

Yer altımızdan hızla uzaklaşırken kalbim gümbür gümbür gümbür gümbür atarken bir zafer çığlığı attım.

Darcy önümde heyecanla gülüyordu ve yüzümdeki gülümseme o kadar genişti ki yanaklarım ağrıyordu.

Zodiac Akademisi'nde Cehennem Haftası daha yeni başlamıştı, ama buraya geldiğimizden beri bir sürü saçmalıktan kurtulmuştuk, bu yüzden bunun üstesinden gelebildik. Rüzgar saçlarımı savurdu ve Akademi arazisinin güzel manzarası altımıza yayıldı, içimi o kadar yoğun bir neşeyle doldurdu ki içim sızladı.

The Heirs, The Reckoning'i geçebileceğimizi düşünmüyordu ama akademiye evim gibi bakmaya başladığımda, onları yanıltmaya kararlıydım. Biz Fae'ydik. Ve biz buraya aittik. Ve ne olursa olsun kalacaktık.

BENCardinal Magic sınıfında Tory ve Diego arasında oturdu, yüksek bir yerden Sofia'nın sırtında araziden aşağı indi. Orada oturdukça damarlarımdaki heyecan yerini kaygıya bırakıyordu. Orion'u günün soğuk ışığında yeniden görme düşüncesi bende her türlü karmakarışık duyguyu hissettiriyordu. Hiçbiri üzerinde konsantre olmak istemedim. Çünkü deliler kasabasına giden aşırı analitik trene binseydim, bütün gün ona takılıp kalırdım.

Tyler Corbin aceleyle beş dakika geç geldi ama Orion'un hâlâ burada olmadığı düşünülürse bunun bir önemi yoktu. Tüm dönem boyunca sınıfımızın arka sırasında oturan Lily Jessops hakkında konuşurken, sınıf gevezelikle doluydu. Onunla hiç konuşmadığım için kendimi kötü hissettim. Sessizdi ve sadakatinin bize mi yoksa Mirasçılara mı bağlı olduğunu bilmiyordum. Perilerin elinde kaybolduğunu bilmek beni üzdü.

Biri, masasının her yerine yosun ve ışıltılı çiçeklerden bir saygı duruşunda bulunmuştu, masa sürekli kapanıyor ve sonra yeniden çiçek açıyordu.

Kylie, "Böylesine değerli bir arkadaşı kaybetmek çok zor," diye ağlıyordu, o gözlerini silerken arkadaşları etrafında toplanmıştı. "Lily çok tatlı bir kızdı."

Kylie'yi bir kez bile onunla takılırken görmemiştim ve yaptığı dikkat çekme hareketine omzumun üzerinden bir bakış attım. Sırtını sıvazlamak için birinin ölümünü kullanmanın neden doğru olduğunu düşündü? İğrençti.

Atlasım sınıftaki herkesinkiyle birlikte ping attı ve onu çıkarırken kaşlarımı çattım.

The Celestial Times'da Zodiac Academy'den bahsedilmiştir.

Midemde bir korkuyla makaleye tıkladım ve şüphelendiğim şeyi bulduğumda midem daha da bulandı: Gus Vulpecula tarafından yazılmıştı.

ZODYAK'A SALDIRI!

Fae Soruşturma Bürosu dün öğleden sonra okul arazisinde meydana gelen toplu Nymph saldırısına ışık tutmaya devam ederken Zodiac Akademisi yüksek alarm durumunda.

Okullar arası turnuvayı başlatan Zodiac ve Starlight Academy arasındaki Pitball maçının sonunda stadyum, çoğu önceki olaylarda öldürdükleri Fae'den çalınan Elemental sihire sahip yaklaşık elli Nymph tarafından yönetildi.

Ölenler arasında on iki öğrenci (Starlight'tan sekiz ve Zodiac'tan dört) seçildi ve kayıplarını anmak için bir hafta içinde bir nöbet düzenlenmesi bekleniyor.

Müdür Elaine Nova, gerçek Fae tarzında tüm velilere çocuklarının eğitiminde herhangi bir aksama olmayacağını ve okul saatlerinin her zamanki gibi devam edeceğini bildirdi. Birinci sınıf öğrencilerinin bu hafta resmi kayıt sınavlarıyla karşı karşıya kalmasıyla birlikte, normalden daha fazla sayıda okulu bırakma olacağı tahmin edilmektedir. Bununla birlikte, böyle bir baskı altında başarılı olan Fae'lerin potansiyeli, düşmanlık zamanlarında gösterdikleri güçle kutlanacak.

Sınavlarına katılan ve saldırıya hazır bulunanlar arasında Tory (Roxanya) ve Darcy (Gwendalina) Vega da vardı. Görgü tanıklarının raporları, savaş sırasında her iki Vegas'ın da gizemli bir kırmızı ve mavi ateş yaktığını gördüklerini belirtiyor. Zodiac Akademisi'ndeki bir tanık ve öğrenci olan Bayan Marguerite Helebor şu ifadeyi verdi: "Yardım ettiklerini düşünüyor gibiydiler, ancak sihirleri hilekar ve tehlikeliydi. Bazı ölümlere onların saldırıları neden olmuşsa şaşırmam."

Diğer tanıklar, kavga sırasında Vegas'ın beceriksizliğinden bahsetti ve birçoğu, The Reckoning'e devam etmelerine izin verilmeden önce zihinsel bir muayeneden geçmelerini istiyor. Bir zamanlar Vega İkizleri biraz dengesiz ama nispeten zararsız bir ikiliden başka bir şey değilmiş gibi görünse de, şimdi onlardan korkacak daha çok şeyimiz var gibi görünüyor.

İkisinin hangi Düzen olarak ortaya çıkacağına dair krallık çapında bahisler yapılıyor. Ancak iki Ejderhanın daha iktidara gelme olasılığına dair söylentiler dolaşıyor. Yüce Lord Lionel

Acrux yorum yapmak için müsait değildi ama oğlu Darius bunu söylemek zorundaydı.

"Sevgili Zodiac Akademimizde meydana gelen olaydan dolayı hepimiz çok üzgünüz. Mirasçı arkadaşlarımla birlikte, halkımıza böyle bir trajedi yaşattıkları için Nymphe'lere karşı önlem almayı düşünüyorum. Vega İkizleri ile ilgili olarak, bu büyük ihtiyacın olduğu zamanda Solaria'nın geleceğinin yetenekli ellere geçmesini sağlama iddialarından alenen vazgeçmelerinin en uygun olacağı dışında söyleyecek çok az şeyim var.

Diğer Mirasçılar da benzer dileklerini ifade ettiler, ancak Vegas'ın gerçekten de tahtlarını talep etmek niyetinde olduğuna dair söylentiler dolaşırken, yaklaşan savaş hakkında kendi görüşlerini neden henüz ortaya koymadıklarını ve nasıl yapacaklarını merak etmek gerekir. halletmeyi umuyordu. Dün gece geç saatlerde ifade almak için onlara ulaştığımda, her iki taraf da beni reddetti.

Daha fazla bilgi için baskı yaparken, kimliğini açıklamak istemeyen güvenilir bir tanıktan, Tory Vega'nın gece boyunca birden fazla cinsel partnerle nişanlı olduğunu, kız kardeşinin ise savaş sırasında gözden kaçırdığı anlaşılan bir kuzgunu endişeyle koridorlarda dolaştığını öğrendim. .

Davranışlarından çıkarabileceğim tek olası sonuç, iki Vegas İkizi'nin babalarının çılgın çizgisini paylaştığı ve hak iddia edip kazanırlarsa kesinlikle Solaria'nın üzerine bir başka vahşet saltanatı getirecekleri.

"Saçmalık," diye tısladım ve Atlas'ımı bir takırtıyla masamın üzerine fırlattım. "Bu tamamen yalan." Tory, "O Gus denen adamın benim yumruklarımla bir randevusu var," diye hırladı.

Pek çok sınıf arkadaşımızdan kıkırdama sesleri geliyordu ama beklediğim kadar çok değildi.

"Sorun değil, Chicago. Kimse The Celestial Times'da yazılan hiçbir şeye inanmıyor," dedi Diego ve Sofia gözleri parlayarak başını salladı.

Sofia gururla, "Yine de o tarihte orada olmak isterdim, Tory," dedi. "Toynaklarımın öfkesini getirirdim."

"Savaşta yaptın," dedim sırıtarak ve gözleri parıldadı. "Hey, şey, Darcy... Tory?"

Etrafımda döndüm ve Tyler'ın önümüzde durduğunu ve elini sarı uçlu saçlarının arasından geçirirken biraz garip göründüğünü gördüm.

"Evet?" Tory, o makale hakkında bir şey söyleyip söylemediğini onu unutulmaya hazırladığını söyleyen bir bakışla sordu.

"Sadece şey demek istedim... periler ortaya çıktığında ikinizin de yaptığı şey... gerçekten cesurcaydı. Ve siz ikiniz olmasaydınız hala burada olabileceğimden emin değilim. Şu Gus Vulpecula denen adam pis bir yalancı. Annem The Daily Solaria için çalışıyor, bu yüzden onun gerçeği öğrenmesini sağlayacağım. Gerçek gerçek." Aceleyle koltuğuna dönmeden önce önce benim masama, sonra Tory'ninkine bir şey koydu.

Bana verdiği derin bir pas rengine, ardından da altın rengine dönüşen yeşil yaprağı aldım ve kelimeler üzerine yayılmadan önce. Onları okurken şok beni ele geçirdi.

Teşekkür ederim.

Tory'yi eşleşen bir tane tutarken buldum ve bana tam bir şaşkınlıkla baktı.

Orion odaya girdi ve kapıyı o kadar sert çarptı ki, midem düğümlenirken neredeyse yaprağı düşürüyordum ve aniden her yerim çok sıcaktı. Bana yarım bir bakış attı, sonra kararlı bir şekilde ileriye baktı ve odanın başına doğru yürüdü.

Kolunun altında bir karpuz olduğunu fark ettiğimde kaşlarımı çattım ve masasına vardığında karpuzu yere koydu ve ceketinin cebinden bir şey çıkardı. Diego'nun bere şapkasını karpuzun üzerine kaydırırken tanıdım, bir kalem aldı ve üzerine kızgın küçük bir gremlin gibi görünen bir yüz çizmeye başladı.

Açısını Diego'ya çevirdi, sonra onu işaret etti. "Bunu geri istiyor musun?" "Evet,

efendim," dedi Diego, şakağında nabzı atan öfkeyle.

"Öyleyse ders bitmeden onu geri almaya çalışmanı tavsiye ederim."

Diego, Orion elektronik kalemini masadan alıp tahtaya dönerken ayağa kalkmak için hiçbir harekette bulunmadan ona baktı. O şapkayı Diego'dan alan Seth'ti ve şimdi onu Orion'dan geri almak için uğraşması hiç adil değildi. Oraya gidip onu kapması kadar basit olmayacağını da hissettim.

Orion kenara çekilerek tahtaya yazdıklarını ortaya çıkardı.

<u>HEPİNİZ Dipten Besleyen Kaybedenlersiniz.</u>

Kıyameti üzerimize salacakmış gibi sınıfa ters ters bakarken ağzım açık kaldı.

"Bu Cehennem Haftası," diye çıkıştı ve herkes onun vahşi ses tonundan ürktü. "Ve hepiniz işe yaramazsınız."

"Aman Tanrım, efendim!" Kylie sözünü kesti. "Zambak*Sadece*öldü, nasıl olur da-"

Orion elini kaldırdı ve parmaklarını şıklattı. Boğazını tutarak tükürdü ve boğuldu

ve panik içinde oturduğu yerden kalkıyor. Orion koridorda kayıtsızca ilerledi ve ona kesinlikle aldırış etmediği için kalbim göğsümde gümbür gümbür atıyordu.

"Boğuluyor!" Jillian, kıpkırmızı kesilen Kylie'nin sırtına vurarak feryat etti. "Profesör!"

Yanıma yaklaştığında nefesim kesildi ve bana karanlık bir bakış attı.

"Evet, Bayan Vega?" diye sordu, tamamen sakindi, ağzındaki çarpık gülümseme. "Boğuluyor," diye tısladım ve sanki onu yeni fark etmiş gibi bakışlarını Kylie'ye çevirdi. "Bariz olanı belirttiği için Aer'den beş puan." Yanımdan geçti ve ben de koltuğumda dönüp giderken sırtına ters ters baktım.

"Bayan Minör." Jillian'ı işaret etti. "Yıldız burcu olmayan üç takımyıldızı Latince adlarıyla adlandırın."

Jillian başını sallayarak ağzını açıp kapadı.

"Öyle yap yoksa buradaki arkadaşın bayılacak. Sana bir ipucu vereyim: hem senin hem de onun soyadı birkaç takımyıldız adının parçası." Kollarını kavuşturarak bekledi ve Jillian'ın gözleri kocaman açıldı.

"U-ursa Minor, Ursa M-majör ve, ve-"

"Ve?" diye sordu.

"Tekboynuz!" diye ağzından kaçırdı ve Orion elini salladı.

Kylie koltuğuna yığıldı ve derin ciğer dolusu havayı içine çekerken ağır bir şekilde öksürdü. "Görünüşe göre arkadaşınız tam bir oksijen israfı değil, Bayan Binbaşı. Bu yüzden, sınıfımda değerli havayı da boşa harcamadığınızı bana kanıtladığınızdan emin olun."

Kylie boğazını tutarken nefes nefese başını salladı ve ona öfkeyle baktı. Neredeyse boğularak öldükten sonra ne kadar etkilenmemiş göründüğünden biraz etkilendim.

"Yani belki de hepimiz tamamen işe yaramaz değiliz. Belki de daha çok çalışmak için doğru motivasyona ihtiyacın vardır." Koridora geri döndü, eli Sofia'nın omzuna gitti. Diğer avucu Tory'ye doğru fırladı ve onun ciğerlerindeki havayı çaldı.

Tory dimdik oturdu, eli göğsüne gitti.

Orion, "Bayan Cygnus, tüm Fae'lerin Bayan Vega maviye dönmeden önce yapabilecekleri yedi Kardinal Büyüyü sayın," diye emretti ve Sofia korkuyla ciyakladı.

Kalbim deli gibi güm güm atıyordu ama Sofia sınıftaki en zeki Fae'ydi ve hemen yanıtını verdi. "Şifa, Zorlama, Havaya Kaldırma, Çağırma, İllüzyon, Kehanet ve Atmosferik Manipülasyon."

Orion, Tory'yi gücünden kurtardı ve Tory, Tory odanın önüne geri yürürken, "Göt deliği" diye boğarak nefes aldı.

Ona anlayışlı bir bakış attım ve dudaklarını büzdü.

Orion kollarını kavuşturarak masasına yaslandı. "Ciddi bir lanet sorunumuz var. Corbin, bana ne olduğunu söyle. Sessizce kalan ve omuzlarını silken Tyler'ı işaret etti.

"Kutuplar mı?" Orion, Diego'ya kimin başını salladığını

sordu. Gözleri bana kaydı. "Bayan Vega?"

"Kardinal Büyü öğretmenimizin bir psikopat olduğunu mu?" Teklif ettim, kız kardeşime saldırmasından dolayı içimde hâlâ kaynayan öfke.

Çenesi ölümcül bir şekilde tik takladı ve kalbim ritimsiz bir şekilde güm güm atmaya başladı. "Dengesiz terimini tercih ederim ve açıkçası bu senin problemlerinin en küçüğü." Uzaklara bakarken ağzı eğlenceyle seğirdi.

Dengesiz haklıydı. Artı tamamen öngörülemez. Ve bunun benim sorunlarım arasında en önemsizi olduğunu düşünmemiştim, tam oradaydı, Solaria'ya savaş ilan eden Periler ve damarlarımda yaşayan çılgın bir ateş.

"Önümüzdeki on saniye içinde bir yanıt almazsam, birinin kafası tavana çıkacak," dedi Orion soğukkanlılıkla.

O iki elini kaldırıp parmaklarını birer birer sayarken herkes cevapları seslenmeye başladı.

"Periler mi?" birisi ağladı.

"Hesaplaşma?" başkası denedi. "Cehennem

Haftası bizi öldürecek mi?" Jillian feryat etti.

"Berbat mıyız?" Diego ağzından kaçırdı ve Orion geri sayımı bitirmek için bir saniye durakladı ve parmağını onu işaret etmek için kullandı.

"Tam olarak hangi konuda berbatsın?" diye sordu.

"Ee, her şey?" Diego denedi ve ağzımdan kaçan kahkahaya engel olamadım. "Hayır," diye içini çekti

Orion, geri saymaya hazır bir şekilde parmağını tekrar kaldırarak.

"Pratik büyü!" Sofia parmağını kıvırmadan hemen önce tedarik etti.

"Evet," diye neşelendirdi parlak bir gülümsemeyle. "Ignis'e on puan." Parlayan gözleriyle hepimize baktı.

"Söyle Corbin, geçen hafta senden kaç Vampir içti?" Tyler kaşlarını çatarken Orion ona yaklaştı.

"Şey... belki dört?" dedi omuz silkerek. "Ve onlarla

savaşmayı denedin mi?" Orion sordu.

Tyler beceriksizce, "Eh... bilirsin, bırak gitsinler daha kolay," dedi. "Açık olarak. Ve

bazılarınız..." Vampir hızıyla sınıfı süpürdü ve herkes kaskatı kesildi. Tory kulağına eğilirken eli Tory'nin omzuna indi. "Aslında zevk alıyorsun, değil mi?"

Tory kızardı ki bu kız kardeşim için çok şey söylüyordu. "Aslında bu seni ilgilendirmez, değil mi?

Profesör?”

“Değil mi? Naçizane size katılmıyorum." dik durdu ve ardından sınıfın önüne doğru ateş etti. “Besin zincirinin en altında oturmaktan memnunsanız, hepinizin burada olmasının ne anlamı var? Saflara tırmanmak istemeyen Fae'leri eğiterek zamanımı boşa harcamayacağım." Keskin gözleri hepimizi taradı ve bizi hızlı olana indirdi. "Son zamanlarda bir Siren tarafından tüketildiysen elini kaldır."

Sınıftaki Sirenler dahil herkes elini kaldırdı. "Karşı koyarsan elini yukarıda tut."

Tory'ninki dışında neredeyse herkesin elleri düştü ve ben ona sırıttım. "Ah evet! Tory Vega, Max Rigel'in gırtlağını yumrukladı," dedi Tyler heyecanla. "Şimdi mi yaptı?" Orion hafif bir gülümsemeyle sordu.

"İyi evet." Tory masumca omuz silkti ama gözleri hatırayla parladı.

"Sanırım bunu Caleb Altair ile de denedin, değil mi?" Orion donakaldı ve yüzündeki gülümseme düştü. "Öyle düşünmemiştim."

Kylie, "Efendim - henüz diğer Fae'lerle savaşmak için eğitilmedik," diye seslendi. "Çoğumuz sokak dövüşü becerilerine sahip bir pislik değiliz."

"Belki de gidip lağımda biraz zaman geçirsen iyi olur, Bayan Binbaşı, çünkü diğer Fae'lerle sihirli bir şekilde dövüşmek için Hesaplaşma bitene kadar eğitilmeyeceksin," dedi Orion ve Tory ile ben sırıtmaya başladık. "Gerçek şu ki, bir Fae senden her yararlandığında kıçına tekme yemen umurumda değil. Karşı koymaya çalışmazsan, bu okuldaki yerini hak etmiyorsun. Anlatabildim mi?"

bir üfürüm*Evet efendim*odayı doldurdu.

"İyi. Bu haftaki ilk göreviniz, içinizdeki Fae'yi kucaklamak. Yatarak bir bok yemeyin. Kaybedersen kimse seni yargılamaz ama kazanmayı denemezsen bizden biri değilsin. Ve eğer onu hackleyemezsen, sınıfımdan defol." Kapıyı işaret etti ve bir çocuk gerçekten eşyalarını topladı ve aceleyle dışarı çıktı. Kapı arkasından yavaşça kapandı ve dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

"Buna Cehennem Haftası denmesinin bir nedeni yok," diye homurdandı Orion. "Seni kırmaya çalışacağız. hatta belki*elde etmek*kırık. Ancak sebat ettiğiniz ve Hesaplaşma'yı atlattığınız sürece gerçek Fae olarak kabul edileceksiniz. Zodiac Academy'deki yeriniz resmiyet kazanacak. Yılın geri kalanını atlatamasanız bile, bunu sizden kimse alamaz. O yüzden em. Ve sahip olduğunuz her şeyle sıcakla yüzleşin. Kendine dikkat etmeyi unutma, çünkü bu sınıftaki herkes gelecek hafta burada olmayacak."

Vay be. Buna hazır mıyım?

Orion tahtaya dokundu ve ekran ders başlığına dönüştü.

"The Reckoning'e kadar Elemental Denemeler bu hafta yapılacak." Ekrana dokundu ve program yanıp söndü.

Perşembe: Hava Denemesi

Cuma: Su Denemesi

Cumartesi: Yangın Denemesi

Pazar:Dünya Denemesi

Pazartesi: Hesaplaşma

"Sahip olduğunuz Elementlerin denemelerine katılacaksınız." Tory ve bana kısa ve öz bir ifadeyle baktı. "Bu, her duruşmaya katılacağınız anlamına gelir.*Her*Tuttuğun element."

"Harika," diye mırıldandı Tory ve midem kasıldı.

"Bu çılgınlık, chicas." Diego bir elini kıvırcık siyah buklelerinin arasından geçirerek başını salladı.

"Denemeler çok gizlidir, bu yüzden size herhangi bir ipucu vermeyeceğim. Ancak şunu söyleyebilirim ki, Elemental sınıflarınızda öğrendiğiniz yetenekleri test edecek ama en önemlisi cesaretinizi test edecek. Daha büyük öğrencilere bu hafta boyunca hayatınızı olabildiğince zorlaştırmaları talimatı verildi, bu nedenle sınavlarınızla yüzleştiğinizde bitkin düşecek, kızacak ve eve gitmeye hazır olacaksınız. Bu yüzden hayatta kalacaksanız doğanızın en güçlü yanını çağırmanız gerekecek."

"Fikrimi değiştirdim." Odadan ayrılan adam beyaz-sarışın kafasını kapıdan geriye doğru uzattı ve herkes ona bakmak için döndü.

"Adını çoktan unuttum," diye hırladı Orion ona ama çocuk kapıyı açtı ve Atlas'ı göğsüne bastırmış halde geri içeri girdi.

"Ben Elijah Indus," dedi sertçe, çenesini kaldırarak.

"Benimle koridorda konuş," diye emretti Orion, ileri atılırken yüzünde kötü niyetli bir ifade vardı ve Elijah geri geri kapıdan çıktı. Orion onun peşinden adım attı ve kapı kapanırken birkaç kişi koltuklarından fırlayarak dinlemek için kapıya yaslandı.

Orion'un gümbürdeyen sesi tüm sınıfı titrettiği için tamamen gereksizdi.

"KARARSIZLIĞINIZLA DERSİMİ BÖLMEMİN UYGUN OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORSUNUZ!?"

Diego koltuğundan fırladı, masaya koştu ve bere şapkayı karpuzdan aldı. Onu cebine koyarken, ağzımdan keyifli bir kahkaha ile korku dolu bir nefes alma arasında bir ses çıktı.

koltuğuna döndü.

"Seni arayacaktır," dedim, kalbim daha hızlı çarpıyordu. "Sen

çok ölüsün," diye güldü Tory.

"Haklısın." Diego kaşlarını çattı.

"İşte, onu bana ver." Elimi uzattım ve Diego'nun gözleri doldu.

Kafasını sertçe salladı "Hayır, başını belaya sokar."

"Bende olduğunu bilmeyecek," dedim Orion'un sesi yine havayı ikiye bölerken.

"Ailenin seni bu akademiye sokmak için organlarını satıp satmadığı umrumda değil, bu senin payını alıp almamanla tamamen alakasız!"

Parmaklarımı Diego'ya doğru salladım ve tereddütle şapkayı çıkarıp elime koydu. "Emin misin?"

"Eminim."

Tory, "Bununla iyi şanslar," diye alay ederken, Sofia şapkaya sanki patlamak üzereymiş gibi bakıyordu. Onu eteğimin arkasına, Orion'un gitmeye cesaret edemeyeceği bir yere tıkıştırdım, blazer ceketimi yumruyu gizleyecek şekilde düzenledim. Kapı hızla açılıp öğrenciler dağılıp yerlerine kaçarken daha dik oturdum.

Orion, Elijah'yı sınıf başkanına doğru yönlendirirken ellerini omuzlarına bastırarak odaya itti. Elijah'ın yüzü solgundu ama Orion cezasını çekmeye hazırlanırken yüzünde kararlı bir ifade vardı. Önde ve merkezde olması için Elijah'yı dürttü, sonra geri çekildi, böylece hepimiz ona bakakaldık.

Orion, "Bay Indus'un söyleyecek bir şeyi var," dedi.

İlyas boğazını temizledi. Sınıf dikkatle bekledi ve bazı insanlar kıs kıs güldü. "Acınası haldeyim."

"Ve?" diye sordu Orion.

"Ve bir korkak."

Orion başını salladı, hâlâ bekliyordu.

Elijah içini çekti. "Ve okul için utanç kaynağı olduğum için hepinizden özür dilemek istiyorum. Ve Solaria'ya. Ve tüm Fae ırkına."

"Tekrar dışarı çıkarsan işin biter," diye hırladı Orion ve gerçekten bunu kastettiğini hissettim. Koridordan Elijah'nın sandalyesine doğru yürüdü ve sandalyeyi odanın bir yanına taşıdı. House Aqua'dan yirmi puan. Koltuğunuzu geri kazanana kadar derslerimin her birinde ayağa kalkabilirsiniz.

Elijah hızla başını salladı, masasına geri döndü ve beceriksizce sandalyesinin olduğu yerde durdu.

"Sağ." Orion tahtaya döndü ve gözleri şapkasız karpuza kaydı. Gırtlağından karanlık bir kıkırdama çıktı ve meydan okuyan bir sırıtışla yavaşça Diego'ya döndü. "Durmak

yukarı, Bay Polaris.”

Diego kendisine söyleneni yaptı ve Orion önünde durmak için hareket ederken biraz titriyordu. Sanki onu nasıl mahvedeceğine karar veriyormuş gibi Diego'yu incelerken şapka içimi yakıyordu.

"Geri ver." Orion elini uzattı ve Diego karşılık olarak başını salladı. Diego'ya tepeden tırnağa bakarken gözleriyle hesaplayarak iyice yaklaştı. "Hmm... sende yok, değil mi?" Gözleri bana çarptı ve kalbim neredeyse yanıyordu.

Yüz ifademi çabucak düzelttim ve Tory'nin ödülüne çok yaklaşırsa onu kapacakmış gibi yaklaştığını hissettim.

Orion bakışlarını bana, Tory'ye ve Sofia'ya çevirdi, sonra tekrar bana döndü ve beni ayağa kaldırmak için parmağını kıvırdı. Ayağa kalkarken içimde küçük bir heyecan dans etti. Elini eteğime sokamadı. O öğretmendi. Lionel Acrux'un evinde bana oldukça açık bir şekilde hatırlattığı bir gerçeği.

Elini uzattı ve omuz silktim.

"Hiçbir şeyim yok efendim," dedim masumca.

"Gerçekten bu oyunu oynayacak mıyız?" Yüzüme doğru eğildi ve çok tanıdık tarçın kokusu üzerime yayılırken boğazım düğümlendi ve bana içten içe paylaştığımız öpücüğü hatırlattı. Sözlerinin çifte anlamını okurken tehlike duyularımı karıştırdı. Ağzımın kenarına bir gülümseme takıldı ve başımı salladım.

Bana güvenimi yerle bir eden şeytani bir sırıtış verdi. Kazandığını düşündü. Ama öyle miydi? Geri

çekildi, hala gülümsüyordu. "Bayan Vega'nın o şapkayı elinde tuttuğu her dakika için herkes beş Ev Puanı kaybedecek."

Nefesim kesildi, hemen arkamdaki öğrencilerin ellerini üzerimde hissettim. Sallanarak uzaklaştım, belimdeki şapkayı kapıp Orion'a fırlattım ve hayal kırıklığıyla dolu bir ses çıkardım. Onu havadan yakaladı, karpuzun yanına gitti ve onu düzeltti.

"Sınıftaki herkesi tehdit edersen ben onu nasıl geri alabilirim?" Diego ofladı. Orion

sandalyesinde arkasına yaslandı ve ayaklarını masanın köşesine dayadı. "Bu, Bay Polaris, tam olarak anlamanız gereken şey."

Cardinal Magic'ten bu Cehennem Haftası olayı hakkında öncekinden daha endişeli hissederek ayrıldım. Profesör Orion'un öğretim yöntemi arzulanan çok şey bıraktı. Chicago'daki son lisemizde, beni sıcak ve tüylü hislerle boğmaya çalışan Bayan McGravy adında aşırı ilgili bir rehberlik danışmanım olmuştu. Onun yerine bir pislik olmasını dilediğimi hatırladım. Şimdi bunu istemekle hata ettiğimi düşünmeye başlamıştım. Bayan McGravy, Cehennem Haftası'nı nasıl atlatacağım konusunda bana yapıcı tavsiyeler verirdi ve kendi yeteneğime olan güvenimi iyi bir önlem olarak desteklerdi.

Orion beni herkesin önünde küçük düşürdü, kendimi değersiz hissettirdi ve bana isimler takmadan önce doğrudan yüzüme karşı başarısız olmamı beklediğini söyledi. Ve aslında onun olduğu izlenimini edindim. *aranan*benim de başarısız olmam Başarıya zorlamak istediği diğer öğrenciler gibi değil. Ben ve Darcy için mesele, Darius'a ve diğer Mirasçılara bağlılığına geldi ve günün sonunda tahta çıkmamızı istemedi.

Öğle yemeği için The Orb'a doğru yola çıkarken birinci sınıf öğrencilerinin hepsi bir aradaydı ve daha büyük bir tehditle karşı karşıya kaldığımızda tüm kliklerin, House ayrımlarının ve sosyal çevrelerin eriyip yok olduğunu görmek biraz eğlenceliydi.

Gördüğüm her büyük öğrenci o uzun, siyah cüppelerden birini giyiyordu ve birinci sınıf öğrencilerinin üniformalarımızla kolay hedefler olarak öne çıkmasını sağlamak için olduğunu tahmin ettim.

Kendimi Zorlamadan da koruduğumdan emin olmanın yanı sıra etrafımda bir hava büyüsü kalkanı tuttum. Biraz konsantre olmamızı gerektirdi ve yürürken sessiz kaldık. Muhtemelen hayatım boyunca yemek konusunda en az heyecanlandığım şeydi.

"Majesteleri!" The Orb'a girdiğimiz anda Geraldine yüksek sesle seslendi ve döndüğümde onu bir sandalyenin üzerinde dururken iki kolunu da başının üzerinde sallarken buldum. Dürüst olmak gerekirse, o onlardan biriydi.

tanıdığım en uzun kızlardı ve kalabalığın arasından görünmek için kendini daha yükseğe kaldırması tamamen gereksizdi, ama bunu yapmaktan hoşlanıyor gibiydi.

Odanın solundaki ASS'ye katılmak için hareket ederken, Diego ve Sofia giderken yakın dururken rahatladım.

Yaklaşırken Geraldine, "Masanızı sizin için ayırdım," diye fışkırdı. "En cüretkar şey, ama Su Perisi saldırısındaki tüm yardımlarından sonra, Yüce Egemen Cemiyet'e yüzden fazla yeni üye katıldı!"

"Vay canına," dedi Darcy, bu hayran grubunun beni olduğu kadar onu da rahatsız ettiğini bilmeme rağmen, bir yerden biraz coşku uyandırarak.

Ayaklanmamızı ve tahtımızı geri almamızı istediler ve her ne kadar aşağılık Mirasçılara meydan okuma isteğim gitgide artıyor olsa da, yine de kafama taç takmaya niyetim yoktu. Yani bize olan inançları biraz yersizdi. Yine de, bu özel durumda, gitme konusunda herhangi bir yardımı seve seve kabul ederim ve Ass Club öğle yemeğimizi yerken bizi koruyabilirse, öyle olsun.

Geraldine, tüm büyük öğrenciler gibi siyah bir cübbe giymişti ve biz yanlarındaki masaya oturmak için geldiğimizde arkadaşı Angelica sıcak bir şekilde gülümsedi.

Geraldine zaten bizim için bir dizi sandviç ve kase patates kızartması getirmişti ve kahvaltıyı kaçırdıktan sonra özlemle inleyerek koltuğuma düştüm.

Geraldine'in en yeni üyelerin isimlerini söylemesini tek kulağımla dinlerken ve içlerinden biri heyecanla bizimle buluşmak için ilerlediğinde ara sıra elimi sıkmak için uzatırken, yemeğime düştüm. En iyi günümde herhangi birinin bir prensesten beklediği gibi biri olduğumdan şüpheliydim ve bu tanışmalar devam ederken dikkatimi dağıtmayacağım için onlardan özür diledim.

Nihayet dördüncü sandviçimi bitirdiğimde, sandalyeme yaslandım ve taşan bir kase patates kızartmasını toplamaya başladım. Diego, kayıp şapkasının üzerine kafa yoruyor, onun için ağlayacakmış gibi görünürken, onu geri almak için gitgide daha acıklı yollar buluyordu.

"Neden yeni bir şapka almıyorsun ahbap?" Sonunda sordum.

Darcy beni masanın altından tekmeledi ve soru sorarcasına kaşımı kaldırdım ama görünüşe göre uyarısı çok geç gelmişti. Diego başını ellerinin arasına aldı ve tamamen İspanyolca'ya inmeden önce abuela'sının onu ördüğü hakkında mırıldanmaya başladı. Sofia onu teselli etmeye çalıştı, bana bunun benim hatam olduğunu söyleyen bir bakış attı ve içkimden bir yudum alırken dramatik bir şekilde gözlerimi devirdim.

Kolayı hızla masaya geri koydum ve diğerlerine baktım. "Birisi diyet kola mı istedi?" diye sordum, tesadüfen kimin içkisini içtiğimi merak ederek. Her ne kadar Geraldine'in her zaman yiyecek ve içeceklerimizi almasına karşı çıksam da, o bunu yapmakta ısrar etti ve asla unutmadı.

tercihlerimiz bu yüzden bu hatayı yapacağından şüpheliydim.

Kimse cevap veremeden, Geraldine ve Angelica histerik bir kahkaha atarak dikkatimizi Diego'nun kendine acıma gösterisinden uzaklaştırdı.

"Sana diyet yaptım!" diye haykırdı, kahkahalarının arasından sözcükleri zorlukla çıkarabildi.

"Ne?" Karışıklık içinde sordum.

"Sandviçindeki mayonez de yarı yağlıydı!" Angelica, gözlerinin altındaki yaşları silerken Geraldine'e yapışarak ekledi.

"Neden?" Karışıklık içinde sordum.

"H-h-cehennem haftası!" Geraldine kahkahalarının arasından tısladı, gözleri eğlenceden parlıyordu.

Dudaklarım aralandı ve bu gülünç şakaya karşılık olarak yüz ifademe fazladan bir doz sahte öfke attım ve elimi kalbimin üzerine koydum. "Nasıl yaparsın, Geraldine?" nefesim kesildi. "Arkadaş olduğumuzu düşünmüştüm!"

Kahkahası ulumaya dönüştü ve aslında biraz bağımlılık yaptı, ben Darcy'ye eğlenerek bakarken beni gülmeye zorladı.

ASS masalarının arasından dolanan bir figürü neredeyse fark etmemiştim ve Terra House'daki adama baktım ve bana en iyi arkadaşmışız gibi gülümsedi.

"Yardımcı olabilir miyim?" Neden konuşmamızı böldüğünü merak ederek kaşlarımı çatarak sordum.

"Sana bir mesajım var," dedi neşeyle. Kalkanımı elimden geldiğince güçlendirerek siyah cüppesine şüpheyle baktım.

"Tamam aşkım..."

Caleb iki dakika diyor.

"Ne?" diye sordum, onun ötesinde, Caleb'in, biz yemek yerken hepsi Taş'ta görünmüş olması gereken diğer Mirasçıların yanında tünediği kırmızı koltuğa bakarak.

Oğlan mesajını ileterek uzaklaştı ve ben odanın diğer ucundaki Caleb ile göz göze kaldım.

Bana bilerek sırıttı ve çekirdeğimde küçük bir ısı dalgası oluştu. Atlas'ını cebinden çıkardı ve üzerine bir şeyler yazdı. Bir dakika sonra kendi Atlas'ım vızıldadı ve onu çantamdan çıkardım.

Caleb:

Tik tak.

Darcy ile göz göze gelmeden önce yarısı yenmiş patates kızartmasıma baktım. "Ne?" diye sordu, yüz ifademi okuyarak.

Mesajı görmesi için ona Atlas'ımı teklif ettim ve kaşlarını çattı. Ona, Caleb'la Acrux Malikanesi'nde takılmamıza kadar olan her şeyi anlatmıştım ve o, onun mesajıyla ne demek istediğini açıkça anlamıştı.

"Cidden senin o çılgın oyunu oynamanı beklemiyor.*Şimdi*O mu?" diye sordu. "Ne oyunu?" Sofia merakla sordu ve Diego bile parmaklarının arasından baktı.

Darcy bana tek kaşını kaldırdı, o onlara söylemeden önce iznimi istedi ve ben de başımı sallamadan önce sadece bir an tereddüt ettim. Sıradan bir olay haline gelebilecek bir şeyse, bunu onlardan saklamanın pek bir anlamı yoktu.

"Biz Acrux Malikanesi'ndeki partideyken Caleb'in onu avlamasını sağladı. Onu on beş dakika içinde yakalayamazsa ısıramaz, diye açıkladı Darcy.

"Ve bunu bir kızla yapmanın iyi bir fikir olduğunu düşündün.*Vampir*?" Diego tiksintiyle sordu. "Hey, daha az yargılama dostum," diye tersledim. "Örme eşyalar için ağlayan ben değilim." "Özür dilerim, öyle demek istemedim," diye mırıldandı. Yine de bana öyle demek istiyormuş gibi gelmişti.

Caleb odanın karşısından hâlâ bana bakıyordu ve ben onunla göz göze geldiğimde bileğindeki saate dokunarak bana erken başlamak için zamanımın tükendiğini hatırlattı.

Sandalyemi geriye ittim ve aniden ayağa kalktım.

"Oynayacak mısın?" Darcy şaşkınlıkla sordu.

Orion, artık ısırılmayı kabul etmemem gerektiğini söyledi. Caleb beni yakalayamazsa, ısıramaz," diye mantık yürüttüm, kalp atışım bir derece yükselirken.

"Aklındakinin bu olduğunu sanmıyorum..." Sofia kaşlarını çattı.

"Her neyse. Caleb, Solaria'daki en güçlü Vampirdir. Bir ısırıktan kaçınmak için sahip olduğum en iyi şans bu. Ve şimdi gitmezsem erken başlamam tükenecek.

Darcy gönülsüzce, "Ders on dakika sonra başlıyor," dedi.

Benim için örtün. Orada olacağım!" Dönüp çıkışa koşmadan önce söz verdim.

Dışarı çıkmadan hemen önce odanın ortasındaki kırmızı koltuğa baktım ve dört Mirasçının da bana baktığını gördüm.

Caleb dudaklarında bir gülümsemeyle diğerlerine bir şeyler söylüyordu. Max ve Seth biraz ilgili görünüyorlardı ama Darius oldukça sinirli görünüyordu. Ateşli bakışları benimkilerle buluştuğunda, orada bulduğum öfkeyle kalbim biraz sıçradı. Nymph'lere karşı birlikte savaştığımızdan beri onunla doğru dürüst konuşmamıştım ve zaten ne söyleyeceğimden gerçekten emin değildim. Şu anda, garip bir şekilde birleşmiştik. Ben onun hayatını kurtarmıştım ve o da benimkini kurtarmıştı. Kollarımda ölürken bile ağlamıştım. Ama sonra Orion ortaya çıkmış ve onu iyileştirmişti ve üzerime çöken, onu önemsediğimi düşündüren anlık delilik bir anda yok olmuştu. Onun ve kim olduğu hakkında bilmem gereken her şeyi öğrenmem için beni o çukura nasıl attığını hatırlamam yeterliydi. Ve o benim düşmanımdı.

O anda bana attığı bakış, kendisinin de tamamen aynı hissettiğini söylüyordu.

The Orb'tan çıktım ve saklanacak en iyi yerin neresi olacağını merak ederek hızla etrafıma bakındım. Çok fazla seçeneğim yoktu ve gerçekten iyi bir başlangıç yapmadım, bu yüzden yolu geçtim ve doğruca Venüs Kütüphanesi'ne yöneldim.

İçeri girdiğimde kütüphaneci masasında değildi ve en sonunda sola sallanmadan önce Fae biyolojisi ile ilgili metinler arasında yarışarak aceleyle en yakın koridora girdim.

Dördüncü kata ulaşana kadar yukarı ve yukarı koşarak üst katlara çıkan spiral metal merdivenlerden birine atladım.

Kütüphanenin geri kalanına bakan dar bir balkon boyunca fırladım ve tam kapılar açılıp Caleb içeri girdiğinde korkuluktan baktım.

Adımlarım ferforje geçit boyunca çınlıyordu ve o anında yukarı baktı, gözleri benimkilerle kilitlendi.

Avını gördüğünde dudaklarında yıkıcı bir gülümseme belirdi ve koşmaya devam ederken gülmekten kendimi alamadım. Şimdi kaçabileceğimden şüpheliydim ama yine de Vampir yeteneklerinin yardımı olmadan bunu telafi etmesi gerekiyordu.

Yığınların arasında gözden kaybolduğunda, bir seviyeye inen bir merdiven buldum ve hızla aşağı indim.

En üst kata çıkmak için kullandığım merdivenleri koşarak çıkmaya başladığında Caleb'ın ayak sesleri çınladı ve aşağı inmek için başka bir yol bulmaya çalışarak etrafa bakındım. Sessiz kalmaya çalışırken olabildiğince hızlı hareket ederek yürüyüş yolunda parmak uçlarına basarak ilerledim ve uzak köşede iki rafın arasına gizlenmiş başka bir merdiven buldum.

En alt kata indim ve rafların arasından koşarak tekrar kapıyı hedefledim. Daha yolun yarısına varmadan, Caleb yukarıdan aşağı indi ve önüme indi, beni yakalamak için dört kat aşağı düşmesine yardımcı olmak için sihirle var ettiği sarmaşıkları bıraktı.

Kayarak durdum ve bana yaklaşırken genişçe gülümsedi.

"Anladım."

Ben cevap veremeden, Caleb öne atıldı, beni kollarının arasına aldı ve binanın arka tarafındaki özel çalışma odalarından birine girene kadar Vampir hızıyla beni kütüphanede itti.

Arkamızdan kapıyı tekmeleyip kapattığında ve dişlerini boynuma geçirmeden önce beni duvara doğru ittiğinde şaşkınlıkla nefesim kesildi.

Belimdeki tutuşu rahatsızlık verecek kadar sıktı ve onu bir adım geri itmeye çalıştım ama sımsıkı tuttu ve homurdandı.

"Ah," diye itiraz ettim sinirli bir şekilde ve sonunda mahcup bir sırıtışla beni serbest bıraktı.

"Üzgünüm, Perilerle kavga ettiğimden beri boş koşuyorum ve başka kimseyi ısırmak istemiyorum."

"Orion seninle savaşmak için daha fazla çaba sarf etmem gerektiğini düşünüyor," dedim dişlerinin tenimi deldiği hassas tene dokunarak. Haklı olduğunu düşünüyorum.

Caleb yavaşça öne çıktı, bana uzandı ve ben de ona izin verdim. Parmakları boynuma değdi ve büyüsü yarayı iyileştirirken yaranın içinden kaydı.

Orada kaldı, gözümü tutarken eli tenimdeydi.

"Bana öyle bakma," diye mırıldandım onu başından savmak için ama kıpırdamadı.

"Ne gibi?"

"Sanki Nymph saldırısından hemen önce beni bir çukur zırvasına itme olayında yer almamışsın gibi. Sanki içinde olmayı hiç istemediğim bir kavganın iki farklı tarafında değilmişiz gibi." Tükürdüm, ona ne kadar kızdığıma kendi kendime şaşırdım.

"Biz*vardır*gerçi iki farklı tarafında," dedi ve sesinde özür yoktu, sadece kabul vardı. "Ama kahretsin Tory, seninle bu oyunu oynamayı ne kadar çok sevdiğimi anlamıyorsun. O partiden döndüğümüzden beri neredeyse başka bir şey düşünemiyordum. Seni kollarımda hissetmek, dudaklarımda kanının tadı, benden kaçtığında hissettiğim heyecan..."

Kendime rağmen sözlerine tepki olarak nabzım fırladı ve bana biraz daha yaklaştığında onu geri itmedim.

"Üzgün bile değilsin, değil mi?" nefes aldım

"Bunun için üzgün olamazsın. Sorumluluklarım var. Diğer Mirasçılara, aileme, Solaria'ya... Hepsi için en iyisinin ne olduğunu düşünmeliyim ve eğer sen tahta geçersen, o zaman Nympheler bu savaşı kazanmak için gereken desteği alabilirler. Bunun olmasına izin veremeyeceğimi bilmelisin." Beni serbest bırakmamıştı ve ben de onu gerçekten istemediğimi fark ettim.

Pisliklere karşı biraz zaafım var, diye itiraf ettim yavaşça. "Ama ne oldukları hakkında yalan söylemelerine alışkınım. En azından ona sahipsin."

Biliyorum, dedi Caleb sırıtarak, eli çok yavaş bir şekilde boynumda gezinirken. "Ben tanrıya karşı dürüst bir pisliğim. Benimle oynamaya devam etmek istiyor musun, Tory?

"Belki," diye nefes aldım çünkü o anda artık hiçbir şey bilmiyordum.

Ondan ve psikopat arkadaşlarından uzak durmaya çalışmalıydım ama öyle ya da böyle hepimizin hayatı birbirininkiyle kesişecek gibiydi. Ve en azından Caleb bana yalan söylemiyordu. Bana dünyayı teklif etmiyordu ama özgürlüğü teklif ediyordu, en azından bu konuda. O yüzden belki ikisini ayrı tutmayı deneyebilirdim, yalnızken bir Varis ve kayıp bir prenses olmayı unutabilirdik. Ve bunun dışında, bu aptal kan davasının farklı taraflarında kalabiliriz. Bir tür felaket tarifi gibi görünüyordu ama belki de biraz isyan etmek istedim.

"Belki alırım." Caleb beni öpmek için öne eğildi ve onu durdurmak için herhangi bir hareket yapmadım. Ağzı benimkine karşı sıcak ve talepkardı ve aramızda yanan tutku anında canlanarak beni harekete geçirdi.

Kalbim daha hızlı atmaya başladı ve parmakları saçlarıma dolandı, dudaklarımdan bir inilti çıkmasına yetecek kadar çekiştirdi.

Beni daha fazla itmesine fırsat vermeden ben de onu geri ittim. "Derse gitmeliyim," diye itiraz ettim. "Element Denemelerimden önce dersleri kaçırmayı göze alamam."

"Hayır, Hesaplaşma'da başarısız olmanı istemeyiz, değil mi?" Caleb alay etti, ağzını çenemde gezdirdi ve beni burada tutmak için gerçekten çok çalıştı.

"Ciddiyim," dedim gülerek ve onu daha sert bir şekilde iterek.

Caleb beni vücuduna hapsederken geri adım atmayı reddederek somurttu. "Öyleyse bu gece Terra House'a gel," diye sordu, lacivert gözleri vaatlerle parlıyordu. "Bu gece hiçbir yere gitmeyeceğim, sokağa çıkma yasağı var, unuttun mu?"

"Bu kurallar benim için geçerli değil. Ayrıca, benimle olursan seni güvende tutarım. Sadece bütün gece kalman gerekecek."

Ona gözlerimi devirdim. "Kendimi güvende tutabilirim, teşekkürler. Ama şimdi geç kalacağım-"

"Seni sınıfa götürürsem bu akşam gelir misin?" diye sordu, ağzı boynuma kaydı ve tüm omurgama ürpertiler gönderdi.

"Beni zamanında oraya götürürsen, bunu düşünürüm," diye yanıtladım.

Caleb saatine baktı ve küfretti, küçük odadan hızla çıkmadan önce beni kollarının arasına aldı.

Hız trenindeki dokuz yaşındaki bir çocuk gibi çığlık atmamayı başardım, ama dünya o kadar yoğun bir bulanıklıkla yanımızdan geçip giderken tek bir şeye konsantre olamıyordum ki, hayatım buna bağlıymış gibi ceketine yapıştım.

Caleb, Fire Arena soyunma odalarının hemen dışında kayarak durdu ve kulağıma konuşmak için eğilmeden önce beni tekrar ayağa kaldırdı.

"Yedek bir dakika. Bu gece seni bekliyorum tatlım. Ağzını benimkine bastırdı ve bunu herkesin gözü önünde yaptığı gerçeğiyle kalbim biraz hopladı. Tüm okulun önünde onun olarak işaretlenmeye niyetim yoktu ve hızla geri çekildim, kimsenin bizi görmediğinden emin olmak için etrafa baktım. Neyse ki, geç kalmaya o kadar yaklaşmıştık ki, herkes çoktan içeri girmişti, ben de dramadan kurtuldum.

Kızların soyunma odasına girerken, "Kendini aşma," diye uyardım. "Sadece düşüneceğimi söyledim."

Kapı aramıza kapandı ve üzerimi değiştirmek için içeri girerken hafifçe gülümsedim. BEN

neredeyse sınıf için gerekli olan aleve dayanıklı kıyafeti giymeyi reddetmeyi düşünüyordum ama bugünün Profesör Pyro ile o tartışmayı yapacağım gün olmadığına karar verdim. Ateş büyüm üzerinde onsuz yapacağım kontrole sahip olmayacağım gerçeğini kabullenmem gerekecekti. Ama yanıldığını kanıtlayacak kadar kendime güvenene kadar kıyafetim olmadan çalışmaya devam edecektim.

Bu arada bu dersi geçmem gerekiyordu ve sonunda Darius'la bir eğitim seansına girmeyi başardığım için memnun olacağını umuyordum.

Dragon Shifter düşüncesi beni gerdi. Ama bir gün onunla yüzleşmem gerektiğini biliyordum. Umarım sınıfta o zamanın şimdi olması gerekmeyeceğinden emin olmak için yeterince şey olur.

Soyunma odasına koştum ve Darcy ile Sofia'yı ders için giyinmiş halde beni beklerken buldum.

"Seni yakaladı mı?" Sofia geniş gözlerle sordu.

"Evet," diye içini çektim, ama onun beni öptüğünün anısı ısırığın acısını dindirdi. Belki de Orion'un bundan hoşlanmaya başlamamda haklı bir yanı vardı. Bir dahaki sefere boğaz yumruğunu yemeyi düşünmeliyim.

"Pekala, seni zaten yakalayacaksa belki de onun oyunlarını oynamaya değmez?" Üniformamı çıkarmaya başladığımda Darcy önerdi.

"Bana kaçma şansı veriyor," diye yanıtladım. "Ayrıca... oldukça sıcak."

Darcy, Sofia gülerken gözlerini devirerek, "İşte," dedi.

Sınıf için gerekli olan yangına dayanıklı kıyafeti hızla giydiğimde sırıttım ve aceleyle dışarı çıktık. Giderken sinirli bir şekilde malzemeyi kopardım. Ateş büyümü şekillendirme yeteneğimi etkilediğinden emindim ama Pyro beni dinlemedi.

Saçlarımı yüksek bir atkuyruğu yaptım ve kız kardeşim ve Sofia'ya odaklanarak Ateş Arenası'na doğru yola çıktım, toplanmış öğrencilerin arkasında pusuya yatan iki Mirasçı'ya bir bakışımı bile esirgemedim.

Diğer birinci sınıf öğrencilerine katılmak için harekete geçtik ve Pyro bize bir ateş çemberi oluşturma ve ardından içinden ateş topları atma görevi verdi.

Sofia, sınıfın daha az güçlü üyeleriyle çalışmak için uzaklaşırken, Darcy ve ben başlamadan önce kazara kimseyi incitmemek için etrafımızda yeterince boşluk olduğundan emin olduk.

Uygulamaya başladık ve sihrim anında kontrolden çıkmaya başladı, ondan ne istediğimi dinlemedim ve kontrolden çıkıp duman demetleri halinde fışkırmak arasında gidip geldim.

Darcy de yanımda benzer bir durumdaydı ve ben bu sorunları yanmaz kıyafeti çıkarmadan en iyi nasıl aşacağıma karar vermeye çalışırken sinirli bir şekilde iç çektim.

Profesör Pyro kaşlarını çatarak bize yaklaştı ve kendimi alevlerin özünü nasıl kavrayamadığımızla ilgili başka bir derse hazırladım.

Darius, Pyro bize ulaşmadan önce, "Roxy, birlikte yaptığımız seansta bundan çok daha iyisini başardı, Profesör," diye seslendi ve ben de ona şaşkınlıkla baktım.

The Celestial Times'daki o makale için yaptığı alıntıdan sonra, birbirimizden nefret etmeye başladığımızı düşünmüştüm. Ama Gus Vulpecula'nın yazdığı diğer her şey bir sürü boktandı, bu yüzden belki de alıntıya pek dikkat etmemeliydim.

Ruh halini ölçmeye çalışırken bakışlarım Darius'un üzerinde gezindi. Yumruklarını ve kollarını ateşten yapılmış eldivenlerle kaplama sürecindeydi ve ben elimde olmadan etkileyici sihir gösterisine baktım.

"Pekala, belki ona bu ders için tekrar yardım etmek istersin?" Pyro önerdi. İtiraz

etmek için ağzımı açtım ama gerçekten ne diyebilirdim ki?

"Elbette, Profesör," dedi ve daha iyi bir şey düşünemezmiş gibi ona geniş bir gülümseme sundu. "Ve belki

Bay Altair, Darcy'ye yardım eder?" diye ekledi Pyro, Caleb'e de yaklaşarak el sallayarak.

Bana bakıyordu ama onu görmezden geldim, onun yerine Darius'la buluşmak için yürüdüm. Bundan kurtulmaya çalışmamın bir anlamı yoktu ve şirketinin beni rahatsız ettiğini görmesine izin vermeyecektim.

Darius, ben ona yaklaşırken, "O ekip hakkındaki teorinin bir değeri var mı görelim," dedi. Bakışları dar gömleğimde ve pantolonumda gezindi ve kollarımı göğsümde kavuşturma dürtüme karşı koydum. Yapışan malzemeyle ilgili bir şey, kendimi daha açıklayıcı bir şeyde hissedeceğimden daha açıkta hissetmeme neden oldu.

"En azından benimle aynı fikirdeysen, Pyro dinlemek zorunda kalacak," diye mırıldandım.

"İşte burada yanlış yapıyorsun, Roxy. Ondan başka bir şey giymene izin vermesini isteyip duruyorsun ama Fae bizim istediğimizi yapmak için izin istemiyor. Özellikle de hayır diyenden daha güçlü olduğumuzda."

"Öyleyse, öğretmene onunla aynı fikirde olmadığımı söyleyip canımın ne isterse onu yapmam gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye sordum ona tek kaşımı kaldırarak. Başımı belaya sokmak için yapacağımı umduğuna hiç şüphe yok.

"Ben sadece sana ne yapacağımı söylüyorum," dedi omuz silkerek.

Cevap veremeden elimi tuttu ve gücü bir gelgit dalgası gibi vücuduma çarptı. Kendi sihrim içgüdüsel olarak karşı koyarken, gücü sadece benimkinin kenarlarında dans edebilsin diye onu dışarı iterken nefesim kesildi.

Darius sinirli bir şekilde homurdandı. "Geçen sefer beni içeri aldın," diye hatırlattı alçak sesle. "Bana neden o zaman güvendin de şimdi güvenmiyorsun?"

Rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim. "Sana o zaman da güvenmemiştim. Kendimi sosyopatlardan korumak için doğal eğilimimi aşmam gerekiyordu. Bunu tekrar kolayca yapabilmem için bana bir dakika vermen gerekecek."

Darius'un gücünün benimki üzerindeki baskısı arttı ve beni kendine bir adım daha yaklaştırdı. "İzin vermek

Ben de Roxy," dedi ve bir an için sihrimizden daha fazlasından bahsediyormuş gibi göründü.

Bunun için neden el ele tutuşmamız gerekti? Avucum karıncalanıyordu ve bunun sihirle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey karşımdaki delicesine çekici pislikle ilgiliydi. Başparmağını elimin üzerinde kaydırarak tenimin altında ısı dansı yaptı ve bunun kasıtlı olduğundan emindim. Ama beni oyunumdan atmasına izin vermeyecektim.

Kara gözlerine baktım ve gücümün etrafındaki kalkanları kaldırırken uzun bir nefes verdim.

Büyüsü, beni ayak tabanlarımdan çekirdeğime kadar dolduran kendinden geçmiş bir enerji ürpertiyle benimkine çarptı. İstemsizce sırtım kasıldı ve kendime rağmen ona biraz daha yaklaştım. Darius diğer elimi de tuttu, büyüsünün bende yarattığı duyguya alışırken bakışları beni esir aldı.

"Geri it," diye emretti, sesi pürüzlüydü.

Ne demek istediğini soracaktım ama büyüsü benimkiyle o kadar iç içe geçmişti ki ne istediğini hissedebiliyordum. Gücümüz gelgit gibi benden kaydı ve ellerimizin birleştiği noktadan ona geri döndü.

Büyüm ona düştüğünde bir an bile direnmedim ama gözünü tutarken, gücümü almanın verdiği heyecanla gözbebeklerinin büyümesini izledim.

Ellerimi sıkıca kavradığında dudağımı ısırdım ve beni tekrar kendine çekti, ben ona bakarken göğüslerimiz neredeyse birbirine değiyordu.

"Onu becermeyi bırak ve Pyro'nun istediği şey üzerinde çalışmaya başla," diye seslendi Caleb.

"Onun dikkatini senden çalacağımdan mı korkuyorsun, Cal?" Darius, Caleb'a dudaklarında belli belirsiz bir gülümsemeyle sordu.

Caleb küçümseyerek, "Pek olası değil," diye yanıtladı ama gözleri kısıldı.

"Hala buradayım," diye onlara sinirli bir şekilde hatırlattım. "Ve ikiniz de dikkatimi uzun süre çekecek kadar ilginç değilsiniz, bu yüzden iç çamaşırınızı buruşturmanızın bir anlamı yok. Belki de bu derse devam etmeliyiz?”

Darius, Caleb'a alay edercesine sırıttı ve ben de ona gözlerimi devirdim.

"Pekala, yardım almadan çalışacak kadar mutluyum, eğer beni bu işe bırakmak istersen?" Darcy, elini Caleb'in elinden çekmeye pek de kurnazca olmayan bir çabayla önerdi.

Endişelenme tatlım, sana karşı nazik olacağıma söz veriyorum, dedi, onun kurtulma girişimlerini görmezden gelerek.

Belli ki kız kardeşimin bu faaliyetle ilgili çekinceleri vardı ve onu gerçekten suçlayamazdım. Bana Caleb'in elini tutmaktansa başka bir yerde olmayı tercih ettiğini söyleyen bir bakış attı.

Darius'a bir bakış attıktan sonra ona 'Kimin durumu daha kötü?' dercesine kaşımı kaldırdım. Darcy homurdandı ve iki Mirasçı, az önce birbirimize ne ilettiğimizi anlamaya çalışıyorlarmış gibi aramızda baktılar.

"Hadi, Roxy, elinde ne var bir görelim," dedi Darius, onunla atış yapabilmem için ellerimden birini bırakarak.

Beni Darcy ve Caleb'den uzaklaştırdı ve ben de kumlu arenada yürürken kız kardeşime özür dileyen bir bakış attım.

Biz yürürken Darius büyüsünü yavaşça içime itiyordu ve bunun gücüyle göğsümde sıcaklık artıyordu.

Beni arenanın diğer ucundaki gölgelere kadar sürükleyecekmiş gibi göründüğünde elimi çektim ve onu yürümeyi bırakmaya zorladım. Onunla yalnız kalmaya hiç niyetim yoktu ve arenanın tam ortasındaki bu noktada çalışmamız için bolca yer vardı.

Darius pes edip dururken bana sırıttı. Ya öyle olacaktı ya da elimi bırakacaktı ki yapmaya hiç niyeti yok gibiydi.

"Tamam Roxy. Neden benim için tekrar bir motosiklet yapmıyorsun?" O sordu.

"Pekala, onlar hakkında gerçekten bir şey bildiğini sanmıyorum, bu yüzden bir şeyi yanlış şekillendirirsem beni nasıl düzeltebilirsin?" diye sordum.

Bisiklet sevgimi keşfetmesinden pek hoşlanmadım. Bana karşı kullanması için ona cephane vermiş gibiydim ve başka bir şey öğrenmesine, hatta bu tutkunun benim için ne kadar önemli olduğunu görmesine izin vermeye hiç niyetim yoktu.

"Onlar hakkında çok şey biliyorum," diye beni temin etti. "Onları tanıdığım herkesten daha hızlı sürmek gibi."

"Benzin deposu contası bilmeyen biri için bunlar çok büyük sözler." Omuz silktim. "Peki, ateş büyünle bir tane yapmayı başarırsan, konuşmanı bir yarışla desteklemene izin vermeme ne dersin?" o önerdi.

Tereddüt ettim. Bu iyi bir fikir değildi. Ama... Gerçekten yola geri dönmek istedim. Son birkaç haftadır kronik bir motor mırıltısı kaçırıyordum ve Darius'un sınıfının en iyisi hızlı makinelerden oluşan koleksiyonu çok çekiciydi.

"Kazanırsam motosiklet bende kalacak" dedim.

"Kazanamayacaksın," diye yanıtladı küçümseyerek. "O zaman şartlarımı kabul etmekten korkmayacaksın." "İyi. Kazandığımda ne alacağım?" O sordu.

Başımı kaldırıp ona baktım, zihnim ona sunabileceğim herhangi bir şeyle dönüyordu. Ama altınla dolu bir sarayda yaşayan bir pisliğin neye ihtiyacı var ki?

“Bisikletlerinizden biri üzerinde çalışacağım. Ona ihtiyacı olmadığını düşündüğün modları ver ve ikinci kez yanıldığını kanıtla," diye teklif ettim.

"Ama haklıysam ve senin sözde değişikliklerine ihtiyacı yoksa o zaman pek büyük bir ödülüm olmayacak, değil mi?" diye düşündü.

gözlerimi devirdim. "Haklı değilsin ama sana bunun muhtemelen imkansız bir iş olduğunu kabul ettirebilmek için onun yerine ne istiyorsun?"

Darius düşünürken dilini yanağına bastırdı, bakışları ağırlığımı diğer ayağıma vermemi sağlayacak şekilde üzerimde gezindi.

"Bir şeyler düşüneceğim," diye beni temin etti.

"Elbette. Ne istersen. Nasılsa kazanacağım, o yüzden önemli değil," dedim omuz silkerek.

Ateşten bir bisiklet yaratmaya çalışırken ondan uzaklaştım ve sihrini kullandım.

Beklendiği gibi, aptal kostüm üzerimdeyken sihrim alt üst oluyordu ve Darius'un yardımıyla bile onu kontrol altına almak için gerçekten mücadele ettim. Hatta on beş dakikalık mücadeleden sonra bu lanet şeyin bende sorun yarattığını kabul etmek zorunda kaldı.

En son bisiklet denememi, kaşlarını çatarak bize doğru bakan Marguerite'in neredeyse kaşlarını alacak bir ateş topuna dönüştürmeyi başarırken, "Çıkarabilirsin," dedi.

"Olmayacak," diye yanıtladım umursamazca.

Pyro çabalarımdan pek etkilenmemiş görünüyordu ve sinirlenmeme karşı dilimi ısırmak zorunda kaldım, bu yüzden kollarımı geriye doğru kıvırdım ve gömleğin kenarını yukarı katlayarak belimi ortaya çıkardım.

"İki elimi de kullanacağım," dedim Darius'a gözlerinin içine bakmadan.

Daha fazla cesaretlendirmeye ihtiyacı yoktu ve daha önce yaptığı gibi belimi kavramak için öne çıktı. Bu sefer bedenimi onunkilere bastırmadım ve bunun yerine sihrimi istediğim şekilde kullanmaya odaklandım.

Hayal kırıklığım, göreve niyet ettiğimden daha fazla güç sarf etmem anlamına geliyordu ve ben de Darius'un büyüsünü çektim.

Tam boyutlu bir motosiklet önümde alevler içinde belirdi ve büyük bir zafer dalgasıyla onu arenanın diğer ucuna gönderdim.

Pyro yaptığı şeyi bıraktı ve gerçekten beni alkışladı ve sınıf arkadaşlarımdan birkaçından fazlası katıldığında kendi kendime sırıttım.

Arenada bir tur atar gibi öğrencilerin arasında bisikleti örmeye başladım ve Darius beni sıkıca tutarken kulağıma doğru eğildi.

"Tebrikler Roxy. Görünüşe göre çarşamba gecesi bir randevumuz var."

Kesinlikle gerçekleşmediği için buna randevu dediği için göğsümdeki çırpınmayı görmezden geldim. "Belki de Çarşamba günü çoktan planlarım vardır," dedim.

“Evet, biliyorsun. Benimle."

Belimdeki tutuşunu bıraktı ve bisiklet, onları tutacak hiçbir şey olmadan hızla yanan binlerce alevli dala bölündüğünde sihir üzerindeki kontrolüm sarsıldı.

Darius'a bu yoruma bir yanıt vermek için döndüm ama soyunma odalarına gitmek üzere arenanın yarısını çoktan geçmişti. Sınıfın geri kalanı da dağılmıştı ve Darcy'yi aramak için dönerken gömleğimi tekrar aşağı indirdim.

Bana doğru yürüyordu ve o gelmeden önce okul ifademle savaşmak zorunda kaldım. Ders sırasında ona ve Caleb'e attığım birkaç bakışta, güç paylaşımını hiç başarmış gibi görünmüyorlardı.

Çarşamba gecesi için planlarım kesinlikle Darius Acrux ile daha fazla vakit geçirmek değildi. Ama şimdi vazgeçersem, onun kazanmasına izin vermiş olurum. Ve bunu yapmaya gerçekten dayanamazdım.

Mİrtibat seansım için Orion'un ofisinin önünde dururken midem kusan kelebeklerle kıvrandı. Bunun ne kadar garip olacağını kaldırabileceğimden emin değildim.

Belki bana yeni bir İrtibat Görevlisi atayabilir? Evet, kesinlikle bunu önermeliyim. Bu, tüm bu yasak meseleyle başa çıkmayı çok daha kolay hale getirirdi.

Can sıkıcı bir şekilde erken gelmiştim çünkü bir grup Aer öğrencisinin Evimdeki birinci sınıf öğrencileri için büyük bir saldırı planladıklarını duymuştum. Buna kapılmamak için yediye çeyrek kala buraya gelmiştim.*Ve gelmiş geçmiş en kötü fikrin ödülü...*

Orion, genellikle içinde göründüğü pis Pitball forması veya gömleği ve pantolonundan farklı olarak tertemiz bir takım elbise giymiş olarak koridorun sonunda belirdi.*Sanırım Pitball sahası hala yasak.*

Birden zamanında geldiğini fark ettiğimde aklım başımdan gitti. Ve sadece zamanında değil. Lanet olası *erken*. U dönüşü yapıp daha sonra geri gelmesini bekliyordum ama bana doğru yürümeye devam etti. Atlası elindeydi ve gözleri ekrana sabitlenmişti. Bana bakmamasının daha mı iyi yoksa daha mı kötü olduğunu bilmiyordum. Tek bildiğim, o yaklaştıkça her nefesimde ciğerlerime daha az hava girmesiydi.

Sonunda önümde durdu, Atlas'ı yanına bıraktı ve yukarı baktı.

Aramızdaki boşluğu dolduran bir sessizlik yankılandı.

Sakalını kaşıdı ve kapıyı açmak için kapıya doğru ilerledi, bunu yaparken kolu benimkine çarptı. Hızla geri çekildim, onun arkasında dolandım ve şimdi tüm bu ıstırap verici dersten vazgeçmek için iyi bir zaman olabileceğine karar verdim. Bu aslında bir kereliğine tam bir lanet seans olacaktı.*Neden bugün? Neden bugün erken geldin?*

"La-*Sayın?*"Yarı yolda düzelttim.*Bu nereden geldi? Neredeyse adını söyleyecektim!*

"Fransızca bilmiyorum Bayan Vega."

Gülünç.

Odaya girdi, kapıyı açık bıraktı ama ben koridorda kaldım. Girişin yarısına kadar ilerledim ve o odada yürürken sırtını bana dönmüş buldum.

"Aslında, yeni bir İrtibat Görevlisi bulsam daha iyi bir fikir olabilir diye düşünüyordum," dedim ama sesimi başka bir dayanılmaz sessizlik izledi.

Orion koltuğuna oturdu ve burbonuna bir kez olsun uzanmadı. "Hayır, buna gerek kalmayacak. İçeri gel. Kapıyı kapat."

Masasının üzerinde büyük, ten rengi bir deri kitap vardı ve odaya girerken üzerinde adı gördüm. *Fae'nin Emirleri.*

Kapıyı kapattım ve tık sesi kulaklarımda yankılandı. Acıyla kuruyan ağzımı ıslatıp halının üzerinden geçip karşısındaki sandalyeye oturdum.

Duvardaki saat o kadar yüksek sesle tik taklıyordu ki yemin ederim sol gözümü seğiriyordu.

Kitabı kendine doğru çekti, uzun mavi bir tüyle işaretlenmiş bir sayfayı çevirerek açtı ve sessizce bir şeyler okumaya başladı. O bunu yaparken, ne düşündüğünü anlamaya çalışarak ifadesini inceledim. Gözlerim ağzına kaydı ve o öpücüğün hatırası bende sadece-

"Ejderhalar." Orion yukarı baktı. "Bence sen ve kardeşin Ejderhalar olabilirsiniz. Neslinin tükendiği düşünülen bir tür olmasına rağmen."

Ah, dedim, kitaba bir göz atmak için öne doğru eğilerek. Aklım bu fikirle döndü. Darius, Yoldaşlık formunda her zaman inanılmaz derecede şiddetli görünürdü ve aynı zamanda çok lanet olasıydı.*büyük*. Vücudumun bu şekilde dönüşmesinin nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyordum. Acıtacak mı? Kanatlarımı nasıl kullanacağımı ve içgüdüsel olarak ateş etmeyi bilecek miydim?

Kesinlikle çılgıncaydı ve işlenmesi o kadar çok şeydi ki sonunda odadaki gerilimi unuttum. Kitabı kendime doğru çekmeye çalıştım ve aynı anda Orion geçidi işaret ederek tenimizin sıyrılmasına neden oldu. Beyaz sıcak enerji etimin altında yarıştı ve hemen elimi çektim.

Koltuğuma geri oturdum ve odaklanacak başka bir şeyim olsun diye parmaklarımı saçlarımın arasından geçirdim. "Değil mi, yani Ejderler?"

"Ejderhalar," diye tekrarladı boğazını temizleyerek. "Potansiyel olarak bu." Tamamen geri çekilmeden önce pasaja hafifçe vurarak kitabı bana doğru itti.

Paragrafı merakla okuyarak öne doğru eğildim.

Uzun süredir soyu tükenmiş Ismenian Dragon, bir zamanlar güçlü bir Tarikattı. Ejderha Tarikatlarının en büyüğü olarak, ateşi daha küçük kuzenlerinden üç kat daha güçlüydü. Genellikle en koyu mavi renkteydi, çatallı bir dili ve on metreye kadar bir Fae'yi öldürebilecek zehirli bir nefesi vardı.

Başımı kaldırdım, beynim dönüyordu. "Bu Ejderha ne kadar büyür?" diye sordum, Darius'u ve onun zaten devasa formunu düşünerek. Eğer biz*vardı*Bu Ismenian Dragons'lardan biri daha da büyük olurdu. Ve gerçekten o boyutta bir şeye dönüşmenin ürkütücü olasılığına rağmen, Darius Acrux'tan daha büyük ve daha kötü olmanın sesine aldırış etmedim. O ve diğer Mirasçılar bizi bir daha asla zorlayamazlardı.

"Sıradan bir Dragon'un iki katı büyüklüğünde olabileceklerini düşünüyorum. Yani..." Bu düşüncesini bitirmedi, bunun yerine kitabı benden çekip kapattı. Ayağa kalkıp duvarın ortasındaki kapının üzerinde kemer gibi duran kitap rafına geri koymak için döndü.

"Orada ne var?" Sadece nüfuz eden sessizliği bozmak için sordum.

"Bir depo," dedi Orion, raftan başka bir kitap alıp masanın üzerine koyarken. Ah, diye nefes verdim. "Orada ilginç bir şey saklıyor musun?"

Orion bana kaşlarını çattı. "Bayan Vega-"

Gözlerimi devirdim ve kısa bir süre durdu, boğazından alçak bir ses çıktı. "Ne?" ofladım.

"Benimle konuşmadığımız gibi konuşmaya devam etmen gerçekten aptalca..." "Yapma," diye homurdandı ve iç çektim, gözlerim masanın üzerindeki kitaba kaydı.

Ejderha Olmanın Harikaları.

Bu isme bir kahkaha attım ve Orion sırıtmaya karşı o kadar büyük bir mücadele verdi ki neredeyse bir dişi kırılacaktı. "Oku onu. Ve seni yarınki Ejderha Düzeni Geliştirme sınıfına kaydettireceğim." Yüzündeki karamsar maskeyi geri takmayı başardı ve ben de başımı sallayarak kitabı alıp çantama koydum.

"Perşembe günü başlayacak olan Elemental Denemelerimizle, endişelenecek yeterince şeyimiz yok mu?"

"Düzeninizi öğrenmek çok önemli," dedi Orion kararlı bir şekilde. "Her an ortaya çıkacağını tahmin ediyorum. Hazırlanmak istemiyor musun?”

Bunu düşündüm ve başımı salladım. Kırk metrelik bir Ejderhaya çarpacak olsaydım, belki bir uyarı *istemek*kibar ol.

Duvardaki saate baktım ve saatin yediyi çeyrek geçtiğini ve midemin bulandığını gördüm. Bu seanstan hâlâ kırk beş dakikam kalmıştı.

Orion görüş alanımı takip etti ve gözlerinin arasında derin bir v oluştu.

Derin bir iç çekti. “Siktir et şunu. Hadi, biraz yürüyüşe çıkalım.” Ayağa kalktı ve ona şaşkınlıkla baktım.

"Bir yürüyüş?" Ayağa kalkarak şaşkınlıkla sordum.

"Evet, belki o ateşi tekrar denemek istersin, ha?" "O*neredeyse*

kulağa eğlenceli geliyor," diye dalga geçtim.

"Evet, bazen eğlenceli olabiliyorum. Özellikle de bu takım elbiseyi giymiyorken.” Ona baktım ve ne dediğini anlayınca gözleri büyüdü.

Çabucak, "Çalışmadığım zamanları kastetmiştim," dedi.

"Doğru, evet."*Ve yüzme havuzlarına dalarken. Ve dilin ağzımın içindeyken bana bastırdın.*

Kapıya doğru ilerledim ve o hareket ederken ona çarptım.*Aman Tanrım, neden bunun şimdiye kadarki en garip akşam değilmiş gibi davranmaya çalışıyoruz?*

Jüpiter Salonu'nun acı verecek kadar sessiz koridorlarından çıktığımızda rahatladım ve akşam kuşların ötüşü, öğrencilerin gevezelikleri ve The Orb'dan gelen müzik nihayet aramızdaki havadaki basıncı kırdı.

Yolda kararlı bir adım attı ve ben de onun peşinden gittim ve birbirimize bakmak zorunda kalmamak için bir adım geride kaldım.

Hava buz gibiydi ve güneş batmaya başladığında en koyu turuncu ve pastel şeftali ile fırçalanmış gökyüzü kristal berraklığındaydı. Nefesim önümde buğulandı ve havada kışın keskin etkisini hissettim.

Orion, The Wailing Wood'a doğru ilerledi ve ben onun uzun adımına ayak uydurmak için neredeyse koşmak zorunda kaldım.

Sonunda Howling Meadow'da ortaya çıktık ve uzun çimlerin arasından ani bir rüzgar esti ve devasa tarlanın her yerinde geniş bir dalgalanmaya neden oldu.

Orion çimenlere adımını attığında ağzımda bir gülümseme belirdi ve ben de onun peşinden çayırın tam ortasına doğru ilerledim. İçimdeki sihir kuyusuna uzandım, o yoğun ateşi tekrar yapıp yapamayacağımı merak ettim. Oradaki gücü neredeyse hissedebiliyordum ama uyuyan bir canavar gibiydi. Ve onu nasıl uyandıracağımdan emin değildim.

Orion'un önünde durduğumda esinti daha da şiddetlendi ve koyu renk saçlarımı vahşi bir bukleler halinde savurdu. Gergin çenesi biraz gevşedi ve gözleri beni içten dışa çözecek şekilde üzerimde gezindi.

Bir nefes aldım, ağzını ve üzerimdeki ellerini hatırlamamak için yüzümü başka yöne çevirdim.

Tamam, şimdi bir tarlanın ortasında yalnızız. Bu tam olarak nasıl daha iyi?

"Ellerini göğe kaldır, tüm çayırı yakmayalım," diye talimat verdi Orion ve ben de dediğini yaptım. "Düzen güçleri senin Elemental güçlerinden farklıdır. Bu kanalları vücudunuzun iki farklı bölgesinde hissetmelisiniz.”

Gözlerimi gökyüzünde tuttum, başımı sallarken ellerimi kaldırdım.

Şu anda vücudumda çok fazla ateş hissediyorum ama hiçbiri Dragon Fire değil.

"Sihrimi hissedebiliyorum ve sanki başka bir parçam varmış gibi geliyor ama o uyanık değil," diye açıkladım.

"Daha önce kullandığınızda ne hissediyordunuz?" diye sordu ve Orion'un üzerinde iki Peri dururken ölmek üzere olduğu anı hatırladığımda gözümü kırpamadım, nefes bile alamadım.

"Korkmuştum."

"İyi. Korkarım yapabiliriz," dedi ve ben 30 fit havaya fırlatılırken ciğerlerimden bir çığlık koptu.

Rüzgâr üzerimden geçti ve Orion'un sırtıma savurduğu büyülü rüzgarla havaya uçarken midem çılgınca yalpaladı. Bir çığlıkla momentumumun zirvesine ulaştım, kollarım deli gibi takla atarken gökyüzü bana bakıyordu.

Hava atın!

Avuçlarımı açtım, çığlıklarımı bastırdım ve korkumu kontrol etmeye çalıştım. Ama taklalar atmaya, çılgın bir hızla düşmeye, kesin ölüme doğru fırlamaya başladım.

Hava ellerimden patladı ve yerden sadece bir adım yükseklikte düşüşümü örttü. Saçlarım yüzüme dağılmıştı ve sihrimi serbest bıraktığımda ve dizlerim yere çarptığında, rahatlayarak inleyerek onları gözlerimden ittim.

"Bu onu uyandırdı mı?" diye sordu Orion gelişigüzel bir şekilde.

Kaşlarımı çatarak ona baktım ve o da kahkahalarla gülmeye başladı.

Vahşi bir ses kaçtı ve kendimi ona doğru fırlattım. Ben daha sonuçlarını düşünemeden onu göğsünden ittim ve bir adım geri sendelediğinde gözleri meydan okumayla parladı.

Ah, dövüşmek mi istiyorsun? Hadi ama, daha fazla fiziksel temas yok, Bayan Vega." Dokunduğum yer iz bırakmış gibi gömleğini aşağı doğru sıyırdı.

"Yani bana sürekli hatırlatıyorsun," dedim alay

edercesine. Buna cevap olarak bana kaşlarını çattı.

Bunun çılgınca, aptalca bir fikir olduğunu bildiğim halde ellerimi kaldırdım ama sürekli bana üstünlük sağlamasından bıkmıştım.

Bileğinin bir fiskesi sizi yüz metre havaya uçurdu!

Bu düşünceyi ezip geçtim. Ben güçlüydüm; en azından onu tüm gücümle vadi boyunca patlatabilirdim.

Orion çimenlerin arasından geriledi, gözlerinde şeytani bir parıltıyla avuçlarını kaldırdı, çimenler bir bina fırtınasında etrafında hışırdıyordu.

Kahretsin.

"Hazır?" diye sordu parmaklarını esneterek.

Avuçlarıma sihir getirdim, ayaklarımı diktim ve sonra sıkıca başımı salladım.

"Belki *Bu* canavarı uyandıracak." Bir kolunu uzattı ve dönen bir patlamayla bana doğru su fışkırdı. Sağıma sendeledim, bir hava kalkanı fırlattım, böylece dalga onun yanından geçti ve

yere sıçradı.

Toprağın gücünü kendi yararıma kullandım ve arkasındaki çimlerin daha da uzamasını ve kollarını sarmasını diledim. Bir dereceye kadar işe yaradı ama kollarını kolaylıkla kurtardı ve ben de kararlılıkla dişlerimi gıcırdattım.

Elini salladı ve havanın gücü kalkanıma çarptı. Bir kasırganın gücü ona çarptı ve katıksız basınç beni geri itip çizmelerimin altındaki kiri yırtarken topuklarımı bastırdım. Elimden geldiğince uzun süre dayandım ama kalkanım sonunda parçalandı ve açıkta kalırken nefesim kesildi. Göğsüme yumruk yemiş gibi bir hisle çayırda geriye doğru savruldum ve ağır bir şekilde hırıldayarak çimlere sırt üstü çarptım.

Uyanmak. Direnmek.

İndiğim yerden onu göremiyordum, uzun saplar etrafımda yükseliyordu.

Tamamen sessiz kaldım ve "Hey, iyi misin?"

Yüzümde haylaz bir sırıtışla dizlerimin üzerine yuvarlandım ve çimenlerin daha derinlerine süründüm.

Seni yendiğimde iyi olacağım.

"Darcy?" Orion endişeyle sordu, ayak sesleri bu tarafa çarpıyordu. Adımı duyunca kalbim yerinden fırladı ve Vega İkizlerinden birini öldürdüğü için gerçekten endişelenip endişelenmediğini merak ettim. *Bu kesinlikle manşet olur.*

Boş çimenliği bulduğu an, "Kahretsin," diye küfretti. "Çok zekice, Bayan Vega." O beni kovalarken kollarıma değen uzun sapları kıpırdatmamaya çalışarak hareketsiz kaldım. "Yağmur için utanç verici." Sağanak bir sağanağı hayata geçirdi ve buz gibi su içimi sırılsıklam ederken yüzümü buruşturdum.

Uzun sapların arasından bakarak benim saldırma anımı beklerken titreyerek sağımda hareket ettiğini duydum. Yağmur tabakasının arasından ceketinin arkasını gördüm ve ellerimi kaldırarak kendimi dik bir şekilde fırlattım. Bir kalp atışında, bunun olduğunu anladım*sadece*Sert bir rüzgar estiğinde ceketi çimlerin üzerinde vücudunun şekline bürünerek sürükleniyordu.

Korku içinde yalpaladım ama beni vahşi bir esintiyle tekrar havaya fırlattığında çok geç kalmıştım. Bir girdabın içinde savrulduğumda çığlık attım, dünya, hangi yönün yukarı olduğunu anlamaya çalışırken, gökyüzü ve yeryüzü birbirine karışmış bir bulanıklıktı.

Başım zonkluyordu, midem yalpalıyordu ve hayal kırıklığı iliklerime kadar işliyordu. Etrafımdaki rüzgarı çaresizce savuşturmaya çalıştım, bir hava akımı oluşturdum ve onu Orion'un kasırgasının aksi istikametinde dönmeye zorladım. Rüzgar, nerede olduğumu bulmama yetecek kadar hafifledi ve üç metre aşağıda Orion'u gördüm. Ona bir su püskürttüm, onu kolundan yakaladım ve konsantrasyonunu kaybetmesine neden oldum.

Girdap aniden kesildi ve nefesim kesilerek yere düştüm ve onunla çarpıştım.

gücümü yeniden kontrol edemeden önce. Yere çarptık ve kolum onun altında sıkıştı, bileğimi ağırlığının altında kırdı ve beni saf bir ıstırap içinde haykırdı.

Ayağa kalktı ve ben de popomun üzerine düştüm, kolumu göğsüme yasladım ve dişlerimin arasından tısladım. Acı kemiğimi kesti ve çığlık atmamak için dudağımı ısırdım.

"Al, ver onu bana," diye emretti Orion, önümde toprağın içinde diz çöküp bileğime uzandı ve parmaklarını nazikçe bileğimin etrafında kıvırdı.

Acı kolumdan aşağı hançerlenirken yüzümü buruşturdum ama parmaklarının altında bir sıcaklık oluştu ve bu sıcaklık tenime işleyip yatıştırdı. Yaranın her yerine dökülen ısıtılmış balmumu gibiydi. Avucunun altında parlayan yeşil ışığa bakarak derin bir nefes aldım. Acı azaldı ve kemiğin sıfırlandığını, yerine oturduğunu ve tekrar birleştiğini hissettim.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım, denemek için bileğimi döndürerek ve sahip olduğu büyüye hayran kalarak.

"Pekala, onu kırarken görebildiğim en az şey buydu," dedi topuklarının üzerine oturarak.

"Bu benim hatamdı," diye takıldım ve sırıttı, kalbimin umutla sıkışmasına neden oldu.

Küçük bir kozanın içindeydik, altımızdaki çimenler dümdüzdü ve etrafımızdaki saplar, yukarıdan uçmadıkça kimsenin göremeyeceği kadar uzundu - bu, bu yerde gerçek bir olasılıktı.

"Demek kazandım değil mi?" Işınlandım ve bir kaşını kaldırdı.

"Şans yok. Beş saniyelik bir bekleme süresi olmalı, yoksa oyun hala devam eder."

Gerçekten mi?

Onu sırt üstü devirmeye çalışmak için kuvvetli bir hava üflerken, ona herhangi bir uyarıda bulunmadan ellerimi kaldırdım. Tepki vermekte o kadar hızlıydı ki, daha onu tutmaya yaklaşmadan onu engelledi. Kendini üzerime atıp kaçmaya çalışırken küfrettim ama yeterince hızlı değildim. Ağırlığını aşağı atıp beni tüm vücuduyla yere yapıştırırken, onunla gerçekten savaşmaya çalışmadım bile.

"Büyü kullanman gerekiyor," dedim nefes nefese, ağzı benimkinden birkaç santim ötede dururken boğazı sallanıyordu. Tarçın kokusu üzerimden geçti ve ateş karnımın derinliklerine ulaştı ve beni öpmek için eğilmeyi düşündürdü. Birbirimizden uzak durmak için kesin bir karar vermiştik ve bir bak bakalım nereye geldik?*Buyuk gayret.*

"Belki de bazen kaba kuvvet de aynı derecede etkilidir," dedi gürleyen bir ses tonuyla göğsüme saplandı ve içime aç bir ürperti gönderdi.

"Fiziksel temas yok dedin," diye fısıldadım, kasları sertleşip beni altında kafese hapsederken. Aklımı kaybediyordum. Onunla savaşmayı denemeliydim ama hiçbir yere gitmesini istemedim. Ve bana attığı yoğun bakıştan, bu çizgiyi yeniden kendisinin aşmaya ne kadar yakın olduğunu anlayabiliyordum.

"Ya ikinci kez düşünüyorsam?" diye homurdandı.

"Sen kararsızsın," diye işaret ettim. "Ve kafa karıştırıcı."

"Olmak istemiyorum." Başını ağzı kulağımın yanında olacak şekilde eğdi ve nefesinin sıcaklığı tüylerini diken diken etti. "Senin yanında doğru düzgün düşünemiyorum," dedi ağır ağır, eli başımın yanındaki toprağı tırmalarken. "Seni o savaşta kaybedebilirdim ya da bunun nasıl sonuçlanacağını hiç bilmeden ölebilirdim..."

Boğazım düğümlendi ve içimde yükselen arzuya neredeyse teslim olacaktım. Ama şehvet uğruna tehlikede olan çok şey vardı. Aptalcaydı. O işini kaybedebilir ve 'güçten utanabilir' ve ben de Akademi'deki yerimi kaybedebilirim.

"Sana hayatımı borçluyum," diye soludu ve dudaklarını yanağıma bastırırken neredeyse kalbim yerinden çıkacaktı. "Teşekkür ederim."

"Solaria'nın geri kalanı o kadar minnettar hissetmiyor," dedim, tenimde yanık bir iz bırakarak uzaklaşırken. "O Vulpecula denen adam o makaleyi bastıktan sonra olmaz."

Orion, "Söylediklerinin canı cehenneme," diye homurdandı ve bunu söylememesi gerektiğini anlayınca kaşlarını çattı.

"Bizim hakkımızda yalanlar yaydığına sevinmelisin. Kesinlikle Takım Mirasçılarısınız." Bakışlarını üzerimde tutarken çenemi kaldırdım.

"Haklısın," diye mırıldandı. "Ben."

Onayladığını duyunca yüreğim sıkıştı. Bir de hocam olmasının yanı sıra, asla kapanmayacak bir husumetin zıt taraflarındaydık. Derin bir nefes alarak ellerimi omuzlarına bastırdım ve onu geri ittim. Sanki onu itmişim gibi kolayca hareket etti, ayağa kalktı ve beni peşinden çekti. Ellerimiz ayrıldı ve duvar kalınlaştı.

"Yeni bir İrtibata ihtiyacım var," dedim boğazımdaki kemiren yumrunun arasından.

Sertçe başını salladı, bir an için çocuksu ve kırgın görünerek başını öne eğdi.

Havada asılı duran manyetik bir enerji beni ona doğru çekmeye çalışıyordu. O kadar güçlüydü ki, onu silkelemek için bilinçli olarak bir adım daha geri atmak zorunda kaldım.

"Buna bir son vermeliyim," dedim kesin bir şekilde, sonra arkamı döndüm ve kalbim göğsümde acıyla çarpmasına rağmen arkama bakmaya cesaret edemeden çayırda yürümeye başladım.

Ormana vardığımda Aer Evi'ne doğru koşmaya başladım, kalbimdeki bu çaresiz özlemi bastırana kadar saklanma ihtiyacı duydum.

Odama vardığımda nefes nefeseydim, aceleyle içeri girip kilidi çevirdim. Hızlı hızlı atan kalbim yavaşlamaya başladığında başımı tahtaya vurarak kapıya yaslandım.

Atlas'ım çaldı ve onu çantamdan çıkardım, Orion'dan beni bekleyen özel bir mesaj bulunca içim sızladı.

Mızrak:

Ya durmasını istemezsem?

BENLunar Leisure'daki erkek soyunma odasında kıyafetlerimi çıkardım ve spor çantama doldurdum. Ashanti'yi düşünürken kalbime bir kıymık saplandı. Bir sürü üyesini kaybetmek, aynı anda kalbimizden bir parça kesmek gibiydi. Hepimiz bu acıyı paylaştık ve hepimizin bunu atlattığından emin olmak benim sorumluluğumdu.

"Capella, Castro, Cray - hazırsınız!" Profesör Prestos kapının arkasından seslendi.

Diğer iki kurdun yakından takip ettiği odadan çıkarken kulağımın arkasını şiddetli bir kaşıntıyla kaşıdım. Paketimin bir parçası değillerdi. Okuldaki en yüksek rütbeli Alfa bendim ama tek değildim. Evlerimizde kolaylık sağlamak için paketler oluşturma eğilimindeydik. Arada sırada başka bir gruptan bir Beta gözüme çarpsa da onlar için bir Alfa'ya meydan okumak zorunda kalıyordum. Ben her zaman kazandım.

Burnumun dibinde naneli bir şeyin kokusu yükselirken beyaz duvarlı koridor boyunca ilerledim. Koku etrafımda yoğunlaşırken, bir anda çocukluğuma geri döndüm. Kurtadamlar, Tarikat formlarında diğer Tarikatlardan daha genç ortaya çıktılar ve ben sekiz yaşımdan beri pire batmamıştım. Bunu şimdi yapmak zorunda olmak çok küçük düşürücüydü. Bir an için, burnumu gıdıklayan ve gözlerimi sulandıran o naneli iksirle dolu bir banyoya sıçrarken kardeşlerime bakan beyaz bir yavruydum. Sorumluluğu ve itibarı olmayan bir çocuk.

Kapıları iterek devasa bilardo salonuna girerken, parlak cam çatı tepemde yükseliyordu. Isıtılmış hava etrafımı sardı ve nane kokusu daha da güçlü hale geldi. Havuz suyu gitmiş, yerine serin, kremsi iksir konmuştu.

Fiziksel Gelişim öğretmeni Profesör Prestos, elinde Atlas'ı ile bana doğru geldi. Dar şortunun altındaki bronzlaşmış bacaklarına bakmadan edemedim. Koyu renk saçları ensesinin bir tarafından balık kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Prestos bir bok içmedi ama bugün ona bir şey vermeyi planlamıyordum.

"Vardiyanı değiştir ve on beş dakikalığına havuza gir, Capella," diye talimat verdi, Atlas'ında beni işaretleyerek. Bir grup kurt, Düzen formlarında çukurdan çıkıyordu ve aralarında Frank'i gördüğümde kalbim tekledi. Kocaman kara vücudu, pire tedavisiyle yanlarına kaplanmış saçları ile daha küçük görünüyordu.

Bir şekilde bu lanet pireleri kaptığımdan beri sürüm odamda uyumamıştı. Darcy'nin beni görmeye geldiği gece. Artık sürünün bir üyesi olduğum için, içgüdülerim daha da şiddetle yanıyordu ve bana onu başlatmamı söylüyordu. O bir Kurt Adam bile değildi. Saçmaydı. Ama bu çılgın duyguları durdurmanın, onu paketimin resmi bir üyesi yapmasını sağlamaktan başka bir yol bilmiyordum.

*Belki Profesör Canis'e sorarım.*Sıra Geliştirme öğretmenim, konu bizim türümüze geldiğinde oldukça bilgiliydi. Darcy Vega ile olan bu bağı kırmanın bir yolu varsa, bunun ne olduğunu bilmem gerekiyordu. Onu Omega'm yaptığımdan beri, onu incitme düşüncesi dayanılmazdı. Bunu kastettiğimi düşünmemiştim bile. O gün, yerini hatırlatmak için odasına gitmiştim. Ama kendiminkini korumak için programlandım. Ve şimdi onu sürüm için sahiplenmiştim, onu başlatmayı ne kadar ertelersem, o kadar çok delirecektim.

Saçını kestim. Onun kahrolası kalbini kırdım. dayanamıyorum

Kurt adam şeklime büründüm, patilerim altımdaki soluk mavi karolarla buluştu. Havuzun kenarına çıktım ve diğer iki erkek kurdun yakından takip ettiği sığ uca doğru yürüdüm. Bir avuç kız da ortaya çıktı ve aralarında Alice'i gördüm. Ashanti ile yakındı ve ben onu ve sürünün geri kalanını teselli etmek için çaresizdim ama yine de benimle hiç vakit geçirmiyorlardı. Anlaşılırdı; Kurt adam pireleri bir vebaydı. Isırıkları derinin derinliklerine kadar işleyen yakıcı bir kaşıntıya yol açtı. Bu tedaviden sonra her şeyin normale dönebileceğini umdum. Çünkü geceleri yalnız olmak beni kırmaya başlamıştı.

Havuza boynuma kadar battım ve tenimde karıncalanırken kalın maddenin içinde orada durmak zorunda kaldım.

Alice alacalı gri formuna büründü ve çukura doğru yürüdü. Onu çağırmak için burnumu kaldırdım ama diğer kızlarla birlikte havuza girerken gruplaşarak arkasını döndü.

Kalbim uyumsuz bir şekilde güm güm atıyordu. Neden hala beni görmezden geliyorlardı? Sadece pirelerdi ve bundan sonra yok olacaklardı. Onları bu duruma soktuğum için kızdılar mı? değildi*O*kötü; sadece hafif bir rahatsızlık. Beni dışlamaya değmez. Özellikle onların kahrolası Alfa'sı olduğum için.

Keskin bir şekilde havladım ve ses cam tavandan bana geri döndü. Alice, geride kalmam için açık bir uyarıda bulunarak dişlerini göstererek önüme döndü. Diğer iki erkek yüzerek uzaklaştı ve beni yutma korkusuyla havuzun bir köşesine bırakıldım.

Bunu neden yapıyorlar?!

Tekrar geçmişe çekildim, bu sefer hayatımın en kötü haftasını yeniden yaşıyordum. Küçücük ıslak burnumda eriyen kar tanelerini neredeyse hissedebiliyordum, kürkümün altına girerken soğuğun her tarafıma nüfuz ettiğini hissedebiliyordum.

O anıyı gözümün önünden uzaklaştırıp yakın zamanda yeniden su yüzüne çıkamayacağı derinlere inmeye zorlarken bir inilti kaçtı ağzımdan.

"Süre doldu!" Prestos nihayet aradı ve grubun geri kalanını büyük duş odasına kadar takip ederek havuzdan geri döndüm. İçgüdülerim beni yaktı. yapmadım*takip etmek*, önderlik ettim.

Sürünün önüne atlarken onu sıraya sokmaya çalışırken Alice'in topuklarına yapıştım. Geri çekildi ama yanından geçerken bana bakmadı.

Neler oluyor böyle?

Yukarıdaki duşlardan üzerime akan sıcak su, sütlü sıvıyı patilerimin etrafındaki kanallara akıttı. Ceketim temizlendikten sonra Fae formuma geri döndüm ve odanın uzak ucundan bir havlu kaptım.

Diğerleri de yer değiştirdiler ve Alice havlu almak için yaklaştığı anda kolunu tuttum ve ona dişlerimi gösterdim. "Senden ne haber?" diye homurdandım ve o da bana döndü.

Kolunu çekip kurtardı, yumuşacık beyaz havlulardan birini aldı ve vücuduna sardı. Uzun abanoz bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırarak bana sert bir bakış attı. "Sürü ve ben konuşuyorduk."

"Ve?" diye sordum, diğer kurtlar odadan dışarı fırlarken adeta ona havlıyordum. "Ve Frank senin

Darcy Vega'yı bir Omega yaptığını söylüyor," diye tısladı, koyu mavi gözleri öfkeyle bana kısıldı. "O bir kurt bile değil."

"Bunu bilmiyorsun, ortaya çıkmadı," diye tersledim ama Pitball sahasında yaptığı cehennem ateşini görmüştüm. O bir kurt değildi ve bunu herkes biliyordu. Kahretsin, okulun tek konuşabildiği buydu. Ve sürüye başka bir Düzen başlatmak, yaşam tarzımıza bir hakaretti.

Alice elini elimden kurtardı. "Seni seviyoruz Alfa. Ama ondan kurtulmalısın. Bunu yapana kadar seni bir daha takip etmeyeceğiz." Soyunma odasından çıktı ve ben yalnız kaldım, alan çok genişlerken omuzlarım titriyordu. Çok boş.

"Alice!" Arkasından seslendim, sesim tizdi.

Darcy'den kurtulmak o kadar kolay değildi. Onu zaten kendimden biri olarak kabul etmiştim. Bu ben demekti *vardı*onu korumak için Ve sürgün, yalnızca bir Alfa'ya meydan okunduğunda gerçekleşti. Benimle savaşırsa ve ben kazanırsam, onu sürüden kovabilirim. Ancak meydan okuma ondan gelmeliydi; O kısmı kontrol edemedim. Ve kalbimin sessiz, esnek bir parçası da onun bunu yapmasını istemiyordu. Onun Alfası olma fikrini biraz fazla sevdim.

Kahretsin, çok mahvoldum.

Aceleyle soyunma odasına geri döndüm, üzerimi kurulayıp kot pantolonumla gömleğimi giydim ve spor çantamı omzuma attım. Nemli saçlarımı bir topuz yaptım ve Atlas'ımı kontrol ederek cildimin sonunda kaşınmasının nasıl durduğunu gördüm.

Beni bekleyen mesaj, coşmuş kalbimi yatıştırdı.

Maks:

Bu gece King's Hollow'da kalıyoruz. Sokağa çıkma yasağından önce orada olun - Orion, House için silahlanıyor

Puanlar bu akşam

Kardeşlerim için yıldızlara teşekkür ederim. Onlar olmasaydı, gerçekten yalnız kalacaktım.

Lunar Leisure'dan aceleyle çıktım, buzlu rüzgar üzerime çarparken The Wailing Wood'a doğru yola koyuldum. En azından yeniden kendimdim; artık pire yok. Artık başıboş bir it gibi kaşınmak yok. Ama kurt ihtiyaçlarım hiç karşılanmıyordu ve şefkat için çaresiz kalıyordum.

King's Hollow'a giden son mili koşarak büyük meşe ağacını çevreleyen muhafazaları aştım ve kapıya yöneldim. İçi boş ağaç gövdesine kabul edildim ve dolambaçlı merdivenden hızla ahşap mobilyalar ve kürk örtülerle dolu geniş salona çıktım.

Odanın bir tarafında bir ateş yanıyordu ve Darius, avuçlarındaki ateşle oynarken gömleksiz bir halde, yanındaki koyun postunun üzerine uzanmıştı. Gözlerim bir an karın kaslarında oyalandı ve keskin bir şekilde kırpıştırarak arkamı döndüm.

Max, geniş kanepeye yayılmış Atlas'ının üzerindeydi ve Caleb görünürlerde yoktu. Nane gibi kokuyorsun. Max sırıtarak başını Atlas'ından kaldırdı.

"Pire sosu," dedim gülümsemesini taklit ederek. “Artık kaşınmak yok. Döküntün nasıl?” Şu anda hiçbir iz göremiyordum ama Max gömleğini yukarı kaldırdığında karnının üzerinde hafif kabarık bir et çizgisi ortaya çıktı.

"Hemşire bunun birkaç gün içinde biteceğini söylüyor ama geri kalanı gitti. Gördüğü en kötü Griffin döküntüsü olduğunu söyledi.

"Eh, hassas bir cildin var," dedi Darius kaşlarını çatarak, ateşin ışığı onun geniş omuz kaslarının üzerinde dans edecek şekilde dik oturarak. Bir yarı-tanrıya benziyordu, cildi o kadar mürekkepliydi ki...

Dilimi ısırdım.*Adam*Yatmaya ihtiyacım vardı. Caleb nerede? Diye sordum.

"Sence nerede?" dedi Darius, odanın karşısındaki kapıyı işaret ederken tekrar halının üzerine çökerek.

"Gidip onu göreceğim." Yürüdüm, kısa merdiveni kullanarak kapıya çıktım ve dışarı çıktım. Tahta halat köprü önümde Faeflies'in havada süzüldüğü karşı ağaca doğru uzanıyordu.

parıldadı, dalların arasından örüldü. Karşıya geçtim, rüzgar şiddetlendi ve köprü ayaklarımın altında sallandı. Yakınlarda bir yerde bir baykuş öttü, ardından uzaktan kurtların çağrısı geldi.

Bensiz koşan kendi paketimin tanıdık çağrısını dinlerken donakalırken kalbim sıkıştı. Sanki ayın kendisi bana sırtını dönmüş gibi acı vericiydi.

Caleb'i en sevdiği yerde bulunca kendimi hareket etmeye zorladım. Bu taraftaki ağaç evin etrafına bir veranda yapılmıştı ve çatıdan sarkan bir salıncağı vardı. Peri ışıkları korkuluk boyunca ve çatının kenarına kadar parıldadı. Caleb bankta oturuyordu, Atlas'ı elindeydi ve yüzü kızgınlıkla çizilmişti.

"Hey dostum naber?" Yanına oturdum, paketimin bensiz koştuğuna dair tüm düşünceleri uzaklaştırdım.

– şu an başında kim vardı? Maurice'i mi sikiyorsun? Olmaması daha iyi.

"Tory Vega beni susturdu. Bu gece odama gelmesini istedim ama gelmeyeceğini ve bu zamanı 'kişiliğim üzerinde çalışmak' için kullanmam gerektiğini söyleyen bir mesaj attı." İçini çekti, öfkeyle FaeBook yazılarını dalgınlıkla karıştırdı, korkuluklara tekme attı ve bizi geriye doğru savurdu.

"Vegas zor iştir." Bir homurtu ile başımı geriye yasladım.

Caleb bana meraklı bir bakış attı. "Demek beni yargılamıyorsun? Çünkü Darius'un yanında ne zaman onun adını ansam alevler içinde kalacakmış gibi görünüyor."

"Benim de küçük bir Vega sorunum var. Şu anda seni tam olarak yargılayamam." "Siz yapıyorsunuz?"

Onlara Darcy'nin çantamda olduğunu söylememiştim. Onlara her zaman her şeyi anlattım ama niyetim olmasa da bu bir şekilde ihanet gibi geliyordu.

"Darcy'yi yanlışlıkla bir Omega yaptım."

"Sen*Ne*?" Caleb ağzından kaçırdı ve ona kaşlarımı çatarak başımı salladım. Gözlerim bir an fazla uzun süre ağzında oyalandı ve boğazımı temizledim.*Gr.Lanet kurdun ihtiyacı var.*

"Biliyorum, çok boktan. Ve şimdi onu düşünmeden edemiyorum. Resmi olarak bana meydan okumalı ya da beni memnun etmeli ki onu başlatabileyim. Bunun ne kadar iyi gittiğini düşünüyorsun? Oh ve sürümün tamamının benden uzak durduğundan bahsetmiyorum çünkü şimdi bizim Tarikatımızdan bile olmayan birini başlatmak zorundayım.

Kahretsin, diye soludu Caleb.

"Evet."

Bakışlarım Atlas'ındaki bir FaeBook gönderisine takıldı ve onu elinden kaptım, Maurice'in ona eşlik eden üstsüz bir özçekimini görünce içim burkuldu.

Maurice Galaksi:*Yeni çantamla koşuya çıkıyorum. Alfa dövüşleri gerçekten gerekli mi?*

Ne zaman böyle karın kasların var?

 # en iyi köpek #sethwho? #newalphaintown

Yorumlar:

Alice Telesto:*Dikkat et şeker, pozisyon için kendim savaşabilirim;)*

Maurice Galaksi:*Belki yakında ona meydan okumalıyız ama buna değdiğinden emin olmak için önce paketin tadına bakmak istiyorum...*

Lisa Canis:*Bay Capella'ya ne oldu?*

Maurice Galaksi:*Bize ihanet etti Profesör :(#hain #bazikurtlarbetteroffalone* **Lisa Canis:***Oh hayır! #somurtkan*

Maurice'in büyük harflerle bana meydan okumakla ilgili yorumuna bir yanıt vererek öfkeyle hırladım.

Seth Capella:*BEN SENİN ALFA'NIM. EĞER BANA MEYDAN OKUARSAN, SENİ YOK EDERİM!!!!!!!!*

Caleb, ben daha direğe basamadan Atlas'ı elimden aldı, sonunda elimden alırken parmağım hala ünlem işaretlerine basıyordu.

"Kalkma," diye talep etti. "Soğukkanlılığını yitirmiş görünemezsin. Basın buna erişebilir."

"*Cal*" Ona pençe attım. "Onun Alfa'sı olduğumu bilmesi gerekiyor. Ashanti'nin ölümüyle başa çıkmaları için onlara zaman tanıyorum ama-"

Caleb, Atlas'ı ulaşamayacağı bir yerde tutarak, "Seni kızdırmaya çalışıyor," diye ısrar etti. Ekrana baktım ve haber akışının Caleb'in geçen yıl The Rising Moon Magazine'de basılmış profesyonel bir fotoğrafına kaydığını fark ettim. Kameraya sırıtırken göğsü çıplaktı ve vücudu deniz suyuyla parlıyordu. Elinde yalamak için eğildiği bir dondurma vardı ama birisi onu kesip çıkarmış ve yerine ışıltılı bir Pegasus siki koymuştu.

O görmeden ona ulaşmaya çalışırken, Caleb bakışlarımı takip etti.

Pislikler! Atlas'ı elinde o kadar sert bir şekilde ezdi ki kıracağına yemin edebilirdim. Sakin ol, diye iç çektim. "Kendi tavsiyeni dinle."

"İyi. Siktir et onları." Kaşlarını çatarak Atlas'ı bir sandalyeye fırlattı.

Ormanda tekrar bir uluma duyuldu ve reddedilme kalbime saplanırken içimden bir inilti kaçtı. Caleb koluma hafifçe vurdu ve bu temas içimi acıttı. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Birinin sadece... Dokunuşuna geçtim, kişisel alanını işgal ettim ve burnumu çenesine sürttüm. Kendime engel olamayacağımı biliyordu ve onun Düzeni, bizim açımızdan neredeyse benimkinin tam tersi olmasına rağmen.

Dokunsal davranış, bunu yapmama izin verdi çünkü yapmam gerektiğini biliyordu, yoksa delirecektim. Ama bu gece, bundan daha fazlası gibi geldi. Teninin miski ve vücudunun ısısıyla duyularım canlandı.

"*Seth*Ben ağzımı kulağına götürürken Caleb uyardı.

"Geçen yıl The Shimmering Springs'teki zamanı hatırlıyor musun?" Ellerimi saçlarının arasına soktum ve boğazından derin bir hırıltı çıkardı.

"Bu bir seferlikti. Ve orada bir de kız vardı," diye işaret etti.

"Her zaman değil," dedim sırıtarak, ağzımı çenesinin üzerinde gezdirerek. Beni hâlâ itmedi, ben de elimi göğsünün üzerine koydum ve sertleşmiş karın kaslarında gezdirdim. "Cazibeli misin?"

Homurdandı, belinin ucundaki elimi yakaladı ve beni geri itti. Boğazımdan bir inleme kaçtı ama konuyu zorlamadım. Oraya gitmek istemiyorsa bu ona bağlıydı. Şu an biraz ilgi toplamam gerekiyordu.*Herhangi*dikkat.

"Bir kız arkadaşın var, unuttun mu?" Caleb dedi. "Eğer oral sekse ihtiyacın varsa git onu bul."

*Ah evet, bir kız arkadaşım var.*Son birkaç gün içinde yapayalnızdım ve Ashanti'nin ölümü yüzünden çok dağılmıştım ama rahatlamak için Kylie'ye gitmeyi bir kez bile düşünmemiştim. Cidden bunu kesmem gerekiyordu.

Yanımda büyümüştü ve Zodiac'a başlamadan önceki yaz çılgınca ateşlenmişti. Akademiden eve dönmüştüm ve çantam yanımda değilken onunla geçirdiğim bir dizi terli gece beni tamamen tatmin etmişti. İkimiz de eğlenmiştik ve belki bir ya da iki kez ona kız arkadaşım olduğunu söylemiştim çünkü o zamanlar öyle hissetmiştim. Ama şimdi... özlediğim tek kız Darcy Vega'ydı. Bu imkansız bir rüyaydı. Ona yaptıklarımdan sonra bana asla dokunmadı.*Bir şekilde ona bir şeyler uydurmazsam...*

Son derece haince bir şeyler söylemeye hazırlanırken Caleb'a baktım. Ama Tory'yi beceriyordu, bu yüzden anlayacağını biliyordum. "Darcy'nin affedeceğini düşünüyor musun-"

"Hey, Vegas'tan mı bahsediyorsun?" Max aradı ve ikimiz de dönüp onu köprünün yukarısındaki alçak bir dalda yukarı çekerken bulduk. Gözlerim kaslarında oyalandı ve bakışlarımın takdirle gezinmesine izin verdim. Normalde arkadaşlarıma sapıklık yapmazdım. Ama bu gece normalden başka her şeyi hissettim.

"Bir bakıma." Tek omuz silktim.

"Hepimizin onlar hakkında konuşması gerekiyor. İçeri gel." Max köprünün üzerine düştü ve köprü, o uzaklaşmadan önce ağırlığının etkisiyle titredi.

Caleb'in beni takip ettiğini hissederek ayağa kalktım ama daha iki adım atmadan kolumdan yakaladı, beni döndürdü ve sımsıkı kucakladı.

"Sürün sana geri dönecek." Omzuma sertçe vurdu.

Kendimi ona sardım, o sarılmaya dünyadaki her şeyden çok o anda ihtiyacım vardı.

“*Ashanti*Nefesim kesildi ve beni daha sıkı tuttu.

"Biliyorum," diye içini çekti. "Nimflerin canı cehenneme. Bir gün hepsini yok edeceğiz.”

Omzuna başımı salladım ve beni serbest bıraktı. Köprünün karşısına geçtik ve diğer tarafa ulaştığımda kendimi kilometrelerce daha iyi hissettim. Kardeşlerim etrafımda olsa, bunun üstesinden gelirdim. Birbirimize kenetlendiğimiz sürece her şeyin üstesinden gelebilirdik.

Kapıya doğru yürürken, "Ve neredeyse seni öpmeye çalışacak kadar çaresiz kaldığımı düşünüyorum," diye mırıldandım.

Sadece rüyalarında, diye fısıldadı Caleb.

"Ve anılar." Tek kaşımı kaldırdım ve o dudaklarını büzdü. "Bunu

hiç hatırlamıyorum," diye yalan söyledi.

"Kendine şunu söylemeye devam et." Salona doğru ilerlerken omzuna yumruk attım. Darius

ayağa kalkmış, ateşe bakarken ellerini şömineye dayamıştı. Kendi endişelerime o kadar kapılmıştım ki, onun ne kadar stresli olduğunu tamamen kaçırmıştım.

Doğruca ona doğru yürüdüm, kollarımı arkasından ona doladım ve burnumu omzuna sürttüm. Ahbap,

diye homurdandı, vücudu altımda geriliyordu.

"Üzgünsün," diye ısrar ettim ve orada kalmama izin vererek içini çekti.

Evet öyle, ama öfkesini atmama izin vermiyor, dedi Max, Caleb ona katılırken kendini koltuğa bırakarak.

"Yapmıyorum*istek*bırak," diye hırladı Darius ve arkasını dönebilmesi için onu serbest bıraktım. Koluma vurdu ve ben de ona başımı salladım, Max ile Caleb'in arasına oturmak için ilerledim ve yer açmak için onları kenara ittim.

Max omzunu benimkine yasladı ve Ashanti'ye duyduğum kederin bir kısmını uzaklaştırdığını hissettim. Ona bir teşekkür bakışı attım ve başını salladı, aramızda sessiz bir anlayış geçti.

Darius kollarını kavuşturmuş, hepimize bakıyordu. "Az önce babam aradı. İddiamızın resmen tehdit altında olduğuna inanıyor. Pazar gününden önce Vega Twins kolay avdı. Solaria tahtı için kabul edileceklerini düşünmek şakaydı, ama şimdi..."

Max, öne doğru oturup dirseklerini dizlerine dayayarak, "Yaktıkları ateş çok güçlüydü,"

dedi.

"Yine de tahtı gerçekten istemiyorlar," diye belirtti Caleb.

"Pitball maçından sonra söyledikleri bu değildi," diye ona hatırlattım, gırtlağımdan gürleyen bir hırıltı çıktı ve Caleb ciddi bir şekilde başını salladı.

"Öyle olsa bile, The Celestial Times'daki o makale onların yaptıklarını küçümseme konusunda iyi bir iş çıkardı. Sahip olduğumuz desteği asla alamayacaklar," dedi Caleb.

"Bu bir gazete, Cal," dedi Darius başını sallayarak. "Başka yerden çıkacak. var

görüntüleri zaten çevrimiçi.

Max, gözünü kırpmadan Darius'a bakarken karanlık bir ses tonuyla, "Haydi burada odadaki file hitap edelim," dedi. "Ejderhalar olarak ortaya çıkacaklar gibi görünüyor."

Darius nefesini verirken burun deliklerinden bir duman çizgisi çıktı. Omuzları titredi ve Düzen formuna girip ateşli öfkesini gökyüzüne çıkarma dürtüsünü bastırdığını hissettim.

"Derin nefes al," diye cesaretlendirdi Caleb ve Darius yavaşça başını salladı.

"İyi tarafından bak," dedim. "Onlardan biriyle evlenip dişlek kuzeninle evlenmekten kaçınabilir misin?"

Darius'un gözleri bana döndü, öfkesi bir anlığına dağıldı. “Bu fena bir fikir değil. Tory Vega, muhtemelen onun rauntunu kazanabilmem için beni birden fazla kez becerdi.

Caleb ölümcül derecede alçak bir sesle, Umarım şu anda şaka yapıyorsundur, dedi ve ben de sırıtarak ona döndüm.

"Birisi kıskanıyor," diye alay ettim, kalçasını benimkiyle ittirdim ve dudaklarını sıkı bir çizgi halinde birbirine bastırdı.

Caleb'in tepkisiyle oynayan Darius'un yüzünde bir sırıtış belirdi. Onu hizada tutmanın bir yolu bu olurdu, değil mi Caleb? Senin oyun şeyini almamda bir sakınca yoktur herhalde. Zaten onunla sadece vakit geçiriyorsun, değil mi?

"Doğru," diye inledi Caleb, omuzları kaskatı kesildi ve bunun doğru olmadığını bildiğim için ona baktım. Caleb çok sık ayrıcalık yapmazdı ama görünüşe göre bunu Tory ile yapmaya çalışıyordu. Bu da aslında onun umurunda olduğu anlamına geliyordu. Ve tüm duygularım Darcy üzerinde düğümlenmişken, iş ikisini de dizginlemeye geldiğinde ikimizin de gerçek bir soruna yol açacağını hissettim.

Max, "Bu şimdiye kadar gördüğüm en az ikna edici hareketti," diye dalga geçti. "Kıskançlığını buradan da hissedebiliyorum dostum, yani kimseyi kandıramazsın."

"O benim Kaynağım, sahiplenici davranmam doğal. Bu, onu umursadığım anlamına gelmiyor, diye ısrar etti Caleb, Max'e ters ters bakarak onu yatıştırmaya çalıştı.

Kavgaları beni rahatsız etti ve Max'e hırlayarak onu da geri çekmeye çalıştım. Ellerini masum bir şekilde kaldırdı ve ben rahatlayarak ayağa kalktım ve onun yerine Darius'un yanında durmak için hareket ettim.

Darius'un şakacı ifadesi silindi. "Vegas güçlerini ortaya koyuyorsa, hepimiz herkese daha güçlü olduğumuzu hatırlatmak zorunda kalacağız."

"Ama daha güçlü değiliz. Eğitildiklerinde olmaz, dedi Caleb.

Max karanlık bir gülümsemeyle koltuğunda arkasına yaslandı. "Ama biz*vardır*eğitimli Onlarla ilgili dört yılımız var. Hiçbir güç bunu yenemez ve hepiniz bunu biliyorsunuz.” Zodiac'ta henüz ikinci sınıf öğrencisi olmamıza rağmen, on beş yaşındaki erken Uyanışımızdan beri özel öğretmenlerimiz olmuştu. Yakalamalarının hiçbir yolu yoktu

bize kadar

"Öyleyse ne öneriyorsun?" Diye sordum.

Max hevesle, "Bu okula gerçek hükümdarların kim olduğunu hatırlatıyoruz," dedi. "Vegas'ı kutusuna geri koymanın zamanı geldi."

Caleb'la kısa bir bakış paylaştım, aramızda yayılan sırlarımız.

Vücudum onu korumamı söylerken Darcy'yi onun yerine nasıl koyacağım? Ve Caleb, Tory'ye karşı açıkça hisler beslerken onu nasıl alt edecek?

Max'e bakarken bunu söylemem gerektiğini bilerek iç çektim. "Üzgünüm kardeşim, şu anda bir bok yapamam. Darcy benim Omega'm."

"Ne?" Max tersledi ve Darius'tan kısık bir hırıltı geldi.

Ellerimi masumca kaldırdım. "Bu bir kazaydı."

"Pekala düzeltelim," diye talep etti Darius.

"Üzerinde çalışıyorum," diye içini çektim ama gerçekten öyle miydim?

"Tory ile eğlenmekten zevk alıyorum," dedi Caleb gelişigüzel bir şekilde omuz silkerek ve Darius ona ölümcül bir bakış attı. "The Reckoning'de başarısız olmalarını umduğumuzu söylüyorum."

"Ya yapmazlarsa?" Max hırladı.

"O zaman hallederiz," dedim ve Caleb onaylayarak başını salladı. "Sadece bir hafta." "İyi," diye homurdandı Max, koltuğuna geri otururken. "Ama geçerlerse, öncekinden daha iyi bir plan yapmalıyız."

"Tabii," dedim umursamazca. Bunu kendime bile itiraf etmek istemiyordum ama Darcy'yi paketimden kasten ertelediğimi biliyordum.

Darius'tan ısı yayılıyordu ve onu hâlâ rahatsız eden bir şey olduğunu anlayabiliyordum. "Nedir?" Onu dürttüm ve kaşları çatıldı.

"Eğer onlar *vardır* Ejderhalar, onlarla başa çıkmanın en iyi yolu konusunda babamın kendi fikirleri olacak."

"Sonunda gerçekten onlardan biriyle evlenebileceğini düşünüyor musun?" Caleb endişeli bir bakışla sordu. "Hayır... olay bu." Darius kaşlarını çatarak başını salladı. "Ejderhalar olarak ortaya çıkacaklarına inanıyorsa, bunu hafife alacağını sanmıyorum. Aslında, bence bu hiç olmadan önce onları öldürmeyi tercih ederdi."

Dragon Order Enhancement, Yangın Bölgesi'nin güneybatısında, onu Su Bölgesi'nden ayıran termal havuzlara yakın açık bir düzlükte yapıldı.

Havada yoğun bir kükürt kokusu asılıydı ve ovayı sarmal dallar halinde süpüren gayzerlerden ve sığ gölcüklerden buhar yükseldi. The Shimmering Springs'e ilgiyle baktım, Sofia'nın bir süre yüzmek için onlara gitmemizi önerdiğini hatırladım. Ama yine de derin sulara girme fikri beni biraz korkuttu ve bu şekilde hissettiğim her zaman bu deneyimin çok rahatlatıcı olacağına ikna olmadım.

Yine de düşünürken sıcak, termal suyun korkumla yüzleşmek için iyi bir yer olabileceğini hayal ettim. En azından soğuk olmayacaktı, bana çarptığım o nehri ya da Mirasçıların donmuş olduğu havuzu içgüdüsel olarak hatırlatacaktı. Ve gelecekte bu korkuyu bana karşı kullanamayacaklarından emin olmak istiyorsam, o zaman gerçekten onunla yüzleşmek için çalışmam gerekiyordu. Başımın üzerinde soğuk su asılı kalacağına dair derin bir korkuyla su Elemental Denememe girersem, daha başlamadan kendimi başarısızlığa hazırlamış olabileceğimden bahsetmiyorum bile.

Aklımda bu düşünceyle, havuzlara geri dönmeye ve derin suya bakarken hissettiğim korkuyu en azından bastırmak için bir şeyler yapabilir miyim diye bakmaya karar verdim. Belki de değerlendirmeden geçmek için kendimi yeterince duyarsızlaştırabilirim. Yine de birkaç günün bunun için yeterli olup olmayacağını merak etmem gerekti.

Dersin nerede verileceğini bize göstermek için Atlas'ımdaki işarete yaklaşırken Darcy ve ben yan yana yürüdük ve hangimizin daha çok ayak sürüdüğünden emin değildim. Darius Acrux'la bir saat geçirmek ikimizin de eğlence anlayışı değildi ve onunla yan yana bu kadar vahşice savaştığımız Nymph saldırısından bahsetmemiştim bile. çok fena yaklaşmıştım

ve o zamanlar Ejderha formuyla kişiseldi ve Orion'un neden onunla kertenkele formunda daha fazla zaman geçirmemizi sağlamanın gerekli olduğunu düşündüğünden gerçekten emin değildim.

Vardığımızda bir araya toplanmış sadece altı öğrenci vardı ve beşi erkekti. Darius onlardan ayrı dururken diğer dört adam tarafından çevrelenmiş olan Geraldine'in arkadaşı Angelica'yı gördüğümde genişçe gülümsedim. Kendini gruptan ayırdı, onların hayal kırıklığına uğramasına neden oldu ve geniş bir gülümsemeyle bizi karşılamak için yanlarına gitti.

"Hey! Bugün bize katılacağını bilmiyordum," dedi umursamazca omuz silken Darius'a bakarak.

"Önemli olduğunun farkında değildim," dedi.

"Grup sohbetinde paylaşabilirdin," diye şikayet etti. "Tam olarak zor değil." Sinirli bir şekilde,

"Grup sohbetinden ayrılmamın bir nedeni var," diye yanıtladı.

Angelica, "Ve benim de seni tekrar eklememin bir nedeni var," diye itiraz etti. "Bu akademiye katılan Ejderhaların bir bağ kurması için tasarlandı ve sen en büyük-"

Darius, kendisini düzeltmek için hiçbir şey söylemeyen dört erkeği işaret ederek, "Bu pisliklerin seni gelin olarak ayarlamaya çalıştıkları bir forumdan başka bir şey değil," dedi. "Ve pullarının tüm yıldızların güzelliğiyle nasıl parıldadığı ya da ateşin nasıl o kadar etkileyici ki hepsinin üzerinde ıslak rüyalar gördüğü hakkında sürekli güncellemeler okumama gerek yok."

"Kendi ateş gücünle ilgili ıslak rüyalar görüyorsun, öyle mi Darius?" diye sordum. Bakışları bana kaydı ve cevap vermekte gecikmedi. "Eh, çok daha güçlü, bu yüzden daha muhtemel olurdu," diye kabul etti.

Kendime rağmen güldüm ve Darcy bana tek kaşını kaldırdı. Diğer Ejderhalar, iki yeni dişi Ejderha değiştirici fikri onlara çekici gelmiş gibi ilgiyle ikimize bakıyorlardı. Ejderhaların kendi türleriyle çiftleşmeyi tercih ettiğine dair bilgimle, Tarikatlarında iki yeni kızın ortaya çıkması fikrinin harika bir haber olduğunu hayal ettim. Ama bir Ejderha olduğum ortaya çıksa bile, biriyle evlenmeye hiç niyetim yoktu. Özellikle de Darius Acrux, Tarikatlarının ürettiği türden adamların bir örneğiyse. Dikkat dağıtacak kadar iyi görünüm bir yana.

"Öyleyse Profesör geç mi kaldı?" diye sordu Darcy, etrafına bakınarak.

Darius, "Akademi'de Ejderha Profesörü yok," dedi. "Buradaki en büyük ve en güçlü Ejderha olduğum için bu oturumları yönetiyorum."

"Bir dahaki sefere bunu söylediğinde kafanı kıçından çıkarmayı deneyebilir misin?" diye sordum ve Angelica gülmemek için dudağını ısırdı. Diğer Ejderhalar bir şey söylemeye meyilli görünmüyorlardı ama gözleri bir tenis maçı izliyormuş gibi Darius'la bizim aramızda dönüp duruyordu.

"Gerçek hakkında fazla bir şey yapamam, Roxy," dedi Darius, sesi kendini beğenmiş bir pislikmiş gibi çıkarak. "Ve Su Perisi dövüşü sırasında bana bindikten sonra ne kadar iri olduğumu gayet iyi bildiğini düşünüyorum."

"Hayatını kurtardığımda mı demek istiyorsun? Bunun için bana ne zaman teşekkür edeceğini merak ediyordum. "Pekala, o kavgada da senin hayatını kurtardım, bu yüzden buna sanırım bile diyebiliriz," diye yanıtladı. O kavgada yaptıklarım için bana minnettar olsa da şimdi bunu göstermiyordu. Ama ne beklediğimi bilmiyordum, Bay Kendisiyle Dolu, o anda bana ihtiyacı olduğunu kabul edecek gibi değildi.

"Orion, bizim hakkımızdaki teorisi doğruysa, bizim senden bile daha büyük Ejderhalar olacağımızı düşündüğünü söyledi," diye araya girdi Darcy, ben bu küçük sohbeti tam bir satıra dönüştüremeden.

"Pekala, Orion pek çok şeyin gerçekte olduğundan daha büyük olduğunu düşünmeyi seviyor," diye şaka yaptı Darius ama Darcy'nin yorumu üzerine gözlerinden geçen kızgınlık kıvılcımını kaçırmadım. "Ve bir Ejderha olmak için boyuttan çok daha fazlası var."

"Örneğin?" Diye sordum.

"Biz var olan en güçlü Tarikat'ız. Diğer Tarikatlardan daha az olabiliriz ama tek bir Ejderhayı farklı bir biçimde alt etmek için koca bir Kurtadam sürüsü gerekirdi. Ve o zaman bile Ejderha muhtemelen kazanırdı.

Diğer Ejderhaların hepsi buna yanıt olarak gururla canlandılar ve itiraf etmeliyim ki onlardan biri olduğumu öğrenirsem gerçekten umursamazdım.

"Peki bu nasıl gidiyor?" diye sordu. "Sana binecek miyiz yoksa-"

"Hayır," dedi Darius kararlı bir şekilde. "Ejderhalar yük atı değildir, biz insanlara gezinti sunmuyoruz. Durmadan." "Ama dövüşte Orion'un senin sırtından atladığını gördüğüme eminim," diye karşı çıktı Darcy.

"Onu yakaladım ve sahayı geçmesine yardım ettim, böylece Periler ikinizi de öldürmesin. Seninki gibi bir gücü ele geçirirlerse bu bir felaket olur. O yaptı*Olumsuz*bin bana."

Diğer Ejderhaların hepsi kesin bir şekilde başlarını sallıyordu ve bunun Darius'un aslında bir pislik olmadığı, gerçekten uyguladıkları bir kural olduğu açıktı.

Yüzüme hayal kırıklığını yansıtmamaya çalıştım. Bulutların arasından bir Ejderhaya binmek, bu dersle ilgili dört gözle beklediğim tek şeydi.

"O Nymph'i öldürme ateşini bizimle birlikte yaratmaya çalışmak ister misin? Bakalım bizimkiyle eşleşebilecek mi?" diye meydan okudu Darius.

"Bir deneyebiliriz." Omuz silktim. Su Perisi saldırısından bu yana ikimiz de kırmızı ve mavi ateşi çağırmayı başaramamıştık ama denemeye istekliydim.

Altı Ejder arka arkaya durmak için hareket ederken Angelica genişçe gülümsedi. Darius, sıranın sonuna, yanına katılmamızı işaret etti ve ben de onun ulaşamayacağı bir yere konumlandım.

Önce Angelica gitti, ellerini gökyüzüne doğru kaldırdı ve o kadar sıcak yanan bir ateş dalgası saldı ki, alevlerin tersi yönde olmasına rağmen altındaki çimenler soldu. Diğer adamlar da aynı şeyi yaptı, her biri Dragon Fire'ı birkaç tane yukarı fırlatmayı başardı.

başlarının metrelerce yukarısından gökyüzüne.

Darius sırasını almadan önce ayaklarını sıkıca yere bastı ve ateşinin gücü beni neredeyse bir adım geri atmaya zorladı ve gökyüzüne, gözle ölçemeyeceğim kadar uzağa fırladı. Alevlere tepki olarak şişiyor gibi görünen özümdeki sihir havuzuna kadar sıcaklığının beni ısıttığını hissettim. Bunun bir Dragon olayı olup olmadığını veya gücünün o kadar yoğun olup olmadığını merak ettim, yardım edemedim ama ona fiziksel bir tepki verdim.

Dudaklarım aralandı ve gücünün sergilenmesinden etkilendiğimi inkar edemezdim. Darius dudaklarında bir sırıtışla bana ve Darcy'ye döndü ve sıramızı almamızı işaret etti.

Ablamla bakıştım ve o da benimle aynı anda ellerini kaldırarak omuz silkti.

Nymphe'lerle savaş sırasında içimde uyanan o ötekiliği çağırmaya çalıştım. Sanki bir cam duvarın arkasına saklanıyordu; Orada olduğunu biliyordum ama ona ulaşamıyordum.

Birkaç dakika denemeye çalıştım ama sonunda pes ettim. Darcy de denemeyi bıraktığında yüksek sesle içini çekti.

"Belki de yalnızca etrafta Periler varken işe yarar?" gönülsüzce önerdi.

"Ya da belki de hiç Ejderha değilsin," dedi Darius ve ben bundan memnun olup olmadığından pek emin değildim.

"Peki şimdi ne olacak?" Diye sordum.

Darius, gömleğini çıkarıp kaslarını güneşe maruz bırakarak beni onu kontrol etmeye zorlarken, "Şimdi ikiniz de Evlerinize dönseniz iyi olur," dedi. Bunu tamamen fark etti. Kemerini çözerken bana sırıttı ve diğer Ejderhalar da soyunmaya başladı. "Uçmaya gidiyoruz."

"Öf, o zaman sen bana bir daha ıvır zıvırını göstermeden ben gidiyorum," dedim pantolonunu indirmeden ondan yüzümü çevirerek.

"Kaybın, Roxy."

Darcy de arkasını döndü ve ardından yere düşen giysilerin sesleri gelirken yürümeye başladık. biz.

Sonra görüşürüz çocuklar, diye seslendi Angelica. "Umarım yakında bizimle uçarsın!"

"Sonra görüşürüz," diye seslendi Darcy arkasını dönmeden ve ben de omzumun üzerinden ona el salladım.

Yürümeye devam ettik ama herhangi bir mesafe kat edemeden, arkamızdaki havayı büyük bir kükreme yırttı ve başımızın üzerinde devasa bir ateş topu çiçek açtı.

Devasa bir altın ejderha başımızın üzerinden geçerken, kanatları neredeyse yere sindiğimiz yerde bizi keserken ikimiz de çığlık atarak korkuyla yere düştük.

Darius bükülüp ellerimi dışarı fırlatıp buz gibi bir sprey püskürttüğünde ayağa fırladım.

pullu kıçına su. Güçlü kuyruğunun bir hareketiyle onu savuşturdu ve keskin bir şekilde dönüp bulutlara doğru süzülmeden önce bir kükreme daha yayınladı.

O ve diğer Ejderhaların daha yükseğe ve daha yükseğe uçtuğunu izledik. Angelica'nın kırmızı pulları güneşte parladı ve diğer dört Ejderha, bulutların arasından yuvarlanırken şakacı bir şekilde onun etrafında koşturdu.

Darius onlardan uzaklaştı, güçlü kanatlarını sertçe çırptı ve kuzeydeki Dünya Bölgesi yönünde gözden kayboldu, seansın geri kalanında diğer Ejderhalarla kalmaya hiç niyeti olmadığı açıktı.

"Eh, en azından Ejderha olduğumuz ortaya çıkarsa, bu dersleri o ahmakla takılarak geçirmek konusunda endişelenmemize gerek kalmayacak," dedim uçup gitmesini izlerken. Kendi türünden insanlarla takılmaktansa kendi şirketini tercih ettiği açık.

"Buna dönüşme fikri delilik," diye yorum yaptı Darcy, gözleri üstümüzde hâlâ birbirini kovalayan Ejderhalar grubuna takılıyken. "Ama aynı zamanda eğlenceli görünüyor."

Onları izlerken dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Evet," diye kabul ettim. "Ejderha olmak oldukça baş belası olurdu."

"Cehennem Haftası şakacıları ortaya çıkmadan Orb'a gidip erkenden bir öğle yemeği yiyelim mi?" Darcy önerdi.

"Evet, sadece çantamı alacağım." Ovanın uzak tarafında bıraktığım çantamı almak için ondan uzaklaştım ama Darcy arkamdan nefesi kesildiğinde durdum.

"Ohmagawd, işemem lazım!" haykırdı.

"Tamam bekle, ben gelir gelmez gidebiliriz-"

"Hayır, şu an olduğu gibi! The Orb'da buluşalım!" Ben başka bir kelime bile edemeden arkasını döndü ve koşarak benden uzaklaştı ve ben de tam bir şaşkınlıkla onun ardından kaşlarımı çattım.

"Gitmen gerektiğinde gitmelisin, değil mi?" diye seslendi Max, sarp bir kaya yüzünün arkasından çıkıp parmaklarının arasında bir su küresini gelişigüzel bir şekilde döndürerek.

"Bunu ona sen mi yaptın?" diye sordum, ne yapacağını görmek için beklerken avuçlarıma sihir çizerek.

Omuz silkerek, "Birinin vücudundaki suyu manipüle etmek benim kadar güçlü biri için oldukça kolaydır," dedi. "Etkimden yeterince uzaklaştığında kendini daha iyi hissedecek."

"Bunu neden yaptın ki?" talep ettim.

"Seninle bir çift söze ihtiyacım var. Aslında onu kendi kendine ıslatabilirdim ama nazik davranıyordum. Barış için geldim.” Bana ciddi bir ifade verirken, parmağını kalbinin üzerinde kavuşturdu ve önünde havada asılı sudan yapılmış parlak bir haç bıraktı.

"İlgilenmiyorum," dedim soğuk bir şekilde, kız kardeşimi takip etmek için bir hamle yaparken ona sırtımı döndüm. Sert bir hava duvarına çarptım ve bana gülümserken Max'e ters ters bakmak için döndüm. "Sadece beni dinle,"

bastı.

"Neden?"

“Çünkü sen ve ben zor durumdayız. Sırrımı biliyorsun ve benim için saklıyorsun. Sana borçlu kalmaktan hoşlanmıyorum.”

"Sadece acayip güçlerini benden ve kız kardeşimden uzak tuttuğundan emin ol, böylece unutabilirsin," diye onu temin ettim. Nymph'ler zaten etrafta dolaşırken onun mirasının sırlarını ağzından kaçırmak ve Göksel Konseyi zayıflatmak gibi bir niyetim yoktu.

“Gerçekten kesmeyecek kadar büyük bir borç için. Sana borçluyum. Ve istemiyorum. Size karşı komplo kurmayı garip hale getiriyor. Bu yüzden sana bir teklifim var.” Bu teklifin karşı konulamaz olduğunu düşünür gibi gülümsedi ve ben de dudaklarımı büzdüm.

"Söyle o zaman."

"Öğrenmek istediğin her türlü büyüyü sana öğretmeye hazırım."

"Bir sihir okulundayız ahbap, burada bu işi yapmak için maaş alan öğretmenler var ve sanırım bu işte senden daha iyiler." Ondan uzaklaşmak için hamle yaptım ama kolumdan tuttu.

"Yardıma ihtiyacın olan bir şey yok mu? Artık korkmak zorunda kalmamayı dilediğin bir şey var mı?” diye sordu Max ve ben onu durduramadan Siren hediyelerini kullanarak dudaklarımdan bir cevap aldı.

"Derin sulardan korkmak istemiyorum," diye soludum.

Kolumu elinden kurtardım ve diğer yumruğumu da ona yumruk atmak için savurdum. Yine de ikinci kez kirli dövüşüme yakalanmayacaktı ve ben darbeyi indiremeden yumruğumu yakaladı ve oyun oynuyormuşuz gibi bana sırıttı.

"Bununla çalışabilirim. Boğulma korkunu ortadan kaldırmama ne dersin?” o önerdi. "Seni kafamda istemiyorum," diye homurdandım, geri adım atarken yumruğumu elinden kurtardım. “Öyle değil. Sirenler korkuyu öylece içinden çekip alıp seni ondan özgür bırakamaz. Bu aptalca. Gücümüzün menzilinin dışına çıktığınızda sizi manipüle edemeyiz.”

"Bunu öğrendiğim iyi oldu," dedim karamsar bir tavırla. "Öyleyse korkumu nasıl alacaksın?"

"Sende hava ve su büyüsü var, sana su altında nefes almayı öğretebilirim. Bir daha asla boğulma konusunda endişelenmene gerek kalmayacak.” Max genişçe gülümsedi, kabul etmemi bekledi ve ben tereddüt ettim. Çok iyi bir teklifti ama ona zerre kadar güvenmedim.

"Bunun bir numara olmadığını nereden bileceğim?" Dikkatlice sordum.

"Bana güvenmek zorundasın."

"Olacak iş değil." Ondan tekrar uzaklaşmak için gittim ve bana yaklaştı.

Avuçlarımda alevler canlandı ve ona baktım.

"Çok güvensizsin, küçük Vega. Bunun üzerinde gerçekten çalışmalısın. Ama istersen, almana izin vereceğim.

İyi niyetli olduğumu görebilmen için kafama bir kez daha göz at. Bana elini uzattı ve ona kaşlarımı çattım.

"Seni tekrar öpmemi mi bekliyorsun?"

"Bu sefer gerekli değil. Ama istersen yapabiliriz." Kaşlarını anlamlı bir şekilde kaldırdı ve ben de gözlerimi devirdim.

Uzattığı avucu aramızda asılıydı ve ona ihtiyatla baktım. Bir yandan ona defolup gitmesini, bana borçlu olduğunu hissettiği için kıvranmasını söylemek istiyordum. Ama öte yandan, teklifi o kadar iyi geliyordu ki elini ısırmak istedim.

Bundan hâlâ emin olmadığımı anlamasını sağlayan bir iç çekişle uzanıp elini tuttum.

Song-Spelled olduğumda onu öpmek kadar yoğun değildi ama bir an için zihninin bana açıldığını hissettim. Bu teklifteki dürüstlüğü hissetmeme izin verdi ve beni tekrar geri itmeden önce bunun bir komplo olmadığına hemen ikna oldum.

Elini bırakmak için hareket ettim ama bir saniyeliğine tuttu, gözlerinde kötü bir parıltı vardı. "Darius'u becermek istiyor musun?" diye sordu çabucak, beni hazırlıksız yakaladı.

"Ne?" Oflayarak elimi geri çektim. "Elbette istemiyorum."

Max, "Orada çok fazla nefret vardı, küçük Vega," dedi. "Ama şehvet de vardı. Belki de bunu onunla yaşadığın hayal kırıklığını aşmak için yapmalısın.

"Kafamı karıştırma konusunda seni uyarmıştım," diye hırladım ona.

"Ben hiçbir şeye bulaşmadım," diye yanıtladı Max masumca. "Senin hissettiklerini ben de hissettim."

"Bana bu su bokunu öğretecek misin, öğretmeyecek misin? Seninle takılmaktansa olmayı tercih edeceğim binlerce yer var. Bir uçurumdan bok dolu bir çukura düşmek gibi," diye tersledim.

"Güzel. Belki de bu hayal kırıklığını aşmak için çalışmalıyız?" gülümseyerek önerdi. Gözlerimi ona diktim ve ellerini teslim olurcasına kaldırdı. "Artık Siren hediyeleri yok," diye söz verdi. "Gel, sana bilmen gerekenleri göstereyim."

Max, The Shimmering Springs'e doğru bir patikadan aşağı indi ve ben onu takip etmeden önce sadece bir an tereddüt ettim.

Kaynaklara yaklaştıkça kükürt kokusu daha da güçlendi ve kayaların arasında küçük, parlak mavi su havuzları belirirken etrafımızda buhar yükseldi. Çok güzeldi, şırıldayan suyun sesi biz ilerledikçe diğer her şeyi bastırıyordu.

Max sonunda yaklaşık on kişinin oturabileceği kadar büyük bir havuzun yanında durdu ve suyun önünde dizlerinin üzerine çöktü. Bana da aynısını yapmam için işaret etti ve çekincelerime rağmen ilgimi çekerek yaptım.

"Bunu üçüncü sınıfa kadar öğrenemezsin ama ben sınıfımın önündeyim, zaten bu konuda ustalaştım ve senin gücünle eminim sen de başarabilirsin. En kolay yol, yaratmak için sihrinizi kullanmaktır.

ağzınızın ve burnunuzun etrafında bir hava cebi oluşturun ve yerinde tutun. Karada etrafınızda bir kalkan oluşturmaktan biraz daha zor çünkü su her zaman sizi geri itiyor. Ama buna yardımcı olması için su büyüsünü de kullanabilirsin. Ve güçlü olduğun için, alıştıktan sonra onu bir saat veya daha fazla sürdürebilmelisin.

"Gerçekten mi?" Diye sordum. Şimdi açıkladığında, bu çok açık görünüyordu ama o havuzdaki buzun altında mahsur kaldığımda kendi hava kaynağımı yaratma fikrini hiç düşünmemiştim.

"Bu kadar basit. Beni izle, sonra kendin dene." Max bir anlığına eliyle ağzını ve burnunu sildi ve yüzünün etrafında bir hava kabarcığı oluşturduktan sonra öne doğru eğilip başını kaplıca yüzeyinin altına itti.

Berrak su, yüzünün çevresinde kalan havayı görmemi kolaylaştırdı ve bunu yapabileceğimi düşünerek kendi kendime sırıttım.

Max tekrar doğruldu ve denememem için bana işaret etti.

Derin bir nefes aldım, sonra bir elimi onun yaptığı gibi yüzümde gezdirdim, Profesör Perseus'un bize Air Elemental sınıfımızda öğrettiği kalkanlardan farklı olmayan, sadece çok daha küçük bir hava kabarcığı oluşturmaya çalıştım. Yerinde olduğundan emin olduktan sonra eğildim ve başımı suyun altına soktum.

Max'in beni içeri itmesini yarı yarıya bekledim ama bana elini sürmedi ve ben de hava cebini korumaya konsantre olabildim.

Aldığım ilk nefes garipten de öteydi. Gözlerime ve boynuma su değdi ama kendim için yarattığım cebimde gayet iyi nefes almayı başardım.

Havuzdaki suyun hava kabarcığıma ağırlık verdiğini hissedebiliyordum ve basınç hafifleyene kadar su büyümle onu uzaklaştırmaya çalıştım. İki gücü aynı anda kullanmak biraz konsantrasyon gerektirdi, ancak birkaç dakika sonra bunu aştığımdan emin oldum.

Sonunda geri çekildiğimde kendimi havuzun yanında yalnız buldum. Şaşkınlıkla etrafa baktım ama Max gitmişti.

Ayağa kalktığımda, çantamda Atlas'ın çınladığını duydum ve nerede olduğumu merak eden Darcy'den bir mesaj beklerken çantamı çıkardım. Onun yerine Max Rigel'den bir mesaj buldum. Görünüşe göre şahsen konuşmak için iki dakika beklemek Su Varisi için çok fazla çabaydı.

Maks:

Şimdi ödeştik, küçük Vega. Düşman olmaya geri dönelim.

Gözlerimi devirdim ve cevap vermeye tenezzül bile etmedim. Bu beceride ustalaştığım için fazlasıyla mutluydum, bu yüzden bana öğretme ihtiyacı hissettiği gerçeğinden şikayet etmeyecektim. olurdum

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
Siren manipülasyonlarını da kendine sakladığı sürece sırrını her iki şekilde de saklıyordu.

Atlasım tekrar ping attı ve bu sefer *öyleydi* Darcy, hangi cehennemde olduğumu merak ediyordu. Ona yolda olduğumu bildiren hızlı bir yanıt gönderdim ve The Orb'a doğru koşmaya başladım. Bugün için yeterince Mirasçım vardı ama bir şekilde yara almadan kurtulmuştum. Yani belki de şansım sonunda değişiyordu.

TOry ve ben öğle yemeğinden sonra The Wailing Wood'dan rahat bir hızda ilerleyerek Earth Elemental Class'ımıza gittik. Ormanın kuzey ucuna doğru ilerlerken bir*pssst*kulağımı yakaladı ve ikimiz de durduk.

Tyler bir ağacın arkasından eğilerek çılgınca bize el salladı.

Kaşlarımı çatıp biraz ihtiyatla yaklaştım. "Ne yapıyorsun?"

Çamurlu yolu işaret etti ve ağzından, "*yaşlılar*"

"Cehennem Haftası'ndan bıktım bile," diye mırıldandı Tory, Tyler'ın yanına gitmek için ağaçların arasına girerken. Yolda birkaç birinci sınıf öğrencisi daha gezindi ve aralarında Kylie'yi gördüm. Tyler bizi gölgelerin derinliklerine doğru cesaretlendirdi ve gözden kaybolduk.

Pistte yanımızdan geçtiler ve titreyen bir deprem yeri sallarken çığlıklar havaya yükseldi.

Tory'nin koluna yaslandım, kalbim biraz daha hızlı atıyordu.

Tyler kıyafetlerini çıkarıp bir sırt çantasına koymaya başladı. "Sizi oraya ben mi götüreyim?" teklif etti ve ağzım ayrıldı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedim.

"Sana borçlandım." Omuz silkti, giysilerini çıkarıp çantaya tıkıştırdıktan sonra Tory'ye verdi.

Önümüzde çırılçıplak duran Tyler'a tepki vermek için zar zor bir saniyem vardı ve öne atıldı ve vücudu güzel bir gümüş Pegasus'a dönüştü. Kanatlarını esnetti, kaşlarını o kadar atı andıran bir şekilde kaldırdı ki, beni güldürdü.

"Hey- bunu duydun mu?" ağaçların ötesinden bir ses geldi. "Taze et!" Bir ayak izi

yolumuza yöneldim ve nefesim kesildi. Tory ve ben ona tırmanmak için acele ettik ama bacaklarıma bir şey takıldı ve midem kasıldı. Geriye doğru çekildim, bir öfke çığlığıyla çalıların arasından yuvarlandım.

Tyler yüksek sesle kişnedi, şaha kalktı ve Tory umutsuzca yelesini tutarak sırtına tırmandı.

Koyu renk cüppeler ve tüyler ürpertici beyaz maskeler giymiş bir grup daha yaşlı öğrencinin önüne, kaba bir şekilde yola atılırken, bacaklarımı bağlayan sarmaşıklara tekme attım.

"Acı çekmeye hazırlanın!" diye bağırdı grubun başındaki kız.

Dörtnala nal sesleri kulaklarımı doldurdu ve Tyler öfkeli bir kişnemeyle üstüme atladı, parlak borusunu son sınıflara doğrultarak başını öne eğdi.

Etrafına dağıldılar ve onu bir ağa hapsetmek için sarmaşıklar atmaya başladılar. Ayak bileklerimin etrafındaki sarmaşıkları bir ateş patlamasıyla kopardım ve Tyler iki güçlü kanat vuruşuyla havaya sıçrarken ayağa kalktım.

"Darcy!" diye bağırdı Tory, dikkatini çekmek için Tyler'ın boynuna bir yumruk indirerek.

Kıdemlilerden biri bana doğru döndü ve yoluma daha fazla sarmaşık fırlarken tam zamanında etrafıma bir hava kalkanı oluşturdum. Tyler döndü, başı tenteyi sıyırdı ve son sınıfların üzerine turuncu uçlu yapraklar ve bir parıltı bulutu yağdırdı. Bana doğru süpürdü ve Tory eğilip elini uzattı.

Onu bir zafer çığlığıyla yakaladım ve ayaklarımın altındaki havayı zorlayarak onun arkasından fırladım. Tyler gölgeliği yarıp geçerken kalçalarım onun karnına kenetlendi ve güvenli bir yere uçarken son sınıflar gülmeye başladı.

Bir Pegasus'un sırtında bir kez daha zarar görmekten uzaklaşıyordum ve The Wailing Wood üzerinden Dünya Mağarası'na doğru süzülürken Tory'nin beline tutunarak genişçe sırıttım. Pegasus Tarikatı'nın zayıf olduğunu düşünen herkes kesinlikle yanılıyordu. Güzel olmak kesinlikle onları daha az baş belası yapmıyordu.

Tyler aşağıdaki kayalık zemine doğru fırladı ve öğrencilerin ders için içeri girip merakla bize baktığı Dünya Mağarası'nın dışına indi.

Kylie'nin arkasında birkaç birinci sınıf öğrencisiyle birlikte tepeden tırnağa çamura batmış halde ormandan güçlükle çıktığını gördüm. Saçları tam yılan modundaydı, gözleri iki öfkeli yarıktı. Tory ve ben gülmeye başladık ve Tyler kişnedi, eğlendiğini göstermek için olduğu yerde koşturdu. Bize doğru bir bakış attı ve mağaraya girmeden önce kafasındaki yılanlar bize tısladı, giderken dudaklarından bir dizi küfür döküldü.

Tyler'ın sırtından sıyrıldım ve Tory, Fae formuna bürünürken sırt çantasını ona uzattı, önümüzde çırılçıplak dururken hayal gücüne hiçbir şey bırakmadı. Genişçe sırıttı, elini

çanta ve giyinmeye başlamak.

"Teşekkür ederim," dedim.

"Evet cidden, bir iyiliğe ihtiyacın olursa bize haber ver," dedi Tory, Tyler kemerini bağlarken.

"Şey... aslında benim için yapabileceğin bir şey var." Elini sarı dalgalı saçlarından geçirdi.

"Her neyse," dedim omuz silkerek.

“Arkadaşın Sofia... o çok tatlı. Beni onun kadar büyütebilir misin? Belki bir kahraman gibi süzülerek nasıl senin kıçını kurtardığımı anlatırsın? Umutla bize baktı, yumuşak kahverengi gözleri parlıyordu.

Ona Diego'dan bahsetmek üzereydim ki Tory kaburgalarıma dirsek attı. Tory neşeyle, "Elbette yapacağız," dedi ve Tyler'ın gözleri parladı, cildi bir an için gerçekten parlamış gibi göründü.

"Sana yetişeceğim." Giyinmeye devam ederken mağaraya başını salladı ve içeri girdik. Kolumu Tory'ninkine bağlayıp yaklaştım. "Bunu neden söyledin? Diego ve o..." "Diego ve o ne? İlişkiyi tanımlamak için bolca zamanı oldu.”

"Sanırım bu doğru... belki ona bir rakibi olduğunu bilmesi ona resmi olarak çıkma teklif etmesini sağlar."

Tory başını salladı. "Kesinlikle. Sofya için kazan-kazan. Seçimini yapabilir.

Ona komplocu bir şekilde sırıttım. "Öyleyse Diego buralardayken ona yemekte haber versek iyi olur."

Tory hafifçe kıkırdadı. "Çıldıracak."

Sence o da ondan hoşlanıyor mu? Omzumun üzerinden baktım ama Tyler hâlâ bizi takip etmiyordu.

"Kim bilir? Tyler seksi. Karın kaslarını gördün mü?

Başımı salladım ve kahkahamı bastırmak için dudağımı ısırdım. “Bu buzlu ipuçları olmasaydı sağlam bir sekiz olurdu. Doksanların erkek grubu üyesi gibi görünüyor.”

"Umarım benim hakkımda konuşmuyorsundur," Seth'in sesi kalbimin neredeyse durmasına neden oldu.

Yukarı baktım, onu tünelin sonunda dururken buldum. Caleb yanına geldi ve ikisi de gülümsemeye başladı. Aslında gülümsemek gibi.

Ben cevap vermeden önce, Seth şarkıya girdi, "Sen... benim ateşimsin, tek... arzum, inan... dediğimde, onu o kadar istiyorum."

Caleb, Backstreet Boys klasiğini anında aldı. "Nedenini söyle!" "Kalp ağrısından başka bir şey değil," diye şarkı söyledi Seth, parmaklarını şaklatarak. "Nedenini söyle!" Caleb dans etmeye başladı.

"Bir hatadan başka bir şey değil."

"Nedenini söyle!"

"Söylediğini asla duymak istemiyorum." Seth, Caleb'e baktı ve ikisi de elleri kalplerinde son satırı birlikte haykırdılar. "Ben de öyle istiyorum."

"Aman Tanrım,*kusmak*Tory, dedi ve ben de bir kahkaha patlattım. "Bize şarkı söylemeye devam edersen, Max'e yaptığım gibi boğazına yumruk atarım."

Caleb bulanık bir hareketle onun yanına doğru fırladı ve kolunu onun omuzlarına doladı. "Ah benim için ne güzel şiirler örüyorsun canım. Beni çok zorluyor.

Elinden kurtuldu ve ikimiz de ona mükemmel bir simetrik bakışla baktık.*geri bas*bak. Tory'nin ondan hoşlandığını biliyordum ama toplum içinde görülmesine izin vermiyordu. Ayrıca, o huysuz gülümsemeye ve birikmiş kaslara baktığımda onu gerçekten suçlayamazdım. Ben de kendi dişli aşıklığımı göz önünde bulundurarak yargılayacak biri değildim...

Seth'e yaklaştığımızda, Caleb Tory'nin yanında kalırken o benim tarafıma geçti. Kaleme alınıyormuşuz gibi hissettim ve bu kalbimin biraz daha hızlı atmasına neden oldu.

"Biraz konuşabilir miyim bebeğim?" diye fısıldadı Seth, şaşırtıcı bir şekilde henüz bana dokunmadı.

"Hayır," dedim anında.

Caleb'a baktı ve başını salladı. Caleb, Tory'yi kaldırıp omzunun üzerinden fırlatıp mağara sistemine doğru koşarken, Tory'nin çığlığı bizi çağırırken kalbim tekledi. Ağzım açık kaldı ve arkasından koşmaya gittiğimde Seth elimi tutarak bana sırıttı.

Dans ediyormuşuz gibi beni kendi etrafında döndürdü, beni göğsüne çekti ve kolunu belime doladı. "Onu merak etme, sen de benim kadar o ikisinin birlikte olduklarını biliyorsun. İyiden daha iyi olacak.

"Onun için iyi. Ben de iyi olmak istiyorum, bu yüzden pis pençelerini üzerimden çeksen harika olur." Onu ittim ve beni serbest bıraktı. Bir adım geriledim, sonra iki, beni tekrar tutmayınca şaşırdım. Yürümeye gittim ama gözleri yumuşadı ve bana kalbimi eriten bir ifade vererek duraksadım.

"Bu bakış ne için?" Kendime hakim olamayarak tereddütle sordum.*Lanet yavru köpek suratı.* "Seninle sadece bir dakika konuşmak istiyorum. Söylemek zorunda olduğum şeyden hoşlanmadıysan çekip gidebilir ve benimle bir daha asla konuşmayabilirsin."

"O ikinci bölümün sesini beğendim," diye düşündüm ve gözleri daha da büyüdü. Saçları omuzlarının etrafında uzun ve parlaktı ve kaşımadığını fark ettiğimde kaşlarımı çattım. "Pirelerin nasıl?"

"Hepsi gitti," dedi neşeyle. "Prestos, Solaria'daki en iyi pire sosunu ısmarladı. Çantamın tamamı temiz." Çantasından bahsederken yüzü düştü ve gırtlağından kısık bir inilti çıktı.

Sürü üyesi Ashanti'nin savaş alanındaki donuk gözlerini hatırladığımda boğazım düğümlendi.

"Arkadaşınız için üzgünüm," dedim nazikçe. O gün kimse ölmeyi hak etmemişti. Ve görebiliyordum

onu ne kadar incitiyordu, pislik ya da değil.

"Evet..." Boğazını temizleyip bakışlarını kaçırdı. iç

çektim "Bir dakika?"

"Bir dakika." Bana döndü ve kaslı omuzlarını geri çekerek öne doğru bir adım atarken tekrar gülümsedi.

Kaşlarımı kaldırdım, başlamasını bekledim ve Tyler'ın yanımızdan geçip giderken bana başını salladığını gördüm.

Tekrar yalnız kaldığımızda, Seth'in yakışıklı yüzünün keskin hatlarına baktım ve ölçülü bir nefes aldı, söyleyeceği şeye hazırlandı. "Sana bir teklifim var."

"Şu anda gerçekten evlenmeyi düşünmüyorum," diye alay ettim ve şeytani bir şekilde sırıttı.

"Öyle bir teklif değil. Yine de, şimdi bahsediyorsun..." Sırıttı ve ben de gözlerimi devirdim. "Otuz saniye çoktan geçti."

"Tamam öyleyse... buna hemen hayır deme ama bu gece gelip benimle buluşmanı istiyorum-" "Hayır," sözünü kestim. "Mümkün değil."

Topuklarının üzerinde sallandı, bana dokunmak istermiş gibi bana doğru uzandı ama yapamaması için geriye doğru fırladım. Boğazından hüsrana uğramış bir hırıltı çıktı ve bunun yerine gezinen elini saçlarına daldırdı. "Bunu benim için gerçekten zorlaştırıyorsun bebeğim."

"Gerçekten umurumda değil," dedim omuz silkerek.

Gözleri karardı. "Bak, zorlamadan önce sana bu konuda bir seçenek sunuyorum. Alfa olduğumu hafife alma. Lanet olası ruhuma kadar gidiyor ve sen benim sürümdesin. BEN*sahip olmak* seni başlatmak için Bundan çıkış yok, tamam mı? Beni bekletmeye devam edersen, ne olacağını biliyor musun?

"Hayır..." dedim, kalbim ritimsiz atıyordu.

"Kontrolümü kaybedeceğim. İstesen de istemesen de seni sıraya sokacağım. Ve bu sevimli ve hoş bir yol olmayacak.

"Ama senin sürünün bir parçası olmak istemiyorum," dedim dehşet içinde. Ve kesinlikle buna zorlanmak istemedim.

"Biliyorum biliyorum. Ama çemberlerin üzerinden atlamalıyız. Önce seni başlatacağım, sonra seni kovabileceğimden emin olmak için ayrıntıları çözeceğim ve hepimiz normale dönebiliriz.

Sözlerini düşünürken kaşlarımı çattım. Eğer bir gün gerçekten bana karşı çıkacak ve beni sürüsüne girmeye zorlayacaksa fazla seçeneğim yoktu.

"Tam olarak ne yapmam gerekiyor?" Gözlerimi kıstım ve bana içimde korkuyu titreten o aç bakışı attı.

"Akşam yemeğinden sonra benimle yalnız buluş."

"Evet, bu olmayacak." Kollarımı kavuşturdum ve dişlerini gıcırdattı.

"Darcy," diye hırladı. "Buradaki mesajı almıyorsun."

"Açıkça anlıyorum. Sana güvenmiyorum, Seth Capella. Bana yaptıklarından sonra seninle yalnız buluşacak kadar aptal olacağımı gerçekten düşünüyor musun?

Kaşlarını çattı ve cebinden Atlas'ını çıkardı. "Bunu söyleyeceğini düşünmüştüm, o yüzden..." Atlas'ı kaldırdı, üzerindeki bir şeye hafifçe vurdu, sonra benimki onun gönderdiği her şeye yanıt olarak ping attı.

Çıkarmaya gittim ama ileri doğru kaydı ve ciddi bir bakışla bileğimi tuttu. "O e-posta sadece senin görmen için. Burada çaresizim, bu yüzden bunu yapıyorum. Bu konuda ne kadar ciddi olduğumu gösterecek. Seni incitmek istemiyorum. Ama bu gece benimle buluşmayı reddedersen, kontrolümü kaybetmeden önce bir iki gün daha geçer." Kolumdaki tutuşu daha da sıkılaştı ve tonunun yoğunluğundan dolayı nefesim hızlandı. “Bu mesaj bana karşı cephane. Onu kullanmaman için sana güveniyorum. Ama bu gece seninle herhangi bir şekilde dalga geçersem, bunu yedek olarak alabilirsin, tamam mı bebeğim?

Başımı salladım, eli saçlarıma kayarken hareketsiz kaldım, sihrimi çağırıp onu fırlatmaya hazırlanırken omurgamdan aşağı korku damlıyordu. Bir anda ilerledi, sınıfa dalmadan önce dudaklarını alnıma bastırdı. Dönüp arkasından bakıp bana ne halt gönderdiğini merak ederken öpücüğünün hararetli izi soğudu.

* * *

Akşam yemeğinde arkadaşlarım ve büyük bir ASS grubuyla The Orb'da oturdum. Seth'in gönderdiği e-postaya hâlâ bakmamıştım, dersler bittiğinden beri tek başıma yapacak bir dakikam bile olmamıştı.

Diego ve Sofia karşımızda oturdular ve Tory dirseklerini masaya dayamadan önce bana anlamlı bir bakış attı. "Ee, tahmin et bugün kiminle karşılaştık, Sofia?"

"Bilmiyorum, Mirasçılar?" dedi kaşlarını çatarak.

Hayır, Tyler Corbin. O baskın yaptı ve bizi üzerimize mega Cehennem Haftası geçirmek üzere olan bir grup Dünyalı yaşlıdan kurtardı. Tory gülümsedi ve Sofia başını salladı, Tory'nin bunu ona neden söylediği konusunda kafası karışmış görünüyordu.

"Bu onun için çok hoş," dedi gülümseyerek.

"Ve ilgini çekebilecek bir şeyden bahsetti," dedim sırıtarak. "Ne?" Diego, o daha bunu yapamadan, kaşlarını çatarak, aramıza bakarak sordu.

"Sofia'ya aşık," diye fısıldadım odanın diğer ucundan Tyler'ın Pegasus kalabalığından bazılarıyla birlikte oturduğu yere bakarak.

"Yalancı!" Sofia cıyakladı, yanakları pembeleşti. "Hayır, tamamen doğru," diye söz verdi Tory.

Diego omzunun üzerinden baktı, pek de kurnazca olmayan gözlerini Tyler'a dikti. "O pendejo?" diye mırıldandı. "Ona güvenmiyorum."

"Pekala," dedim neşeyle ve Diego bana baktı, dudaklarını büzdü. Tory'nin yanımda bir kahkaha tuttuğunu ve bir tanesinin kendi boğazımda köpürdüğünü hissettim. Diego, Sofia ile arasını açmayacaksa neden başka seçenekleri olmasın?

Tory cesaretlendirerek, "Oraya gitmelisin," dedi.

Geraldine yaklaştı, açıkça dinliyordu ve Angelica'nın gözünü kırpmadan Sofia'ya gülümsediğini gördüm.

"Doğru mu duydum?" diye sordu. "Senin için yarışan bir talipin mi var, Sofia?" Sofia kıkırdayarak yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Ona gitmelisin! Aşkın seni bekliyor!" Geraldine, Pegasus masasından ve diğer pek çok kişiden dikkat çekecek kadar yüksek sesle söyledi.

Tyler umutla Sofia'ya baktı, sonra hepsi onu dürtmeye ve dirseklemeye başlayan arkadaşlarına döndü.

"Aman Tanrım," dedim heyecanla, Tyler ayağa kalkarken.

"Ne?" Sofia tısladı, gözleri Bambi kocaman açılmıştı.

"Geliyor," diye güldüm, Tyler onun arkasından gelirken ve Diego eli çatalını sımsıkı kavrarken yüz ifademi düzelterek.

ASS'nin tamamı ona beklentiyle bakarak sessiz kaldı.

"Merhaba Sofia," dedi Tyler, boğazını temizleyerek, üzerinde onca göz varken hafifçe kızardı. Sofia arkasını dönerken, "Merhaba Tyler," diye soludu.

Geraldine oturduğu yerden yarı kalkmıştı, gözleri parlayarak Tyler'a bakıyordu, tamamen o anın içine dalmıştı.

"Pekala...Pazar günü Tucana'da bir panayır var. Düşündüm de... sabahki Dünya Denememden sonra oraya... birlikte gidebilir miyiz?

Geraldine eliyle ağzını tutarken, "Evet de," diye fısıldadı.

Tyler alt dudağını emip başını sallarken, "Evet, çok isterim," dedi Sofia, utangaç bir şekilde gülümseyerek.

"Peki o zaman görüşürüz." Sanki gidecekmiş gibi geriye doğru hareket etti, sonra eğildi ve yanağına bir öpücük kondurdu. Pegasus sürüsü masaya tokat atmaya ve kişnemeye başladı ve o da onlara katılmak için geri döndü, Sofia'yı kıpkırmızı ve sırıtarak bıraktı. Diego çatalıyla Tyler'ı şişlemeye hazır görünüyordu ama Sofia o kadar mutlu görünüyordu ki onun için üzülemedim.

O zaman ona çıkma teklif etmeliydin, Diego!

Tory, Sofia'nın Pazar günü ne giyeceğine karar vermesine yardım etmeye başladığında gülümseyerek portakal suyumu yudumladım. Çalışmalarda başka bir çevrimiçi alışveriş teslimatı hissettim ve onun bir müşteri oluşturup oluşturamayacağını merak ettim.

bağımlılık.

"Eh, kızarmış ekmek üzerine sos, bu bir kutlama gerektirir!" Geraldine, oturduğu yerden fırlayıp The Orb'un diğer tarafındaki yiyecek ve içeceklerin bulunduğu yere doğru ilerlediğini duyurdu.

Bir dakika sonra büyük bir sürahi parlak pembe kokteylle geri döndü, bardağı masanın ortasına koydu ve herkese bardakları doldurdu.

"Hey, oynayabileceğimiz bir içki oyunu biliyorum?" Diego teklif etti, ruh hali daha parlak bir hal aldı. Umutla onu dürterek Sofia'ya baktı.

İçkiye kıkırdayarak baktı. "Varım." "Ben de." Tory bardağını aldı.

Geraldine kendi içkisinden büyük bir yudum aldı. "Üzülerek reddetmeliyim. Bir bardağa yapışacağım yoksa vahşi ve kötü tarafım ortaya çıkacak. Ve salı gecesi olduğu için onu sımsıkı kilit altında tutacağım."

"Boo, onunla tanışmak istiyorum," diye yakındı Tory.

Hayal kırıklığıyla iç çektim. "Gerçekten oynamak istiyorum ama Seth bu gece onunla buluşmam için bana yalvardı ve görünüşe bakılırsa, eğer yapmazsam beni çıldırtacak."

"Hayır." Tory dramatik bir şekilde bana yaslandı. "Gitme." "Geri geleceğim," diye söz verdim.

Kulağıma fısıldamak için eğildi. "Tamam ama dikkatli ol. Ben ve Ass kulübü destek için hazır olacağız. Ah, bir de o e-postayı açar açmaz içinde ne olduğunu bana söylemelisin."

Küçük parmağını benimkiyle birleştirdim. "Söz." oturduğum yerden kalktım. "Sizi sonra ararım çocuklar." Ass kulübünden bir veda korosu geldi ve uzaklaşırken el salladım.

Bir yanım burada kalıp e-postayı açmak istiyordu ama bunu tüm ASS'in önünde yapmak doğru gelmiyordu Seth'e hiçbir borcum olduğundan değil ama daha önceki davranışları bana bunun iyi bir şey olduğunu düşündürdü. özel olarak açma fikri.

The Orb'dan uzaklaşırken, Fire Territory'den geçen dolambaçlı bir yolda ilerledim. Aer Kulesi'ne giden biraz daha uzun bir yoldu ama yol boyunca Cehennem Haftası fırsatçılarıyla karşılaşma ihtimalim daha düşüktü. Yüzümde bir gülümsemeyle gece havasını içime çektim, Ateş Bölgesi'nden kuzeye doğru ilerlerken acele etmedim, sonra Ağlayan Orman'dan kaçınmak için doğuya kıvrıldım.

Sokağa çıkma yasağının başlamasına daha bir saat vardı ama güneş çoktan batmıştı, yol yanan meşalelerle aydınlatılmıştı. Atlas'ım ping attı ve bu geceyi hatırlatan kişinin Seth olup olmadığını merak ederek onu çıkardım.

Onunla gerçekten yalnız mı buluşacaktım? Bunun bana ne gönderdiğine bağlı olduğunu tahmin ettim. Ondan bir mesaj bulmak yerine, onun yerine Orion'dan bir mesaj bulduğum için kalbim ritimden çıktı. Dün gece mesajına cevap vermemiştim, sadece... cevap veremedim. Benden ne istediğini bilmiyordum, çok kafa karıştırıcıydı. Benim etrafımda doğru düşünemediğini söyledi ve ben de bu duyguya ciddi bir şekilde karşılık verdim, ama aynı zamanda sadece libidom yüzünden aceleci kararlar vermeyeceğimi de biliyordum.

ne zaman yanında olsam sıfırdan bine çıkıyordum. O yoldan gidersek, bu dürtüye teslim olursak, mutlak bir felaketle sonuçlanabilir. Ama kahretsin, karşı koyduğum en güçlü ayartma buydu.

Derin bir nefes alıp mesajı açtım.

Mızrak:

Bir erkeği merakta bırakmak hoşunuza gidiyor değil mi?

Darcy:

Yüzme havuzlarının üzerinde ne olup ne olmadığı konusunda çok net olan biri için, Hâlâ son sorunuzun cevabını aramanıza şaşırdım.

Mızrak:

Peki ya ondan önceki soru?

Yeşil mi mavi mi?

Cevabımı düşünürken yanaklarıma bir gülümseme yerleşti.

Darcy:

Beni ve kız kardeşimi ayırt edebilmek dışında senin için ne fark eder?

Mızrak:

Mavi benden hoşlandığın anlamına gelir.

Şaşkın bir kahkaha boğazımdan koptu ve Aer Tower'a yaklaşırken gözlerimi gökyüzüne çevirdim.

Darcy:

Bu hiç mantıklı değil. Ayrıca mavi saç bir zamanlar benim için bir anlam ifade ediyordu ama buna ihtiyacım yok.

artık değil.

Atlas'ım tekrar sinyal verdiğinde Aer Tower'a ulaştım, ama onu sıkıca ittim, kapının üzerindeki üçgen sembole hava atıp içeri girdim. O mesajı okumak için yakıcı bir ihtiyaçla yukarı koştum ama odama girene kadar sonuna kadar dayandım.

Kapıyı iterek kapattım, çantamı yatağın üstüne attım ve Atlas'ımı tekrar dışarı çıkardım. Ceketimi çıkardım, masa sandalyeme çöktüm ve eskiz defterlerimin yanındaki lambayı yaktım. Ne zaman ben

mesajlarımı kontrol ettim, Orion'dan iki tane buldum.

Mızrak:

Ne anlama geldiğini biliyorum. Darius bana Sonbahar Partisi'nden sonra söyledi. Ama benim kendi (daha iyi) anlamım var ve Solaria'da da bir tane var.

PS

Bu arada bana onun adını verdiğin anda o adamın bacaklarını kırmaya kesinlikle niyetliyim.

Mızrak:

Sanırım radyo sessizliğine geri dönmek üzeresin, yani ne pahasına olursa olsun...

Solaria'da mavi asil demektir. Ve

benim için mavi sen demektir.

Yemin ederim bu son cümleyi yüzlerce kez okudum, kulaklarım çınlıyor ve kalbim göğüs kafesimde güm güm atıyor.*Mavi sen demektir.*

Gözlerim ilk mesaja döndü ve yanaklarımda sıcaklık cepleri patladı. Kapım çalındı ve düşlerimden sıyrılıp ayağa kalkıp kapıyı açtım. Seth, yüzünde savunmasız bir ifadeyle orada durdu ve sihir otomatik olarak parmak uçlarıma hücum etti.

"Evet?" diye sordum avuçlarımda alev alev.

"Daha önce izledin mi?" diye sordu ağzını çekiştiren garip bir gülümsemeyle. "Neyi izledin?" kaşlarımı çattım.

"Sana gönderdiğim video. Bu gece senin cephanen bana karşı."

"Ah... hayır yapmadım." Atlasıma bir göz attım ve ötesinde oturan parıldayan Kova Aytaşı'nı gördüğümde kalbim boğazıma çarptı.*Kahretsin!*

"Şimdi izleyeceğim." Kapıyı suratına çarparak masama koştum ve Aytaşı'nı en üst çekmeceye tıkıştırdım. Ne yaptığımı öğrenirse beni öldürür. Çağırdığım pireler yüzünden tüm sürüsünü kaybetmişti - bu kesin bir ikramiyeydi ama şimdi öfkesinin on katına çıkacağı anlamına geliyordu.

"Yüzüme çarptı, biliyorsun," dedi kapının diğer tarafından ve ben de gülerek cevap verdim. "Sadece burada bekleyeceğim."

"Ne istersen yap, ahmak," dedim alçak sesle, bana gönderdiği e-postaya gidip videoyu oynatmak için tıkladım.

Kayıt Seth'in odasında çekildi ve o okul üniformasıyla kameranın önüne geçince kaşlarımı çattım. "Şapkanı açık bırakabilirsin" çalmaya başladı ve Seth çekiştirirken ağzım açık kaldı.

blazer ceketini şehvetli müziğe bağladı, başının üzerinde sallayıp yatağın üzerine fırlattı.

"Aman Tanrım," diye soludum, onun striptiz şovu sona ererken onu izlemekten kendimi alamıyordum. Bilerek fazla dramatikti, saçını yoluyor ve bir daire şeklinde kırbaçlıyor, ardından gömleğini yırtıyor ve düğmeleri her yere fırlatıyordu.

Gülmeye başladım ve Seth'in koridorda kıkırdadığını duydum. Videoda, yatağa atladı, striptizci Tarzan'a benziyordu ve yerden atlayıp dizlerinin üzerinde kameraya doğru kaydı. Pantolonunun düğmelerini açmaya başladığında, bu striptiz gösterisinin sonuna kadar devam edeceğini hissettim, bu yüzden kapatmak için ekrana dokundum. Ayağa kalktım, kapıyı tekrar açarken başka bir kahkahayla başımı salladım.

Kollarımı kavuşturup kapı çerçevesine yaslanırken yüz ifademi düzenlemeye çalıştım. "Ve bu videonun tam olarak neyi başarması gerekiyordu? Bu cephane değil, Sipariş formunu değiştirmek için günde on kez soyunuyorsun."

"Doğru ama sonuna kadar izledin mi?" Tek kaşını kaldırdı ve ben de başımı salladım. Beni dürterek geçti, giderken parmakları koluma sürtündü. Atlas'ımı aldı, videoyu son kareye kadar kaydırdı ve bana göstermek için uzattı.

"Bu sikinin donmuş bir karesi olmasa iyi olur," diye mırıldandım ve ben aleti ondan alırken homurdandı. "Öyle olsaydı, her şeyi sığdırmak için geniş açılı bir merceğe ihtiyacınız olurdu."

"Evet, kendine bunu söylemeye devam et." Ekrana baktım ve şu anda çöplüğünün üzerinde yazan bir tabela tuttuğunu gördüm.*Solaria tahtı üzerindeki iddiamdan vazgeçiyorum*.

"Bu görüntüyü basına satarsan, resmen mahvolurum," dedi Seth, acımasız bir gülümsemeyle.

"Seth," nefesim kesildi, kalbim boğazımda ona bakarak. "Bunu bana neden verdin?" "Pekala, bir sonraki için sadece senin..." Saatine baktı. "Dört saat. Gece yarısı otomatik olarak silinir. Yani eğer istersen hayatımı mahvetmek için o kadar vaktin var.

Boğazım düğümlendi ve sonunda başımı sallamadan önce ona uzun bir süre baktım. Bu videoyu basına vermem riskini almaya razıysa, bu kurt sürüsü başlatma olayı onun için çok şey ifade etmiş olmalı. Bu yüzden içgüdülerim bana güvende olduğumu söyledi.

"O halde bana güveniyor musun bebeğim... sadece bu gece için?" umutla sordu.

"Sana asla güvenmeyeceğim," dedim acıyla. "Ama bu bende olduğu sürece, uslu duracağını biliyorum." Güzel, plan buydu, dedi neşeyle.

"Peki ne yapmam gerekiyor?" Bu konu en son açıldığında üzerime nasıl sürttüğünü hatırlayarak ihtiyatla sordum.

"Daha önce de söylediğim gibi, bana meydan okumalısın ya da beni memnun etmelisin. Bana meydan okuyamazsın çünkü ben kazanacağım ve kendimi tutamam yoksa sayılmaz."

Sanırım bunu diğer şeye tercih ederim, dedim burnumu kırıştırarak.

Bana tekrar dokunmak için uzandı ve elini geri çekti, sanki patilerini benden uzak tutmak onun için gerçekten zormuş gibi rahatsızca kıpırdandı. "Pekala, işe yaraması için beni düzmene gerek yok. Sürüm birbiriyle sonuna kadar gitmeyi sevse de, beni memnun etmenin tek yolu bu değil.

"Güzel, çünkü daha önce de söylediğim gibi-"

"Beni becereceğine bir daha kimseyi becermemeyi tercih edersin. Evet hatırlıyorum bebeğim. Bir erkeğin böyle bir şeyi unutması biraz zor." Tek kaşını kaldırdı ve ağzımdan bir kahkaha kaçtı. Bu, onun dudaklarından bana yankılanmak daha da iyi geliyordu.

"O zaman ne yapmam gerekiyor, sana bir hediye almam mı gerekiyor?" dalga geçtim.

Bir kahkaha attı. "Hayır." O elini uzattı. "Benimle gel, bir maceraya gidiyoruz." Elini görmezden geldim, ceketimi ve Atlas'ımı aldım. E-postayı mesajla birlikte Tory'ye ilettim *'11:30'a kadar benden haber alamazsan, bunu basına gönder'*. Seth tüm bu süre boyunca beni durdurmak için hiçbir harekette bulunmadan izledi, sonra Atlas'ımı cebime soktum.

"Yolu göster," dedim, bu işi bitirmek isteyerek.

Avucumu kapıp beni kapıdan dışarı çekmeden önce şeytani bir şekilde sırıttı. Geri döndüm, o beni çekip merdiven boşluğuna koşmadan ve beni peşinden sürüklemeden önce kapıyı kilitlemeye çabaladım.

"Neredeyse sokağa çıkma yasağı geliyor," diye uyardım ayak uydurmaya çalışırken.

"Elbette." Beni Aer Tower'ın altındaki çıkıştan çıkardı ve Atlas'ım sinyal verdi.

Tory:

Vay canına - dikkatli ol Darcy!

Hala The Orb'da içiyoruz. İşiniz bittiğinde bize katılın.

Gülümseyerek yukarı baktım, Atlas'ımı kaldırdım ve Seth beni koşmaya zorladı.

"Biz ne yapıyoruz?" Güldüm, soğuk rüzgar etrafımda esip dururken ve neredeyse dolup taşan parlak ay üzerimizde parlarken elimde olmadan güldüm.

"Aaaaa!" Seth yukarıdaki göksel varlığa uludu ve ses kalbimin atmasına ve ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. "Benimle kaçmaya geliyorsun."

Elimi bıraktı, kıyafetlerini çıkardı ve bana fırlatmadan önce sırt çantasına tıkıştırdı. Benden uzaklaşıp devasa beyaz bedenine bürünürken, kürkü etrafımızda esen çılgın rüzgarda dalgalanırken onu yakaladım ve giydim. Başını kaldırdı ve boğazından gerçek bir uluma çıktı, delici ses omurgamdan aşağıya bir ürperti göndererek nabzımı hızlandırdı.

Sırtına binmeme izin vermek için eğildi ve ben de göğsümde dans eden küçük bir heyecanla ona tırmandım. Ona karşı sahip olduğum silahla, bir kez olsun işeme riskini almayacağını gerçekten düşündüm.

Dizlerimi omuzlarının arkasına kilitledim ve o ayağa kalkarken parmaklarımı ipeksi kürküne doladım. Doğudaki uçuruma giden geniş düzlüklerde zıplayarak uzaklaşırken gerçekte ne kadar iri olduğunu unutmuştum ve daha sıkı tutundum.

Hava etrafımızda döndü, denizin tuzlu kokusunu burnumun dibine getirdi. Uçurumun kenarına yaklaştıkça çarpan dalgaların sesi daha da yükseldi ve ben nefesimi tuttum, Seth keskin bir şekilde sağa sapıp uçurumun yanında yarışırken daha sıkı tutundum. Ay ışığı dalgaların tepesine vuruyor, vahşi okyanusu yapay elmaslar gibi parlatıyordu.

Sıkıca tutunurken içimden bir heyecan çığlığı koptu, adrenalin damarlarımda şimşek gibi sıçradı.

Seth, Air Cove'a giden dik basamaklardan aşağı döndü ve o merdivenlerden hızla inerken kalbim küt küt atmaya başladı. Son birkaç adımdan fırlayıp pençeleri kuma çarptığında ve denize doğru sıçrarken kumu arkasından püskürttüğünde ona hayatım boyunca sarıldım.

"Vay vay vay vay!" Dalgalara doğru bir kestirme yol çizerken ağladım. "Seth!" Çığlık attım ve kahkahaya çok benzeyen bir havlama sesi çıkardı.

Son saniyede döndü, pençelerinin etrafından dolanan ve kumsalın diğer ucuna doğru hızla ilerleyen sığ gelgiti sıçrattı. O giderken aralıklı olarak aya uluyarak karada hücum ederken dünya bulanıklaştı.

Sonunda yavaşlayarak durdu ve ondan kayarak adrenalinle titreyen büyük bir kayaya sırtımı yaslarken gülümsememi engelleyemedim.

Seth Fae formuna geri döndü ve ben de ona kıyafetlerle dolu sırt çantasını uzattım ve o giyinirken arkamı döndüm. Bir dakika sonra boğazını temizledi ve arkama baktığımda kumdan çıkıntı yapan düz bir kayanın üzerine oturmak için yere düştüğünü gördüm. "Bana katılacak mısın?"

"Neredeyse sokağa çıkma yasağı geliyor olmalı," dedim tereddütle, Tory ve diğerlerinin onları karşılamak için Evlerimizden birine geri dönüp dönmediklerini merak ederek.

"Beş dakika?" diye sordu hafif bir sızlanmayla. "Hiçbir öğretmen bizi bulmadan geri döneceğiz."

Dudağımı ısırdım, yolculuğun heyecanı hala damarlarımda dolaşıyordu. Ne de olsa o video bende vardı ve bugünlerde tamamen eğitimsiz değildim. Herhangi bir şey denerse, belki yeni keşfettiğim ateş güçlerimle onu paramparça edebilirim.

Kayanın kenarına ilerledim, ondan birkaç metre uzağa oturdum ve karanlık okyanusa baktım.

"İnsiyasyonunu henüz geçmedim mi?" diye sordum ona bakarak.

"Henüz değil," diye mırıldandı.

"Yapacak başka neyim var?" Şüpheyle sordum, koşunun yüksekliği aşınmaya başladı. "Biraz kaynaşmamız gerekiyor," dedi sertçe.

gözlerimi kıstım. "Ne gibi?"

"Cinsel bir şey yok bebeğim. Tanrım. Sana söz verdim, değil mi?" "Bana daha önce de yalan söyledin," diye hatırlattım ona.

"Biliyorum," diye içini çekti. "Bu öyle değil." "Peki bu tam olarak nasıldı?" diye sordum soğukça.

"Bu bir işti. Bu bir zevk." Yaramazca sırıttı ve öfkemin bir kısmı biraz azaldı. Ama kesinlikle hepsi değil. Akşamdan şimdiye kadar biraz keyif almıştım ama Seth'i konuşamayan tüylü, dev bir kurtken sevmek kesinlikle daha kolaydı.

Ne yapmam gerektiğine dair daha fazla açıklama bekledim ve o, kol mesafesinde olacak şekilde yaklaştı. Bana dokunmaması için onu uyaran bir bakış attım ve dokunmadı.

Üstümüzde parıldayan yıldızlara bakarak içini çekti. "Seks bundan çok daha kolay."

Buna nasıl tepki vereceğimi bilmeden onu çevremde izledim.

"Bir hikaye duymak ister misin?" diye sordu ve kaşlarım kalktı.

"Tamam," diye kabul ettim ve denize bakmak için başını eğdi.

"Ailemde Dövme denilen bir geleneğe sahibiz. Her yavru, sürünün bir parçası olacak kadar güçlü olduklarını kanıtlamak için bu süreci yaşamak zorunda."

Bu ilgimi çekerek ona bakmak için döndüm. "Neyi içeriyor?"

Boğazı düğümlendi ve devam ederken bana bakmadı, "Kuzey Solaria'daki Fable Dağı'nda tek başına bir hafta hayatta kalmalısın." Bana baktı. "Bu kulağa biraz saçma gelecek ama bu kurtların yolu bu yüzden ailemi çok fazla yargılama."

"Pekala," diye nefes verdim, sesindeki gerginlik tüylerimi diken diken etti.

"Yavrular, İşleninceye kadar adlandırılmaz çünkü çoğu geri dönemez. Fikir, paketi güçlü tutmak için zayıfları ayıklamaktır. Nesiller boyunca yapıldı ama çok acımasız olduğu için birçok Kurtadam gelenekten vazgeçti."

Başımı salladım, ebeveynlerin çocuklarını eve gelemeyeceklerini bile bile kendi başlarının çaresine bakmaları için terk etmeleri fikri ağzımın kurumasına neden oldu.

"Nasıldı?" diye sordum gergin bir sesle.

"Ben sadece beş yaşındaydım," dedi sessizce. "Babam bana haftayı kurt formunda geçirmemi söyledi, böylesi daha kolay dedi. Çok uzun zaman önceydi ama hala her günü canlı bir şekilde hatırlıyorum." Boğazını temizledi, savunmasız bir bakış yüz hatlarını kavradı. "Ailemle babamın hayatımda gördüğüm en kalın karda beni dağa çıkardıklarını hatırlıyorum. Bunun bir oyun olduğunu düşündüm, güldüğümü ve oynadığımı hatırlıyorum. Beni orada yemeksiz, susuz, hiçbir şeysiz bir mağaraya bırakana kadar gerçekten anlamamıştım." Onu böyle kendi başının çaresine bakmak için terk edilmiş küçük beyaz bir kurt yavrusu olarak hayal ettiğimde kalınca yutkundu ve kalbim sızladı.

"Bu korkunç," diye fısıldadım soğuk parmaklarımı birbirine geçirerek.

“Onları suçlamıyorum. Ana-babamı seviyorum. Beni güçlü kıldılar," dedi şiddetle ve bunu gerçekten kastettiğini görebiliyordum.

"Nasıl hayatta kaldın?" Diye sordum.

"Neredeyse yapmıyordum," diye mırıldandı. "O hafta bir kar fırtınası vardı. Kar o kadar kalındı ki, bitmeyen sisten kör olmak için mağaranın dışına çıkmam yeterli oldu. Ben de oraya saklandım, iliklerime kadar donmuş, aç ve...yalnızdım.” Çenesi kasıldı. "Daha önce hiç yalnız kalmamıştım. Bir sürü ailem var. Hep birlikte yattık ve bu şekilde kesilmenin ne kadar acı verici olacağını fark etmemiştim.” Sıkıntıyla elini yüzünü ovuşturdu. "Geçen hafta bana ne dediğini hatırlıyor musun, seni nasıl kırmadım... Seni dövdüm?" Bana baktı ve başımı salladığımda midem kasıldı. “Ne kadar ailem gibi olduğumu fark etmemi sağladı. Dağda o hafta hayatta kaldıktan sonra, eğer bir gün kendime ait bir ailem olursa, onlara bunu asla yaşatmayacağıma yemin ettim. Ama yolun bir yerinde kendime verdiğim sözü unuttum.”

Sessizce oturduk ve bu acımasız dünyada büyümenin nasıl bir şey olacağını hayal etmeye çalıştım.*Kral ve Kraliçe beni yetiştirmiş olsaydı, Mirasçılar kadar katı yürekli olur muydum?*

"O haftayı nasıl atlattın?" Diye sordum.

"Pekala... kar mağaranın dışında o kadar yüksekte toplandı ki sonunda rüzgarı dışarıda tuttu. Buzdan su aldım ama hiçbir şey yemedim. Ailem geri gelip beni dışarı çıkardığında çok zayıftım. Ama hayatta kaldım, yani... geçtim.”

Uzanıp bir elimi Seth'in koluna koydum, zihnimde canlandırdığı korkunç görüntü karşısında gözlerim yaşardı. Kaşlarını çatarak bana baktı ve hafif bir inilti çıkardı. İçimde bir içgüdü yükseldi ve buna göre hareket etmem gerektiğinden emin değildim ama cidden sarılmaya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. Bu duyguya teslim olmaya karar verdiğimde daha da yakınlaştım ve kollarımı ona doladım.

Yüzünü boynuma gömdü ve ben geri çekilmeye çalışırken beni bir süre daha orada tutarak kalbimin sıkışmasına neden oldu.

Seth, diye uyardım ve hemen beni bıraktı.

Boğazıma oturan bir yumruyla tekrar uzaklaştım. Tüm bu Alfa kurdu olayında gerçekten bir şeyler vardı. Aurası hükmetmek, emirlerine boyun eğmemi ve onu memnun etmemi sağlamak için tasarlanmıştı. Ama ben bir kurt değildim. Ve ben de asla öyleymişim gibi davranmazdım.

Aniden nefesi kesildi, elini göğsüne koydu. "Ah, bunun için teşekkürler."

"Ne?" Karışıklık içinde sordum.

"Sürüye hoş geldin bebeğim. Resmi olarak kabul edildin.”

MBaşım çınlıyordu ve nabzım kulak zarlarıma öyle yüksek sesle çarpıyordu ki odaklanmamı kaybettim.

"Beni dinliyor musun?" Lance sordu ve öyle olmadığımı fark ettim.

Birkaç kez gözlerimi kırpıştırdım ve başımı sallayarak baş dönmesini bastırmaya

çalıştım. Tekrar söyle, diye sordum derin bir nefes alıp yavaşça bırakarak.

Lance kolumdan tuttu ve beni durdurdu. Air Territory'deki kayalıkların tepesindeydik, Orb'a giden yol boyunca yürüyorduk. Sokağa çıkma yasağından sonraydı ama bu aslında buluşmamızı kolaylaştırdı. Etrafta bizi görecek kimse yoktu.

"Seni çok mu zorladım?" diye sordu, sesine bir parça endişe sızıyordu.

"HAYIR." Başımı salladım ve uçurumun üzerinden yuvarlanan deniz havasından derin bir nefes daha aldım. “Yine de akşam yemeğini atladım, bu yüzden-”

"Seni bu konuda uyarmıştım," diye homurdandı, endişesi kolaylıkla öfkeye dönüşmüştü. “Bunu yaparken enerjine ihtiyacın var. Bir şey varsa, yemelisin*Daha*yapacağımızı bildiğinde-”

"Tamam lanet olsun anladım. Kendimi Xavier ile konuşurken yakaladım ve zaman benden uzaklaştı." Başımı tekrar gökyüzüne doğru eğip üzerimizdeki siyah, yıldız benekli battaniyeye bakarken zihnimi yeniden toparladım.

"Ona ne olduğunu bana anlatacak mısın?" diye sordu.

iç çektim Söyleyecek sırrım değildi ama bunu biriyle konuşmam gerekiyordu. Ve Lance, kendimi bildim bileli sırlarımı saklıyordu. Madem ona bu konuda güvenemeyecektim o zaman neden iki gecede bir hayatım pahasına ona güveniyordum?

Kardeşimin kaderinden sorumlu olması gereken takımyıldızı ararken gözlerim yıldızlarda, "Onun Tarikatı ortaya çıktı," dedim. "O... bir Pegasus."

Lance'in kredisine göre, sadece bir kez yemin

etti. "Lionel biliyor mu?" onayladı.

"O yapıyor. Sanırım bunu örtbas etmek için onu öldürürdü ama annem öne çıktı. Kendisine veya Xavier'e bir şey olursa hikayeyi yayınlamak için bir plan yaptı, bu yüzden o... yani güvende olduğunu söyleyemem ama henüz ölmesi muhtemel değil. Bir nefes verdim ve kendimi arkadaşıma bakmaya zorladım.

"Onu bundan korumak istediğini biliyorum ama bu senin işin değil," diye söze başladı.

"Clara'yı korumak da senin görevin değildi ama elinden geleni yaptın, değil mi?" Diye sordum. Lance'in

çenesi gıdıklandı. "Yeterli değil."

"HAYIR. Onu babamdan kurtarmaya yetmez. Ve onun ölmesini bile istemedi... Xavier'in ne şansı var?”

Birkaç kez gözlerimi kırpıştırdım ve baş dönmesinin geçtiğini fark ettim. Lance beni kısılmış gözleriyle değerlendirdi ve sorma zahmetine girmeden boynumu sıkmak için uzandı. İyileştirme büyüsünün sıcaklığı içimden kaydı ve sabırla bitirmesini bekledim.

"Daha iyi?" O sordu.

"Evet," diye itiraf ettim.

Tekrar yürümeye başladık, pencereden bakan biri olursa diye Aer House'a geniş bir alan sağladık.

Yürürken Lance, "Xavier'in kim olduğunu saklamasına yardım etmek istiyorsun, ama belki de olaya böyle bakmanın yanlış yolu," dedi. “Hikaye bir kez ortaya çıktı mı, oradadır. Herkes zaten bilseydi, Lionel ne yapabilirdi? Sadece önünü açması gerekecekti.

"Ben de aynı şeyi düşündüm ama Xavier biri öğrenirse olacaklardan korkuyor. Babamın annemi cezalandıracağını düşünüyor. Onu zaten bir ilişki yaşamakla suçladığını söyledi.

Lance, "Annen baban evliliklerinde asla sadık olmadılar ama bu bir sır değil," diye mırıldandı. "Ve Catalina pek çok şey olabilir ama o aptal değil. Hamileliği önlemek için büyüleri yapardı.

"Biliyorum. O da biliyor yoksa babalık testi yaptırırdı. Ama onun nasıl olduğunu biliyorsun. Acrux'lar, herkesin sayabildiği kadarıyla saf kanlı Ejderhalardır. Bu yüzden, kuzeninin kızı olmasına ve ona hamile kalmak için bulaşık makinesiyle sevişmiş yaban domuzu gibi görünmesine rağmen, beni siktiğimin Mildred'iyle evlendirmek istiyor. Tam da bu nedenle karışıma saf olmayan kan katma riskine girmemize bile katlanamıyor. Ve zavallı Xavier... hayatımda gördüğüm en şirin Pegasus gibi." Elimi yüzümde gezdirdim ve inledim. "Bu kadar ciddi olmasaydı çok komik olurdu."

Lance o küçük bok parçasının üzerinde buğulanırken birkaç dakika sessizce yürüdük. "Sanırım

Lionel onun da bir sürüye katılmasına izin vermeyecek?" sonunda sordu.

Neşesiz bir kahkaha attım. “Yatağa oldukça zincirlenmiş. gördüğünü bile sanmıyorum

gün ışığı zamanın yarısında. Basının yokluğuna dikkat çekmesi ihtimaline karşı onu Vegas'taki o lanet olası partide yarım saatliğine dışarı çıkardılar ama onun dışında saklanıyor."

"Pegasus Tarikatından Fae'nin bir sürüye ihtiyacı var, tıpkı Kurtadamların bir sürüye ihtiyacı olduğu gibi. Kim olduğu ile uzlaşması ve onun bu yanını kucaklaması gerekiyor. Kendisi gibi başkalarıyla tanışması gerekiyor," dedi Lance.

"Önümüzdeki yıl Akademi'ye katılmasına izin verilecek gibi bile görünmüyor. Dürüst olmak gerekirse, babamın onu sonsuza kadar hapse atmayı planladığını ve dünyanın onun varlığını unutmasını umduğunu düşünüyorum. Ona yardım etmek için ne yapabilirim bilmiyorum ve kendimi çok... işe yaramaz hissediyorum."

Bir şeyler düşünmeye çalışacağım, dedi Lance. "Belki bir sürüye para ödenebilir ve biz de sizin ailenizin malikanesinde vakit geçirmeleri için bir örtbas hikayesi bulabiliriz-"

"Babamın buna izin verdiğini gerçekten görebiliyor musun? Çimenlerin üzerindeki parıltıyı düşünün. Bir tuğla

sıçardı. "Bunu görmek isterim," diye güldü Lance. "Bunun üzerinde biraz daha düşüneceğim. Xavier bu hafta Lionel'ın hareketlerinden bahsetti mi?

Malikaneden çok uzakta olduğunu ama nerede olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını söyledi. Ay tutulmasında gölge büyüsü için kimi kullanmayı planladığını anlamamıza yardımcı olabilecek hiçbir şey bilmiyordu. Ondan etrafa bakmasını istemeyi düşündüm ama eğer babam onu yakalarsa..."

"Anladım. Önleyebiliyorsak, Xavier'i ateş hattına sokmamak daha iyi. O zaman yerine bu hafta malikâneyi ziyaret etmek için bir bahane bulma şansın var mı? Çok geç olmadan kimi kullanmayı planladığını öğrenmeliyiz.

"Aslında zaten var," dedim gülümseyerek. "Yarın gece oraya gideceğim ve daha fazlasını öğrenmeye çalışacağım. O gece Nymph durumuyla ilgili büyük bir konsey toplantısı var, bu yüzden ofisini arayabilirim. Biraz şansla bize ihtiyacımız olan cevapları verecek. En azından, okuma için kullanmamıza izin verecek kadar kişisel bir şey alabilmeliyim.

"Güzel," diye yanıtladı Lance ve üzerindeki rahatlamayı görebiliyordum. "Bunu Güneş tutulmasından önce çözmemiz gerekiyor."

Bir süre sessizce yürüdük, ikimiz de babamın planlarını çözemezsek bunun olası sonuçlarını düşünüyorduk. Ama kendimi ne olursa olsunlara kaptırmama izin veremezdim. O kadar ileri gitmeden onu durduracağımızı tahmin etmem gerekiyordu.

Bir yol ayrımına vardık ve iyi geceler dilemek için durduk.

"Evine dönmeden önce yiyecek bir şeyler al. Ve eğer yakalanırsan seni koruyamam. Zaten o FIB pisliği etrafı koklayıp hakkımızda sorular soruyordu," dedi Lance.

"Öğrencileri karanlıktan sonra seninle gizli mağaranda gizlice dolaşmaya ikna etmekten utandığını kim düşünürdü," diye dalga geçtim.

"En çok sen olduğun için utandım," diye yanıtladı sertçe. "Ateşli bile değilsin."

"Isır beni," diye şaka yaptım.

"Beni baştan çıkarma."

Ona biraz daha yakından baktım ve gözlerinin altındaki torbaları fark ettim. "Belki de gidip Vega'nı yataktan kaldırmalısın," diye önerdim.

"Ne demek istiyorsun*Benim*Vega?" diye sordu, yollarımız ayrıldığı için durduğumuz sırada bana keskin bir bakış atarak.

"Gwendalina," diye ona kaşlarımı çatarak hatırlattım. "Biliyorsun, Kaynağın. Bu gece gerçekten beni ısırmayı düşünmüyorsan tabii?

Ah, doğru. Hayır, onu sabah yakalarım," diye yanıtladı, ağaçlara bakarak. "Uyumadan önce seni ısırırsam yine seni rüyamda görürüm."

"Hadi ama Profesör, ikimiz de zaten beni hayal ettiğinizi biliyoruz." Geri çekilmeye başladığımda kaslarımı ona doğru esnettim ve gözlerini devirdi.

"Sokağa çıkma yasağını çiğnerken bir öğretmene saygısızlık ettiğin için iki yüz elli House Puanı mı kaybetmek istiyorsun?" O sordu.

"Cebindeki bir hançer mi yoksa beni gördüğün için mi heyecanlısın, söylemek ister misin?" alay ettim. Dönüp Asteroid Place'e doğru ateş etmeden önce beni tersledi.

The Orb'a giden yolu izlerken kendi kendime sırıttım. Şimdi oraya gidersem, eve dönmeden önce biraz yiyecek alabilir ve Xavier ile konuşurken kaçırdığım yemeği telafi edebilirdim. Lance beni iyileştirdiği için buna o kadar ihtiyacım olduğunu düşünmeme rağmen. Yine de haklıydı, gereksiz yere böyle ekstra riskler almam aptalcaydı. Bir dahaki görüşmemizden önce yemek yerken daha dikkatli olurdum.

Sokağa çıkma yasağından sonra daha fazla öğretmen tarafından görülme riskini almamalıydım ama bir Varis olmak bana çok fazla alan kazandırdı ve yakalansam bile herhangi bir cezaya çarptırılacağım şüpheliydi.

Taş önümde ağaçların arasından belirdi ama yola adım attığımda, Lunar Leisure'dan bir gölge sıyrılıp önüme geçti.

"Tut tut Bay Acrux, sokağa çıkma yasağını mı çiğniyorsunuz? Sen*yaramaz*erkek çocuk." Washer yaklaşırken bana parmağını salladı ve önünde durdum.

"Yalnızca ilgilenmem gereken küçük bir işim vardı," dedim, sesimi onu safına çekecek kadar dostane bir tonda kullanarak.

"Kadın ikna konusunda mı?" Washer bilerek sordu ve bana göz kırptı. Ona buna inanmasını sağlayan bir gülümseme verdim.

"Pekala, benim için o şehvetin tadına bakmayı teklif edersen, belki de bu küçük günahın kaymasına izin verebilirim. Eminim maceralarına bir göz atsam bütün gece beni görürdü," diye mırıldandı, sinsice yaklaşarak.

Sanki sana mastürbasyon yapman için seks hayatıma bir göz atacakmışım gibi.

"Bu gece değil," dedim kararlı bir şekilde. "Benim de rezervlerim biraz azaldı." Doğru değil ama kafama girdiğini düşünürse siktirip giderdi.

"Ohh, şimdi gel, sessizliğimi satın alacak bir tat. Ben burada devriye gezerken sen eğleniyordun. Aramızda tutabiliriz çocuklar." Duygularımı arzularına çevirmeye çalışırken, gücünün bir dalgasının bana doğru aktığını, güven ve dostluğun biraz şehvetle karıştığını hissettim.

Etrafıma hararetli bir enerji duvarı ördüm ve omuzlarımı ona diktim.

"Bu bir*HAYIR,*Profesör," diye hırladım ve bir adım geriledi, saklayamadan gözlerinde korku belirdi.

Aramızda gergin bir sessizlik ritmi geçti ve ardından kıkırdayarak güldü. Isı duvarını düşürdüm ve gözle görülür şekilde rahatladı.

"Pekala, gücünden bir parça istediğim için beni suçlayamazsın," dedi, başını biraz saygıyla bana doğru eğerek. Sık sık bir öğretmene güç rütbesi çekmek zorunda kalmıyordum ama arada sırada kim olduğuma dair küçük bir hatırlatma yanlış gitmiyordu. Ve kesinlikle diğer Mirasçılar dışındaki asalak Tarikatların hiçbirinin avı olmayacaktım ve o zaman bile bu sadece benim anlaşmamla mümkündü.

"Evine geri dön, sonra dalga geç ve ben de bu kez sokağa çıkma yasağını çiğnemenin cezasını sallayayım."

"Teşekkürler, Profesör," dedim neşeyle, sanki benim lehime sonuçlanan bir karşılaşma yaşamamışız gibi.

Etrafından dolaştım ve Washer, yüzünde hafif bir somurtmayla devriyesine devam etmek için ağaçların içine doğru yöneldi.

Akşam yemeğimi ve birkaç birayı odama götürmek üzere The Orb'a girerken, aklım yine Xavier'le yaptığım konuşmaya odaklandı.

Babamın bir yolu olabileceğini söylediğine kulak misafiri olmuştu.*düzeltmek*o ve ben bu fikir hakkında Xavier kadar endişeliydik.

Cildim karıncalanırken etrafa baktım, aslında kimseyi görmeden birinin yakınlarda olduğunu hissettim. Kaşlarımı çattım, sihrimden faydalanırken bu garip duyguyu geri ittim ve aniden bir cazibe düştü ve devasa odanın arkasında üç figür ortaya çıktı.

Gürültülü bir kahkaha dikkatimi çekti ve uzak köşeye baktım, Roxy Vega'nın güçsüz küçük arkadaşlarından ikisi heyecanla onu izlerken masaya tırmandığını gördüm. Üniforması hâlâ üzerindeydi ve ne kadar zamandır burada olduklarını, o büyüyle kendilerini gizlediklerini merak ettim. Sokağa çıkma yasağından sonra dışarıda kalarak aptallık etseler bile, Meclis'te devam eden Cehennem Haftası kaosundan kaçınmanın oldukça akıllıca bir yoluydu. Ama o cephede zar zor konuşabiliyordum.

"Seninle devam etmemen senin için çok uzak...*Ben*cüretkar davranmamak için..." Roxy geveliyordu ve tökezledi, sadece düz bir elbise giymesine rağmen neredeyse masadan düşüyordu.

pompalar.

Adam ayağa fırladı ve onu sabitlemek için belinden tuttu ve eli kıçını sıyırırken midem sinirli bir şekilde yalpaladı. İçeceklerimi aramak için odanın diğer ucuna geçerken onlardan yüzümü çevirerek dilimi ısırdım. Onu daha önce bu kadar boşa harcadığımı düşünmemiştim ve The Orb'da bir Salı akşamı, bir bükücü için seçmek için tuhaf bir yer gibi görünüyordu. Ama bu onun işiydi.

"Bu cesareti sadece senin gerçekten kaybedeceğini düşünmediğim için buldum!" kız itiraz etti. Roxy, "Genellikle kaybeden biri değilim, Sofia," diye onayladı. "*Ancak*Asla bir cesaretten vazgeçmeyeceğim ve sen bir striptiz gösterisi sipariş ettin.

Buz soğutucudan birkaç metre uzakta durup onlara tekrar bakma dürtüme karşı savaştım. Roxy Vega tanıdığım en sinir bozucu derecede kaba ve inatçı kız olabilirdi ama çok seksiydi. Ve ben ona ateş büyüsü konusunda ders verirken birlikte oynadığımız aptalca oyunlar yüzünden, benim için birden fazla kez soyunduğunu hayal ettiğimi itiraf etmek zorunda kaldım.

Adam İspanyolca bir şeyler mırıldandı ve ses tonu bana onun kıyafetlerini çıkarmaya başladığını düşündürdü.

Dişlerimi sıkarak dönme dürtümle savaştım, sonra bira için görevime devam ettim ve uyumak için yemeği atlamaya karar verdim. Soğutucudan altılı bir paket kaptım ve çıkışa yönelmek niyetiyle geri döndüm.

Tabii ki kahrolası aletim Roxy'ye tekrar bakmadan gitmeme izin vermeyecekti, ondan kurtulmam gerekmesi ya da beni şimdiye kadar doğmuş herhangi bir kadından daha fazla sinirlendirmesi umrumda değildi.

Ceketi çoktan yerde bir yığın halinde duruyordu ve gömleğinin düğmeleriyle uğraşıyordu, sarhoşluğu belli ki onu yavaşlatıyordu. Ama kalçalarını sallaması ve uzun, siyah saçlarını savurması onu hâlâ çok seksi gösteriyordu. Pileli eteği uyluğunun ortasına kadar iniyordu, bu da bana eteğiyle diz boyu çoraplarının üstü arasındaki birkaç santimlik çıplak eti gösteriyordu, ama masanın üzerinde ona bakmanın yüksek açısı, bronzlaşmış bacaklarının gitmiş gibi görünmesine neden oluyordu. sonsuza dek

"Neden başka bir cesaret göstermiyorsun?" oğlan itiraz etti. "The Wailing Wood'da koşmaya mı gidiyorsun?" Sofia, "Deli olma," diye itiraz etti. "Dışarıda bir Su Perisi olabilir!"

Roxy, düğmeleriyle mücadele etmeye devam ederken, "İnanılmaz striptiz becerilerimden şüphe etmeyi bırak, ahbap," diye alay etti.

Küfür edip gömleğinin bütün düğmelerini koparacak kadar sertçe çekiştirdiğinde, gözlerimi ondan ayırmak üzereydim.

Altında, mükemmel göğüslerini vurgulayan ve onu bir Ejderhanın ıslak rüyasından fırlamış gibi gösteren altın renkli bir sütyen giyiyordu.

Kahkahayla başını geriye attı, arkadaşları için şakacı bir reverans yaptı ama ayağı kaydı ve bunun yerine masadan yuvarlandı.

Kendimi durduramadan ona doğru koşarak birkaç adım attım ama o yere düşmeden adam onu yakalamak için atladı.

"Tory?" diye sordu, bilincini kaybetmiş gibi ona yaslanırken. "Kahretsin! Bana yardım et."

Roxy'nin Sofia dediği kız, ona yardım etmek için çabaladı ve onu oturdukları yerin yakınındaki minderli sandalyelerden birine doğru götürmeye çalıştılar.

Kafamı onun o altın rengi sutyenli görüntüsünden arındırmak için salladım ve topuklarımın üzerinde dönerek çıkışa ve muhtemelen soğuk bir duşa doğru uzun adımlarla ilerledim.

Kapının önüne geldiğimde bir çığlık beni durdurdu. Arkamı döndüğümde Roxy'nin arkadaşlarının panik içinde ondan uzaklaştığını ve ondan uzaklaşan kalın bir buz tabakasının yoluna çıkan her şeyi soğuk bir maviye boyadığını gördüm.

"Uyan Tory!" Sofia çaresizce bağırdı.

"Belki de bir öğretmen adayı olmalısın," dedi çocuk. "Ona ulaşmaya çalışacağım."

Sofia çıkışa doğru koşmak için döndü ve onun yerine benim ona doğru uzun adımlarla ilerlediğimi görünce gözleri panikle açıldı.

"Onun nesi var?" diye sordum, sesim kısılmıştı.

"Hata yaptı..." Sofia tereddüt etti, ona ne dersem onu yapma eğilimine karşı savaşırken arkadaşının durumu konusunda bana güvenmek istemediği açıkça belliydi. "Bayıldı ve şimdi uykusunda sihir kullanıyor ve ona yardım etmek için yaklaşamıyoruz."

Roxy arkasından sızlandı ve ben de hasarı kendim incelemek için Sofia'nın etrafından dolandım. Güçlerimiz ilk kez Uyandığında, diğer Mirasçılar ile bir veya iki kez bu tür şeylerle uğraşmıştım. O kadar güçlüydük ki, çok sarhoş olursak bazen uykumuzda sihrimizin kontrolünü kaybederdik ve Roxy bana boşa gitmiş gibi gelirdi.

"Sorun değil, ona biz bakarız," dedi çocuk sertçe ama Roxy'nin sandalyeye yığılmış olduğu yere yaklaşırken onu duymazdan geldim.

Buz, botlarımın altında yüksek sesle çıtırdarken, etrafımdaki sıcaklık düştü ve ben henüz ona yaklaşmadım bile.

Ateş büyümü yaptım, onu buza doğru ittim ve bir kısmını erittim ama Roxy tekrar sızlanırken gücü karşı koydu.

"Roxy," diye homurdandım onun önünde dururken. Buz hala yayılıyor ve kalınlaşıyordu. Sandalyede titriyordu ve yanaklarından süzülen birkaç gözyaşı fark ettim.

"Yine olmaz," diye nefes verdi, yumruklarını sıkarken kendi üzerine kıvrıldı.

"Roxy, uyan!" diye çıkıştım ve kolunu tutup onu sarsmak için ilerledim.

Uyanmadı ama etrafımdaki buzlar daha da kalınlaştı ve arkadaşları oldukları gibi ağladılar.

tekrar yedeklemek zorunda kaldı. Önümde nefesim yükseldi ve altılı paketi sandalyesinin yanına bıraktım, onu daha güçlü bir şekilde sallayabilmek için önünde çömeldim.

Öksürmeye başladı ve boğuluyormuş gibi ağzından su fışkırdı. Onu öne doğru çektim, toparlanmasına yardımcı olmak için sırtına tokat attım ve o göğsüme bastırırken vücudunu sallayan titremeler benim bedenimde yankılandı. Panik içinde haykırırken ondan daha fazla soğuk su aktı ve onu sırılsıklam etti ve onu kendime daha sıkı çektim.

"Uyanman gerek," diye emrettim.

"Böyle ölmek istemiyorum," diye soludu ve etrafımızdaki buzlar yeniden kalınlaşırken kalbim küt küt atmaya başladı.

Bu gördüğü bir rüya değildi. O bir kabustu. Ve tam olarak ne hakkında olduğunu bildiğime dair batan bir duyguya kapıldım.

Buz kalınlaşmaya devam etti ve şimdi ben de titriyordum. Eğer bundan bir an önce sıyrılmazsa kendine gerçekten zarar verebilirdi ve bu benim hatam olacaktı.

"Kahretsin," diye soludum, elini elime alıp soğuk parmaklarını sıkarken sihrimi onunkine bastırdım.

Bir kez olsun, gücünün kuyusu ezici bir sihirle yanmadı ve yıldızlara bugün rezervlerinin büyük bir kısmını tükettiği için teşekkür ettim. Şu anda sergilediği ekran açıkça gücünü tüketiyordu ve benimkini ancak dersten sonra doldurmuştum, bu yüzden onunkini kontrol altında tutabileceğimden emindim.

Birlikte antrenman yaptığımızda sergileyeceği mücadeleyi bekleyerek sihrimi vücuduna bastırdım ama onun gücünün benimkini eski bir dostu selamlar gibi karşılaması beni şaşırttı. Onunla gücümü paylaştığımda hissettiğim heyecanlı enerji dalgası içimi kapladı ama bu her zamankinden daha yoğundu çünkü o bunu istiyordu. Temel düzeyde, şu anda bana tamamen güveniyordu.

Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine odaklanmamaya çalıştım ve onun yerine büyüsünü yeniden şekillendirmesine yardım etmeye odaklandım. Onu şu anda hiçbir işe yaramadığı belli olan su büyüsünden uzaklaştırmak için mücadele etmem gerekti ama onu saran paniğe bir çıkış yolu arayarak kollarımda kıvranmaya başladı.

Benim doğal eğilimim onu ateşe teşvik etmekti ama eğer o Element ile kontrolümü alt etmeyi başarırsa o zaman bu bir felaket olabilirdi. Diğer Mirasçılar ile güç paylaşımı konusunda biraz pratik yapmıştım ve o kadar kolay olmasa da sahip olmadığım Elementleri kullanmalarına birden fazla kez yardım etmeyi başarmıştım. Esasen gücü şekillendiren ben olmadığım için yapılabilirdi, bu yüzden tek yapmam gereken onu buna teşvik etmekti. O bu kadar kontrolden çıkmışken ve onu buna doğru itmek için savaşırken, Dünya büyüsünün muhtemelen en güvenli bahis olduğuna karar verdim.

Onu daha sıkı kavradım ve gücümü doğal olmayan bir yöne çevirirken dişlerimi gıcırdattım ama birdenbire, Roxy önerime sarıldı ve ondan sihrin aktığını hissettim.

Gözlerimi açtım ve tüm Orb'un akla gelebilecek her renkten çiçeklerle canlandığını bulmak için etrafa baktım.

Kollarımda yavaşça gevşeyip titrek bir hıçkırık bırakırken, tasmamı onun büyüsüne dokunmadan tuttum. Yüzünü göğsüme bastırdı ve onu koruyabilecek biriymişim gibi bana doğru eğilirken kalbim biraz hopladı.

Tamamen gevşediğinde, ondan akan sihir akışı durdu ve ben de kendi gücümü geri çekerek elini serbest bıraktım.

Eli fırladı ve kolumu yakaladı, ben geri çekilmeye çalışırken parmakları pazımı kavradı.

"Beni bırakma," diye yalvardı ve boğazımı temizleyerek ona baktım.

Gözleri hala kapalıydı ve neredeyse bilinci yerinde değildi. Onu kimin tuttuğuna dair bir fikri olduğundan çok şüpheliydim. Öyle olsaydı, muhtemelen bana ondan defolup gitmemi söylerdi. Ama gitmememi istedi ve ben de gitmek istemediğimi anladım. Ayrıca, o kabusu sadece ben ve Max'in o yüzme havuzunda ona yaptıklarımız yüzünden görmüştü. İstediği buysa belki de ona bu konuda yardım borçluydum.

"Yapmayacağım," diye yanıtladım onu göğsüme yaslayıp kollarıma alırken.

Ayağa kalkıp çıkışa yöneldim. Küre kesinlikle buz ve çiçeklerle doluydu ve yarın gelip temizlemeleri gerektiğinde fakültenin fazla etkilenmeyeceğini tahmin ettim, bu yüzden onu yakalanması için burada bırakamazdım. Ayrıca, bu durumdayken de bir Nymph için kolay bir av olurdu ve saldırıdan sonra ekstra güvenlik sağlanmış olsa bile birinin savunmayı geçemeyeceğinden emin olamazdık. Son birkaç haftayı, sırf şimdi istifa edip onu savunmasız bırakmak için kampüste onu korumak için takip ederek geçirmemiştim. Periler onunki gibi bir gücü ele geçirmeyi başarırsa, bu bir felaket olabilir. Ve onu buradan çıkardığımı kabul etmemin tek nedeni buydu. Onu kucağımda tutarken kalbimin atış şeklinin bununla hiçbir ilgisi yoktu.

Arkadaşları büyünün şiddetiyle kapıya kadar geri çekilmek zorunda kalmışlardı ama onun iyi olduğunu görünce ilerlemeye başladılar.

"Onu şimdi alabilirim," dedi çocuk kararlı bir şekilde.

Sıska kollarına baktım ve inanamayarak ona tek kaşımı kaldırdım. Onu herhangi bir mesafeye taşıyabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

"Gerek yok," diye yanıtladım küçümseyerek. "Onu bizim eve geri götüreceğim. Zaten Ignis'ten bile değilsin, o yüzden neden eve doğru koşmuyorsun?

Onları geçmek için hamle yaptım ama Sofia önüme çıktı ve benimle tartışmaya hazırlanırken omuzlarını dikleştirdi. Onu House'un çevresinden ve onu Vegas'ta gördüğümden belli belirsiz tanıyordum ama gücünün benim için neredeyse hiçbir önemi yoktu, bu yüzden ona hiç bu kadar ilgi göstermemiştim. Ayrıca boyu ancak bir buçuk metrenin üzerindeydi, bu da ona bir buçuk metreden fazla yukarıdan baktığım anlamına geliyordu ama o yine de bakmıyordu.

geri çekil.

"Yardımın için teşekkürler ama Tory onu böyle tutmanı istemezdi," dedi kararlı bir şekilde. "Diego ve ben başaracağız-"

"Onu Meclis'e geri götüreceğimi söyledim," diye yanıtladım düz bir sesle. "Diego ve sen, eğer yapabileceğinizi düşünüyorsanız, beni durdurmaya çalışabilirsiniz." Küçümseyerek homurdandım ve ondan uzaklaşmaya çalıştım.

Tam yoluma geri döndü ve Tarikatı öfkesiyle derisinden uzaklaşmaya çalışırken cildi ışıltılı bir uçuk pembe parlamaya başladı. Düşük güçlü bir Pegasus için oldukça büyük cesaretleri vardı, bunu ona verirdim.

"Ona ne yapacağımı sanıyorsun?" Diye sordum. "Ben lanet bir canavar değilim."

Sofia bu ifadeye katılmıyormuş gibi bana kaşlarını çattı ve yine de onu itmeden önce hayal kırıklığıyla bir nefes verdim.

Ev'e doğru hızlı bir adım attım ve ne yapacaklarını anlamaya çalışırken tıslayan konuşma parçalarıyla noktalanan ayak sesleri hemen arkamdan geldi. Cam binaya yaklaştığımızda, çocuk Darcy'yi arayacağını söyledi ve koşarken ayakları büyük bir hızla patikaya çarparak bizden ayrıldı. İkisini de görmezden geldim ve ortak salonda uzun adımlarla ilerlemeden önce merdivenleri ikişer ikişer çıkarak Ev'e kadar geri gitmeye devam ettim.

Geçerken birkaç meraklı bakış aldım ama çoğu kişi odalarına çekilmişti ve diğerlerine attığım bakış onları fotoğraf çekmekten veya soru sormaktan alıkoymaya yetti.

Sofia tekrar bana yetişene ve hatta beni durdurmak için kolumdan tutacak kadar cesur olana kadar yatak odamın kapısına ulaştım.

"Ne?" diye sordum, sesimi biraz tehditle bağlayarak.

Sofia, ses tonum karşısında bembeyaz kesildi ama geri adım atmadı ve kendimi, bu hiçlik küçük Fae'nin kollarımdaki kıza olan bağlılığına eşit derecede şaşırmış ve etkilenmiş buldum.

"Onu neden odana götürüyorsun?" diye sordu. "Anahtarıyla birlikte çantası burada ve-"

"Ve o bu durumdayken tekrar kontrolünü kaybedebilir ve bütün Evi yakabilir," diye yanıtladım. "İçmesini seyrettiğiniz alkolden uyuyana kadar bu gece onun yanında kalmam gerekecek." Ses tonumda bir suçlamadan fazlası vardı ama kız bu sefer yüzünü bile kıpırdatmadı.

"Tek yapacağın bu mu?" diye sordu Sofya. "Ona oyun oynamayacaksın ya da onu incitmeyeceksin ya da..." Bu suçlamayı bitirmedi ama bakışları, ben onu tutarken elimin Roxy'nin çıplak kalçasını kavradığı noktaya kadar titredi.

"Ben lanet olası bir tecavüzcü değilim," diye tersledim. "Haftanın herhangi bir gecesi istediğim kızı yatağıma alabilirim, neden benden nefret eden bilinçsiz birini taciz etmek isteyeyim?"

Sofia anında geri çekildi, omuzları biraz sarkarken gözlerimde gördüğü şeyden memnun görünüyordu.

"Tamam, bunu ima etmek istemedim... sadece... ona göz kulak ol," dedi, çantasını bana uzatıp geri çekilirken yine endişeyle Roxy'ye kaşlarını çatarak.

Ondan uzaklaşmak istedim, sonra aklıma bir fikir geldi.

"Bekle... Sofia, değil mi?" diye sordum, belli belirsiz arkadaşça görünmeye çalışarak. Sık sık denediğim bir şey değildi ve bana kaşlarını çatması bu işte berbat olduğumu söylüyordu.

"Evet..."

“Şey, benim... kuzenim var.*Üçüncü*aslında Pegasus olarak yeni ortaya çıkan kuzen..." "Aferin ona. Bunu bana neden anlatıyorsun?” şüpheyle sordu.

“Bu bir o. Adı...Phillip.”

“*Phillip*?” Bana sanki dünyadaki hiç kimsenin adı Phillip değilmiş gibi baktı ve ben de öyle biriyle hiç tanışmadığımı itiraf etmek zorunda kaldım.*Kahretsin. Neden o lanet ismi seçtim?*

"Evet. Pekala, safkan Ejderhalardan oluşan bir ailede tahmin edebileceğiniz gibi, Phillip utancıyla o kadar iyi baş edemiyor-"

“utanç*Ne?”*diye sordu, gözlerinde o cümleyi bitirmeye cesaret etmem için açık bir meydan okuma vardı. Ve geriye dönüp baktığımda, Düzeninin utanç verici olduğunu ima etmek, muhtemelen bana yardım etmesini sağlamanın en iyi yolu değildi.

Roxy'yi kollarımda değiştirdim ve bu fikirden vazgeçsem mi diye merak ederek iç çektim. Ama bu kız bu gece zayıflığına rağmen beni etkilemişti ve gerçekten soracak başka kimsem yoktu, ben de devam ettim.

"Seninle aynı seviyeye geleceğim. Emrine utanç verici demem, bu konuda ailemden bir üyeden alacağı iltifata en yakın şey. Evine kilitlendi, dünyadan saklandı, babası aslında düşündü.*öldürme*gerçek doğasını gizlemek için. O... yalnız. Ve gerçekten de Tarikatından biriyle konuşmak için işine yarayabilir..." Boğazım düğümlendi, bunun korkunç bir fikir olup olmadığını bilmiyordum ama Xavier daha önce telefonda o kadar kırgın, o kadar çaresiz geliyordu ki, sadece denemek istedim ve ona yardım et. Ve belki de konuşacak başka bir Pegasus'a sahip olmak, kendisinde bir hayır görmesine yardımcı olabilirdi.

Sofia bana öylece baktı ve Roxy göğsüme bir şeyler mırıldanırken başımı iki yana salladım ve kapıma doğru döndüm.

Unut gitsin, diye mırıldandım, onu yine hayal kırıklığına uğratırken içim burkuldu.

Biliyorsun, dedi Sofia arkamdan usulca. "Herkes Darius Acrux'un dönüştüğü Ejderha gibi kalpsiz ve soğukkanlı olduğunu söylüyor. Ama değilsin, değil mi?”

Omzumun üzerinden ona düz bir bakış attım ama yine de devam etti.

"Aslında diğer insanları umursuyorsun, değil mi? Onları korumak istiyorsun, onlara iyi bak..." Bakışları, sanki bu bir kanıtmış gibi kollarımdaki baygın kıza takıldı ve ona homurdandım.

"Yanlış analizinizin bir anlamı var mı?"

Sofia bana kahrolası gözlerini devirecek cesareti gösterdi. "Sana numaramı mesaj atacağım. Söyleyebilirsin *Phillip*ne zaman isterse bana mesaj atsın."

Şaşkınlıkla ona tek kaşımı kaldırdım ve dönüp bizden uzaklaşmadan önce kollarımdaki Roxy'ye son bir bakış attı.

Hala onu tutarken kapımın kilidini beceriksizce açtım ve içeri yöneldim, çantasını düşürürken ve geniş alanı geçerek yatağa doğru tekmeleyerek arkamdan kapattım.

Roxy'nin başı omzuma düştü ve saçları kolumun üzerinden sarktı. Hâlâ sırılsıklamdı ve ben buraya yürürken ne kadar titrediğini fark etmemiştim ama şimdi vücudunun benimkine bastırdığı yerdeki titremeyi hissedebiliyordum. Giysilerindeki ve saçındaki tüm nemi çekmek için hızla su büyümü kullandım, sonra vücudumdan onunkine biraz sıcaklık verdim.

Titremeyi bırakıp kollarımda kıpırdanırken, yanağını göğsüme bastırırken tutarsız bir şeyler mırıldanırken neredeyse bilincine vardı.

Kalbim normalden biraz daha hızlı atmaya başladı ve onu yatağa yatırırken rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim. Kaşlarını çattı ve ben onu bırakırken yine bir şeyler mırıldanmaya başladı.

Ayakkabılarını çıkardım ve yere fırlattım ve bana tekme atarak beni geri adım atmaya zorladı.

Hala geveleyerek, "Ben kendim yapabilirim, Darcy," diye mırıldandı. "Bana bu şekilde bakmak zorunda kalmamalısın."

Ben onu durduramadan kalçasını kaldırdı, eteğini çıkardı ve bana fırlattı. Hala gözlerini açmamıştı ve gerçekten uyanık olduğunu da sanmıyordum. Giydiği altın renkli külot, düğmesiz gömleği açık kaldığı için hâlâ görebildiğim sutyenle uyumluydu.

Ona bakmamaya çalıştım, ben*Gerçekten*denedim ama bronz tenine, ince beline, derin nefesiyle aynı anda inip kalkan göğüslerine bakmadan edemedim...

Kahretsin, sanki biri en derin arzularımı parçalamış ve sahip olduğum her fanteziyi hayata geçirmiş gibi.

Neden o olmak zorundaydı? Neden tüm Solaria'da asla sahip olamayacağım yegane insanlardan birini arzulamak zorundaydım? Bir gün bir Ejder Değiştirenle evlenmek zorunda kalacağımı biliyordum ama bu başka kadınlara sahip olmamı engellemedi. Ama bu asla hiçbir şekilde benim olmayacaktı. Benden başka birinin sahip olduğunu düşündüğümden daha fazla nefret etti. Ve onu suçlayamazdım bile. Onun yerinde olsam ben de benden nefret ederdim. Ona ne yaptık, ne*İD*bitti... gerekliydi ama yine de hoşuma gitmedi.

Onlardan kurtulmak için diğer varislerle birlikte çalışmam gerekiyordu ve onun yerine buradaydım.

Aklımı kaybetmişim gibi onu koruyordum.

Bir adım uzaklaştım, çarşaflarımı üzerine çektim ve geceyi geçirmek için ateşin yanındaki koltukta oturmaya niyetlendim ama ben ayrılmadan önce elimi tuttu.

Ona şaşkınlıkla baktım ve gözlerini açık buldum, bakışları benimkilere kilitlenmişti. "Gitme," diye nefes aldı, tutuşu sıkılaştı.

"Bence sen gerçekten-"

"Lütfen beni yalnız bırakma," diye yalvardı ve sesindeki savunmasızlık, yapacağım diğer itirazları engelledi.

Biraz doğruldu ve kolumdan çekiştirerek beni kendisiyle birlikte yatağa çekmeye çalıştı. Ve onu yatağıma daha önce bir kereden fazla almayı düşündüğüm gerçeğini gerçekten inkar edemezdim. Şu anki durumuna parmak basacağımdan değil ama onu burada, etrafı altınlarla çevrili ve yarı çıplak halde görmek bile içime çalkantılı enerji fışkırmaları gönderiyordu.

Elimi tekrar çekti ve ayakkabılarımı tekmeleyip yanına oturduğumda kendimi bundan vazgeçirmeye çalışmaktan vazgeçtim.

Bana gülümsedi ve bu alaycı ya da alaycı değildi, bir an için nefesimi kesen fark buydu.

Sırtımı yastıklara yasladım ve o da neredeyse çıplak olan vücudunu benimkiyle aynı hizada bastırarak bana doğru yuvarlandı. Bu kadar az temastan bile sertleştiğimi hissedebiliyordum. Onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım ama daha da yakınlaştı, dolgun göğüslerini bana bastırdı ve sütyeninin sınırlarından kurtulmaya çalıştıklarını net bir şekilde görmemi sağladı.

"Kahretsin, Roxy, sen böyle giyinirken yanında uyuyamam," dedim onu daha güçlü bir şekilde kendimden uzaklaştırarak.

Kendini dikleştirmeden ve soyunmuş haline bakmadan önce bir an kafa karışıklığı içinde bana gözlerini kırpıştırdı.

"Ah, özür dilerim," diye mırıldandı, düğmeleri açık olan gömleğini çıkarıp yere fırlatmadan önce. "Daha iyi?"

Ejderha derimin altında kıvranırken ağzım kurudu ve ağzımdan bir hırıltı kaçtı. “Daha fazla koymanız gerekiyor*Açık,*Bir şeyleri çıkarmamak," dedim kısaca.

Gülünç olan benmişim gibi homurdandı. "O zaman bana gömleğini ver," diye talep etti, siyah tişörtümü çekiştirmek için uzanarak.

"Kıyafetlerimi de çıkarmaya başlamamın bir faydası olacağını sanmıyorum," dedim onu durdurmak için bileğinden yakalayarak. "Çok otoritersin," diye mırıldandı, her zamanki ateşi biraz yüzeye çıkarken. "Bir kez olsun sana söyleneni yap."

Buna cevap veremeden, elimi bir kenara itti ve hızlı bir şekilde üzerime binmek için hareket etti.

hareket. O kadar şaşırmıştım ki, gömleğimi yakalayıp kafamın üzerine çekerken bir an tepki veremedim bile.

Ellerim belini buldu, omuzlarına dökülen siyah saçları ve ona dokunmam için yalvaran günah kadar seksi iç çamaşırıyla bana tepeden bakarken baş parmaklarım kalça kemiklerine sürtündü.

Gömleği bana muzaffer bir edayla sallarken güldü, küçük bir zafer dansı yaptı, bu da sertliğime karşı gıcırdattığı ve vücudumu alt üst ettiği anlamına geliyordu.

Ben bir şey söyleyemeden ya da yapamadan gömleği kafasına geçirdi ve üzerini örttü. Ondan o kadar büyüktüm ki, bacaklarının etrafında birikmek üzere yere düştü ve ellerimi hala onu tuttuğum yerde tutan malzemenin altına hapsetti.

Bakışları benimkilere kilitlendi ve bir an için aramızda geçen boktan hiçbir şey olmamış gibi hissettim ve biz sadece ikimizdik, yatağımda... yalnızdık.

"Bir sır öğrenmek ister misin?" nefes aldı, sesi baştan çıkarıcı bir şekilde alçaldı. "Ne?" diye sordum, bana söylemek isteyebileceği her şeyi ve her şeyi duymak isteyerek. Biraz daha yaklaştı ve uzun saçları tenimi gıdıkladı.

"Sanırım," yavaşça nefes aldı. "Kusacağımı."

Üzerimden o kadar hızlı atladı ki, banyoya doğru fırladığında yatak altımda zıpladı. Aletimi o kadar çok zorluyordu ki, gerçekten patlayacağını düşündüm ve onu takip edebilmek için kendimi yeniden düzenlemek zorunda kaldım.

Oraya vardığımda midesindekileri çoktan tuvalete boşaltmıştı ve ağzını çalkaladığı lavaboya doğru tökezlemeden önce sifonu çekti. Kahrolası bir hayvan gibi diş fırçamı çalmaya devam etti ve onu izlerken kapı pervazına yaslandım, lavabonun üzerine eğilirken kıçına çok fazla bakmamaya çalıştım ama açıkça başarısız oluyordum.

Benim alanıma bu şekilde izinsiz girdiği için ona kızmalıydım ama bir şekilde umursamadım.

Tümü.

Bitirdiğinde, düz bir çizgide yürümek için savaşırken bir elini saçlarından geçirerek bana doğru ağır adımlarla yürüdü. Başarısız oldu.

Yüzünü fayanslara diktiği sırada onu yakaladım ve onu tekrar yatağa döndürmeden önce kollarıma bağladım. O da beni aşağı çekti ve ben itiraz etme noktasını geçmiştim.

Başını yastığa koyduğu an gözleri kapandı ama bana döndü ve bir kolunu belime doladı.

Işıkları söndürdüm ve oda sadece ızgarada kısık ateşte yanan ateşle aydınlandı.

"İnanılmazsın, bunu biliyorsun," diye mırıldandı.

"Ne şekilde?" diye sordum, aramızdaki bu sıcaklığı kendisinin de hissettiğini kabul edip etmeyeceğini merak ederek.

Bana yaklaştı ve başını göğsüme koyduğunda onu kendime çektim. Kalbim çılgınca atıyordu ve olayların bizi buraya getirmesine inanamadım. Uzun bir süre konuşmadı ve uyuyakalmış mı diye merak etmeye başladım ama sonra devam etti.

“sahip olduğun*en büyük*Banyonuzda şimdiye kadar gördüğüm lanet olası jakuzi," dedi ve bu konuşmanın gidişatına gülmekten kendimi alamadım.

"Hoşuna gitti mi?" Diye sordum.

"HAYIR. Bu inanılmaz. Senin gibi. Sen sadece... tam bir... pisliksin.” Nefesi ağırlaştı ve tekrar bayıldığından emindim.

Yorumuna karşılık dudaklarımda bir gülümseme belirdi. Beni ne kadar çekici bulduğunu beyan etmeye başlasaydı egom için iyi olabilirdi, ama dürüst olmak gerekirse, ukala ağzı olmadan kendisi olamazdı.

Ve bunu ve onunla ilgili diğer birkaç şeyi biraz fazla sevebileceğimi fark etmeye başlamıştım.

WBen çocukken aynı rüyayı tekrar tekrar görürdüm, öyle ki kendimi bunun gerçek olduğuna neredeyse inandırabilirdim. Çoğu insanın standartlarına göre özel bir şey değildi. Kendimi yatakta annemle babamın sevgi dolu kolları arasında kıvrılmış olarak hayal ederdim. Hiç tanımadığım ebeveynler. Sıcak, güvenli ve sevilen. Bu, Darcy ile asla paylaşmadığım bir sırdı çünkü ona hayatımızda bir şeyleri kaçırdığımıza inandığımı itiraf etmek istemiyordum. Bir ikize sahip olmak, bir çocuk için ne zor olursa olsun sizi sevecek, besleyecek ve koruyacak insanların olduğunu bilmeden büyümek dışında hiçbir zaman gerçekten yalnız olmadığım anlamına gelen bir lütuftu.

Büyüdükçe, destek ve sevgi için kendime ve kız kardeşime güvenmeyi sürekli öğrenerek, bir ebeveynden asla bu tür sonsuz bir korumaya sahip olmayacağımı bilerek kalın bir deri geliştirerek rüyalardan büyüdüm. Ve kesinlikle bunu herhangi bir erkekten talep etmeye hiç çalışmadım.

Yani bu rüya bana garip bir şekilde tanıdık geldi ama aynı zamanda tamamen yabancıydı. Bir kez daha bir yatağa tıkılmıştım, dünyanın bana fırlatabileceği her şeye ve her şeye karşı tutuluyor ve korunuyordum.

Ama hiç tanımadığım anne babanın yumuşak kucaklaması yerine başım, sanki beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi güçlü kollarıyla beni saran bir adamın göğsündeydi.

Kalp atışları kulağımın altında güm güm atıyordu. Kolum ve bacağım onun üzerine dolanmıştı, o da beni kendisine yasladı, eli kalçamın kıvrımına dayalıydı. Tanıdığım hiç kimseye benzemeyen sıcacıktı, teninin içinde neredeyse ruhumu güç ve huzurla dolduran bir ateş vardı.

Gözlerim kapalı olduğundan onu göremiyordum ama kendimi garip bir şekilde evimde gibi hissediyordum. Sanki olmam gereken yer burasıymış gibi.

Elim karın kaslarının sert kaslarının üzerindeydi ve yavaşça kasların çizgilerini izlemeye başladım.

Gözlerimi açarak rüyanın huzurunu bozmak istemeyerek parmak uçlarımda yarattım.

Derin bir nefes aldı, beni tutan kolu beni biraz daha kendine çekerken göğsü altımda yükseldi.

Uykulu uykulu midesini keşfetmeye devam ettim, parmaklarım aniden pürüzlü bir kemerin kenarına değene kadar aşağı ve aşağı çizgileri takip etti. Parmak uçlarıma değen kot hissi ile kaşlarımı çattım. Kim bir kot pantolonla uyur ki? Ne tür garip bir rüya adamı canlandırmıştım?

Parmaklarımı kot pantolonun üstünde gezdirdim, kaba malzeme hafızamın kenarlarında gıdıklandı ama kafam onu çıkaramayacak kadar sisliydi.

"Böyle yapmaya devam edersen, bu durumla ilgili centilmenliği bırakacağım."

Elim hareketsiz kaldı ve o sesin sesiyle donakaldım. Tory'nin rüyasında bile kendini güvende hissedecek kadar yanılgıya düşmesinin hiçbir yolu yoktu.*onun*silâh.

Kalbim göğüs kafesimi panikle çarparken gözlerimi açtım ve beni beklerken bulduğum karanlığa karşı birkaç kez kırpıştırdım. Ağrı kafatasımın içinden gürledi ve dilim ağzımın içinde kalınlaştı. Bunun bir rüya olmadığını yavaş yavaş fark ettiğimde, etrafımdaki bir şeye odaklanmaya çalışırken baş ağrımla sindim.

Önce odanın karşısındaki ızgarada kısık ateşte yanan ateşi fark ettim. Önünde siyah bir itfaiye görevlisi ve yanında krem rengi peluş bir sandalye duruyordu. Bu odayı biliyordum. Onu bir kez yakmıştım. Ve bir şekilde kendimi Darius Acrux'nun lanet olası altın yatağının tam ortasında bulmuştum.

Hareket edemeyecek kadar kendimden korkmuştum, beynim alkolle dolu sisli bir anılar denizinde cevaplar arıyordu. The Orb'da Sofia ve Diego'yla içiyordum, o sırada o dikkati başka yöne çekmek için bir büyüyle varlığımızı korudu, böylece kimse bizi fark etmesin ve bize Cehennem Haftası şakaları yapmasın. Ya da sokağa çıkma yasağından sonra dışarıda kaldığımızı fark edin. Doğruluk mu cesaret mi oyununun garip bir Fae versiyonunu onlarla oynarken hatırladım, çok fazla şut üzerinde çalışırken ve Diego, şapkasını Orion'dan geri almak için fikirler buldu. Sonra... hiçbir şey. Kesinlikle Darius Acrux'un kollarına nasıl düştüğümü bana açıklayacak hiçbir şey yoktu.

Bakışlarım geniş koltuğa kaydı ve bir kolumdan sarkan akademi eteğimi gördüm. Boğazımdaki kalın bir yumruyu yuttum, dikkatimi ne giydiğime ya da giymediğime çevirdim. Benim olmadığı açıkça belli olan kocaman tişörtü çekiştirdim ve içine bakabilmek için yakasını genişçe çektim. Sütyenimi hala yerinde gördüğümde bir an rahatladım ama beni bırakmamıştı, bu yüzden külotumun da hala orada olduğundan emin olamadım.

Darius elini kalçamdan kaydırdı, tişörtün kumaşı üzerinde yan tarafımda gezdirdi, ta ki parmaklarının arasından kıvırmaya başladığı saçımı bulana kadar. Bu çok tuhaftı. Neden bana böyle dokunuyordu? Dün gece yapabileceğini düşünmesini sağlayacak ne halt etmiştik? ve neden

Ona izin mi veriyordum?

Hâlâ kıpırdamamıştım, başım hâlâ onun atan kalbinin üzerinde, parmaklarım hâlâ kemerinin kenarında duruyordu.

“Lütfen bana yapmadığımızı söyle...” Aslında bunu söylemeye dayanamıyordum ama bilmem gerekiyordu çünkü hafızam boşluklara dönüşüyordu.

"Kızlarımın biraz daha az körü körüne sarhoş olmasını ve biraz daha şevkle karşılık vermesini tercih ederim," diye yanıtladı. "Ayrıca, seni becerseydim bunu unutmazdın."

Bu ima üzerine sırtımdan bir sıcaklık yükseldi ama sözlerinin sağladığı rahatlamaya odaklanmak için bunu görmezden geldim.

"Küçük mucizeler için Tanrı'ya şükürler olsun," diye içini çektim ama nedense hâlâ hareket etmemiştim. "Bundan bu kadar memnun olmana gerek yok," diye mırıldandı Darius ama aynı zamanda sesi biraz da eğleniyor gibiydi.

"Öyleyse neden buradayım?" Sordum çünkü bu benim için hâlâ bir anlam ifade etmiyordu ve bilinmeyen bir nedenle olduğum yerde donup kalmış gibiydim.

"Kendini o kadar tükettin ki bayıldın ve uykunda sihir kullanmaya başladın."

Buna kaşlarımı çattım. Sarhoştum evet ama alkolümle baş edebiliyordum. Halka açık bir yerde bayılmak benim için bile oldukça doluydu ve sarhoş olmayacağımdan oldukça emindim. *O*çok... yapar mıydım?

Ben cevap vermeyince Darius açıklamaya devam etti. "Seninkini kontrol altına almak için gücümü kullanmak zorunda kaldım ve sonra yatak odanı gece falan yakmadığından emin olmak için seni buraya geri getirdim."

Sözleri üzerine, büyüsünün bütün gece olduğu belli olan benimkinin etrafını sardığını fark ettim. Aslında onu benimkiyle birleşmesi için zorlamamıştı ama sanki ona katılmak istercesine gücümün kenarlarında dans ediyordu. İçgüdüsel olarak, gücümün etrafındaki engelin düşmesine izin verdim ve onu karşıladım.

Darius keskin bir nefes aldı ve büyüsü benimkine çarptı ve büyüsünün heyecanı vücudumdaki her kasın bir anlığına kasılmasına neden olurken ben onu durduramadan dudaklarımdan nefesli bir inilti kaçtı. Büyü birleştirmemizin coşkusu bir bakıma bağımlılık yapıyordu, sanki gücünün ısısının vücudumdaki her karanlık yeri doldurduğunu hissedebiliyordum ve bunun beni yakmadığından emin olmak için mücadele etmem gerekiyordu.

Bu duyguya kapılmadan sihrini geri püskürttüm ve birkaç uzun saniye sessizce yattık, ikimiz de az önce yaptığım şey hakkında yorum yapmadık. Bunu bana sormadığı için memnundum çünkü bunu neden yaptığımı gerçekten bilmiyordum. Ama şimdi içimi dolduran büyüsünün hatırasıyla tenimin her santimi canlıydı.

Parmakları saçlarımda hareket etmeye devam etti ve bunu neden yaptığını merak ederek kaşlarımı çattım. Ve neden hala hareket etmemiştim. Aramızda barışın var olduğu bir büyünün etkisinde gibiydik ve

ani hareketler yaparsak kırılacağını ikimiz de biliyorduk.

"Beni sen mi soydun?" Yavaşça sordum, bunun fikriyle omurgamdaki sıcaklık tırmalıyordu. Darius bir kahkaha attı ve ben biraz geri çekilip başımı göğsüne yaslamak yerine yanındaki yastığa koyacak şekilde hareket ettim. Bana doğru yuvarlandı, yan tarafına doğru hareket etti ve eli çıplak uyluğumun üzerinde duracak şekilde kıpırdandı. Elini oraya koyduğunda kıpırdamadı ama dokunuşunun sıcaklığı içimi bir magma gibi yakıyordu.

"Orb'ta arkadaşların için striptiz şovu yaptığını hatırlamıyor musun?" diye sordu gözlerime bakarak.

biraz kaşlarımı çattım. Biraz Fae içme oyunu oynadığımı ve kuralları unuttuğum için çok şey kaybettiğimi ve içeceklerden payıma düşenden fazlasını tükettiğimi hatırlıyorum. Böyle bir cüretten kaçmayacağımı itiraf etmeliyim ama bu, şu anki durumumuzu tam olarak açıklamıyordu.

"Hayır," dedim sonunda.

"Eh, bayılmadan hemen önce gömleğinin tüm düğmelerini söktün. Seni buraya göz kulak olman için getirdim - küçük Pegasus arkadaşının tiksintisini de ekleyebilirim."

"Sofya?" Evet, Darius Acrux'un bana yaşattığı onca şeyden sonra beni odasına götürmesini istemeyeceğini tahmin edebiliyordum. Belli ki şikayetlerini dinlememişti.

"Sana oldukça sadık," dedi. "Ama bana tam olarak meydan okuyamayacağı için, sana sadece göz kulak olacağımı kabul etmek zorunda kaldı. Ondan sonra kalan kıyafetlerini de çıkarmaya özen gösterdin. Bana ata binip gömleğimi çalmadan hemen önce.

Bu fikre karşı çıkmak için ağzımı açtım ama aslında kulağa biraz tanıdık geliyordu. Darius sanki onu bir şekilde büyülüyormuşum gibi beni izliyordu ve ben de onun koyu kahverengi gözlerine bakmadan edemedim. Başparmağı hareket etti, uyluğumda bir ateş hattı çizdi ve tepki olarak kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı.

"Ve sonra öylece... uyuduk?" Onayladım.

"Sen böyle sarhoşken sana dokunmazdım," dedi, bakışları yüzümde gezinip ağzıma kondu.

Ama şimdi boşa gitmiyorum...

Yavaşça uzandım ve kalbinin benimkiyle aynı şiddetli melodiyle çarptığını hissedebilmek için avucumu göğsüne bastırdım. Bana nasıl baktığını daha fazla görmemek için bakışlarımı elimin arkasına indirdim.

Avucumun altındaki teni alev alev yanıyordu, ateş büyüsünün derinliği içinde bir cehennem gibi yanıyordu. Tekrar yukarı bakıp bakışlarını benimkilerle yakalamak istedim ama bunu yaparsam ne olacağını bildiğimden oldukça emindim. Ve karşımdaki bu karanlık ayartma insandan çok canavardı.

Daha önce etindeki dövmeleri gerçekten inceleme fırsatım olmamıştı ve izin verdim.

loş ışıkta omuzlarında ve göğsünde örülmüş desenlere bakıyorum. Sırtındaki bir tasarımdan bir kanat kaburgalarının üzerinden geçti, tüyler ateşten yapılmış gibi yanıyordu. Ön kolundaki kırmızı Terazi sembolü, pazısının üzerinde bir kol oluşturan bir takımyıldızlar ve burçlar ağını başlatıyordu, ancak içinde herhangi bir renk bulunan tek resim olarak tüm çıplaklığıyla göze çarpıyordu.

Bir ejderhanın ağzından fışkırdığını bildiğim sırtını kaplayan dövmeden alevler sol omzunun üzerinden tırmanıyordu. Onu görebilseydim sırtındaki çizime kendimi kaptırabileceğimden emindim ve ona bunları sormak için can atıyordum ama nedense çok kişisel görünüyordu ve dilimi tuttum.

Bakışlarımı, derisinde hiçbir iz olmayan, hızla atan kalbinin üzerindeki elime çevirdim. Sessizlik dağılırken ve aramızda bir tür beklenti enerjisi oluşurken, ona soracak başka bir şey aradım. Hâlâ beni izlediğini, yukarı bakmamı ve aramızda asılı duran sorunun cevabını ona vermemi beklediğini hissedebiliyordum.

"Peki rüyamda büyü kullanmama neden olan şey neydi?" Akşamımdaki eksik parçaları bir araya getirmeye çalışırken sordum. "Bir peri ormanı mı yetiştirmeye çalışıyordum yoksa keklerle dolu bir kasırga mı yaratmaya?

"Hayır... rüyadan çok bir kabustu," diye itiraf etti Darius yavaşça.

"Şey, benim sadece bir kabusum olur, bu yüzden..." Bunu ona neden anlatacağımı merak ederek devam etmeme engel olurken kaşlarımı çattım. Bu akşamdan kalmalık beynimi bulandırıyor olmalıydı, ya da belki hala sarhoştum ve dürüst olmak gerekirse bu, neden ayrılmak yerine onunla arkadaşlık ettiğimi açıklamanın tek nedeni gibi görünüyordu.

Ama o haklıysa ve ben bir kabus görüyor olsaydım, o zaman ağaç yetiştirmez veya rüzgarla oynamazdım. Su, buz ve panik olurdu...

"Etrafındaki her şeyi donduruyordun," dedi Darius sessizce. "Sonra öksürerek su kusmaya başladın."

"Sağ." Başımı sallarken dudaklarımı büzdüm.

Aniden aramızda sıcak olan her yer soğudu ve ben kendimi onun elinden kurtarmaya çalışırken aynı buz damarlarımda gezindi. Kolunu belime daha sıkı sardı ve kalkmamı engelledi.

"Gitme," diye soludu ve sesinde garip bir yakarış vardı.

Daha çok ittim, dün gece döktüğümü söylediği buzla uzuvlarım soğudu ve beni bırakmadan önce elimin göğsüne bastırdığı yerde irkildi.

Dik oturmayı başardım ve Darius da kendini doğrulttu ve ben buradan defolup gitmek için her türlü niyetimle geriye doğru koşmaya başladığımda elimi tuttu.

"Bana anlat," diye yalvardı. "Böylece gitme."

"Sana neyden bahsedeceğim?" diye sordum, tekrar göz göze geldiğimde ve neyse ki aramızdaki büyünün bozulduğunu fark ederek.

"Kabusun. Sadece bir tane olduğunu söyledin, bu yüzden ne hakkında olduğunu biliyor olmalısın. Tutuşu parmaklarımı daha da sıkılaştırdı.

"Artık eskisi gibi değil," dedim soğuk bir sesle, neden bu konuşmayı yapmaya tenezzül ettiğimi bile merak ederek. Ama bilmesini istedim. Bunun için üzülebileceğine gerçekten inanmasam da, bana ne yaptığını tam olarak görmesini istedim. “O araba kazasını tekrar tekrar yaşardım. Nehrin dibine batarken ve soğuk su başımın üzerinden hızla yükselirken arabada mahsur kalırdım... Eski sevgilim Zane yüzerek uzaklaştı ve beni orada ölüme terk etti. Tanıştığım en kötü insan olduğunu düşünürdüm. Ama gerçekte o sadece bir korkaktı. Kendi kıçını kurtardı ve benim için riske atmadı. Beni orada ölüme terk etti ama oraya bilerek koymadı.”

Darius kaşlarını çattı, ben ona Zane'den bahsederken boğazının dibinde alçak bir hırıltı yükseldi, sanki o pislik fikri onu kızdırmıştı. Bu duyduğum en saçma şeydi çünkü ondan bin kat daha kötü biriyle aynı yatakta oturuyordum.

Darius sanki beni rahatlatıyormuş gibi beni tutmaya devam ederken elimi elinden çektim.

“*Şimdi*O kabusu gördüğümde kendimi arabadan atmayı ve yüzeye çıkmayı başarıyorum." Nefes aldım ve kendimi onun gözünü tutmaya zorladım. “Ama oraya vardığımda donmuş durumda ve dışarı çıkmamın bir yolu yok. Sıkıştım, boğuluyorum, nefesimi tutuyorum son kalan enerjim de uçup gidiyor ve biliyorum ki bir nefes daha alır almaz öleceğim... Ve çığlıklar atarak uyandığımda, çok iyi biliyorum ki orada olanlar var. insanlar bu dünyada Zane'den çok daha kötü."

Gözyaşlarım gözlerimi yakıyordu ve geriye doğru çabaladım, ayağa kalktım ve hareket ettikçe kafatasımın çarpmasıyla yüzümü buruşturdum. Karanlıkta kıyafetlerimi aramaya başladım, onları öylece bırakıp odama geri dönmeli miyim diye merak ettim. Hakkımda seks bağımlılığım olduğunu iddia eden bir gazete makalesi yayınlanmıştı, bu yüzden utanç yürüyüşündeymiş gibi görünmenin itibarıma bundan daha fazla zarar vereceğinden şüpheliydim.

Darius yataktan yavaşça, "Max senden o korkuyu aldığında, ona olması gerektiği kadar yakından baktığını sanmıyorum," dedi. "Bunu bilseydim-"

"Ne?" Ona sinirle bakarak kıkırdadım. "O gece hakkında söyleyebileceğini düşündüğün şey, seni farklı görmeme neden olabilir mi? Zaten neden umursuyorsun ki? talep ettim.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Darius nefes nefese ve bana bakışı bir an duraklamama neden oldu. "Ama Fae için korku zayıflıktır. Ebeveynlerimiz bizi korkularımızla yüzleşmeye ve onları yenmeye zorlar, böylece daha güçlü oluruz. Eğer yapamıyorsak, bu yeterince iyi olmadığımızın kanıtıdır. sadece göstermek istedik

Kendinle yüzleşecek kadar güçlü olmadığın herkese... Sanırım senin için tüm yansımaları gerçekten düşünmedik.

"Ne için yeterince iyi?" diye sordum, son kısmı görmezden gelerek, bunun sonuçları hakkında daha fazla düşünmesi gerektiğini anlaması umurumda değildi, bunun şimdi bana faydası yoktu. “Herkesin korkuları vardır. Ve evet, belki onlarla yüzleşmek bazen iyidir ama senin ve arkadaşlarının bize yaptıkları, bizi daha güçlü kılmaya çalışmak için değildi. Acımasızdı, hesaplıydı ve berbattı.”

"Biliyorum."

Bunu mazur göstermeye çalışmadığı için ona işaret ediyor ama ona neden olduğu acıyı görmek istemedim. Bana öyle bakmaya hakkı yoktu.

"Aferin sana, tam olarak ne kadar pislik olduğunu biliyorsun. Bir dahaki sefere kabus gördüğümde beni rahat bırak. Onu bana en başta veren canavarın yardımına ihtiyacım yok.” Işık anahtarını bulmayı başardım ve bir bıçak yanıt olarak kafatasımın içinden geçerken ağır bir şekilde irkilmeden önce açtım.

Çantamı kapının yanında gördüm ve rahatlayarak onu almak için hareket ettim ve anahtarımın hala orada olduğundan emin olmak için çevirdim.

Parmaklarım çalıntı hançere sürtündü ve varlığı üzerime çöküp, parmaklarımı kabzasına dolayıp onu avucuma alma arzusuyla içimi doldururken nefesim kesildi. Gücü bana seslenip onu kullanmam için yalvarırken bir an donup kaldım. Aptal şeyi dün gece yanımda getirmiştim çünkü nedense Nymph'ler tarafından tekrar saldırıya uğramamızın faydalı olacağını düşünmüştüm. Ama bu düşünce benim yerime bıçaktan gelmiş gibi geldi ve şimdi ona baktığımda onu neden yanımda getirdiğimi merak ettim.

Darius yataktan kalktı ve kişisel alanıma girdi, hançeri hızla bırakıp çantamı tekrar kapatırken kalbimin korkuyla çarpmasına neden oldu.

"Güçlerim, bu Akademi'ye gelmeden üç yıl önce Uyandırılmıştı, böylece o zamanı diğer Mirasçıların yanı sıra çeşitli öğretmenlerle güçlerimi geliştirerek geçirebilirdim," dedi yavaşça, bir anda çok fazla şey söylerse beni korkutacağını düşünür gibi. “O eğitim sırasında babam korkularımla yüzleşmem için bana binlerce şey yaptı. Beni ateşin içinden geçirtecek, uçurumlardan atlatacak, dar yerlere kilitleyecek, dövecek, boğacak, kırbaçlayacaktı, aklına gelebilecek hemen hemen her şeyi ve böylece beni korkusuz bir adama dönüştürecekti. . Biz böyle yaparız. Biz buyuz.”

"Tebrikler," diye mırıldandım geri geri giderken, elim kapı kolunu tutarken. Evet, kıyafetlerimi bırakıyordum çünkü burada bir saniye daha kalmamın hiçbir yolu yoktu. "Artık tıpkı onun gibisin."

Darius'un suratı ona yumruk atmışım gibi düştü ve kapı arkamdan açıldı.

Döndüm ve koridora fırladım, ondan uzaklaştım ve doğruca merdivenlere yöneldim.

Mucizevi bir şekilde yoldaki Ev Arkadaşlarımdan hiçbirinden kaçınarak odama girene kadar durmadım.

Kapıyı arkamdan kilitledim ve uzun bir nefes verirken sırtımı pürüzsüz ahşaba yasladım. Darius'un dün gece beni odasına geri götürerek neyi kanıtlamaya çalıştığını bilmiyordum ama bunun için ona teşekkür edeceğimi sanıyorsa delirmiş demektir. Onun yardımına ihtiyaç duymamın tek nedeni o yüzme havuzunda bana yaptıklarıydı. Ve belki biraz da yeterince içkinin ne zaman yeterli olduğunu öğrenmem gerektiğinden. Ama onun hakkında hissettiklerim hakkında hiçbir şeyi değiştirmeye niyetim yoktu.

Bir geceliğine bana garip bir şekilde iyi davranmış olabilir ama bu aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmedi. Geçmiş kendisi için konuştu. Ve bunu haklı çıkarmak için bana söyleyebileceği hiçbir şey yoktu.

Sadece hızlı atan kalbimin aynı fikirde olmasını diledim.

Kapımı kilitledim ve komodini de onun önüne çektim, dış dünyayla aramda sağlam bir bariyere ihtiyacım vardı.

"Siktir," diye nefes verdim, hızla atan kalbim sonunda sakinleşmeye başladı. Neden kendimi bu durumlara soktum? Aramızda başka hiçbir şey geçmediği için minnettar olabilirdim çünkü bu çok büyük bir felaket olurdu.

Atlas'ımı çantamdan aldım ve çantayı yere düşürdüm. Cihaza dokundum ama ölü buldum ve duşa girmeden önce şarj etmek için fişe taktığımda içini çektim.

Banyodaki parlak ışıklar kafama daha fazla hançer sapladı ve inledim. Lanet olası bir okul gecesiydi, böyle boşa harcanırken ne düşünmüştüm? Bir şeyler içmek istemiştim ama beni bu kadar çok içmeye neyin ittiğini sadece yıldızlar biliyordu. Vızıldadığımı hatırlayabildim ve sonra karardı. Geldiğini görmeden sarhoştan bayılmaya nasıl atlamayı başardım?

Duşta suyu akıttım ve aynada kendime baktım. Saçlarım bukleler darmadağındı ve göz kalemi gözlerimin altına biraz bulaşmıştı ama yansımadaki en korkunç şey gözlerimdeki bakıştı. Utanç bile değildi. Gözlerim Darius'un büyüsünün verdiği heyecanla parlıyordu.

"Umutsuz," tişörtünü başıma geçirmeden önce kendimle alay ettim. Sedir ve duman kokusu bir okşama gibi etrafımı sardı ve yarım saniyeliğine tekrar kollarının arasındaydım.

Gömleği kendimden tiksinerek fırlattım ve gömleği yatak odama geri düştü. İç çamaşırım da onu hemen takip etti ve Darius Acrux'u üzerimden atmak için duşa girdim. İyi bir önlem almak için ısıyı haşlamaya yükselttim ve saçımı iki kez yıkadım. Ellerinin cildimdeki hissi yine de geçmedi ve sonunda izleri orada bırakmak zorunda kaldım.

Ayakkabılarımın kayıp olduğunu fark etmeden önce yeni bir üniforma giyip hızla kurulandım. Darius'a lanet okudum ve yatak odamın sert ışıklarına karşı gözlerimi kısarak makyaj yaptım. Orion'lu Kardinal Büyü, bu akşamdan kalmayla kahrolası bir kabusa dönüşecekti.

Atlasım hayata dönünce deli gibi tınlamaya başladı ve inleyerek ona uzandım.

durdurmak için o gürültüye ihtiyaç duymak. İlk parıldayan şey burcumdu.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Çalkantılı bir başlangıcın ardından, bugün her şeyi yeni bir ışık altında görmeye başlayabilirsiniz. Bazen her şey sadece siyah ve beyaz değildir ve bununla ilgili orijinal varsayımlara bağlı kalmanın cazibesine kapılabilirsiniz.

belirli durumlarda, zihninizi değişim olasılığına açarsanız hoş bir şekilde şaşırmış.

Bir Terazi ve Balık, bugün ateşinizi söndürmek için çalışacak, ancak başarabilirseniz kalbinizi koruyun.

zor kısımda, gün geçtikçe şansınızın değiştiğini görebilirsiniz.

Pekala, eğer bir Terazi ateşimi söndürecekse, o zaman bunun Orion olacağına dair adil bir fikrim vardı.

Şeftali.

Yıldız falımı kapatırken Sofia, Diego ve Darcy'den Darius Acrux'un beni kaçırması ve iyi olduğumu bilmek istemesiyle ilgili panik içinde birçok mesaj buldum.

Grup sohbetimize, Ejderhadan sağ kurtulduğumu ve onları The Orb ASAP'ta birden fazla kahve yerine her şeyi dolduracağımı söyleyen hızlı bir güven verici mesaj gönderdim. Bildiğim tek şey, tekrar Darius'la karşılaşmadan önce Ignis Evi'nden defolup gitmek istediğimdi.

Ayakkabılarımı Darius'un odasında unuttuğum gerçeğine lanet ederek gardırobumdan bir çift siyah stiletto kaptım. Ama ayakkabılarımı aramak için kapısını çalmaktansa, günü gülünç topuklu ayakkabılarla geçirmeyi tercih ederim. Bunun düşüncesi bile bende bir top gibi kıvrılıp çığlık atmak istememe neden oldu. Hayır. Topuklardan sakat ayaklar, bu etkileşimin ıstırabına çok daha fazla tercih edildi.

Mirasçıların bize yaptıklarını neden unutmaya başlamıştım? Pitball maçından beri onlara karşı bir hamle bile yapmamıştık.

Bunu değiştirme zamanı.

Dolabımın en altına sakladığım çantayı aldım ve büyük bir kararlılıkla sırt çantama tıkıştırdım.

Komodini kapıdan uzağa kaydırdım ve kapıyı açmadan önce üzerime kalın bir ceket sardım.

Neredeyse kapımın önünde duran katlanmış giysi yığınına takılıp düşüyordum ve onları kaparken kalbim küt küt atıyordu. Eşyalarımı iade eden Ejderha hakkında fazla düşünmemeye çalışarak, topuklu ayakkabılarımı hemen topuklu ayakkabılarımla değiştirdim. Belki de Darius yüzde beş pislik değildi. Yine de yüzde doksan beş beni öldürmeye çalışan bir pislikti, bu yüzden ona bir mesaj göndermeyecektim.

teşekkür kartı

Kulaklığımı taktım ama zonklayan kafam müziğe dayanamadığı için kulaklığımı açmadım. Sadece benimle konuşmak isteyebilecek herkesin bunu yapmasını engellemek istedim.

Sırasıyla kahveye, Darcy'ye ve kahveye ihtiyacım vardı. Midem çalkalanıyordu ve The Orb'daki onca yemeğin düşüncesi bana kusacakmış gibi hissettiriyordu ama buradan gitmem gerekiyordu.

Karşıdan karşıya geçerken ortak salon dolmuştu ve Darius'u hayran kulübüyle çevrili her zamanki yerinde otururken gördüm. Saçları ıslaktı ve üniformasını giymiş, üzerine de şu siyah cüppelerden birini giymişti. Odayı geçerken gözleri beni takip etti ama başımı ikiye bölmek isteyen acı verici ışığı uzaklaştırmaya çalışırken kapüşonumu yukarı çekip karanlığın içine çekildim.

"Taze et!" Yaklaşan ayak sesleri, fark edildiğimde bağırışları takip etti ve midem dramatik bir şekilde düştü.

Hayır! Hemen benimle uğraşma!

Ellerimi havaya kaldırdım, otomatik olarak her yöne benden uzaklaşan bir hava büyüsü şok dalgası gönderdim. Saldırıya çok fazla kuvvet uyguladığım için insanlar ve mobilyalar her yere uçtu ve onları tam zamanında koruduğu için yalnızca Darius ve etrafındaki insanlar darbeden kurtuldu.

Dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi ama bakışlarımı ondan kaçırdım ve Cehennem Haftası pislikleri tekrar üzerime gelmeden önce kaçmak için merdivenlere doğru koştum.

"Bırak onu," Darius'un sesi beni takip etti ve omuriliğimden aşağıya bir sıcaklık yayıldı ama bunu neden yaptığını merak etmeyi bile reddettim. Muhtemelen halının üzerine kusmamı istemedi.

Gün güzeldi, güneş onu doldurmak için yükselirken ve kuşlar neşeyle ağlarken gökyüzü soluk mavi ve bulutlardan açıktı. Kaşlarımı çattım.

aptal güneş.

Gri ruh halime uyum sağlamak için gri bir güne ihtiyacım vardı ve tüm bu parlak ışık bende ciddi sorunlara neden olacaktı. Çantamdan bir güneş gözlüğü çıkardım ve inleyerek taktım.

Neden bu kadar içmem gerekiyordu? Neden beni bulması gerekiyordu? Sabahları saçları dağılmış ve gömleği çıkarılmışken neden bu kadar güzel görünmek zorundaydı...

Sonunda The Orb'a girdiğimde, akla gelebilecek her renkte mevcut her yüzeyi kaplayan çiçeklere bakıp şaşkınlıkla durdum. Daha yakından baktığımda, kavisli duvarların etrafında yanan parıldayan ışıklarda parıldayan kalın bir buz tabakasının içinden büyüdüklerini fark ettim. Bunun benim kontrolden çıkmış sihrimin sonucu olduğunu tahmin ettim ve yaratmayı başardığım şeye biraz hayret ettim.

Dudaklarım aralandı ve korku neredeyse baş ağrımı dindiriyordu, ta ki yemek kokusu midemi alt üst edene kadar.

Henüz çok fazla öğrenci yoktu ama birkaç öğretmen buza ve çiçeklere bakıyor ve alçak sesle tartışıyorlardı.

"Dekorasyonları bir süreliğine bırakalım, değişikliğin tadını çıkaralım!" dedi Washer, coşkuyla ellerini ovuşturarak.

Pyro, "Seçim gerçekten her şeyi yakmak veya buzu eritmeye ve bitkileri solmaya teşvik etmeye çalışmak arasında," diye aynı fikirde değildi. “Buz ve çiçeklerle kaplı yeri terk edemeyiz. Ama sihir o kadar güçlü ki yerinden kıpırdamak istemiyor. Sanırım bu şaka Mirasçıların nezaketi, hangisinin yaptığını bulmalı ve Ev Puanı almalıyız. En azından temizlemeleri gerekir.”

Washer parmağını sallayarak, "Ah, o alçaklar onlar olsa bile bunu asla kabul etmezler," dedi. “O zaman eritmeyi denememi ister misin? Yine de herkesi ıslatabilirim...”

Pyro'nun cevabını duymadan yanlarından geçtim ve Sofia'nın dün gece bana öğrettiği büyüyü yapmadan önce kimsenin bana ilgi göstermediğini kontrol etmek için etrafa baktım. Cazibe üzerime çöktüğünde tenim karıncalandı ve yoluma bakan herkesin gözünden saklandım. İnsanların arkama bakmalarını sağlayarak işe yaradı ve biri yeterince konsantre olursa bozulabilirdi, bu yüzden acele etmem gerekiyordu.

Odayı doğrudan Mirasçıların her zaman mahkemede bulunduğu kırmızı koltuğa doğru geçtim ve çantamdan çantayı çıkarırken kendi kendime gülümsedim. Önce ışıltılı mor bir Pegasus boynuz vibratörü aldım ve hızla minderlerin arasına sıkıştırdım. Sonra, kişiselleştirdiğimiz bir binicilik kamçısı çıkardım.*Caleb Altair*Uzunluğu boyunca gümüş harflerle göze çarpıyordu ve kalbim uzuvlarıma adrenalin pompalarken onu her zamanki yerinin kenarına koydu.

Dudaklarımda bir sırıtışla doğruca kahve makinesine yöneldim ve büyümü kimsenin görmediğinden emin olmak için etrafa bakarken cazibemi tekrar bıraktım. Bir tepsi kaptım ve hızla altı kahve yaptım ve onları Mirasçılar geldiğinde iyi görebileceğimiz köşedeki bir dizi kavisli kanepeye taşıdım.

İnsanlar bizi duyabilecekken ona söyleme riskini almak zorunda kalmamak için ne yaptığımı bilmesi için Darcy'ye bir mesaj gönderdim ve sonra çaresizlik içinde kahveme uzandım.

Sıcak içeceğimin ilk ağız dolusu beni yeniden insan hissetmeye biraz daha yaklaştırdı ve onu içerken hafif bir inilti çıkardım.

"Lanet olsun, Tor, dün gece sana ne oldu?" Darcy bana doğru koşarken sordu. Kollarını bana dolayana kadar kahvemi masaya koymayı zar zor başardım. "Diego beni ararken neredeyse kapımı kırmıştı ve sonra Sofia beni aradı ve Darius Acrux'un seni kaçırdığını ama sokağa çıkma yasağı nedeniyle Aer House çıkışının dışında bir öğretmenin pusuda beklediğini ve seni bulmak için ayrılamayacağımı söyledi!"

"Sorun değil, o kötü bir şey yapmadı," diye onu rahatlattım. "Bok gibi görünmemin nedeni tamamen kendim

maruz kaldı.”

Darcy karşımdaki yumuşak koltuğa çöktü ve ben ikinci kahveme başlarken kahvesini aldı. Hâlâ tam bir salak gibi güneş gözlüğüm vardı ama onları indirmeye dayanamadım.

"Bir okul gecesinde kendini harcadığına inanamıyorum," dedi gözlerini bana devirerek. "Bizi

ektin, ben de senin içkilerini içmek zorunda kaldım," diye şaka yaptım.

"Peki, Darius'a ne oldu?" bastı.

Ağır bir nefes verdim. Ne oluyor be*vardı*Darius'la oldu mu? Ona her şeyi anlattım ve bana Sofia ve Diego'nun da ona anlattıklarını anlattı. Sonunda, Ateş Varisi'nin davranışı hakkında ne yapacağımı hala bilmiyordum.

Bana Seth'le olanları anlattığında, kaşlarım neredeyse saç çizgimde kayboldu. "Belki de

yıldızlar şu anda tuhaf bir şeyler yapıyordur," dedim sonunda. "Çünkü bu, dört Mirasçı'nın da son yirmi dört saat içinde pislik gibi davranmayı başardığı anlamına geliyor. Ve bu kesinlikle doğal değil.

Darcy kahkaha attı ve başını sallayarak sandalyesine geri yaslandı. "Haklısın. Belki Neptün, kişiliklerini bir süreliğine gerizekalı olmayanlara çeviriyor.

Üçüncü kahvemi içerken, "Uzun sürsün," diye mırıldandım.

"Pekala buna içeceğim," diye kabul etti.

Kahve fincanlarını tokuşturduk ve keskin sesle irkildim. Heirs'a her ne halt dönüyorsa, böyle kalmasını umuyordum.

Bu düşünce aklıma gelirken, söz konusu dört pislik ortaya çıktı. Dikkatini çekmek için Darcy'ye bir kaşımı kaldırdım ve o da koltuğundan kayarak benim yanımdaki sandalyeye oturdu, bu da onlar kanepelerine yaklaştıkça onları daha iyi görmesini sağlıyordu.

"Belki de onları tekrar kızdırmak en iyi fikir değildi," diye mırıldandım ama artık geri adım atmak için çok geçti.

Darcy kupasından büyük bir yudum alarak, "Pfft, bu bize yaptıklarıyla kıyaslandığında hiçbir şey," diye yanıtladı.

Seth koltuğuna çöktü, başını geriye attı ve herkesin onun geldiğini fark etmesini sağlamak için öyle uludu ki. Sanki egosunun her sabah iki saniyeliğine tüm gözlerin üzerinde olma vuruşuna ihtiyacı varmış gibi, yoksa kendi kendini yakacaktı.

Darius yerine otururken bana baktı ama güneş gözlüklerim gözlerimi koruyarak ona baktığımı anlayamayacağını bildiğim için tepki vermedim.

Darcy saçlarının arasından onları izlerken Atlas'ında bir şeyler karıştırıyormuş gibi yapmakla meşguldü ve ben de yüzümdeki önleyici sırıtışı saklamak için mücadele etmek zorunda kaldım.

Max, Caleb ile aynı anda koltuğuna çöktü ve o anında kornayı çekmek için hareket etti.

vibratörü yastığının altından çıkardı. Geraldine yanlarından geçiyordu ve Max'in tuttuğu şeyi görünce yüksek sesle bağırarak işaret etmek için durdu.

"Sağlıklı sosis aşkına, lütfen bana o ahlaksız hobilerini hepimizin yemek yediğimiz yere getirmediğini söyle!" ağladı. "Azgın roketini kahvaltıda yanında getirmeden bir grifona göğsüne sıçması için para vermen yeterince kötü!"

Darcy ve ben, onun onu suçladığı şeye kahkahamızdan neredeyse boğulacaktık - bu lanet olası bir dahiydi. Herkes şoktan ağzı açık kalan Max'e bakarken sessizlik çöktü. Cevap vermek için çabaladığı saniyeler içinde Geraldine hızla uzaklaştı ve etrafımızda kahkahalar patlarken gözlerinde haylazlıkla bize doğru yöneldi.

"Bu benim değil!" diye bağırdı Max ayağa kalkarak.

"Hayır, bu Caleb'in olmalı!" birisi odanın arkasından seslendi ve Mirasçıların geri kalanı da birdenbire ayağa kalktı.

Ağzımdan bir kahkaha çıktı ve Darcy kahkahasını bastırmaya çalışırken kolumu tuttu. Geraldine masadan bir kahve alırken dudaklarında ölçülü bir gülümsemeyle karşımıza çöktü.

Caleb ayağa kalkarken diziyle kırbacına vurdu ve kırbaç takırtıyla yere düştü. Darius onu almak için eğildi, diğerlerinin görmesi için kaldırırken daha sıkı kavradı. "Bu da ne?" diye homurdandı Darius, gözleri odada gezinirken neyse ki üzerimizde oyalanmadı.

"Göğsüne sıçması için gerçekten bir grifona para mı verdin, Max?" diye bağırdı bir kız. "Çünkü bunu bedava yapardım!"

Max'in yüzü şiddetli bir mor renge döndü ve korna vibratörünü odanın diğer ucuna fırlatmadan bir saniye önce Taş'tan bir öfke dalgası yayıldı. Metal duvara donuk bir gümbürtüyle çarptı ve hemen yere düştüğü yerde anında titreşmeye ve her yerde zıplamaya başladı.

"Bu pisliğin arkasında kimin olduğunu öğrendiğimizde, hiç doğmamış olmayı dileyeceksin!" Caleb kırbacını Darius'un elinden alıp yüksek bir şakırtıyla ikiye bölerken böğürdü.

Kahkahama karşı savaşırken göğsüm ağrıyordu, dudağımı neredeyse kan çekecek kadar ısırdım ama bu kaybedilmiş bir savaştı. Odanın dört bir yanından birkaç taneden fazla kıkırdama koptu ve kontrolümü kaybedince Darcy'ye sarıldım.

Mirasçılar odadan fırladılar ve giderken onları bir kahkaha tufanı izledi. Geraldine, "Dörtnala giden çirkin yaratıklar, bu şimdiye kadarkilerin en iyisi olabilirdi," diye fışkırdı ve kahkaha baş ağrımı kesinlikle daha da kötüleştirse de, aynı fikirde olduğumdan oldukça emindim.

ÖRion, Cardinal Magic'e gözlerinin altında torbalarla ve sihrinin azaldığını gösteren solgun bir ifadeyle geldi. Bir anda bana doğru ateş etti ve kafamda iki düşünce çarpıştı. Bir: Ona ihtiyaç duyduğu enerjiyi vermek istedim ve iki: Faeydim ve karşılık vermeye başlamam gerekiyordu.

Beni koltuğumdan sürükledi ve kararımı verdiğimde kalbim tekledi ve ısırığı atmak için avucumun içiyle çenesine vurdu.

Tory haykırdı ve Orion güldü, kolunu belime dolayıp beni kendine çekti. Ateş atmak için parmaklarımı esnettiğimde kanıma adrenalin sıçradı ama hızla bileğimi kaptı, dişlerini tenime sapladı, zehiri sihrimi bir anda hareketsiz kıldı.*Lanet etmek*.

Etimdeki ısıtılmış ağzı ve vücudunun tam kavisine bastırılmam, damarlarımda elektrik akımına yol açtı. Dudaklarımdan cinselliğe varan bir ses çıktı ve tüm sınıfın hala onu duymayacak kadar yüksek sesle gevezelik ediyor olmasına sevinmiştim. Boştaki elim göğsünün üzerinde düz bir şekilde duruyordu ve kalp atışının güçlü gümbürtüsü avucumun üzerinde gümbürdüyordu.

Beklediğim kadar sihir almadı, dişlerini çıkardı ve iyileştirmek için başparmağını yaranın üzerinde gezdirdi. Tek kelime etmeden benden sınıfın başına doğru hızla uzaklaştı, takım elbise ceketini çıkardı ve sıra koltuğunun arkasına fırlattı. Koltuğuma geri gömüldüm, ellerinin tepesinden aşağı inerken ve ağzım her tarafımdayken duygularım her yerdeydi.

Orion boğazını temizledi, bugünün ilham verici sözünü tahtaya yazarken dudaklarında haylaz bir sırıtış vardı.

HEPİNİZ BİR GRUP AZGIN GENÇSİNİZ.

Gözlerim genişledi ve sanki birisi arkamda içkisini tükürmüş gibi geldi. "Evet!" Orion dönüp hepimize yüzünde bir sırıtışla bakarken Tyler avucunu heyecanla masaya vurdu.

Tory'nin yazdıklarına ağzı açık bakarken ona bakarak sandalyemde daha da alçaldım. "Lütfen bana bunun bir seks eğitimi dersi olmadığını söyle," dedim alçak sesle.

Orion, "Bu, Fae için cinsel eğitim," dedi ve daha da alçaldım, keşke hava büyümü kullanarak kendimi bir esintiye dönüştürüp pencereden dışarı kayabilseydim.

*Bunu öğretecek tüm profesörler arasında neden böyle olmak zorundaydı?*o?

Bu sabah yıldız falımı düşündüm ve içindeki bir satır birdenbire mükemmel bir anlam ifade etti, ama umduğum şekilde değil.*Bir Terazi, bugün hiç olmadığı kadar kızarmanızı sağlayacaktır.*Belki de Terazi'nin bunu nasıl başarabileceğini söyleyerek yatakta fazladan on dakika hayal kurarak geçirmiştim. Ama böyle değil. neden olmak zorundaydı*Bu?*

Gözlerim Orion'un masasına kaydı ve Diego'nun şapkasını takan karpuzun artık çevresinde muz, şeftali ve bir ananastan oluşan bir sürü arkadaşı olduğunu fark ettim.

Orion kollarını kavuşturdu, meyve seçiminin önünde durmak için hareket etti, tamamen eğlenmiş görünüyordu. "Yaklaşan Ay tutulmasıyla-"

"Çok zor geliyor!" Tyler haykırdı ve Orion ona bir su püskürterek onu yere düşürdü ve koltuğu onunla birlikte devrildi.

Orion, gözlerinde parıldayan bir meydan okumayla hepimize baktı. “Bu sınıfta şaka yapan herkes ıslanacak. Tıpkı Tyler'ın ıslandığı gibi. Başka biri ıslanıyor mu?” bize yem attı ve ben de ona bakmaya dayanamayarak elimle yüzümü kapattım. Etrafımızda birkaç boğuk kıkırdama duyuldu ve bir tanesinin boğazımda yükseldiğini hissettim, kurtulmak için çaresizdim. basitçe yapabilirdim*Olumsuz*yetişkin benim yolum bu.

Elimin arkasından dışarı baktım ve Orion'un bana bakarken sırıtışını zar zor gizlediğini gördüm. "Dediğim gibi. Pazartesi günü gelecek olan Ay tutulmasıyla birlikte, hepimiz, Tarikatlarımızın daha dünyevi yönlerini ortaya çıkarma eğiliminde olan onun egemenliğinin güçlü etkisi altında olacağız."

Vay be. Umarım bu, henüz bir Siparişim olmadığı için güvende olduğum anlamına gelir.

"Müdür Nova libidolarınızın kontrolden çıkması ihtimaline karşı hazırlıklı olmanızı gerekli gördü. Ve eminim ki hiçbiriniz ilk dönem dolmadan kazara gebelik istemezsiniz." Tahtaya hafifçe vurdu ve başlık ekranda belirirken sınıf daha dik oturdu.

Fae için Cinsel Eğitim.

"Bu*Bu yüzden*Akşamdan kalmalığım için iyi değil," Tory sessizce inledi ve Orion yüz yüze gelmek için hızla döndü.

o.

"Akşamdan kalma, Bayan Vega?" homurdandı ve hatasını anlayarak içini çekti.

"Evet efendim. İyileştirme büyülerinden herhangi birini bu şekilde göndermeyi düşünüyorsan, bu harika olur.” Orion ona o anda kesinlikle onun arkadaşı olmadığını söyleyen en karanlık gülümsemelerinden birini verdi. "Ah, bunu yapmayacağım. Eğer benim sınıf akşamdan kalmalığıma gelirsen sonuçlarıyla başa çıkabilirsin.” Şiddetli bir hızla onun yanına doğru ateş etti ve "YAPAMAZ MISINIZ?!" diye bağırdı. kulağında Hatta irkildim ama Tory saf bir acıyla yüzünü buruşturdu.

“Ah hayır şşşş.” Kulaklarını kapattı ve Orion kıkırdayarak tahtaya geri döndü. Ekrana dokundu ve şimdiye kadar okuduğum en garip liste ekranda belirdi.

Pegasus Parıltısı

Pembe Kristaller

Ay taşı

Büyülü Doğum Taşları

Kylie, "Kuzenim Pegasus parıltısının Kurtadam spermini öldürmenin tek yolu olduğunu söyledi," dedi ve Orion ona boş boş baktı.

"Kuzeniniz bir gerizekalı," dedi ifadesizce.

"Benim için çalışıyor," diye ısrar etti Kylie. "Sethy ile benim hiçbir sorunumuz olmadı."

"Ew, parıltıyı nereden alıyor?" diye fısıldadı Sofia, saçlarını omzunun üzerinden toplayıp burnunu kırıştırarak.

Orion parmaklarını bir an gözlerine bastırdı, sonra elini indirdi. "Bayan Binbaşı, bu bir efsane. Sizi temin ederim ki hamile olmamanızın nedeni Bay Capella'nın kendisini herhangi bir kazaya karşı koruması ama siz de kendinizi korumazsanız bu yüzde yüz etkili olmuyor. Bu yüzden, seni bir sonraki görüşümde bir yavru köpek taşımak istemiyorsan, dikkatlice dinle.

Tyler gülmeye başladı. "Kylie'nin parıldayan bir manşonu var!" diye bağırdı ve Orion bir hava tokatıyla kafasına bir tokat attı.

Tekrar tahtayı işaret etti. "Bütün bunların ortak noktası ne?" Ön sırada oturan, başını sallayıp yüzünü Atlas'ına gömen bir kızı işaret etti.

Sofia elini kaldırdı ama Orion, Diego'yu işaret etti. "Bay Polaris?"

"Hm, çalışmıyorlar mı?" tahmin etti.

"Doğru," dedi Orion neşeyle. "Aslında, doğum kontrolü için ihtiyacın olan tek bir büyü var." Muzları erkeklere, şeftalileri kızlara dağıtmaya başladı. Sırıtarak bana bir tane attı ve ben de mandalı beceremedim ama tuttum ve yanaklarımda bir kızarıklıkla masamın üzerine koydum.

"Büyünün çalışmaya devam etmesi için otuz günde bir yapman gerekiyor. Atlaslarınızda hesaplayabileceğiniz şekilde, erkekler Mars'ın yönüne, kızlar ise Venüs'ün yönüne bakmalıdır. Her iki taraf - veya daha fazlası - büyü tarafından korunuyorsa, yalnızca yüzde yüz etkilidir. Büyü sizi Faemidia, Centyphilis, Grifforrhea ve Manticrabs gibi CYBE'lerden de koruyacağından, doğum kontrolünü sürdürmek için eşinize güvenmemenizi şiddetle tavsiye ederim.

Arkamdan bir kız, "Umarım bize bu büyünün canlı bir gösterimini verir," diye fısıldadı ve yanıt olarak birkaç kıkırdama duyuldu. Kanımdaki sıcaklık yükseldi ve elim şeftalimi sıktı.

Orion masadan bir muz aldı ve biz onunla ne yapacağını görmek için beklerken birdenbire herkesin tüm dikkatini topladı.

"Ananas ne için?" Tory'ye mırıldandım.

Orion beni duyunca sırıttı ve bakışlarını bana kilitlerken nabzım hızlandı. "Bu, Bayan Vega, öğle yemeğime eşlik edecek."

Ah, diye kıkırdadım.

Kapı çalındı ve Orion muzu yere koyup cevaplamak için yöneldiğinde odayı bir hayal kırıklığı havası doldurdu.

Güzel Francesca'nın orada durduğunu, dolgun dudaklarının kalp durduran bir gülümsemeyle kıvrıldığını gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi atıyordu. "Merhaba Lance, rahatsız ettiğim için üzgünüm. Nymph saldırısından kalan anılarını görmem gerekiyor - gerçekten daha fazla bekleyemez. Seni on dakikalığına ödünç alabilir miyim? Profesör Washer sizin yerinize bakmayı kabul etti."

Washer onun arkasına fazlaca yaklaşıp Orion'un kişisel alanına doğru ilerlediğinde ve ondan kaçarken elini onun koluna koyduğunda kalbim küt küt atmaya başladı.

Bu cidden seksi kadının onun için sandığımdan daha önemli olup olmadığını anlamaya çalışarak, kalbim boğazımda, ikisinin arasına baktım. Bu düşüncelere, “Bu sizin kız arkadaşınız mı, efendim? Umarım senin muzunun etrafında yolunu biliyordur.

Orion onu bir kez daha sert bir rüzgarla sandalyesinden düşürdü, bunu yaparken yönüne bile bakmadı.

Francesca'nın bakışları herkesin masasındaki meyvelere, ardından tahtadaki başlığa kaydı.

"Özür dilerim çocuklar, elimden geldiğince çabuk onu size geri getireceğim." Gülümsedi, Orion'un elini tuttu ve onu odadan çıkardı. Ağzımda bir damla nem kalmamıştı.

Bekar olduğunu düşünerek tam bir aptal mıydım?

Orion koridorda yüksek sesle, "Yalnızca on dakika geliyorum Brian, sınıfımı denetlemene gerek yok," diye homurdandı.

"Saçma, benim için zevk," diye yanıtladı Washer. "Franny bana bu sabah uğrayacağını söyledi, ben de seni korumak için hazırlandım. Sen burada çalışmadan çok önce ben Sex Ed'e ders verirdim, unuttun mu?

sana hepsini öğrettim*ins*Ve*çıkışlar*Bu yüzden eminim bana teşekkür edecek çok şeyiniz vardır.

Washer odaya daldı ve Orion cevap veremeden kapıyı arkasından sertçe kapattı. Koltuğunun altında büyük bir çanta vardı ve hepimizi tüylerimi ürperten keskin bir coşkuyla süzdü.

Ah lütfen tanrım hayır.

Sınıfın önüne geçerken midem bulandı ve Tory yüzünü buruşturdu, giderken deri pantolonu gıcırdıyordu. Beyaz gömleği o berbat pantolonunun içine sıkıştırılmıştı ve üst kısmındaki birkaç düğme açıktı, altından güneşten kavrulmuş göğsünü ortaya çıkarıyordu.

Aç gözlerle sınıfa bakarken dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı ve içimden çıkışa koşma isteği geldi.

"Ay tutulması hızla yaklaşırken eminim hepiniz çok şey alıyorsunuzdur.*dürtüler*çoktan."

"Sapık," diye soludu Diego.

"Eminim hepiniz nasıl olduğunu bilmek istersiniz.*en iyi*bir partneriniz olsun ya da olmasın bu hayal kırıklıklarıyla başa çıkmak için. Çantasını masanın üzerine koydu ve bir şekilde imalı görünen bir şekilde yavaşça fermuarını açtı.

"Aslında efendim," diye seslendi Kylie. "Profesör Orion bize doğum kontrol büyüsünü mü gösterecekti? Ve sonra dürüst olmak için işimiz bitti. O çantayı açmayı bırakması için benim hissettiğim kadar çaresizdi. yaptım*Olumsuz*Orada ne olduğunu bilmek istiyorum.

"Eh, bu oldukça basit. Bunu sana zamanı geldiğinde göstereceğim," dedi Washer, çantadan plastikten yapılmış spiral şeklinde siyah bir boynuz gibi görünen bir şey alarak. Bunun ne için olduğunu anladığımda dehşet içinde Tory'ye döndüm.

"Bu bir Minotaur boynuzu mu?" Sofia ona bakarken ağzı açık bir şekilde nefes aldı.

Orion'un masasına sahte bir Kurtadam kuyruğu, bir demet tüy, pullu pençeli bir eldiven ve bir dizi sahte Vampir dişleri dahil olmak üzere her türlü garip seks oyuncağını yerleştirmeye başladı.

Washer, "Fetişler tamamen normal," diye mırıldandı. "Order'in Zodiac'ta aşağılanmasına müsamaha göstermiyoruz, bu nedenle Kurtadam kürkü veya Vampir ısırıklarına özel bir düşkünlüğü olan varsa, burada kimse sizi yargılamıyor. Aslında..." Elinde Minotaur boynuzu ile sıra boyunca bize doğru yürürken pantolonu gıcırdayarak koridora çıktı. "Bu zamanı arzuların konusunda rahat olmak için kullanabilirsin." Büyük boruyu Diego'nun önüne koydu ve bir düğmeye basarak güçlü bir şekilde dönmeye başlamasını ve masanın üzerinde yuvarlanmasını sağladı.

“Utanma. Al ve başkasına ver," diye cesaretlendirdi Washer ve Diego onu iki parmağının arasına aldı ve sanki virüs kapmış gibi arkasındaki masanın üzerine fırlattı.

Washer hareket ederken ellerini omuzlarımıza sürterek seks oyuncaklarından daha fazlasını dağıtmaya devam etti. Sahte Ejder ayak eldiveni Tory'nin masasına düştüğünde, onu bir kalemle iterek uzaklaştırdı.

"Bahse girerim onundur," diye fısıldadı bana ve içimi yeni bir korku düzeyi kapladı.

Washer bizim için bir kestirme yol yaptı ve ben de bakışlarını kaçırmak için çaresizce bakışlarımı kaçırdım ama o benim ve Tory'nin önüne geçti, böylece şişkin kasıklarıyla göz hizasındaydık.

Koltuğumda olabildiğince geriye yaslandım ve ellerimi masanın altından tutamayacağı şekilde sıkıca tutarken ona baktım.

"Cinsellik tamamen normal. Hepimizin neyi sevdiğimiz konusunda açık olmamız en iyisidir. Hepimiz en derin arzularımızdan bazılarını paylaşalım." Tory'ye uzandı ve Tory geri çekildi ama Tory onun bileğini yakaladığında yeterince hızlı değildi. "Belki de Bay Altair, Dünya büyüsünü kullanarak seni sarmaşıklara bağlamayı seviyordur, hm?" Kaşlarını kaldırdı ve ellerimde sihir karıncalandı, kız kardeşimin anılarını gözden geçirirken tüylerim diken diken oldu.

"Beni avladığı bir oyun oynamayı seviyoruz. Hava çok sıcak, dedi, sesi boğuktu ve ben öne atılıp onu çekmek için kolundan tuttum. Ellerim serbestken Washer beni tuzağına düşürdü, parmakları benimkilerin arasında dolanırken bana gülümsedi.

"Peki senin en yaramaz anın nedir, ha?"

Panik beni doldurdu. Orion'u öğrenemedi. Washer'ın paniğimi yok ettiğini, isteğime karşı gelerek en karanlık sırrımı aradığını hissettim. Onu görmemesi için elimden geldiğince sıkı tuttum, ama daha derine inerek vücuduma bir sakinlik seli göndererek beni ikna etmeye çalıştı. Daha çok itti, ama bir şekilde tüm çaresizliğimle duvarlarımı ona karşı tuttum, damarlarımda bir yanma hissi dolaştı.

"Peki, eğer *Gerçekten* görmemi istemiyorsun," diye iç çekti, beni serbest bıraktı ve ben derin bir nefes aldım, o uzaklaşıp sınıfa doğru ilerlerken rahatladım.

"Az önce onunla savaştın mı?" diye fısıldadı Tory, gözleri kocaman açılmıştı.

"Evet," dedim rahatlayarak. "Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikrim yok."

"Kahretsin. Bunu anladığında, bana da öğretmelisin." Serçe parmağını bana uzattı ve ben de sözü bağlamak için onu benimkiyle bağladım.

Washer sınıfı takip ederek onu görmezden gelmeye çalışırken başka bir yere bakan Kylie'ye yaklaştı. Eli onun üzerine indi ve gücü onun üzerine kaymadan önce yarım saniye yüzünü buruşturdu. "Şu Seth Capella çuvaldaki bir hayvan olmalı. Sınıfa biraz fikir verin ki hepsi Kurtadam çiftleşmesi hakkında bir iki şey öğrenebilsin."

Kylie'den ne kadar hoşlanmasam da, kimse Washer tarafından aldatılmayı hak etmiyordu ve o konuşmak için ağzını açtığında ben de sinmiştim. "Bunu köpek stili yapmayı seviyor ve bazen... beni onun için ulutuyor."

"Bundan hoşlandınız mı, Bayan Binbaşı?" Washer mırıldandı ve bir müdahaleye liderlik etmemiz gerekip gerekmediğini merak ederek Tory'ye baktım, ancak bunun için onunla ancak ceza alacağımızdan emindim. Ve dünyadaki hiçbir şey buna değmezdi.

"Evet," Kylie içini çekti. "Karşılık verdiğinde daha çok hoşuma gidiyor."

Herkes umutsuzca ondan kaçmaya çalışırken Washer, sınıfı süpürerek onu serbest bıraktı. Yüzünde gergin bir ifadeyle masasının arkasında duran Elijah'ya yaklaştı. Washer elini onunkine doladı ve Elijah rahatlarken keskin bir şekilde gülümsedi. "Bana seks hayatınızdan bahseder misiniz, Bay Indus, bir sorun mu var?"

"Pekala..." Elijah, Washer'ın gücüne karşı mücadele ederken çenesini sıktı ve midem sempatiyle çalkalandı.

Washer, "Utanmana gerek yok," diye ısrar etti.

"Erkek arkadaşımla seks yaptığımızda... tek bir şey yapmak istiyor-" Elijah gözlerini kırpıştırarak karşı koymaya çalıştı.

"Hangisi?" Yıkayıcı preslendi.

"Benden şöyle giyinmemi istiyor-" Elijah kıpkırmızı olmuştu ve ben de rahatsızlıktan dudağımı ısırdım. "Darius Acrux gibi," diye soludu. "Ona patronluk taslarken bir duman makinesi kullanmalı ve bir Ejderha gibi homurdanmalıyım. Ve onu aramamı istiyor..."

"Evet?" Yıkayıcı preslendi.

"Yapamam," dedi Elijah dehşet içinde, başını sallarken biraz kendine hakim olarak.

"Güvenli bir yerdesin," diye söz verdi Washer. "Erkek arkadaşın ona ne demeni istiyor?"

Elijah, "Prens Caleb," dedi ve Tory, yanımda boğuk bir kahkaha attı.

Ağzım ardına kadar açıktı ve Washer sırıttı, Elijah ondan uzaklaşırken hayalet gibi solgun kaldı.

"Rol oyunu son derece doğal," dedi Washer, koridorda sınıfın önüne doğru sırıtarak yürürken.

Tyler öfkeyle Atlas'ına dokunuyordu ve ben, FaeBook'un şu anda herkesin en karanlık sırlarını açığa çıkarmakta olduğu hissine kapıldım. Bu yüzden, Washer'ın eli onun elinin üzerine gelip onu post ortasında durdurduğunda onun için pek üzülmedim. Gözleri parıldamadan önce korkuyla yukarı baktı ve ifadesini hülyalı bir bakış kapladı.

"Pegasuslar, yatak odasında vahşi olmakla ünlüdür. Elbette bilirdim, ışıltılı yoldaşlardan nasibime düşeni aldım. Aslında hala çarşaflarımdaki parıltıyı yıkıyorum, ”Washer kıkırdadı ve ruhumun bir kısmı soldu ve öldü. "Kimi arzuluyorsunuz, Bay Corbin?"

"Sofia Cygnus," dedi bir ritmi bile kaçırmadan ve Sofia kıpkırmızı kesilerek eliyle yüzünü kapattı.

Washer omzunun üzerinden ona bakarak, "Anlıyorum," diye mırladı. "Peki Bayan Cygnus'a ne yapmak istersiniz?"

"Cidden mi ahbap?" dedi Tory ama Washer onu duymazdan geldi.

Tyler, "Onu o kadar iyi hissettirmek istiyorum ki parlıyor," diye içini çekti ve sırıtmama engel olamayarak Sofia'ya baktım.

"Peki bunu geri istiyor mu merak ediyorum?" Washer, onun için kestirme yol yaparak uzaklaştı ve Sofia daha dik oturdu.

"Anlıyorum," diye ağzından kaçırdı, Washer ondan cevabı zorlayamadan ve adam tek kaşını kaldırarak yanından geçti.

Tyler omzunun üzerinden ona bir bakış attı, yanağının içini ısırdı ve karşılığında ona utangaç bir gülümseme verdi.*Git Sofya.*

Washer odanın içinde ilerlemeye devam etti ve sınıfın yarısından anıları çekip çıkardığında, tüm seks oyuncaklarını hastalıklı bir şovun parçasıymış gibi dağıttıktan ve bu süreçte ellerini üzerimizde gezdirdikten sonra nihayet geri döndü. odanın önü. Artık sınıf arkadaşlarımın seks hayatları hakkında çok fazla ayrıntı biliyordum ve bunu Müdür Nova'ya şikayet etmek için herhangi bir nedenimiz olup olmadığını veya bunun onun Emri nedeniyle kabul edilebilir olup olmadığını merak ettim.

"Şimdi sana Tutulma'daki tüm yaramaz maceraların için o doğum kontrol büyüsünü nasıl yapacağını öğreteceğim." Orion'un masasının üzerine bıraktığı muzu aldı ve kasığına dayayıp elini etrafına sardı.

Yüzümü buruşturdum, masamı ovuşturmaya başlamasını izlemek zorunda kalmamak için masamın

altına girmek istiyordum. Kapı açıldı ve Orion öfkeli bir ifadeyle içeri girerken, sınıftaki herkesin ciğerlerini derin bir rahatlama kapladı. Muzu tutan Washer'a bir baktı ve vahşi bir hayvan gibi hırlamaya başladı. "Seks oyuncaklarını al ve sınıfımdan defol." Onları öğrencilerin sıralarına gösterdi ve Washer onları toplamak için hareket ederken gözlerini devirdi.

Ah, biraz gevşemen gerekiyor, Lance. Öğrencileriniz yılların deneyiminden faydalanacaktır. Senin için burada bitirebilirim."

"*Dışarı*diye homurdandı Orion, içimden bir titreme göndererek.

Washer oyuncakları çantasına tıkıştırdı ve öfkeyle kapıdan dışarı çıktı. Nefesler odada dalgalandı ve sonunda onun arkadaşlığından kurtulduğumuzda omuzlarım düştü.

Orion derin bir kaş çatmayla yüzünü bize çevirerek kapıyı arkasından çarparak kapattı. "Elimden geldiğince çabuk döndüm," diye içini çekti, öğrencilerinin dehşet içindeki yüzlerine bakarak. "Şu büyüye geçelim." Washer'ın masanın üzerine bıraktığı muzu aldı ve kasıklarının epey yukarısında tuttu. "Büyünün herhangi bir şekle girmesine izin verme. Özellikle de ateşin varsa," diye uyardı ve odadan gergin kahkahalar yükseldi. "Eğer bir erkekseniz, Mars'la yüzleşin... Ve Venüs de kızlar için öyle." İşaret etti.

Isı boynuma hücum etti ve ben sadece gözden kaybolmak ve bunu daha fazla izlemek zorunda kalmamak istedim.

Kahretsin, alabileceğimiz bir hap yok mu?

"Büyünü böyle bir kalkanın içine koy. Ve işin bitti.” Elinin altında belli belirsiz bir parıltı tutuştu ve muzun boyu boyunca aktı. Masasına geri koydu ve kollarını kavuşturdu. "Şimdi sen dene."

Kaşlarımı çatarak şeftaliyi aldım, destek için Tory'ye baktım ama alnı masaya dayamıştı.

"Ohhh çok soğuk ve güzel," diye içini çekti.

Şeftaline bir kalkan yapmalısın, dedim onu dürterek. Başını kaldırıp içinde sulu bir çukur olan elini gösterdi. "Onu yedim."

Gülmeye başladım, hayatta kalmak için mücadele ederken ona bir tane daha bulması için Orion'a baktım. Tyler yanlışlıkla muzunu sarmaşıklara sararken Tyler'ın masasının önünde duruyor, kaşlarını çatıyordu.

"Siz meyveye yapana kadar kimse bu büyüyü kendi üzerine yapmamalı," diye talep etti Orion ve kimse bundan şikayet etmedi.

"Sayın?" Seslendim ve bir kaşını kaldırarak baktı. Tory bir şeftali daha alabilir mi?

Masasına yöneldi, bir tane daha aldı ve yüksek hızda Tory'nin masasına doğru ateş etti. "İŞTE GİDİYORSUNUZ, BAYAN VEGA!" diye gürledi ve kadın kollarıyla başının tamamını kapladı.

"Neden?" inledi.

Gülmeme engel olamadım ve Orion olduğu yerde kalarak bana göz kırptı. "O zaman görelim."

Oh hayır. Hayır hayır hayır. Çekip gitmek.

Yanağının içini çiğnedi, gözleri sıkıca üzerimdeydi ve bilerek beni rahatsız etmeye çalıştığını biliyordum.

Diego muzunu gözümün ucuyla oynarken gözlerimi şeftalime indirerek iç çektim. Elimi şeftalinin üzerinde tutup gözlerimi kapatırken bana bakan ateşli öğretmeni görmezden gelmeye çalışarak bir nefes aldım.

"Venüs'e bakmıyorsun," diye işaret etti ve gözlerimi tekrar açıp dudağımı ısırarak ona baktım.

"Doğru... evet." Yıldız haritamı Atlas'ıma koydum ve sandalyemde döndüm, şeftalimi masanın kenarına koydum ve parmaklarıma sihir çağırdım. Farklı Elementler, altındaki saf enerjiye müdahale etmeye çalışarak damarlarımda yükselmeye devam etti. Büyüyü yapmaya hazırlanırken onları tekrar tekrar geri ittim.

Şeftaliyi çevrelemesini isteyen bir kalkanın var olduğunu hayal ettim. Avucumdan hava fışkırırken meyve masamdan tıngırdadı ve tahtanın tam ortasına çarptı ve bir portakal posası çağlayanına dönüştü.

Tory yanımda yere yığılırken, "Hay aksi," diye soludum.

"Aman Tanrım, Darcy, yap.*Olumsuz*bunu kendi üzerinde dene," diye güldü.

"Tekrar," diye emretti Orion, bana dönüp bir şeftali daha bırakmadan önce hızla masasına döndü. "Yoğunlaşmak."

Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Başını çevirebilir misin?" Onu geri götürdüm ve kaşları şaşkınlıkla kalktı.

"Hayır, burada mutluyum." Acımasızca gülümsedi ve ben çenemi sıktım.

Mesajlarınıza tekrar cevap vermediğim için mi, Profesör Profesyonel Olmayan? "Pekala," dedim omuzlarımı geriye iterek.*Boşver onu, burada olsa da olmasa da bunu yapacağım.* Bir kez daha odaklandım, diğer Elementleri geri çektim ve avucumun gücünü serbest bırakırken etrafımdaki her şeyi kapattım. Elimde bir ışık parladı ve şeftalinin etrafında süzüldü. Muzaffer bir şekilde gülümsedim ama çok ukalaydım. Avucumdan ateş çıktı ve her şeyi parçalayarak bir su birikintisine dönüştürdü.

Orion kahkahalar atarak bana bir şeftali daha getirmeye koştu ve onlarınkini mahveden diğer öğrencilere daha fazla meyve fırlattı. Döndüğünde Diego, muzunu deriden fırlatıp Orion'un kafasının üzerinden uçurdu.

Kollarını kavuşturup tekrar denememi işaret etti ve ben de ona gözlerimi kısarak baktım.

Cidden gidip başka birini izleyebilir miydi şimdi? Neden beni izlemeye bu kadar niyetli? Orion sonunda pratik yapmak için beni terk ettiğinde, bunu anlamaya başladım. Dersin sonunda, birkaç kez başarılı bir şekilde denedim ama büyüyü kendi üzerimde denemek konusunda hâlâ gergindim. Oldu*Bu yüzden*herhangi bir kazaya değmez. Ayrıca, kesinlikle yakın zamanda seks yapmayacaktım. Ay tutulması ya da değil. Ay beni kontrol etmeyecekti.

Zil çaldığında sınıf dağınıktı ve herkes kapıdan dışarı çıkmaya başladı. "Bayan Vega."

Çıkışa yöneldiğimde Orion bileğimi yakaladı, beni geri çekti ve ısı vücuduma yayıldı. Kal ve temizlememe yardım et.

Başımı sallarken, onunla baş başa vakit geçireceğim için hem korkmuş hem de heyecanlanmış bir halde kalbimin hızını üçe katladı. "Ben yetişirim," dedim Tory ve diğerlerine ve odadan çıkarken el salladılar.

Daha sonra üzerinde pratik yapmak niyetiyle şeftalim hâlâ elimdeydi ve son öğrenciler çıkarken onu ceketimin cebine soktum. Sessizlik çöktü ve ben masumu oynamaya karar vererek çöp kutusunu alıp tahtaya doğru ilerledim ve tahtaya sıçrayan meyve parçalarını temizledim. Tam istediği gibi ortalığı temizlemeye devam ederken Orion'un gözlerinin içime yandığını hissettim ve kalbim heyecanla gümbür gümbür atıyordu.

"Mesajıma cevap vermedin," dedi ve ağzımda bir gülümseme belirdi. "Bu senin yeni sloganın mı?" Havalı bir şekilde sordum, kutuyu yere bırakırken.

Bir anda arkamdaydı, bir eli boğazımda ve bir eli karnımdayken beni tekrar göğsüne çekti. Dişleri kulağımı sıyırdı ve tüm vücudum zevkle sarsıldı.

Karşılık vermen gerekiyor, diye homurdandı.

"Beni ısırmaya kalkarsan yaparım ama senin istediğin bu değil." Kalbim aşırı hızlı atmaya başlarken, kollarında döndüm ve kirpiklerimin altından ona baktım. "Bu mu?"

Yutkundu ve adem elması yükseldi ve düştü. “Ay tutulması yaklaşıyor. Bu olduğunda tüm Fae'ler çılgınca davranır. Ben suçlanamam.” Sağ yanağındaki gamzeyi ortaya çıkaran bir gülümseme dudağının kenarlarında dans etti.

"Kulağa kuralları çiğnemek için çok uygun bir bahane gibi geliyor," diye suçladım, gözlerimi kapıya çevirerek. Peki kız arkadaşın ne düşünürdü? Ona sert bir ifade verdim, buna tepkisini beklerken içim sımsıkı düğümlendi.

"Ne kız arkadaşı?" hafifçe sordu.

Francesca, dedim ondan uzaklaşmaya çalışarak ama sımsıkı

tutundu. Pis pis sırıttı. "Kıskançsın."

Beni kucağına alıp arkasını döndüğünde ve beni masasının kenarına yerleştirdiğinde keskin bir nefes aldım. Dizlerimin arasına girdi ve arzu içimde dalgalandı.

"O benim kız arkadaşım değil." Başparmağı baldırımın iç kısmında gezindi, tüy kadar hafifti, sadece bir an sürdü, ama tepkime saf kimyasaldı. Derisi silah haline getirildi ve ben onun ölümcül dokunuşunun kurbanı oldum.

"O değil?" diye sordum ve başını salladı.

Ölçülü bir nefes verdi, bakışlarını eteğimin yukarı çıktığı ve parmaklarının etime değdiği yere indirdi.

Kaşlarını çatarak kapıya baktı. "Gitmelisin," dedi, sesi derin ve yumuşaktı, sanki bu sözlerin tam tersini söylemek istermiş gibi.

Başımı salladım, kalkmak için öne eğildim ama hareket etmedi ve kokusunun tuzağına düştüm. Çok yakındım ve eli hala bacaklarımın arasındaydı.

Aptalca bir şey yapmadan önce kalkıp onu bir kenara iteceğim ve buradan gideceğim.

Göğsüne sıkıca bastırdım ve derisinin sıcaklığı benimkine aktı. Daha fazla baskı uyguladım ama yine de kıpırdamadı.

"Bu kötü bir fikir," diye uyardım.

Elimin vücudunda aşağı kaymasına izin verdim, kaslarının sıkı baskısını, göğsünün yumuşak iniş çıkışlarını, sınıfta çalıştığım her çizgiyi ve düzlemi algıladım.*Gah, neden bu kadar dayanılmaz olmak zorunda?*

"Ben şimdi gidiyorum," dedim onun da eskisi kadar inançlı bir şekilde.

"Sen?" diye sordu.

"Öyleyim," dedim nefes nefese, çaresizce. Ve ayrılmamak. Ama ne olacağından korkmadan ona dokunmak

okul arazisinde bu çizgiyi geçersek olur. Biri öğrenirse ikimizin de içinde olacağı beladan.

"Evet," diye bir yalan fısıldadım ve göz kapakları yarıya kadar indi, baştan çıkarıcı bakışları beni daha da içine çekti. Birbirimize yem oluyorduk. Bu kaçınılmazdı. Bunu biliyordu. Biliyordum. Ve açıkçası, birçok kez yasak bölge eşiğini geçmediğimize inanarak kendimizi kandırıyorduk.

Hareketlerimiz yavaş ve çok hassastı, sanki yumuşaklıkları bunun olmayacağı anlamına geliyordu.

Elimi sağ pazısına kaydırdım ve kaslarının şişmesini sallanan boğazına kadar sürmesine izin verdim. Boynu ile kulağı arasındaki, sıcak teninin kaba sakalla buluştuğu girintiye uzandım.

Bakışlarım parmaklarımın etine değdiği noktada oyalandı ama gözlerini bir atmaca gibi üzerimde hissettim.

"Beni öpmezsen delireceğim," sesi göğsünde gürledi ve manyetik bir sıcaklık beni ona doğru çekti.

Bu benim kararımdı. Onu öp ve dünyayı başımıza yık ya da bırak, uzaklaş ve asla arkana bakma.

Ben mantıklı kararlar veren ablayım.

Şeytanla oyun oynamam.

Ve yine de burada onu kendi ellerimle ayartıyorum.

Kalbinin ritmi benimkiyle aynıydı. İkilemimi söylüyor gibiydi.*Uzaklaş. Kalmak. Uzaklaş. Kalmak.*

Kapı çalındı ve aramıza mesafe koymak için aceleyle masanın üzerinden geriye doğru atıldım ve diğer tarafından aşağı düştüm. Kalbim daha önce çok hızlı atıyor olsaydı, bu isyan çıkaran paniğe kıyasla hiçbir şeydi. Eteğimi düzleştirdim, az önce ne yaptığımıza dair herhangi bir kanıt saklamaya çalışırken yanaklarım kızardı.

Orion kravatını düzeltti ve bana şöyle bir baktı:*söyleme*. Gerçekten yapacağımı mı düşündü?

Boğazını temizleyip çalışma masasına çöktü. "İçeri gel," diye seslendi, sesi sıkılmıştı.

Kapı açıldı ve Prens Nova içeri girdi, gözleri doğrudan Orion'a kilitlenirken beni zar zor fark etmiş gibi göründü.

“Sokağa çıkma yasağının uygulanmasıyla ilgili olarak ofisimde bir fakülte toplantısı düzenledim. Öğrenciler tamamen görmezden geliyor. Üzerine oturmak için öğle yemeğinden vazgeçmenin bir sakıncası yok, değil mi?”

Orion'un çenesi gıdıklandı - bunun onu inanılmayacak kadar sinirlendiren tek işareti buydu. "Çok iyi. Bayan Vega da gidiyordu."

Nova başını salladı, bana en ufak bir onaylayıcı ifadeyle baktı. Gözlerinin altındaki çizgiler az uyuduğunu gösteriyordu ve gergin olduğunu gösterecek şekilde ellerini ovuşturup duruyordu. BEN

Nymph saldırısının onun birçok uykusuz geceye neden olduğunu tahmin etti. Hiç şüphe yok ki FIB ve basın da onun davasıyla ilgileniyordu.

Bana başını salladı ve arkasını dönüp hızla kapıdan çıktı. Orion, bir elini omurgamın dibine bastırarak beni de beraberinde sürükleyerek takip etmek için harekete geçti.

Parmakları yarım saniye daire çizdi, ardından Nova'nın ardından iki kat hızla fırladı. Bir an için onu her yerde hissettim, sonra birdenbire acı verici bir şekilde yok oldu.

WCehennem Haftası şakalarından kaçınmayı başarırken öğle yemeği için The Orb'a vardım ve güneş gözlüklerimi yerine takmış ve midem guruldayarak masaların arasından Geraldine ve Ass Club'a doğru kaydım. Yemek fikri hala midemi bulandırıyordu ama kurşunu ısırıp yağlı bir şeyler yemenin zamanı gelmişti.

Geraldine beni görünce, "Aman Tanrım, Majesteleri," diye soludu. "Sorun nedir? Kesinlikle korkunç görünüyorsun! Sanki kedi yastığına sıçmış gibi!"

Bir kahkaha attım ve iç çekerek yumuşak bir koltuğa çöktüm. Acı çekiyorum Geraldine, diye itiraf ettim. “Kedinin suçu olmasa da. Sadece Bay Jack Daniels'ı ve onun Comforting Southern türünden arkadaşını suçlayabilirim. Dün gece onların yanında biraz fazla zaman geçirdim ve sonuçlarına katlanıyorum."

"Ah! Peki kutsal muz ekmeği, neden söylemedin? Seni rahatsız eden şey için bir ev ilacım var. Onu bir Manticore'un heiny'sinin üç sarsıntısında hazırlayabilirim! Sen orada bekle, ben de somon sümüklüböceklerini ve fısıldayan soğan çiyini bulabilecek miyim bir bakayım..." Aceleyle yanımdan uzaklaştı ve ben de yüzünü buruşturdum.

"İçinde sümüklüböcek olan hiçbir şeyi tüketmiyorum," diye inledim. "Sadece güzel ve yağlı bir şeye ihtiyacım var." Sofia ayağa kalkarak, Dur da ne bulabileceğime bir bakayım, dedi. "Zaten kendimi sorumlu hissediyorum." "Ben büyük bir kızım, kendi korkunç kararlarımı verebilirim," dedim küçümseyerek, ne kadar sarhoş olduğuma hala şaşırmış olmama rağmen. Bir yerlerde izimi kaybettiğimi ve her şeyin kontrolden çıkmasına izin verdiğimi tahmin etmiştim ama bu genellikle bana göre değildi. "Ama beni beslersen seni sonsuza kadar seveceğim, bu yüzden bu fikre itiraz etmiyorum."

Darcy'yi aradım ama hala görünmemişti. Orion'un ona sınıftaki patlamış şeftali ve muz parçalarını bulmasını sağladığını tahmin ettim ve beni yalnız bırakmadığına sevindim.

bu görev için çıktı. Ellerimin ve dizlerimin üzerinde ezik meyve parçaları aramak zorunda kalsaydım, fırlatacağımdan emindim.

Bulanık bir hareket bize doğru fırladı ve Caleb benim yanımdaki sandalyede belirip ayaklarını masaya tekmeleyip sanki başından beri oradaymış gibi arkasına yaslanınca kalbim yerinden fırladı.

"Günaydın tatlım," dedi gülümseyerek.

Sanırım bu sabahki utancı çoktan geçmişti.*Bir dahaki sefere daha çok çalışmamız gerekecek.*

Diego karşımızdaki sandalyesinde doğrulup Dünya Varisi'ne ihtiyatla baktı.

Hayır, hayır, dedim, Caleb'ı benden uzaklaştırarak. "Bu sabah şımarıklık yapamam. Kesinlikle moralim bozuk. Lütfen o güneş gülümsemesini benden uzaklaştır."

Ah, dedi Caleb, sanki onu yaralamışım gibi kalbini tutarak ama bir anlığına gözlerimi kapatmak için başımı sandalyeme yaslamakla yetindim.

"Senin acından etkilenmiyorum," diye onu temin ettim.

Caleb baştan çıkarıcı bir şekilde sesini alçalttı ama kimsenin duymaması için sessiz kalmaya çalışmadı. "Ama benimle oyun oynamak ister misin diye soracaktım..."

Diego kahvesinden bir ağız dolusu tükürdü ve aramızdaki masaya sıçradı.

"Kahretsin, adamım! Dikkat!" diye çıkıştı Caleb, üniformasını silerken ona biraz ilgi göstererek tersledi, ama Diego'nun onu anlamadığından oldukça emindim.

Diego özür diledi, peçete bulmak için acele etti ve Caleb onun kısılmış gözleriyle geri çekilmesini izledi.

Caleb arkadaşımdan intikam almaya karar vermeden önce, "Washer seks eğitimi dersimize uğradı," diye açıkladım. "Seninle ve benimle biraz ilgilenmeye başladı ve beni tüm sınıfın önünde avlanma oyunumuzu kabul ettirdi." Bu sözleri izleyen yüz buruşturmayı gizleyemedim ve Caleb kaşlarını çatarak bana doğru eğildi.

"Bizimle ilgilendiğini söylediğinde, anılarına baktığını mı kastediyorsun?" Caleb karanlık bir şekilde sordu.

Sesindeki tehdite karşılık olarak kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı ve karşılık olarak sadece başımı sallayabildim.

"Ben hallederim tatlım. O yaşlı sapık kimi gözetlediğini hatırlamalı.” Aniden ayağa kalktı ve hızla uzaklaşmadan önce elini tutmak için uzandım.

"Ne yapacaksın?" diye sordum ve şaşkınlıkla bana baktı.

"Aklından uzak durduğundan emin olacağım," diye söz verdi. "Ve bu arada, öğle yemeğini yiyebilir ve enerjini oyunumuz için toplayabilirsin."

Caleb beni öpecekmiş gibi eğildi ve ben de geri çekildim. "Bugün oynayamam," dedim.

kulaklarımdaki çınlamayı arttırsa da başımı salladım. “Burada yarı ölüyorum. Dün gece çok fazla içtim.”

Ah, hepsi bu kadar mı? Beni artık sevmediğini düşündürmeye başladın, diye dalga geçti Caleb. Yanağımı avuçlamak için uzandı ve herkesin içinde bana bu şekilde dokunmasını protesto etmek için dudaklarımı araladım ama ben bunu yapamadan büyünün sıcak akışı damarlarımdan kaydı.

Beynimdeki zonklama geri çekildi, hemen ardından midemdeki mide bulantısı ve beni rahatsız eden cehennemden kalma akşamdan kalmanın diğer tüm belirtileri geldi.

Caleb'a şaşkınlıkla baktım ve o da kulağıma konuşmak için eğildi. "Artık benimle oynayacak mısın?"

Kirli sakalı yanağımı sıyırdı ve birkaç santim geri çekilirken ona bakmak için döndüm.

"Ya bugün istemezsem?" nefes aldım

Caleb somurttu ve dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "O zaman sanırım seni burada ısırmam gerekecek." Saçlarımı omzumun üzerinden itti ve dudaklarını boğazıma değdirdi. Temas tenimi ürpertti ve dudağımı ısırdım.

Boynumu öptü, biraz daha yukarı kaydı ve beni tekrar öptü.

Vücudumun ona verdiği tepkiyi saklamaya çalışırken boğazımı temizleyip onu bir adım geri ittim. Ama muhtemelen kalbimin hızlı atışını duyabildiği için, onun kandırıldığından şüpheliydim.

"Önce ben yemek istiyorum," diye uyardım onu. "Seninle bire yirmi kala oynayacağım, böylece kazandıktan sonra sınıfa gitmek için beş dakikam olacak."

"Kazanamayacaksın," diye beni temin etti, parmaklarını bir an dizime değdirdikten sonra ateş ederek benden uzaklaştı.

Bu değiş tokuşu kaç kişinin fark ettiğini görmek için güneş gözlüklerimin arasından etrafa baktım. Herkesin içinde bir şekilde Caleb'inki olarak işaretlenmek istemiyordum. Ben onun kız arkadaşı değildim ve kimsenin öyle olduğumu düşünmesini istemiyordum.

Mirasçıların kanepesine baktığımda, Darius'un bana baktığını gördüm ve kalbim şaşkınlıkla yerinden fırladı. Bana attığı bakışı tam olarak anlayamadım ama bunda bir şey beni rahatsız etti. Bakışlarımı yere indirdim ve güneş gözlüklerimi çıkardım, parmaklarımı saçlarımda gezdirirken onları tekrar çantama fırlattım ve Darius'u görmeme engel olmak için süper ustaca bir perde yaptım.

Sofia ve Diego aynı anda yeniden ortaya çıktılar ve masaya birkaç kase patates kızartmasıyla birlikte birkaç büyük pizza koydular. İçeri girerken geniş bir gülümsemeyle onlara teşekkür ettim.

"Kan emici nereye gitti?" diye sordu Diego, yüzündeki alayı saklama zahmetine girmeden. Yine de Caleb'tan hoşlanmadığını yüzüne göstermeye pek istekli görünmüyordu.

"Sanırım Washer'a aklımdan uzak durmasını söylemeye gitti," dedim. “Hiç şikayetim yok. O pisliği benim kirli düşüncelerimden uzak tutabilirse, o zaman ben buna razıyım.

"Bu iyiliğin karşılığında bir şey isteyeceğini tahmin ediyorum," dedi Diego karanlık bir sesle. "Mirasçılar, işleri sadece kalplerinin nezaketinden yapmazlar."

Diego ile bu konuya girmek istemediğimden omuz silktim. Tüm Mirasçılardan uzak durmam gerektiğini biliyordum ama Caleb beni kendine çekmeye devam etti. Ve en azından onunla benden ne istediği konusunda kafa karışıklığı yoktu. Bedenim ve kanım. Gerçi bazen hangisini daha çok istediğinden emin değildim.

Ben ikinci dilim pizzamı yerken Darcy yeniden ortaya çıktı ve içini çekerek sandalyesine çöktü.

"Orion bir eşek mi?" diye sordum ruh halini ölçerek.

"Ne zaman değil?" diye cevap verdi, kendisi için biraz pizza alırken gözümü kaçırdı. Kendini tuttuğu hissine kapıldım ama etraftakiler varken onu bu konuda zorlamamaya karar verdim. Yine de Orion'un mega bir pislik olmasını içerdiğini hayal ettim.

"Yarınki Hava Denemesi hakkında nasıl hissediyorsun?" Sofia sordu ve seks hayatımı içermeyen bir konuya atlamaktan memnuniyet duydum.

Yemeğimizin geri kalanını, duruşmanın neleri içerebileceğine dair teorilerimizi tartışarak geçirdik ve ben de gizlice zamanı gözetledim.

Yirmiye az kala sandalyemi geriye ittim ve arkadaşlarımla vedalaştım. Nereye gittiğimi gerçekten söylemediğimde Darcy bana bilmiş bir bakış attı ve onunla yirmi dakika sonra Tarot dersinin dışında buluşacağıma söz verdim.

Caleb hâlâ ortaya çıkmamıştı ama ava zamanında başlayacağından emindim. Yine de geçen seferki aynı hatayı yapmayacaktım; İçeride saklanmak, sessizlikte kalp atışlarımı seçebildiği için beni bulmasını kolaylaştırdı. Bugün kuvvetli bir rüzgar esiyordu, bu yüzden gıcırdayan dalların ve yaprakların arasından ıslık çalan rüzgarın vücudumun seslerini ondan gizlemesi gereken ormanda saklanmayı amaçladım.

The Wailing Wood'daki ağaçların arasından hızlı bir yol kestim, ana yoldan ayrıldım, ta ki yarı çürümüş ve tabanında oyuk bir alan bırakan devasa bir ağaç bulana kadar. Beklemek için oturmadan önce ateş büyümün sıcaklığını kullanarak alanı kurutarak içeri girdim.

Saate bakmak için Atlas'ımı çantamdan çıkardım ve kendi kendime gülümsedim.

Bakalım şimdi beni bulabilecek misin, Altair.

FaeBook'u açtım ve bugünkü gönderilere göz attım. Caleb, beni eğlendirmelerine rağmen tıklamayı reddettiğim birkaç Pegasus porno videosunda etiketlenmişti.

#getdumped hashtag'i, Max Rigel'in birden fazla fotoğrafıyla birlikte trend oldu, en sevdiğim, onun bir Griffin'e bindiği ve kovboy şapkası taktığı kötü bir şekilde photoshoplanmış bir görüntüsünü içeriyordu. Geraldine'in Pitball maçında kaplandığı Griffin kakasıyla ilgili yaydığı söylenti

orman yangını gibi yaklaşıyordu.

Kaydırırken yeni bir gönderi açıldı ve yorumlar gelirken yüksek sesle gülmemek için mücadele etmek zorunda kaldım.

Max Rigel:*Benim hakkımda yalanlar uyduran herkes burada kendini bulur.*

bir dahaki görüşmemizde su kayağı yaptık.

 # hatırlakim #intikam tatlıdır

Yorumlar:

Tyler Corbin:*Evet arkadaşlar, onun üzerine gitmeyin #trueaboutthepoo #stoptheplop*

 # turd hakkında bir şey duydun mu

Katie MacKenzie:*Kim olduğunuzdan utanmayın! Sevgi ve destek her zaman seninle Max.*

 # sniffinthegriffin #bepootoyourself

Onları okumayı bırakmalıydım, yoksa kesinlikle Caleb'in beni duyacağı kadar yüksek sesle gülerek kendimi ele verecektim.

Dakikalar sancılı bir şekilde ağır ağır ilerliyordu ama sürenin sonuna yaklaştıkça heyecanım artıyordu. Sadece bir dakika kalmıştı ve hala Caleb'in bana yaklaştığına dair herhangi bir işaret duymamıştım.

Tam çantada olduğunu düşünmeye başladığımda, adımın sesi rüzgarla bana ulaştı ve arama yaparken önümde ağaçların arasından yürüyen Caleb'i gördüm. İçi boş gövdedeki gölgelerin arasındaydım ve daha fazla yaklaşmadıkça beni göremeyeceğinden emindim.

Kalbim güm güm atıyordu ve tamamen hareketsiz kalmak için çaresizce savaştım. Rüzgâr ağaçların arasından çılgınca esti, yaprakları hışırdattı ve yaylar gıcırdadı ve inledi. Kalp atışlarımın ve hafif nefeslerimin yumuşak seslerini gizlemeye yettiğinden emindim. Tam oradaydı ama ondan kesinlikle iyi saklanmayı başarmıştım ve Atlas'ımdaki zamanlayıcı son birkaç saniyeye inmişti...

Üç iki bir...

"*Sikiş aşkına!*" Caleb yolun yönünden bağırdı.

Bunu büyük bir çarpma izledi ve kendimi gizlemek için kullandığım içi boş gövdeden dışarı baktım ve tam zamanında bir ağacın yere düştüğünü gördüm. Ayaklarımın dibindeki zemini sarsan sarsıntıyla irkildim ve dikkati üzerime çekmemek için tereddüt ettim. Ona yaklaşıp yaklaşmamam gerektiğinden emin olamayarak yavaşça dışarı çıktım. Gerçekten kızgın görünüyordu. Aptalca bir oyunu yeni kaybetmiş biri için delice üzülmek gibi.

Bu öfkenin ne kadarının bana yöneltildiğini öğrenmek isteyip istemediğime karar veremeden, Caleb döndü ve beni gördü.

Ona zafer gülümsemesi sundum.

Gözleri öfkeyle yanıyordu ama beni görünce içlerinde bir zafer alevlendi.

Ben bir şey söyleyemeden, Vampir hızını kullanarak bana doğru ateş etti ve ağzımı ağzına götürmeden önce beni bir ağacın devasa gövdesine doğru geri sürerken nefesim kesildi. Beni ağaca çarpmak için kullandığı güçle omurgamda bir acı alevi belirdi ve öpücüğünden geri çekilip koluna tokat attım.

"Ah, seni pislik," diye homurdandım ve yüzünü bir an için bir heyecan parıltısı kapladı, ardından özür diler gibi başını eğdi.

"Üzgünüm," diye soludu, boynuma öpücükler bırakmak için eğilip aralarında konuşarak. "Ama bütün sabah bunu yapmayı düşündüm ve sonra sen kaçmış gibi görününce bir an kontrolümü kaybettim ve-"

“Yapmadı*gibi görünmek*Kaçardım," diye düzelttim. "BEN*yaptı*kaçmak. Zaman doldu, ben kazandım. Yani ödülünüzü alamıyorsunuz.”

Ellerimi göğsüne koydum ve bir an direnmesine rağmen onu bir adım geri gitmeye zorladım. "Ama..." Caleb bana bakarken kaşlarını çattı ve bakışlarındaki açlık dudağımı ısırmama neden oldu. Her ne kadar sımsıkı tutunmak ve onu herhangi bir şekilde reddetmek istesem de, bedeninin çağrısı beni bu seçimden gerçekten şüphelendiriyordu.

"Beni ısıramazsın," dedim kararlı bir şekilde, geri kalanına henüz tam olarak karar vermemiştim. "Hadi Tory, neredeyse sana sahip olacaktım-"

"Yeterince iyi değil. Neredeyse ödülünüzü almıyorsunuz.” Bakışları yine de boynuma kaydı ve gözlerimi kıstım. "Beni kazandıktan sonra ısırırsan seninle bir daha oynamam," diye ekledim konuyu eve götürmek için. "Kurallara bağlı kalmayacaksak, o zaman bunun hiçbir anlamı yok."

Caleb kaşlarını çattı ve yarım saniye için üzerime atılıp her halükarda içimi boşaltacağını düşündüm.

Bunun yerine aniden döndü ve volta atmaya başlarken parmaklarını saçlarına geçirdi. Hayal kırıklığıyla inledi ve kafese kapatılmış bir canavar gibi önümde ileri geri yürürken gülümsemem zaferle genişledi. Kalbim gümbür gümbür atarken hareketlerini izledim, ondan fışkıran hayal kırıklığını hissettim ve onunla savaşmam gerekip gerekmediğini merak ettim. Kesinlikle kurallara uyup uymama kararıyla mücadele ediyor gibiydi.

Başladığı gibi aniden durdu ve hain bir gülümsemeyle bana bakmak için döndü.

"Tamam o zaman. ne yapmak*Sen*Kazanmak için mi? diye sordu, sesi derin ve çekiciydi.

Dudaklarım aralandı ama ona verecek bir cevabım yoktu. Daha önce bu oyunu oynadığımızda düşündüğüm tek şey, bir ısırıktan kaçınabileceğim gerçeğiydi. Kendi adıma bir ödül almayı hiç düşünmemiştim.

Bir ödüle ihtiyacın var gibi görünüyor, diye bastırdı Caleb, doğrudan kişisel alanıma girerek.

Beni yavaşça öptü, dudakları acı verecek kadar yumuşak bir dansla dudaklarıma değdi. Beni geri bastırdı, dudaklarımı nazikçe ayırdı ve dilini ağzımın içine sokarak benimkini okşadı. Kendimi öpücüğe verirken içimden bir özlem iniltisi kaçtı, eli yanağımı avuçlamak için hareket ederken beni daha yakına çekti.

Caleb geri çekildi ve bir an için gözlerimin içine baktı, yavaşça önümde dizlerinin üzerine çökerken dudaklarında bir gülümseme vardı.

"Ne yapıyorsun?" Endişeyle etrafa bakınarak nefes aldım. The Wailing Wood'un ortasındaydık ve The Orb'tan Aer Tower'a giden yolu onun en fazla on metre arkasında görebiliyordum. Biri gelirse mutlaka bizi görürdü ve oldukça popüler bir rotaydı.

"Sorun ne Tory? Korkuyor musun?" Caleb ellerini dizlerime koyup okul eteğimin altında kalçalarımdan yukarı kaydırmaya başladığında nefes aldı ve bu süre boyunca bakışlarını benimkilere kilitledi.

Parmakları yukarı doğru hareket ederken ve kıvılcımlar merkezime doğru hızla hareket ederken, kalçalarımın iç kısmındaki hassas cilt canlandı ve kalbimin daha da hızlı atmasına neden oldu. O hareket ettikçe içimde bir hasret sızısı oluştu, vahşi bir yanım ona teslim olmak istiyordu.

Külotuma doğru ilerlerken nefesim kesildi ve yavaşça aşağı çekmeden önce yanlarını tuttu.

Bakışlarımı tekrar yola çevirdim ve onu durdurmak için bileklerinden yakaladım.

"Birisi bizi görebilir," dedim tereddütle.

Merak etme tatlım, diye yanıtladı Caleb. "Birinin geldiğini duyarsam duracağıma söz veriyorum... senin dışında tabii."

Buna gülmeden edemedim ve o bunu onay olarak aldı ve ben onlardan çıkana kadar külotumu ayak bileklerime kadar çekti.

Kalbim gümbür gümbür atıyordu ve tekrar gergin bir şekilde etrafa baktım ve itiraz etmek için ağzımı açtım. Terra House'a yeterince yaklaşmıştık, odasına geri dönebilirdik ve-

Caleb dizlerimi yakaladı ve yarım saniye önce dizlerimi ayırdı, ağzı üzerime indi ve şok içinde derin bir nefes aldım.

Dilini tam ortama doğru sürüklediğinde ve ben de nefes nefese bir inilti çıkardığında, yapmayı düşündüğüm tüm itirazlar aklımdan silindi.

Daire çizmeye geçmeden önce hareketi birkaç kez tekrarladı, en ufak bir ısırmayı bile emdi. O beni ayırırken dik durmaya çalışırken, arkamdaki ağacın sert kabuğuna tutunarak bağırma dürtüme karşı savaştım.

"*Kahretsin*, Caleb-"

Elleri kalçalarımdan yukarı kaydırıp kalçalarımı sabitlerken dilinin baskısı arttı.

ona daha iyi erişim sağlayın. Gözlerim kapandı, beni kenara yaklaştırdıkça başım geriye düştü, tüm dünyam onun dilinin hareketleri etrafında dönüyordu.

Çıkardığım sesin kontrolünü kaybediyordum ve Caleb karanlık bir kahkaha attı, sesi tam merkezimde yankılandı.

Elimi saçlarına kaydırdım, altın buklelerini parmaklarımın arasına sıkıştırırken onu devam ettirdim. Kalçalarımın arasında baskı artıyordu ve ben ona esir düşüyordum, o beni daha sıkı sararken vücudum onun taleplerine boyun eğiyordu.

Üzerimdeki tutuşu sıkılaştı ve ağzını uzman bir beceriyle hareket ettirip beni ecstasy'ye doğru ittiğinde parçalandığımı hissedebiliyordum.

Adımlarını yavaşlatırken, beni yutarken bu işkencenin son anlarında asılı kalmamı sağladığına yemin ettim.

"*Lütfen*diye inledim, beni ıstırabımdan kurtarmasına ihtiyacım vardı ve dilinden son bir nefes çekmesiyle yıldızlar gözlerimin önünde patladı ve adı dudaklarımdan döküldü.

Caleb ayağa kalktı, belimden kavradı ve beni sertçe öperken beni ağaca yapıştırdı.

"Çok seksisin Tory," diye homurdandı, beni tekrar öperek.

Onu kendime çekerken gömleğinin ön tarafını kavradım, şimdiye kadar derse geç kalacağımızı bilsem de vücudum onun için daha çok ağrıyordu. Bana karşı dururken ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum ve ondan daha fazlasını talep etme arzusuna kapılmıştım. Hepsi.

Dudakları boğazıma gitti ve beni ısırma fikriyle oynarken dişlerinin oradaki deriye dayandığını hissedebiliyordum.

"Gerçekten kuralları çiğneyecek misin?" Nefesimin kontrolünü yeniden kazanmayı başarırken alay ettim. Caleb orada asılı kaldı, kasları gergindi ve dişleri tenimi delmeye çok yakındı.

Özlemle inledi ve gözlerime bakmadan önce kendini zorladı. "Bir dahaki sefere ben kazanacağım," diye söz verdi bana.

Gözlerim meydan okumayla parladı ve elimi pantolonunun altındaki sert uyarılmasında gezdirmek için aramıza uzandım. Ona birkaç kez sürtünerek, dudaklarından bir arzu hırıltısı çıkarırken ona daha da yakınlaştım. "Belki o zaman iyiliğin karşılığını veririm."

Caleb tekrar inledi ve geri çekilmeden önce uzun bir saniyeliğine bir öpücük daha çaldı. Kafasını temizlemek istermiş gibi salladı ve ben de güldüm.

"Artık iç çamaşırımı geri alabilir miyim?" Elimi uzatarak sordum.

Caleb cebinden kırmızı külotumu çıkardı ve bana alaycı bir şekilde gülümsedi. "Hmmm, sanırım bunlar benim için iyi bir teselli ödülü olur," diye itiraz etti.

Gözlerimi devirdim ve onları ondan almaya çalıştım ama hızını kullanarak onları tekrar cebine tıktı.

"Sonra görüşürüz Tory." Beni yarım saniye öptü ve o kadar hızlı bir şekilde ateş etti ki, ben itiraz etmek için tek kelime bile edemeden gözden kayboldu. Beni Tarot dersine geciktirmişti ve şimdi iç çamaşırım olmadan gelmek zorunda kalacaktım.

Lanet Vampir.

Ağaçtan uzaklaşıp tarot dersime doğru koşmaya başlarken titrek bir nefes verdim ve elimi bilinçli bir şekilde saçlarımın arasından geçirdim.

Mercury Chambers'a vardığımda neredeyse on beş dakika geç kalmıştım ve Washer'ın vereceği ceza ne olursa olsun yüzleşmeye hazır olarak yer altı sınıfının kapısını açarken kendimi hazırladım.

"Üzgünüm Profesör," diye başladım kapıyı sonuna kadar iterken ve yaptığı konuşmayı açıkça böldüğümde bana baktı. "Beni alıkonan-"

"Bay Altair bana derse geç kalacağını söyledi, merak etme. Lütfen ona onun... ah... Kaynağını kullanmasına ayak uydurduğumu söylemekten çekinmeyin," dedi Washer hızla, bana baktı ve ellerini önünde kavuştururken bakışlarını düşürdü. Bir an ellerinin titrediğine yemin edebilirdim ama emin olamadan onları yumruk yaptı.

"Oh... ehm, tamam o zaman." Darcy'nin yanındaki koltuğuma doğru yöneldim, ona şaşkınlıkla kaşlarımı çattım. "*Sayın!*Kylie Major suratını öfkeyle çizerek sustu. "Bir dakika geç geldiğin için benden on Ev Puanı aldın! Bu ne kadar adil-"

"Dediğim gibi, Bay Altair'in Kaynağına ihtiyacı vardı. En gelecek vadeden ve etkili öğrencilerimizden biri, çok... kibarca bir iyilik istediğinde onu reddetmem pek mümkün değil. Mirasçıların Solaria'nın gelecekteki liderleri olduğunu unutmayın, Bayan Major. Şimdi lütfen dersimize dönebilir miyiz?"

Kylie kaşlarını çattı ama düşürdü ve ben de koltuğuma kaydım.

Darcy bana tek kaşını kaldırdı ve ben de karşılık olarak omuz silktim. Caleb'in Washer'a geri çekilmesini söyleyeceğini biliyordum ama bu süreçte onu çok korkutmuş gibiydi.

Çantamdan kitaplarımı ve Tarot destesini çıkardım ve ben sözümü kesmeden önce Washer ne derse desin devam ederken dinlemek için arkama yaslandım.

Şey, yani... evet. Korkarım bu senin için anlattığım son Tarot dersi olacak," dedi ve ben de yanıt olarak yüzümdeki sırıtışı gizleme zahmetine bile girmedim. "Müdür Nova, önümüzdeki hafta, Hesaplaşma'dan sağ kurtulanlarınızın, yakın zamanda öğretmenlik mesleğini benimsemeye karar vermiş olan Profesör Nox tarafından eğitileceğini doğruladı. Gerçek görüş yeteneğine sahiptir, bu da onun anlamına gelir.*görür* Zaman zaman geleceğe dair gerçek bakışlar ve genç yaşına rağmen sınıfının birincisi oldu, bu yüzden benim için yeterli bir yedek olacağına eminim. Elbette pek çok insan deneyime gençlikten daha çok değer veriyor, bu yüzden belki hepiniz çok geçmeden geri gelip sizi tatmin etmem için bana yalvaracaksınız. Bize göz kırptı ve ben irkildim ama neyse ki bakışları üzerimde değildi.

Darcy ve diğerlerine alçak sesle, "Kim olursa olsun onun yerine geçerim," diye fısıldadım.

Sofia, "Gençse, belki de Orion'a benzemesi hoş olur," diye şaka yaptı.

Darcy, "Bu kadar seksi iki öğretmenimiz olmasına imkan yok," diye alay etti.

"Ve Washer'a sapık mı diyorsun?" Diego homurdandı ve ona gözlerimi devirdim.

"Sanki Profesör Prestos'la Fiziksel İyileştirmeye başladığımızda şikayet edeceksin," dedim. "Kıçına bir böcek girdi çünkü hala şapkanı geri almamışsın."

"Abuela'm ölmeden önce o şapkayı benim için ördü," diye homurdandı Diego.

"Şanslısın, ailem bana şapka yapmaya başlamadan önce öldü," diye ters ters baktım. Darcy bir gülümsemeyle dudağını ısırdı ve bana kaltak çizgisini takip ettiğimi söylemek için kaşını kaldırdı. iç çektim Çoğu gün bu çizgide ilerliyordum ve genellikle kişiliğimi çalıntı şapkalar için kedere uyacak şekilde ayarlamıyordum.

Washer, "Bugün, kartları düzgün okumayı öğrenmeye başlamaya hazır olduğunu düşünüyorum," dedi. “Eşleşip destenizi karıştırırsanız, gelip size onları nasıl düzenleyeceğinizi ve birbirleriyle ilişkili olarak nasıl okuyacağınızı öğreteceğim. Kartları çekilme sırasına ve desteyi karıştırırken yaydığınız enerjiye göre yorumlamanın birçok yolu var.”

Washer sınıfın diğer ucuna gitti ve Darcy kartlarını karıştırmaya başladığında ben de sandalyemde arkama yaslandım.

Diego ayağa kalkıp Washer'a tuvalete gidip gidemeyeceğini sormadan önce İspanyolca bir şeyler mırıldandı. Kapı arkasından kapandı ve Sofia uzun bir ıslık çaldı.

"Cehennem Haftası başladığından beri çok kötü bir ruh hali içinde," diye yorum yaptı.

Kendi esprime burundan gülerek, "Evet, gerçekten de kibirini çözmesi gerekiyor," dedim. Sofia da güldü ve Darcy sırıttı ama belli ki eğlencesini dizginlemeye çalışıyordu.

"O biblo kutusunu kırdığından beri Orion'a karşı alıngan," diye açıkladı. "Onun ruh hali değişimlerine ayıracak enerjim yok," diye iç çektim. "Beni yoruyorlar." Sofia, "Ben onu Caleb sandım," diye alay etti ve ben yine güldüm.

"Diliyor." Yine de masanın altında bacak bacak üstüne atıp külotumu çaldığını hatırladığımda dudaklarımı büzdüm. Bu dublörden pek etkilenmedim.

"Bence Diego şapkayı geri alırsa, o-" diye nefesi kesildi Darcy, destedeki kartlardan birini çekerken parmaklarını sımsıkı kıvırdı.

"Bana bunun başka bir tane olduğunu söyleme," diye tısladım, o kartı masaya koyarken yaklaştı. biz.

İmparatoriçe karttan bize baktı, kırmızı güllerle kaplı bir elbise içinde bir sandalyeye uzanmış ve yıldızlardan bir taç takmıştı. Bunu yapma dürtüm üzerinde hiçbir kontrolüm yokmuş gibi uzandım ve işaret parmağımı kartın ortasından aşağı doğru kaydırdım. Karttaki sihir gibi omurgam boyunca bir ürperti koştu

diye seslendi ve Darcy'ye anlamlı bir bakış attım.

"Astrum ölmeden önce tüm bunları nasıl ayarladı?" Diye sordum. "Gölge tarafından öldürüldüğünde yakalanmış gibi görünüyordu, ama bu kartlardan biri her göründüğünde, öldürülmeden önce onları bulmamızı planladığını düşünmek zorundayım."

Sofia, "Gerek yok," diye sözünü kesti. "Özel öneme sahip nesneler, öldükten sonra da ruhlarla bağlantılı kalabilirler. Perdenin ötesinden yaşayanlara mesajlar göndermeyi başaran çok sayıda güçlü Fae örneği var."

Bunu emerek uzun bir nefes verdim.

"Öyleyse mesajları neden bu kadar şifreli yapıyorsun o zaman?" Darcy içini çekti. "Neden şeyler hakkında belirsiz uyarılar vermek veya muhtemelen kendi başımıza bir araya getiremeyeceğimiz bilgi parçacıkları vermek yerine her şeyi net bir şekilde söylemiyoruz?"

"Belki çeviride kaybolmuştur?" Sofya önerdi.

"Yani tek ihtiyacımız olan, bizim için çeviri yapmak isteyen bir hayalet bulmak ve her şey hazır," diye donakaldım. "İmparatoriçe ne demek istiyor zaten?"

Sofia anında, "O, annelikle ilgili her şeyle ilişkilendirilir," diye açıkladı. "Genellikle hayatın, hamileliğin, romantizmin yaratılışını temsil eder-"

"Umarım bu bir tahmin değildir," dedim abartılı bir ürpermeyle. "İhtiyacım olan son şey ayak bileklerimi ısıran küçük bir vampir bebek."

Darcy güldü. "Caleb'in yanına tekrar gitmeden önce Orion'un bize öğrettiği büyüyü öğrendiğinden emin olsan iyi olur. Isıran bir çocuğa bakıcılık yapmıyorum."

İri kahverengi gözlerim ve Caleb'in sarı buklelerinin çok tatlı bir bebek olacağını kabul etmelisin ama, diye dalga geçtim.

"Öf, o zaman sonsuza kadar Mirasçılarla kalırdık." Darcy çantasına kusuyormuş gibi yaptı ve ben güldüm.

"Puan alındı. Ekstra emin olmak için büyüyü iki kez yapacağım. Mesajın İmparatoriçe'yi aydınlatıp aydınlatmadığını görelim mi o zaman?" Karta şüpheyle bakarak önerdim.

Darcy başını salladı ve kartı ters çevirmek için uzandı.

Ruhlar Sarayı'nda, anlatılmamış bir sır
yatıyor. Yangından sonra yanan ışığı bulun...

"Her zamanki gibi açık," dedim sinirli bir şekilde sandalyeme yaslanarak. Her zaman bu kadar şifreliyse, bize bu mesajları göndermenin ne anlamı vardı?

"Yanında 'cevaplarla dolu bir klasör var' diyen bir tane bulacağımızı düşünüyor musun?

Sen'?" diye sordu.

"Umuyorum, çünkü bu benim için hiçbir şey ifade etmiyor," dedim tiksintiyle kartı benden uzağa fırlatarak. Rastgele bir esinti yakaladı, ters döndü ve tam önümüzde, masanın üzerine geri indi. Kaşlarımı çattım.

Lanet olası hayalet kartı.

Sofia tek kaşını kaldırarak, "Eh, ilk yarı oldukça açıklayıcı," dedi. "Hayır değil," diye karşı çıktım.

"Pekala, Ruhlar Sarayı senin ailenin sarayı," dedi yavaşça. "Vahşi Kral ve Kraliçe'nin öldürülmeden önce nerede yaşadıklarını biliyorsun..."

Darcy sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Bunu bilmiyordum," diye soludu.

"Onlar hakkında pek bir şey bilmiyoruz," diye ekledim dudaklarımı bükerek. "Ama belki de öğrenmemizin zamanı gelmiştir... Şimdi sarayın sahibi kim?"

"Pekala..." Sofia ikimizin arasında baktı. “Sanırım*Sen*Yapmak."

Burnuma bir kahkaha attım ve Darcy kartı alırken nefesini dışarı verdi. "Aslında prenses olduğumuzu unutup duruyorum," dedi başını sallayarak.

Ona baktım ve dudağımın kenarına bir gülümseme yerleşti. "Evet, biz lanet olası prensesleriz ve lanet olası bir sarayımız var. Belki de gidip ziyaret etmemizin zamanı gelmiştir?”

"Gerçekten yapabileceğimize inanıyor musun?" diye sordu Darcy, bu fikir karşısında bir an için gözleri heyecanla parlayarak. “Belki ebeveynlerimizin bazı eşyaları hala oradadır...”

Bu fikir üzerine kalınca yutkundum, kaşlarımı çattım. Bunu gerçekten düşünmemiştim. Bizi bu dünyaya getiren insanlarla ilişkilendirebilecek bir şeyden çok altın mahzenlerini düşünüyordum. Birdenbire oraya gitme fikriyle göğsüm biraz fazla sıkıştı ve daha bir plan yapmadan önce plandan vazgeçme fikrine karşı savaşmak zorunda kaldım.

"Belki de önce bu hafta Hesaplaşma'yı bitirmeye odaklanmalıyız?" dedim, ebeveynlerimiz hakkında daha fazlasını öğrenme fikrinin beni rahatsız ettiğinin bariz olmamasını umarak.

Darcy bana içimi gördüğünü belirten bir bakış attı ve ben de karşılık olarak hafifçe omuz silktim. "Sanırım muhtemelen haklısın," diye onayladı ama ses tonundaki hayal kırıklığını kaçırmadım. "Ama belki daha sonra Nova'ya sarayı ziyaret etmemizi sorabiliriz?"

"Tabii," başımı sallayarak onayladım. Sadece emmek ve gitmek zorunda kalacaktım. Zaten pek de önemli değildi. Kral ve Kraliçe, hiç tanımadığım iki ölü insandı. Bütün eşyaları sarayı doldursa bile bu gerçeği değiştirmezdi.

Sınıfın geri kalanı hızla geçti, ancak Diego banyo molasından döndükten sonra benimle aynı ruh halinde kaldı. Ondan özür dilemeyi yarı yarıya düşündüm, sonra orospu olabileceğimi fark ettim - ama o da öyleydi, ödeştiğimizden oldukça emindim. Hiç şüphe yok ki kısa sürede üstesinden gelecekti.

Washer yanıma gelmeden sınıftan ayrıldık ve ben de karşılık olarak Caleb'e olan kızgınlığımın bir kısmının gitmesine engel olamadım. Lanet olası bir iç çamaşırı hırsızı olabilirdi ama Washer'ı benden gerçekten korkutmayı başarsaydı, o zaman bedelini külotla seve seve öderdim.

Bununla birlikte, bir sonraki dersimiz Ateş Elementi idi ve onu iç çamaşırım olmadan geçirmeye hiç niyetim yoktu.

Diego'yla vedalaştık ve Darcy ile Sofia'yı, yolda onlara sorunumu açıklayarak Fire Territory yolunda acele etmeye zorladım. Gülmeyi kestiklerinde benimle koşmaya başladılar ve başlamadan önce külotumu Caleb'den almak için Fire Arena'ya erkenden gittik.

Yanımda çok eğlenmiş bir Darcy ile gelmesini dışarıda bekledim. Gülmemeye çalışıyordu, ben de ona sinirli görünmeye çalışıyordum.

Caleb ilerideki yolda belirirken, "İşte külot hırsızı geliyor," dedi alçak sesle. "Sana söylememeliydim," diye mırıldandım, o kahkahayı burnundan solurken gözlerimi devirerek.

"Onları geri vereceğini düşünüyor musun?" diye sordu.

"Onu yapacağım," dedim kendinden emin bir şekilde, beni fark edince gülümsemesi bozulan Caleb'la tanışmak için ileri doğru yürürken.

"Sende bana ait bir şey var," diye suçladım, yolunu keserken kollarımı kavuşturarak. "Gerçekten mi?" diye sordu şaşırmış numarası yaparak. "O zaman ne?"

Soyunma odalarına girerek yanımızdan geçen diğer öğrencilere baktım ve ona ölümcül bir bakış attım.

"Biliyor musun."

Hatırlat, diye meydan okudu Caleb, biraz daha yaklaşarak.

O sırada Darius göründü. Doğruca bize doğru yürüdü ve bakışları üzerimdeyken yanaklarımda bir sıcaklık yükseldi. Dün geceden sonra onun yanında kendimi gülünç derecede garip hissettim ve şimdi onunla konuşmaya hiç niyetim yoktu.

"Unut gitsin," dedim çabucak, Darius bize gelmeden önce Caleb'den yüzümü çevirdim.

Caleb, "Bu geceyi Terra House'da benimle geçireceğine söz verirsen onları geri alabilirsin," diye seslendi.

Kaşlarımı çatarak ona döndüm. "Hayır," dedim düz bir şekilde, iyi bir ölçü için onu ters çevirdim. Başka bir şey söylemesine izin vermeden arkamı döndüm ve Darcy ile soyunma odalarına yöneldim.

"Aman Tanrım, ona sırtını döndüğünde yüzünü görmeliydin," dedi gülerek. "Bence onu gerçekten kızdırdın."

"Her neyse. Bütün okulun önünde seviştiğimizi haykırıyor. Ben onun kız arkadaşı değilim ve ne yapacağımız kimseyi ilgilendirmez. Ayrıca iç çamaşırımı çaldı, bu yüzden..." Omuz silktim, aslında beni rahatsız edenin Darius olduğunu kabul etmek istemiyordum.

"Eh, sonunda bir Pegasus için seni terk edeceğini zaten biliyordun. Kornaya karşı kornası var," dedi ve karşılık olarak sırıttım. Bu şaka asla eskimeyecekti.

BENGünün son dersinden sonra sağanak yağmurdan Pluto Ofislerine daldım, ceketimden parlak zemine su damlarken kapüşonumu geri ittim. Fırtına denizden gelmişti ve her geçen saat güçleniyordu, ama benim için teslim almak için sabırsızlandığım bir paket gelmişti.

Yüksek makinelerin vızıldayıp yanıp söndüğü, tepemde tavana kadar uzanan posta alanına yöneldim. Atlas'ımdaki koda dokundum ve birimler, paketimi içeren önümde duruncaya kadar hareket etti ve onu kaptım.

"A la mierda esta lluvia," Diego'nun sesi dikkatimi çekti ve döndüğümde onu kaşlarını çatarak sırılsıklam sırılsıklam avluya girerken buldum. "Oh hey chica, bu yağmur berbat ha?" dedi, beni görünce gözleri parladı.

Aceleyle yanıma geldi ve yanaklarına damlamalarını engellemek için elini koyu renkli buklelerine bastırdı. "Yağmurdan nefret ederim. Benim büyüdüğüm yerde hiç yağmur yağmazdı."

"Çok beğendim." dedim omuz silkerek. "Fırtınayla ilgili bir şey biraz...heyecan verici."

Paketime bakarak, "Sen delisin," diye güldü. "Ne aldın?" diye sordu, makinelere doğru yönelip sırt çantasından Atlas'ını alırken.

"Bu bir sır," dedim muzipçe, kutuyu sıkıca çantama tıkıştırırken.

Kendi paketini almak için koda dokunarak, "Sırları severim," diye ısrar etti. Küçük kutuyu geldiğinde üniteden aldı ve yırtarak açtı.

"Ne yaptı*Sen*elde etmek?" Diye sordum ve kelimelerin bulunduğu küçük bir tüp çıkardı.*Minotaur Mukavemet Tutkalı*yan tarafına yazdırılır. "Bu ne için?"

"Mi abuela'nın biblo kutusu," dedi kaşlarını çatarak. "Tekrar birleştirmeyi deneyeceğim ama

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
o piç kurusu profesör onu oldukça iyi kırdı.”

"Belki bir şeyleri düzeltmek için bir büyü vardır. Sofia'ya sordun mu? Orion'un Diego'ya bunu yaptığını hatırladıkça kalbim sıkışırken nazikçe önerdim. Bazen gerçekten tam bir pislik olabiliyordu.

"Hayır..." Diego yapıştırıcıyı cebine attı ve bana doğru bir adım attı. "Hadi, chica, sana benimkini gösterdim, seninkini görelim." Şakacı bir şekilde ileri atıldı ve çantamı arkamda tutarken güldüm, dans ederek uzaklaştım.

"HAYIR! Bu bir sürpriz," Kollarını bana dolayıp çantama ulaşmaya çalışırken güldüm. Kahkaham tavanda yankılandı ve o kayışı çekiştirirken sendeleyerek tezgâha geri döndüm.

"Hadi! Paketini göreyim Darcy," diye ısrar etti Diego, elini çantama sokarken yüzüme sırıtarak.

“*diego*diye uyardım, ama gerçek bir rahatsızlık duyarak değil. Gerçekten görmek istiyorsa, o kadar da önemli değildi.

Eli kutuyu kavrarken aniden benden koptu ve sert zemine sert bir şekilde fırlatıldı. Kutu lobide savrularak uzaklaştı ve Orion'u arkasında dururken bulduğumda eğlencemin yerini şok aldı.

"Ne oluyor be?" diye sordum, Diego'nun ayağa kalkmasına yardım etmek için aceleyle. Başını ovuşturdu, gözlerinde karanlık bir öfkeyle Orion'a kaşlarını çattı.

Orion kendi hareketlerinden biraz kafası karışmış görünüyordu, geri çekilip yerden paketimi aldı - neyse ki hala teslimat kutusundaydı, bu yüzden ne olduğunu göremedi. Ondan almak için ilerledim ama Diego elimi tuttu ve beni korurcasına geri çekti. Orion etkileşimi bakışlarında yakıcı bir yoğunlukla süzdü, kasları sanki arkadaşımın üzerine tekrar saldıracakmış gibi seğiriyordu.

"Bana zarar vermeyecek." Diego'ya şaşkınlıkla baktım ama ikna olmuş görünmüyordu. "Aer'den on puan," diye homurdandı Orion paketi ayaklarımın dibine fırlatarak.

"Ne için?" Diego karşı çıktı. "Yanlış bir şey yapmadık."

Orion, bakışlarıyla onu eritmeye çalışıyormuş gibi ona dik dik baktı. "Bana karşı mı konuşuyorsun, Polaris?" diye hırladı.

Elimi Diego'nun elinden kurtardım, eğilip paketimi aldım. Çantama sıkıştırıp dimdik durup dudaklarımı ona doğru büzdüğümde yüzüm aşırı derecede yanmıştı. Orion, profesörler için olduğu belli olan uzun bir dizi posta kutusuna doğru ilerleyerek uzaklaştı. İşaretli birini çekerek açtı*Orion, 3 Asteroid Yeri*ve içinden bir avuç mektup aldı.

"Hadi," diye mırıldandı Diego. "Sanguijuela'yı kendisine bırakalım."

Orion ölümcül bir sesle konuşmadan önce neredeyse kapıya vardık. "Bana ne dedin?" Diego kaskatı kesildi, omzunun üzerinden baktı ve bana doğru yaklaştı.

Kahretsin.

Döndüm, tam arkamızda Orion'u buldum, mektupları elinde buruş buruştu.

"Sana kan emici dedim," dedi Diego, öncekinden biraz daha az emin bir sesle. "Bu bir hakaret değil, sadece bir gerçek."

Orion dişlerini gösterdi ve ben de aralarına girmek için hareket ettim. "Profesör," dedim nazikçe. "Bununla bir şey demek istemedi, değil mi Diego?"

Diego kendi iyiliği için fazla inatçıydı. Dudakları seğirdi ama yalan olduğu açıkça belli olan kelimeleri ağzından çıkaramadı. Orion'dan ne kadar nefret ettiğini görebiliyordum ve günlüğünü yüksek sesle okumadan hemen önce büyükannesinin biblo kutusuna yaptıklarından sonra onu tam olarak suçlayamazdım.

Orion omuzlarını devirerek yavaş bir nefes verdi. Etrafımdan dolandı, Diego'nun kulağına eğildi ve görünür bir şekilde titreyerek altında büzüştü.

"Sevgili günlük," diye alay etti Orion. "Bugün pislik Kardinal Büyü profesörüm tarafından neredeyse öldürülüyordum. Onunla bir daha asla geri konuşmayacağım çünkü bir dahaki sefere yaptığımda gerçekten bir ceset torbasına gireceğimi düşünüyorum. Uzaklaşmak için harekete geçti, sonra duraksadı ve hesaplı bir sırıtışla bir kez daha yaklaştı. Not: Darcy Vega'ya büyük bir aşığım ama o bunun farkında değil gibi görünüyor. Öğrendiğinde ne diyeceğini merak ediyorum." Kapıdan fırtınaya doğru yürüdü ve ben tam bir şok içinde arkasından baktım.

"Darcy, yapmayacağım," diye kekeledi Diego, başını sallayarak.

"Biliyorum," dedim çabucak, Orion'un bu konuda yanıldığından emindim. “Sadece bir pislik oluyor. Sofya'yı seviyorsun, değil mi?”

"Si," diye kabul etti derin bir iç çekişle. "Ama şimdi Tyler Corbin'den hoşlanıyor." Başını eğdi ve ben de suçlu bir şekilde kaşlarımı çatarak elimi sırtına koydum. Diego son birkaç gündür ciddi şekilde zor zamanlar geçiriyordu ve ben gerçekten onu neşelendirecek bir şeyler yapmak istiyordum. Aklıma bir fikir geldi ve ağzımda pis bir sırıtış belirdi. "Ne yapmamız gerektiğini biliyorum..."

"Ne?"

Tory ve Sofia'ya bir grup mesajı yazarak Atlas'ımı çıkardım ve bizimle Jupiter Hall'da buluşmalarını söyledim. "Hadi," dedim neşeyle. "Hadi gidip şapkanı geri alalım."

"Ama Orion," diye soludu, gözleri korkuyla genişledi.

"O tarafa gitmedi," dedim. "Ayrıca, onu alman için sana meydan okuyan oydu." "Sanırım öyle," dedi, gözlerinden biraz daha cesaret akarken başını salladı. "O zaman acele edelim." Kapşonumu başıma çektim ve Diego ceketinin fermuarını çenesine kadar çekerek yağmura doğru beni takip etti. Yukarıda şimşek çaktı ve sağanağın içinden koşmaya başladığımızda kalbim daha hızlı atmaya başladı. Bir kalkan oluşturarak havayı ikimizin etrafından dışarı ittim ama konsantrasyonumu her kaybettiğimde yağmur yağmaya devam etti. Jüpiter Salonu'na vardığımızda pes ettim, aceleyle içeri girdim ve Tory ile Sofia'yı çoktan orada buldum. Arkalarında şimşek gibi heyecanlı görünen Geraldine ve Angelica vardı.

pencerelerden sızarak hepimizi aydınlattı.

"Merhaba millet," dedim Geraldine ve arkadaşına, fazladan acemi bulmama şaşırarak.

"Burada ne yapıyorsun?" Diego, herkesin orada toplanmış olduğunu görünce hayal kırıklığına uğramış gibi sordu. Bazen onu anlamadım. Belki hâlâ Tory'ye kızgındı ve Sofia'nın Tyler'la çıkması konusunda hâlâ kızgındı. Ama onlar *vardı* onun arkadaşı. Sanırım onları davet ettiğimi fark etmemişti.

Geraldine diğerlerinden önce cevap verdi. "Görevinde sana yardım etmek için buradayız, genç Diego. Yıldızlardan bir arkadaş, bizim sevgili bir arkadaşımızdır." Göğsünü şişirdi ve Angelica dayanışma içinde çenesini kaldırdı.

"Yüce Egemen Cemiyet'in sadık bir üyesi olarak, gerçek kraliçelere ve onları özenle takip eden tüm müttefiklere yardım edeceğime söz verdim," dedi Angelica gururla, Tory ve benim önünde eğilerek.

Tory sırıtarak, "Pekala, Profesör Psycho gelmeden gidelim," dedi ve cebinden bir çift saç tokası çıkardı. Bu açıkça onun Diego'dan özür dileme şekliydi ve onu görünce ifadesi yumuşadı.

Kardinal Büyü sınıfına doğru mermer merdivenlerden hızla çıktık, ayak seslerimiz etrafımızda yüksek sesle alkışladı.

"Reçelli çörek!" Geraldine tısladı. "Etrafımıza bir susturucu balonu atsam iyi olur, musluk ayakkabısı giyen bir Pegasus sürüsü gibi konuşuyoruz." Avucunu açtı ve sihir grubumuzun etrafına yayıldı. Kapıya ulaştık ve Sofia dikkati bizden uzaklaştıracak büyüyü yaparken Tory diz çöktü. Bir öğretmen çok yaklaşıp bunu hissetse tutmaz ama kesinlikle yardımı dokunur.

"Kahretsin, çalışmıyor," diye içini çekti Tory. "Bence kilitte sihir var."

Rakamlar. Orion tam bir güvenlik manyağı," dedim. "O sefer yıldız tozuna ulaşmak için masasını parçalamak zorunda kaldım."

"Kapıya zarar verirsek, bizim yaptığımızı anlar," dedi Diego çılgınca saçını çekerek. "Hayır, yapmayacak." Angelica öne çıktı. "Büyü yapmakta harikayımdır. Kesinlikle yapabilirim." Diego ona umut dolu bir gülümsemeyle baktı. "Tamam, Chica, eğer eminsen. Belki bir ara bana Mi Abuela'nın kırık biblo kutusu için de yardım edersin?

"E sevmek!" Angelica ışınlandı.

Geraldine, Tory'yi yoldan çekerek ve ayaklarını geniş bir duruşla dikerek hepimizi kenara çekti. Ellerini kaldırdı ve bağırdı, "Kimse bir Grus'un gücünü geri alamaz! Biz kraliyet soyunun koruyucularıyız!" Ellerinden büyük bir sel gibi fışkıran su, tüm kapıyı menteşelerinden çıkardı ve odanın diğer tarafına çarpmasına neden oldu.

Birkaç masa saldırı altında uçarken hepimiz havayı emdik.

Geraldine, "Aman Tanrım," diye soludu. "Bazen kendi gücümü bilmiyorum. İleri arkadaşlar!" Odaya koştu ve ben kıkırdadım, Orion'un masasına doğru ilerlerken herkesle birlikte aceleyle koştum.

Karpuz bizi bekliyordu ve Sofia onu almak için uzandı ama elektrik çarpmış gibi hemen elini geri çekti.

"Üzerine bir çeşit koruma büyüsü yapmış," dedi nefes nefese.

Yaklaştım ve Tory'ye baktım. "Ateş?" Elimi uzatarak önerdim ve gücümüz hemen birleşip içgüdüsel olarak içimizden akarken sırıtarak aldı.

Serbest ellerimizi kaldırdık ve parmaklarımızdan ateş fışkırarak birbirine karıştı ve karpuzu çevreleyen kalkanı çevreledi. İşe yaramayacağı netleşene kadar patlattık, sonra ellerimizi düşürdük.

"Saçmalık," diye içini çektim, Angelica aceleyle sandalyeleri tamir edip yeri ıslatan suyu sifonla çekerken kapı eşiğine baktım.

Şapkayı nasıl alacağımızı anlamaya çalışırken kaşlarımızı çatarak masaya daha yakın toplandık. "Belki de benim olmam gerekiyor?" diye önerdi Diego, grubun önüne geçerek. Avucunu kaldırdı, kalkana bir hava akımı gönderdi ama yine de hiçbir şey olmadı.

Sofia endişeyle, "Neredeyse sokağa çıkma yasağı geliyor," dedi. Acele etmeliyiz.

Geraldine heyecanla, "El çantasındaki Minik Tim, burada bir şeyler yazılmış," dedi, karpuzun arkasını işaret ederek. Hepimiz etrafı karıştırdık ve arkasındaki mürekkeple yazılmış mesajı okudum.

Fae istedikleri şey için kanıyor.

Fae olduğunu kanıtla, Polaris.

Ne yapması gerektiğini anlayınca dudaklarını büzdü ve kaşlarımı çatarak ona baktım. "Gerek yok-"

Elini ısırdı ve dişlerini kan çekecek kadar derine batırdığında irkildim.

Bunu yapmak için seçtiğim yol bu değildi.

"Lanet olsun, Diego!" Diego kanın kalkanın üzerine damlamasına izin verirken Tory tezahürat yaptı. Fısıldayarak yok oldu ve şapkasını karpuzdan kapıp kafasına geçirdi.

Geraldine gözlerinde yaşlarla, "Sen gerçek bir Fae'sin, Diego Polaris," dedi ve Angelica aceleyle onun sırtını sıvazladı.

Ejderha arkadaşımız sayesinde sınıf temizdi ve kayıp şapka dışında burada olduğumuza dair hiçbir işaret yoktu. Hepimiz aceleyle koridora çıkarken Geraldine kapıyı kaldırıp yerine oturtmak için uzun adımlarla ilerledi. Angelica yardım etmek için öne çıktı, onu tekrar menteşelerine sabitledi ve herhangi bir hırsızlık izini ortadan kaldırdı.

"Teşekkürler amigas," dedi Diego yüzünde kocaman bir gülümsemeyle.

"Her zaman," dedim, avluya geri dönüp azgın fırtınaya doğru koşarken onu dürttüm. Sokağa çıkma yasağı yaklaşırken hepimiz vedalaştık ve Diego ile Aer Tower'a geri döndüm. Biz giderken neredeyse yanımda zıplıyordu. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim.

Kulenin kuru merdiven boşluğuna geldiğimizde, kalbim bambaşka bir nedenle daha hızlı atmaya başladı ve yukarıya doğru adımlarımı hızlandırdım. On birinci kata çıktık ve Diego'ya iyi geceler diledikten sonra aceleyle odama girip ıslak ceketimi ve ardından üniformamı çıkardım. İç çamaşırımdan başka bir şey giymeden banyoma girdim ve paketim sıkıca elimdeydi.

Yeni bir ben zamanıydı. Fae olan bir kız. Kraliyet olan bir kız. Ve artık güvenmekten korkmayan bir kız.

* * *

Fae saç boyası inanılmazdı. Saçlarım ışığı aldığında yıldızlar gibi parladı ve alacakaranlık gökyüzü kadar masmaviydi. Her tarafını, her bir saçını boyamıştım. Parmak uçlarımı yumuşak buklelerimde gezdirirken kalbim yeniden daha hızlı atmaya başladı.

Mavi benden hoşlandığın anlamına gelir.

Ondan hoşlandım. Ve cesaretle, gururla onun bunu bilmesini istedim. Ama bunu yapmamın tek nedeni bu değildi. Doğru hissettirdi. Sanki içimdeki o derin yarayı sahipleniyor ve sonunda iyileştiriyordum. Artık bir yaralanma değildi, bir savaş yarasıydı. Ve ona bir savaşçı prenses gibi sahip oluyordum.

Gök gürültüsü tepemde çatırdadığında ve tüylerim diken diken olurken, sakinleştirici bir nefes aldım. Orion'a ne yaptığımı gösterme dürtüsü beni tüketiyordu. Vücudum bu gece ihtiyaçtan canlıydı ve bunun şafak vakti gelen Ay tutulmasıyla bir ilgisi olup olmadığını veya tüm sorunun benden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ettim.

Odama geri döndüm, üzerime beyaz askılı pijamamı ve şortumu giyip yatağımın üstüne çöktüm. Atlas'ımı aldım ve penceremin ötesinde şimşek çaktı, odayı yarım saniyeliğine beyaz bir parıltıyla tutuşturdu.

Alt dudağımı çiğnedim ve bu ihtiyaç gitgide vahşileşirken kalçalarımı hareket ettirdim. *Bu gece havada ne var?*

Satır aralarında herhangi bir cevap bulup bulamayacağımı merak ederek yeniden okumak için günlük yıldız falıma dokundum.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Önemli bir karar vermenin zamanı geldi ve bu kararla birlikte büyük bir değişiklik gelecek. Bu bir büyüme zamanıdır, bu yüzden çiçek açmaya başlayan tarafınızı kucaklayın ve

yakında meyvelerini topla.

Yıldızlarınız bugün bir Terazi ile mükemmel bir uyum içinde ve şimdi ikiniz arasındaki sorunları çözmek için iyi bir zaman olabilir. Takip ederseniz bu günün tadını çıkarmamak neredeyse imkansız olacak.

sezginiz.

Atlas'ımı çıplak uyluğumun üstüne koyarak son satırı düşündüm.*Sezginizi takip edin.* Ayağa kalktım, pencereye doğru ilerledim ve omurgamdan aşağı bir ürperti yuvarlandı. Yağmur kalın ıslak damlalar halinde cama vuruyordu ve her şimşek çaktığında hepsi minik kar küreleri gibi parlıyordu.

Su büyüsü tenimin kenarlarına kadar yükseldi ve derin bir parçam, onun gücüne eşit olup olamayacağımı görmek için sihrimi gökyüzüne fırlatarak fırtınalı dünyada orada olmak istedi.

Aşağıdaki patikada çok aşağıda bir ışık parlıyordu ve bir kalkanın içinde devriye gezen bir öğretmen gördüm, üzerlerinde mavi bir ışık küresi asılıydı. The Wailing Wood'da uzaklarda başka bir ışık gördüm, kalkanları mor renkte yanıyordu. Nymph saldırısından sonra herkes hala yüksek alarmdaydı ve bu yaratıkların hala yakınlarda pusuya yattığı fikri kanımı dondurdu.

Yatağıma geri döndüm, Atlas'ımı buldum ve Orion'a bir mesaj gönderdim, adrenalin dalgalar halinde üzerime çarptı.

Darcy:

Ne yapıyorsun..?

Cevap bekledim ve bana bir fotoğraf şeklinde verdi ki, kalbim neredeyse hayattan vazgeçti.

Bir elinde Numeroloji kitabıyla yatakta desteklenmişti, üstsüzdü ve bana o yan gülümsemesini veriyordu ki bu bende sadece...*gah*. Hemen ardından bir mesaj geldi.

Mızrak:

Okuma...

O resmi silmeni hatırlatmama gerek olmadığına eminim. Ne yapıyorsun?

(fotoğraflı cevaplar şiddetle tavsiye edilir)

Aptalca sırıttım ve gönderdiği son birkaç mesajla birlikte fotoğrafını silerken iç çektim. *Ne* ben*yapıyorum? Bunu kendim çözmek istiyorum. Çünkü ateşle oynamak gibi geliyor ve yanmaya bir adım uzaktayım.*

Bilinmeyen bir nedenle Orion'a güvendim. Bana mantıklı gelmedi, ama görünüşe göre yıldızlar bugün de bu fikre sıkı sıkıya bağlılar.

Darcy:

Daha önce arkadaşıma kaba davrandığın için bir fotoğrafı hak etmiyorsun.

Mızrak:

Polaris bela arıyordu. Artı, ellerini senin üzerinde tuttu, böylece suçu başkasına atabilirsin.

Vampir Kodu. Kaynağımı korumalıyım.

PS

Bu resmi kazanmak için ne yapmam gerekecek?

Bunun olduğunu anladığımda bir sıcaklık dalgası vücudumu ele geçirdi.*Bu yüzden*Vampir Kodu hakkında değil. Diego benim için bir tehdit değildi.

Darcy:

Diego'ya asıl saldırma sebebini bana söylersen bir fotoğrafın olabilir.

Göğsüme bir yastık bastırırken gülerek göndere bastım.*Bu neden bu kadar heyecan verici?*

Mızrak:

İyi.

Başka bir adamın senin üzerinde ellerini görmek bende onların gözlerini oymak istememe neden oluyor, böylece bir daha bakamayacaklar.

yine sende

Darcy:

Bu çok karanlık.

Gülmemem gerektiğini bildiğim halde gülmeye başladım. Diego kesinlikle yere itilmeyi hak etmemişti ama Orion'un üzerimde böyle sahiplenici olduğunu bilmenin ne kadar iyi hissettirdiğini inkar edemezdim.

mızrak:

Doğa bebeğim ;)

Fotoğrafım nerede?

Tereddüt ettikten sonra yastık kılıfını çıkardım ve saçlarımı içine sardım. Bir selfie çektim, dilimi çıkardım ve gönderirken sırıttım. Neredeyse anında cevap verdi.

Mızrak:

Kahretsin, yastık kılıfı fetişimi nasıl bildin?

Bir sonraki mesajıma dokunarak kahkahalarımı dizginledim.

Darcy:

Saçımla ilgili bir karar verdim.
Görmene izin yok.

Mızrak:

Bir dakika, neden iznim yok?
Yeşil mi mavi mi? Yoksa
üssün dışında mıyım?
Lütfen bana Max Rigel gibi bir mohawk olmadığını söyle. Yine de, muhtemelen hala seni istiyorum kadar. O salak Capella saçını aldığında kesinlikle yaptım.

Nefesim düzensizleşti ve yüzümdeki gülümseme canımı yakmaya başladı. Birbirimize böyle mesajlaşırken çok doğal geldi. Sanki tesadüfen benden hoşlanan benim hoşlandığım bir adammış gibi.

Bu bana ilk erkek arkadaşımı ve aşka yakın bir şey olduğumuza inanacak kadar saf olduğumu düşündürdü. Orion'a aşık olmaya yakın değildim, ama onunla eski sevgilimle olandan bin kat daha fazla kimya hissettim. Orion, sorgulamadan önce bu arzunun derin ucuna atlamamı sağladı. Ve bundan tamamen korkmama rağmen, aynı zamanda beni inanılmaz derecede canlı hissettirdi.

Parmaklarım tuşların üzerinde gezindi ve tek düşünebildiğim, onun o yarı tanrı bedeniyle birlikte yatakta yattığıydı.*Tüm bu kaslar için gerçekten biraz arkadaşlığa ihtiyacı var... bu gece yalnız kalmaları onlar için gülünç olurdu.*

Vay canına, bunu gerçekten düşünüyor
muyum? Beni geri çevirebilir.
Ama o da olmayabilir.

Ohmaggod, nerede yaşadığını biliyorum.

Mektuplarını aldığı posta kutusunu hatırladım ve ruhumun derinliklerinde bunun bir tesadüf olmadığını anladım. Tam da burcumun söylediği gibiydi. Yıldızlar *vardı* Bu gece bizim için hizaya giriyorlardı ve en azından biraz daha benim tarafımda kalacaklarından emindim.

Yataktan fırladım, ayaklarıma spor ayakkabılarımı geçirdim ve yağmurluğumu çekiştirdim. Bacaklarım çıplaktı ama boşver.

Bu gece düşünmeyeceğim, sadece yapacağım. Pişmanlıklar yarına aittir.

Kapıdan çıktım ve tam bir sessizlik kulaklarımla buluştu. O yanan kalkanlarla kampüste dolaşan öğretmenlerle onları bir mil öteden görebilirim.

Aşağıya indim, kendimi bir saniye olsun geri çekmeme izin vermeden.

Zemin katta aceleyle ilerlerken kapıda durdum, kapıyı biraz araladım ve uğuldayan geceye baktım.

Yağmur damlaları üzerime düştü ve gök gürültüsü tepemde gürlerken titredim, gümbürtüyle ilgili bir şey beni harekete geçirdi. Yakınlarda herhangi bir profesörden iz yoktu, bu yüzden dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım.

Kulenin kenarına tutundum ve etrafından The Wailing Wood'a doğru döndüm. Hava bu kadar karanlıkken ormana gitmek beni biraz korkutsa da Asteroid Yeri'ne giden en kestirme yol buydu.

Bir hava kalkanı yapmayı düşündüğümde çoktan sırılsıklam olmuştum ama yine de adrenalinle çalışıyordum, bu yüzden patikadan ağaçların arasına doğru koşarken soğuğu zar zor hissedebiliyordum. Spor ayakkabılarım çamurda gıcırdadı, koşarken bacaklarıma sıçradı ve olay örgüsünü kaybedip kaybetmediğimi merak etmeye başladım. Ama delirmek böyle bir hisse, aklımı feda etmekten fazlasıyla mutluydum.

Sırılsıklam olmuş ve damlayan saçlarımla koşmaya devam ettim, sanki yağmur onu canlandırıyormuş gibi boyayı daha da parlak hale getiriyor gibiydi. *Bu boya harika!*

Kalbimde birbirine çarpan, derinlere inen korku ve beklentiyle koştum.

Bu delilik - ne düşünecek?

Sonunda Asteroid Place'i çevreleyen uzun çitin önünde durdum. Buraya öğrencilerin girmesine kesinlikle izin verilmezdi ama bunu gittiğimde biliyordum. Ve artık geri adım atmak yoktu.

Şiddetli rüzgar ve döven yağmur arasında, kendi hayatını yöneten yeni, güçlü bir kız olarak yeniden doğmuş gibiydim. Ve bu çiti aşacak kadar iyiydi.

Tepeye baktım ve havayı avuçlarıma doldurdum. Kendimi çok yükseğe fırlattığımda ve diğer taraftaki beton yola çarptığımda bir çığlığı bastırarak kendimi havaya fırlattım. Bir şekilde ayaklarımın üzerine düştüm ki bu bir mucizeydi ve yağmur ayakkabılarımdaki çamuru yıkarken gülümsedim.

Gergin bir nefesle sağımda uzanan sıra sıra dağ evlerine ve her birini ayıran ara sokaklara baktım. Önlerinde sağanağın altında dalgalanan devasa bir havuz vardı.

Görebildiğim pencereler perdeler veya panjurlarla kapatılmıştı ama üçüncü ve dördüncü ev arasındaki ara sokağa doğru hızla ilerlerken korku hâlâ kalbimi tutuyordu.

Dört numaradaki bir sundurma ışığı sırtıma parlak bir hedef yerleştirdi ve üç numaranın kapısının önüne adım attığımda zar zor hava çekebildim.

Şimdi geri adım atma.

Buraya kadar geldin.

Elimi kaldırdım ve buz gibi su ceketimin altına akıp tüylerimin diken diken olmasına neden olurken tamamen hareketsiz durdum. Bir saniye daha tereddüt edersem geri dönüp kaçacağımı ve buraya hiç gelmemiş gibi davranacağımı biliyordum. Ama ben Fae'ydim. Ve bu pervasız yanımı kucaklayacaktım çünkü saf bir esriklik gibi hissettiriyordu.

Yap Darcy Vega.

Elimi kaldırıp kapıyı tıklattım, diğer öğretmenlerden herhangi birini rahatsız etmem ihtimaline karşı çok yüksek ses çıkarırım diye korktum. Orion'un Vampir duruşmasını kaçırmayacaktı.

Midemin gergin bir topa dönüştüğü ve tüm vücudumun sallanmaya başladığı birkaç ıstırap verici saniye geçti.

Kapı hızla açıldı ve Orion, göğsünde sadece siyah bir eşofman vardı ve gece geç saatlerde kapısını çalan kişiyi azarlamaya hazır görünüyordu.

Islanmış mavi saçları ve yanaklarıma yapışan yağmur damlaları ile kapısının önünde dururken beni incelerken ağzı açık, boğazı sallanarak bana baktı.

"Mavi," devam eden sorusunu, bundan çok daha fazlasını ifade ettiğini bilerek önümde bir buhar bulutu içinde yükselen bir nefesle yanıtladım. Az önce ona onu istediğimi söylediğimi. Ve karşılığında, bu tehlikeli meseleyi kabul etti.

Yağmur üzerime vurmaya devam ederken ve korku göğsümden geçerek keskin pençeleriyle kalbimi sıkıştırırken hiçbir şey söylemedi. Ben sadece... sana bunu söylemeye geldim.

Kahretsin, beni geri çevirecek. Tam bir yıl tutuklu kalacağım.

Bir adım geri gittim ve sonunda hareket etti, elimden tuttu ve beni içeri sürükledi. Kapıyı iterek kapattı, beni kollarıyla sıkıştırdı ve o bir eli kapıda, tarçın kokusu duyularımı okşarken orada kalırken nefes alamıyordum.

Bir sonraki dağ evinin ne kadar yakın olduğunun farkında olarak, "Bunun çılgınca olduğunu biliyorum," diye fısıldadım.

Saçlarımdan düzenli olarak su damlıyordu ve Orion uzandı, parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve sıcak hava püskürterek saçlarımı saniyeler içinde kuruttu ve saçlarımı omuzlarımda yumuşak ve parlak bıraktı. Hava vücudumda dolaşmaya devam etti ve her santim kurudukça cildim hassasiyetle karıncalandı.

Atletik göğsüne baktım, daha yakına gelmek ve ihtiyacım olanı almak için can atıyordum. Ama yine konuşmadı

ve buraya gelmemeliydim diye endişelenmeye başlamıştım.

"İçeri gel o zaman." Arkasını dönüp sağımdaki mutfağa girdi. *Tamam aşkım...*

"İçmek?" O çağırdı.

"Şey, sadece su." Montumu çıkarıp kapının arkasına astım ve ayakkabılarımı çıkardım. Çıplak ayakla yumuşak halının üzerine çıktım ve önümdeki büyük salona girdim. Her şey krem ve gri, temiz ve derli topluydu. Kendi kendime ne yapacağımdan emin olamayarak L şeklindeki büyük kanepenin yanında durdum. O kapıyı çalmayı gerçekten planlamıştım, ama şimdi buradaydım, her şey çok güzeldi.*gerçek*.

Parmaklarımı kanepenin arkasındaki örtünün üzerinde gezdirdim, gözlerim odanın karşı tarafındaki açık kapıya kaydı ve bana büyük bir yatak gibi bir fikir verdi. Ağzım aşırı derecede kurumuştu ve aniden arkamı döndüm ve Orion'u mutfaktaki tezgâha yaslanmış, kaslı kolları gerginlikten sımsıkı kıvranırken gördüm.

Kahretsin, belki de ciddi bir hata yaptım. Onu uzlaşmacı bir duruma sokmak istemiyorum.

Boğazımı temizledim ve ses bir silah sesi gibi geldi.

Çıkışa doğru bir adım attım, kalbim göğsümde düğümlenmişti.

Bunu asla yaşamayacağım. "Aslında... Sanırım gitsem iyi olacak."

Ben bir adım daha atamadan, Orion önümde bulanık bir şekilde ateş ederek beni kanepeye sıkıştırdı. Elinde iki bardak su vardı ve birini bana uzattı.

"Hayır," diye talep etti. "Kalmak."

Başımı salladım, bardağı ondan alırken boğazım düğümlendi ve bacaklarım onunkine değdi. Bardağı dudaklarıma götürdüm, gözlerimi ondan alamayarak iki yudumda suyu yuttum ve o da aynısını yaptı.

Bitirdiğimde bardağımı aldı, yanıma uzandı, eğilirken omzu benimkini sıyırdı ve bardağı kanepenin ucundaki masaya koydu.

"İçmiyor musun?" nefes aldım

"HAYIR." Yaklaştı, ellerini kanepenin iki yanına dayadı.

"Ve sen içki içmiyorsun?" Tek kaşımı kaldırdım ve sonunda ağzında bir gülümseme belirdi. "HAYIR."

Parmakları benimkilere kenetlendi ve daha da eğildi, bedeni bana dayanacak kadar acı verecek kadar yakındı. Bizi ayıran o minicik milimetreler arasında çatırdayan enerji, mesafeyi geçmemeyi neredeyse dayanılmaz hale getiriyordu. Ama bu kararı onun adına vermek istemedim. Sözleri söylememişti ve bunu gerçekten yapmadan önce onları duymam gerekiyordu.

"Buraya geldiğim için kızgın mısın?" diye sordum, o sıkı maskeyi yüzünde tutarken ruh halini değerlendirmeye çalışarak.

Başını omzuma dayadı, dudakları tenime değdi ve midemin en derin bölgelerine bir ısı oku gönderdi. "HAYIR."

"Şimdi söyleyebileceğin tek şey bu mu?" diye sordum, başını kaldırıp elini yanağıma kaydırdığında hüsrana uğrayarak, parmakları saçlarıma dolandı.

"Hayır," dedi sırıtarak.

"Kes şunu," diye yalvardım, göğsünü iterek ama o beni geri iterek ve aramızdaki mesafeyi kapatarak karşılık verdi. Isıtılmış cildi benimkine göre kalıplandı ve hissetti*Bu yüzden*iyi.

"Ne dememi istersin?" diye sordu ve çaresizce boğazımdaki yumruyu yutmaya çalıştım.

"Buraya gelmem hakkında herhangi bir yorum yapmadın," dedim, her yanım kızararak ve tekrar çıkışa bir göz atarak. Çenemi yakaladı, ona bakmam için beni geri çekti ve kalbimin göğsümden sekmesine yol açtı.

“Bir adama bir saniye verin. Bir an sana mesaj atıp keşke burada olabilseydim derken...” Eğilip ağzımın kenarını öptü ve ben eridim. Ya da zaten öyle hissettiriyordu. Sanki vücudumda tek bir sağlam organ yokmuş gibi. "İşte buradasın."

Ağzını benimkine daha çok vermek yerine kulağıma bir dizi öpücük kondurdu. Parmaklarını saçlarıma itti, dokunuşu damarlarıma kanayan bir ilaç gibiydi ve sarhoşluğun tadını çıkarmak için gözlerimi kapattım.

Başını belaya sokmak istemiyorum, diye fısıldadım, ellerimi kollarından yukarı kaydırıp hafifçe omuzlarına koydum. Hala bunu yapmakla yapmamak arasındaki o çizgide geziniyor gibiydik. Yine de çekip gidebilirdim ve onu işini ve çok daha fazlasını kaybetme riskine sokmazdım. Ama aramızdaki bu bağ inkar edilemeyecek kadar güçlüydü ve o beni açıkça reddedene kadar ayrılabileceğimi düşünmemiştim.

Eli belime dolandı, yeleğimin altından kaydı ve teni tenime değecek şekilde sırtıma bastırdı. Aynı anda dişleri kulağımı sıyırdı ve güneydeki her şey ihtiyaçla sıkıştı.

“*avcı*diye uyardım, cevabımı almaya kararlıydım.

"Lance," diye düzeltti. "Ve riskleri biliyorum." Eli omurgamda gezindi, üstümü de öne doğru itti, böylece tenimiz daha da birleşti ve düşüncelerimi bulanıklaştırdı. "Ama sen?"

Saçımı omzumun üzerinden geçirdi, dudakları güneye doğru daha tehlikeli bir yolculuk yaptı. Nefesli bir inilti ile başımı yana eğdim, onun nazik ıstırabı bir kasırgadan daha güçlüydü.

"Ediyorum," diye nefes nefese kaldım, onun beni bu ıstırabımdan kurtarması için çaresizce, o gezinen ağzının altında paramparça olurken.

Parmağını omzumun sol kayışının altına geçirdi, sonra duraksadı ve kaşlarını çatarak endişeli bir şekilde bana bakmak için başını kaldırdı. "Bunu yaparsak, geri alamayız."

Elimi boynunun arkasına kaydırdım ve onu dudaklarımla buluşması için aşağı çektim. Ona öpücüğümle cevabımı verdim. Çimlerin yağmura ihtiyacı olduğu gibi benim de buna ihtiyacım vardı. Onsuz kurur ve ölürdüm.

Öpüşmemizi derinleştirdi, dili tereddütle benimkini okşadı ve bariyerler birdenbire aramızda yıkıldı. Büyümüz her temas noktasında birleşti ve dili ağzımın derinliklerine saplandı, ağzından umutsuz bir inilti kaçtı. Beni kanepenin arkasına oturmam için kaldırırken bacaklarım titriyordu ve parmak uçları şortumun kenarlarına kadar kayarak bacaklarımın arasına girdi. Dokunuşu kanımda yüzen büyüsü kadar sahipleniciydi. O bana hak iddia ediyordu, ben de ona hemen karşılık verdim.

"Durmamı istiyorsan durmamı söyle," dedi nefes nefese ve bacaklarımı beline doladım.

"Tamam, durma," nefes verdim ve arzumu besleyerek beni kendisine doğru çekerken ciğerlerimden baş döndürücü bir kahkaha düştü.

"Acı çekmeni istiyorum, Mavi."

Bana verdiği eski takma ad, dudaklarımda bir gülümseme oluşmasına neden oldu. Ellerimi omuzlarının üzerinde kaydırdım ve o hüsrana uğramış ağrı vücudumun her köşesine yayılırken tırnaklarımı batırdım.

"Öyleyse beni al," diye emrettim.

Beni kollarının arasına aldı, elleri kalçalarımdayken beni yatak odasına taşıdı ve kapıyı tekmeleyerek kapattı, ani gürültü kalbimi ürpertti. Döndü ve beni kendine bastırdı, ağzı o kadar hızlı bir şekilde benimkilerle buluştu ki, beynimin ona yetişmesi bir saniye sürdü.

Göğsümdeki kuvvetli mıknatıs sonunda diğer yarısıyla birleşti ve omurgamdan aşağı saf bir zevk roketi gönderdi.

Ona bu kadar yakın ihtiyacım var. Buna doyamıyorum.

Elleri bacaklarımın arkasında daha da ısındı ve arzu omurgamın dibinde yeşerdi, kök saldı ve kemiklerimin derinliklerine yayıldı. O havuzda kaldığımız yerden devam edeceğimizi biliyordum. Sanki bu her şeyi tüketen özlem, yeniden avına düşecek kadar yaklaşır yaklaşmaz bizi yutmayı bekliyormuş gibi.

Kalçalarıyla beni daha sıkı bir şekilde sıkıştırdı ve uyarılmasının sert baskısı inlememe neden oldu, kalçalarım otomatik olarak esneyerek kendimi ona sürttü.

"Kahretsin, Mavi," diye homurdandı beni daha sert öpmeden önce.

Giydiğim her katmanı ve bizi ayıran her kuralı bir anda üzerimden atmak istedim. Kuralları birlikte çiğniyor, çıplak ellerimizle paramparça ediyorduk, her dokunuş asi, her öpücük meydan okuyan.

Geri çekildi ve beni ayaklarımın üzerine dikti, onun için yeniden acı çekmeme neden oldu. Başucu lambasının loş ışığında parıldayan saçıma hayranlıkla bakarak elini saçımın arasına soktu. Ne zaman o

bıraktı, kimsenin bizi duymaması için susturma büyüsü olduğunu anlamaya başladığım bir hareketle elini hareket ettirdi.

Ona bakmama yetecek kadar geri çekildiğinde kalbim sıkıca boğazıma tıkandı ve bakışlarım heykelsi göğsüne, ardından bronzlaşmış oval karın kaslarına kaydı. Gözlerinin de üzerimde kaydığını hissettim ve öne uzanıp şortumun ipiyle oynadı ve aç bir sesle beni kendine çekti.

"Yine de hayır diyebilirsin," diye hatırlattı bana ve ona sırıtarak başımı salladım.

Bana çocuksu bir gülümseme gönderdi ve bu beni mahvetti ve elimi göğsüne koydum, onu tekrar yatağa doğru ittim ve odasının geri kalanına zar zor bir göz attım. O anda önemli olan tek bir şey vardı.

Yatağın kenarına düştü ve üzerine diz çökerken omuzlarına bastırdım. Beni daha sıkı bir şekilde aşağı çekti ve bacaklarımın arasında onun her santimini hissettiğimde nefesim kesildi.

Boynumun arkasını kavradı, beni etimin kabuğunda yankılanan başka bir yavaş öpücüğün içine çekti.

"Umarım şeftalini getirmişsindir," dedi Lance ve eğilirken boğazımdan bir kahkaha döküldü.

"Tam bir pisliksin," omzuna bir yumruk attım ve kıkırdadı, elleri şortumun arkasındaki kemerimin altından kaydı.

"Biliyorum." Sırıttı ve onu tekrar öpmek için hareket ettim ama benden kaçmak için arkasına yaslandı, gözleri bir düşünceyle parladı.

Birden ayağa kalkıp beni yatağa bıraktı. "Öyle yat." İşaret etti ve yatakta çapraz olarak hareket ederken ona kaşlarımı çattım.

"Neden?" Neşeli bir gülüşle sordum.

Cevap olarak sırıttı ve gözlerim aşağı, kocaman omuzlarına, göğsünün ve karnının sıkılığına, sağ kolunun kıvrımındaki kırmızı Leo dövmesine kaydı. Beni yutmak üzere olduğunu ima eden şehvetli bir bakışla beni incelerken ayak parmaklarım çarşaflara kıvrıldı ve altında kıvrandım.

Eğilip sağ ayağımı tuttu ve büyük elini ayak bileğime doladı. Oradaki hassas cildi okşarken deli gibi kıvrandım, kahkahalar boğazımdan yükseldi.

Gıdıklanıyor, Mavi? parmaklarını topuğumun üzerinde gezdirerek alay etti ve ondan kurtulmaya çalışırken sırtım kamburlaşarak ciyakladım.

Güldü, elini baldırımın arkasında gezdirdi ve ayağımı rahat bırakınca rahatlayarak iç çektim. Eli daha yükseğe çıktı ve yatakta sürünerek yukarı çıktı, üzerimde durdu ve gözlerinin yoğunluğuyla karşılaştığımda kahkahalarımın kesilmesine neden oldu. Dizleri kalçalarıma bastırdı ve bakışlarında yine o soruyu görebiliyordum.

Kesin bir şekilde, "Durma," diye cevapladım, kalbim o kadar yüksek sesle çarpıyordu ki kesinlikle duyabilirdi. "Bunu istiyorum."

Sözlerim üzerine gözleri parladı ve ağzını ıslattı. "Bana ne kadar olduğunu göster," diye homurdandı ve omurgamdan yukarı bir elektrik akımı yükseldi.

Elini tuttum ve dudaklarıma götürdüm, parmak boğumlarına bir öpücük kondurdum. Yanaklarıma yayılan sıcaklıkla avucunu boğazıma, göğüslerimin ve karnımın şişkinliğine doğru yönlendirdim ve onu kemerimin altından onu en çok istediğim yere götürürken derin bir nefes aldım.

Beni hissedince küfretti ve ben de kendi elimi çekip boynuna dolamak için uzandım. Başparmağı kalçalarımın arasındaki en hassas yerde daireler çizerken ağzı benimkine çarptı ve içime saf bir zevk yayıldı.

"Hareketsiz dur," diye emretti kalın bir sesle, nefis işkencesine devam ederken.

Başımı salladım ve ardından elinin sıcak baskısı altında bir karıncalanma sıcaklığı yayıldı ve içimden alevler içinde geçti. Sihir içime işlerken nefesim kesildi ve bize sınıfta öğrettiği büyüyü yapmış olması gerektiğini anladığımda gözleri benimkilere kilitlendi.

Evet.

Daha fazla bekleyemedim, bu yüzden onu kendime doğru çektim ve talebime boyun eğdi, ağırlığını üzerime verdi ve elini şortumdan kurtardı. Üstümü başımın üzerine çektim ve zevkle inledi, göğsümü avuçladı ve dilini sertleşmiş göğüs ucumun üzerinde gezdirdi.

Başparmağı diğer göğsümün üzerinde gezindi ve dokunuşunu ısıtılmış bir havuza atılan bir taş gibi özümsedim, esrime dalgaları birbirini kovalayarak içime kadar ulaştı.

Bacaklarımı iki yanından kaldırdım, ağzı çıplak karnıma inerken elim kürek kemiklerinin esnemesinde geziniyordu. Öpücükleri kükreyen sıcaktı, her biri tenimde bir alev tutuşturuyor ve alçalıp alçalırken tenimi sonsuza kadar yanmaya bırakıyordu. Parmakları şortuma dolandı ve onları bacaklarımdan aşağı sürükledi, bu karara tamamen bağlı olduğu için tereddütü tamamen ortadan kalktı.

Aslında bunu yapacağız.

Dilinin ısınmış tamponu üzerimden kaydı ve ben, vermek zorunda olduğu zevkin her zerresini almak için canlanarak haykırdım. Daha önce binlerce kez yaptığı gibi dilini etrafıma doladı, beni nasıl ileri iteceğini ve geri çekeceğini tam olarak biliyordu. Tam kontrole sahipti ve ben dilimlenmek için can atarken beni sürekli olarak bıçağın ecstasy'nin kenarında tuttuğu için bu beni deliliğe sürüklüyordu.

"*mızrak*diye yalvardım, ağzımdan bundan daha fazla söz çıkmıyordu.

Uzaklaştı ve beni tamamen çaresiz bırakırken gözlerimi kapattım ve boynumu döndürdüm. Bacaklarımın arasında geçiş yapıp kalçalarının güçlü bir hamlesiyle beni ele geçirdiğinde bana ağzından bile daha iyi bir şey hediye edilmişti.

Kafamı kaldırdım, içimdeki dolgunluğuna alışırken tırnaklarım sırtını tırmalıyordu. Dişlerim omzunu sıyırdı ve elini saçlarımın arasına alıp ona bakmamı sağlamak için çekiştirdi.

Tanrım hareket etmezse çıldıracağım.

Gözleri bir süpernovanın gücüyle parladı ve bacaklarımı ona doladım, tırnaklarım hâlâ sırtına saplanıyordu.

"Tanrı aşkına," dedim nefes nefese. "Taşınmak."

Burnu benimkine sürtünerek güldü. "Sadece kontrol."

"Kontrol etmeyi bırak," diye soludum, kalçalarımı sallayarak ve sonunda bana istediğimi verdi, beni bir kez daha çekmeden önce kalçalarını geri çekti. Altında kıvrandım, onu aç öpücüklerle teşvik ettim. Tekrar bana çarptı ve güçlü omuzlarına yapıştım, kalçalarını yuvarlarken ağzı benimkilerle buluştu.

İçimde, sanki uzun zamandır bu anı bekliyormuş gibi, yalnızca vücudunun salıverebileceği türden bir baskı hızla oluşmaya başladı.

Gittikçe daha yüksek sesle ağlarken ses balonunun beni koruduğu için minnettardım.

Elini sol uyluğumun arkasına doladı, hızını yavaşlattı ve kalçalarının alaycı hareketleriyle beni doruğa yaklaştırdı. Kendini tutmaya çalışırken ürperdi ve bu adamın benim yüzümden mahvolduğunu görmek başımı döndürdü.

"Senin yüzünden aklımı kaçıracağım," diye soludu, kendini içime gömdü ve her şey çok sıcak oldu. Nefes nefese kalıyordum, sonra düşüyordum, tanıdığım en tatlı unutuşta bir hiçe yenilmiştim. Beni takip ettiğini hissettim, elleri iki yanımdaki çarşafları tırmalıyordu, vücudu beni aşağı çekiyordu ve kalçaları sıkıca benimkine kenetlenmişti.

Zevk dalgası daha derine inip benden tamamen çekilirken başım dönüyordu, beni bitkin ve mutlu, çok mutlu bıraktı.

Başparmağı alt dudağıma dokundu ve gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bakışlarında beni bekleyen karanlığın derin kuyusuna düştüm. Daha önce hiç fark etmemiştim ama gözleri tam olarak siyah değildi, içlerinde bir ışık galaksisi tutan en derin amiral mavisiydiler.

Orion elini ağzıma götürdü ve dudaklarıma hafif bir hava akımı saldı. Ciğerlerime kadar ilerlediğini hissettim ve aniden artık nefessiz kalmadım. Benden yuvarlandı ve tavana baktım, bir elimi yanan sıcak karnıma koydum. Orada ne kadar uzun süre yatarsam, elimin uzandığı yerin altında o kadar çok endişe düğümü oluşuyordu.

Burada bir dönem bile bulunmadım ve az önce bir öğretmeni becerdim.

Sessizlik daha da yoğunlaştı ve ona baktığımda ne göreceğimden korkarak ona bakamadım.

Panik?

Utanç?

Pişmanlık?

Ya beni sisteminden yeni çıkardıysa ve ben de Zodiac'ta kalan zamanımı bunların olduğunu unutmaya çalışarak geçirmek zorunda kalırsam?

Çıldırma. Bunu tamamen düşünüyorsun.

Eli aniden benimkine dolandı ve beni kendine doğru çekti, korkularımı rüzgarda savurup uçurdu.

"Konuş benimle, Mavi," diye ısrar etti ve o kolunu bana dolayıp beni kendine yakın tutarken ağırlığımı göğsüne verdim.

"Bu bir hata mıydı?" Bunu söylediğimde yüzünü buruşturmasından nefret ederek fısıldadım.

"Bana göre değil," dedi endişeli bir ses tonuyla. "Senin için miydi?"

"Hayır," dedim çabucak, elimi yanağına kaydırıp parmaklarımı mükemmel şekilde kesilmiş sakalının arasından geçirerek.

Eli sırtımın alt kısmına dayanmak için aşağı indi ve vücudundaki gerginlik eridi. Altlarındaki tüyleri diken diken eden parmaklarıyla yavaşça daireler çizdi.

Eğer buna devam edeceksek dikkatli olmalıyız" diye uyardı.

"Biliyorum." Onu nazikçe öptüm ve eli beni biraz daha orada tutmak için saçlarıma kaydı. "Kimseye söyleyemezsin."

Başımı salladım.

"Kardeşin bile değil," dedi etkilenerek.

Tekrar başımı sallarken iç çektim. Bu sırrı mezara kadar götüreceğini biliyordum ama Orion'la benim aramdaki bu çılgınca şeyin ne olduğu hakkında henüz hiçbir fikrim yoktu. Ve sadece ikimizin arasında kalırsa, dışarı çıkma şansının kesinlikle olmadığını biliyordum. Aptalca kararlar vermediğimiz sürece. *Gece geç saatlerde parlak mavi saçlarla öğretmenin odasına gelmek gibi.*

İnledim, yüzümü omzuna sakladım ve teninin miskini ve artık üzerime dağlanmış olan tarçın kokusunu içime çektim..

"Yakalanırsak, kovulmaman için elimden gelen her şeyi yapacağım," dedi ciddi bir şekilde, alnında derin bir kırışıklık oluştu.

Kalbim biraz daha hızlı atarken parmaklarımı üzerinde gezdirdim. "Asla yakalanmamayı planlayalım." "Planlar, yıldızları güldürmenin en iyi yoludur," dedi Orion şakacı bir sırıtışla.

"Pekala, bırak gülsünler." Kıkırdadım ve bakışları yine yüz ifadesine düşen baş döndürücü bir şehvetle ağzıma indi.

"Kal," diye soludu, parmağını kolumda gezdirerek.

"Yapamayacağımı biliyorsun," diye iç geçirdim. "Bu çok riskli."

İç çekti, altımızdaki yorganı çekip çıkarmak için kalçasını kaldırdı ve onu bir koza gibi etrafımıza çekti.

Numeroloji kitabı içinden bir yerden yuvarlandı ve ben güldüm.

Boğazından vahşi bir ses çıkardı. "Beş dakika daha, sonra seni geri götüreceğim," diye teklif etti ve ben de onunla bu şekilde biraz daha vakit geçirmeye karşı koyamayarak pes ettim.

"Sıkı pazarlık yapıyorsunuz, Bay Orion." Bu kadar yakın olmamızdan hoşlanmadığını bildiğim için 'profesörü' bıraktım. Olduğumuzdan değil*Bu*önce kapatın.

Karanlık bir şekilde sırıttı. "İstersen daha da sert sürebilirim?"

"Çok cazip ama beş dakikanın sizin için yeterince uzun olduğundan emin değilim.*zor*pazarlık."

Ben ona doğru kıvrılıp başımı omzuna yaslayıp aramızdaki mükemmel huzuru içerken güldü.

Fırtına, içeri girmekle tehdit ediyormuş gibi camları salladı. Ama burada bize hiçbir şey dokunamazdı. Bizi bağlayan kurallar ya da onun Mirasçılarla, benim de kız kardeşimle durduğum yerde aramızdaki kuma çizilen çizgiler değil. Burada, tabiat anaya rakip olacak bir güçle birbirini arzulayan iki Fae'den başka bir şey değildik. Ve artık gücünün çağrısına karşı koyamadım.

Darius:

Yarım saat sonra odanıza geleceğim. Sürmeye hazır olun.

Bana böyle bir mesaj gönderecek kadar kim olduğunu sanıyordu? Bütün akşam ondan haber almamıştım ve yarış olayı hakkında şaka yaptığını düşünmüştüm ve şimdi, saat onda, bana bir celp mi gönderdi?

Bok gibi kaba bir ret yazdım, sonra baş parmağımı gönder düğmesinin üzerinde asılı tuttum.

Yapmalıyım. Ona gecenin yarısı saçmalığını nereye sokacağını söylemeliyim, özellikle de Hava Denememden önceki gece.

Hiç şüphe yok ki bu da tesadüfi değildi. Beni geç saatlere kadar ayakta tutarak değerlendirmeden atacağını umuyordu. Geç gecelerin benim için standart olduğunu çok az biliyordu. Sabahın erken saatleri arkadaşım değildi ama saat birdeki duruşmayla, dersler iptal olduğu için ondan önce uyumak için bolca zamanım olacaktı.*Eğer*onunla gittim Ki bu mesaj açıkça olmadığımı söyledi.

Kaşlarımı çatıp onun yerine sildim. Beni o kadar kolay korkutmayacaktı. Ama ben de onun melodisine göre çalmazdım. Lanet olası odama gelmiyordu; Ben onun yanına gidecektim.

Bir Cardinal Magic ödevi üzerinde çalışırken müzik dinlediğim yataktan kalktım ve dolabıma yönelip yırtık siyah bir kot pantolon ve lacivert bir crop top buldum. Onları giydim ve kış için aldığım yeni çizmeleri bağlamadan önce deri ceketimi üstüne attım. Güçlü ve pratiktiler; Chicago'daki bir işte giyeceğim türden bir şey. Ben de bu küçük geziyi böyle görüyordum. Bu aptal yarışı kazanırsam, Darius'unkilerden birini alırdım.

ödülüm olarak değerli bisikletler. Ve tamamen kazanmaya niyetliydim. Yani bu iş aslında onu satmak yerine o güzel hayvanlardan birine sahip olmamla sonuçlanacaktı.*Eğer*tutmamla ilgili sözünü tuttu. Ki aslında onun yapacağı hissine kapıldım.

Bu gece biraz 'Joey's bar Tory'yi kanalize etmeye karar verdim ve göz kalemini daha da ağırlaştırdım, koyu ruj sürdüm ve dalgalar evcilleşmesin ama bir motosiklet kaskının eklenmesine aldırış etmesin diye saçlarımı bilerek dağıttım.

Aynada kendimi eleştirel bir şekilde değerlendirdim, etki için kaşlarımı çattım. Bu sürtükle uğraşmak istemezdim. Darius'un da aynı şeyi hissetmesini umuyordum.

Atlas'ımı cebime tıkıştırdım ve başka bir şey getirmedim. Başucundaki dolabımda parmaklarımı gezdirirken o aptal hançer beklenti dolu bir enerjiyle vızıldadı ama onu yanıma alma isteğimi zorlayarak odadan çıktım.

Merdivenlerden en üst kata çıktım ve koridordan Darius'un odasına doğru yöneldim. Ben oraya varmadan sağımdaki bir kapı açıldı ve Marguerite dışarı çıkarken küfrettim.

"Kayıp mı oldun?" diye sordu.

"Öyle düşünmüyorum. Basit orospular ve ortalama pislikler salonunu arıyordum ve şimdi seni burada gördüğüme göre onu bulmuş gibiyim. Hızla etrafıma katı havadan bir duvar örerken ve baskıya karşı kalkanlarımı güçlendirirken tatlı tatlı gülümsedim.

"*neden burada olduğunu söyle*"diye sordu Marguerite, sesi beklediğim gibi Zorlama yüklüydü. Gücü zihinsel kalkanıma çarptı ama yüzümden küçümseyici ifadenin kaybolmasına izin verdim ve dudaklarımdan bir sonraki kelimelerin istediği gerçek olduğuna inansın diye gözlerimi büyüttüm.

"Buradayım çünkü tüm boş zamanımı seni izleyerek ve senin gibi olmayı isteyerek geçiriyorum ama sen bana kötü davranıyorsun ve sonsuza kadar benim en iyi arkadaşım olmanı çok istediğim gibi olmayacaksın. Ben de onun yerine sen olmaya karar verdim. Kıymetli Darius'unuzu baştan çıkarmak ve sırf sizi ağlatmak için onu delirtmek için buraya sürünerek başlıyorum. Sonra saçımı bulabildiğim en ucuz, en boktan kırmızı tonuna boyayacağım ve sonunda baş amigo olacağım çünkü neşeli olmayı çok seviyorum. Çoğunlukla bunu sana takıntılı olduğum için yapacağım ama kısmen de sadece hayatını mahvetmek isteyen psikopat bir orospu olduğum için yapacağım. Ona tatlı tatlı gülümsedim ve ellerinde alevler canlandı.

Marguerite onları bana fırlatırken bir çığlık attı ama yerinde tuttuğum hava kalkanıyla çarpıştılar ve bunun yerine duvarlara sektiler. "Seni ucuz kıçlı fahişe!" Bana hırladı, ellerinde daha fazla ateşle ilerledi. "Sen ve aptal kardeşin, biz sizin hiçbir şey ve kimse olmadan büyüdüğünü bildiğimiz halde, buraya öylece gelip lanet olası yerin sahibiymiş gibi davranabileceğinizi sanıyorsunuz. İki grup ebeveyn, seninle kalmaktansa öldü ve sonra seni tutacak kadar sevecek ölümlü bir aile bile bulamadın, bu yüzden seni istenmeyen bir çöp gibi bir yerden bir yere fırlattılar. Öyleyse neden ikiniz kimsenin sizi istemediğini fark etmiyorsunuz?*Burada*herhangi biri?"

Ona doğru bir adım attım, içimdeki öfke büyürken gözlerim kısıldı. Büyüdüğümüzle ilgili söylediği her şey doğruydu ve aşağılamalar canımı yakıyordu ama tiradında benden gerçekten tepki alan tek bir şey vardı.

"Az önce kardeşime hakaret mi ettin?" diye hırladım.

Marguerite üzerime tekrar alevler fırlattı ve alevler, gücünün kör edici bir göstergesi olarak kalkanımın önüne çarptı. Tuttuğum hava büyüsünün onun saldırısına dayanma gücüyle titrediğini hissettim ve diğer elimi uzatıp doğrudan göğsüne bir su sütunu yönlendirirken savunmama daha fazla güç hedefledim.

Marguerite'in ayakları yerden kesildi ve büyü gücümle dolup taşan yatak odasına daldı.

Onu takip ettim ve yerde ona baktım. "Bir daha karşıma çıkarsan bunu hatırlamak isteyebilirsin. Çünkü bana gücünün ölçüsünü fırlattığın hissine kapılıyorum ama ben zar zor yüzeyini çizdim.*Benim*misillemede sihir."

Marguerite yerdeki su birikintisinden bana ters ters baktı ama cevap vermedi. Kapısını aramıza kapattım ve arkamı döndüğümde salondakilerin geri kalanının kapı eşiklerinde durmuş konuşmamızı izlediğini gördüm. Birkaçından fazlası bana değerlendiren bir bakış attı ve hatta bir adam odasına dönmeden önce başını biraz eğdi.

"Umarım beni delirtmekle ilgili kısmı kastetmişsindir." Darius, koridorun sonundaki kapı pervazına yaslanmış duruyordu ve ona doğru yürürken Marguerite'le girdiğim tartışmayı aklımdan sildim.

Ona gözlerimi devirdim. "Rüyalarında."

"Her gece," diye onayladı ve ses tonu yanaklarımın kızarmasına neden olacak kadar ciddiydi.

Karşı koydum ve önünde durdum. "Gidiyor muyuz o zaman?" Son yorumuna cevap vermeyerek sordum.

"Gelip seni alacağımı söylemiştim," dedi yumuşak bir sesle. Kot pantolon ve beyaz bir tişört giymişti ve bana buradan gitmeye hazır görünüyordu, bu yüzden sorunun ne olduğunu anlamadım.

"Öyle mi?" masumca sordum "Mesajın o kadar uzun ve ayrıntılıydı ki, o kısmı kaçırmış olmalıyım."

Darius buna gülümsedi. "Madem buradasın, yola koyulsak iyi olur." Başıyla odasına doğru işaret etti ve benim de onu takip etmemi beklediği açık bir şekilde içeri girdi.

Eşiğin benim tarafımda durdum ve kollarımı kavuşturdum. "Çantanı almanı burada bekleyebilirim, ahbap. Yatak odanı tekrar ziyaret etmekle gerçekten ilgilenmiyorum.

"Buradan gidiyoruz," dedi, sabırsızca beni çağırdı ve isteksizce içeri girdim. Darius yaklaşıp kapıyı arkamdan kapattı ve önlem almak için anahtarı kilide soktu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum, bir kez daha benimle yüzleşmek için döndüğünde ondan uzaklaştım. "Yıldız tozundan geçeceğiz. Xavier ile konuştum ve o, Göksel Konsey'in geri kalanıyla birlikte savaş çabalarına konsantre olurken, onları görme konusunda endişelenmemize gerek kalmaması için, Anne ve Baba'nın birkaç geceliğine şehirde olmadığını doğruladı."

"Bir dakika ne?" Diye sordum. "Beni hiçliğin ortasındaki lüks konağına geri mi götürüyorsun? Yürüme mesafesinde bir yere gideceğimizi düşünmüştüm-"

"Sorun ne Roxy? Seni kaçırmaya çalıştığımdan mı korkuyorsun?" Darius alay etti.

"Sadece bu girişim için bilgi verme konusunda biraz daha açık sözlü olabilirdin diye düşünüyorum."

"Bana kaybetmekle yüzleşmek zorunda kalmamak için yarıştan çekilme yöntemin bu mu?" O sordu.

"*HAYIR.*Ancak-"

Darius elini kaldırdı ve ben cümlemi bitiremeden yüzüme bir tutam parıldayan siyah yıldız tozu fırlattı.

Dünya döndü, etrafımda yıldızlar yanıp söndü ve midem ayaklarımın dibine düştü. Her şey tekrar netleştiğinde botlarım Acruxes'ların yolunun çakıllarına çarptı ve ciğerlerimi temiz gece havası ile doldurdum.

"Ne oluyor be?" Darius bana sırıtırken sordum. "Geri adım atmayacağını söylemiştin."

Gök gürültüsü yüksek sesle düştü ve sağanak bir sağanağın ortasında olduğumuzu fark ettiğimde irkildim. Darius etrafımıza bir ısı kalkanı oluşturmuştu ve yağmur ona çarptığında, bize ulaşmayı başaramadan cızırdayarak yok oldu. Böylesine etkileyici bir büyüyü gelişigüzel kullanması karşısında gözlerim hafifçe irileşti. Bunu kopyalamaya çalışırsam, işe yaramayacağını biliyordum. Ama daha bir yağmur damlası bile üzerimize düşmeden yıldız tozu bizi bıraktığı anda yerine oturtmuştu ve buna hiç aldırış etmiyor gibiydi.

"Cidden bu havada yarışacak mıyız?" diye sordum inanmayarak tek kaşımı kaldırarak. "Korkuyor musun? Her zaman yarışı kaybedebilir ve kazanan olduğumu kabul edebilirsin. Yine de ödülümü isteyeceğim," diye uyardı Darius.

"Aslında bana ne istediğini hiç söylemedin," diye hatırlattım ona.

"Kazandığımda sana söyleyeceğim. Ya da kaybettiğinde..."

"Olmayacak," dedim kararlı bir şekilde. *Görünüşe göre bu çılgın kış fırtınasında ilerliyorum o zaman.*

"Ata binmeden önce içeri girip Xavier'i görmem gerekiyor, aç mısın? Jenkins'e onu uyandırması ve senin için bir şeyler yaptırması için bir mesaj gönderebilir miyim? Güvenlik zaten peşimize düşmesin diye birkaç motosikleti götüreceğimi ona haber vermeliyim." Atlas'ında bir mesaja dokunmaya başladı ve araba yolunda ilerleyerek büyük ön kapıya doğru ilerledi.

malikâne.

"Gerçekten aç değilim." Neden beni beslemeyi teklif ediyordu? "Jenkins kim?" diye sordum, özellikle garip bir sessizlik olmadığından emin olmak için.

“Kahyamız. Babam ona haber verdiğinde geri gelme riskini almak istemediğim için ona önceden haber vermedim. Biraz şansla, gelip beni görmek için her şeyi bırakamayacak kadar meşgul olacak. Pitball saçmalığı yüzünden hala çok kızgın. Neyse ki Nymph saldırısı o gün haberlere hakim oldu, bu yüzden hikaye çok fazla utanç yaratmadı ve bu konuda beni ziyaret etme ihtiyacı hissetmedi. Ama evde olduğumu bilseydi..." Ben cevap vermeyince Darius sustu.

Benden ne söylememi istediğini gerçekten bilmiyordum. Biz buradayken Acrux Baba'nın geri gelmesini istiyor muydum? Asla. Bu yüzden onu gelişimiz konusunda uyarmadığına memnun olduğumu tahmin ettim ama bunun dışında onunla ailesi hakkında konuşmaya başlamanın iyi bir fikir olduğunu düşünmedim. Onlara tam olarak çok yakın görünmüyordu ama kimse ebeveynlerine yönelik hakaretler duymaktan hoşlanmazdı.

"Evet, Pitball oyununun tamamı çılgıncaydı," dedim, lafının tartışmaya yol açmadan gerçekten tartışabileceğim tek kısmına katılarak. "Bana senin Solaria'daki en iyi akademi takımı olduğun söylendi ama sonra öylece kaybettin..."

Darius'un çenesi gıdıklandı ama sakin bir ses tonuyla cevap vermeyi başardı. "Pekala, birkaçımız çeşitli nedenlerle oyundan çıktık," diye mırıldandı. "Ama bu bir daha olmayacak."

*Oh hayır! Nedenini merak ediyorum?*Gülmemek için kendimi zorladım ve gözlerim çizmelerimdeyken karşılık verdim. "Öyleyse bir sonraki maçı kazanmanı izlemek için sabırsızlanıyorum."

"Belki de bu gece seni yendiğim için ödülüm olarak, bir sonraki maçta Geraldine'in yerine benim adımın yazılı olduğu bir gömlek giydirmeliyim," diye önerdi.

"Ödül için istediğin bu mu?" alay ettim. "Kendime ait parlak bir motosiklet için yarışırken mi?" "Ödül olarak istediğim şey muhtemelen masada değil," diye yanıtladı omuz silkerek.

Bununla ne demek istediğini sormak için ona baktım ama karşılığında bana verdiği bakış, bilmek isteyip istemediğimden emin olmama neden oldu.

Darius bana öyle bir gülümsedi ki midem bulandı ve malikânenin kapısını açtı, sanki çok terbiyeliymiş gibi kapıyı benim için tuttu.

Yanından geçtim ve o kadar yakından takip etti ki nefesini ensemde hissedebiliyor, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyordum.

Önümdeki devasa giriş holüne ve geniş merdivenlere bakarken dudağımı ısırdım. Kendimi bir kase fıstıktaki bezelye gibi hissettim. Buraya sığmadım. Ben sıfırdan daha azıyla büyümüştüm ve onun o kadar çok parası vardı ki, eski hayatımda benim için hırsızlık yapmaya bile teşebbüs edemeyecek kadar zengindi.

Tam daha fazla garip hissedemeyeceğimi düşünürken, Jenkins penguen kostümü giymiş kahrolası bir hayalet gibi merdivenlerin altındaki gizli bir kapıdan çıktı.

"Ceketinizi alabilir miyim, Bayan Vega?" diye sordu uşak, başını bana doğru eğerek. "Ah, şey...

tabii." Uşağın bakışları açıkta kalan karnımda öyle kısa bir kaş çatmayla gezinirken, deri ceketimi omuz silktim ve ona verdim. Her halükarda, Acrux'ların oğullarının eve getirmesini isteyeceği türden bir kız olmadığımı tahmin ediyordum. Yine de, onu kuzeniyle evlendirmeyi planladıkları için, bunun için gerçekten endişelenmelerine gerek olmadığını tahmin ettim.

"Hanımefendiyi nerede ağırlayacaksınız, Efendi Acrux?" diye sordu Jenkins, Darius'un önünde eğilerek.

Beni merdivenlere doğru çekerken bir kolunu belime dolayarak, "Odalarımda olacağız," diye yanıtladı.

"Hemen içecekler gönderilecek." Jenkins tekrar eğildi ve ceketimi yanına alarak geri çekildi. Atlas'ımın cebimde olduğunu çok geç fark ettim ama o gitmişti. Zaten buna gerçekten ihtiyacım olmadığını tahmin etmiştim.

Darius beni merdivenlere doğru iterken yanımda kaldı ve büyüsü, aramızda asılı duran bir soru gibi benimkine çarptı.

Boynumun arkasından sıcaklık yükselirken onu ittim ve beni artık kolunun kafesinde tutmamak için elinden kaydı.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordum ona şüpheli bir bakış atarak.

"Bu sabah beni içeri aldın," diye hatırlattı alçak sesle. "Neden bana o zaman bu kadar kolay güvendin de şimdi güvenmiyorsun?"

Rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim. "Sana o zaman güvenmemiştim. Yarı uykulu yarı sarhoştum ve otuz saniyeliğine senin nasıl bir pislik olduğunu unuttum. Yine de bana gerçeği yeterince çabuk hatırlattın."

"Ama yine de beğendin. Beni içeri aldığında hâlâ o heyecanı hissediyordun," diye ısrar etti ve bunun doğru olduğunu gerçekten inkar edemedim. Benim büyümü onunkiyle karıştırmak yakışıksızlığın sınırındaydı; Gücünü içime akıttığında yaşadığım heyecan baş döndürücü ve bağımlılık yapıcıydı. Etimin her santimini aydınlattı ve içimde onun yanında kabul etmeyi reddettiğim arzuları uyandırdı. İşte tam da bu yüzden bu gece tekrar etmeyecektim.

Görünüşe göre bunu beğenen sensin, diye alay ettim, onu uzun bir koridor boyunca takip ederek, ona bunun ötesinde cevap verme zevkini tattırmadım.

Darius elinden bıraktı ama dudaklarında dolaşan gülümseme buna inanmadığını gösteriyordu.

Devasa binada dolaşırken ayak seslerimiz etrafımızdaki boşluğu doldurdu ve sonunda sessizliğin daha rahatsız edici bir şeye dönüşmesine izin vermektense konuşmak zorunda kaldım.

"Böyle bir yerde büyümek nasıl bir şey?" Yanından geçerken duvardaki kocaman bir portreye bakarak sordum. Baba Acrux daha genç, sert görünüyordu, bir sandalyede oturuyor ve izleyiciye dik dik bakıyordu.

"Biz çocukken dadılarla ve özel öğretmenlerle çok zaman geçirirdik, çoğunlukla kendi kızlarımızı görürdük.

yemek için ebeveynler. Hayal edebileceğim herkesin çocukluğuyla hemen hemen aynıydı; evin kendi kanadımızda kaldık ve isteyebileceğimiz her şeye sahiptik."

"İsteyebileceğin herhangi bir şeye sahip olmak, kimsenin çocukluğundakiyle hemen hemen aynı değil," diye mırıldandım.

"Hiçbir referans noktam yok, bu yüzden gerçekten söyleyemem ama sanırım haklısın. Zaten yeterince mutluyduk. Biz gençken."

"Ve daha sonra?" Sordum çünkü görünüşe göre dürtüklediğin adam sana her an saldırabilecek huysuz bir pislik olsa bile meraklı bir kaltak olmayı bırakamıyorsun.

"Büyüdükçe sorumluluklarımız hakkında daha fazla şey öğrenmek zorunda kaldık ve ben de babamla birlikte Göksel Konsey'deki koltuğuna oturduğumda benden ne bekleneceğini öğrenmek için giderek daha fazla zaman harcamak zorunda kaldım. Yani çocuk olmak için çok daha az zaman vardı. Senden ne haber? Ölümlü dünya içinde büyümek nasıl bir yerdi?" diye sordu, gerçekten ilgilendiğini belirten bir bakış atarak.

"Çocuk olmak için de fazla zamanımız yoktu," diye mırıldandım, çocukluğumuzdaki bok fırtınası hakkında ayrıntılara girmek istemiyordum. Bir yerden bir yere o kadar sık zıplıyoruz ki başımız dönmeyi hiç bırakmadı. Sosyal hizmet uzmanlarından, şu veya bu çiftin bizi evlat edinmek ve bize asla yürümeyecek gerçek bir yuva vermekle ilgilendiklerine dair sözler. Fazladan sandalyelerde harcanan Noeller, aile fotoğraflarından kolayca kırpılabileceğimiz masanın en uzak ucuna alelacele eklendi ...

Darius beni kıvrımlı bir merdivenden yukarı çıkardı ve bana sürekli attığı bakışları anlamlı bir şekilde görmezden geldim.

"Neyi kaçırdığını gerçekten bilmeden Solaria'yı özlediğini hiç hissettin mi?" O sordu.

"Var olduğunu bile bilmediğimiz bir şeyi nasıl gözden kaçırabiliriz?"

"Sadece ölümlü dünyayı ziyaret ettim ve orada olduğum süre boyunca göğsümde sanki yanlış yerde olduğumu biliyordum. Etrafımdaki büyü eksikliği boğucuydu ve şehirleri o kadar büyüktü ki geceleri yıldızları görmek neredeyse imkansızdı..."

Bunu düşünürken dudaklarımı büzdüm. Belki de haklıydı; Büyürken kesinlikle hiçbir yere ait olduğumu hissetmemiştim ama bunu bizim durumumuza bağlıyordum. Aslında hayatımda bu duygunun kaybolduğu tek zaman, Orion'un bizi Solaria'ya geri getirmesiydi.

"Belki. Akademiye gelmeden önce hiç bir evim varmış gibi hissetmemiştim," diye itiraf ettim. Geldiğimizden beri bunu elimizden almak için elinden gelen her şeyi yaptı. Onunla ilgili her şey her zaman sadece buna geri dönüyordu.

Darius benim için bir kapı açtı ve kendimi kıvrımlı duvarları olan devasa bir odada buldum. Odaya bir kral yatak hakimdi ve her şey lacivert tonlarında dekore edilmişti. Oldu bir

yetişkin odası ama bununla ilgili bir şey küçük çocuk da çığlık attı. Yüksek bir rafta, bir kitap yığınının üzerinde ahşap bir tren duruyordu.

Başka bir rafta sıra sıra Pitball ödülleri vardı ve ben yavaşça onlara doğru yürüdüm.

Bakışlarım duvardaki çerçeveli fotoğraflara takıldı. Her birinde dört erkekten oluşan aynı grup. Mirasçılar her yaşta esir alındı; beşikte yan yana yatan dört küçük bebek her çekimde biraz daha yaşlanıyor. Bakışlarım, yakıcı güneş altında bir derenin kenarında oynayan, yaklaşık altı yaşlarında oldukları bir fotoğrafa ilişti.

Caleb'in altın rengi bukleleri onu küçük bir melek gibi gösteriyordu, Seth yüzünde toprak ve dizlerinde çimen lekeleriyle kıyıda pis pis yatarken, dizine kadar suda gülüyordu. Max o kadar geniş gülümsedi ki, içinden akan mutluluğu neredeyse hissedebiliyordum ve Darius o kadar ciddi görünüyordu ki, atış dışı bir şeyi işaret ederken dudakları somurtarak gülmek zorunda kaldım.

Resmi işaret ederek, "Huysuz olan sendin," dedim ve Darius omzumun üzerinden bakmak için arkama yaklaştı.

Hafifçe kıkırdadı. "Her zaman değil. Ama Seth, sabahtan beri kurduğumuz bir kampı, tam ortasında kocaman, şişman bir kurt adam yavrusuna dönüşerek yerle bir etmişti. Tarikatı ilk ortaya çıktığında o kadar beceriksizdi ki, ya haber vermeden bir kurda dönüşerek ya da o kadar heyecanlanarak kendi ayakları üzerine düşüp kaosa neden olarak sürekli olarak her şeyi kırıyordu.

Bir kahkaha attım. "Bana anlat." Omzumun üzerinden ona baktım ve karanlık bakışları beni onunkilere sabitledi. "Darcy her zaman..." Kaşlarımı çattım, ona neden çocukluğumuzu anlatacağımı merak ediyordum ama o sadece bana daha da yakınlaştı ve beni bakışlarının tuzağından kurtarmayı reddetti.

"Her zaman ne?" Sanki söyleyeceğim herhangi bir şey dünyadaki en ilginç şeymiş gibi nefes aldı.

Dudaklarım aralandı ve içimden bir parça ona söylemek istedi. Kaşlarımı çatıp yüzümü buruşturdum ve onunla neden bunları konuştuğumdan bile emin olamayarak başımı biraz salladım.

Darius bana uzandı, parmakları benimkilere sürtündü ve parmağını baş parmağıma dolayıp avucumun ortasında sıyırırken midemin alt üst olmasına neden oldu.

Küçücük temas noktasında tüm vücudumda bir enerji ürpertisi dosdoğru titredi, ondan uzaklaşmayı başaramayınca kalbim şaşkınlıktan küt küt atmaya başladı.

Bana çok yakındı, ona baktığımda sedir ve duman kokusu beni boğuyordu. Hareket etmem gerekiyordu. Geri adım atmak zorunda kaldım. BEN-

"Sizi burada duyduğumu sandım," Xavier'in sesi sözümüzü kesti ve sanki yapmamamız gereken bir şeyi yaparken yakalanmışız gibi Darius'tan irkilerek uzaklaştım ve arka köşedeki bir kapıdan içeri adımını atan Xavier'e bakmak için döndüm. odanın. "Ah, üzgünüm, misafiriniz olduğunu fark etmemiştim-"

Geri geri gitmeye başladı ama Darius dosdoğru ona doğru ilerledi ve ben onu sımsıkı kucakladı.

beceriksizce duvarın yanında oyalandı.

Xavier geri çekilirken kardeşine gülümsedi ve ikisi bana bakmak için döndü. "Partide bir süre

Roxy ile tanıştın," diye kısaca hatırlattı Darius ona. "Bisikletlerimde bana karşı bir yarışı kaybetmeye geldi."

Cevap verme zahmetine girmeden hafifçe kıkırdadım.

"Evet hatırlıyorum. Seni unutmak kolay değil," diye ekledi Xavier, bana utangaç bir gülümseme sunarak. "Sen de değilsin," diye yanıtladım. "Darius'un tamamen iğrenç olmayan biriyle akraba olduğuna hala inanamıyorum."

Xavier güldü, Darius ise neredeyse gülecekti ki bu çok tuhaftı.

"İçki mi istedin?" Darius, odanın karşı tarafında, Jenkins'in vaat ettiği içeceklerin olduğunu fark etmediğim bir masayı işaret ederek teklif etti. O arkadaş hızlı çalıştı.

"Elbette," Xavier bir tane almak için odanın karşısına geçti ve ben de pusuya yatmak zorunda kalmamak için onu takip ettim. "Konakta hayat nasıl?" Ona sordum, bir kola talep ederken başka ne söyleyeceğimden pek emin değildim. Darius, sonunda omuz silkmeden önce kardeşiyle yüklü bir bakış attı.

Xavier, "Babam son zamanlarda biraz meşgul, bu yüzden çok yalnızım," dedi.

"Sanırım gelecek yıl Zodiac'a gelmeyi dört gözle bekliyorsun?" Diye sordum. "Sizi zengin çocuk kulenizdeki hayatın can sıkıntısından kurtarmak için."

"Şey... evet," dedi Xavier beceriksizce, tekrar Darius'a bakarak. "Orada

olman güzel olacak," dedi Darius kararlı bir şekilde.

"Elbette," dedi Xavier ama havası pek yerinde değilmiş gibi görünüyordu.

"Akademi'ye gelmek istemiyor musun?" Merakla sordum.

"Elbette yaparım." Xavier koca bir bardak kola içti ve ben bir şeyleri kaçırdığımdan emin olarak ikisine gözlerimi kısarak bakarken Darius bana bakmadı.

Xavier konuyu değiştirmeye zorlayarak, "Yani, babam senin ve kardeşinin her an Ejderha olarak ortaya çıkacağınıza dair bir teori olduğunu söyledi," dedi.

"Belki," dedim omuz silkerek, içkimi dudaklarıma götürürken.

"Eğer bir Ejderhaysan, belki Darius'la evlenip onu Mildred'den kurtarabilirsin," diye önerdi Xavier gelişigüzel bir şekilde.

Kolamı yarı yarıya yuttum ve öksürürken hızla kolamı yere bıraktım. Kahretsin, hayır, dedim bir kez konuşabilir hale geldiğimde. "Mildred ona hoş geldin. Düğünlerine önden bir koltuk istiyorum ki kıçımdan gülebileyim ama katılmamın tek nedeni bu."

Konuşmanın gidişatından rahatsız görünen Darius, ağabeyine kaşlarını çattı. "Roxy şimdiye kadar tanıştığım en sinir bozucu kadın olmasa ve onun pek çok kişilik kusurunu onunla evlenmeyi düşünecek kadar uzun süre görmezden gelebilseydim bile, fark etmezdi," dedi düz bir ses tonuyla. “O saf değil

kanlı. Annesi bir Harpy'ydi ve babası bir Hydra'ydı. Deli deyip geçmeyin. Babamın onu bir an bile dikkate alacağını sanmıyorum, sence?”

"O haklı," diye hemen onayladım ve sonunda Darius Acrux ile hemfikir olabileceğim bir şey buldum; Birbirimizle evlenme fikrinin iğrenç olduğu konusunda ikimiz de kesinlikle hemfikir olabilirdik. Bir an için dar tişörtüne baktım, kollarının altındaki dövmeler dikkatimi çekti. Demek istediğim, evet, seks kesinlikle ateşli olurdu ama geri kalanı berbat olurdu. Yani hiçbir yolu yoktu.

"Ben saf değilim," dedim, amacımı yerine getirmek için. “Benim hakkımda temiz ve masum hiçbir şey yok. Bir prenses olabilirim ama tacım altın ve mücevherlerden değil kırık, kirli şeylerden yapılacaktı. Acrux Baba için asla yeterince iyi olamam. Ve bu benim hoşuma giden yol.

Darius buna karşılık olarak sırıttı ve Xavier de eğlenmiş görünüyordu.

"Aslında yarışa gitmeden önce aşağı inip bir şeyleri kontrol etmem gerekiyor. Bana Roxy'ye eşlik edebilir misin? diye sordu Darius, çoktan kapıya yönelmiş olan kardeşine.

"Ah, şey... bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?" Xavier endişeyle sordu, kardeşine bakmadan önce bana bir bakış attı. "Eğer ben..."

"Yapmayacaksın," diye yanıtladı Darius kendinden emin bir şekilde. "Kontrol sende. Ne kadar çok pratik yaparsanız o kadar iyi. Ve uzun kalmayacağım. İkimiz de başka bir şey söyleyemeden kapıdan dışarı çıktı ve bunun ne hakkında olduğunu merak ederek Xavier'e biraz beceriksizce gülümsedim.

"Yani..." dedi benden uzaklaşarak. "Sen ve Darius artık arkadaşsınız, ha? Ondan nefret ettiğini sanıyordum?”

"Ew," diye cevapladım, burnumu kıvırarak. Ondan nefret ediyorum. Ben sadece ondan parlak bisikletlerinden birini kazanmak ve ağladığında gülmek için buradayım."

“İçeri girmiş gibiydim...”

Bu düşüncesinden vazgeçmesine yetecek kadar kaşlarımı çattım ve Xavier güldü. "Tamam, sen

ve Darius yok," diye hemen onayladı. "Ama istediğin bu değilse mahvolmuş olabilirsin çünkü sana nasıl baktığını gördüm ve Darius her zaman istediğini bir kez aklına koyduğunda alır."

"İğrenç, ahbap, beni fırlatacaksın," dedim yüzünü buruşturarak. "Ve seni temin ederim ki, ben ve kardeşin arasındaki nefret tamamen karşılıklı. İkimiz de başka bir şey istemiyoruz.”

Bunu söylerken, onun kollarında uyandığımı ve birkaç uzun dakika gerçekten oraya aitmişim gibi hissettiğimi hatırlamadan edemedim. Tabii ki akşamdan kalmaydım ve kafam karışmıştı, bu yüzden bu hiçbir anlam ifade etmiyordu ve bu düşüncenin neden çılgınca olduğu bana yeterince çabuk hatırlatılmıştı.

Boğazımı temizledim ve içkimi masaya koydum.

"Peki, Darius'un saçını örmesini beklerken ne yapacağız?" Diye sordum.

"Err, bilmiyorum, gelip odamda Xbox oynamak ister misin?" Xavier geriye doğru bir adım attı.

Kapıdan çıktı ve ben omzunun üzerinden ötesindeki karanlık boşluğa baktım.

"Alınma ahbap ama orası tam bir erkek çukuru gibi görünüyor. Yıkanmamış spor çoraplarının kokusunu buradan alıyorum ve zaten Xbox oynamaya nereden başlayacağımı da bilmiyorum." Büyürken oyun konsollarında tuhaf bir dönüş yaşadım ama bu gerçekten bana göre değildi.

Xavier güldü ve sırtını duvara yaslarken kollarını kavuşturdu. "Peki o zaman ne öneriyorsun? Bir süredir odalarımdan gerçekten çıkmadım ve eğlence fikirlerim azalıyor.

"Kulenize kapatılmış Rapunzel gibisiniz," diye dalga geçtim. "Ama uzun altın saçlar yerine bir Xbox'ınız ve çok fazla zamanınız var."

"Yarısını bile bilmiyorsun," diye mırıldandı.

"Pekala, çocukken buralarda eğlenmek için ne yapmaktan hoşlanırdın? Ergenlik kaygısı devreye girmeden önce.

Xavier uzun bir süre bana gerçekten hiçbir şey düşünemiyormuş gibi baktı, sonra dudaklarında bir sırıtış belirdi. “Merdivenlerden aşağı kayan tepsi yarışları yapardık” dedi. "Ama muhtemelen şu anda bunun için çok büyüğüz."

"Pfft, Darius tüm yedek kasları ve o şişkin kafasıyla muhtemelen çok iri ama eminim *Biz* idare edebilirim,” dedim.

Xavier'in gözleri bir an haylazlıkla parladı ama sonra cesareti kayboldu ve başını iki yana salladı. "Bu aptalca bir fikir."

"Hadi ama Rapunzel, bırak saçlarını," diye yalvardım. “Sadece terk edilecek bir yarış vaatleriyle buraya kadar sürüklendim. Ve eğlenmemi sağlamakla görevlendirildin.

"Sana eşlik etmem gerektiğine oldukça eminim-"

"Eğlence ima edildi," dedim. "Bunu söylemek zordu çünkü Darius'un yüzünde her zaman o kadar ciddi bir bok ifadesi vardı. Ama kesinlikle küçük baskıdaydı.

Xavier gülümsedi ve o pes ederken ben de gülümsedim.

"İyi. Bir yarış. Ama seni uyarıyorum, ben şampiyonum, bu yüzden kaybetmek üzeresin.”

"Getir," diye alay ettim.

Xavier odasına geri döndü ve bir dakika sonra, muhtemelen küçük bir araba almaya yetecek kadar değerli iki büyük gümüş tepsiyle yeniden ortaya çıktı.

"Neyse ki hizmetkarlar yemekten arta kalanları almaya gelmediler," diye açıkladı Xavier onları bana uzatırken sırıtarak. Darius'un yatağına gitti ve şilteyi çerçeveden çekmeden önce yorganla yastıkları yere fırlattı. Ağabeyi kadar güçlü olmayabilirdi ama kendi başına açıkça güçlüydü ve salona geri dönmeden önce ağır şilteyi odanın diğer tarafına kolayca sürükledi.

Arkasından onu takip ettim ve şilteyle birlikte kıvrımlı merdivenlerden aşağı inerken bana beklememi söyledi.

Birkaç dakika içinde yüzünde bir sırıtışla bana geri döndü ve elini tepsisine götürmeden önce koyu buklelerini geriye itti.

"Bunu yıllardır yapmadım," dedi. "Sen kötü bir etkiye sahipsin." "Hiçbir

fikrin yok," diye kabul ettim.

"Darius'un senden neden hoşlandığını anlayabiliyorum."

"Ew, hayır, kes şunu," dedim ürpermiş gibi yaparak. "Kazanmak üzere olduğumu bildiğin için beni oyunumdan uzaklaştırmaya çalışıyorsun."

İki tepsiyle merdivenlerin başına geçtik ve kalbim beklentiyle daha hızlı atmaya başladı.

"Bunu yapmak istediğinden emin misin?" Xavier biraz gergin bir şekilde sordu. "Şiltenin altına bir çarpma yastığı yaptım ama hep duvarlara toslardık. Yaralanabilirsin..."

"Pekala, Acrux Baba onun için Vegas'tan birini öldürmeyi başarırsan ne kadar gurur duyacağını bir düşün," dedim.

Xavier sırıttı ve yarışmaya hazırlanırken tepsisini merdivenin tepesine taşıdı. Hızlıca onu taklit ettim, en üst basamağın kenarında sallanırken iki yanımdaki kulpları kavradım.

"Üç, iki, bir-" Xavier öne doğru eğildi ve merdivenlerden aşağı hızla inerken haykırdı. Biraz daha temkinliydim ama tepsi kenardan aşağı dökülünce, dönen merdivenden hızla aşağı yuvarlanırken heyecandan çığlık atmaktan kendimi alamadım.

Etrafta ve etrafta uçtum, saçlarım merdivenlerin dibindeki şilteye çarpmadan ve üzerinden yuvarlanırken gülmeden önce arkamda topladım.

Xavier elimi tuttu, beni dik bir şekilde sürükledi ve o kadar geniş sırıttı ki bir an için neredeyse parlıyormuş gibi göründü.

"Yine," diye talep etti. "Bu sefer başlangıç çizgisinde tavuk boku gibi davranma."

Gülerek tepsimi aldım ve onun yanında merdivenlerden yukarı koştum.

Tepsilerde yeniden diziliş yaptık ve oyunun zevkiyle kalbim gümbür gümbür atmaya başladı. İkincisinde, onunla aynı anda ağırlığımı öne verdim ve merdivenlerden yan yana, kahkahalar atarak indikten sonra alttaki şilteye döküldük.

Xavier başını sallarken, "Onu ben kazandım," diye haykırdım.

"Arzuluyorsun."

"Tamam, dolandırıcı. Bahsi yükseltelim." Tepsimi aldım ve yanımdaki merdivenlerden yukarı koşarken sırıttı, cildi neredeyse yeniden parlıyor gibiydi. Hayal mi görüyorum diye kendi kendime kaşlarımı çattım. Daha önce hiç böyle parlayan bir ejderha görmemiştim.

Kendimizi bir kez daha merdivenlerin başında konumlandırdık ve arkamdan bir avucu kaldırdım.

"Bizi iteceğim," dedim yaramazca sırıtarak.

Xavier o kadar geniş gülümsedi ki bu beni güldürdü. Onunla ilgili bir şey beni kendine çekti. Kardeşinden o kadar farklıydı ki bu doğru değildi. Onu pek tanımasam da, onunla takılmak eski bir dostla takılmak gibiydi.

"Sıkı tutun." Hava büyümü kullandım ve bizi merdivenlerden aşağı itmesi için yönlendirdim.

Heyecanımdan biraz fazla zorladım ve sihir sırtıma çarpıp en üst basamaktan atlarken neredeyse bizi yerden kaldırdığında çığlık attım.

Xavier de bağırdı ve dönen merdivenlerden o kadar hızlı indik ki, bulanıklaştık.

Tepsi son basamaktan kaydı ve doğruca duvara doğru uçarken çığlığım yükseldi. Ellerimi tekrar havaya kaldırdım ve şilteye geri düşmeden önce sıçramak yerine bir hava büyüsü yastığından sektik.

O kadar çok gülüyordum ki zar zor nefesimi tutabiliyordum ve arkamı dönüp yanımdaki Xavier'e baktığımda onun o kadar parladığını gördüm ki, gerçekten de etrafındaki alanı aydınlattı.

"Kahretsin dostum," dedim kahkahalarımın arasında. "Pırıl pırılsın." "Ne?" Xavier nefesini tuttu, ellerinin ve dizlerinin üzerine tırmandı. "Hayır değilim!"

Daha çok güldüm. "Evet öylesin! Daha iyisini bilmeseydim, bir Pegasus'a dönüşmek üzere olduğunu söylerdim!

Xavier'in gözleri panikle açıldı ve başını sallayarak ayağa kalkmaya çalıştı ama bunu başaramadan vücudunu bir titreme sardı ve kıyafetlerini parçaladı.

Önümdeki parıldayan leylak rengi Pegasus'a bakarken ağzım açık kaldı. Boynunda hâlâ yarım bir tişört asılıydı ve at gibi gözleri panikle parlıyordu.

Ona baktığımda gülümsemem genişledi. Muhtemelen hayatımda gördüğüm en güzel Pegasus'tu.

"Pekala," diye nefes verdim. "Senden bu kadar çok hoşlanmama şaşmamalı. Pislik Ejder genlerini atladın!" Gökkuşağı kanatlarını küçük koridorda sımsıkı sıkıştırıp toynaktan toynağa geçerken ona sırıtarak ayağa kalktım.

"Sanırım ölümlüm kendini gösteriyor çünkü şu anda senin at gibi kulaklarını gıdıklamak istiyorum," diye alay ettim ona yaklaşarak.

Xavier ihtiyatla bana baktı, kulakları seğirirken başını eğdi ve yavaşça benim kişisel alanıma girdi.

"Cidden?" Bana söylediğimi yapma şansı veriyormuş gibi görünerek sordum.

Usulca kişnedi ve elimi uzatıp burnunun ortasından yukarı doğru gezdirirken sadece daha çok sırıtabildim.

Xavier derin bir nefes verdi, gözleri neredeyse kalbimi kıracak şekilde benimkilere saplandı.

"Neden bu kadar üzgün görünüyorsun?" Söz verdiğim gibi parmaklarımı başının yanından aşağı kaydırıp kulağını gıdıklarken fısıldadım.

Burnunu omzuma dayadı ve bu temas için can atıyor gibiydi. Kollarımı boynuna doladım ve neden ağlamak istediğimi anlamaya çalışarak onu sıktım.

Darius arkamdan, "Kahretsin," diye mırıldandı ve ben de şaşkınlıkla ona bakmak için başımı çevirdim. "Roxy..." Dudaklarını araladı ve bir an sadece bana baktı, gözleri Xavier'de yer değiştirdikten hemen sonra gördüğüm paniğin aynısıyla doldu.

"Ne?" diye sordum, parmaklarımı Xavier'in yelesi üzerinde gezdirerek.

"Yapamazsın... lütfen onu bu şekilde gördüğünü kimseye söylemeyeceğine söz ver," diye yalvardı Darius, bana doğru uzandı ve ne yapacağını bilemiyormuş gibi elini tekrar bıraktı.

"Ne gibi?" Karışıklık içinde sordum.

"Öldürmene neden olabilecek bir sırra rastladığında bunun farkına bile varmayacağına güven," diye mırıldandı. "Xavier'in bir Ejderha olmadığını kimse bilemez."

"Neden?" İnanamayarak sordum. O çok güzel. Ve huysuz bir Ejder olmaktansa bir Pegasus olmayı çok daha iyi tercih ederim."

Xavier aniden Fae formuna geri döndü ve kendimi çok çıplak bir çocuğun kollarında bulduğumda şaşkınlıkla ciyakladım. Beni öyle bir sıktı ki nefes almakta güçlük çektim.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı kulağıma.

"Ne için?" Tam bir kafa karışıklığı içinde sordum, ona gerçekten sarılmadım çünkü gerçekten çıplaktı. Beni bırakmayı reddettiği için beceriksizce sırtına vurmayı seçtim.

"Gözünü bile kırpmadığın için. Aslında bunda iyi bir şey olduğunu düşündüğün için. Xavier arkasına yaslandı ve tamamen kırılmış birinin gözlerine baktım.

"Xavier," diye soludum, bir anlığına elimi yanağına koyarak, gözlerindeki acıya nasıl tepki vereceğimi bilemeyerek.

Başımın tepesine bir öpücük kondurdu ve beni bıraktı, ben başka bir şey söyleyemeden hızla merdivenlerden yukarı çıktı. Yatak odasının kapısı kapandı ve bana, ayı gelip bize ninni söylemesi için çağırmışım gibi bakan Darius'la kalakaldım.

Bana öyle bakmayı kes, dedim kollarımı kavuşturarak, onun da bana sarılmakla ilgili tuhaf fikirleri olabilir diye, çünkü bir an gerçekten de öyle göründü.

Darius derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi.

"Xavier'in Yoldaşlığı ortaya çıktığından beri yaşadığı zorluğu hayal bile edemezsiniz. Babam..." Başını iki yana salladı, belli ki bu konuyu detaylandırmamaya karar verdi ama Acrux Baba'nın bu durum hakkında tam bir pislik olduğunu hayal etmek zor değildi. "Teşekkür ederim," diye ekledi. "Xavier'in birinin onu olduğu gibi kabul edebileceğini gerçekten görmesi gerekiyordu."

"Sorun değil," dedim gözlerimi ondan kaçırarak çünkü o anda benden hiç nefret ediyormuş gibi hissetmiyordu ve bu çok tuhaftı. “Rujunu tekrar sürmeyi bitirdin mi? Artık yarışa gidebilir miyiz?”

Darius homurdandı ve arkasını dönüp beni arkasından çağırdı. "O

zaman şimdi kaybetmeye hazır mısın?" O sordu.

"Neye inanmak istersen." Omuz silktim. Onunla dalga geçmeme gerek yoktu, kıçını kolayca döverdim ve sonra ben parlak yeni bisikletimle uzaklaşırken sözlerini yerdi.

Darius düşüncelere dalmış gibi göründüğünde koridorlarda sessizce ilerledik ve biz içeri girdiğimizden beri fırtınanın dinip hafiflemediğini merak ettim.

Ön kapıya giden merdivenlerden inerken Darius, "Xavier'in sırrını saklamakla ilgili söylediklerimde ciddiydim," dedi. "Babam-"

"Sorun değil," dedim hemen, beni kabul etmem için tehdit etmesine gerek duymadan. "Neden önemli olduğunu anlamıyorum ama Xavier'i incitecekse kimseye söylemem. Aslında ondan hoşlanıyorum ve benim yüzümden acı çekmesini istemem.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Darius ve bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum ama sadece omuz silktim, arkama bakmadım. Zaten onun için yapmıyordum.

Jenkins, deri ceketimle merdivenlerin başında bekliyordu ve ben de teşekkür ederek ceketimi ondan aldım.

Darius ön kapıdan geri dönmedi ama beni alanın diğer tarafında yer altı otoparkına inen bir merdivenin olduğu bir kapıya götürdü.

Soğuk alana doğru ilerlerken etrafımızda ışıklar yanıp söndü. Lüks araçlarla dolu yankılanan park yerinde uzun adımlarla yürüdü ve ben de burayı soyarak ne kadar zengin olabileceğimi hayal etmekten kendimi alamadım. Evin kullanılmayan bölümlerinden birkaç altın resim çerçevesi ve eşya çalarak muhtemelen ömür boyu hapse atılabilirdim ve onlar soyulduklarını asla fark etmeyeceklerdi.

Darius'u asansörün solundaki metal bir anahtar dolabına kadar takip ettim ve ben onu izleyip ezberlerken o kilidi açmak için şifreyi girdi. *1678#43.*

Ne yaptığı hiç ilgimi çekmiyormuş gibi esnedim ve son bir saat içinde aldığım mesajlara göz atmadan önce cebimden Atlas'ımı çıkardım ve kodu notlar bölümüne ekledim.

Caleb:

Bu gece gücüm azalıyor tatlım. Bana yardım etmek ister misin?

Caleb:

Zamanına değmesini sağlayacağım...

Onu Terra House'daki yatağında gömleksiz yatarken gösteren bir resim izledi ve ben de sırıtarak dokundum.

bir cevap çıktı.

Tory:

Üzgünüm, bu gece daha iyi bir teklif aldım. Ama başkasını ısırmaktan çekinmeyin, hiç umurumda değil. Ayrıca, bugün oyunumuzu kaybettin, bu yüzden kazanana kadar dişlerini bana sokamazsın...

Caleb:

Ne daha iyi teklif? Dişlerimi sana sokmama izin vermezsen, başka bir şeye ne dersin? ;)

Cevap vermeden önce gülümsememi bastırmak için alt dudağımı ısırdım.

Tory:

Bu gece olamaz. Ama yarın beni her zaman yakalamaya çalışabilirsin...

Caleb:

Beni öldürüyorsun. Neden şimdi Ignis'e gelmiyorum ve Havadan önce rahatlamana yardım edebilirim. Duruşma yarın mı?

Tory:

Sana söyledim, daha iyi bir teklif aldım. Kampüste bile değilim.

Atlas'ı tekrar cebime koydum ve başımı kaldırdığımda Darius'un beni izlediğini gördüm. "Seni arkadaşlarından mı uzaklaştırıyorum?" alay etti.

“Bu onlardan biri*senin*arkadaşlar aslında O çok ısrarcı.”

Darius bana bakarken çenesi kasıldı. "Hangisini istersin?" "Ne?"

Kaşlarımı çatarak sordum.

Bisikletlerin park edildiği parkın diğer ucunu işaret etti. "Bir bisiklet seç." "Ah doğru."

Dudaklarımı büzdüm ve beklentiyle uzuvlarımdan akan biraz adrenalinle parıldayan mükemmelliklerini izleyerek süper bisikletlere doğru yürüdüm.

Atlas'ım cebimde tekrar tekrar çalmaya başladı ve Darius sinirli bir şekilde alçak sesle homurdandı. Kendi Atlas'ını kaldırdı ve bir şeyler yazmaya başladı ama benim dikkatim bisikletlerdeydi.

Dizideki en değerli motosikleti seçmek cazip geliyordu ama bakışlarım şimdiye kadar yapılmış herhangi bir süper bisikletin en yüksek hızlarından birine sahip olduğunu bildiğim zifiri karanlık bir Hondusa'ya takıldı. Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve doğruca ona doğru yönelip parmak uçlarımı şık gövde üzerinde gezdirirken kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Bu güzelliğe binmeyi düşünürken yüzümdeki geniş gülümsemeyi saklamaya bile çalışmadan Darius'a bakmak için döndüm.

Atlas'ını cebine geri koydu ve benimki ping atmaya devam etti ama ona bakarken onu görmezden geldim. Kaşlarını çattı ve bana gülümseyerek bir adım daha yaklaştı.

"Bunu beğendin mi?" diye sordu, bakışları tekrar bana dönmeden önce motosikleti taradı. "Evet," diye yanıtladım, eyere tüneyip gözümden tutarak, onun bana ait olduğunu iddia ederek. "Onu senden kazanmaktan gerçekten keyif alacağım."

"Kaybettiğinde yüzündeki o gülümsemeyi silmekten gerçekten zevk alacağım," diye yanıtladı, alaycı bir ses tonuyla.

Bana daha da yaklaştı, ellerini oturduğum yerin iki yanına koydu ve vücuduyla beni kafese aldı.

"Kazanırsan bana ne istediğini söyleyecek misin?" Diye sordum.

"Satın alamayacağım bir şey," diye yanıtladı biraz daha yaklaşarak. "Sadece istesem bana vereceğini sanmam."

"Ne?" Şimdi bana o kadar yakındı ki, aralarındaki havada dans eden sıcaklığını hissedebiliyordum. biz.

Bakışları kısa bir an için ağzıma kaydı ve kalbim kendiliğinden yerinden fırladı. "Bekleyip ne zaman kazanacağımı görmen gerekecek."

Darius kendi bisikletini seçerken geri çekildi ve benden uzaklaştı.

Kafamı etrafıma yerleştirdiği sisten arındırmaya çalışırken derin bir nefes aldım ve Atlas'ım tekrar tınladı.

Cebimden çıkarıp gelen mesajlara baktım. Caleb'in birkaç gömleksiz fotoğrafı ve benimle yapmak istediği şeylerin vaatleri vardı, ardından Darius'la çıkıp çıkmadığımı doğrulamamı isteyen başka bir mesaj geldi. Şaşkınlıkla tek kaşımı kaldırdım ve Darius'a baktığımda yüzünde bir sırıtışla bana baktığını gördüm.

"Sorun?" diye sordu, kırmızı bir Yamaharpie'yi sıranın dışına yuvarlarken sesi eğlenerek. "Caleb'e dışarıda birlikte olduğumuzu söyledin mi?" Diye sordum.

"Bunu bir sır olarak saklamayı mı planlıyordun?" yanıt olarak sordu.

"Hayır," diye yanıtladım. "Yarına kadar değerli bisikletlerinizden birini nasıl kazandığımı herkese ve herkese anlatacağım. Ama onu kızdırmış olabileceğin hissine kapılıyorum."

Darius, Atlas'ım için elini uzattı ve ben de Caleb'in gönderdiği mesajları okuyup okumadığına aldırış etmeden ona uzattım.

Birkaç saniye göz ucuyla üzerlerine baktı, sonra cebinden kendi Atlas'ını çıkarmadan önce tekrar ellerime fırlattı.

Darius, Atlas'ını önümüzde tutarken kolunu omuzlarıma atmadan önce elimi tuttu ve beni dikleştirdi ve başımın tepesine bir öpücük kondururken bir fotoğraf çekti. Anında Caleb'a gönderdiği fotoğrafı çekerken gülmeden edemedim.

"Sen bir pisliksin," dedim isteksizce kolunun altından çıkarken. "En azından tutarlıyım," diye yanıtladı gülerek.

Dudaklarıma ulaşmaya çalışan gülümsemeyi gerçekten saklayamadım ve bir şaşkınlıkla Darius'un arkadaşlığından gerçekten zevk aldığımı fark ettim. Atlas'ımı kapatıp cebime geri koydum. Caleb'la yarın ilgilenmem gerekecekti.

"O zaman bisikletini kaybetmeye hazır mısın?" Diye sordum.

"Elinde ne olduğunu görmeye hazırım, Roxy," diye onayladı, bisikletlerin üstündeki bir raftan iki kask alıp birini bana fırlatarak.

"Bu fırtına bunu ilginç kılacak," diye yorum yaptım.

"Yağmurdan korunmak için sihir kullanabilirdim ama sanırım sen henüz yapamıyorsun?" O sordu.

Başımı iki yana salladım ve kaskı elimde çevirdim. Yarışı kazanmaya çalışırken bir hava kalkanını korumaya yeterince konsantre olamayacağımı biliyordum. "Zaten seni yenmek için sihir numaralarına ihtiyacım yok."

“O zaman ben de kullanmayacağım. Sadece bir avantajım olduğu için kazandığımı düşünmeni istemiyorum.” Darius miğferini başına geçirdi ve ben de onu takip ettim. Vizör sol alt köşede küçük bir ekranla aydınlandı ve ona bakarken şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

"Pist devresi ile programladığım yerleşik bir GPS var," Darius'un sesi kaskın içindeki bir kulaklıktan geldi ve ben biraz irkildim. “Sol alttaki yönergeleri takip etmeniz yeterli. Bir avantaj olmasın diye rastgele bir rotaya ayarladım ama pist hakkında bir fikir edinmek istersen önce ana ringin etrafında bir tur atabiliriz?”

“Rastgele yolları takip etmeye alışkınım. Bir alıştırma turuna ihtiyacım yok," diye onu temin ettim. Bunu eklememe gerek yok, çünkü sık sık polisten kaçıyor ve onlardan kaçmak için ara sokakları ve kaldırımları geri alıyordum.

"Tamam o zaman. On beş millik bir rota, seni başlangıç noktasına götüreceğim. Sürücüye ilk dönen kazanır.”

"Umarım acı bir ezik değilsindir," diye dalga geçtim.

Darius bisikletimin anahtarını bana fırlattı ve ben de onu düzgün bir şekilde yakaladım. “Bilmem. Ben hiç kaybetmedim.”

Bacağımı selenin üzerinden atıp motoru çalıştırırken gözlerimi devirdim. Bunu yapmak için bir anahtar kullanmak aslında bir yenilikti.

Motor, kaçırdığım hızın vaadiyle kükredi ve zevkle iç çektim, altımdaki bu metal yaratığı takdir ederken bir anlığına gözlerimi kapattım. “*evet siktir et*. Bu duyguyu çok özledim."

"Ölümlü dünyada hangi bisikleti geride bıraktın?" diye sordu Darius ve gözlerimi açtığımda onun, şimdiye kadar gördüğü en ilginç kahrolası şey benmişim gibi beni izlediğini gördüm.

"Asla kendi bisikletime sahip olmadım," dedim, muhtemelen bunu kabul etmemem gerektiğini fark etmeden önce.

"O zaman ata binmeyi nasıl öğrendin?" diye sordu. Onu sadece motorun gürültüsünden duyabiliyordum çünkü sesi hâlâ kulağımın yanındaki hoparlörden geliyordu ama bu bir şekilde onunla konuşmamı kolaylaştırmıştı.

“Bisikletli bir erkek arkadaşım vardı. Aslında birkaç tane. Bu, özellikle arabalara olan güvenimi kaybettikten sonra benim tipim olmaya başladı.

"Çünkü bisikletlerin çatısı yok, yani bir çatıya asla sıkışıp kalamazsınız?" tahmin etti.

"Sanırım tekrar buzun altına yakalanırsam bunun bana yardımı olmayacak, değil mi?" tersledim Kafamı kurcalamasını istemiyordum ve kesinlikle onunla arkadaşmışız gibi sohbet etmek istemiyordum. Neden onun ne olduğunu ve bana yaptıklarını unutmama izin veriyordum? "Oyalaman bitti mi yoksa yarışı kaybetmeye hazır mısın?" Diye sordum.

Darius bana başını salladı ve vizöründen sadece gözlerini görebilsem de, küçük sohbetimize son vermemden memnun olmadığı izlenimine kapıldım. Ama benden ne istiyordu ki? Sırf birdenbire kim olduğumla ilgilenmeye karar verdiği için benimle tanıştığı andan itibaren bana bokmuşum gibi davranan adama tüm sırlarımı açmayacaktım.*Ne*Ben ... idim.

Motora gaz verdim ve debriyajı bırakarak ileri ve rampadan yukarı ateş ettim.

Arabaya bindiğim anda yağmur bana çarptı ve bisikleti çakılların üzerinden geçirirken yavaşladım.

Darius yanıma geldi ve malikanenin batısındaki ormanlık alanın gölgesine kıvrılan beton bir patikaya girmeden önce evin ön tarafında ilerlerken liderliği almasına izin verdim.

Ayağa kalktı ve solunda yanında yerimi almamı beklerken ayağını yere koydu.

Gök gürültüsü hızla tepemizde çaktı, ardından etrafımızdaki ağaçları ve benden uzaklaşan yolu aydınlatan bir şimşek çaktı.

Bu havada bunu yapmak için kesinlikle deli olmalıyım.

Vizörümün sol alt tarafındaki GPS, ilk dönüşümün yarım mil sonra sağa olacağını söylüyordu, bu da o dönüşten önce düz vuruştan en iyi şekilde yararlanmam gerektiği anlamına geliyordu.

"Hazır mısın, Roxy?" Darius mırladı.

"Kaybetmeye hazırlan pislik herif," diye karanlık bir sesle cevap verdim, bakışlarımı önümde ya da en azından karanlıkta görebildiğim kadarıyla pistte sabitlemiştim.

"Üç. İki. Bir-"

Debriyajı bıraktım ve gaza bastım, bir roket fırlatma kuvvetiyle ileriye doğru ateş ederken başımı eğdim ve fırtınaya doğru hızla ilerledim.

Darius tam yanımdaydı ve ben hızımı artırırken dudaklarımda vahşi bir sırıtış belirdi. Yağmur damlaları siperliğimi lekeliyordu ama seyahat ettiğimiz hız, yere iner inmez tekrar süpürülmeleri anlamına geliyordu.

Darius liderliği alırken kulaklığıma güldü ve önümde onun egzoz kenarını izlerken gülümsemem genişledi.

Benden uzaklaştığı anda, ağırlığımı sağa verdim, vites düşürüp tekrar gaz kelebeği açarken bisikletimi o şekilde salladım ve tam dönüşe geldiğimizde iç şeride geçtim.

Dizim neredeyse zemini sıyırıyordu ve viraja kadar eğildiğimde su birikintisi ceketime sıçradı ve düzlüğe çıktığım anda kendimi tekrar doğrultup gazı sonuna kadar açtım. Kurşuna uçtum ve Darius kulaklığımdan küfretti.

Yol ormandan ayrıldı ve yol fırtınanın hırpaladığı geniş bir çayırın içinden kıvrılırken, Darius tam peşimdeyken GPS talimatlarını takip ettim.

Kalbim gümbür gümbür atıyordu ve altımda aç bir enerjiyle gümbürdeyen motosiklet, ben liderliğimi korumak için savaşırken parkuru yırtıyordu.

Bir sağa sonra bir sola savurduk ve dirseğimi iç şeritte hızlanarak konumunu geri kazanmaya çabalayan Darius'a değdirdim.

Ona yarım bir bakış attım, onu durdurmaya çalışırken vites değiştirdim ve eğildim. Bir an için geriye düştü, sonra tekrar bana galip geldi ve keskin bir dönüşe çarptığımızda içeride iz sürmeyi başardı.

Ben ilerlediğimde liderliği geri almıştı ve heyecanlı kahkahası hoparlörlerden bana ulaşırken arkasından homurdandım.

Gök gürültüsü tekrar tepemde gürledi ve şimşek anında gökyüzünde çatallanırken irkildim. Fırtına tam tepemizdeydi ve motosikletlerin sınırlarını zorlarken pist kaygan ve ölümcüldü.

Pistte hızla döndük, motorlar gümbürdüyordu ve kalbim saf, dizginlenemeyen bir neşeyle çarpıyordu. Bu özgürlüktü. Dünyada bu duyguyla karşılaştırılabilecek hiçbir şey yoktu.

Ormana geri döndük ve Darius'un bisikletine o kadar yakındım ki, direksiyonumun neredeyse bir veya iki kez onunkine değeceğinden emindim. O iyiydi. Ona bunu verirdim. Ama ben daha iyiydim.

Uzun bir düzlüğe geldiğimizde dişlerimi gıcırdattım, bisikletin rüzgarı en yüksek hızda kesmesi için kendimi olabildiğince düzleştirdim.

Darius'a yaklaştım, ön tekerleğim onun sırtıyla aynı hizaya geliyordu.

Malikane önümüzdeydi, GPS'teki ekran bana yolun sonuna üçte bir milden az kaldığını söylüyordu. Kazanmasına izin veremezdim.

Bisikleti daha da zorlarken tekerleklerin altındaki suyun dengemi bozmakla tehdit ettiğini hissedebiliyordum. Gök gürültüsü göklerde o kadar yüksek sesle yankılandı ki, dünyanın titrediğine yemin edebilirdim. Bulutlardan büyük bir şimşek çaktı, sağımızdaki ağaçlara çarptı ve alevler canlandı.

Gazı daha da geri çekerken yanan parıltıya dikkatimi veremedim, sonunda Darius konsantre olamadığım bir şey bağırırken bisikletim hızla yanından geçti.

Bitiş çizgisi yaklaşıyordu, çakıllı araba yolu beni galibiyet için eve çağırıyordu, çünkü şiddetli yağmur vizörüme o kadar yoğun bir şekilde sıçradı ki zar zor görebiliyordum.

Şimşeğin çarptığı yanan devasa ağaç önümde raylara çarparken sağımdaki hareket dikkatimi çekti.

Frenleri sıktım, ıslak koşullar için çok sert çektim ve arka tekerleğin anında arkamdan kaydığını hissettim.

Canım pahasına gidona tutunurken başımı eğerek bisiklet savrulurken çığlık attım. Yarım saniye önce Darius'un bisikletinin kontrolden çıktığını gördüm ve bisikletim devrilen ağaca çarptı ve ben havaya fırladım.

Kör bir panik beni tüketirken kalbim kaburgalarıma çarptı ve kollarımı savurdum, üzerimden kontrol edemediğim bir dalgayla sihir döküldü. Sadece bizi kurtarması için yalvardım.

Beni biraz yavaşlatmayı başaran ve beni Acrux malikanesinin önündeki geniş çimenliğe doğru fırlatan bir rüzgar girdabında savruldum.

Yere sert bir şekilde vurdum ama toprak büyüsü düşüşümü yumuşatırken altım yumuşak ve süngerimsi geldi. Darius bir saniye sonra bana çarptı ve devasa bedeninin benimkine çarpması, yere çarpmasından daha fazla acıya neden oldu. Kaskı benimkine çarptı ve vizörümde bir çatlak oluştu.

O benim üzerimdeyken sarsılarak durmadan önce, bir uzuv karmaşası içinde yere yuvarlandık. Acı vücudumda dans ederken inledim, kaburgalarımın protesto ettiği düzensiz bir nefesi dudaklarımdan yarım bir ağlamanın geçmesine neden olan kör edici bir acıyla protesto ettim.

"Roxy?" diye sordu Darius, miğferini çıkarıp yere fırlatırken kendini geriye iterek. "İyi misin?"

Taahhütsüz bir şekilde inledim. Hayattaydım, bu her şey düşünüldüğünde oldukça mucizeviydi ama tamam, onu zorluyordum. Acıyla dolu bir dünyadaydım ve özellikle bir nefes daha aldığımda ve kör edici bir ıstırap her yanımı delip geçtiğinde, çığlık atmamak tüm kontrolümü alıyordu.

yine kaburgalarım

Darius'un üzerine yağmur yağdı, koyu renk saçlarını alnına yapıştırdı ama o, miğferimi de çıkarmak için uzanırken bunu görmezden geldi.

Göğsümdeki ıstırabı görmezden gelmeye çalışırken dişlerimi birbirine bastırdım ama o yanıma dokunduğunda, dudaklarımdan kaşlarını kaldırmasına yetecek kadar güçlü bir dizi küfür döküldü.

"Bekle," dedi, yanağımı sert avucunun içine almak için uzanarak.

Büyüsünün sıcaklığı bedenimi itti ve ıstırabı dindirirken uzuvlarımda kıvrılan gerginlik gevşedi.

Derin bir nefes aldım, yağmur damlaları yanaklarıma vururken, yüzüm yukarıdaki fırtına bulutlarına dönük şekilde yatarken, acı hafiflerken nefes nefeseydim.

Darius beni iyileştirmeyi bitirdi ve omzumdan tuttu ve beni karşısına oturttu. Yağmur üzerimize yağarken gözlerine baktım ve ikimiz de nefes almaya çalıştık. Bakışlarım yavaşça harap olmuş bisikletlere ve bizi öldürmesi gereken devrilmiş ağaca kaydı ve parçalanmış metali görünce dudaklarım aralandı.

"Pekala," diye nefes verdim. "Bundan nasıl sağ çıktık?"

"Bilmelisin," diye yanıtladı Darius, ben alevlere bakarken gözleri hâlâ üzerimdeydi. "Bende hava ya da toprak büyüsü yok."

Ona dönüp şaşkınlıkla baktım. “*BEN* bizi kurtardı mı? diye sordum, onaylanmaya ihtiyacım vardı çünkü bunu bilerek yapacak kadar net düşünmediğimden eminim.

"Yaptın," diye onayladı.

Bisikletimin yanan enkazına baktım ve dudaklarımdan bir kahkaha çıktı. Bir vuruştan sonra Darius da gülmeye başladı ve gülümsemem neredeyse yüzümü ikiye bölerken ona doğru eğildim.

Bu çılgıncaydı ama aynı zamanda çok da aceleciydi.

"Jenkins yaptığımız pisliği görmeden buradan defolup gitmeliyiz," dedi Darius, elimi tutup beni ayağa kaldırırken yüzünde geniş bir gülümseme vardı.

"O bisikletleri mahvetmemiz baban umurunda olmaz mı?" diye sordum Darius cebinden yıldız tozunu alıp hazır tutarken, hâlâ elimi tutuyordu.

Darius parıldayan yıldız tozunu üzerimize atmadan önce, "Onları kendi harçlığımla aldım, buna aldırmayacaktır," dedi.

Fırtına ve alev alev yanan enkaz bir anda yok oldu, yıldızlar etrafımızda sonsuz bir galakside yüzerken dünya kendini düzeltmeden önce kendimi Darius'un Ignis Evi'ndeki yatak odasında buldum.

Yere bir su birikintisi damlatıyorduk, ikimiz yaramaz okul çocukları gibi sırıtırken çamurlu botlarımız yeni halıyı lekeliyordu.

"Bu delilikti," diye nefes verdim. "O fırtınada yarışmaya çalıştığımıza inanamıyorum."

Bana biraz daha yaklaşarak, "Beni neredeyse yeneceğine inanamıyorum," dedi.

"Neredeyse?" alay ettim. "Bitiş çizgisindeydik. Seni dövdürdüm ve bunu biliyorsun."

"Liderliği geri almak üzereydim ama kazanacağını düşünmen çok hoş." Darius belimi ellerinin arasına aldı ve ona şaşkınlıkla baktım.

Büyüsü tenimi süpürdü ve saçlarımdan ve kıyafetlerimden suyu çekti, ardından kendi suyuyla karıştırdı ve hepsini banyoya ve kanalizasyona fırlattı.

Suyun bizden uçup gitmesini izledim, o belimdeki tutuşunu sürdürürken boğazım sallanıyordu. Tekrar yaklaştı ve ben geri çekildim. Gözlerinin içine baktım ve dudaklarının etrafında oynayan bir gülümseme buldum. Beni bir adım daha geri götürdü. Ve başka. Uyluklarım altın yatağının kenarına çarptı.

Beni tekrar hareket ettiremeden elim göğsüne indi. "Gitmeliyim," diye nefes verdim.

"Kal," diye yanıtladı anında.

Sessizlik aramızda asılı kaldı ve yüzünün mükemmel açılarına, çenesini kaplayan kaba sakallarına ve kara gözlerinin sonsuz derinliğine bakarken kalbim daha hızlı atmaya başladı. Bir an onun tüm sırlarını öğrenmek ve tüm sırlarımı ona vermek istiyormuşum gibi hissettim ama elim hala göğsündeydi, onu geride tutuyordum ve çıkarmadım.

"Yarın Hava Denemem var," dedim. "Gerçekten biraz uyumaya ihtiyacım var ve-" "Öyleyse burada uyu. Dün gece gibi. Başka bir şey yapmamıza gerek yok."

Kaşlarımı çatıp ona neden bunu yapmamı istediğini ve neden evet demek istediğimi merak ettim.

"Aşağıda mükemmel bir yatağım var," diye yanıtladım, başımı hafifçe sallayarak. "Neden kalmamı istiyorsun?"

Darius buna ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi kaşlarını çattı ama yine de biraz daha yaklaştı. "Çünkü doğru hissettiriyor," diye soludu.

Bunu inkar etmek istedim ama sözlerinin doğruluğuyla kalbim biraz küt küt attı. Bu sabah onun kollarında güvende hissederek uyanmamış mıydım? Bu duygunun devam etmesini istememiş miydim? Ama kendimi tam olarak kimin yatağında bulduğumu fark edince dehşete düşmüş ve biraz da korkmuştum. O kısım değişmemişti. Buraya geldiğimden beri sayamayacağım kadar çok şekilde beni inciten canavar hâlâ oydu.

Başımı yavaşça salladım, onu bir adım geri gitmeye zorlarken elimin göğsündeki baskısını artırdım.

Darius'un bakışları onun üzerindeki elime kaydı ve belimdeki tutuşunu bıraktı.

Kapıya doğru geri geri gitmeye başladığımda, elinden kurtulup onunla teması kestim. "Kazandığımı kabul edecek misin?" diye sordum, bara vardığımda dudaklarımda yine hafif bir gülümseme

kapı.

"Asla," diye yanıtladı gidişimi izleyerek.

"Öyleyse sanırım bu iyi geceler." Kapıyı açıp hızla dışarı çıktım ve odama gitmeden önce kapıyı aramıza kapattım.

Saat neredeyse ikiye geliyordu ve yarınki duruşmadan önce biraz uyumam gerekiyordu.

Hemen pijamalarımı giyip yatağıma girdim ve fırtınanın kemiklerimde bıraktığı soğuğu engellemek için yorganı üzerime çektim.

Sabaha alarm kurmak için Atlas'ımı açtım ve gözlerimi kapatmadan hemen önce alarm çaldı. Mesajı hızlı bir şekilde okumak için yaklaştırdım ve okuduklarıma karşılık olarak kırılmak isteyen gülümsememe karşı dudağımı ısırdım.

Darius:

Ama belki buna berabere diyebiliriz?

Fbeş dakika saatlere dönüşmüştü. Ve kesinlikle suçlu bendim. Darcy kollarımdan sıyrıldı ve o ayağa kalkıp giysilerinin peşinden giderken ben inledim. Vücudunun kıvrımlarını takip ettim, teninin koyu bronz rengine ve saçlarının yıldız ışığı gibi parlamasına baktım.

Bu kız benim için yaratılmış.

"Sadece bir saat daha." Yataktan kalktım, ayağa kalktım ve onu kendime doğru çektim.

Ellerimi karnının kadife derisinde gezdirirken, "Lance," diye güldü. Bu hissin tadına doyamadım. "Yarın Hava Denemem var."

"Öğleden sonraya kadar olmaz," dedim, gerçi şu anda kesinlikle yılın öğretmeni için herhangi bir ödül kazanmıyordum. Saat sabahın ikisini geçiyordu ve gitmesine izin vermezsem, onu görünmeden Evine geri götürmekte ciddi bir sorun yaşayacaktım. Ama gerçek şu ki, eğer giderse geri gelemeyeceğinden korkuyordum. Ve istese bile, tekrar birlikte olma fırsatı bulmamızın ne kadar süreceğini kim bilebilirdi? Tam olarak en sabırlı adam değildim ve onunla attığım her adımın dikkatlice planlanması gerekirdi. Cehennem kadar sinir bozucu olurdu ve henüz bununla yüzleşmeye hazır değildim.

Diğer elim köprücük kemiğinde gezinirken saçından bir tutamı parmaklarımın arasına aldım.

Kahretsin, ben *vardı* gitmesine izin vermek için Onun uğruna. Kesinlikle benim değil. O gittiği an acı çekecektim.

Benden uzaklaştı, daracık beyaz pijamalarını çekiştirdi, saçlarını başının üstünde bir düğüm haline getirdi.

"Pekala," iç çektim ve boxerımı alıp üzerime geçirdim. "Seni geri götüreceğim."

Pencereme bir vuruş sesi geldi ve ikimiz de kışın ortasında kahrolası kardan adamlar gibi donduk. Gecenin bir yarısı evime gelecek tek bir kişi vardı - görünüşe göre Mavi dışında.

"Kim o?" Darcy ağzını bana dikti, gözleri dehşetle açılmıştı.

"Darius," dedim, ona doğru koşarken içimden küfrederek. "Bizi duyamıyor, susturucu balon hala yerinde."

"Ah," diye nefes aldı, hâlâ emin görünmüyordu. "Gecenin bu saatinde burada ne işi var?" Buna verecek bir cevabım yoktu, bu yüzden sadece omuz silktim. Kapı bu sefer biraz daha yüksek sesle tekrar geldi ve sonra ne olacağını biliyordum. Dikkatimi çekmek için...

Kendini bağdan beni incitecek kadar sert çimdiklerken, "Orospu çocuğu," diye tısladım.

"Lance, uyandığını biliyorum. Pencereyi aç," diye tısladı Darius.

"Önden dışarı çıkacağım," diye nefes verdi Darcy ve ben başımı salladım, arkasından yatak odasından çıkarken Darius'a küfrederek. Ön kapıya yöneldi, ayaklarını ayakkabılarının içine soktu ve ceketini çekiştirdi. Kapıya uzandı ama ben onu kolundan tuttum ve onu dağ evinin arkasındaki limonluğa doğru çekiştirdim. Kapıyı açarken ağzımı kulağına dayadım. "Bu taraftan çite düz bir atış var ve verandada hiç ışık yok." İşaret ettim ve ciddi bir şekilde başını salladı, kapıya doğru ilerledi, ama onu geri çektim, ağzımı onunkine yapıştırdım ve gitmeden önce söylemeyi planladığım her şeyi söylemeye çalıştım. Ama artık süremiz dolmuştu.

Onu serbest bıraktım ve o gitti, karanlığa daldı ve ruhumun ikiye bölünmüş gibi hissetmesine neden oldu. Darius'u seviyordum ama yıldızlar adına, bütün geceler içinde bu gece bana gelmek zorunda mıydı?

Kahretsin... Ya daha erken gelseydi? Ölümcül düşmanlarından biriyle ne yaptığımı bilseydi oyunu kaybederdi.

Boğazım düğümlendi ve bu düşünceyi bir kenara attım.

Darcy'nin gittiğinden emin olduğumda, evin etrafını sararken etrafıma bir hava kalkanı oluşturarak yağmurun süpürdüğü patikaya çıplak ayakla çıktım. Darius yüzünü yatak odamın penceresine bastırmıştı, elleri gözlerinin çevresine kenetlenmişti, yağmur ondan yayılan hararetli güce dokunur dokunmaz etrafında yanıyordu.

Hey, diye tısladım. "Gözetleyen Tom'un içine gir."

Sırıttı, uzun adımlarla bana doğru geldi ve ben kapıyı kilitleyip onu oturma odasına götürmeden önce hızla limonluğa geri döndük. Işıkta, bir demet altın madalyon, büyük yüzükler, iki kalın bilezik ve som altından ejderha tokalı bir kemer taktığını fark ettim.

gülmeye başladım "Ne halt giyiyorsun?"

"Ha. Ha," dedi kuru bir sesle. "Dışlandım. Rezervlerimi doldurmam gerekiyor ve sanırım bu gece fazla uyuyamayacağım, bu yüzden her zamanki gibi yatağımı altınla dolduramam.

"Doğru, ama beceremeyeceğini düşündüğüm için sana şimdi Dragy D dememi mi bekliyorsun?" Ben kıkırdadım ve o sırıtışını bozdu.

Kanepenin yanındaki masaya koyduğum iki bardağı gördüm ve kalbim tekledi, gülümsemem

düşmek.*Bok*.

"Kapıyı açman neden bu kadar uzun sürdü?" diye sordu Darius, bir susturucu balonu patlattıktan sonra bende zaten bir tane olduğunu fark ederek. Kaşlarını çattı. "Eğer burada tek başınaysan neden bir susturucu balonu kullanasın ki?"

Kollarımı kavuşturup buna bir cevap bulmaya çalıştım. "Well Washer hemen yan tarafta. Dinlemesini istemiyorum..." O aptal cümlenin bir sonu yoktu.

"Ne üstüne?" Darius kaşlarını çattı ve yatak odasına gitmeden ve kapıdan kafasını uzatmadan önce bana gözlerini kıstı. Bardaklardan birini ani bir havayla mutfağa uçurmak ve sessizce lavaboya inmek için dikkatimi dağıtmayı kullandım.

"Ne? Sence burada bir kız var mı? Kıkırdadım ve bana döndüğünde tek kaşını kaldırdı. Kalbim çılgınca atmaya başladı ve bunun kısmen ona yalan söylediğim için olduğunu biliyordum. Daha önce ona herhangi bir konuda yalan söylediğimi düşünmemiştim ve keşke söylemek zorunda kalmasaydım. Bu düşünce beni biraz hasta etti ve aramızdaki bağın bunu hissetmesine izin vermemesini umdum.

"Görünüşe göre öyle değil. Sanırım Numeroloji kitabınız yüzünden otuzbir çekmenin tam ortasındaydınız. Tekrar."

"Rakamlar çok sıcak," dedim sırıtarak. "Ama ben aslında annen için mastürbasyon yapmakla meşguldüm. Bana bazı müstehcen fotoğraflar gönderdi. Tekrar."

Darius kendini kanepeye atarak kahkaha attı. “Hey her neyse, sabahın ikisinde tek başına mastürbasyon yapan ben değildim. Ateşli FIB kız arkadaşının burada olabileceğini düşündüm.

Bu daha iyi bir yalan olabilirdi.

"Hayır... ve o benim kız arkadaşım değil." Yanına çöktüm ve içgüdüsel olarak sarılmak için onu kendime çektim. Bana bastırdı, bağ bir anlığına kuvvetlenirken içini çekti ve ona bu kadar yakın olmamı sağladı.

Memnun bir gülümsemeyle arkasına yaslandı ve elini saçlarının arasından geçirdi. "Yani bu gece bir şeyim var." Elini cebine soktu ve bana bir nesne fırlattı. "Mesajlarına cevap verseydin bunu bilirdin."

"Rahatsız edilmeden mastürbasyon yapmayı seviyorum." Bana uzattığı süsü aldım ve altın gözlü oymalı zümrüt ejderi inceledim. "Bu ne?"

"Sana babamdan bir şey alacağımı söylemiştim, değil mi? Umursadığı bir şey. Pekala, o pejmürde bok parçası, kendi suretinde yaptığı bir kağıt ağırlığı. Ve gerçek boyutlu bir versiyonu şu anda arka bahçede yapım aşamasındadır.

Kahretsin, Darius'un bu gece eve gideceğini tamamen unutmuşum.

Ağır şeyi ellerimde yuvarladım. "Evet, kulağa doğru geliyor." Aklıma bir şey gelince daha dik oturdum. "Baban bu gece seni görmedi değil mi? Yaklaşık yarım saat önce kendimi benim gibi hissettim

tüm vücudu yumruklanmıştı.” Darcy öyle olduğumu düşünmüş olmalı.*Gerçekten*seksin ortasında bağırdığımda eğleniyordum - ki cidden öyleydim, bu konuda o kadar vokal olma eğiliminde değildim.

"O, Peder değildi," dedi ve üzerimdeki gerginlik tükendi. "Motosikletten düştüm"

İçgüdüsel olarak ona uzandım ve bir elimi dizine koydum. Eli benimkine değdi, sonra geri çekilip boğazımı temizledim.*Kahrolası Koruyucu tahvil.*

Konuyu hızla değiştirerek Ejderha süsünü aldım. "Bunu kaçırmayacağına emin misin?"

"Birkaç gün evde olmayacak. İşimiz bittiğinde geri koyacağım.”

"Mükemmel." Esnemekle savaşarak ayağa kalktım. Kahretsin yenildim. Ama bu bekleyemezdi. "Giyineceğim." Odama fırladım, üzerime bir şeyler giydim ve Atlas'ımı kaptım.

Darius:

Eve gidiyorum, belki sonra görüşürüz?

Darius:

Roxy Vega'yı aldım.

Darius:

Oraya geliyorum. Bana cevap yaz pislik.

Darius:

Dışardayım.

Darius:

Yağmur yağıyor.

Yavaşça nefes verdim. Tory Vega mı? Vay be.

Omzumun üzerinden geriye baktığımda, Darius'un odama girdiğini ve biraz kaybolmuş göründüğünü gördüm.

"Tory Vega'yı eve mi götürdün?" Atlas'ımı bırakıp gömleğimi düzelterek sorguladım. "Onu beceriyor musun?"*Lütfen evet de ki sana Darcy'den bahsedeyim.*

"Kahretsin," dedi ama olması gerektiği kadar şiddetli değildi. Elini ensesinden aşağı kaydırdı. "Benimle bisikletlerimde yarışmaya geldi, hepsi bu."

"Demek düştüğün zaman kaybettin?"

"Hayır, ikimiz de düştük, bu yüzden berabere kaldı... ya da tamam, belki o kazanmış sayılır." Sanki bu onu hiç rahatsız etmemiş gibi gülümsedi, sonra içini çekti. "Xavier ile konuştu ve o, önünde bir Pegasus'a çarptı.

o. Oldukça iyi anlaşıyorlar ve kimseye söylemeyeceğini söyledi ama yüzünü görmeliydin. Şaşırdı ve aslında mutlu oldu.

"Ona güveniyor musun?"

"Evet," dedi sertçe. "Neden bilmiyorum ama..." Omuz silkti ve yaklaştı.

Anladım.

Aramızda bir sessizlik ritmi geçti ve bir saniyeliğine Vegas odadaymış gibi hissettim. Bu gece utanmadan hayatımın en iyi gecelerinden biriydi ve lanet olası en iyi arkadaşıma bundan bahsetmek istiyordum. Ama o kadar basit değildi. Aslında, basitin tam tersiydi. Ve Darius'un yüzündeki ifadeden kendisinin de o kadar basit olmayan bazı şeylerle uğraştığını tahmin ettim. Ama ikimiz de tek kelime etmedik.

"Hadi gidelim." Üstüme bir mont geçirdim ve dolabımın dibinde sakladığım Pitball kart koleksiyoncuları kutusunu çıkardım. "Seni ben taşıyacağım, böylece hemen oraya inebiliriz." Bir sırt çantası çıkarıp içine tıktım ve Darius'a uzattım. "Bunu giy."

Dediğimi yaptı ve arka kapıya yöneldik, inatçı yağmura doğru sıvıştık. Etrafımıza bir hava kalkanı kurdum ve gece bizi yeterince gizli tuttu. Darius'tan uzaklaştım ve sırtıma atlayıp bacaklarını belime doladı. "Başı dönen midilli."

Güldüm, sonra yüksek hızda havalandım, kendimi havanın gücüyle çitin üzerinden fırlattım ve diğer tarafa çarptığımda dümdüz koşmaya başladım. Arttırılmış görüşüm, görülebilecek her ışık huzmesini seçti, böylece bir ışık küresi yaratmamıza gerek kalmadı. The Wailing Wood'dan Air Territory'deki doğu yamacına doğru hızla geçtim, rüzgar kalkanımı dövüyordu.

Az sonra Air Cove'a giden merdivenlerden aşağı hızla iniyordum ve Darius beni daha da sıkı kavradı ve dik patikadan olabildiğince hızlı çıktım. Koya ulaştım ve kumu yırttım, bu sırada Darius bir su büyüsü fışkırtarak ayak izlerimi arkamızda patlattı.

Gizli mağaraya yaklaşırken sihirli muhafazalarım tenimde karıncalandı ve yavaşlayarak Darius'u ayağa kaldırdım. Sırt çantasına uzandı, suyu çeken hançeri Pitball kutusunda saklandığı yerden aldı ve bana uzattı. Teşekkür ederek başımı salladım ve dalgalar arkamızda çarpıp dökmeye devam ettiğim hava kubbesine sıçrarken uçurumun duvarına doğru ilerledim.

Hançeri kaldırdım, muhafazaları yokladım ve gizli mağaraya ulaşmak için onları kestim. Duvar dağılmış gibi görünse de, başka biri onu hala bozulmamış olarak görebilirdi. İçeri girdik ve rüzgarın bizi takip etmesini engellemek için etrafımızdaki kalkanı genişlettim.

Darius büyük bir ateş yakarak mağarayı sıcak kırmızı bir parıltıyla aydınlattı. Alanın tam ortasında diz çöktük ve Darius Pitball kutusunu zümrüt ejderin yanına koydu. Kutunun kapağını çevirdim, sıra sıra Pitball kartlarının altındaki gizli bölmeyi açtım ve yapmak üzere olduğum sihirde bana yardımcı olacak dört Elemental kemiği çıkardım. Sırayla yerleştirdim,

kutuyu bir kenara itmek ve ardından ejderhayı aralarına oturtmak.

Damarlarımda bir heyecan titredi; kara büyünün çağrısı her zaman kanımı küt küt attırırdı.

Hançerin ucunu bileğime bastırıp avucumun ortasına doğru çekerken hareketlerim tanıdıktı. Gölgelerin fısıltısı etrafımda toplanırken acı yerini zevke bıraktı. Hançer tatlı bir şarkı söyledi, ona arzuladığı kanı verdiğimiz için mutluydu. Çekişini, ona daha fazla kan vermemi gerektiren gücünü hissedebiliyordum ama bu duyguyu bir kenara itip bıçağı Darius'a verdim.

Hareketlerimi taklit eden Darius'a odaklanırken kendimi mutluluğun eşiğinde tuttum. Avucundan kan sızdı ve uzanıp elini sıktım, böylece yaralarımız birleşti ve kan aramıza damladı. Kan kemiklere değdiği an, coşkunluğun etkisi hakim oldu ve kendi bedenimden sürüklenerek gölgelerin derinliklerine daldım.

Kara büyü, dünyadaki en iyi uyuşturucu gibi geliyordu ama her zaman daha fazlasını istiyordu. Darius'u kendi yöntemleriyle eğitmek uzun zaman almıştı ama gölgelerin cazibesinden uzaklaşma sanatında ustalaşmıştı. Yıllarca uygulamama rağmen, yine de onlara gitmek istiyordum. Her lanet zaman. Bu asla ortadan kalkmayacaktı ama kendi zihnimi kontrol etmek, onları kendi avantajıma kullanmanın anahtarıydı.

Bir karanlık uçurumda asılı kaldım, fısıltılar kafamı doldurdu ve onlara teslim olmam için bana yalvardı. Kandan fazlasını istiyorlardı, bedenimi, ruhumu istiyorlardı. Kalbim onların uzanmış kollarına gitmek için can atıyordu, bu his üzerimde en tatlı okşamalar gibi yuvarlanıyordu.

Eğitimimi sürdürdüm, onlardan uzaklaştım ve Darius'un varlığını benimle birlikte çekiştirdim. Lionel'ın bir nesnesi aramızdayken, onun özüne tutunabilir ve onu Solaria'da arayabilirim. Geçmişi, bugünü, geleceği hangisini göreceğimizi kontrol etmek zordu. Ama onun Ay tutulmasıyla ilgili planları hakkında daha fazla şey duymak için çaresizce bilmem gereken şeye odaklandım.

Dudaklarımın hareket ettiğini hissettim, konuştuğum karanlık ve eski dil beni istediğim şeye daha da yaklaştırıyordu.

Karanlığın perdesi aralandı ve ayaklarım sağlam zeminle buluştu. Darius yanımda belirdi ve altın zeminli devasa bir atriyuma ve uzak uçta üç yöne ayrılan büyük bir merdivene geldiğimizde ona başımı salladım. Oniks sütunlar salonun her iki tarafını çevreliyordu ve parlak camdan geniş bir tavanın altında üzerimizde zemini çevreleyen devasa bir balkon tutuyordu.

Burası Solaria Mahkemesiydi; Göksel Konsey için parlamento binası. Profesyonel giysili erkekler ve kadınlar avluda bir aşağı bir yukarı yürüyorlardı. Tavanın ortasından süslü, kübik bir saat sarkıyordu, altına damgalanmış tarih bana geçmişte indiğimizi söylüyordu. Daha dün.

İri bir adam tam yanımızdan geçti, bedenlerimiz bu yerde onbaşı değildi ve Lionel Acrux'u anında tanıdım.

Onun peşinden koştuk, hareket ettikçe görüntünün kenarları gölgelendi. Lionel merdiveni tırmandı, sağa yöneldi ve maun korkuluklu uzun balkona çıktı.

duvar boyunca siyah kapılar.

Bir kapıyı açıp içeri girmeden önce sonuna kadar yürüdü. Biz ona ulaşmadan kapandı ama önemli değildi. Kapıdan içeri adım attım ve arkasında resmi bir resepsiyonist olan yolumuzu kapatan bir masa buldum. Lionel çoktan onun arkasındaki merdivene çıkmıştı ve biz de onun peşinden koşarak koca bir daire büyüklüğündeki bir ofise kadar onu takip ettik.

Uzak taraftaki uzun bir pencere, çok aşağıdaki atriyuma bakıyordu ve önünde tamamen altından yapılmış devasa bir masa duruyordu. Odadaki her şey evindeki kadar gösterişliydi, hatta kendi kafasının altından bir büstü bile vardı. Bir duvara, bir avizenin ışığı altında parıldayan zümrüt kakmalı koyu yeşil bir ejderha çizilmişti.

Lionel'ın pencerenin yanında durduğu yere taşındık, astlarına bakarken ellerini arkasında kavuşturdu.

Tiz bir ses duyuldu ve Lionel telefonu alarak masasına gitti. "Evet?"

Artan işitme duyum, satırın sonundaki kelimeleri yakaladı. "Bayan Orion sizi görmek için burada."

"Gönder onu," dedi Lionel, ahizeyi yerine koyarak. Sabahlığını omuz silkti, masa sandalyesinin arkasına koydu ve kravatını biraz gevşetirken sırtım karıncalandı.

Darius yüzünü buruşturarak, "Babam anneni düzmeye başlarsa, buradan giderim," dedi.

"Kabul," dedim onun ifadesini taklit ederek.

Stella odaya vücut hatlarını vurgulayan üzerine oturan siyah bir elbiseyle girdi, kısa siyah saçları çenesinin hizasında sivri uçluydu.

"Lionel," dedi geniş bir sırıtışla. Harika haberlerim var.

Lionel gülümsedi ama yüzünde ürkütücü görünüyordu. "Bana bir içki içerken söyle." Odanın karşısındaki dolaba yöneldi, bir şişe porto çıkardı ve iki küçük bardağa doldurdu.

Stella yaklaşırken bir tanesini ona verdi ve parmaklarını onunkine değdirerek içimin tiksintiyle kıvrılmasına neden oldu. İstediği kadını elde edebilirdi, gerçekten annemi becermek zorunda mıydı? İtiraz ettiğinden değil, gözlerindeki şehvet yeterince belirgindi.

Lionel bir susturucu balonu yaptı ve yan yana altın bir kanepeye oturmak için hareket ettiler.

Stella neşeyle, "Bayan Monita tarafından bir okuma yaptırdım," dedi ve isimle kulaklarım dikildi. Solaria'daki en iyi astrologdu; ondan bir okuma almak bir servete mal olurdu. "Seçimimizi iyi yaptığımız sürece, yıldızlar kesinlikle Tutulma için bizim lehimize, Aslan. Gerçekten saf olan birini seçmeliyiz. Görünüşe göre kızım geçen sefer yeterince iyi değildi ve bunun için çok utanıyorum..." Başını eğdi ve içimde güneşin sıcaklığıyla öfke alevlendi.

Lionel onun yanağını okşadı ve ona tekrar bakması için onu kendine çekti.

"Davamız için yaptığın fedakarlık için minnettarım Stella. Ve senin kadar büyük bir fedakarlık yapmaya hazır olduğumu bilmeni istiyorum."

Stella başını salladı, gözlerini sildi ve elini göğsüne koydu. “Yine yanlış seçim yapamayız.” Lionel, "Xavier safkan," diye homurdandı ve kalbim taşa döndü. "Son zamanlarda ortaya çıkmasına rağmen, Nişanının doğumda bağlantılı olduğu takımyıldızlardan kaynaklandığını garanti edebilirim. Bu konuda benim veya Catalina'nın kanı ile hiçbir ilgisi yok.

Darius homurdandı ve göğsümde bir delik açarak ona korkuyla baktım.

"Kutsal metinlerin üzerinden tekrar geçeceğim," dedi Stella kararlı bir şekilde başını sallayarak. "Emin değilsem Acrux kanını riske atamam."

Sana güveniyorum, diye mırıldandı Lionel, onu kendine çekerek. Öpüşmek üzereler sandım ama o sunabileceği en samimi şeymiş gibi fermuarını indirdi. Annem onun kaprislerine boyun eğmeden önce, bir enerji gücüyle Darius'u görüntünün dışına sürükledim.

İkimizden biri orada biraz daha durmak isteseydi yeterince işitmiştik.

Aniden kendi bedenime geri döndüm, o da geri dönerken elim hâlâ Darius'unkinin yanındaydı. Avucunu indirdim, göğsümde panik yüzüyordu ama bu, Darius'un gözlerindeki korkuyla kıyaslandığında hiçbir şeydi.

"Kardeşimi kullanacak," diye nefes verdi Darius, yüz hatlarına korku yayıldı.

"Hayır," diye homurdandım, sesimde bir söz vardı. "Onu durdurmak için elimizden gelen her şeyi yapacağız. Yıldızlar üzerine yemin ederim Darius, Lionel'ın Xavier'i kız kardeşimi incittiği gibi incitmesine izin vermeyeceğiz.

BENErtesi sabah geç saatlerde uyandım, beni yakınına çekecek sıcak kasları aramak için çarşafların arasından uzandım ama aklımı tam olarak kazandığımda, yalnız olduğumu hatırladım. Elim Atlas'ımın üzerine indi ve ondan ancak bir kalp atışı sonra hafif rüzgar çanı alarmı şıngırdadı.

Yorganımı başımın üzerine çektim ve dizlerimi göğsüme bastırdım, parmaklarımı Orion'un ellerinin üzerinde gezdirdim ve her dokunuşu ve öpücüğü hafızama işledim. İçimdeki vahşi duygular kalbimi yerinden çıkacakmış gibi hissettiriyordu. Daha önce kimseye karşı böyle hissetmemiştim ve içimdeki bu güçlü fırtınadan biraz korkmuştum.

Atlas'ım ısrar etti ve esneyerek burcumu okumak için ekrana dokunarak yüz üstü yuvarlandım.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Bugün zorlu bir görevle karşı karşıya kalacaksınız, ancak yüzleşmeniz gereken tek zorluk bu olmayabilir. bu öngörülemeyen ve yıkıcı Uranüs haritanıza girdi, bu nedenle her zaman beklenmedik.

Biri kapımı yumruklamaya başladı ve kalbim küt küt atmaya başladı.

"Kim o?" Aradım ama her kimse yumruğunu tahtaya vurmaya devam etti.

Yataktan fırladım, kapıyı açtım ve sıkıntıyla açtım. Gözleri etrafta gezinerek odama girerken neredeyse Seth tarafından eziliyordum.

"Ne yapıyorsun lan?" Onu kapıdan geri itmeye çalıştım, içime hava getirdim.

parmak uçları ve ona bir rüzgar atmak. Elinin basit bir hareketiyle engelledi, gözleri bana kaydı.

"Sen kimi beceriyorsun?" diye sordu.

"Ne?" diye ağzımdan kaçırdım, suçlamasıyla kalbim küt küt atıyordu. *Ohmaggod nereden biliyor?* "Bana yalan söyleme bebeğim," diye homurdandı. "Dün gece bir Cehennem Haftası kabusu gördüm ve birinci sınıf öğrencilerini kapı dışarı ettiğimizde sen yatağında değildin."

Bakışları üzerimde gezindikten sonra saçlarıma odaklandı. İleri atıldı, beni göğsüne aldı ve burnunu göğsüne bastırdı. "Mmm, tüm bunlarla koca bir bilezik mağazası açabilirim."

"Saçımı çek!" Elimden bir sarmaşık fırladı ve onu kapıya çarptı ve boynuna doladı. Onu boğmaya başladığında bile hala lanet olasıca gülümsüyordu ve ona karşı yarattığım güce gülümsedim. Keskin bir hava darbesiyle onu kesti, yüzündeki o kara sırıtış genişledi.

"Sakin ol bebeğim, Alfan sadece seni kontrol ediyor." Tekrar yaklaştı. "Sürü üyelerimin kimi becerdiğini her zaman bilmek isterim. Ama ya beni ya da birbirlerini becerdikleri için bunu takip etmek genellikle daha kolay."

"Kimseyi kandırmıyorum." Kollarımı kavuşturup ona sert bir bakış attım ve gözleri şüpheyle kısıldı.

"Öyleyse dün gece neredeydin?"

"Tory'deydim."

"Yalancı külotu yanıyor," diye mırıldandı. "Darius, Caleb'a onun yanında olduğunu söyledi ve Caleb yanmaya hazır olarak yanıma geldi."

Darius'la mıydı? Neden?

"Evet, öyleydi," dedim soğukkanlılıkla, kıçımı korumaya çalışarak. "Darius'la buluşmaya gittiğinde onun evinde uyuyakaldım. Buraya bir saat önce döndüm."

Seth dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Herşey tamam bebek. Sırlarını sakla. Yine de ihtiyaçlarının gerçek bir erkek tarafından karşılanmasını istiyorsan, bana gelebileceğini biliyorsun. Caleb ve Tory'nin iyi bir ilişkisi var, biz de aynı şeye sahip olabiliriz..." Yaklaştı ve ben de kollarımı kavuşturdum.

"Hayır, teşekkürler. Kendi ihtiyaçlarımı karşılayabilirim."

"Hm, bunu bir ara görmek isterim." Bakışları çıplak bacaklarıma indi ve sonra tekrar gözlerime indi. "Demek sürüm hâlâ benden kaçıyor. Bu gece benimle tekrar koşmak ister misin? Kaşlarını kaldırdı, gerçekten umutlu görünüyordu.

Hayır Seth. Beni kovmak için beni başlatman gerektiğini söyledin. O yüzden devam et." "Üzerinde çalışıyorum, küçük Omega. Ya da belki sana küçük O-Vega demeliyim. Kıkırdadı ve ona boş bir bakış attım. "Hadi ama, baştan çıkarıldığını biliyorum. Bana binmek eğlenceli, değil mi?"

"Neden imalarınla kız arkadaşını rahatsız etmiyorsun? Kylie'nin gerçekten umursadığını biliyorsun

senin hakkında, değil mi?”

Seth başını sallayarak başını salladı. “Ayrılık kaygısı yaşıyorum.” Yürümeye başladı. "Ayrılıklar kurtlar için zordur, özellikle de Alfalar için. Eşimi bulana kadar seçeneklerimi açık tutmalıyım. Bu bizim doğamız, gen havuzunu yaymanın en iyi yolu, biliyor musun?

"Kesinlikle Kylie'den çocuk sahibi olmayacaksın?" dedim inanamayarak.

“*BEN* bunu biliyorum ama Alfa beynim bunu bilmiyor.” Bana bakarak sızlanarak volta atmaya devam etti.

"Pekala, bu benim işim değil, ama onu her zaman kancada tutmanın senin için adil olduğunu düşünmüyorum." "Kıskanç mısın?" umutla sordu ve ben homurdandım.

"HAYIR. Gerçekten hayır gibi.

"Ah." İçini çekerek sırtını kapıya yasladı. "Ee... biraz takılmak ister misin?" "Hayır," şaşkınlıkla nefes aldım. "Elbette istemiyorum."

"Evet, evet..." Kaşlarını çattı, başını eğdi ve gırtlağından derin bir inilti geldi. "O zaman sarılmaya ne dersin?"

"'Senden nefret ediyorum' sözünün hangi kısmını anlamıyorsun? Saçımı kestin, Seth. Ve bunu yaptığında benim için ne anlama geldiğini biliyordun. Bir an için Seth'in ayaklarının dibindeydim, saçlarım onun elindeydi ve kalbim paramparça oluyordu.

Başını salladı, başını kaldırdığında çenesi kasıldı. Gözleri bana indiğinde bıçak kadar keskindi. "Bizden biri olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun. Demek istediğim, gerçekten hiçbir fikrin yok. Tahtım için bir avuç saçın hiçbir önemi yok Darcy. Onu kaybetmek benim sonum olur.”

"Ama sadece saçımı almadın, benden hoşlandığına beni inandırdın." Ona doğru yürüdüm, aramızdaki mesafeyi kapatırken omuzlarım öfkeyle titriyordu. Yüzüme karşı yalan söyledin, beni arkadaşım olduğuna inandırdın. Ve belki bundan daha fazlası.”

Ben daha da yaklaştıkça doğruldu, onun kadar iyi eğitimli olmasam bile gitmesini sağlamaya niyetlendi.

Avuçlarımda alevler titreşti ve kapıdan fırladı, tamamen dümdüz burnunun üzerinden bana delici bir bakışla baktı. "Ya bunu kastetmişsem? Ya o kısım bir oyun değilse?”

Dudaklarım aralandı ve bu sözleri reddederek başımı salladım ama elimi tuttu ve parmaklarını benimkilerin arasına doladı.

"HAYIR." Kapıyı işaret ederken titreyen elimi geri çektim. "Çıkmak."

Burnundan yavaşça nefes aldı ve arkasını dönüp kapıdan dışarı çıktı. Koridoru, içime bir rahatsızlık dalgası gönderen alçak bir uluma doldurdu.

Yalancı pislik.

Doğru olsa bile eksi yüzde beş bin ilgilenmiştim. İstediğim tek bir adam vardı.

ve o bitey öğretmen çeşidindendi.

Darius'la geçirdiği geceden sonra iyi olup olmadığını kontrol etmek için Tory'ye bir mesaj attım. Hava Denememizin başlaması çok uzun sürmedi ve onun buna hazır olduğunu umdum. Boğazımdan bir esneme çıktı ve merak ettim*BEN*buna hazırdı.

Sonunda cevap verdi ve metnini okurken rahatladım.

Tory:

İyiyim. Darius'la bisikletleri üzerinde yarıştı. Kazandım.

Darcy:

Woo! Kahvaltı yapıp bana anlatmak ister misin?

Tory:

Çok erken.

Darcy:

neredeyse 9 oldu!

Tory:

Şşşşşşş.

Güldüm, ne giyeceğimi bilemeden güne hazırlanmak için banyoya gittim. Dersimiz olmadığı ve duruşma için neyin gerekli olduğunu bilmediğim için kot pantolon, çizme ve yelek giyip üstüne krem rengi bir hırka çektim. Atlas'ımı cebime koydum, montumu aldım ve kapıdan çıktım.

Aceleyle aşağı indim ve ortalığı kasıp kavuran serin havaya girdim ama fırtınanın derinliği ilerlemişti. Bazıları hala yeşil olan, gece dallarından kopmuş yapraklar etrafımda yuvarlandı.

Orb'a doğru yola çıktım, attığım her adımda daha da gerginleşiyordum.*Ya Orion oradaysa?* Onu görmek istiyordum ama dün gece yaşanmamış gibi davranmaktan da biraz korkuyordum. Benim için o kadar önemliydi ki bu konuda kimseyle konuşamayacak olmak beni biraz üzdü. Bu da geleceğin ne getireceği konusunda endişelenmeme neden oldu. Çünkü bu nasıl devam edebilir? Elbette bir noktada durmak zorunda kalacağız...

Sadece bunun hakkında düşünmeyeceğim.

Kapıdan içeri adım attım, ASS üyeleriyle dolu büyük masaya doğru bir yol açtım, gözlerim

fakültenin genellikle oturduğu yere kırbaçlamak. Orion nadiren kahvaltıda olurdu, bu yüzden bugün neden orada olmasını beklediğimi bilmiyordum. Onu göremeyince omuzlarım biraz düştü ve masaya Sofia ile Diego'nun arasına oturmak için yöneldim. Rahatladım mı yoksa hayal kırıklığına mı uğradım bilemedim. Belki ikisinden de biraz.

Vay canına, Sofia bana bakarken nefesi kesildi.

"Ne?" Geraldine'in önünde bir dağdan simit çırptım.

"Yaban mersini gevezeliği!" Geraldine haykırdı ve ben güldüm, yaygaranın neyle ilgili olduğunu anladım. "Ah evet, boyadım." Başımı salladım ve saçlarım çevremde parıldadı.

Sofia, "Bu harika," diye cıvıldadı.

"Fantastik," diye onayladı Diego.

Geraldine ellerini kahverengi buklelerine doladı ve zevkle saçlarıma baktı. "Saçımın böyle şaşırtıcı bir renge uyacağını düşünüyor musun?"

"Tercih ettim." Max onun arkasında belirdi, öne doğru eğildi ve masanın ortasındaki dağdan bir simit kaptı.

Geraldine eline o kadar sert bir şaplak attı ki, tekrar yığının içine bıraktı ve ona ters ters bakmak için döndü.

Dilim ağırlaştı ve sihir avuçlarımda karıncalandı ama Geraldine, Max Rigel için bir dengi olmaktan çok daha fazlasıydı. Gerçek bir dövüşle karşı karşıya kaldığında yapabileceğini hayal ettiğim şeyi bırakın, Pitball sahasında hesaba katılması gereken bir güçtü.

Max alaycı bir tavırla geri çekilip onu tartarken, o ayağa kalktı.

Geraldine onunla neredeyse aynı boydaydı. "Senin asil olmayan parmakların benim tereyağlı simitlerime dokunmaya uygun değil," diye tısladı ve Max onu paramparça edecekmiş gibi görünmese komik olurdu.

"Eğer istersem o büfedeki her şey bana ait, Grus," diye hırladı. "Senin bile*tereyağlı simit*"

"Pekala, bunu göreceğiz." Kollarını sıvadı ve The Orb'daki diğer öğrenciler bir kavganın çıkmak üzere olduğunu anlayınca yuhalama ve ıslık sesleri yükseldi.

"Bundan emin misin, Geraldine?" Diego endişeli görünerek sordu.

Geraldine çenesini kaldırarak, Ah, salı sabahı bir şeker somunu kadar eminim, Diego, dedi.

Sofia, "Sanırım bu kesin," diye fısıldadı ve kıkırdamama engel olamadım.

"Çıkar onu," diye cesaretlendirdi Angelica, heyecanla alkışlayarak.

Diğer Mirasçılar belirdi ve Geraldine ile Max'in etrafında oluşan kalabalığın önüne doğru ilerlediler.

Darius, arkadaşını Geraldine Grus'la karşı karşıya getirmeyi beklemediği belli olduğundan, başını iki yana salladı. Dün gece Orion'un evine gelişinin anısıyla içim sızladı. Ne

sabahın ikisinde ne istemişti? Acaba aralarındaki bağ onları düzenli olarak böyle bir araya mı getiriyordu yoksa onun oraya gelmesinin başka bir nedeni mi var diye merak ettim. Bunu Tory ile tartışamamak ekstra sinir bozucuydu.

Seth elini Caleb'in omzuna koydu, topuklarının üzerinde zıpladı ve keskin bir şekilde uludu. Max ve Geraldine karşı karşıya gelirken, Caleb geniş bir sırıtışla, "Ona patronun kim olduğunu göster, kardeşim," dedi.

Max ellerini uzatıp havaya fışkıran su, Geraldine'e arkadan saldırmak için yukarı ve etrafında dönerken içimde bir endişe kabardı. Hiçlikten yaratılmış şiddetli bir toprak levhasıyla onu engelledi, sonra avucunu havaya çarptı ve yüzüne çamur sıçrattı. Elini havadan bir kalkanla bloke edip kiri ona geri fırlattı. Yanlara fırladı ve kalabalığın arasında Milton Hubert'in yüzüne tokat attı. Ağır bir şekilde içini çekti ve cesareti kırılmış bir ifadeyle yanaklarından sildi.

Herkes geri çekilip kendilerini haydut sihirden korumak için kalkanlar oluşturmaya başlayınca homurdanarak güldüm. Geraldine havada zarafetle kıvrıldı, kendinden emin bir şekilde yere indi ve Max'in ayaklarının altına su saçtı. Onu yere devirecekmiş gibi görünerek su birikintisinin içinden koştu, ama kadın bir anda su birikintisini dondurdu ve adam kaydı ve kaydı, bir lanetle dizlerinin üzerine çöktü.

Vega*eşek*-yalayıcı!” diye havladı, kendini tekrar ayağa kaldırmak için havayı kullandı.

"Griffin pisliği yıkanan!" diye bağırdı ve kesinlikle katıldığım The Orb'da kahkahalar yükseldi.

Max, ona güçlü bir girdap fırlattı ve o, çılgınca daireler çizerek dönmeye başladı. Çevreleyen rüzgara su döktü, böylece kasırgadan şiddetli bir akıntıyla fırladı.

Menzil içindeki herkesin üzerine su püskürtülüp yanaklarımdan sıçrayan suları silerken nefesim kesildi. Max rüzgarın basıncını arttırarak onu sert bir şekilde yere fırlattı. diye homurdandı, bir su darbesiyle onun bacaklarını altından çıkardı.

Adam sırtına çarptı ve kadın bir savaş çığlığı atarak öne atıldı, üzerine bindi ve Pitball maçındaymış gibi ağırlığını onun göğsüne bastırdı. Birisi geri saymaya başlayınca şok içinde ona baktı. "Beş, dört, üç-!"

Max onun çıplak ön kollarını kavradı ve Siren hediyeleri üzerine düşerken Geraldine keskin bir nefes aldı.

"Üzerinden kalk!" Diego bağırdı ama müdahale etmek için kıpırdamadı.

Geraldine'in gözleri yumuşadığında ve elleri Max'in göğsünden kalkıp yanağını okşamak için hareket ettiğinde midem bulandı.

"Kaygan kavunlar," diye soludu. "Sen kötü, kötü bir hayvansın, değil mi?"

Max onu üzerinden itti ve ayağa kalktı ve muzaffer bir sırıtışla ona baktı.

Geraldine, şehvet etkisini yitirirken kafası karışmış bir şekilde ona baktı. Kaşlarımı çattım, Max ayaklarının önündeki su birikintisini tekmeleyip üzerine sıçradığında onun adına sinirlendim. Yüz hatları yeniden düzenlenip yüzünü buruştururken eğildi.

"Evet gerçekten kötüyüm şeftalim. Beni yine kızdırmasan iyi olur, ha?" Dimdik ayağa kalktı, masaya gitti ve koltuklarında Mirasçıların yanına gitmeden önce birkaç simit kaptı.

Tory belirdi, dağılan kalabalığı yararak yanıma çöktü. "Kahretsin, az önce Max'le dövüştün mü, Geraldine?" diye sordu ve Geraldine başını salladı, gururu bariz bir şekilde incinmişti, eline bir simit alıp ondan vahşice bir ısırık aldı.

"Ooh, bu çocuk sıcak bir yaz gününde 1,80 metrelik kokmuş kabuklu suyu gibi. Onun gözden düştüğünü görmek için neler vermezdim." Geraldine Heirs'in koltuğuna dik dik baktı, gözleri Max'e dikilmişti.

"Belki biz*olabilmek*Bir şeyler yap," dedim ve Tory, bir Ass üyesinin ona uzattığı bir fincan kahveyi yudumlarken canlandı.

"Ne gibi?" diye sordu heyecanla ve Geraldine daha da yaklaştı.

Neyle çalışmamız gerektiğini görmek için masanın karşısına bakarak dudağımı ısırdım, bir araya gelen bir fikir. Boş bir kase alıp sesimi alçalttım. "Herkes bana notlarını uzatsın."

Geraldine geniş bir gülümsemeyle yulaf ezmesinin son parçasını kaseye boşalttı. "Ne yapıyoruz?"

"Griffin kakası," diye soludum ve Tory kıkırdayarak kahvesinden birazını karışıma döktü. Sofia böreğinden arta kalanları kaseye serpiştirdi ve Diego alçak sesle kıkırdayarak son yumurtalarını ekledi.

ASS'nin geri kalanı, kahvaltılarının kalıntılarını gizlice dağıtmaya başladı ve ben de krep, kruvasan ve çeşitli tahıl parçalarını karıştırdım. Sonunda çikolata sosunu aldım ve Tory masanın ortasından akçaağaç şurubunu aldı ve kaşığı zar zor çıkarabildiğim kalın, kahverengi bir top haline getirmeden önce bir yükle sıktık.

"Bunu onun üzerine nasıl dökeceğiz?" Tory sırıtarak fısıldadı ve söyledikleri her şeye kıkırdayan bir grup kızla çevrili olan Mirasçılara baktı.

"Şey..." Bir yol düşünmeye çalıştım ve Geraldine elini masaya vurdu.

"Majesteleri, eğer isterseniz, ben sadece*Aşk*gönüllü olma fırsatı. Bu harika karışımın kafasına ulaşmasını sağlamak için su büyümü kullanabilirim."

"Elbette," dedim oturduğum yerde sallanarak.

"Yap," diye cesaretlendirdi Tory.

Herkesin bakışlarını kaçırmasını sağlayacağım, diye fısıldadı Sofia, herkesin dikkatini üzerimizden çekmek için büyüyü yaparken konsantre olarak.

Geraldine sıvı karışımı masaya döktü, elini masaya koydu ve avucundaki sıvıya su kaydı. Parmaklarını kıpırdattı ve çamur, iradesinin altında bir sümüklüböcek gibi hareket etti.

masanın üzerinde ileri doğru sürünerek.

"Aman Tanrım*brüt*Kıkırdadım.

"Hava büyünüzün birazını tavana yükseltmek için kullanabilir miyim, Majesteleri?" Geraldine gözlerinde neşeyle sordu.

Birleşik gücümüzle daha isabetli atış yapabileceğimizi bilerek Tory'nin elini tuttum ve karışımın altındaki havayı itmeye odaklandık. Masadan şak diye bir sesle sıyrıldı, sonra onu kubbeli tavana doğru ittik ve orada hemen sıkıştı. Hava büyüsümüzü dağıtırken gırtlağımdan bir kahkaha yükseldi ve yumak orada kaldı.

Dikkat dağıtma büyüsünden kurtul, Sofia. Bunu hissetmeleri riskini alamayız," diye cesaretlendirdi Geraldine. "Herkes doğal davranır."

Tüm masa etrafımızda rastgele gevezelik etmeye başladı ve dirseğimi sandalyemin koluna dayadım, Sofia'nın büyüsü bizden uzaklaşırken bir kaşıkla oynadım.

“Aman tanrım sen*Bu yüzden*komik," dedi sarışın bir kız Max'e ve o, Seth'in yanındaki koltuğundan sırıttı. “nasıl oldun*Bu yüzden*eğlenceli?"

Max, "Yatak odamda çalışıyorum," diye sırıttı. "Bir ara gelip izlemelisin."

Tavana bir bakış atmaya karşı koyamadım ve Geraldine gücünü bastırırken tavanda kayan çamuru gördüğümde, ciğerlerimden bir kahkaha kurtulmak için savaştı. Heirs'ın koltuğuna giderek daha da yaklaştı ve Max'in başının üzerinde durunca heyecanımı zar zor zaptedebildim.

Büyü yapmayı bıraktığında Geraldine'in parmakları yumruk halini aldı ve herkes onun tavandan çıkmasını beklerken masanın üzerinde bir beklenti dalgalandı.

Max koltuğunda arkasına yaslandı ve önündeki kıza kendini beğenmiş bir şekilde sırıtırken bir elini başının arkasına uzattı. "Aslında belki de hemen benim odama gitmeliyiz."

"Şu anda?" nefes aldı, bir tutam saçı parmaklarının arasında döndürdü.

Çamurun bir damlası yüzüne damladı ve irkilerek kaşlarını çatarak yanağından sildi.

"Ne-"

SPLAT.

Şuruplu çikolata damlası her yerinde patlayarak Seth'e de sıçradı ve yalpalayarak uzaklaşırken onun havlamasına neden oldu. Konuştuğu kız çığlık atarak arkadaşlarıyla birlikte kaçtı.

"AH!" diye bağırdı Max ayağa fırlayarak ve ardından Küre'deki herkesi alt etmeye hazır görünen Mirasçıların geri kalanı geldi. Kahverengi pislik yüzünden aşağı kaydı ve Seth onu patileriyle dürterek onu silmeye çalıştı.

"Bunu kim yaptı?!" diye bağırdı Max, yiyecek parçalarını yerinden oynatarak ve etraflarında uçuşturarak.

Kahkahalar odada kükredi ve kontrolümü kaybettim, gözlerimden yaşlar süzülürken Tory'ye yaslandım.

"Aman Tanrım, bu Griffin boku!" diye bağırdı ve Max, kalabalığın arasında onların yerini belirlemeye çalıştı.

"Öyle değil!" diye kükredi, yıkamak için su dökmek üzere elini kaldırdı ama içinde o kadar çok şurup vardı ki çıkarmakta güçlük çekti. "Bu Griffin boku değil!"

Seth tişörtünün birazını sildi, ağzına götürdü ve yaladı. "Bu çikolata."

"Aman Tanrım, Seth Capella bok yiyor!" Tyler bağırdı ve insanlar fotoğraf çekmeye ve Tyler'ın söylediklerini tekrarlamaya başlayınca Seth öfkeyle havlayarak baktı.

"Tanrı aşkına, hadi gidelim," diye çıkıştı Caleb, Seth'in kolundan tuttu ve Darius Max'i iterek ilerledi. Max onun fotoğrafını çeken herkesi öldürmekle tehdit ederken Tory ve ben dağıldık.

* * *

Diego ve Tory ile birlikte Air Cove'a doğru yola koyulduk, diğer hava Elemental birinci sınıf öğrencileriyle sahile vardığımızda sinirlerim geriliyordu. The Orb'da yaşadığımız eğlence yerini endişeye bırakmıştı, şimdi ilk duruşmamızla karşı karşıyaydık.

Kumun ilerisine bir dizi tribün kurulmuştu ve birinci sınıf öğrencileri izlemeye gelen ebeveynleriyle tanışmak için koştu. Giderek daha fazla öğrenci annelerinin ve babalarının kollarına sarılırken, kalbim uzun zamandır unutulmuş bir acıyla doldu. Tory ve ben çok geçmeden Diego'yla baş başa kaldık, garip bir şekilde sarılmanın durmasını bekliyorduk.

Diego kumda ayaklarını sürüdü, umutla koltuklara baktı ve bir dakika sonra kısa siyah bukleleri ve ince bıyığı olan uzun boylu bir adam belirdi. Takım elbisesi koyu kahverengiydi ve soğuğa karşı kalın kırmızı yün bir atkı takmıştı. Kaşlarını çatmıştı ve ağzının etrafındaki çizgiler, Diego'yu yanına çağırmak için başını sallarken bunun ömür boyu sürecek bir ifade olduğunu söylüyordu.

Diego bize gergin bir gülümsemeyle, "Bu benim amcam Alejandro," dedi ve onu karşılamak için aceleyle uzaklaştı.

"Arkadaş canlısı görünüyor," diye mırıldandı Tory.

Alejandro, Diego'nun omzuna beceriksizce vurdu, sonra kollarını kavuşturdu ve Diego onunla konuşurken sessiz kaldı.

"O ailenin ve çirkin trikoların nesi var?" Tory alçak sesle söyledi ve ben de gülmeye başladım. "Diego bunu söylediğini duymasın, bence şapkası için bir keçi kurban eder," diye takıldım ve sanki ona cesaret etmişim gibi sırıttı.

Orada beklerken ayaklarımı kuma gömdüm ve bu duruşmanın neler içerebileceğini anlamaya çalışmak için bakışlarımı denize çevirdim. Bulutlar çekilmişti ve altındaki su dalgalı ve griydi. Denizin çok açıklarında yüzeyde sallanan geniş bir ahşap platform seçebiliyordum.

Tribünlerin önüne Profesör Perseus ve Müdür Nova'nın oturduğu bir masa kurulmuştu. Rüzgâr kıyafetlerini ya da saçlarını çekiştiriyor gibi görünmüyordu ve soğuk havadan etkilenmeden hafifçe sohbet ederken etraflarında bir kalkan olduğunu varsaydım.

"Babacığım!" Kylie, koyu sarı saçlı ve koyu yeşil gözlü yakışıklı bir adamın kollarına çekilmeden önce sahilde belirip yanımızdan geçerken çığlık attı. Annesini aradım ama yakınlarda ona uyan birini göremedim ve Kylie babasının kollarından ayrıldığında başka birini aramadı.

"Bugün boğulma, küçük Vegas," Max'in sesi kulaklarıma çarptı ve korku içinde döndüm ve dört Varis'in hayran kulüpleriyle bize doğru geldiklerini gördüm. Tamamen temizdi ve hepsinin sanki dayanışma içinde kıyafetlerini değiştirdiğini fark ettim. Max'in ifadesinde başına gelenlere dair hiçbir ipucu yoktu ama öfke dalgalar halinde ondan sızıyordu. "İzliyor olacağız."

Darius, "Evet, Akademi'yi bırakıp da bize bir iyilik falan yapma," diye alay etti ama gözleri kalabalığa kayarken ses tonu biraz boştu. Yanındaki Seth'i dürttü. "Harika. Hepsi imza isteyecek."

Caleb'in bakışları Tory'ye sabitlendi ve ona doğru yürürken rahatsız görünen Tory dudağını ısırdı.

"Atlas'ın mı bozuldu tatlım?" diye sordu, yakışıklı yüz hatlarından hafifçe kaşlarını çatarak. "Hayır," diye yanıtladı gelişigüzel bir şekilde, taktığını anladığım halde. "Neden?"

"Sana birkaç mesaj gönderdim ve cevap vermemişsin. Sonra bütün gece arkadaşlarımdan birinin peşinden koştuğunu öğrendim. Peki bundan ne anlamalıyım?

Darius, Caleb'in arkasından sırıtıyordu ve Max rahatsızca kıpırdandı, Seth sızlanırken kollarını kavuşturdu.

Hepsi ona bakarken Tory'nin bakışları sertleşti ve ben onun tepkisini hazırlarken neredeyse yüzümü buruşturuyordum. Caleb onun özür dilemesini bekliyorsa büyük bir hayal kırıklığına uğramak üzereydi çünkü kız kardeşim erkeklerin onu köşeye sıkıştırmasına asla izin vermezdi ve o bunu denerken onun öfkesinin alevlendiğini görebiliyordum.

"Açıkçası?" diye sordu Tory, ona bir kaşını kaldırarak. "Bana on beş mesaj gönderip yanıtsız bırakacak kadar yardıma muhtaç erkeklerle çıkma eğiliminde değilim. Bu yüzden sana geri mesaj atmamı umuyorsan, aldığım umutsuz havayı yumuşatmak isteyebilirsin. İkincisi, ben senin kız arkadaşın değilim, bu yüzden akşamlarımı nerede geçirdiğimi veya kiminle geçirdiğimi sana sormam gerekmiyor.

Caleb ona kaşlarını çattı, ona doğru yalpalarken dişleri dışarı fırladı, açıkça ısırmaya niyetliydi. Tory geri adım attı ama Darius kolunu yakaladığında aniden durdu ve bunu yaparken alçak bir hırıltı duyuldu.

Darius, "Duruşmadan hemen önce onu ısırırsan, insanlar onun büyüsünü tüketerek onu sabote etmeye çalıştığını söylerler," diye tısladı. "The Reckoning'i geçmelerinden endişe ediyormuşuz gibi görünecek."

Caleb cevap vermek için ağzını açtı ama önce Max geldi. "O haklı Cal, bırak gitsin."

"Neden gidip aşağıdan izlemiyoruz?" Seth kumsalın diğer ucunu işaret ederek Kylie ve babasına bir göz attı. "Bütün saçmalıklardan kaçınalım."

Havalı bir şekilde, "Evet, bir gün için yeterince bok yediğine eminim," dedim ve Seth öfkeyle bana baktı.

"Sethy!" Kylie aniden onu fark etti. "Gel selam söyle!"

"Merhaba Kylie!" coşkuyla el salladı. "Gel!" onu çağırdı.

"Ne? seni duyamıyorum! İyi şanlar!" Seth ters yöne yöneldi ve Caleb'in onu takip ettiğinden ve diğerlerinin omuz omuza onun peşinden yürüdüğünden emin olmak için kolunu ona doladı. Arkadaşları da arkalarından geliyordu ve arkasında takımla tam amigo kız üniforması giymiş Marguerite de dahil olmak üzere, onların hayranlarının sahile akın ettiğini gördüm.

Tory'ye, "Diğer öğrencilerin gelip izleyebileceğini bilmiyordum," diye mırıldandım. "Sofia'ya da eşlik edebilirdik."

Tory, "Eh, muhtemelen o salaklarla bir kumsalda mahsur kalmaması daha iyi," diye mantık yürüttü.

"Tory, Darcy, gelip amcamla tanışmak ister misiniz?" Diego aradı ve oraya giderken dikkatimizin dağılmasına sevindim.

Yeğeninin okul değerlendirmesi yerine bir cenazeye katılıyormuş gibi görünen söz konusu adamın yanında beceriksizce durdu.

Hafif bir İspanyol aksanıyla, "Merhaba, benim adım Alejandro Calabozo," dedi, çakıl grisi gözleri merakla aramızda geziniyordu.

"Güzel atkı," dedi Tory aşırı coşkulu bir şekilde ve gülmemek için elimden gelen her şeyi yaptım.

Alejandro gururla okşadı. "Mi madre benim için ördü."

"Ah, Diego'nun abuela'sı mı?" Tahmin ettim ve Diego'nun gözleri bize kısıldı.

"Si, ruhu dinlendirsin." Alejandro parmaklarını öptü ve gökyüzünü işaret etti. “Artık yıldızlarla birlikte. Ama en azından bugün torunu tarafından hayal kırıklığına uğrayacak kadar ortalıkta yok.” Dudakları gerildi.

"Eminim hayal kırıklığına uğramayacaktır," dedim ama Alejandro bu yorumu kabul etmedi. “Yani yeğenim arkadaş olduğunuzu söylüyor. Bunu söylemen için sana ne kadar ödedi? Sana geri ödeyeceğimden emin olacağım.”

“*Amca*diye homurdandı Diego.

"Elbette bize ödeme yapmadı," diye güldüm ama görünüşe göre Alejandro balık tutarken şaka yapmıyordu.

cüzdanını çıkardı ve auraları saymaya başladı.

Tory, "Gerçekten hayır, ahbap," diye reddetti. "O bizim arkadaşımız."

Alejandro'nun ifadesi, gözlerinin kenarlarının hafifçe kırışması dışında neredeyse hiç değişmedi. "Eh, ne harika bir haber," dedi boş bir sesle. "Diego sefil varoluşuyla sonunda değerli bir şey yaptı."

"Bizimle arkadaş olmak gerçekten bir başarı değil," dedim, Diego'nun köşesini sıkıştırmaya çalışırken, ama kulağa nasıl bir saniye geç geldiğini fark ettim.

"Hayır, haklısın. Değil," Alejandro içini çekti ve Diego'nun başının arkasına bir şaplak attı. "Bugün aileni hayal kırıklığına uğratacak mısın? Biliyorsun, sadece geçip geçmediğin mesajını iletmek için buradayım. Öğleden sonrayı boşa harcamak istemezdim ama annen ısrar etti, işte buradayız.

Diego başını eğdi. "Deli mi?"

"Kızgın," her harfi telaffuz etti.

"Neden? Daha duruşmayı bile yapmadı," dedi Tory inanamayarak.

"Büyü yapmakta güçlük çektiğim için kızdı," dedi Diego hemen. "Onu güncellemek için ona her hafta yazıyorum."

Ne diyeceğimi bilemeyerek Tory'ye baktım.

Alejandro, "Bugün başarısız olursan eve dönecek bir odan olmadığını sana söylememi istedi," dedi ve çenem gevşedi. "anladın mı*herhangi*Henüz temel büyüler var mı yoksa beklentilerim haklı olarak düşük mü?

"Sahibim. Ve başarısız olmayacağım," diye homurdandı Diego, omuzları kasıldı ve gözleri kararlılıkla doldu.

"Doğru, yapmayacaksın," dedim kesin bir şekilde ve bana hafifçe gülümsedi.

"Hava öğrencileri - lütfen üstünüzü değiştirmek için çadırlara girin!" Nova, erkekler ve kızlar için kurulan iki çadırın olduğu tribünlerin ötesini işaret ederek emretti.

Elli kadar birinci sınıf öğrencisi kumlu sahilden çadırlara doğru yöneldi ve Tory ile Diego'nun soğuk amcasından uzaklaştım ve o takip edemeden Alejandro'nun İspanyolca olarak onunla konuştuğunu duydum.

"Solaria'da ebeveynsiz olmanın iyi bir şey olduğunu düşünmeye başlıyorum," dedi Tory, ama gözlerim tribünlerdeki gururlu yüzlerde gezinirken bunun tamamen doğru olup olmadığını merak ettim.

Sanrılı bir an için, annemizi ve babamızı yukarıda, bizim koyu renk saçlarımız ve koyu bronzlaşmış tenimizle, duruşmaya girerken isimlerimizi söylerken hayal ettim. Acı bir iç çekiş beni terk etti, sonra görüntüyü uzaklaştırdım ve kız kardeşimle birlikte kadın çadırına yöneldim. Bazen imkansız hayallere kapılmamak daha iyiydi. Ve en azından birbirimize sahiptik.

Tahta bir bankın üzerine farklı bedenlerde bir yığın dalgıç giysisi dizilmişti ve üstümüzü değiştirmek için bir köşeye geçmeden önce Tory bizim için iki tane iç çamaşırı aldı. Soyunup dalgıç giysisini giyerken kıyafetlerimi katladım. Tory benim için arkadaki uzun fermuarı çekti ve ben de kaşlarımı çatarak dar takım elbiseye baktım. "Bunun bir hava meydan okuması olduğunu sanıyordum."

Tory görünür bir ürperti ile, "Yine de denize giriyoruz gibi görünüyor," dedi. "Zaten üşüyorum ve sudan acayip derecede nefret ediyorum."

"İyi olacak mısın?" Endişeyle sordum ve ben de takımının arkasını giyerken o da kesin bir şekilde başını salladı.

"Max Rigel bana şu hava kabarcığı olayını öğretti. İyi olacağım."

Bunun doğru olmasını umarak başımı salladım. "Keşke şu sıcak hava olayını yapabilseydim." Elimi kaldırdım, parmaklarıma hava çektim ve ısıtmaya çalıştım ama sihir bunun yerine keskin bir şekilde kükreyen bir aleve dönüştü.

Tory, "Pratik yapmak için biraz geç," diye güldü. "Önce elbiseni ateşe vereceksin."

"Evet, sanırım üşüyeceğiz ve ıslanacağız," diye kabullendim, çıplak ayakla sahile dönerken diğer kızları takip etmek için ilerledim.

Erkekler çoktan jüri masasının önünde bekliyorlardı ve biz yön için öğretmenlere bakarken kızlar etraflarında toplandılar.

"Doğru," dedi Nova neşeyle. "Sadece son hakemimizi bekliyoruz ve başlayacağız." Hüsrana uğramış bir bakışla kumsalın sonuna baktı ve birdenbire kimi beklediğimize dair oldukça iyi bir fikrim oldu.

Orion'u her an görmeyi umarak uçurumdan aşağı inen patikaya sürekli bakarken kalbim tuhaf bir şey yaptı.

Nova, Atlas'ında onu hızlandırmak için bir mesaj olduğundan şüphelendiğim bir şeye dokunmadan önce saatine baktı ve sıkıntıyla başını salladı.

"Haklısın? Biraz solgun görünüyorsun," diye sordu Tory.

"Sadece sinirlerim," dedim. Bu doğruydu, ama şimdi sinirlerim kıpırdanan ellere ve büyük ağız kuruluğuna yükseldi. Biz beklerken esinti etrafımızı sardı ve herkes sabırsızlandı.

Tory, "İşte burada, Profesör Bok Vermiyor," dedi ve Orion geç kalmadığını, hatta belki erken olduğunu düşündüren bir hızla kumların üzerinde ilerlerken dudağımı ısırdım.

Kot pantolon ve bir tişört giymişti, kesinlikle gündelik görünüyordu, ama yaklaştığı an gömleğini başının üzerine çekti ve gözlerim göğsüne ok gibi saplandı. Kısa bir süre önce çıplak vücuduma sıkıca bastırılmış olan tüm o sert kasları içime çekerken boğazım düğümlendi. *O ne halt ediyor?*

"Kalk o zaman Perseus, geç başlamak istemeyiz, değil mi?" Hava Elementi Profesörüne sırıtarak ateş etti.

Profesör Perseus ayağa kalktı, ona katılmak için acele ederken biraz telaşlı görünüyordu. Orion ayakkabılarını fırlattı ve pantolonunun tokasını açarak tüm seyirciye bir gösteri yaptı.

Neler oluyor?

Etrafıma bakındım ve kızların çoğunun ve oğlanların birçoğunun ona dik dik baktığını, göğsümde hırlayan vahşi bir yaratığı uyandırdığını gördüm.*bana ait*.

Kaşlarımı çatarak bu tuhaf duyguyu üzerimden attım. O kadar sahiplenici bir insan değildim ama Orion'un yanındayken içimde tamamen hayvani bir şey uyandı. Ve onu istediği kesinlikten biraz korkuyordum. Uzun bir süre güven sorunlarımla boğuşmuştum ama o savunmalarımı sanki hiç yokmuş gibi atlatmıştı. Bir an bile tereddüt etmeden savaşta gücü paylaşmıştık ve bunun kız kardeşimden başka biriyle yapmanın ne kadar imkansız olduğunu ancak Ateş Elementi dersinde Caleb ile yapmaya çalıştıktan sonra anladım.

Perseus kendi gömleğini ve ardından pantolonunu çıkardı ve vücudunu şaşırtıcı bir şekilde tonda gösterdi. Gözlerim sadece Orion'u görüyordu, pantolonunu ve çoraplarını çıkardı ve ardından lanet olası bir ters bağ anı gibi doğruca denize girdi.

"Siktir et beni... o bedeni," diye fısıldadı Tory, onu izlerken ve küçük bir kahkaha ağzımdan kaçtı.

Kahretsin, keşke ona dün geceyi anlatabilseydim.

Perseus, ikisi birbirinden yaklaşık yirmi fit uzakta denizde bellerine kadar gelene kadar Orion'un peşinden gitti.

Nova sert bir ifadeyle sandalyesinden kalktı. "Pekala, oradaki platforma ulaşmak için hepinizin bir saati olacak." Uzaktaki denizi işaret etti. "Çok derin bir su üzerinde üç yüz fitlik bir mesafe var. Oraya ulaşmak için sadece hava büyüsünü kullanmalısın ama bunu istediğin şekilde yapabilirsin ve başlangıç çizgisini geçtikten sonra ıslanmamalısın." Elini kaldırdı ve Orion ve Perseus'un hemen önündeki denizde parlak yeşil bir çizgi belirdi.

“Yaparsak başarısız olur muyuz?” Kylie bu imkansız görünüyordu ve ben de onunla aynı fikirde olmak zorunda kaldım. "Tabii ki değil." Nova dilini şaklattı. “Oraya çıkarken suya dokunursanız, Profesör Orion veya Profesör Perseus sizi tekrar deneyeceğiniz başlangıç çizgisine geri getirecek. Süre dolmadan platforma varamazsanız, sınavda başarısız olursunuz. Birlikte veya tek başınıza çalışabilirsiniz, tamamen size kalmış. Ve eğer sen*Yapmak*platforma ulaştığınızda, hem ben hem de diğer profesörler tarafından becerinize, kaç kez başarısız olduğunuza ve oraya gelmenizin ne kadar sürdüğüne göre derecelendirileceksiniz. Sorusu olan?"

"Hava olmayan bir büyü kullanırsak ne olur?" Kylie elinde pembe yapraklar dans ederken sordu.

"Diskalifiye edileceksin," dedi Nova sert bir şekilde ve Kylie hızla yaprakları yere düşürdü. "Burada denizi ısıtacak bir su Elementali var mı?" Diye sordu Diego, bundan gerçekten umutlu görünüyordu ve Nova gülerek başını geriye attı.

"Tamam aşkım. Soru zamanı bitti.” Ellerini kaldırdı ve avuçlarından devasa bir zamanlayıcı fırladı, suyun yukarısına çıktı ve saatte altmış dakikayı gösteriyordu. Tıpkı Pitball zamanlayıcısı gibi kırmızı parladı ve gözümü ufka çevirmeden önce bir an büyüye hayret ettim.

“Deniz kenarında sıraya girin!” Nova emretti ve arkamızdaki veliler heyecanla tezahürat yapmaya başladılar. Burada kimsenin bizim için tezahürat yapmadığını keskin bir şekilde hatırladım ve cesaretimi toplamak için derinlere indim.

Kahrolası benliğimiz için tezahürat yapacağız.

Tory ve ben kıyı boyunca aceleyle hattın en uzak ucuna gittik. "Bunu birlikte yapıyoruz, değil mi?" diye sordu.

"Elbette," dedim ve o suya bakarken kaşlarımı çattım. "İyi olacağına emin misin?"

Başıyla onayladı. "Bunu birlikte atlatacağız."

"Birlikte," diye tekrarladım ve tekrar denize bakmadan önce ona hızlıca sarıldım.

"Nasıl olur bir fikrin var mı?" nefes aldı ama kulaklarımda bir ıslık çaldı ve saat azalmaya başladı.

Öğrenciler denize döküldü ve biz de ileri doğru koştuk. Dalgalar bacaklarıma sıçradığı anda, soğuk su dalgıç elbiseme çöküp anında ürperirken yüzümü buruşturdum. Aceleyle başlangıç çizgisine doğru gittik ve onlar da onun önünde durunca diğer öğrencilere bir bakış attım. Tüylerim diken diken oldu ve odaklanmaya çalışırken dişlerimi sıktım.

"Şuraya uçmayı deneyelim," diye önerdi Tory, ellerini çalkantılı dalgaların üzerine kaldırarak. Bir

çığlık dikkatimi çekti ve Kylie'nin kendisini gelişigüzel bir şekilde havaya fırlattığını gördüm. Kontrolü kaybetti ve hemen hattın diğer tarafındaki dalgaların altına battı. Perseus elini kaldırdı, onu denizde geriye doğru yırttı ve tekrar başlangıç çizgisine bıraktı. Yüzüne düşen altın rengi saçlarını iterek, yüzünü buruşturdu.

Birkaç öğrenci daha girişimde bulundu ve ben kendi planımıza odaklanarak Tory'ye döndüm.

"Tamam yapalım" dedim.

"İkimiz de ellerimizden hava fırlattık, denizin üzerinde uçmak için kendimizi sudan dışarı ittik. Avuç içlerimi ileri doğru süzülmeye çalıştım ve bunu başarırken sırıttım, yavaşça başlangıç çizgisinin üzerinde ilerledim. Tory benden çok daha yükseğe çıktı ve ayaklarından su başımın her tarafına akarken ona baktım.

"Devam et Tor!" Ağladım, altıma daha fazla hava bastırdım.

Diego'nun bir rüzgar tarafından sudan çekildiğini ve yüksek hızda başlangıç çizgisinin ötesine fırlatıldığını, dalgalara çarpıp batarken kollarını ve bacaklarını takla attığını gördüm.

Diğer birkaç öğrenci taktiğimizi deniyordu, ancak diğerleri platforma doğru ilerlerken birinden diğerine atlayarak küçük hava cepleri atıyorlardı.

Rüzgarı ellerimden ittim ve bir anda benden çok fazla enerji çıktı. vururken ağladım

yan yan. Paniklediğim an, işim bitmişti. Altımdaki suya çarparken son anda kontrolümü kaybettim ve derin bir nefes aldım.

Buzlu tuzlu su duyularıma saldırdı ve yüzeye çıkmak için sert bir tekme attım. Ortama sıkı bir halka dolandı ve şiddetli bir şekilde geriye doğru sarsıldım ve havanın kamçısıyla sudan çıkarıldım.

Denizin üzerinde geriye doğru uçtum ve başlangıç çizgisinin üzerine kayıtsızca düşürüldüğümde midem şiddetle bulandı. Birinin kolu belime dolandı, beni dik bir şekilde sürükledi ve kendimi Orion'la göğüs göğüse buldum. Elim pazısına bastırıldı ve hızla atan kalbime küfrederek hemen geri çekildim.

Ona hafifçe gülümseyip arkamı döndüm ve Tory'nin yanımdaki suya atıldığını görmek için tam zamanında başlangıç çizgisine koştum. Ağzından kekeleyerek geldi, şiddetle başını salladı ve gözlerindeki tuzlu suyu kırpıştırırken dudaklarından bir küfürler döküldü.

Öğrenciler sağda ve ortada soldan sürüklenirken havayı çığlıklar doldurdu, ancak birkaçı platformun neredeyse yarısına gelmişti ve Tory ve ben parlayan yeşil sihir kuşağına yaklaşırken içimi kararlılıkla doldurdum.

Adrenalin soğuğu uzak tutmaya başladı ve çenemi sıkarak gözlerimi platforma diktim. Kalabalık arkamda tezahürat yapıyordu ve denizden uzakta bir kız neredeyse platforma vardığında biri aşırı heyecanlandı. Altına attığı havada koşmaya başladı ama aniden tökezledi, kolları dönüyor, çığlığı bize geri dönüyordu. Okyanusa düştü ve Perseus onu sudan kopardı ve vahşi bir hızla başlangıç çizgisine kadar sürükledi. Yanımıza düşerken üzerimize büyük bir su sıçradı ve ardından büyük bir nefes alarak hava almak için yukarı çıktı. Jillian olduğunu anladığımda gözlerim büyüdü.

Ofladı, tekrar başlamak için çizgiye geri döndü ve Tory elimi tuttu, gücü benimkine aktı.

"Birlikte daha güçlüyüz," dedi ve başımı salladım, büyülerimizin birleştiği hissiyle kalbim dans ediyordu.

"Altımızda hava oluşturup deli gibi koşmak mı?" Ben önerdim ve o sırıttı.

"Denemeye değer."

Boşta olan ellerimizle, bir hava akımıyla kendimizi sudan çıkardık ve yüzeyin bir metre üzerinde havada asılı kaldık. Elini daha sıkı tuttum ve o da güven verircesine parmaklarımı sıktı.

"Hazır?" diye sordu.

Cevap veremeden önce kulaklarıma bir uluma çarptı ve ardından Mirasçılardan bir ilahi geldi. "Vega İkizlerinin şansı kalmadı, senin bundan vazgeçme vaktin geldi!"

"Bok çuvalları," diye homurdandı Tory, arkadaşlarından oluşan kalabalık ilahiyi alıp salonda yankılanınca.

uçurum duvarları. Hatta bazı veliler katıldı.

"Onlara neler yapabileceğimizi gösterelim," diye tısladım ve Tory başını salladı.

Başlangıç çizgisinde ileriye doğru süzüldük ve Tory saydı, "Üç, iki, bir-"

Ayaklarımızın altındaki havayı atmaya devam ettik ve denize açılan platforma doğru koşmaya başladık. Gitgide daha hızlı hareket ettik, birbirimizle mükemmel bir zamanda yarışırken altımızdaki kalkan neredeyse sağlamlaşıyordu.

Şarkı kulakları sağır edecek kadar yüksek bir sesle yükseldi ve su üzerinde bizi takip etti, böylece ondan kaçmamız mümkün olmadı. “VEGA İKİZLERİNİN ŞANSI TUTMUYOR, SİZİN ONDAN VAZGEÇME ZAMANI GELMİŞTİR!”

Parmak uçlarımdaki sihre odaklanmaya çalıştım, kendimizi daha da hızlandırırken onu çıplak ayaklarımızın altında zorladım. Platform görüş alanındaydı ve başka hiçbir öğrenci yakınlarda bile değildi. Bu denemeyi herkesten önce bitirmeye yaklaştıkça alkışlar ve yuhalamalar birbirine karıştı.

"Kimse sizin kazanmanızı istemiyor, kaybedenler!" Max'in sesi kalabalığın üzerinde yükseldi, ardından Seth'in bir başka delici uluması geldi.

"Sanırım kaybetmek senin kanında, Roxy!" Darius aradı ve konsantrasyonunun biraz düştüğünü hissettim.

"Dinleme," diye nefes nefese onları duymamaya çalıştım ve Tory başını salladı.

"Dün gece kimi becerdiysen, şu anda hashtag pişmanlıkları yaşıyor, Darcy!" diye bağırdı Seth.

Kanım buza döndü. Tory bana baktı ve konsantrasyonu kaybettiğimiz anda altımızdaki hava çöktü. Platformdan sadece üç metre uzakta okyanusa daldık ve buzlu su bizi bir kez daha sardı. Sihir belime dolanana ve dalgaların arasında geriye doğru savrulana kadar bir saniyeliğine su altında kalmıştım. Denizden yükselip havada uçarken ve başlangıç çizgisinin önünde suya çarparken bir çığlık boğazıma takıldı. Tuzlu suyu boğazımdan çıkarmaya çalışırken şiddetli bir şekilde öksürdüm, yönümü bulduğumda sendeledim. Elimi sıkı, sıcak tene bastırdım ve yukarı baktım, Orion'u hemen yanımda buldum.

Çenesi gergindi ve ona, Seth'in bana sadece tuzak kurduğunu ve gerçekten hiçbir şey bilmediğini iletmeyi umduğum bir bakış attım.

Odaklan, diye homurdandı, beni tekrar başlangıç çizgisine doğru itti.

Kaşlarını çatarak Perseus'tan uzaklaşırken Tory'ye doğru tökezledim.

Diego birdenbire aramızdaki suya çarptı ve yüzünde çaresiz bir ifadeyle ayağa kalktı. "Bunu atlatamayacağım," dedi nefes nefese, sırılsıklam ıslak saçlarını gözünün önünden çekerken.

"Yapacaksın," dedim kararlı bir şekilde Tory'ye bakarak. Ne sunmak üzere olduğumu anlayınca başını salladı, sonra Diego omzunun üzerinden ona baktığı anda durdu.

"Beraber yapacağız," dedim ve Tory ona gergin bir şekilde gülümsedi.

"Evet, Diego," dedi onu başlangıç çizgisine doğru dürterek. "Birlikte." bana fırlattı

Endişeli bir bakış attım ve Diego'nun bizi engellememesini umduğum için ona karşılık vermekten kendimi alamadım. Yine de daha fazla tereddüt edemedik; zamanlayıcı çoktan yarım kalmıştı. En azından henüz kimse platforma ulaşmamıştı, bu yüzden mücadele eden sadece biz değildik.

"Vega kızları çok topal, devam et, iddiandan vazgeç!"

Döndüm ve Marguerite'in lacivert ve gümüş rengi giysiler içindeki bir sıra ponpon kızların başında ponponlarını bize salladığını gördüm. Hepsi kumda geriye doğru döndüler, teker teker eğilerek "" ifadesini ortaya çıkardılar. *Vega Fahişeleri* kıçlarının üzerinde beyaz iç çamaşırlarının üzerinde hecelendi.

"Vidalayın." Yüzümü denize çevirdim, havayı parmak uçlarımda topladım. "Bir kalkana ne dersin?" Önerdim ve Tory başını salladı.

"Evet, belki onu şişirilebilir bir top gibi kullanabiliriz," diye düşündü.

"Kalkanlarla ilgili dersi kaçırdım, şıklar," dedi Diego üzgün üzgün, başını öne eğdi.

"Yardım edeceğiz," dedim hemen ve Tory başını salladı. Bakışları sahildeki düşmanlarımıza kaydı, sonra yaklaştı ve elini Diego'nun koluna koydu.

"Sadece yakın dur," dedi kararlı bir şekilde.

"Tamam, eminsen?" diye sordu ve başımızı salladık. Onu burada başarısızlığa terk edemezdik. O bizim arkadaşımızdı.

Tory ve ben onun ellerini tuttuk ve aynı anda havalandık. Diego yardım etti ama bir kez daha suyun üstüne çıktığımızda, birleşik sihrimiz belli ki ağır işi yapıyordu. Üstümüze bir alkış yağmuru yağdı ve birkaç öğrencinin üzerine bastığı platforma baktım. Sıraya girdiğimde kıskançlık beni vurdu. Kylie Major ve arkadaşı Jillian'ın onların arasında olduğundan oldukça emindim.

"Hadi, bunu bitirelim," diye homurdandı Tory, etrafımıza sağlam bir kalkan oluşturarak.

"Vega fahişeleri çok sıkıcı!" Marguerite bir sonraki ilahiyi yönetti ama bu sadece kararlılığımı artırdı. "Becerdikleri çocuklar daha fazlası için gelmiyor!"

Kız kardeşimin büyüsüne katılmak için sihrimi dışarı çıkardım ve etrafımızda katı bir küre oluşturduğumuzda rüzgar durdu. Etrafımızdaki gürültü azaldı, böylece kalkanımızın yoğunluğu üzerine ilahiyi zar zor duyabiliyorduk.

"Üç," dedim heyecanla.

"İki," dedi Diego.

"Bir!" Tory haykırdı ve ileri atıldık, kalkanı sağlam bir topun içindeymişiz gibi etrafımızda döndürdük. Bitiş çizgisine doğru yarışırken hepimiz mükemmel bir uyum içinde hareket ederken bir ritm içine düştüğümüzde ıslık çaldım.

"Devam etmek!" Ben cesaretlendirdim ve denizde tamamen kolaylıkla ilerleyerek hız kazandık. Suyu o kadar hızlı aştık ki aniden platforma çıktığımızda şok oldum. Sihri çözdük ve üçlü bir kucaklamayla birbirimize daldık, yukarı ve aşağı zıpladık.

heyecanlanmak.

Zamanlayıcının daha yirmi dakikası vardı ve gurur göğsümde kabarırken gülümsedim. İlk duruşmayı atlatmıştık.

"Yaptık!" Tory tezahürat yaptı ve Diego suçlu bir şekilde aramıza baktı ama ben bunu kabul etmedim. Peki ya bedava bir yolculuk hakkı kazansaydı? Bu akademide olmayı bizim kadar o da hak etti.

Duruşmanın bitmesini bekledik ve çok geçmeden platformda otuz sekiz kişi daha bize katıldı. Zamanlayıcı çaldığında, midemi korkunç bir his kapladı. Bitiş çizgisinden sadece iki metre uzakta olan bir kız, zamanında yetişemediğini anlayınca dehşet içinde feryat etti. The Reckoning'e geldiğinde puanı düşük olurdu. Tory'ye baktığımda aynı duygunun gözlerinde yansıdığını görünce kalbim küt küt atmaya başladı.

"Bu denemelerin hiçbirinde başarısız olamayız ve kesinti yapmama riskini alamayız," dedi ve ben de ciddi bir şekilde başımı salladım. "Yapmayacağız, Tor. Zodyak ait olduğumuz yerdir."

THava Denememizi tamamladıktan sonra, duşumdaki buharı tüten sıcak suyun altında dururken damarlarımda kaynadığını hissettim.

Gözlerimi kapattım ve zihnim başka yerlere gitmeye başlarken suyun omuzlarımdan bazı düğümleri gevşetmesine izin verdim. Dün geceyi ve gardımı biraz indirdiğimde Darius'un beni nasıl güldürdüğünü düşünmeye devam ettim. Bazen, bu akademiye geldiğim ilk andan itibaren bana çok kötü şeyler yapmış olan pislikten tamamen farklı biri gibiydi. Aklım, onun kollarında uyanmanın nasıl hissettirdiğine ve parmak uçlarımın onun yontulmuş kaslarının üzerinde nasıl gezindiğine kaydı. Tüm dövmelerinin çizgilerinin izini sürmenin nasıl bir şey olacağını ve bunu yaparken bana nasıl tepki vereceğini merak ettim. Aklım bunun beni nereye götürebileceği yönünde gezinirken dudağımı ısırdım ve onun tam bir pislik olduğu için bininci kez şansıma lanet etmek zorunda kaldım.

Ama o olmasaydı, onunla yapmak istediğim birkaç şeyden daha fazlası vardı. Dün gece beni onunla kalmaya ikna etmeye çalıştığında bana nasıl baktığını düşündüm ve kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı, nefesim biraz daha ağırlaştı...

"Bu şimdiye kadarki en kötü girişimin tatlım," diyen Caleb'in sesi özel banyomun kapısından geldi ve ben yarı yarıya yerimden fırladım. Dudaklarımdan bir çığlık kaçtı ve bir adım geri çekilip duşun kapısını yüksek bir gümbürtüyle çarparak açtım.

"Odamda ne halt ediyorsun?" Kapıya doğru koşmadan önce bir havlu alıp sıkıca etrafıma sararak bağırdım.

Başka bir gümbürtüyle kapıyı açtım ve Caleb'i lanet olası dünyanın sahibiymiş gibi masama yaslanmış buldum. Sarı saçları darmadağınıktı ve bir kot pantolon ve kaslı vücudunu saran ve onu yemek yiyecek kadar iyi gösteren kırmızı bir tişört giymişti. Ya da en azından olsaydı olurdu

öylece odama girip beni korkutmamıştı.

"Sana mesaj attım." dedi masumca. "On beş dakika. Koşmak için zamanın vardı.” Kendini dikleştirip bana doğru ilerledi ama ben ona karşılık olarak ters ters bakarak ona baktım.

"Yeni kural. Bir yanıt almadıysanız, oyun açık değildir. Duştaydım. Lanet mesajınızı bile almadım. Ve buraya nasıl girdin?”

Caleb gerçekten sinirlendiğimi anlamış gibiydi ve bana doğru ilerlemesini durdurarak masumca ellerini kaldırdı.

"Kapınız açıktı. Benim için açık bıraktığını sanıyordum.

İtiraz etmek için ağzımı açtım ama haklı olabilirdi. Buraya aceleyle dönmüştüm ve kapıyı kilitlememiş olmam mümkündü.

“Eh, yapmadım. Ve zaten bana kızgın olduğun izlenimine kapılmıştım?

Sana özür dileme fırsatı vereceğimi düşündüm, dedi Caleb beklentiyle tek kaşını kaldırınca ben de alay ettim.

“Pek olası değil. Birkaç kez birlikte olduğumuz için bana sahipmişsin gibi davranan sensin. Sana bunu yapan bir kıza nasıl tepki verirsin?"

Caleb dramatik bir şekilde içini çekti, dudakları eğlenmiş gibi seğirdi. "Bir deneyebilirsin, bakalım beğenip beğenmeyeceğim?" o önerdi.

Ona düz bir bakış attım ve bana yaklaştı.

"Tamam," dedi ellerini yenilgiyle kaldırarak. “Puan alındı. Bunu telafi etmeme izin ver.

Eğildi ve ağzımın köşesine bir öpücük kondurdu, parmaklarını ıslak saçlarıma sokarken yavaşça çenemde ve boynumda bir iz bıraktı. Tenimin altına bir sıcaklık yayıldı ve ona olan kızgınlığımı giderirken dudaklarımda küçük bir gülümseme belirdi.

"Giyinmem için bana biraz yer verecek misin?" Vücudunu bana daha sıkı bastırırken sordum, yanıt olarak kalbim daha hızlı atıyordu.

Kalmamı istemiyor musun? diye mırıldandı.

"The Orb'da Darcy ve arkadaşlarımla buluşacağım. Ve ben açlıktan ölüyorum. Yani hayır,” geri çekildim ve onu kapıya doğru işaret ettim ama direndi.

"Düşündüm-"

Kapım tekrar açıldı ve Darius kapıdan girerken ikimiz de etrafa baktık. "Ne diye

bağırıyorsun burada? Senin öldürüldüğünü sanıyordum.” Gözleri ıslak saçımla havluma ve Caleb'i odadan dışarı itmeye çalıştığım gerçeğine baktı ve göğsünden hafif bir hırıltı yükseldi. Cildim aniden çok sıcak geldi.

Artık kimsenin onu öldürmek için burada olmadığını görüyorsun, bizi bu işe bırakabilirsin, diye yanıtladı Caleb, uzaklaşmak yerine bana yaklaşarak.

"HAYIR. Artık ikiniz de kapıyı çalmadan odama girdiğinize göre, ikiniz de siktirip gidebilirsiniz," diye çıkıştım, utanç içimi tırmalıyordu.

"Sadece iyi olduğundan emin olmaya çalışıyordum," dedi Darius usulca, gözleri benim üzerimdeydi ama duruşundaki gerginlik tamamen Caleb'in yararınaydı.

"İkiniz de gittiğinizde olacağım." Kalbim kronik bir şekilde atıyordu ve kan yanaklarımı ısıtıyordu. Vücudumu bu iki muhteşem adamdan ayıran ince bir havlu vardı ve kanım, bir utanç ve biraz daha az saygın bir şey karışımıyla deli gibi pompalanıyordu.

İkisi bana baktı ve onlara söyleneni yapmalarını beklerken yüzüme kaşlarımı çattım.

Darius'a doğru ilerlemeden önce yanağıma kısa bir öpücük konduran Caleb, "Çizgiyi aştığım için özür dilerim, tatlım," dedi usulca. "Hadi Darius, gidip bir şeyler içelim."

Darius'un gözleri uzun bir süre üzerimde kaldı ve bakışlarının tuzağına düşerek ona bakmaktan başka bir şey yapamadım.

Caleb yanına vardığında koluna vurdu ve başını salladı, hızla arkasını döndü ve bana başka bir söz söylemeden kapımı çekti.

Kapımı kilitlemek için ilerledim, çılgın kalbim sakinleşirken titrek bir nefes verdim. Geraldine, Ass Club'ın The Orb'ta bizim için akşam yemeğini kutlayacağını söylemek için mesaj atmıştı, ben de dolabımdan kan kırmızısı bir patenci elbisesi çıkardım ve dışarı çıkmadan önce saçımı şekillendirip makyajımı yapmak için biraz zaman harcadım.

Güneş alçalmıştı ama hava soğuk değildi, ben de deri ceketimi alıp Atlas'ımı cebime attım.

Duş alırken odama bir Vampir ve bir Ejderha Değiştirici girdikten sonra hala biraz gergin hissediyordum ve sinirlerimi yatıştırmak için tatlı bir şeyler bulmak için çabucak masamı aradım.

Hiçbir şey bulamayınca yatağımın yanındaki dolabı kontrol ettim ama şeker bulmak yerine parmaklarım Darius'un odasından çaldığım hançerin kabzasına değdi.

Derin bir özlem göğsümden kıvrılarak geçti ve onu avucuma aldım ve tutarken yumuşak bir iç çektim. Bir anlığına gözlerimi kapattım, sanki eski bir dostumun, beni korumak isteyen birinin huzurundaymışım gibi hissettim...

Gümüş bıçağa bakıp başparmağımı kabzaya oyulmuş dönen tasarımın üzerinde gezdirirken dudağımı ısırdım.

Bugün gece yaklaşırken burcum belalara karşı uyarmıştı ve penceremden dışarı, çoktan batmaya başlayan güneşe bakarken, hançeri yanıma almanın en kötü fikir olup olmayacağını merak ettim. Herhangi bir Nymphe ile karşılaşırsam, büyüm felç olursa kendimi savunmak için kullanabilirdim, özellikle de o zamandan beri mavi ve kırmızı alevleri bir daha çağıramadığım için.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
saldırı...

Omuz silkerek hançeri cebime soktum ve fermuarını kapattım. Bıçağın çağrısını onu tenimden ayıran malzemenin içinden hâlâ hissedebiliyordum ve ona bu kadar yakın olmanın garip bir şekilde rahatlatıcı bir yanı vardı. Zaten kullanacak gibi de değildim. Sadece yedekti. Her ihtimale karşı.

Birlikte The Orb'a gidebilmek için ortak salonda Sofia ile buluşmak için odamdan çıktım.

Geldiğimde orada değildi ve bakışlarım odanın arka köşesinde bir pencerenin yanında oturan Milton Hubert'e takıldı. Kimse ona bakmıyordu ya da onunla konuşmuyordu. Darius'un hazinesini çaldığı için suçunu üstlenmesine izin verdiğimden beri onu her gördüğümde olduğu gibi tamamen izole edilmişti ve son derece perişan görünüyordu.

İçim rahatsız bir şekilde buruştu. Milton, benim çıplak fotoğraflarımı çekip okula yayan bir ahmağın tekiydi ama bunun dışında bana hiçbir zaman dıştan düşmanca davranmamıştı. Hazinesini çaldığı için Darius'un ona kızacağını biliyordum ve Darius'un yakın çevresine biraz anlaşmazlık ve güvensizlik katmak istemiştim ama onun tam bir parya haline geldiğini fark etmemiştim. Bu sakınma olayı oldukça çarpıktı.

Dudaklarımı büzdüm ve devam etmesini istemiyorsam bu durumla ilgili bir şeyler yapmanın muhtemelen benim üzerimde olduğuna karar verdim.

Odayı kararlı adımlarla geçtim ve Milton'ın karşısındaki sandalyenin arkasında durdum. Bana şaşkınlıkla baktı, sanki burada konuşmak istediğim başka birinin daha olduğunu düşünüyormuş gibi etrafına bakındı.

"Yardımcı olabilir miyim?" tereddütle sordu. "Oturabilir

miyim?" diye sordum yine de koltuğa oturarak.

Bana tek kaşını kaldırdı ve tekrar gergin bir şekilde etrafına bakındı. "Darius

benimle konuştuğunu görürse bundan hoşlanmayacak."

“Öfff. Darius'un nelerden hoşlandığı umurumda değil," dedim küçümseyerek. "Fark etmemiş olabilirsin ama bana da oldukça tatsız şeyler yaptı. Bu yüzden, bu konuda aynı gemideyiz diye düşünüyorum.”

Milton kaşlarını çatarak, "Yine de ondan çalmadım," dedi. "Yemin ederim ben-"

"Ve*BEN*aptal tahtını istemiyor ama gerçeği pek umursamıyor, değil mi? Her neyse, bu gerçekten onunla ilgili değil. Düşünüyordum da belki sen ve ben yeni bir başlangıç yapabiliriz? Sen bana bir şeyler yaptın ve ben de sana bir şeyler yaptım..."*Seni bu boktan duruma sokmak gibi...”*Ama istersen şimdi tüm bunların altına bir çizgi çekebiliriz? Arkadaş olarak baştan başlamak mı?

"Neden benim arkadaşım olmak istiyorsun? Darius, benimle birlikte gören herkesin

irade-"

"Darius'un ne düşündüğü umurumda değil, ahbap. Ve zaten sevmediği kendi arkadaşlarım var. Seni temin ederim, benim için havalı olduğunu söylersem ASS senden uzak durmayacaktır. Ve söz veriyorum, bizimle takılmak için parlak bir Ass rozeti takmana bile gerek kalmayacak."

"Bilmiyorum..." Milton, her an çıldırmış bir Ejderin ortaya çıkmasını bekliyormuş gibi gergin bir şekilde etrafına bakındı.

"Seçim senin ahbap, ama teklif orada. Bu noktada sana gerçekten daha ne yapabilir ki zaten? Size zeytin dalı teklif edilirken kendinizi köşeye sıkıştırmak aptalca görünüyor." Sofia'nın odaya girdiğini görünce omuz silktim ve ayağa kalktım.

Giydiği yeni daracık siyah elbiseyi gösterirken heyecanla sırıttı ve ben de ona katılmak için harekete geçtim.

"Yani bu Diego'nun mu yoksa Tyler'ın mı yararına?" Diye sordum.

"Her ikisini de söylersem, bu beni korkunç bir insan yapar mı?" diye sordu ve ben güldüm.

"Asla. Senin için savaşmalarına izin ver," diye teşvik ettim sırıtarak ve çıkış için ortak salona yöneldik.

Bize katılmaya karar verip vermediğini anlamak için tekrar Milton'a baktım ve kararlı bir bakışla ayağa kalktı ve odanın diğer tarafına geçti. Ona cesaret verici bir gülümseme sundum ve Sofia bana gözlerini büyüterek sesini bir fısıltıya indirdi.

"Bizimle mi geliyor?" tısladı. "Darius görürse-"

"Darius'la ben ilgilenirim," diye yanıtladım. "Üstelik, düşmanımın düşmanı filan."

Sofia hâlâ ikna olmuş görünmüyordu ama Milton bize katılıp The Orb'a doğru yol alırken hiçbir şey söylemedi.

İçeri girdik ve Milton'ın, Mirasçıların hepsinin kırmızı kanepelerinde oturduğu odanın ortasına bakarken, yanımdaki gerginliğin yuvarlandığını hissedebiliyordum.

Kolunu tuttum ve onu kalabalığın içinden Ass Club'ın toplandığı odanın soluna doğru yönlendirdim.

Milton başını eğdi, açıkça Ignis Evi Kaptanının dikkatini çekmek istemiyordu ama ben Darius'a bir göz attığımda bu taktiğin işe yaramadığı açıktı. Darius ayağa kalktı ve kafesinden henüz kurtulmuş kızgın bir kaplan gibi sinsice bize doğru ilerledi.

"Kahretsin," diye mırıldandım, Milton'ı Ass Club'ın güvenliğine girmesi için cesaretlendirmek için biraz iterek. Geraldine bizi fark edince canlandı ve ayağa fırladı. "Aman Tanrım, ne harika bir gün!" haykırdı. "Lütfen ilk teklif eden ben olayım-"

"Üzgünüm Geraldine ama halletmem gereken küçük bir durum var," diye sözünü kestim. "Ben bakarken Milton'a benim için bakabilir misin?"

"Görevi üstlenmek benim için bir onur olacak!" diye fışkırdı, ben kafamın arkasında bir delik yakan Ejder pisliğiyle yüzleşmek için arkamı döndüğümde Milton'ı kendisine doğru çekti.

Arkamı döndüm ve odanın içinde hızlı bir adım attım, Darius'un bana yaklaşmasını ve kendime bir içki almak için dosdoğru buzluğa yönelmesini görmezden geldim.

Darius bileğimi tutup beni döndürüp onunla yüz yüze geldiğimde elim bir şişe pembe limonataya kapandı.

"Merhaba," dedim masum bir şekilde, beni kocaman vücuduyla sıkıştırırken.

Kaşlarını çattı ve ben de yavaşça içkimin kapağını açıp bir yudum aldım. "Milton'la buraya gelip ne yapıyorsun?" diye sordu, şaşkınlığından kurtulurken alçak sesle.

"Kıskanç mısın?" dalga geçtim

İnsanlar buz soğutucuya ulaşmaya çalışırken bir kuyruk oluşuyordu ve ben ona biraz daha yaklaşarak onu hareket etmesi için cesaretlendirdim. Darius insanları alıkoymak umurunda değilmiş gibi görünüyordu ama yine de beni kendine çekti ve kaçmadığımdan emin olmak için elini sırtıma koydu.

The Orb'un kenarlarında yanan ateşlerden birinin yanında bir köşeye girerken, "Milton'ın dışlandığını açıkça belirttim," diye hırladı. Sırtımı altın rengi duvara yasladığımda elini başımın yanındaki duvara koydu ama onun gözdağı taktiklerine herhangi bir tepki vermek yerine yüz hatlarımı hafif sıkılmış bir maske haline getirdim.

Elimdeki limonata şişesiyle oynarken ona bakarak omuz silkerek, "Ve bana söyleneni yapmadığımı açıkça belirttim," diye yanıtladım. "Beni cezalandıracak mısın?"

Darius bana homurdandı ve ben de omurgamdan aşağı inen uyarı niteliğindeki ürpertiye rağmen gülümsedim.

"Herkese böyle mi homurdanıyorsun yoksa çoğu insandan daha çok ben mi derine iniyorum?" Diye sordum. "Seni özellikle sinir bozucu buluyorum," diye yanıtladı sakince. "Ve bazen derimin altında yatanları unuttuğunu düşünüyorum."

Ona kapsamlı bir bakış attım, üzerime eğilmeye devam ederken gözlerim ayaklarından gözlerine kadar kaydı ve omuz silktim.

"Unutmadım," diye yanıtladım. "Benden daha korkunçsun diye beni itip kakmana izin vermeyeceğim. Senin gazabından kaçmaya çalışmak zaten bana bir iyilik yapmadı, öyleyse neden istediğimi yapmayayım?"

"Akıllı ağzın bir gün benimle başını belaya sokacak," diye uyardı. "Bu bir söz mü?"

Darius gözümü tuttu ve önce hangimizin göz kırpacağını görmek istermiş gibi bana biraz daha yaklaştı. Kalbim korkuyla ve biraz daha sarhoş edici bir şeyle çarpmaya başladığında yerimi tuttum ve hemen ona baktım. Artık geri adım atamazdım ama onun da geri adım atmayacağından emindim.

Karanlık bir uyarıyla, "Milton'ı yeniden göndermeni istiyorum," dedi.

"Gerçekten başka arkadaşları olmasına bile izin vermeyecek kadar bağışlayıcı mısın?" diye sordum. “Onun sosyal grubunu ve sizin sevginizi kaybetmesi yetmedi mi? Bırakın dışlanmışlarla takılsın...”

"Neden? O resimlerini paylaştığı için ondan nefret ettiğini sanıyordum. Ona ne olacağını neden umursuyorsun ki?” diye sordu Darius, sesini alçaltarak.

"Belki insanlardan nefret etmekten hoşlanmıyorum," diye yanıtladım. "Belki de onu affetmek ve yoluma devam etmek istiyorum." "Bunu mu demek istiyorsun?" Darius bana kaşlarını çattı ve ben de omuz silktim.

"Neden? Sadece birkaç fotoğraf paylaştı. Onları silmesini sağladım ve bunun için onu cezalandırdım. Giysilerimi yakan o değil ya da beni incitecek başka bir şey yapmış değil, değil mi? Ben de nefretimi daha çok hak edenlere saklayabilirim."

“Nefret ediyor musun*Ben*o zaman, Roxy? Yoksa beni hâlâ bunun için yeterince önemsemiyor musun?”

"Yapıp yapmamam seni neden ilgilendiriyor?" Yanıt olarak sordum çünkü o anda artık bilmiyordum bile. Onun ısısı yeniden etrafımı sarmaya başlamıştı ve ondan uzaklaşmak yerine daha da yaklaşıyordum. O tehlikeydi, güçtü ve baştan çıkarmanın en kötüsüydü ama neredeyse yanmadan önce ne kadar yaklaşabileceğimi öğrenmek istiyordum.

Yanımızda biri boğazını temizledi ve sanki yanlış bir şey yaparken yakalanmışız gibi Darius'tan uzaklaştım.

"Bir şey mi unuttunuz, Bay Acrux?" diye sordu Orion usulca, bakışları hala duvara yapışık olduğum yerde beni taradı.

"Burada işim bitmedi," diye yanıtladı Darius ona bakmadan ve tekrar koyu renk gözlerine bakarken boğazıma bir yumru oturdu.

"O zaman cezana süre eklememi ister misin?" diye sordu Orion, sesi koyulaştı. Darius hayal

kırıklığıyla bir nefes verdi ve kulağıma konuşabilmek için bana doğru eğildi. "İşimiz bitmedi, Roxy." Göğsü benimkine sürtündü ve kirli sakalının sert ısırığı çenemi sıyırdı. Geri çekilmeye başladı ama ondan önce kolunu yakaladım, bana merakla bakarken bakışlarıyla karşılaştım, bizi zar zor bir nefes ayırdı.

Olmadığımızı biliyorum, diye yanıtladım, dudaklarımın kenarında bir gülümseme belirdi. "Çünkü bana hâlâ bir bisiklet borçlusun."

Darius geri çekilip beni vücudunun kafesinden kurtarmadan önce bir kahkaha attı. Ateşi de geri çekildi ve o tartışmayı tam olarak göremediğimiz için en ufak bir pişmanlıkla uzaklaşmasını izledim.

Orion bana tek kaşını kaldırdı ve Darius'la ayrılmadan önce sırıttığı yargıya karşılık olarak ona kaşlarımı çattım.

Arkadaşlarımı bulmak için hızla odanın karşısına geçtim ve her zamanki masamızda Darcy'yi görünce gülümsedim.

Heirs'in kanepesine baktım ve parmaklarını boynunda gezdirirken Caleb'in kucağında oturan siyah saçları sırtından aşağı örülmüş güzel bir kız fark ettim. Gözümü yakaladı ve kışkırtıcı bir şekilde gülümsedi ve ben de hemen karşılık verdim. Başka bir kızı ısırarak beni kıskandırabileceğini düşündüyse, o zaman asılsızdı. İlişkimizin acı veren kısmını katlanmak için başka birine vermekten fazlasıyla mutluydum.

Darcy'nin karşısındaki yerime çöktüm ve daha fazla dikkatimi dağıtmadan yemeğimin üzerine düştüm. Hava Denemesi çok yorucuydu ve ben şimdiden yarın bir deneme daha yapmaktan korkuyordum.

"Bu Hesaplaşma olayı bittiğinde ne kadar yorgun olacağımızı bir düşünsene," diye inledim, kremalı makarnayı sanki İtalyanlar bitecekmiş gibi ağzıma tıkıştırdım.

"Bütün denemelerin o kadar zor olacağını düşünüyor musun?" diye sordu.

Geraldine, "Dünya Denemesi sırasında neredeyse pantolonumu ıslattığımı hatırlıyorum," dedi. "O kadar tüyler ürperticiydi ki, sonunda neredeyse perma yaptıracaktım."

Kıkırdadım ve Milton tereddütle katıldı. Milton onu Ass Club'ın her üyesiyle tanıştırırken ve onu resmi olarak katılmaya ikna etmeye çalışırken yanında oturuyordu. Sudan çıkmış bir balığa benzediğini söylemek hafif kalırdı ama bir köşede tek başına oturmak için ayrılmadı, bu yüzden hayran kulübümüzün, hiçbir şey olmasa bile hiçbir şirkete tercih edilmeyeceğine karar verdim.

"Darius senden ne istiyordu?" diye sordu Darcy alçak sesle, herkes dikkatlerini yemeğine verirken.

"Bilmiyorum. Hiçbir zaman asıl konuya gelmedi. Çoğunlukla Milton'la arkadaş olmamı istemiyor ama her zaman onunla hikayenin sadece yarısını alıyormuşum gibi geliyor. Başka ne söyleyeceğimden emin olmadığım için omuz silktim ve Darcy anlayışla başını salladı.

Caleb göz açıp kapayıncaya kadar aramızda belirdi, masamızın kenarına tünemiş ve tırnaklarını inceliyordu.

"Bir sorunumuz var tatlım," dedi bana, ama tırnaklarını incelemeye devam etti. "Biliyorum. Yemeğimizde oturan bir Vampir var," diye yanıtladım ve Darcy karşılık olarak kıkırdadı. "Beni öldürüyorsun, bunu biliyor musun?" diye sordu elini indirip lacivert gözleriyle beni sabitleyerek. "Mesajlarımı görmezden geliyorsun, oyunlarımızı oynamayacaksın, ben istediğimde beni ziyaret etmeyeceksin ve daha da kötüsü, arkadaşlarımla gizli randevulara gidiyorsun."

"Hangi gizli tarihler?" Sofya sordu.

"Dün gece Darius'la çıktığını sana söylemedi mi? Onu malikanesine geri götürdü ve tanrı bilir ne yaptılar, dedi Caleb.

Geraldine, "Gerçek kraliçelerden birinin boş zamanını o haydutla geçireceğine inanmıyorum," dedi.

gururla ve rahatsız bir şekilde boğazımı temizledim. Onlara Acrux Malikanesi'ndeki gece geç saatlerde yaşadığım macerayı anlatmayı planlıyordum, özellikle de yeni ve parlak bir bisiklet kazanmış olsaydım ama bugünkü Hava Denemesi'nin çılgınlığını henüz atlatamamıştım. Ve birkaç kısa cümleyle kolayca anlatabileceğim bir şey de değildi.

"Bana inanmıyorsan bunu kanıtlamak için bana birlikte bir resim gönderdi." Caleb cebinden Atlas'ını çıkardı ve Darius'un ikimizin çektiği resmi herkese gösterdi.

Ona baktım ve fotoğrafta ne kadar mutlu bir çift gibi göründüğümüze şaşırdım. Yüzümde gülen bir gülümsemeyle doğruca kameraya bakıyordum, bu sırada Darius kafama bir öpücük kondurdu, ağzının kenarı sırıttı ve kolu bana dolandı.

"Bu oldukça yanıltıcı bir resim," dedim topal bir şekilde, Darcy ağzını açarken.*ne oluyor be?*Caleb'in arkasından bana.

"Muhteşem bir dizi maskaralık yapıyormuş gibi görünüyorsunuz, Majesteleri!" Geraldine fışkırarak bir anda tavrını değiştirdi. "Seksi Ejder Varisi ile bu kadar arkadaş canlısı olacağını bilmiyordum!"

"Az önce Darius Acrux'a seksi mi dedin?" Sofia şaşkınlıkla sordu ve Geraldine kızarırken ben de kahkaha attım.

“Bende var*gözler*!” dedi savunmacı bir şekilde. “Bu, onun*en*Mirasçılar için çekici.” "Elbette," dedi Caleb kendini beğenmiş bir şekilde.

"HAYIR. Açıkçası, en saçma ilham verici yakışıklı iri parça unvanı, kara kalpli bir iblis olsa bile Max Rigel'e gidiyor. Ama Darius fena bir ikinci değil," dedi Geraldine, yanaklarını hafifçe kızartarak. Sofia gülmeye başladı ve Darcy sırıtışını gizlemek için ağzını kapattı. Diego kesinlikle başka bir yerde olmak istermiş gibi görünüyordu.

"Ne?" diye sordu Caleb, ben homurdanarak gülerken kaşları sinirle çatılmıştı. “Beni derecelendiriyorsun *üçüncü* ?”

"HAYIR! Tabii ki değil!" dedi Geraldine yüksek sesle, dehşete düşmüş görünüyordu. "Seth Capella üçüncü olur."

Kahkahalarım kontrolden çıkarken midemi tutarak sandalyeme geri düştüm ve Caleb açıkça olduğu kadar tiksinmiş görünmemek için elinden geleni yaptı.

Caleb, Geraldine'in kendisi hakkındaki değerlendirmelerine yanıt vermemesinin daha iyi olacağına karar vermeden önce bir an için söyleyecek söz bulamayacak gibi göründü. Fotoğrafı bana doğru çevirdi ve bunun yerine tek kaşını kaldırdı.

"O zaman küçük randevunu açıklamak ister misin tatlım?" diye sordu ben eğlencemi dizginlerken. Bu bir randevu değildi, dedim gözlerimi devirerek. "Ve eminim sana zaten ne yaptığımızı söylemiştir, neden bunu doğrulamama ihtiyacın var?"

"O zaman bu fotoğrafta neden bu kadar mutlu görünüyorsun?" O sordu.

Resme bir kez daha baktım ve haklı olduğunu kabul etmek zorunda kaldım. Bağlamından çıkarıldığında, birbirimizin arkadaşlığından gerçekten keyif alıyormuşuz gibi görünüyordu.

"Haklısın, biliyorum. Belki de onu profil fotoğrafım yapmalıyım?" Önerdim.

"Kalbimi kırmaya mı çalışıyorsun tatlım?" diye sordu Caleb, Atlas'ı tekrar cebine koyarken elini göğsüne koyarak.

"Saçmalama. Senin bir kalbin bile yok," diye dalga geçtim.

Caleb bilerek gülümseyerek bana doğru eğildi. Adımı defalarca bu kadar güçlü bir şekilde haykırdığını duymasaydım, benden hiç hoşlanmadığını düşünürdüm.

Diego yanımızda spagettisinden boğulmaya başladı ve Caleb ona tek kaşını kaldırırken Sofia sırtını sıvazladı.

"Her zaman soğuk bakirelerle mi takılırsın yoksa bu tür için bir istisna mı yaparsın?" diye sordu Caleb, herkese ulaşan fısıltıyla.

"Ana kriterim pislik olmamak, bu yüzden gerçekten yersiz olan sensin." Ona omuz silktim ve gülümsedi.

"Gel ve bu gece benimle kal," dedi cesurca, cevabımı beklerken gözümü tutarak. "Yarınki Su Denememden önce iyi bir gece uykusu çekmem gerekiyor. Aklındaki şeyin fazla dinlenmeyi içereceğini sanmıyorum."

"Böyle senden sonra beni koşturmaktan zevk mi alıyorsun?" O sordu. "Bundan tamamen nefret etmiyorum," diye itiraf ettim.

Caleb genişçe gülümsedi ve ayağa kalktı. "O zaman durmayacağımdan emin olacağım. Bu gece Cehennem Haftası şakalarına dikkat etmek isteyebilirsin ama teklifimi kabul edersen seni güvende tutabilirim." Bana göz kırptı ve göründüğü kadar çabuk gitti. Darcy benimle tekrar konuşmak için masanın üzerine eğildi.

"Buradan gitmemiz gerektiğini düşünüyor musun?" diye sordu, Caleb kanepelerinde Seth ve Max'in yanına dönerken ona baktı. "Yemin ederim bir şeyler planlıyorlar."

Üç Mirasçı birbirine yakın bir şekilde yer değiştirmiş, alçak sesle konuşarak odanın etrafına bakıyorlardı. Yüzlerindeki ifade oldukça şüpheli görünüyordu.

"Orada doğru fikre sahip olabilirsin," diye kabul ettim.

Arkadaşlarımızla vedalaştık ve The Orb'un arkasından yola çıktık. Giderken üç Mirasçıya dönüp baktım ve onları bizim ayrılışımızı izlerken buldum. Darcy ile bakıştım ve onlardan kaçmak için hızımızı artırdık. Bu Cehennem Haftası olayı kontrolden çıkıyordu. The Reckoning'i geçip tekrar normale dönmeyi gerçekten dört gözle bekliyordum. Buralarda her ne halt olduysa.

The Orb'un içinden bir uluma duyuldu ve ardından "Birinci sınıf öğrencilerini toplayın!" itibaren

Maks Rigel.

"Kahretsin," diye nefes verdim, Darcy elimi tuttu ve koşmaya başladık.

Dünya Gözlemevi ile Mars Laboratuarları arasındaki karanlık uzaya, The Orb'dan çığlıklar atarak koşan bir birinci sınıf öğrencisi seli gibi ulaştık. Daha yaşlı öğrenciler, siyah pelerinlerinin kapüşonlarını yukarı çekmiş ve beyaz maskelerini takmış olarak onları kovaladı.

Jüpiter Salonu'nun ötesinde bir ateş duvarı belirdiğinde gözlerim fal taşı gibi açıldı ve tam ayaklarımızın altındaki zemin titremeye başladığında o yöndeki kaçışı engelledi. Deprem, birinci sınıf öğrencilerini çamurdan sarmaşıkların büyüdüğü ve onları tuzağa düşürdüğü ellerinin ve dizlerinin üzerine çökmesine neden oldu.

"Çabuk," diye ısrar ettim, daha büyük öğrenciler bize yaklaşmaya başlayınca tekrar arkamı döndüm. "Onlar bizi fark etmeden önce buradan defolup gidelim!"

"İyi plan!" Darcy binaların arasından koşarak The Wailing Wood'un kapağına gitti.

Ben onun peşinden koşarken damarlarımda adrenalin yükseldi ve Mirasçılar ve diğer öğrenciler Cehennem Haftası şakalarını yaparken birinci sınıf öğrencileri bağırmaya devam ettiler.

"Vegas nereye gitti?" diye bağırdı Seth ve ben de adımlarımı daha da hızlandırdım.

"Nereye?" Patikada Aer House'a doğru koşarken yalvardım. "Odalarımıza dönersek bizi bulurlar." Mirasçıların onlardan kaçmamızı kabul edeceklerini düşünmek istiyordum ama bunun pek mümkün olduğundan şüpheliydim. İnfaz listelerinin en başında yer alırdık ve bizi herkesten çok onlar küçük düşürmek isterdi.

"Sahile ne dersin?" Biz koşarken Darcy nefes nefese kaldı. "Kimsenin bizi fark edemeyeceği Air Cove'a gidebilir ve kaosu bekleyebiliriz."

"Bir plana benziyor," diye kabul ettim.

Arkamızdan bir çığlık yükseldi ve patika boyunca koşarak bize doğru koşan ayak seslerini duyunca ikimiz de panik içinde döndük.

Başka bir kelime söylemeye cesaret edemedik, sadece koşarken hızımızı artırdık.

WAir Cove'a giden dik patikadan aşağı fırladım ve düşme ihtimalime karşı ayaklarımı kollamaya ihtiyaç duyduğum için omzumun üzerinden bakma dürtümle savaştım. İlerlediğimiz hızla Tory bile birden fazla kez tökezledi, ama bir şekilde dik durmayı başardık, patikanın dibindeki sahile çıktık ve sonunda hala takip edilip edilmediğimizi kontrol etmek için durduk.

"Bizi gördüler mi?" Tory nefes nefese kaldı ve ben başımı sallayarak birkaç ciğer dolusu soğuk deniz havasını içime çektim. "Öyle düşünme," dedim nefes nefese, boğazımdan bir kahkaha yükseldi. "Emin olmak için ilerlemeye devam etsek iyi olur. Şu tarafta, sahilin diğer ucunda, Yangın Bölgesi'ne giden başka bir yol var. İşaret ettim ve Tory o yönde ilerlemeye başladı.

Kum ayaklarımızın altında ezilerek arkamızda bir iz bıraktı ve ben duraksadım, doğruca patikaya götüren ayak izlerimize kaşlarımı çattım.

"Tory, bunları bir şekilde ele alsak iyi olur."

Cevap vermedi ve omzumun üzerinden baktım, kararlı adımlarla sahile doğru gittiğini gördüm.

"Tor!" Arkasından seslendim ama hala arkasına bakmadı.

Ne oluyor be? rüzgar değildi *O* yüksek sesle.

Ayak izlerini bırakmak ve Mirasçıları sonsuza dek kaybetmiş olmayı ummak zorunda kaldığım için yetişmek için koştum. Ablamın yanına koştum, kolundan tuttum, "Naber?"

Ellerine baktığımda, elinde tuttuğu Darius'un odasından çaldığı garip gümüş hançeri gördüm.

"Bana yol gösteriyor, sanırım bana bir şey göstermek istiyor," dedi Tory, beni dürterek ve hızla sahile doğru koşarken.

Onu takip ettikçe kalbim daha hızlı atıyordu. Kulağa ne kadar çılgınca geldiğinin farkında mısın?

"Evet ama..." sözünü kesti ve adımlarını hızlandırdı.

Onun peşinden koşarken midem bulandı. "Bazı tüyler ürpertici bıçakların dürtülerini takip etmenin iyi bir fikir olduğunu gerçekten düşünmüyorum."

Cevap vermedi, uçurum duvarına doğru ilerledi ve parmaklarını duvarda gezdirdi. "Sanırım görmemize izin verecek," diye mırıldandı.

“Neyi gördün? Beni korkutmaya başlıyorsun.” Onu tekrar durdurmaya çalıştım ama metodik bir şekilde yoluna devam etti, elini uçurum duvarında gezdirirken bir şeyler arıyor gibiydi.

Aniden durdu ve bıçağı elinden çekmeyi planlayarak bileğini yakaladım. "Burada," diye fısıldadı, hançeri kaldırarak ve sanki bıçak eline rehberlik ediyormuş gibi ürkütücü bir şekilde kasıtlı olarak kayaya çizgiler çizerek.

Duvar tamamen kaybolurken ağzım aralandı. Doğrudan kubbeli çatılı bir mağaraya bakıyorduk; tavandan sarkan parlak sarkıtlar elmas gibi parlıyordu. Ama beni en çok şaşırtan bu değildi, kalbimin bağırsaklarımda atmasına neden olan içeride duran iki kişiydi. Darius ve Orion, birbirleriyle konuşurken orada durduğumuzu görmemiş gibiydiler, döven deniz havası saçlarını bir nebze olsun dalgalandırmıyordu.

"Bizi göremiyorlar," diye fısıldadı Tory ve gözbebeklerinin aşırı büyüdüğünü fark ettim. Hâlâ o hançeri elinden almak istiyordum ama Orion'un neden burada Ateş Varisi'yle birlikte olduğunu öğrenme dürtüme de karşı koyamadım.

Darius'un alnında boncuk boncuk ter birikmişti ve elini alnına sürterek Orion'un önünde volta atmaya başladı. "Bir dahaki sefere alırım."

"Rahatlaman gerek," dedi Orion sabırla. “Saf öfkeyle kontrol edemezsin. İradenizi göstermelisiniz.”

"Biliyorum, biliyorum," diye tükürdü Darius, ayağının dibindeki bir taşı tekmeleyip yere savurarak.

Orion öne doğru kaydı, ona bakması için onu kendine çekti ve yüzüne yaklaştırdı. "Gitmesini istiyorsun, değil mi?"

"Evet," diye içini çekti Darius, omuzlarındaki gerginlik uçup gitti. "Yaparim bilirsin."

"O zaman odaklan." Orion onu bir adım geri itti ve Darius yüzünü ona çevirip ayaklarını ayarlayarak boynunu döndürdü.

Orion birkaç adım geri çekildi ve yerden bir şey aldı. Beyazdı ve parlıyordu ve şüpheyle bir kemiğe benziyordu, görünüşü tüylerimi diken diken ediyordu. "Bu Fae'nin gücünü kullanabilirsin. Yapabileceğini biliyorum, daha önce yaptın.”

"Yalnızca bir dakikalığına," dedi Darius ve ne hakkında konuştuklarını anlamaya çalışarak kaşlarımı çattım. "Sana avantaj sağlamak için ihtiyacın olan tek şey bir dakika olabilir," diye mırıldandı Orion ve Darius'un gözleri

karanlığa büründü. Bir an bakışlarımı ondan ayıramadım. Kızgın olmaktan çok, kinci görünüyordu, havanın kendisiyle karışmış gibi görünen derin, soğuk bir nefretle doluydu.

"Bana tekrar göster," diye nefes verdi Darius ve Orion başını salladı.

Ellerini kemiğin üzerinde gezdirirken ve Latince olduğunu tahmin ettiğim fısıltılı bir dilde konuşurken kayıtsız görünüyordu. "Ciedo al buio di Rahatsız edici questo corpo dalla pace e di mettere la sua magia nel mio sangue."

Hava soğudu ve mağaranın her köşesinde gölgeler kalınlaştı. Omurgamı bir ürperti kapladı ve Orion kemiği önünde kaldırıp bir silah gibi kullanırken içgüdüsel olarak Tory'ye yaklaştım.

Darius'un yüzü izlerken tamamen konsantre olmuştu ve bunun bir tür bire bir eğitim olduğunu hissettim. Ama burada saklanma biçimleri, bunun kesinlikle Zodiac'ın müfredatının bir parçası olmadığından emin olmamı sağladı.

Kemik, sanki içinde bir ateş yanıyormuş gibi parladı ve alevler birdenbire boyu boyunca canlandı. Orion acıyla tısladı ama alevler derisini yalarken onu sıkıca kavradı. Kemik boyunca geri çekildiler ve Orion onu düşürdü, elini yukarı kaldırdı, böylece ateş avucunda dalgalanmaya devam etti. Çenesi gerildi ve gözleri, etraflarında kapanan gölgelerle titredi. Kalbim kontrolsüz bir şekilde güm güm atıyordu ama bakışlarımı ondan ayıramıyordum.

"Yap," dedi Darius, bir ayaktan diğerine geçerken heyecanlı görünüyordu.

Orion elini ateşe dolayıp söndürdü. Bir şeye hazırlanıyormuş gibi görünen ikisinin arasına bakarak bekledim.

Orion'dan dalgalar halinde ısı yayılıyordu ama bu hiç mantıklı gelmiyordu. Ateş Elementini elinde tutmadı. Elleri havaya kalktı ve Darius aynı anda avuçlarını açarak etrafına devasa bir su kalkanı oluşturdu. Orion'un avuçlarından ateş çıktı ve ben bir adım geriledim, öfkeli, kıvrılan Element Darius'un kalkanının üzerinden geçerken tamamen şok oldum. Alevler onu korkunç bir güçle dövdü ve sonunda söndü ve arkasında buhar bulutları bıraktı.

Orion ellerini indirdi, gözlerini ovuşturdu, omuzları titriyordu. Kalbim seğirdi ve içimden ona gitme dürtüsü geldi - keşke tamamen çılgınca olmasaydı.

Onun yerine Darius ensesini avuçlayarak ona gitti. "Burada." Gözlerini kapattı ve Orion hissedebildiğim ama göremediğim bir büyü yaparken onların sihri paylaştıklarını hissettim. Sonuç, gölgelerin uzaklaşması ve gözlerindeki karanlığın da uçup gitmesi oldu.

Tory ile bir bakış paylaştım ve hiçbir şey söylemeden biraz daha kalmaya karar verdik. Ne izlediğimizi öğrenmek için.*Orion ateş elementini nasıl kullanmıştı? Elementi ölü bir Fae'nin kemiğinden mi aldı? Peki o kemiği nereden buldu?*

"Şimdi sen." Orion kemiği Darius'a uzattı ve Darius kararlı görünerek başını salladı. "Bu Fae sadece

ateş ama güçlüydüler. Kendi alevlerinize çok fazla güç katacak.

Darius, Orion'un elini kemiğin üzerinde gezdirip Latince sözcükleri mırıldanırken yaptığını taklit ederek başını salladı. Gölgeler yeniden içeri hücum etti ve aynı karanlık Darius'un üzerine çöküp derisinin altına sızıyormuş gibi görünürken kalbim sıkıştı. Kemik boyunca alev alevlendi ve onu avcunun içine çekti, gözleri konsantrasyonla kapandı.

Orion sanki kötü bir şey olmasını bekliyormuş gibi ellerini kaldırmış ona baktı.

Darius bir kez sarsıldı, omuzları titriyordu.

"İçinde tut. Ne kadar doğal gelse de, gücünle birleşmesine izin ver," diye talimat verdi Orion.

Darius midesini tutup kemiği bir takırtıyla yere düşürürken kusacakmış gibi görünüyordu.

Darius'u mu? Orion bir adım daha yaklaştı.

Darius elini kaldırdı ve gözleri hızla açıldı, içlerinde dönen bir karanlık fırtınası ortaya çıktı. Yüz hatları bir sırıtışla buruştu ve Orion tam da Darius kobra şeklinde büyük bir ateş patlaması yaparken kendi etrafına bir hava kubbesi fırlattı. Mağaranın kenarlarına kıvrılarak mağarayı doldurdu, devasa gövdesi kayarak ve dalgalanarak, gözleri kıpkırmızı parlıyordu.

Orion başını kaldırırken yukarı baktı ve gerçek korku, aşağı atlayıp kalkanına çarparken beni buldu. Orion gülmeye başladı ve ben rahatladım, yanan canavar kalkanının etrafına daha sıkı sarıldı ve ardından binlerce közün içinde uçup gitti.

Darius'un yanına koştu ve bu çılgın süreci sona erdirmek için gereken büyüyü yaparlarken elini omzuna koydu.

"Sen yaptın." Orion onu kucaklamak için sürükledi ve Darius da kollarını ona dolarken aralarındaki bağın gücünün parıldadığını görebiliyordum. Bir ejderha ve bir vampir birbirine bağlı. Ve bunun onları birbirine bağlayan Muhafız işaretinden daha derin olduğundan emindim.

Darius duvarlarda yankılanan bir tezahürat yaptı ve Orion onu serbest bırakırken başını çatıya doğru eğdi.

"Şimdi beni yenmeye çalışmasına izin ver, ha Lance?" Tekrar havladı ve Orion güldü, mağara zeminine indi ve önüne bir sırt çantası çekti.

"Bir kez yaptın. Ustalaştığını kabul etmeden önce bunu elli kez görmek istiyorum," dedi Orion sırıtarak. Darius yerde ona katılmak için hareket ederken göğsünü şişirdi.

"Kolay."

"Evet, sadece üç ayını aldı," diye alay etti Orion, sırt çantasından bir şey çıkararak. Aralarına tahta bir kutu yerleştirdi, ters çevirerek açtı ve kartlarla dolu bir ekranı ortaya çıkardı. *Solarian PitBall Ligi* üstlerine yazdırılır. İçine uzanıp altındaki gizli bir bölmeyi açtığında kaşlarımı çattım. İnce gümüş bir bıçak ve dört küçük bıçak alırken nefesim hızlandı.

ondan kemikler. Bıçak, Tory'nin elindekiyle tıpatıp aynıydı ve ona sorgulayıcı bir bakışla döndüm.

Cevap olarak omuz silkti ve izlemek için döndüğümde dilim ağırlaştı.

Orion kutuyu kenara itti ve dört kemiği bir sıra halinde aralarına yerleştirdi. Sonra cebinden bir şey çıkardı ve kemiklerin arasına zümrüt ejderha süsü yerleştirirken kaşlarımı çattım.

Darius'a kısa ve öz bir ifadeyle bakarak elindeki bıçakla oynadı. "Sana verdiğimi bulma şansın hâlâ yok mu?"

Kalbim sarsıldı.*Onu ona Orion mu verdi? Hatta ne içindi?*

"HAYIR. Milton hazinemin geri kalanını bir yere saklamış olmalı. Ama yine de yapmadığına dair saçma sapan hikayesine bağlı kalıyor."

"Belki de yapmamıştır?" Orion önerdi ve içim huzursuzca karıncalandı.

"Birinin ona gönderdiğini söyledi. Büyükannesi ya da başka bir saçmalık. Yalan söylediğini düşündüm ama..." Yüzünde düşünceli bir ifade belirdi ve Tory gergin bir şekilde yanımda kıpırdandı. "Belki biri göndermiştir."

"O hançeri kim çaldıysa, onları bulduğumuzda bedelini ödeyecek," diye homurdandı Orion ve içimi korku kapladı.*Vay canına, asla öğrenemeyecekler.*

Darius başını salladı ve ardından Orion'un elindeki bıçağı işaret etti. "Hadi, düşkün babamın neyin peşinde olduğunu öğrenelim."

Orion bıçağın ucunu bileğine dayadı ve avucunun ortasına bir çizgi çizerek nefesimi tuttu. Kan sızdı ve elini yumruk yapıp Darius'a uzattı, o da süreci hemen kopyaladı. Ellerini kemiklerin üzerinde tuttular ve kanın üzerlerine damlamasını sağlamak için sıktılar. İkisi de zevkle nefes aldılar, sonra gözleri kapandı ve elleri kucağına düştü.

"Ne oluyor?" Karışıklık içinde nefes aldım.

Tory yanımda aynı kendinden geçme sesini çıkardı ve ben de korkuyla ona döndüm. Elindeki uzun yarığı fark ettiğimde panik beni keskin pençelerle kavradı. Kolunun iç kısmına derin bir çizgi çizerken gözleri kapalı ve yüzünde bir sarhoşluk resmiyle hâlâ bıçakla kendini kesiyordu. Öne atıldım, o ön kolunun iç kısmında ikinci bir yarık açarken bıçağı almaya çalıştım, kan ayaklarımızın dibindeki kuma döküldü.

"Tory!" Tamamen bayılıp yere yığılırken bağırdım. Kafasını bir kayaya çarpmadan hemen önce onu yakaladım ve kanamayı durdurmak için ellerimi yaranın üzerine sıkıştırdım. O kadar çok şey vardı ki, derisini, kıyafetlerini ve beni kırmızı kaplıyordu.

Korku damarlarımda hızla ilerledi ve beni tamamen boğdu. "UYANMAK!"

F*uck*, kan büyüsü iyi geldi. Her yaptığımda yemin ederim yüksekler düzeldi. Odaklanmaktı sorun buydu. Kara büyü kullanmak ölümcüldü. Daha ne olduğunu anlamadan burada kan kaybedebilirdim.

Beni de beraberinde götürmek isteyen gölge duvarını iterek, etrafımı saran karanlığa sihrimi çektim. Çekiyor, cezbediyor ve saf mutluluk vaatleri söylüyordu ama o yoldan gidersem asla geri dönemezdim.

Bariyeri aşarken Darius'un beni takip ettiğini hissettim ve garip bir gıdıklanma hissi, bir an için bizimle birlikte başka bir varlığın daha olduğunu düşünmeme neden oldu.

Damarlarımdaki coşkulu duygunun tatlı kenarı hafiflerken, görüşüm netleşti ve kendimizi uzun bir çitin yanında, karanlık, Arnavut kaldırımlı bir sokakta dururken bulduk. Tanımayla kalbim küt küt attı. Bu eski yolu biliyordum. Acrux malikanesinin doğusunda, duvarlarının hemen ötesindeydik. Bu, Lionel'ın yıldız tozundan bir ziyaretçi beklediği anlamına geliyordu.

Yakın geçmişte olduğumuzu hissedebiliyordum, onun o pejmürde ejderha süsüyle olan bağlantısı ve ikimizin de onun neyin peşinde olduğunu öğrenme isteği bize rehberlik ediyordu.

Bu, geçen zamanın gölgesinden başka bir şey değildi. Dünyanın kenarları bir pus gibi bulanıklaştı ve bir noktaya çok uzun süre odaklanırsam, kavrayışımdan kayboldu. Yine de Lionel'ı bulmak için burada beklememiz yeterliydi. Darius, babası köşeyi döner dönmez yanıma geldi. Lionel yürüdü, koyu renkli pelerini hareket ettikçe arkasından fırladı, güçlü gövdesi ay tarafından aydınlatıldı.

Atmosfer önünde yıldızlar gibi parıldadı ve uzun boylu bir adam elini dalgalı siyah buklelerinin üzerinde gezdirerek oradan çıktı. Yüzünü bir anda ezberledim; ince bıyığından kıvrık üst dudağına kadar her şeyi. Koyu yeşil bir palto ve ciddi bir moda anlayışı eksikliğini anlatan kırmızı örgü bir atkı giymişti. Jest biraz çıksa da başını eğdi

alaycı. "Bay Acrux."

“*Yüce Lord*Acrux," diye hırladı Lionel. “Getirdin mi? Seni o okula sadece zamanımı harcamak için almadım. Elini beklentiyle uzattı.

“Ve bu ittifakı boşa harcamak için kurmadım.*Benim*zaman," diye homurdandı adam aynı derecede tehlikeli bir ses tonuyla.

"Bu giderek tek taraflı olmaya başladı, Alejandro. Sen ve o değersiz ailen dediğimi yapmazsanız ne işinize yarar?” Lionel alay etti ve Alejandro elini cebine attı.

Kalın bir zarf çıkardı ve Vega İkizlerinin kişisel dosyasını tanıdığımda gözlerim kısıldı. Onları bulmak için Dünya'ya gitmeden önce arka arkaya okumuştum. Hatta üzerinde benim bıraktığım bir kahve kupası lekesi bile vardı. Doğum haklarıyla ilgili her şey o belgedeydi. Ve kesinlikle Lionel Acrux'un elinde değildi. Nova'nın ofisinde sıkıca kilitlenmişti.

"Burada." Alejandro, topu Lionel'a doğru itti ve ben de bu anıya gerçekten adım atıp, o eli onu kavramadan müdahale edebilmeyi diledim. Ondan ona yardımcı olacak ne öğrenebileceğini bilmiyordum ama içimden bir ses bunun iyi bir şey olmadığını söylüyordu.

Darius'a baktım ve lanet olası Tory Vega'nın onun arkasında durduğunu görünce kalbim hızlandı. Gözleri benimkilere kenetlendi, yüzü bir hayaletinki kadar solgundu. Bana baktı, sonra neden burada olduğu konusunda tamamen şaşkına dönerek Darius'a ve ötedeki adamlara baktı.*Bu ikimiz yapar!*

"NE OLUYOR!?" diye bağırdım, hem onu hem de Darius'u zıplattım. Anılar sis gibi döndü ve ardından bir şey yanağıma çarptı ve kafatasımın içinde çiçek açan bir acı dalgası yolladı.

Bir darbe daha geldi ve gözlerimi kırpıştırdım, şiddetli bir şekilde görüş alanından çıktım ve üzerimde Darcy'yi buldum, kızarmış avucunu bana tekrar tokatlamak için kaldırdı.

"Lanet olsun - ne? Ne oluyor?!" Kükredim ve bana tekrar vurmasına izin vermeden elini tuttum. Gözleri yaşlarla parladı ve bir kısmı yanaklarından aşağı döküldü. Girmesinin kesinlikle mümkün olmadığı bir mağarada üzerime oturduğunu fark ettiğimde, binlerce korkunç endişe üzerime çöktü. olmadan olmaz-

Onu yerde gördüğümde ağzım tam bir korkuyla aralandı. Hançer.*Darius'un*hançer. Yanında da Tory vardı, kolu Darcy'nin ceketine sarılmıştı ve etrafı kocaman bir kan birikintisiyle çevriliydi.

"Ona yardım et!" diye yalvardı Darcy, üzerimden atılıp beni kardeşinin yanına sürükledi. Darius'a bir bakış attım, o görüntüden uyanırken kolumdaki Aslan işareti tuhaf bir şekilde zonkluyordu.

Gözleri Tory'ye takıldı ve küfrederek öne atıldı ve onu kollarının arasına çekti. "Mızrak!" diye sordu.

Darcy'nin ceketini kapıp kolundaki ve elindeki derin yaraları bulurken dişlerimin arasından küfrederek yanında diz çöktüm.

"Bu nasıl oldu?" Darcy'ye havladım, ellerimi kardeşinin tenine koyup onu iyileştirdim.

sahip olduğum her zerre büyüyle.

Kraliyet Vega Varisi benim ellerimde ölmeyecek. Burada değil. Bu lanet yerde değil. Ve sadece tek bir şeyle açıklanabilecek bir yarayla değil.

Darcy diğer elini tuttu ve nabzını ölçmek için parmaklarını boynuna bastırdı. Bir tane hissettiğinde öne eğildi, ama ben yine de duyabiliyordum, davul her geçen saniye daha yumuşak ve daha yumuşak çalıyordu. Darcy'nin yüzündeki çaresiz acıyı engellemeye ve kız kardeşini kurtarmaya odaklanmaya çalışırken midem çekildi ve çekildi.

Bunu o hançer yaptı, dedi Darcy, başını bana doğru sallayarak. at.*Ben*.

"Bunu kendine yaptı. O hançerin ne kadar tehlikeli olduğu hakkında bir fikrin var mı?" diye çıkıştım ve Darcy çenesini bükerek bana ters ters baktı.

"Açıkçası, seni pislik," diye hırladı ve ben de karşılık vererek ısırdım. Tory sağlam ve iyi olduğunda, öfkemin tüm gücünü alacaklardı. Ve o hançeri ellerine geçirdiklerine cidden pişman olacaklardı.

Eğer onu onlar aldıysa, bu demek oluyor ki...

"Odak!" Darius bana bağırdı ve başımı kaldırıp baktığımda gözlerinde katıksız bir panik gördüm, aklı açıkça kollarındaki kızdan başka bir şeyde değildi.

"Ben," diye söz verdim, şifa büyüsü benden dalgalar halinde akıyor ve güç rezervlerimin son kalanını da kazıyordu.

Yaraları elimin altında iyileşirken Tory derin bir nefes aldı. Başımı kaldırdım ve bakışlarım Darcy'ninkilere takıldı.

"Hançeri nereden buldun Mavi?" Sesim onu cezbetmek için ölümcül yumuşak bir tuzaktı ve o gergin bir şekilde bakışlarını benden kaçırdı ve kardeşini kontrol etmek için eğildi. Darius onu göğsüne bastırdı, gözleri kapalıyken bilincini tekrar vücuduna çekmeye konsantre oldu, ne söylediğimizden açıkça habersizdi.

"Nerede?" Hırladım ve bakışları sonunda tekrar benimkilerle buluştu, alt dudağı öfke ya da korkuyla titriyordu. Belki ikisi de.

Tam olarak nerede olduğunu biliyorsun, diye fısıldadı. "Ama az önce yaptığını gördüğümüz şeyden sonra gerçekten bizi cezalandırabilecek durumda mısın?*mızrak*?"

BENöyle bir korku kafesine hapsolmuştum ki nefes alamıyor, düşünemiyor, yardım için çığlık bile atamıyordum.

Boşluğun kenarında titrerken kalbim kaburgalarıma çarpıyor, ölümcül bir kreşendoya koşuyordu.

Karanlık bana sesleniyor, ekşimiş bir nefesin arkasından adımı fısıldıyordu. Beni istiyordu. Beni özlemişti. Ve derin, gizli bir yanım da bunu istiyordu. Kötülük, terör ve sonsuz alevlerdi ama ruhumun en derin yerinde, tıpkı böyle olmak isteyen bir parçam vardı. Havanın tadı üzerinde yüzen, beni içine çeken, beni harekete geçiren bir güç vaadi vardı.

Ona uzandım ve kolum öyle yoğun bir ıstırapla alevlendi ki kör ediciydi. Sanki benliğimin özü, etimdeki en derin kesikten dışarı çekiliyordu.

Karanlıkta bir şey beni bekliyordu. Adımı bilen bir şey. Bana sahip olmak isteyen bir şey.

Acı, ondan uzaklaşmaya çalıştıkça arttı ama ara verdiğimde azaldı. Karanlıktaki dehşete biraz daha yaklaştım ve kıvranan bir güç derimin altına kaydı.

Gölgelerle flört ediyordum ve bir parçam bundan hoşlandı, onu istedi... buna ihtiyacı vardı.

Gölgeler parmak uçlarımda dolanırken, benimle bir olmak isterken, onlara katılmamı, onlara gitmemi isterken neden uzanmadığıma dair hiçbir fikrimi yitirerek uzandım. Ve bir an için neden aramalarına isteyerek cevap vermediğimi anlayamadım...

Karanlığın kenarları arasında kaymak için bir hamle yaptığımda, sırtımda derin bir sıcaklık büyüdü ve zihnimin yüzeyinde bir şeyler dans etti.

Hareketsiz kaldım ve gölgeler kıvranıp feryat ettiler, bana sahip olmak için çaresizdiler. Ama ateş beni geri çekti. Döndüm, bakışlarımı karanlıktan ayırdım, ta ki sırtımda muazzam, altın bir Ejderha şeklinde parlak ve şiddetli yanan alevleri görene kadar.

Ona uzandığımda gözlerim fal taşı gibi açıldı ve dünya yine üzerime yıkılırken dudaklarımın arasından saf, tuzlu bir hava süzüldü.

Acı bana saldırınca inledim, gerçeklik üzerime geldikçe kolumdaki ıstırap keskinleşiyordu. Darcy yakınlarda bir yerde hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Biri elimi tutuyor ve etimin altına şifa büyüsü bastırıyordu. Ama neredeyse tüm dikkatim beni kollarında tutan adama çevrildi.

Darius saçımı yüzümden çekerken gözleri panikle parlayarak bana bakıyordu.

Bir şeyler söylüyordu ve onu dinleyebilmek için kulaklarımdaki yankıyı bir kenara itmem bir dakikamı aldı.

“-beni kırar. Bu yüzden onlara boyun eğmeye cüret etme. Mecbur kalırsam seni gölgelere kadar takip eder, tekmeler ve çığlıklar atarak seni onlardan uzaklaştırırım. Çünkü sana sahip olamazlar. onlar lanet*yapamamak*”

Darius'u mu? Kafam karışmış bir şekilde sordum, uyanık olduğumu fark etmiş ve tiradının sona erdiğini anlayınca ona kaşlarımı çattım.

"Döndün?" diye sordu, parmaklarını yüzümün çizgilerinde gezdirirken sesi kırılmıştı.

Kaşlarımı çatıp buraya nasıl geldiğimi hatırlamaya çalıştım. Onun ötesine baktım ve Darcy ile Orion'un bana endişeyle baktıklarını gördüm.

Gelgit onların ötesindeki kıyıya çarpıyordu ve ben yarı ıslak kumun üzerinde yarı Darius'un kollarında uzanıyordum.

"Ne oluyor be*öyleydi*O?" diye sordu Darcy, sesi panikliydi.

Buraya nasıl geldiğimi hatırlamak için savaştım ve aniden mağarada ikisini, söyledikleri sözleri ve hançerin kulağıma fısıldayarak onu kullanmam için bana yalvarışını hatırladım. Görüntüde iki kişi daha gördüğümü hayal meyal hatırladım ama bu yalnızca bir an sürmüştü. "Lionel neden Diego'nun amcasının yanındaydı?" Şaşkınlıkla mırıldandım ve Darcy endişeyle kaşlarını çattı.

Darius ve Orion bakıştılar, aralarında sessiz bir konuşma geçti ama bana hiçbir şey söylemedi.

Kolumu kaldırdım ve orada hissettiğim şefkatle yüzümü buruşturdum. Etim kan içindeydi ama yaralar gitmişti.

"Ben... o şey kendimi kesmeme neden oldu," dedim kulağa ne kadar çılgınca geldiğine kaşlarımı çatarak ama bunun doğru olduğunu biliyordum.

"Ne şey?" diye sordu Darius. "Siyah dökmeyi nasıl başardın-"

"Bu ondaydı," dedi Orion, onun yerine konuşarak ve yaktığım gece Darius'un yatak odasından aldığım gümüş hançeri uzatarak.

"Bir bıçak, birinin kendini öylece kesmesini sağlayamaz!" Darcy homurdandı. "Bu da ne?" "Bunu nereden aldın?" diye sordu Darius, üzerimdeki tutuşu teselliden kısıtlamaya doğru giderek sıkılaştı. "Ben..." Onunla Orion'un arasına baktım, yaptıklarımı ele vermeden bunu nasıl açıklayacağımı merak ettim ama Darius'tan yayılan hararetten, onun her şeyi çözdüğü hissine kapıldım. çoktan.

Geriye doğru çabaladım ve Darius oturmama izin verdi ama beni bırakmadı, bileğimi yakaladı ve karanlık bakışlarıyla beni sabitledi.

"Bana o hançeri nereden bulduğunu söyle, Roxy," diye homurdandı.

Bileğimi kavrayışı acı verecek kadar sıktı ve kaba muamele karşısında irkildim ve kendimi geri çekmeye çalıştım. Beni tutmak için kolumu çekti ve aniden beni o yüzme havuzuna sürüklediğinde beni nasıl tuttuğunu hatırladım.

Ondan tekrar uzaklaşmaya çalışırken kalbim korkuyla yerinden fırladı, kendimi yeniden bu canavarın insafına kalmış halde bulduğumda göğsümden buz şeritleri geçti. Neden onun kollarında güvende hissederek uyanmıştım? Bunu bana yapan oydu. O hançer onundu ve her ne haltsa, karanlıktı. O gölgeler beni almış olsaydı şimdiye kadar yardımın ötesinde olacağımdan hiç şüphem yoktu.

"Bırak beni," diye talep ettim ama parmaklarını üzerimden çekmeye çalışırken Darius diğer bileğimi yakaladı.

Derin bir hırıltı göğsünde yankılanırken ve gözleri sürüngen yarıklarına dönüşürken nefesi benimkiyle karışırken beni kendine çekti.

"O hançeri nereden buldun?!" diye bağırdı ve içimi bir dalga gibi korku sardı.

"Gitmesine izin ver!" diye sordu Darcy ama Orion da benim cevabımı beklerken onu belinden yakaladı ve onu bizden uzaklaştırdı.

Ama korkuya kapılıp ona bilmek istediği şeyi söylemeyecektim. Ölümün birkaç santim yakınına gelmiştim ve bu yine onun hatasıydı. Benim de bazı sorularım vardı.

"O şey de ne?" diye hırladım. “Bana bunu yaptırdı. Lanet kolumu kesmeme neden oldu ve beni yutmam için kahrolası kabuslara vermeye çalıştı. Neden böyle bir şeye sahipsin? Senin derdin ne?

Darius'un tutuşu beni o kadar sıktı ki dudaklarımdan bir acı iniltisi kaçtı ama geri adım atmadım.

Darcy, Orion'un elinden kurtulmaya çalışıyordu ama dikkatle bana dik dik bakıyordu ve onunla dövüştüğünü hissedemiyormuş gibi onu kollarının arasına kilitledi. Beni bir Ejderhanın insafına bırakan parlak bir öğretmendi.

"Lanet olası cevabımı istiyorum, Roxy!" Darius bağırdı. "Bunu benim odamdan sen mi çaldın? yaktın mı

o lanet yangın mı?!"

Öfkesinden sıyrıldım ve onu üzerimden atmak için vahşi bir girişimle vücudumdan sihir fırlattım. Hava dalgası bir kasırganın gücüyle ona çarptı ve Orion ile Darcy de ayaklarından yere yuvarlandı. Darius bir şekilde beni tutmayı başardı ve biz havada savrulurken çığlık attım.

Yere düşerken Darius'un üstüne indim ama o bir an bile kaçırmadı, beni savurdu ve üzerime binmek için hareket ederken beni tekrar ıslak kuma çarptı.

Kocaman ellerinden biriyle iki bileğimi de yakaladı ve başımın üstündeki kuma tutturdu. Serbest elinden fırlayan ateş bobinleri kollarıma dolandı ve bana doğru hırlarken onları başımın üzerinde kilitledi.

Yüzüne, arkasındaki gökyüzünde alçakta asılı duran parlak ayın gölgelediği yüz hatlarına bakarken kalbim umutsuz, paniklemiş bir ritimle çarpıyordu.

Darius ağırlığını kalçalarıma vererek üzerime oturdu, beni ıslak kuma doğru itti ve elini boğazıma doladı. Herhangi bir baskı uygulamadı ama tutuşu, hayatımı ellerinin arasında tuttuğunu anlamama yetti ve içimi saf bir korku kapladı, beni sihrinden daha etkili bir şekilde olduğu yere sabitledi.

Darcy, Orion'a onu serbest bırakması için bağırıyordu ama şu anda beni gerçekten öldürecekmiş gibi görünen öfkeli Dragon'dan gözlerimi alamıyordum.

"Odama girip o hançeri sen mi çaldın?" diye sordu, sesi alçak ve yırtıcıydı. Kalbim güm güm atıyordu,

korku uzuvlarımı canlı bir şey gibi yalıyordu ama ruhumun derinliklerinde bir meydan okuma kıvılcımı güçlü bir şekilde yanıyordu. Evet, beni merhametine bırakmıştı. Evet beni dövdü. Ama beni asla kırmazdı. Ve bana yaptığı onca şeyden sonra artık onun altında ezilmeyi reddediyordum.

"Buradaki ilk günümde üzerimdeki kıyafetleri yaktın. Bu okuldaki her pisliği hayatımı cehenneme çevirmeye teşvik ettin. Fırsat bulduğun her saniye bana eziyet ettin, eziyet ettin ve bunu yaparken de güldün. En derin korkumu aldın ve beni o havuza sürükledin, böylece beni onu yeniden yaşamaya zorladın ve neredeyse beni öldürüyordun," diye tısladım, ona karşı hissettiğim tüm nefretin tüm zehiri içimden dışarı akıyordu. açık bir yaraydı. "Yani evet. Lanet olası odana girdim ve oradayken değerli lanet hazineni ve o psikopat hançerini çaldım. Sonra sahip olduğun diğer tüm altınları erittim ve kalanını yakmaları için alevlere yalvardım. Ve bunu yaparken çok güldüm. En azından hak ettiğin buydu. Ve bunu bir kalp atışı içinde tekrar yapardım.

Darius'un vücudunu ölümcül bir öfke kaplarken sessizlik çınladı. Parmakları boğazımı neredeyse fark edilemeyecek kadar sıktı ama uzuvlarım ne yapabileceğini tahmin ederek gerilmişti. Dehşet kıvranarak bedenimi sardı, beni bir bütün olarak yuttu ve onun insafına kumlara bırakmam için tükürdü ama yine de ona dik dik baktım. Zaten onu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu ve gitmiyordum.

korkumu görmesine izin vermek için.

Darius dişlerini bana gösterdi, ağzından ölümcül bir hırıltı çıkarken dudaklarının arasından dumanlar çıktı. “

Darius” Orion uyardı ama karşımdaki yaratığın gözlerinde biriken şiddeti görebiliyordum ve onu duyamayacak durumda olduğunu biliyordum.

Kocaman bir kükremeyle ağzından kaçtı ve yarım saniye sonra beni daha sıkı kavradı, sonra Darcy meydan okurcasına bir çığlık attı ve üzerimden fırladı.

Darius'un kontrolünü kaybedip Darcy'nin hava saldırısının gücüyle uçurum duvarına çarparak gönderilirken, Darius'un ateş büyüsünün bağlarını savuşturarak şaşkınlıkla nefesimi tuttum.

Anında ayağa kalktı, ölümcül bir alev topu ellerinde canlandı. Orion küfretti ve alevler onunla çarpışmadan yarım saniye önce bir kalkan fırlatıp üstümüzden kırmızı ve turuncu parlak bir yay çizerek üzerimizden fırlarken büyüsünün üzerimden kaydığını hissettim.

"Durmak!" Orion ileri atılarak onu geride tutmak için ellerini Darius'un göğsüne koydu.

Darcy saniyeler içinde yanımdaydı, beni ayağa kaldırdı ve üzerime endişeli gözlerle baktı. Bundan sonra ne olacağını görmek için beklerken, birlikte durduk, savunmacı bir şekilde ellerimizi kaldırdık.

Darius aslında öfkeden titriyordu ve ben onun Ejderhayı derisinin altına almakta çok zorlandığı hissine kapıldım.

Bakışları bana kilitlendi ve orada bulduğum saf nefreti kendimden daha fazlasıyla eşleştirdim. Onun için bundan daha fazlası olabileceğini neden düşünmeye başlamıştım ki? Bana yaptığı onca şeyden sonra onun asla farklı olamayacağını bilmeliydim.

Darius, Orion'un etrafından dolanmaya çalıştı ama onu durdurmak için Vampir gücünü kullanarak hareket etmeyi reddetti.

Darius homurdandı ve ben irkildim, el ele verip büyümüzün aramızda akmasına izin verirken Darcy'ye yaklaştım, bundan sonra ne yapacaksa onu yapmaya hazırdım.

Orion hemen ona hırladı ve ikisi sonsuza kadar birbirlerine baktılar. "Bunu bir düşün

Darius," diye uyardı Orion. “Artık hançeri geri aldık, bunu kimseye söyleyemez çünkü senin odana ne yaptığını itiraf etmesi gerekir. Bu bizim lehimize sonuçlanmıştır.”

"Bizim lehine? Kahrolası odamı yaktı ve benden çaldı!" diye haykırdı Darius. "Bunun böyle kalmasına izin veremem!"

"Ona yaptıklarının ışığında, muhtemelen biraz intikam beklemeliydin," diye çıkıştı Orion. "Mirasçıların tamamının misillemelerinin sonuna gelmemiş olmalarına şaşırdım!"

Darcy'ye bir bakış attım ve kalbim biraz daha hızlı atmaya başladı.

Orion duymuş gibi etrafına bakındı ve Darius suçlayıcı bir şekilde parmağını bize doğrulttu. "Bunu yaparak yanına kalmasına izin vermeyeceğim. Ben Fae'yim! Ben bir Göksel Mirasçıyım! Ben sadece-”

“Yapabilirsin ve yapacaksın! Tory'nin o hançer hakkındaki bilgisini saklamasını istiyorsan, o zaman bu öfkenin gitmesine izin vermelisin. Herkes bunu Milton'ın yaptığına inanmaya devam etsin. Hançeri geri aldık ve-”

"Milton," diye aniden sözünü kesti Darius. "Ona tuzak mı kurdun?"

"Çıplak fotoğraflarımı okula yaydı," diye tısladım. "Ve senin küçük müritlerine olan inancını yitirdiğini görmek istedim."

Darius tekrar üzerime atılmaya çalıştı ve Orion onu tutmak için savaşırken homurdandı. "Beni arkadaşımdan uzaklaştırdın!" O bağırdı. "Nasıl açıklamam gerekiyor-" "Değilsin!" Orion tersledi.

"Milton'ın bunu onu ifşa etmeden yapmadığını kabul edemezsin. Ve bunu yaparsan, hançer konusunda sessiz kalması için bir nedeni kalmayacak!"

“Hala o hançerin ne olduğunu bize söylemedin. Neredeyse Tory'yi öldürüyordu," diye tısladı Darcy. "Bazı cevaplar istiyoruz."

"Tek bilmen gereken o hançerle bizim yaptığımızın ortalığı karıştıracak türden şeyler olmadığı," diye uyardı Orion karanlık bir sesle.

"Yani, bize herhangi bir gerçek bilgi vermeden, küçük karanlık sırlarınız hakkında sessiz kalmamızı mı bekliyorsunuz?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Tıpkı senin hakkında sessiz kalacağımız gibi, evet." Orion'un ses tonunda müzakereye yer yoktu ve ben de kız kardeşimle bakıştım.

"Bundan daha iyi yanıtlara ihtiyacımız var," diye talep etti Darcy.

"Onları alamayacaksın, Blue. Çenenizi kapalı tutun, biz de öyle yapacağız. Alabileceğin en iyi şey bu.” Orion, gömleğini çıkarıp Orion'a fırlatmadan önce bana zehir dolu bir bakış sunan Darius'a baktı. Pantolonu ve kıyafetlerinin geri kalanı aynı şeyi yaptı ve Ejderha formuna geçerken bir kükreme salarak bizden uzaklaştı.

Devasa, altın renkli sürüngen kumların üzerinde bizden uzaklaşırken yerimizi koruduk ama şükürler olsun ki arkasına bakmadı. Eğildi, bir uçuş beklentisiyle kanatlarını açtı ve Orion, Darius'un peşinden ateş edip Vampir hızıyla sırtına atlamadan önce son bir kez bize baktı.

Darius anında havalandı ve biz onların denizin üzerinden uçup gitmelerini izledik, Darius dünyayı parçalayan bir kükremeyle göğe yükselirken ağzından büyük bir ateş yayı fışkırıyordu.

Darcy'nin elini yavaşça bıraktım ve dehşetin bir kısmı uzuvlarımdan sızarken dudağımı ısırdım.

"Ne oluyor?" nefes aldım

Darcy, "Kesinlikle benim düşüncelerim," diye tekrarladı ve ikimiz, dönüp kumsaldan ve Air Cove'dan uzaklaşmaya başlamadan önce az önce olanların tüm dehşetiyle dolu bir bakış attık.

Az önce olanların yarısını anlamadım ama bir şey benim için tamamen ve tamamen açıktı ve onu bir daha asla unutmayacağımdan emin olacaktım. Darius Acrux benim arkadaşım değildi. Zalimdi, huysuzdu ve acımasızdı ve beni yüz kere, binlerce farklı şekilde incitmeye gözünü bile kırpmazdı. Onu olduğundan başka bir şey olarak görmeye asla çalışmamalıydım. Ve bir daha asla o hatayı yapmazdım.

Sırtımda Lance ile sert ve hızlı uçarak gökyüzünde yarıştım. Yarım saat boyunca etrafımızda alevler üfledim, sonunda öfkem inmeyi düşünmeme yetecek kadar azalmaya başladı. Okulun sınırlarının çok ötesine uçtuk ve denize açıldık ama aradığımı bulana kadar geri dönüp altımızdaki karanlık dalgaları taramadım.

Bazen geldiğimiz küçük adayı fark ettiğimde, deniz meltemi hareketlerime karşı savaşırken daireler çizerken sertçe yattım. Lance, işimi kolaylaştırmak için gücünü etrafımızdaki havaya verdi. Adanın güney tarafındaki kumlu koya doğru atlarken kanatlarımı birbirine kenetledim ve bu koy, inebileceğim kadar açık olan tek yerdi.

Kendimi durdururken pençelerimi kuma sapladım ve Ejderha biçimimin ağırlığı beni aşağı bastırarak biraz battım.

Lance iyi çalışılmış hareketlerle sırtımdan sıçradı ve Ejderha formumun pullarından ve ateşinden kurtulup Fae etime geri çekilirken, burnumun ucundan kuyruğumun ucuna kadar omurgamdan aşağı bir ürperti indi. Öfkem, Emir formumda kalma arzusuyla savaştığı için bunu yapmak her zamankinden daha zordu, ancak özel olarak konuşabildiğimiz sırada bu durumu Lance'e açıklamaya ihtiyaç duyduğum için onu geri almaya zorladım.

Kemiklerim düzeldiği an ona döndüm ve hiç bitmeyeceğinden emin olduğum bir söylentiye başladım.

"O lanet kızın hayalarına inanabiliyor musun?" Hırladım, ellerimi saçlarımın arasından öyle bir geçirdim ki, kafa derimden kan aktığına neredeyse emindim.

Başlamadan önce bir pantolon giy, olur mu? diye mırıldandı Lance, arkasını dönüp kıyı boyunca volta atmaya başladığında kıyafetlerimi bana fırlattı.

Bacaklarımı pantolonumun içine sokarken dilimi ısırdım ve o da tanıdık büyüleri yapmaya koyuldu.

Biri bizi gözetlemeye çalışırsa diye sessizlik ve itme. Gerçi burada bu pek olası görünmüyordu. Ama mahremiyetten emin olabildiğimiz zamanlarda bile gardını asla düşürmedi. Hareketleri gergindi ama hâlâ hissettiğim öfke, buraya uçuşumuz sırasında onu biraz yakmış gibiydi.

Tekrar yola koyulmadan önce eşofmanımı giymekten fazlasını yapacak sabrım yoktu.

"Odama nasıl girdi? Yangını söndürmeye gittiğimde hala kilitliydi. Ben de onu bulmadan hemen önce onu Ignis Evi'ne kadar takip ettim. Kalabalığın içinde tam önümdeydi, bu yüzden nasıl başardığını anlamıyorum bile-”

Lance, "Vegas, Astrum'un ölümü üzerine toplantıya asla gelemedi," diye sözünü kesti. "Darcy, orada olması gerekirken ofisime girdi ve eve gidebilmeleri için biraz yıldız tozu çalmaya çalıştı. Sanırım Tory biraz altın almak için odanıza gitti. Ölümlü dünyada nasıl yaşadıklarını sana ne kadar anlattım bilmiyorum?”

"Bunu neden umursayayım ki?" tersledim

"Çünkü Tory'nin motivasyonlarını anlamana yardımcı olabilir. Sana kızdığı için bu duruma kızgın olmadığın çok açık."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordum, arkadaşıma doğru sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi sinsi hareketlerle bana bakarken, sanki beni yanlış yöne iterse kafasını ısırabilecek kahrolası bir Ejderha değilmişim gibi.

"Sadece biraz kişisel alıyor gibisin," diye yanıtladı omuz silkerek. Lanet bir omuz silkme. "Elbette kişisel alıyorum - benden çaldı ve tüm odamı ateşe verdi!" Bağırdım. Lance homurdanarak güldü ve ben de hırlayarak ona doğru koştum, tamamen niyetim o aptal ifadeyi suratından atmaktı. Vampir hızını kullanarak benden uzaklaştı ve arkamı döndüğümde onu tekrar arkamda ve ulaşamayacağım bir yerde buldum.

“Benim amacım*dır-dir*Sanki ona saldırmaya çalışmamışım gibi devam etti. “İkisinin, duvarlarında küf olan ve her yeri soğuk ve perişan eden kırık bir penceresi olan küçücük bir odadan ibaret olan bu boktan dairede yaşıyorlardı. Bir yatak yerine eskimiş bir kanepeyi paylaştıklarından ve kirayı zar zor ödeyebileceklerinden oldukça eminim. Tory, para için motosiklet çalıyordu ve ikisi de diyet seçiminden çok yiyecek eksikliğinden bahseden türden sıskaydı.

"Onlar için üzülmemi mi bekliyorsun?" diye sordum inanamayarak, benim için çizdiği zihinsel tabloyu kafamdan tam olarak atamadım. Böyle yaşamayı hayal bile edemezdim. Para hiçbir zaman düşündüğüm bir şey olmamıştı. Bunu hafife aldım, hayatımdaki en önemsiz şeydi çünkü çok fazla şey yaşadık. Solaria Prenseslerinin sefalet içinde yaşadığını düşünmek saçmaydı ama Lance'in de bana yalan söylemeyeceğini biliyordum.

"HAYIR. Onlar için üzülmeni beklemiyorum ama anlamaya çalışmak senin için mantıklı.

onlara. Zodiac Academy'ye gelmelerinin en baştaki tek gerçek sebebi, miraslarına sahip çıkmaktı. Ve sonra sen ve diğer Mirasçılar onları kovmak için elinizden gelen her şeyi yaptınız. Ancak Akademi'den mezun olmadan miraslarını talep edemezler ve hiçbir şeye sahip olmayacaklardır. Parti gecesinde onlara yaptığınız şeyi yaptığınızda ve onlar kaçmak istediklerinde, iki şeye ihtiyaçları vardı. Ayrılmanın bir yolu. Ve para." Tartışmasında o kadar mantıklı geliyordu ki öfkemin bir kısmının eridiğini hissettim.

"Ne olmuş? Çaresiz oldukları için onlara ücretsiz geçiş izni vermem mi gerekiyor? İnanamayarak sordum.

"Onlar Fae, senin doğasında olduğu gibi karşı koymak onların doğasında var. Soru şu ki, onun sana yaptıklarının onun senden daha güçlü olduğunu gösterdiğini düşünüyor musun? Özellikle de ona yaptığın çeşitli şeyleri sıralarsan..."

"Elbette hayır," diye tükürdüm. "Ama o yapmamış gibi nasıl devam edeceğim?"

Lance alçak sesle, "Bence onun ne yaptığını anladığınızda, sizin öfkenizi iyi anladı," diye devam etti. "Bir an için asla onun gibi olmayacağına yemin etmiş bir adam yerine Lionel'a bakıyormuşum gibi hissettim."

Bu sefer ona doğru sallanırken benden kaçmasına fırsat vermedim. Avuçlarımı göğsüne vurdum ve onu bir adım geri çekmeye zorladım, net bir meydan okumayla gözlerinin içine baktım.

"Bir daha söyle," diye homurdandım.

Lance irkilmedi bile, bu da beni daha da kızdırdı. "Onu boynundan yere sabitlediğin zaman nasıl hissettin?" nefes aldı. "Bu seni iyi hissettirdi mi? Onu yerine sen mi koydun?"

Utancım sırtımı tırmalarken boğazımdaki yumruyla sertçe yutkundum. "Onu boğmayacaktım. Elimi sıkmadım bile. Ben sadece..."

"Sadece onun seni düşünmesini istedin.*belki*. Tanıdık geliyor mu?

Gözlerinde o suçlamayı görmek istemediğim için aniden ondan uzaklaştım. Babama hiç benzemediğimi kabul etmeyi reddettim ama içimden bir ses onun haklı olduğunu söylüyordu. Elimi boğazına doladığımda Roxy karşı koymayı bırakmıştı. Sihrim onu çoktan hareketsiz bırakmıştı ve çoktan kazandığımı biliyordum. Ona yaptıklarımın geri kalanı onu kazanmakla ilgili değildi, onu ovmakla ilgiliydi. Tıpkı babamın bana her zaman yaptığı gibi. Yaralara tuz basmak.

"Kahretsin." Ellerimi tekrar saçlarımın arasından geçirip onu yere yapıştırırken bana dik dik baktığını aklımdan çıkarmaya çalıştım. "Yapamam... o beni deli ediyor, biliyor musun? Her lanet fırsatta bana meydan okuyor. Ne kadar iyice dövülmüş olursa olsun, yine ayağa kalktı ve tekrar gözlerimin içine baktı. Her. Lanet etmek. Zaman. Ve benden nefret ediyor, bu çok açık, o

Bunu yüzüme karşı söylüyor ama sonra arada bir bana şöyle bakıyor...”

"Ne gibi?" diye merakla sordu Lance, biraz daha yaklaşarak.

Ağır bir iç çekişle kuma düştüm, bunun yerine her türlü isimsiz duygu girdap gibi yüzeye çıkarken öfkem hafifledi.

"Bilmiyorum. Sanki beni çözmeye çalışıyor gibi. Ya da belki istiyor. Ama sonra bana lakap takmaya ya da yaptığım her küçük şeye karşı durmaya ya da düzüşmeye geri dönüyor.*Caleb...”*

"Bunun herhangi bir şeyle ne ilgisi var?" diye sordu Lance, yanıma oturarak. "Hiçbir şey," dedim anında.

"Sadece beni sinirlendiriyor. Sanki tüm saçmalıkları için ona bedava izin veriyor ama sadece Fae olduğum için ayaklarının dibine kapanmamı bekliyor.

Lance buna yanıt olarak hiçbir şey söylemedi ve ben de kaşlarımı çatmak için suya doğru kaldırdım.

"Lanet olası Vegas yeter," diye mırıldandım.

Lance, "Gerçekten sadece birinden bahsediyordun," diye belirtti.

"Pekala, Roxy her zaman karşımda. Benim evimde yaşıyor, ateş büyüsünde ona yardım etmeliyim, arkadaşımı beceriyor, bu yüzden-”

"Bu konuyu ikinci kez açıyorsun." "Nesin sen,

kahrolası eleştirmenim mi yoksa arkadaşım mı?"

"Çoğu zaman ikisi de," diye şaka yaptı.

"Şu an sadece bir arkadaş istiyorum. Kusurlarıma işaret etmeyi bırak ve ben durum hakkında söylenip dururken sadece benimle aynı fikirde ol.

"Tamam, eğer bunun seni daha iyi hissettireceğini düşünüyorsan," diye onayladı Lance. "Tory Vega tam bir orospu. Ona çok kolay davrandın ve umarım şu anda bir yerlerde ağlıyor çünkü ne kadar yanıldığını biliyor.

Dudaklarımda hafif bir gülümseme belirdi ve Lance devam ederken dirseklerinin üzerine yaslandı.

Ayrıca yatakta çok kötü olduğunu ve Caleb'in sadece onun için üzüldüğü için onunla yattığını duydum. Ayrıca, Ateş Varisi'ni becermeyi gerçekten çok istediğini herkes biliyor ama o onun liginin çok dışında, bu yüzden onun yerine her gece uyumak için kendi kendine ağlıyor.

Kahrolası Vegas, diye mırıldandım, dudaklarımda yarım bir sırıtış.

"Kahrolası Vegas," diye onayladı.

Birkaç dakika sessizce oturduk, dalgaların kıyıya çarpmasını dinledik ve Roxy Vega'yı ve onun hakkında nefret ettiğim her şeyi düşünmeyi bırakmaya çalıştım. Ayrıca yapmadığım bazı şeyler.

Uzun bir nefes verdim, bir anlığına gözlerimi kapattım ve Ejderha nihayet göğsümde yeniden uykuya daldı. Roxy'nin kahverengi gözleri karanlıkta beni buldu, parmaklarım boynunu kavradığında hafifçe genişlemişlerdi. Başparmağımdaki nabzının titremesi, o anda benim hakkımda tam olarak ne düşündüğünü ele veriyordu. Onu öldürebileceğimi düşündü. Buna inanmıştı. Benden korkmasını isterdim

ve onun gözünde kendimi bir canavar olarak resmetmeyi başardım.

Peki bu neden birdenbire kötü bir şey gibi göründü?

Ağır ağır yutkundum ve zihnimde ona bakmak istemediğim için gözlerimi tekrar açtım. O neredeydi? Çok sık.

Yüzeye çıkma şansı bile bulamadan suçluluk duygularımdan kurtuldum. Benden çalmıştı. Odamı yaktı. Gözlerimin içine baktı ve benden nefret ettiğini açıkça belli etti. Sebeplerinin ne olduğu umurumda değildi. Onu buna itmiş olmam umurumda değildi.

Benden nefret ediyordu. Ve ondan nefret

ettim. Basit.

Günaydın İkizler.
Yıldızlar senin hakkında konuştu –
Yeni bir özel mesajın var, Darcy! Yeni bir özel mesajın var, Darcy! Yeni bir özel mesajın var, Darcy!

"Bu bozuk mu?" Kendi kendime mırıldandım, esneyerek dik oturdum ve ekranda puslu bir şekilde gözlerimi kırpıştırırken yatak örtülerimi aşağı ittim. Normalde kalktığımdan daha erkendi ama rüyamda Tory'nin kumsalda olduğunu, her yerin kan içinde olduğunu ve kan ter içinde uyandığını görmeye devam etmiştim. Özel mesajlara dokundum ve hepsinin Orion'dan olduğunu fark ettiğimde dudaklarımı büzdüm.

mızrak:
Kahvaltıdan önce ofisimde buluşalım.

Mızrak:
Ve eğer şanslıysak, kahvaltı yoluyla.

Mızrak:
Ve zaten her zaman geç kalıyorum, bu yüzden kahvaltıdan sonra da ;)

Kaşlarımı çatıp başımı salladım. Şu an ciddi miydi?

Onu susturmak için bir cevap verdim, acı bana kıkırdarken içim kıvranıyor ve kıvranıyordu. Ona kızdığımın farkında bile değildi. Aramızın iyi olduğunu nasıl düşünebilirdi? Gerçekten gidip onu düzeceğimi mi?

Mesajımdaki gönder düğmesine basarak gerçek bir hırıltı çıkardım.

Darcy:

Belli ki değil

X'i bırakın, ona tam bir nokta bile vermedim. Geçen gecenin bir hata olduğunu gerçekten düşünmek istemiyordum ama Orion, kahrolası Ejder arkadaşı kız kardeşimi ölümüne boğmakla tehdit ederken beni engellemişti. Ama onu avıyla oynayan bir aslan gibi pataklamadan önce değil.

Ateş ediyordum. Bunun için hem Orion'un hem de Darius'un gözlerini oymak istedim. Genelde dışarıdan alınan bir ikiz değildim ama bugün bir savaş yolundaydım.

Nefesimi yavaşlatmaya çalışarak, planladığım gibi yıldız falımı okumak için Atlas'ımı kaldırdım.

Günaydın İkizler.

Yıldızlar gününüz hakkında konuştu!

Mars bugün sizi sıkıca destekliyor, bu yüzden savaşa girmek istiyorsanız, bunun nedeni onun varlığı olabilir. Şimdi sorunlarınızla doğrudan yüzleşmek için iyi bir zaman. Kızıl gezegenin rehberliğine inancınız olduğu sürece, ortaya attığınız her tartışmayı kazanırsınız. Ama dikkatli ol, bir şeyle çarpışacaksın.

Haritasında Mars da olan Terazi bugün. Çok sert çatışırsanız, sonuçlar felaket.

"Güzel, bir felaket hayal ediyorum," diye mırıldandım tam Orion'dan başka bir mesaj belirirken.

Mızrak:

Bu kız kardeşinle mi ilgili?

Gözlerimi devirdim ve cevap vermeye tenezzül bile etmemek için Atlas'ı kapattım. Kıçımı banyoya sürükledim ve bu öfkeli enerjinin bir kısmını boşaltmaya çalışarak yaklaşık yarım saat süren bir duş aldım. Ama belli ki hiçbir yere gitmiyordu. Bu yüzden yırtık skinny kot pantolonumu ve üzerime oturan siyah bir süveterimi giyip gün boyu yüzümü boyayıp saçımı savaş yazan bir Viking örgüsüne topladığımda, tüm lanet okulla yüzleşmeye hazırdım.

Kapıdan çıkarken çantamı alıp omzuma attım. Merdiven boşluğuna yöneldim ve çevremde bana doğru koşan Seth'i gördüm. Adımlarımı hızlandırdım ama etrafımda dönerek beni ve diğer birkaç öğrenciyi bu süreçte durdurdu.

"Git," diye talep ettim, o geçerken diğer öğrencilerin peşinden gitmeye çalışarak. Kaşları havaya kalktı. "Kahretsin bebeğim, bu sabah mısır gevreğine hangi yıldızlar tükürdü?" "Hepsi," diye mırıldandım. "Şimdi hareket et."

"Bu bir meydan okuma mı?" Gözleri parladı ve dudaklarımı büzdüm.

Avucumdan omzuna çarpan havayı savurdum ve onu bir kenara ittim. Ama bir ritmi kaçırmadı, keskin bir şekilde döndü ve kolunu belime doladı. Onu başından savmak umrumda bile değildi, sadece kendi hızımda devam ettim ve geride kalmasını umdum.

"Sanırım senin bu kızgın yanını seviyorum, hıncını benden çıkarmak ister misin?" Kapıdan yola çıktığımızda Seth kulağıma mırıldandı.

Orion'u dışarıda dururken çeşitli suçlar için öğrencilerden House Points alırken bulduğumda içimden bir hava dalışı yaptım. Uzaklaşmaya çalıştım ama gözleri şimşek gibi üzerime dikildi, Seth'le benim aramda gidip geliyordu.

"Hey Profesör," diye seslendi Seth. Öğleden önce seni yataktan çıkaran nedir?

Orion ona o kadar hızlı geldi ki, Seth'i üzerimden çekerken neredeyse düşüyordum. "Aer'den on puan!"

Kalabalığa karışıp karışmaya çalışarak kaçarken kalbim takla attı.*Güzel saçlarıma lanet olsun.*

Orion bulanık bir şekilde önümdeydi, o kadar hızlı hareket ediyordu ki doğruca göğsüne doğru yürüdüm. "Ne oluyor be?" talep ettim. "Çekil yolumdan, pislik."

Dehşete kapılmış nefesler etrafımda yankılandı ve bilinmeyen bir nedenle Orion'un ağzı muzaffer bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Benim ofis. Şimdi, Bayan Vega."

"HAYIR!" Ne yapmayı başardığını anlayınca nefesim kesildi. Yaramaz bir öğrenci gibi beni alıp götürmek için kendine lanet olası bir bahane bul.

Yanından geçmeye çalıştım ama kolumu yakaladı. Etrafımızdaki öğrenciler dağılmıştı ve gözlerimden zehir fışkırarak ona baktım.

"Bırak beni," dedim buz gibi bir sesle.

"Yap beni," diye tükürdü, beni vahşi bir hızla yol boyunca sürükleyerek. Daha fazla itiraz edersem beni omzunun üzerinden atıp oraya taşıyacağını biliyordum ve bunun aşağılanmasıyla başa çıkmayacaktım.

Sanki ateş hattına atılmak üzere olan bir savaş esiriymişim gibi beni Jüpiter Salonu'na kadar yürüttü. Ofisine vardığımızda kalbim göğsümün duvarlarından sekti ve o kilidi açtı.

kapı, beni içeri itiyor.

Derin bir nefes alıp arkamdan geldi ve onu arkasından çarptı. Beklediğini bildiğim irkilmeyle savaştım, çenemi sıktım ve ona ters ters baktım.

Elini kaldırdı, susturucu bir balon patlattı ve ben öne atılıp onu durdurmak için bileğini tuttum. Artık çok geçti, bu da hoşuma gitse de gitmese de bu konuşmayı şimdi yapıyor olduğumuz anlamına geliyordu.

"Siktir git," diye tısladım. "Hiç hakkın yoktu-"

"Her hakkım var," diye hırladı, daha yakına geldi ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. "Ben senin öğretmeninim."

"İşe yaradı," kuru kuru güldüm. "Geçen gece böyle davranmadın,*Sayın*" Beni masasına yasladı, avuçlarını iki yanıma dayadı, böylece onun kokusu ve nefesindeki kahve tadı beni sardı.

"Bu kız kardeşinle ilgili," daha önceki mesajını yineledi. "Değil mi?" Dişleri tamamen ortaya çıkmıştı ve onlara dikkat etmemeye çalıştım ama ona bu kadar yakınken bu zordu.

"Elbette öyle," diye hırladım, düşüncelerimi toparlayarak ve açıkça onun şartlarına göre yapmaya zorlanacağım tartışmaya hazırlandım. O piç onu incitirken sen beni tuttun. Bunun nasıl bir his olduğu hakkında bir fikrin var mı? Biri gözünün önünde kardeşini kırsa ne hissedersin?"

Sanki onu azarlamış gibi geri çekildi, bana sırtını döndü ve elini ensesinden aşağı tırmıkladı. Bunun gerçekten olup olmadığını merak ederken kalbimin ahengi bozuldu ve aklım döndü.*vardı*başına bir kez geldi.

"Demek nasıl bir his olduğunu biliyorsun," dedim karamsar bir tavırla, kalbim boğazımda, masadan uzaklaşırken.

Hala bana bakmadan onaylarcasına homurdandı. Açıklamada, "Ama iki Fae arasındaki kavgaya müdahale edemezsin," dedi. "Bunu şimdiye kadar bilmelisin."

O benim ailem, dedim inanamayarak. “Ne olduğum umurumda değil*sözde*yapmak, Lance. Bedeli ne olursa olsun her zaman ona göz kulak olacağım.”

Orion başını salladı, eliyle yüzünü sıvazladı ve masasının arkasına oturmak için hareket etti. En alttaki çekmeceyi açtı ve tahmin edilebilir burbon şişesini çıkardı. Gözyaşlarım aniden gözlerime hücum etti. Öfke gözyaşları, ama çoğunlukla bu şeylere ihtiyacı olduğu için üzüntü. Hissetmemeye çalıştığı her ne ise, bunun yardımcı olacağını düşündüğü.

Öne atıldım ve o bir bardağa doldurmadan masadan kaptım. "Duygularınızla başa çıkın." Şişeyi ona doğrulttum. "Onları boğmak, gitmelerini sağlamaz."

Sanki daha önce hiç kimse onun içki alışkanlığından bahsetmemiş gibi bana baktı (özellikle de

gerçek şişe). Ve sanki hiç kimse ona durmasını söylememiş gibi. Şimdi ona anlatıyordum ve lanet olsun ki dinleyecekti.

Pencereye fırladım, sertçe açıp şişeyi boynundan tuttum ve gözlerimde bir tehditle ona baktım. Oturduğu yerden kalkmıştı, ifadesi kafa karışıklığı, öfke ve inançsızlık karışımıyla çarpılmıştı.

"Mavi," diye fısıldadı ama benden ne istediğini anlamadım. Şişeyi düşürmek ya da düşürmemek.

Bana doğru koşarken nefesim kesildi, bu alkolün onun için çok önemli olduğunu bildiğim için kalbim sıkışıyordu. Elimi tuttu ve şişeyi parmaklarımdan alıp kendisi düşürdü. Darbe kulaklarıma çarptı ama görmedim çünkü beni kendine doğru çekti, ağzı bir volkanın ısısıyla ağzıma çarptı.

Hala kızgındım, çok kızgındım ama onu öpmeden duramıyordum. Kollarını tırmaladım, sonra elimi kravatına doladım ve onu boğacak kadar sert çektim. Beni pencereden uzağa sürükledi, bunun yerine beni kapıya doğru itti, her bir parçamız çarpıştı. Bedenlerimiz, dişlerimiz, ruhlarımız. Özensiz ve çaresizdi ve*her şey*.

İnledim, hala onu incitmeye çalışırken tırnaklarımı kollarına geçirdim ve o da karşılık olarak dudağımı ısırdı. Aniden çenemi tuttu, başımı iki yana salladı ve dişlerini boynuma geçirdi. Büyüm hareketsiz kaldı ama buna ihtiyacım yoktu. Tam kalbini parçalayana ve kız kardeşimin Darius tarafından incitildiğini gördüğüm zamanki gibi hissetmesini sağlayana kadar onu pençelemek istedim.

Uyarılması bacağıma dayanıyordu ama gitme şansımız yoktu.*Orası*Şu anda. Hâlâ öfkeliydim ve uygun bir özür istiyordum.

Eli güneye döndüğünde, avucumu göğsüne vurdum ve dişlerini boğazımdan çekerek hüsrana uğramış bir iç çekti. Gözbebekleri büyümüştü ve başka bir öpücük için başını daldırırken gözbebeklerinin altında yanan heyecanı görebiliyordum.

Elimi ağzına bastırıp başımı salladım, öfke içimde daha derin kökler salarken.

"HAYIR." Kaşlarını çattı ve nazikçe elimi çekip arkasını öptü. "Çok mu kabaydım?"

"HAYIR." Yüzüm kızarmakla savaştı ama beni kavurdu.

Yeterince kaba değil mi? alay etti ve ben onun o aç gözlerine bakmayı reddederek sırıtmaya çalıştım. "Sana hâlâ kızgınım," dedim, kollarımı kavuşturarak ve bacaklarımın arasındaki yakıcı ihtiyacı gidermeye çalışarak. Ama tüm ilkelerimi görmezden gelip beni almasına izin vermeyecektim. Bunu bu ofiste birçok kez hayal etmiştim ama bu şekilde değil. Göğsümde durmadan genişleyen ve genişleyen bir öfke çukuruyla değil.

"Aşacaksın." Isırık izini iyileştirmek için başparmağını boynuma dokundurdu ve ona ters ters baktım.

o.

“Söyleyeceğin tek şey bu mu? Üstesinden geleceğim?" diye tısladım.

"İyi evet." Omuzlarını silkti, bir an için aklını kaçırmış gibi göründü.

Kapıya doğru ilerlerken ruhumdaki kalmam için yalvaran arzuyu görmezden gelerek onu iterek geçtim. Gözlerinde endişeli bir bakışla yolumu keserek beni dövdü.

"Bekle," diye emretti ve tek kaşımı kaldırdım. "Benim için bir şey yapmana ihtiyacım var." "Ciddi misin?" Onun karşısında tamamen şaşkına dönerek karşı çıktım.

"Mavi lütfen. Önemli," diye bastırdı, kaşlarını umutla kaldırdı.

Kapı koluna uzanarak ona tik attım ama elimi tuttu ve bunun yerine beni kollarının arasına aldı. Avucunu sırtıma yasladı ve burnunu neredeyse Seth'e benzer bir şekilde kafama dayadı. "Bunu sana telafi edeceğim. Ama şu anda söyleyeceğim hiçbir şey bunu düzeltmeyecek."

Üzgünüm uzun bir yol olurdu. Ama seni kaşıkla beslersem cehennem olur.

"Ne istiyorsun?" diye sordum ve beni daha sıkı tuttu, ağzı kulağıma düştü.

"Diego Polaris ile konuşmanı istiyorum. Amcası Alejandro'nun, Darius'un babasıyla ilgili bir suç işler çevirdiğine inanıyorum.

"Ne gibi?" Korkuyla nefes alıp gözlerine bakmak için geriye yaslandım.

Omuz silkti. Henüz bilmiyorum. Ama Diego bana veya Darius'a asla güvenmezdi. Amcasını sormak için ona yakın birine ihtiyacım var. Nerede yaşadığı, ne iş yaptığı, şüpheli bir şeye bulaşıp bulaşmadığı. Yardımcı olabilecek herhangi bir şey öğrenebilirsin.”

Ne diyeceğimi bilemez halde dudağımı ısırdım. "Diego benim arkadaşım, ona yalan söylemek istemiyorum."

"O zaman yalan söyleme." Başparmağını elmacık kemiğimde gezdirdi. "Sadece sor."

Kabul edip etmeyeceğimden emin olamayarak kapıya baktım. Şu anda Orion'a bir şey teklif etmek istemiyordum ama bu bizden daha büyük bir şey gibi geldi.

"Lütfen, Mavi. Umutsuz olmasam sormazdım. Lionel hepimiz için bir tehlike." Gözleri benimkilere saplandı ve bu isteği reddedemeyeceğimi biliyordum. Darius'un babası beni korkuttu, bu yüzden karanlık bir iş çeviriyorsa onu durdurmak için elimden geleni yapmalıydım.

"Pekala, ama onun ve Lionel'ın neyin peşinde olduğunu düşünüyorsun?"

"Kötü bok, hepsi bu. Darius'u korumam gerekiyor ve Lionel'ın ne planladığını öğrenmem gerekiyor."

"Bir şey planladığını nereden biliyorsun?" Geri çekilmeye çalıştım ama sımsıkı tuttu.

"Partide onu duydum." "Ne söylüyor?"

"Darcy..."

"Bana karşı dürüst değilsen sana yardım etmemi bekleyemezsin," dedim kararlı bir şekilde.

İç çekerek kapıya yaslandı. "Şu sıralarda kötü bir şeyler planlıyor.

Ay Tutulması. Tüm bildiğim bu."

Acrux malikanesinde bulduğum karttaki Astrum'un uyarısı aklıma geldi ve içim düğümlendi.

Sizi gölgeleyen canavarı hafife almayın.
O, sizin ve başkalarının yaşamları üzerinde hüküm süren nihai güçtür.

Bu sözler Lionel'dan mı bahsediyordu?

Okul zili tiz bir sesle çaldı ve gerçeklik üzerimize çökerken içgüdüsel olarak birbirimizden uzaklaştık. Beni incelerken eli kapı kulpunda dolaştı.

Ciddiyetle, "Su Denemenizde iyi şanslar," dedi.

"Teşekkür ederim." İlerledim ama kapıyı açmadı.

"Hala bana kızgın mısın?"

"Evet," diye yanıtladım ama bir yanım keşke böyle olmak zorunda olmasaydım diyordu. İki geceyi geri sarmak ve yeniden onun kollarına düşmek istiyordum. Ama aramızdaki her şey berbattı ve beni Tory'ye yardım etmekten alıkoyduğu için onu affedemedim.

"Bırak beni," diye fısıldadım, hareket etmeyi planlamadığını anladığımda.

Kapıyı çekiştirerek açarken gözleri sertleşti ve öğrencilerin gevezelik ve hareket sesleri koridorları doldurdu. Yanından geçtim ve omzumun üzerinden geriye baktım ama o çoktan kapıyı kapatmıştı. Sertçe yutkundum ve daha başlamadan bitirip bitirmediğimizi merak ederek uzaklaştım.

Jüpiter Salonu'ndan yola çıktım ve Seth'in kapının yanında oyalandığını gördüm. "Hey, seni rahatsız mı ediyor?" Kaşlarını çatarak bana doğru yürüdü.

"Orion'u halledebilirim." Yanından geçmek isteyerek yürümeye başladım ama kolumdan yakaladı. Kaşlarımı kaldırdım ve ona bırakmasını söyleyen sert bir bakış attım.

"Bunu görmeye başlıyorum, Omega," dedi yandan gülümseyerek. Eli kolumda oyalandı, daha yükseğe kaydı ve saçlarıma doğru ilerledi. "Ama ben hala senin üstünüm."

Gözlerimi kısarak uzaklaştım. Büyüde daha iyi olabilirsin Seth ama kimseden üstün değilsin.

"Fae'nin nasıl çalıştığını henüz gerçekten anlamadın, değil mi bebeğim?"

"Anladım," dedim kısık bir sesle. "Ama daha fazla güç daha iyi demek değildir."

Bunu anlamakta güçlük çekiyormuş gibi kaşlarını çattı.

Yüksek bir hırıltı kalbimi küt küt attırdı ve arkamı döndüğümde Seth'in sürüsünün patikada bize doğru yürüdüğünü, ellerini birbirine sürttüğünü ve hareket ederken burunlarını sürttüğünü gördüm.

Sıranın başında koyu saçlı ve parlak gözlü bir kız vardı. "Hala bize ihanet mi ediyorsun, Seth? Yakında yeni bir Alfa için dövüşmemiz gerekecek." Sesinde sıcaklık yoktu ve gözleri çelik kadar sertti.

üzerimde.

Seth boğazından derin bir hırıltı çıkararak bana yaklaştı. "Bana ihanet eden sensin, Alice. Hepiniz öylesiniz.” Gözleri grubu taradı ve birkaçı başlarını eğdi.

"Belki sorunu kendimiz hallederiz." Alice bana doğru bir adım attı ve ellerimi kaldırdım, avuçlarımda alevler canlandı. Dövüşmek istiyorsa, beni kavga edecek kadar kötü bir ruh halinde yakalardı. Ayrıca, Mars bugün beni destekliyordu, bu yüzden umarım üstünlük bendeydi.

Sürünün bir kısmı öfkeyle ulumaya başladı ve kanım dondu, ama geri adım atmayı reddettim. Seth önümde hareket ederek Alice'e meydan okudu. Ya kabul et ya da gözümün önünden kaybol, diye hırladı.

"Senin süründe olmak bile istemiyorum," dedim hüsrana uğramış bir halde ama Alice bana hırlarken bunu söylemenin kesinlikle yanlış olduğu açıktı.

"Böyle konuşmasına izin mi vereceksin?" Alice tersledi.

"Beni sorgulamaya cüret etme." Seth dişlerini göstererek ona dik dik baktı. Gözlerini uzun bir süre tuttuktan sonra, sıkıntıyla homurdanarak başını eğdi. Sürüyü çağırmak için başını salladı, onları bizden uzaklaştırdı ve onlar giderken Seth hafif bir inilti çıkardı.

Acı ondan yayıldı, ama kendimi kötü hissetmemeye çalıştım. Bana yaptıklarından sonra böyle bir acıyı hak etmişti. Ama yine de onun Omega'sı olmak istemiyordum ve belki de onun durumu hakkında yüzde bir oranında boktan hissetmeye başlıyordum.

"Beni gruptan çıkar, Seth, o zaman bu duracaktır."

İçimi delip geçen gözlerinde çaresiz bir bakışla bana döndü. "O kadar basit değil." "Basit

olsun," dedim omuz silkerek. Daha tepki veremeden beni kollarının arasına aldı ve burnunu saçlarıma daldırdı.

"Belki de seni bırakmak istemiyorum." Ağzı şakağımı sıyırdı, sonra geri çekildi ve yola doğru yöneldi, gidişini izlerken kalbim çılgınca atıyordu.

Kabul etmek istemiyordum ama Seth'in bana karşı hisleri olduğunu kabul etmeye başlıyordum. Ve nedense bu beni onun benden nefret etmesinden çok daha fazla korkuttu.

BENThe Wailing Wood'da kulaklığım takılıyken ve müzik kulak zarımı patlatacak veya zihnimin kenarlarında hâlâ fısıldayan gölgelerin yankılarını bastıracak kadar yüksek sesle dolaşırken koştum.

Zar zor uyudum. Ne zaman sürüklensem, vaatler ve beklentilerle dolu karanlık beni bekliyordu.

Beni götürmesinden mi yoksa isteyerek gitmeyi seçmemden mi daha çok korktuğumu bilmiyordum.

Bunun gerçek olmadığını biliyordum, sadece Darius'un hançerinin beni maruz bıraktığı şeyin bir anısıydı ama o kumsalda uyandığım andan beri tüylerim diken diken olmuştu. Üşüdüm. İliklerime kadar. Ve içimdeki ateş büyüsü bile onu düzeltmek için fazla bir şey yapamadı.

Kalbim göğsümün üzerinde atıyordu, kendimi sınırlarımı zorlarken nefeslerim sert ve hızlı geliyordu. Su Elementi Denememe yirmi dakikam vardı ve gelmeden önce her birini kullanmayı planladım. Güçlü bir bas ve sert bir egzersizle gölgeleri ortadan kaldırabilseydim, o zaman yapardım.

Güneye, Water Territory'ye doğru bir dönüş yaptım, yokuş aşağı inerken hızımı artırdım.

Göl seyrelmeye başlayan ağaçların arasında parıldadı ve hızla döndüm, tam önümde duran birini görünce nefesim kesildi. Zamanında duramadım, spor ayakkabılarım çamurda kaydı ve doğruca Darius Acrux'un göğsüne çarptım.

Kulaklıklarım gevşedi, düşerek boynuma asıldı ve dünya üzerime yıkıldı.

Düşmemi engellemek için kollarımdan tuttu ve şaşkınlıkla bana baktı.

Nefesimi düzene sokmaya çalıştım, koyu renk gözlerine bakarken boğazımdan sarkan kulaklıklardan bir tür şiddetli death metal şarkısı çınladı.

Darius şaşkınlıkla bana baktı, söyleyecek bir şeyi varmış ama ne olduğuna tam karar verememiş gibi dudaklarını aralamıştı. Tıpkı dün gece boğazımı sıktığı gibi, beni kavrayışı biraz daha sıkılaştı.

"Siktir git başımdan," diye homurdandım, kollarımı geri çekerken.

Gözleri bir anda arkalarında bir duvar yerine oturmuş gibi karardı.

"Memnuniyetle," diye tersledi. Ama beni bırakmak yerine sertçe itti ve ben de kıçımın üstüne çamura düştüm.

Acı kalçalarımdan sekti ve göğsümdeki bir şey keskin bir şekilde bükülürken gözyaşları gözlerimin arkasını yaktı.

Ona bakarken ağzım şokla açıldı, yerin soğuğu hızla kemiklerime işliyor ve koşumdan toplamayı başardığım azıcık sıcaklığı da uzaklaştırıyordu.

Bir an için, motosikletlerine çarptığımızda ve bir şekilde hayatta kaldığımızda onunla güldüğümü hatırladım ve şimdi onunla bir şeyler kaybettiğim hissine kapıldım. Sanki o başka biriymiş gibiydi. Bana acı çektirmeye çalışan, tepemde dikilen bu zalim, sert kabuk değil.

"Hay aksi!" Caleb yanımızda patikaya girerken neşeyle söyledi. Ağaçların arasında bir yerlerde Seth'in uluyan seslerini de yakaladım. "Düştün mü güzelim?" Beni yukarı çekmem için elini uzattı ama bakışlarımı ondan kaçırdım ve bunun yerine kendimi yukarı ittim.

“Ait olduğu yerde olma hissine yeni alışıyordu. Ayaklarımızın altında," diye homurdandı Darius.

Caleb aramıza baktı, bir an için kaşlarını çattı ve bir tür münakaşaya girdiğini anlamış gibiydi.

Darius'a cevap verme zahmetine girmedim ve Su Denememe giden yolculuğuma devam ederken hızla ondan kaçtım.

"Az önce onu çamura mı ittin?" Caleb inanamayarak sordu.

"Senin için ne önemi var?" Darius tersledi.

"Sadece biraz..."

"Ne?" diye hırladı.

"Zayıf," diye tersledi Caleb ve ben durup ikisinin arasından bakarken omzumun üzerinden geriye baktım.

Darius göğsünü Caleb'in göğsüne dikmek için hareket etti, tam boyuna yükseldi ve üzerindeki birkaç santimden en iyi şekilde yararlandı.

"Bunu tekrar söylemek ister misin?"

Caleb, "Her pislik bir kızı çamura saplayabilir, bunun senin ya da onun gücüyle hiçbir ilgisi yok," diye hırladı. "Ve ona yapılacak küçük bir şey."

Sözleriyle kalbim biraz daha hızlı atıyordu. Caleb, her zaman Mirasçıların yanında yer aldığını açıkça belirtmişti, onlardan birine karşı benim için ayağa kalkacağını asla beklemiyordum. Sevmediği için olsa bile*yol*Darius bu fikre bir bütün olarak itiraz etmektense beni küçümsemeye başlamıştı.

"Küçük?" Darius homurdandı. "Pekala, zamanının her anı için yalvaran zavallı küçük bir köpek yavrusu olmaktansa bunu tercih ederim. Ondan istediğini almak yerine, kelimenin tam anlamıyla senden kaçmasına izin verdin. Sen ne tür bir vampirsin?”

“Aşırı güce sahip olan türden*Sen*birden fazla," diye tısladı Caleb, dişleri uzayıyordu.

Aralarındaki hava şiddet vaadiyle çıtırdarken biraz geri çekildim. "Bunu test etmek ister misin?" Darius yem verdi.

Max, yanında Seth ile arkamdan patikaya girerken horoz gibi öttü ama ikisi, bir çıkmazda arkadaşlarına bakarken hareketsiz kaldılar. Önce Darius'un Caleb'in kafasını mı ısıracağından yoksa onun yerine boğazını mı kopartacağından emin değildim.

Diğer iki Mirasçıya baktım ama bana hiç ilgi göstermiyorlardı.

"Neler oluyor?" diye sordu Seth.

hava.

Darius, "Caleb küçük fahişesini itip kaktığım için ağlıyor," diye alay etti ve nedense bu sözler onun beni itmesinden daha çok acıttı.

Max bana kısık gözlerle baktı ve ben daha da geri çekildim. Bu her neyse, etrafta kalıp olup biteni izlememe gerek yoktu. Ulaşmam gereken bir duruşma vardı ve bu sırada etrafımda ne kadar az pislik olursa o kadar iyiydi.

"Darius ona ikinci kez bakmayacağı için somurtuyor," diye tersledi Caleb.

Seth bana bakmak için döndü, sanki bu benim hatammış gibi bir hırıltı dişlerimin arasından geçti. Tek yapmak istediğim bir koşuya çıkmaktı. Bir tanesine rastlarsam diye, her zaman pislik devriyesinde olmamı bekleyemezdi. Bu yerde her yerde çıldırıyorlardı.

"Ya da belki ikiniz sadece bir penis ölçme yarışması istiyorsunuz ama bunu değerlendirecek bir mikroskop bulamıyorsunuz," diye tersledim.

Darius ve Caleb bana ters ters bakmak için arkalarını döndüler.

Evet, çıktım.

Arkamı döndüm ve tekrar koşmaya başladım. Çoğunlukla beni geciktirdikleri için, kısmen de onlardan cehennem gibi uzaklaşmak istediğim için. Darius'tan.

"Gel bu gece Terra House'da benimle kal Tory!" Caleb arkamdan seslendi ama ben de cevap vermedim, koşmaya devam ettim.

Gölün yanında bir kalabalık oluşmuş, yavaş yavaş tribünlere doğru ilerliyordu.

mücadeleyi izlemeleri için dikildi.

Tribünlerin yanında asılı duran büyülü zamanlayıcıya bir bakış, başlamasına altı dakikam kaldığını söyledi ve yanıt olarak hızımı artırdım.

Çadırın içine doğru ilerlerken Darcy'nin gözleri rahatlayarak açıldı.

"Hangi cehennemdeydin Tor?" diye sordu, giymem için siyah bir mayo uzatırken ben hızla kulaklıklarımı üzerimden fırlattım ve ellerimdeki ve yüzümdeki çamuru temizlemek için su büyüsü kullandım.

Lanet Darius, diye mırıldandım taytımı düşürürken. "Önemli değil, artık buradayım." Ona henüz gölgelerden bahsetmemiştim. İsterim. Ama her şeyden önce buna odaklanması gerekiyordu ve şu an gerçekten hiç zamanı yoktu.

Darcy'nin yanındaki çadırdan aceleyle çıkmadan önce, tüm kıyafetlerimi bir yığın halinde düşürdüm ve mayoyu üzerime sürükledim ve sağ kalçamın üzerinde büyük, metal bir çemberin asılı olduğu bir kemeri fark ettim.

Hala bana endişeyle bakıyordu ama çenemi kaldırıp çenemi kaldırdım. Bu onun için yeterince iyi görünüyordu ve bana sırıttı.

Bunu anladık, dedi kararlı bir şekilde.

"O pisliğe kiminle yattığını gösterelim," diye homurdandım.

“*Onlar*pislikler," diye dalga geçti Darcy. "Dört tane var, unutma." Bir kahkaha patlattım. “Aslında beş. Orion da onun kıçını yalıyor.” "Evet," diye kabul etti, kaşlarını çatıp kaşlarını çattı.

Gölün önünde toplanan birinci sınıf öğrencilerine ulaştık ve onların yanında yerimizi almak için hareket ettik.

Profesör Washer, üzerinde kabarık kırmızı bir cüppeyle göl kıyısında geziniyordu ve ben de Darcy'ye bakıp, "Tanrıya şükür bir kez olsun üzerini örttü," anlamında bakış attım.

"Deneme!" Washer seslendi, birinci sınıf öğrencilerinin yanı sıra seyircilerin de sessizliğini kazandı. "Basit. Üç farklı su formunda gizlenmiş renkli anahtarlar vardır. Biri bir buz bloğu. Bir diğeri, amansız bir şelale. Ve üçüncüsü, gölün derinlikleri..." Bu söz üzerine ürpermemi bastırdım. “- bu denemeyi geçmeyi başarmak için, her biriniz kırmızı, mavi ve sarı bir anahtar talep etmeli ve ayrılan saat içinde gölün ortasındaki platforma ulaşmalısınız. Yalnızca su büyüsü kullanın - sinsi Siren dönüşümleri yok, *Julian”*adamın adını mırıldandı ve ona göz kırptı, bu da beni öğürdü.

"Washer'dan kaçmak için meydan okumalılar," diye nefes verdim Darcy'ye. "O kadar hızlı koşardım ki beş saniyede kazanmasını sağlardım."

Gülmesini durdurmak için eliyle ağzını kapattı ve Washer küstahça sırıtarak bize baktı.

"İlerlemenizi izlemek, kimsenin hile yapmadığından ve kimsenin boğulmadığından emin olmak için birkaç Siren ile birlikte hazır olacağım. Buz şu tarafta..." Solumuzdaki bir köprüyü işaret etti. "Şuradaki şelaleler-" Sağa işaret etti. "Ve şimdi devam edip benimle ıslanmak istiyorsanız, hepiniz görebilirsiniz, büyük, mavi..." Washer cüppesini düşürerek vücudunu kaplayan mavi pullarını ortaya çıkardı ve imalı bir şekilde kalçasını kıvırdı. Gördüğüm en küçük kırmızı speedo'yu giyiyordu. Pratik olarak bir tangaydı. Ağzım korkuyla açıldı. "Göl!" bir klakson meydan okumanın başlangıcını duyduğunda ellerini havaya kaldırarak bitirdi.

"Önce ne?" diye sordu Darcy, birinci sınıf öğrencilerinin hepsi farklı yönlere doğru koşmaya başlarken, çoğu şelaleye ve buza doğru gidiyordu.

Gölün içine baktım, cildimin altında kabuslar hareket ediyordu.

"Umarım boğulmazsın, Roxy!" Darius kalabalığın içinden bir yerden bağırdı.

"Tekrar!" Maks eklendi.

Yüzlerce öğrencinin kahkaha sesi kulaklarımı doldurdu ve yanaklarıma kan hücum etti. "Siktir et onları," diye tükürdüm. "Önce gölü yapalım!"

"Kesinlikle evet," diye onayladı Darcy ve ikimiz de doğruca suya doğru koşmaya başladık.

Su Elementi derslerimizde suyu kontrol etme konusunda epeyce çalıştık. İşin püf noktası, ona akacak başka bir yer vermekti. Onu öylece kesemezdin, varlığa bir delik açman ve onu akıp gitmesi için teşvik etmen gerekiyordu.

Soğuk sıvı bacaklarıma sıçradı ve çıplak ayak parmaklarımın arasına sıkıştırılan sazların kaygan hissi tüylerimi diken diken etti ama yavaşlamadım.

Yüzmeye başlayana kadar su yüzeyinde bir daire şeklinde oturan ve dalmamız gereken noktayı işaret eden mavi ışıklardan oluşan bir halkayı hedefleyerek suda yürümeye devam ettik.

Su derinleştikçe yüzmeye başladık. Altımdaki sonsuz derinlikler kalbimin daha hızlı atmasına neden oldu ama bu korkuya boyun eğmek yerine enerjiyi yorgun uzuvlarımı beslemek için kullandım.

Işık halkasına ulaştık ve mavi suyun karanlığına baktım. Bacaklarımı görebiliyordum ama ötesini göremiyordum.

Washer, dudaklarında bir gülümsemeyle önümüzde suda sallanıyordu. "Nefesini ne kadar tutabilirsin?" alay etti, ama Siren büyüsünü bir kez olsun bizden uzak tuttu.

Su büyümü çekerken ona tiksinti içinde açıkça alay ettim.

"Üçte mi?" diye sordu Darcy, gücünün derinliğiyle gözleri parlayarak. "Üç,"

dedim, suyun altına dalmadan hemen önce.

Yere tekmelerken ellerimi yüzümün önünde birleştirdim ve suyu etrafıma yönlendirmek için var gücümle çalıştım.

Yüzüme bir hava dalgası çarptı ve uçup gitmeden önce onu yuttum. Tekrar denedim. Ve yeniden.

Ne zaman başarılı olsam, hava etrafımda o kadar uzun süre kalıyor, su sanki ok şeklindeki bir kozanın içindeymişim gibi akıp gidiyordu.

İleride mavi ışıklar parıldadı ve ben daha sert tekmeler attım, su her kesildiğinde ve yüzüme çarptığında bunu görmezden gelmeye çalıştım. Yönettiğim her nefes bir başarıydı, parlayan mavi ışıklar bu galibiyetin sinyalini veriyordu.

Darcy'nin bacağı benimkini sıyırdı ve onu yanımda bulduğuma memnun oldum. Suyun altındaki karanlıkta onu seçmek zordu ama onun orada olduğunu bilmek bile bana güç veriyordu.

Gölün dibine yaklaştığımızda, mavi ışıklar anahtar olduklarını gösterdi. Bir tanesini avucuma alırken etrafımdaki sudan kabarcıklar fışkırırken zaferle haykırdım.

Anahtarı belimdeki halkaya takarken bir an Darcy'nin gözüne takıldım ve o da aynısını yaptı.

Üstümüzdeki yüzeyi işaret etti ve ona doğru tekme atmaya başlarken başımla onayladım. Yükselmek

dalmaktan daha kolaydı ve ben suyu savuşturmak yerine hızı seçtiğim için hava dudaklarımın üzerinden gitgide daha az kayıyordu, yukarıda bekleyen oksijen vaadi çok yakındı.

Kafam yüzeye çıktı ve Washer bize sırıtırken Darcy'ye beşlik çakmak için bir an ayırarak zaferle haykırdım.

"Üsse ilk varan sensin," dedi ve bir kez olsun kullandığı imalı ses tonundan sıyrılmadım, sadece güldüm.

"Sıra buz mu?" Darcy önerdi ve kıyıya doğru yüzmeye başlarken hemen kabul ettim.

Kalabalıktan bir ilahi yükseldi ama kelimeleri seçemedim. Muhtemelen zaten istemiyordum.

Kendimizi kıyıdan yukarı sürükleyene kadar devam ettik ve Washer'ın işaret ettiği köprüye doğru koşmaya başladık.

"Vegas seni alt edecek! Vegas taç için geliyor! Mirasçılara dikkat edin, eğilseniz iyi olur! Vegas seni AŞAĞIYA götürecek!”

Etrafıma bakındım, devam etmekte olan ilahi karşısında gözlerim şaşkınlıkla büyüdü ve Ass Club'ın hepsi bizi desteklemek için ciğerlerini patlatırken bakışlarım orkestra şefi modundaki Geraldine'e takıldı. Bir copu ve beyaz bir gömleği vardı. *Vega Kraliyetleri!* önüne bir şeyler karalamış ve kahrolasıca sırıtıyordu. Koşarken ona o hızlı bakıştan daha fazlasını ayıramadım ama giderken ikimiz de güldük.

Köprüyü hızla geçtik ve önümüzdeki devasa buz bloğunu gördüğümde gözlerim büyüdü. On fit yakınına bile gelmeden dondurucu soğuk havanın çıktığını hissettim. İçinde, anahtarlar olması gerektiğini bildiğim kırmızı ışıklar parlıyordu.

"Kahretsin, bunlardan birini nasıl çıkaracağız?" Umutsuzca sordum. Bir kereden fazla buz yaratmıştım,

gerçi gerçekten kasıtlı değildi ve onu su büyüsüyle eritmeyi hiç denememiştim. Doğal eğilimim bunun için ateşi kullanmak olacaktır.

Parlak mavi gözlü bir kız, buz kütlesinin biraz yanında duruyordu, iki eliyle buz bloğuna bastırdı ve içine gömüldü. Bir başarı çığlığı atarak geri çekildi ve yanında kırmızı bir anahtar çekerek arkasını dönüp hızla uzaklaştı.

Darcy öne atıldı ve ben de buza doğru ilerlerken üzerime gelen soğuğu görmezden gelerek onu takip ettim.

Avuç içlerimi, yaklaşık otuz santim içinde görünen parıldayan bir anahtarın üzerindeki donmuş bloğa dayadım.

Derin bir nefes aldım, gözlerimi kapattım ve avuçlarımın arasında hareket eden suyun hissini hissetmeye çalıştım, buzun benim için o şekli almasını diledim.

Elimin arkasından aşağı bir nem damlası aktı. Sonra bir başkası. Ve başka. Açılmış parmaklarımın arasından su dökülmeye başladığında konsantrasyonumu bozabilir diye gözlerimi açmayı reddederek bastırdım.

Avucum sonunda metale çarptı ve kırmızı anahtarı bir zafer çığlığıyla alıp kemerime taktım ve aynısını yapan Darcy'ye baktım.

Heyecanla, "Biri gidecek," dedim.

Darcy, "Ah, The Reckoning'i bitirdiğimizde Mirasçıların suratına öyle bir vuracağım ki," dedi ve sesindeki ateşe güldüm.

Geraldine'in rehberliğinde bizim için hala cesaret çığlıkları atan tribünleri ve kalabalığı geçerek köprüden geri koştuk.

Ters yönde yarışan öğrencilerle yollarımız kesişti, bir adam doğrudan bana şaplak attı ve karşılık olarak kaburgalarıma bir dirsek kazandırdı.

Şelaleye vardığımızda tökezleyerek durdum ve şok içinde ona baktım. Sonsuz bir sel halinde yola çarptı, su sihirli bir şekilde kendi etrafında ve etrafında o kadar büyük bir güçle döndü ki, sihir olmadan içinden geçmek şöyle dursun altında duramayacağımızı biliyordum.

Ellerimi kaldırıp öne doğru bir adım atarken dudağımı ısırdım, sprey üzerime çarptı.

Büyüm biraz boş gelmeye başlamıştı, harcadığım tüm güçle içimdeki kuyu normalden daha az akıyordu. Ama daha fazlasına ihtiyacımız vardı. Birazcık daha.

İkinci haftamızda Su Elemental sınıfımıza götüren şelaleden nasıl geçeceğimizi bulmuştuk ve bunun bunun daha aşırı bir versiyonu olduğunu tahmin ettim.

Derin bir nefes aldım ve elimi kaldırıp merkezden ayrılmasını isteyerek ve sağım ve solumun daha kolay olduğu konusunda onu ikna ederken, etkimi selin üzerine bastırdım. Darcy aynı noktaya kendi büyüsünü yaptı ve birdenbire su bir perde gibi aralandı ve

parıldayan sarı anahtarlarla kaplı kaide.

İçeri daldık ve ikisini yakaladık, büyüyü bırakıp göle doğru koşmadan önce onları kemerlerimize bağladık.

Kalabalık bizi görünce çığlık attı ve birlikte koşabilmemiz için Darcy'nin elini yakaladığımda titreyen uzuvlarımda adrenalin yükseldi.

Gölün ortasındaki platform inanılmayacak kadar uzakta görünüyordu ama henüz kimsenin üzerinde durmadığını da fark ettim. Birinci sınıf öğrencilerinden üç anahtarı da toplayan ilk kişi olarak liderdik.

Doğruca suya koşarken sırıttım, olabildiğince çabuk yüzdüm, su büyümü kullanarak ağrıyan vücudum için yüzeyde daha kolay bir yol çizdim.

Gölde bir sürü başka öğrenci vardı ama hepsi hala mavi anahtar için dalış sürecindeydi. Yorgunluk uzuvlarıma vurduğu için ilk önce bunu yapmayı seçtiğimiz için çok mutluydum. Büyünün çoğunu almıştı ve sudaki birden fazla öğrencinin artık düşük rezervlerle mücadele ettiğinden emindim.

Sonsuza dek yüzmüş gibiydik, kalabalığın sesi kulaklarımda suyun swoosh, swoosh, swoosh sesleri arasında kayboldu ve sonunda elim ahşap platforma çarptı.

Darcy'nin kolunu yakalayıp aynı zamanda onu uçurumdan aşağı çekmeye yardım ederken kendimi oraya sürüklerken kollarım titriyordu.

Ayağa kalktık ve çığlık atan kalabalık göl kıyısında çıldırdı, herkese tepeden bakarken bir sırıtış neredeyse yüzümü ikiye ayırıyordu.

"Başardık," dedi Darcy, biraz rahatlamış, biraz şok olmuş, biraz da kahrolası bir neşeyle. "Evet, yaptık!"

Kollarımı ona doladım ve Disney Land'e yeni gelmiş küçük çocuklar gibi ciyakladık. Önceki gecenin dehşetinden sonra, tam olarak ihtiyacım olan şey bir galibiyetti ve iyi hissettirdi.

* * *

Geraldine, akşam yemeğinde bize The Orb'da gülünç oranlarda bir kutlama düzenledi ve patlayacak kadar doyana kadar bizim için tabak tabak yemek hazırladı.

Sokağa çıkma yasağı yaklaştığında, Sofia ve Ignis House'da yaşayan Ass Club üyelerine katılıp yatağıma geri dönmüştüm.

Yorgunluk bedenimi sarmıştı ve bir kabus beni uyandırana kadar birkaç saat uyumayı başarmıştım. Elimi yüzümü ovuşturarak savuşturmaya çalıştım ama hâlâ odamın karanlık köşelerinden fısıltıları duyabiliyordum.

Atlas'ımı komodinden kaptım ve daha on bir buçuk olduğunu fark ettiğimde kaşlarımı çattım. Kalbim biraz fazla hızlı atıyordu ve zihnim dinlenmeme izin vermeyen çılgın fikirlerle dönüyordu. Onları engellemek için gözlerimi kapatmaya çalıştım ama kabuslar tekrar yaklaşınca pes ettim.

Bana eşlik etmek için kimin uyanık olabileceğini anlamaya çalışırken, ayağa kalkarken sinirli bir nefes verdim.

Yataktan fırladım ve ortak salonu incelemeye karar verdim. Belki Sofia, hatta Milton hala ayakta olabilirdi.

Yatağımın rahatlığı dışında hava serindi ve spor ayakkabılarımı giymeden ve ortak salona gitmeden önce hemen bir kot pantolon ve kırmızı bir süveter giydim.

Yürürken Atlas'ımdaki FaeBook gönderilerine göz gezdirdim ve bir tanesi gözüme çarptı.

Tyler Corbin:*Griffinlere dikkat et. Şahsen, ışıltılı kuyruğum için beni arzulayan bir Varis ile uğraştım. İşte size Griffinler için birkaç ipucu, eğer Max Rigel akranı kakasına katılmanız için size baskı yaparsa*

Siren güçleri ile sürü.

1. Gözlerine çok uzun bakma (Ben bunu yaptığımda Caleb Altair kendine dokunmaya başladı)

2. Sipariş formunuzdayken, dökümleri özel olarak alın. Max seni yakalarsa, ona hücum et. (o azgın bir Vampir kadar hızlı değil)

3. Her şey başarısız olursa, ona sıçın ve ona iyi sıçın. O bundan zevk alabilir ama en azından sen alacaksın eşit. (Bunu yaptığımdan beri Caleb hala saçındaki simleri yıkıyor – onun yaptığını düşünmeye başlıyorum. orada istiyor)

 # pooboo #dungchum #maxlikescracks

Yorumlar:

Milly Badgerville:*Bu doğru mu?*

Amy Sawyer:*Oooh bok sürüsüne nereden üye olabilirim?*

Max Rigel:*Sen çok ölüsün.*

Geraldine Grus:*Eğer ona parmağını koyarsan seni pis dışkı meraklısı, Her Şeye Gücü Yeten Egemen Cemiyet'in gazabıyla yüzleşirsin!*

Milton Hubert:*Hahaha Geraldine*

Darius Acrux:*@Miltonhubert Ghosts'un FaeBook profilleri yok. Gün bitmeden silin.*

Caleb Altair:*Sana Pegassasinate yapacağım.*

Angelica Luevano:*ASS, gerçek kraliçelerin tüm arkadaşlarını korur! Vegas'ı selamlayın! Arkadaşlarına selam olsun! #downwiththeirs*

Yorumları okumaya devam ederken kendi kendime güldüm ve ortak salona geldiğimde sadece yukarı baktım. Durup dostça bir yüz aradım. hiç bulamadım Bunun yerine Darius Acrux ve hayran kulübünün odadaki en büyük şöminenin yanında büyük bir sandalye çemberi oluşturduğunu gördüm. Neredeyse dönüp doğruca dışarı çıkacaktım ama o anda başını kaldırdı, bakışlarını bana dikti.

Odadan koşarak çıkmayı reddederek ama artık orada olmak için bir nedenim kalmayarak dudaklarımı büzdüm.

"Caleb'i yine becermek için gizlice dışarı mı çıkıyorsun?" Marguerite de beni görünce alay etti. "Seni sadece gücün için kullandığının farkındasın değil mi?"

Çenemi kaldırdım ve parlak fikir için ona sessizce teşekkür ederek ona doğru yürüdüm. Aklımı kabuslarımdan uzaklaştırmak için tam ihtiyacım olan şey Caleb'dı.

"Yanılıyorsun, Marguerite," dedim tatlı bir sesle. "Beni sadece gücüm için kullanmıyor: Vücudumu da alıyor."

Darius homurdandı ve kapının önünde bir alev duvarı belirerek çıkış yolumu kapattı. "Sokağa çıkma yasağından sonra," diye tersledi, ona karşı çıkmam için beni cüret etti.

"Evet," diye onayladım alevlerin önünde durarak. "Bu yerde bir sürü aptalca kural var. Air Cove'da çay içerek takılan insanlara bile kaşlarını çatıyorlar-"

Darius, "Ne yaptığın umurumda değil ama yakalanıp House Puanlarımızı kaybetmeni istemiyorum," diye hırladı, alev bariyerini düşürürken sözümü kesti.

Ona küstah bir bakış atıp kapıya yöneldim. Darius ben gelmeden önce sandalyesinden kalktı ve yoluma çıktı. Atlas'ımı elimden aldı ve ben de onu geri alma dürtüme karşı koyarak dişlerimi sıktım.

"Ne yapıyorsun?" talep ettim.

“Sadece seninle ilgili son haberi gördüğünden emin olmak istedim. Bunu kaçırmanı istemezdim," dedi omuz silkerek, ekrandaki bir şeye hafifçe vurarak.

Hayran kulübü hepimizi beklentiyle izliyordu ve bundan sonra ne olacağını beklerken sessiz kaldılar.

"Senin aksine, ben adımı basında görünce otuzbir çekmem, o yüzden zahmet etme," dedim elimi Atlas'a uzatarak.

"Ah ama o kadar doğru bir parça ki, eminim kaçırmak istemezsin."

Marguerite heyecanla güldü ve tek bir haber bile aramasının neden bu kadar uzun sürdüğünü merak ederek gözlerimi ona diktim.

Darius Atlas'ımı elinde büktü ve bana doğru itti. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, hikaye Gus Vulpecula tarafından yazılmıştı ve başlık pek de tamamlayıcı değildi.

Vega İkizleri okul sınavlarında kopya mı çekiyor?

O adamın bizim hakkımızda uydurduğu daha fazla saçmalığı okumaya hiç ilgim olmadığından anında sayfayı kapattım.

"Şimdi gidebilir miyim? Seks bağımlılığımın bir çıkışa ihtiyacı var." Sanki beni sıkıyormuş ve çenesi kasılmış gibi Darius'a baktım.

"Eğer onu şaşırtmayı planlıyorsan, Cal'a biraz haber vermek isteyebilirsin. Onu en son gördüğümde Milly Badgerville ile odasına gidiyordu, hala orada olması senin için utanç verici olabilir," diye alay etti Darius kenara çekilirken.

Küçümseyerek homurdandım. "Umarım haklısındır ve üçümüz birlikte eğlenebiliriz." Kapıya doğru ilerledim ve Darius arkamdan seslendi, gitmeme ve can sıkıcı derecede sıkıcı arkadaşlığından kaçmama izin veremezdi.

"Yakalanırsan çok pişman olursun."

Hayran kulübü minnettar bir şekilde güldü ve Marguerite bana bir şey kazandığını düşündüğünü gösteren bir bakış attı.

Ona gözlerimi devirdim ve kapıya doğru ilerlemeye devam ettim. "Umarım sen de harika bir gece geçirirsin," diye mırıldandım. "Ve arkadaşların da kafalarını kıçına çok fazla sokmaktan boğulmuyor."

Dışarı çıkar çıkmaz kollarımı kendime doladım ve devriye gezen öğretmenlere yakalanmamak için ana yollardan çıkarak Terra House'a doğru hızlı adımlarla ilerledim. Muhtemelen başıboş bir Nymph ile karşılaşmaktan daha çok endişelenmeliydim ama gerçekten şimdi tekrar uyumaya çalışırsam beni bekleyen gölgelerden dikkatimi dağıtmaya ihtiyacım vardı. Ayrıca, devriye gezen bu kadar çok öğretmen varken ve FIB hala okul bahçesini çevreliyorken, bir Nymph'in tekrar içeri girebileceğine inanmakta zorlandım. Yine de yolculuğun bir an önce bitmesi için koşmaya karar verdim.

Terra House'a varmam uzun sürmedi ve büyük tepenin arkasından dönerek Caleb'in odasının bulunduğu en yüksek pencereye parmak uçlarımda basarak gittim.

Yaklaştıkça ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüm, onun Vampir duyularının bile beni algılamaması umuduyla hareketlerimi yavaşlattım.

Yüz üstü yattım ve çimlerin arasındaki pencereden Caleb'in odasını görene kadar ilerledim. Yatakta uzanmış, bir kolunu başının arkasına atmış, gömleğini çıkarmış ve yorganı bacaklarının arasına sarmış bir şekilde televizyon izliyordu.

Dudağımı ısırdım ve Atlas'ımı cebimden dikkatlice çıkardım ve beni fark etme ihtimaline karşı tüy gibi hafif hareketlerle bir mesaja tıkladım.

Tory:

15 dakika...

Atlas'ının camdan tınladığını duydum ve dikkatini yatağının ayak ucundaki ekrana sabitlerken yavaşça uzanıp katlanmış yorgandan çıkardı. Mesajı okumak için Atlas'ı kaldırdı ve ben sırıtarak o daha dik oturup anında bir yanıt verdi.

Caleb:

beş dakika sonra seni bulurum ;)

Yataktan fırladı ve bir kez daha bakmadan televizyonu kapattı, gardırobundan kapüşonlu bir kapüşonlu kaptı ve ayağını spor ayakkabılarına geçirmeden önce omuz silkti ve doğruca kapıdan çıktı.

Koridorun epey aşağısında olduğundan emin olmak için otuza kadar saydım, sonra cebimdeki bir kalemi kullanarak camının mandalını dikkatlice kilitledim ve pencereyi açabildim. Pegasex bebeğini yerleştirmek için zorla içeri girdikten ve saniyeler içinde pencereyi sonuna kadar açtıktan sonra işin püf noktasına aşina olduğum için artık kolayca yapılabilirdi.

Kalemi cebime geri soktum ve odasına girebilmek için etrafı karıştırdım. Bırakmadan önce pencere çerçevesinden sarktım ve gülerek yatağının ortasına kıçımın üstüne inmek için düştüm.

Yatağına oturduğumda hızla ayağa kalktım ve ayakkabılarımı çıkardım. Atlas'ımı elime alıp ona başka bir mesaj yazarken kalbim adrenalinle çarpıyordu.

Tory:

Giderek soğuyorsun... Bir ipucu ister misin?

Caleb:

Dikkat et tatlım yoksa kaybetmek istediğini düşünmeye başlayacağım.

Ama elbette bir ipucu istiyorum...

Atlas'ımı kaldırdım ve ona göndermeden önce yatağında otururken bir selfie çektim. biliyordum ki

bu oyunu kaybettiğim anlamına geliyordu ama bu gece ısırılmayı umursamayacak kadar onu istiyordum. Sadece birkaç saatliğine kafamı dağıtmaya ve kendimi kaybetmeye ihtiyacım vardı ve bunu yapmanın Caleb Altair'in kollarından daha iyi bir yolu olabilir miydi? Artı, Darius konusunda bana destek olduğu için muhtemelen ona bir tür teşekkür borçluydum.

Cevap bekledim ama cevap gelmedi ve parmaklarımı Atlas'ımın yan tarafına sabırsızca vurdum.

Bir dakika sonra anahtar kilide girdi ve Caleb yüzünde geniş bir gülümsemeyle odaya daldı.

"Nasıl?" diye sordu, tekrar kapatırken kapıya bakarak.

Ona gülümsedim ve başımın üstündeki pencereyi işaret ettim. "Açık bırakmışsın," diye masumca yanıtladım, gerçi bunun bir yalan olduğunu bildiğinden oldukça emindim.

Caleb iddiamın gerçeğini pek umursuyor gibi görünmüyordu, bunun yerine bana doğru yürüdü, bakışlarını yatağının ortasında oturduğum yere dikti.

"Bana kızdığını sanıyordum?" alay etti.

Omuz silktim. "Arkadaşınla beni savunduğun için sana izin vermeye karar verdim." Caleb duraksadı, alnında bir kırışık oluştu. "Yine de sadakatimin Mirasçılara bağlı olduğunu biliyorsun, değil mi? Sadece kızları itip kakmanın güç göstermenin en iyi yolu olmadığını düşünüyorum."

“Evet, anladım. Endişelenme, aniden parlak zırhlı bir şövalyeye dönüştüğünü sanmıyorum. Ve senin de yapmanı istemem; Kendi savaşlarımı verebilirim.” Bakışlarım ağzında gezindi ve nabzım biraz hızlandı.

"Onu bilmiyorum, havuzdaki o pisliğe karıştığım için beni cezalandıracağına söz vermiştin ama ben hala senin bana gelmeni bekliyorum," diye dalga geçti.

"Şimdi sen?" Bunun üzerine kendi kendime gülümsemeden edemedim. O Pegasus dedikodularıyla itibarına şimdiden sağlam bir darbe indirdiğimizi bilmiyordu, ama hâlâ benimle ilgili olduğu fikri hoşuna gittiyse, o zaman balonunu patlatmayacaktım. "Pekala, belki de onu geliştiriyorum," dedim, yavaşça vücuduna bakarken sesimi alçaltarak.

Caleb bana sırıttı ve ileri atılarak kararlı bir şekilde bana yaklaştı.

"Bekle," dedim yaklaşırken, yatağın kenarında onunla buluşmak için hareket ederken dizlerimin üzerinde doğruldum.

"Neden?" Nefes aldı, bakışları dikkatle üzerimde gezindi. "Çünkü sana bir söz verdim," dedim ona sinsi bir gülümseme sunarak. "Ne sözü?"

Yataktan indim ve dudağımı ısırırken belinden tuttum ve duvara çarpana kadar onu birkaç adım geriye doğru yürüttüm.

Caleb sert avucuyla çenemi yakaladı ve sahiplenici bir tavırla ağzımı onunkine yönlendirdi. Sanki onun için can atıyormuşum gibi bedeni benim için yalvarırken kalbim o öpücüğün sıcaklığıyla gümbür gümbür atıyordu. Gölgeleri uzaklaştırmaya ve diğer her şeyi unutmaya ihtiyacım vardı ve onun öpücüğü bir unutulma vaadiydi. Sonsuza kadar sürmese bile.

Onu sertçe öptüm, eşofmanını sabitleyen büzgü ipini çekerken ve onu her santimine erişebilmek için gevşetirken, dilimi onunkilerin üzerinde gezdirdim.

Elim onun pürüzsüz uzunluğunu kavrarken Caleb inledi ve ben de ağzını birkaç kez yavaşça yukarı aşağı kaydırırken gülümsedim.

Kapşonlusunun fermuarını açmak için uzanıp geniş omuzlarından kaydırarak öpücüğümüzü kestim, böylece daha fazla etine erişebildim. Altında gömlek yoktu, bu yüzden istediğim şeyle anında ödüllendirildim.

Ben ağzımı boynundan aşağı, köprücük kemiğinin üzerinden ve karınlarının sert çıkıntılarından aşağı kaydırırken ellerini saçlarıma itti ve önünde dizlerimin üstüne çöktüm, giderken pantolonunu aşağı ittim.

"*Bok,"* Caleb onunla ne yapacağımı anlayınca bir lanet ve bir dua gibi nefes aldı.

Caleb onu ağzıma aldığımda daha güçlü bir şekilde küfretti, onu dudaklarımın arasına çekerken dilim onun etrafında gezindi, elleri saçlarıma dolanırken emiyor ve alay ediyordu.

Bir ritim bulduğumda inledi, ben vücudunu serbest bırakmak için daha da yaklaştırırken ağzımı onun üzerinde gezdirdim.

Caleb çaresiz bir hareketle saçımı daha sıkı kavradı ve beni ondan uzaklaştırdı. Eli çeneme gitti ve süveterimi çıkarırken dudaklarımı dudaklarıma bastırarak beni tekrar dikleştirdi. Onu bir kenara fırlattı ve hızla kot pantolonumun düğmelerini çözdü, parmakları iç çamaşırımı giyene kadar ihtiyacıyla hızlı ve acildi.

"Beni her zaman şaşırtıyorsun, Tory," diye soludu, aniden beni sırtım ona gelecek şekilde çevirdi ve kollarını belime dolayarak beni kendine çekti. "Senden ne bekleyeceğimi asla bilemiyorum ve bu beni delirtiyor."

Dişleri çenemin çizgisi boyunca gezinirken ve elleri etimde gezinirken ona doğru kavis yaparken inledim.

Boynumu öptü ve parmaklarını sutyenimin altına iterken inleyerek kıçımı ona geri ittim ve sertleşmiş göğüs ucumda tatlı bir işkenceye başladı.

"Tam seni çözdüğümü düşündüğümde, bunu bana yaparsan aklımı kaçırmak üzereyim."

Caleb'in diğer eli külotumun kumaşının altına kaydı ve arzuyla inledi.

Onu ne kadar çok istediğimi hissederek parmağımı içime soktu. Siki kıçımda o kadar sertti ki ağzım onun her santimini içimde hissetme arzusuyla kuruyordu.

Caleb elini hareket ettirmeye devam etti ve beni yatağa doğru yürümeye başladı. İsteyerek gittim, o tatlı ıstırabını sürdürürken nefesim ihtiyaçla tükendi, parmakları bana ondan ihtiyacım olanı tattırırken aynı zamanda beni askıda tuttu.

Yatağın ayakucuna ulaştık ve karyola direğine takıldım ve daha fazla cesaretlendirmeye gerek duymadan öne doğru eğildim. Caleb elini geri çekti, külotumu kavradı ve aşağı itti. Arkamda sıraya girdi ve nefes nefese kaldım, onun buna buraya geldiğimde fark ettiğimden daha fazla ihtiyacım vardı.

Arzuyla inledi ve kalçasını sert bir şekilde iterek beni ele geçirdi. Düşmemek için karyola direğine tutunurken öne eğilerek haykırdım.

Caleb kendi kendine tekrar tekrar içime girerken kalçalarımı kavrayarak alçak sesle küfretti, vücudumun çaresizce can attığı bir doruğa beni gitgide daha fazla yaklaştırırken, her güçlü itişi dudaklarımdan bir inilti çıkmasına neden oluyordu.

Başlık duvara çarpıyordu ve tırnaklarım tahta direğe çizgiler çiziyordu, bu da beni onun arzusunun gücü altında devrilmekten alıkoyan tek şeydi.

Caleb'in eli kalçamdan kaydı, parmakları kalçalarımın tepesindeki mükemmel yere binene kadar aşağı doğru itti, itişlerinin gücü o hassas noktada parmaklarının bir halkasıyla buluştu.

Bir nefes aldım, o beni gittikçe kenara yaklaştırırken başım dönüyordu, vücuduma o kadar çok zevk çekiyordu ki, kendi kalçalarımın sallanmasıyla onun itişlerine zar zor karşılık verebiliyordum.

Caleb son bir kez geri çekildi, parmaklarını bir dokunuşla daha sert bastırarak bana çarptı ve beni kendinden geçercesine takip ederken kendi salıverilme nefesiyle noktalanan bir haykırışla akıllara durgunluk veren bir zevk dalgasına sürükledi.

Bir an için üzerime doğru düştü, vücutlarımız terden kayganlaştı, az önce yaptığımız şeyin etkisinden kurtulmaya çalışırken göğüslerimiz inip kalkıyordu.

Boynumun arkasına ve omuzlarıma öpücükler kondurdu, onları hissettiğimde hassaslaşmış tenimden küçük ürpertiler geçti.

İkimizin de nefes almaya çalışmaktan başka bir şey yapamadığı birkaç dakikanın ardından Caleb üzerimden çekildi ve beni dik bir şekilde kollarının arasına aldı.

Beni tatlı bir şekilde öperken eli saçlarıma gitti, bana sahip olma telaşıyla vücudundan bile çıkmamış olan pantolonunu düzeltirken beni döndürdü.

Öpüşüne gülümsedim, ona tutunabilmek için ellerimi pazılarının sıkı kaslarında gezdirirken, tenim tatmin olmuş bir enerjiyle mırıldanıyordu.

"Buna ne kadar ihtiyacım olduğu hakkında hiçbir fikrin yok," diye mırıldandım, beni geri götürürken onu tekrar öperek.

onun yatağına

Günlerdir beni merakta bırakıyorsun tatlım, diye yanıtladı gülerek. "Sanırım ne kadarını biliyorum."

Yatağına çöktüm ve bana yatağın yanındaki bir sandalyeden kaptığı gömleklerinden birini uzattı. O beni dikkatle izlerken ve beni yatağa kadar takip ederken, omuz silktim ve düğmeleri ilikledim.

"Benimle kalıp Rambo izlemek ister misin?" Her zamanki kibirli sırıtışına o kadar benzemeyen utangaç bir sırıtışla teklif etti ki ona biraz bakmadan edemedim.

"Evet," diye yanıtladım, gülümsemesi genişlerken yastıklarına yaslanmak için hareket ettim. "Aslında kulağa gerçekten... hoş geliyor."

Caleb televizyonu açtı ve klasik aksiyon filmi başlarken başımı omzuna yaslayabilmem için beni koltuğunun altına çekti. Zaten yaklaşık üçte biriydi ama benim için yeniden başlatmayı teklif ettiğinde başımı salladım, kollarından biraz rahatlık çalarken sadece oturup sesinin beni yıkamasına izin vermekten mutlu oldum.

Caleb beni gevşek bir şekilde tuttu, filmi izlerken parmakları saçlarımla oynuyordu ve kaçınılmaz olarak birbirimizin vücudunun cazibesine kapıldım ve onun teninden alabildiğim tüm zevki içime çektim.

O beni tutarken, gölgeler sanki zihnimden biraz uzakta duruyor gibiydi ve bundan daha fazlasını isteyemezdim.

Hayatımda olup biten her şeyin kargaşasından mükemmel bir kaçıştı. Ve kısa bir süreliğine kendimi onunla kaybetmekten fazlasıyla mutluydum.

BENAkademi arazisinin üzerindeki gökyüzünde yaklaşık yüzüncü kez daireler çizdim, akıntılarda süzülmeden önce ara sıra kanatlarımı çırptım.

Ateş püskürtecek kadar öfkeliydim. Bende vardı. Bir kaç sefer. O kadar ki Ejderha boğazım bile acımaya başlamıştı.

Bakışlarım Terra Evi'nin de içinde bulunduğu devasa toprak yığınına takıldı. Şimdi orada Caleb'la birlikteydi. Biliyordum. Ve içimde uyandırdığı öfke, kolayca söndürebileceğim bir şey değildi.

Neredeyse şafak vaktiydi. Bütün gece buradaydım ve o gitmemişti. İlk başta onunla tekrar yüzleşmek, onu bana boyun eğmeye zorlamak ve ayaklarımın altındaki yerini öğrenmesini istiyordum. Ama öfkem kaynadıkça, bunun yalnızca kısa bir çözüm olacağını fark ettim. Hemen tekrar ayağa kalkar, gözlerimin içine bakar ve bana meydan okumaya devam ederdi.

Hayır. Vegas'ın gitmesini istiyorsak, bunu farklı şekilde yapmamız gerekiyordu. Ve gitmesini istedim. Evimde ve kampüste ona bakmaktan bıktım. The Orb'da Royalist kulüpleri mahkemedeyken onları izlemekten bıktım. Her gün güçleri hakkında daha fazla şey öğrendiklerini görmekten bıktım. Caleb'i bir aptal gibi oynamasını izlemekten bıktım. Ve en önemlisi, onu aynı anda hem istemekten hem de ondan nefret etmekten bıkmıştım.

Midem, sürekli savaşan içgüdülerden oluşan bir düğümdü. Onu ezmek ve aynı zamanda ona sarılmak istiyordum. Ona yaptığım her saldırı neredeyse beni ondan daha çok yaralıyor gibiydi.

Onu o kahrolası çamura ittiğimde, peşinden dalıp onu tekrar kollarıma almamak için kaslarımı yerine kilitlemek zorunda kaldım. Sonra gözlerinin içine baktım ve orada fiziksel acı ya da aşağılanmayla hiçbir ilgisi olmayan ama her şeyi benimle ve onun da benim için hissettiğini bildiğim şeyle ilgisi olan bir incinme anı gördüm. Sanki kendi kalbime bir bıçak saplamış ve tam ortasından bir yarık açmış gibi hissettim.

Çünkü biliyordum ki ona karşı yaptığım her hareket ona daha çok zarar veriyordu. Ve kendimi durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını biliyordum. Tamamen kendini yok etme modundaydım ama tek başıma aşağı inmeyi reddettim.

Vegas'tan kaçıp onları bu okuldan defetmemizin zamanı gelmişti. Ve bunu yapmak için kendimi kırmak zorunda kalırsam, ödemem gereken bedel buydu.

Güneş ufukta yükselirken Terra House'a baktım. Hala gitmemişti.

Öfkemi umursamaz bulutlara doğru kükredim ve Wailing Wood'a doğru döndüm ve King's Hollow'un tam kalbine doğru bir rota belirledim.

Sığınağımız dediğimiz devasa ağaç evin ahşap çatısını fark ettiğimde kanatlarımı sıkıca kapatıp gökyüzünden atladım.

Ağırlığım ona çarptı ve altımdaki tüm yapı titredi, ondan bir itiraz iniltisi yankılandı. Yine de endişelenmedim, burası sihirden doğmuştu ve çatısına konan beş tonluk bir Ejderhanın ağırlığını kaldıracak kadar güçlüydü.

Biraz zorlukla Fae formuma çekildim. İçimdeki bu öfke, her zaman Ejderha formumu arzulamamı sağladı. Beni yiyordu, tamamen tüketiyordu. Ve gitmesine ihtiyacım vardı.

Çatıyı geçtim ve geniş yaşam alanına inmeden önce içeriye açılan kapağı yırtarak açtım.

Izgaraya o kadar büyük bir güçle bir avuç ateş fırlattım ki, normal bir boyuta küçülmeden önce devasa bacanın yarısına kadar alev alarak canlandı.

Odanın köşesindeki, benim ve Seth'in yedek kıyafetlerini sakladığımız sandığı tekmeleyerek açtım, böylece buraya Sipariş formlarımızla gelebilir ve gecenin geri kalanını şovdaki ıvır zıvırımızla takılmak zorunda kalmayabilirdik.

Bacaklarıma bir çift siyah eşofman giydim ve odanın arka tarafındaki mutfağa geçtim.

Çekmecelerden birini çekip orada sakladığım yedek Atlas'ı
çıkardım. Aynı mesajı üçüne de aynı anda gönderdim.

Darius:

King's Hollow. Şimdi. Tartışmamız gereken bir şey var.

Cevap vermelerini beklerken parmaklarımı tezgâha sabırsızca vurdum. Sabahın beşi umurumda değildi, gelirlerdi.

Seth:

Yolumun üzerinde. Kahve yapmak.

Anneme hakaret etmiş gibi kahve makinesine kaşlarımı çattım. Kendi kahrolası kahvesini yapabilirdi.

Maks:

Bu iyi olsa iyi olur, bunun için sabah seksini atlamak zorunda kalacağım...

Buna da cevap vermedim. Caleb'den haber bekledim. Vampir işitme duyusuna sahip olan ve mesajımın geldiğini duymamış olacak kadar Roxy ile o kadar meşgul olamayan kahrolası Caleb.

Bekledim. Ve bekledi.

Cevap yok.

Darius:

Bu önemli Caleb.

Bunu da okudu. Hala cevap yok.

Darius:

Bana yolda olduğunu söyle.

Darius:

İsteyerek gelmezsen gelip seni yatağından çıkaracağım.

Darius:

Kahrolası mesajlarına cevap ver.

Dişlerimi gıcırdattım, aralarına dumanlar sızıyordu. Gerekirse Terra House'a uçup onu oradan çıkarabilirim. Onu buraya pençelerimle taşır ve bu ülkedeki her hayvanın kralı olduğumu hatırlatırdım. Aradığımda kimse beni dikkate almadı.

Caleb:

Meşgulüm.

Lanet Atlas'ı neredeyse parçalıyordum. Boğazımdan bir kükreme koptu ve bakır cezveyi tahta duvara saplayacak kadar güçlü bir şekilde odanın diğer tarafına fırlattım.

Büyük, beyaz bir kurt merdiven boşluğundan odaya daldığında bir sızlanma dikkatimi çekti. Seth bir kalp atışıyla yerinde kıpırdandı, gözleri endişeyle açıldı.

"Neler oluyor?" diye sordu, kollarını bana sarılacakmış gibi uzatarak bana doğru uzun adımlarla.

"Seth, yıldızlara yemin ederim, eğer bana kahrolası aletin dışarıdayken sarılırsan onu koparırım," diye hırladım ve inleyerek aniden ayağa kalktı.

Hemen köşedeki göğsünden bir eşofman çıkardı ve üzerini örtmek için çekti.

Yanlış tuşlara basmaya devam ettiğimde kendimi yavaş yazmaya zorlayarak dikkatimi tekrar Atlas'ıma verdim.

Darius:

Kiminle meşgul olduğunu biliyorum. Bu onunla ilgili ve duymak isteyeceksiniz. kıçını buraya getir Şimdi.

"Neler oluyor?" diye tekrar sordu Seth, elleri seğirerek bana doğru ilerleyerek. Bana sarılmak istedi. Bunu yüzünün her yerinde görebiliyordum ama denerse kollarını koparacağımı anlayacağından oldukça emindim.

Caleb, onu aradığımızda kardeşlerinin yanına gelmektense Roxy Vega ile yatakta kalmayı tercih eder, diye tersledim.

Seth yanaştı ve uzun saçlarını yüzünden geriye iterek Atlas'ımdaki mesajlara baktı. Tıpkı yaptığı gibi, diye yanıtladı Caleb.

Caleb:

Bana bir saat ver.

Caleb:

Ya da iki.

Caleb:

;)

Az önce bana lanet bir emoji mi gönderdi?!

Yumruğumu Atlas'a o kadar sert vurdum ki, altındaki tezgah tam ortasından çatırdadı. Kırık cam parçaları yumruğumun içine girdi ve elimden kan fışkırdı. Aslında acıyı memnuniyetle karşıladım. buna ihtiyacım vardı. Öfkeden başka bir şeye ihtiyacım vardı. Aşağıya baktım ve bileğime saplanmış pürüzlü bir cam parçası fark ettim. Bir damara çarpmış olmalı ki kan şelale gibi akıyordu.

"Siktir, Darius!" Seth kolumu yakaladı ve yanan tenim onu yakarken inleyerek geri çekildi.

Omuzlarım titremeye başladı, kanatlarım bedenimden ayrılmayı talep etti. Kendimi tamamen kaybetmek üzereydim.

Dönüşüm hissi göğsümü kapladığında, bunun yerine üzerimi bir sakinlik dalgası kapladı ve hareketsiz kaldım.

"Az önce ne halt ettim ki?" Max nefesini tuttu, bakışları yok olmuş Atlas, Seth ve kanayan kolum arasında gidip geliyordu.

Ona dişlerimi gösterdim ve gücü bana daha çok çarptı, içimdeki kızgın canavarı boğmaya çalışırken alnını konsantrasyonla çattı.

"Cal ona bir emoji gönderdi," diye sızlandı Seth. Adım atıyor, bana yaklaşıyor ve tekrar geri çekiliyor, bakışları yanımda gitgide büyüyen kan havuzuna kayıyordu.

Max kaşlarını çattı ve bileğimi işaret etti. "Seth'in düzeltmesine izin ver."

hareket etmedim Seth kaşlarını çatarak yaklaştı ve koluma girmek için uzandı. Onunla savaşmadım. İçimdeki öfke, Max'in etkisiyle biraz azaldı ama hiçbir şekilde geçmedi.

Tenim yeniden yanarken Seth yüzünü buruşturdu ama elini geri çekmedi, cam şeridini bileğimden çekerken yanıkları aldı ve iyileştirmek için elini yaranın üzerine bastırdı. Artık hissedemiyordum bile.

İşi biter bitmez elini benimkine doladı ve onu da iyileştirdi, cildim örülürken camın geri kalanını dışarı çıkmaya zorladı.

Seth bitirirken parmaklarını benimkine geçirdi ve dokunuşumun neden olduğu yanıkları alarak kişisel alanıma geçerken hafifçe sızlandı.

Ona homurdandım, gırtlağımın derinliklerinden gelen bir uyarıyla ama beni duymazdan gelerek ileri atıldı. "Seth, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye mırıldandı Max, öfkemi kontrol altına almak için tüm gücüyle savaşırken alnında boncuk boncuk terler vardı.

Seth onu görmezden geldi, kollarını belime doladı ve çıplak göğsünü sımsıkı kucaklayarak benimkine bastırırken burnunu boynuma soktu.

Onu üzerimden defolup gitmesi için uyardığımda homurdanmam derinleşti ve Max'in de onun kadar sert dövüştüğünü hissedebiliyordum.

saldırmamı engellemek için elinden geleni yaptı.

"Kızma," diye denedi Seth. "Ben buradayım, Max burada, Cal yakında burada olacak-"

Caleb'den bahsedince kendimi kaybettim. Seth'i üzerimden o kadar sert ittim ki bir dolaba çarptı ve içine düşmeden önce kapının çökmesine neden oldu.

Dişlerimin arasında daha fazla duman dolanırken ona hırladım ve Max elini uzatarak aramıza daldı.

Kafasını ısırmaya yarı yarıya meyilliydim ama bunun yerine kısa bir baş sallamayı başardım.

Max'in eli pazıma değdiği anda gücünün etkisi on kat arttı. Uzuvlarım titremeyi bıraktı, tenimdeki sıcaklık çekildi ve Ejderhanın tekrar etimin altına yerleştiğini hissettim.

Derin bir nefes aldım, sonra bir tane daha.

Seth, dolabın parçalanmış kalıntılarından güçlükle çıktı. Bana kızgın bile görünmüyordu. Aslında daha çok endişeleniyor gibiydi.*Ben*ondan daha. Ona verdiğim yanıkları çabucak iyileştirdi ama kendimi ondan özür dileyecek kadar sakinleştiremedim.

Max, "Cal'ı arayıp önemli olduğunu söyleyeceğim," diye mırıldandı ve çenesi bana onun Dünya Varisi'ne de kızgın olduğunu söyledi. Bu en azından bir şeydi.

Elini kolumdan çekerken bana dikkatle baktı ve öfkemin geri döndüğünü hissetmeme rağmen yine de kontrol altında tuttum.

Tezgaha doğru ilerledim ve aramayı yapmasını beklerken avuç içlerimi tezgahın üzerine koydum. Max, Atlas'ını üçümüzün arasına yerleştirdi ve hoparlörün düğmesine basarken zil sesi ortalığı doldurdu.

hava.

Bekledik. Ve bekledi.

Çaldı.

Diğerleri bana temkinli bir şekilde bakarken ve Max yeniden aramaya basarken dişlerimi

gıcırdattım. Sonunda cevap vermeden önce iki kez daha çaldı.

"Evet?" diye sordu, sesi o kadar sıradan geliyordu ki bunun için boğazını parçalamak istedim. Konuşmak için

kendime güvenmedim, bu yüzden Max'in konuşmasına izin verdim.

"Sizi Hollow'da bekliyoruz. Bu ciddi Cal, bizimle dalga geçme. İsteyerek gelmezsen gelip seni alırız, dedi Max alçak sesle.

Seth onaylayarak biraz sızlandı.

Caleb uzun bir iç çekti*Biz*mantıksız olanlardı. "*İyi*"

"Bunun anlamı*Şimdi*, birkaç saat içinde değil," diye homurdandım, daha fazla yorum yapmaktan kendimi alamayarak. "Evet, evet, bir bakayım tek parça kıyafetim kalmış mı, orada olacağım. Kahve yapmak,"

beni ne kadar kızdırdığını anlayamıyormuş gibi tembelce ekledi.

"Ben hazırlarım," dedi Seth cesaret verici bir şekilde. "Tam senin sevdiğin gibi." Ona ölümcül bir bakış attım.

Caleb, "Teşekkürler," dedi. Aramayı kesmeden hemen önce arka planda Roxy'nin sesinin yumuşak mırıltısını duydum ve kalbim öfkeyle göğsümde buruldu.

Kendisini bir aptal yerine koymasına izin veriyordu ve bunun farkında bile değildi. Ama öğrenmesinin zamanı geçmişti.

Seth odanın karşısına geçti ve sanki yapılması gereken tamamen normal bir şeymiş gibi cezveyi duvardan çekip aldı.

Odayı geçtim, kanepeye yöneldim ve son anda oradan yüz çevirdim. oturamadım. İçimdeki bu birikmiş enerji bunun için çok fazla kıvranıyordu. Bunun yerine ateşin önünde durmak için hareket ettim, arkamda parıldayan alevlerden teselli buldum. Ateşle evdeydim. Damarlarımda yaşadı. Benim bir parçamdı.

Caleb bir saniye sonra odaya daldı, odanın solundaki koltuğa çöktü ve başından beri oradaymış gibi ayaklarını sehpanın üzerine tekmeledi.

Ona dik dik baktım ve o da onu öldürebileceğimden en ufak bir endişesi yokmuş gibi bana hafifçe baktı.

Bakışlarım görünüşünde gezindi. Sarı buklelerine hiç şekil verilmemişti ve hepsi dağınıktı, gelişigüzel yönlere doğru yükseliyordu. Bir eşofman altı ve kırış kırış bir tişört giymişti ve yakasının hemen üzerinde teninde bir aşk ısırığı görünüyordu.

Bakışlarım üzerine kısıldı. Neden onu iyileştirmemişti? Orada olduğunu biliyor muydu? Bunu ona ne zaman vermişti? Dün gece ona gittiğinde miydi? Hiç uyumuşlar mıydı? Onu aramaya çalışırken kelimenin tam anlamıyla ortasında mıydılar? Birkaç dakika önce ağzını onun boynunda mı tutmuştu?

Duman ağzımı doldurdu ve bu düşüncelerin beni ne kadar sinirlendirdiğini görmesine izin vermeyerek onu yutmak için mücadele ettim.

Seth elinde iki fincan kahveyle belirdi ve ilkini bana teklif etti ama ben sadece kaşlarını çatarak karşılık verdim, o da kahveyi sehpaya bıraktı.

Caleb genişçe esnerken ağzını kapatarak bir teşekkür sözcüğüyle ikinciyi aldı. Seth, onun yanına, kanepeye düşmeden önce ona ve Max'e daha fazla kahve getirmek için geri döndü.

"Küçük Vega seni bütün gece uyutmadı mı?" Max, normal davranmak için büyük çaba harcayarak alay etti. Sanki bokumu tamamen kaybetmemiş ve ortalığı yarı yarıya çöpe atmamışım gibi.

Caleb, sandalyesine yaslanırken kahvesini yudumlarken, "Ona ayak uyduramıyorum," diye şaka yaptı.

"HAYIR. Görünüşe göre, sen en ufak bir şey hissetmeden, etrafınızda halkalar çalıştırabiliyor.

lanet fikir," diye kabul ettim.

Caleb bakışlarını yavaşça benimkilere kaydırdı ama en ufak bir rahatsızlık belirtisi bile göstermedi. "Bu ne anlama geliyor?"

"BT*araç*Sen onu tüm kampüste kovalarken ve herkesin onun seni ne kadar kırbaçladığını görmesine izin verirken, Roxy ve kız kardeşi bunca zamandır sana gülüyordu.

Caleb kahvesini masaya koydu ve yaptığının farkında bile değilmiş gibi başparmağını boynundaki tepecik üzerinde gezdirdi. "Neden bahsettiğini açıklamak ister misin yoksa söylenmeye devam mı edeceksin?" O sordu. "Çünkü oturduğum yerden kıskanıyormuşsun gibi geliyor."

Seth derin bir nefes aldı ve her an bir kavga çıkmasını bekliyormuş gibi kendini Max'e yaslayarak kanepeye yaslandı.

Caleb'e vermek istediğim cevabı, midem rahatsız bir şekilde sallanırken ısırdım.*Mesele bu değil.*

"Bana Atlas'ını ver, Max," dedim alçak sesle, elimi uzatarak.

Max onu anında bana fırlattı ve ben de hızla onun profilinden çıkıp benimkine girerek e-postalarıma baktım. Özellikle de dün gece Atlas'ını ondan kaptığımda kendime ilettiğim Roxy'nin tüm e-postalarını içeren klasör. Bunları gözden geçirmek için zamanım olduğunda, bulduklarım beni hem şaşırtmış hem de endişelendiğim şeyi doğrulamıştı. Ben de biraz etkilenmiş olabilirim ama bundan bahsetmeyecektim.

Faturasında Tory Vega adı gün gibi net bir şekilde yazılı gerçek boyutlu, şişirilebilir bir Pegasus seks bebeği için sipariş onayını açtım ve sonra onu Caleb'in kucağına fırlattım.

Caleb ona bakarken biraz daha dik oturdu. Hala düştü. Doğal olmayan bir şekilde hareketsiz. Ve Max, içinden taşan yeni duyguları okurken rahatsız bir şekilde koltuğunda kıpırdandı.

"Bu doğru mu?" Caleb çenesi gıdıklayarak homurdandı.

Seth, kendisinin ve Max'in de bakabilmesi için Atlas'ı almak üzere öne eğildi.

"Elbette öyle," diye çıkıştım. “Parıltılı ve boynuz biçimli vibratörler de sipariş etti. Üzerinde gökkuşağı renkleriyle senin adın yazılı lanet bir binicilik kırbacı bile. Seninle ilgili tüm söylentiyi ikisi başlatmış olmalı.

"Ama şişme bir seks oyuncağını odana nasıl soktular?" diye sordu. "Bunu her kim yaptıysa sen duştayken oraya soktuğunu söylemedin mi? Kilitli bir kapıyı kırıp o kadar çabuk yeniden mühürleyecek kadar büyüleri üzerinde yeterince kontrolleri yok, yeterince sessizce bahsetmeye bile gerek yok-”

Caleb, Dün gece odama girdi, diye soludu. "Bana gitmem için bir mesaj gönderdi ve iki dakika içinde yatağımda otururken çekilmiş bir özçekimini gönderdi. Pencereyi açık bıraktığımı söyledi ama yapmadığımı biliyordum...”

"Kahretsin," diye soludu Max.

"Ve odana nasıl bu şekilde girdiğini sorgulamak yerine onu becerdin, öyle mi?" diye sordum.

“Aklımdaki en acil şey değildi. Yatağımda olduğu gerçeğiyle daha çok ilgileniyordum, oraya nasıl geldiğini öğrenmekle değil, diye alay etti Caleb.

"Cidden?" O bir aptalmış gibi tersledim.

Üç çift göz bana döndü*BEN*saçma bir soru soran oydu ve gözlerimi devirdim. Evet, tamam, eğer Roxy Vega gizemli bir şekilde yatağıma gelseydi ve pantolonuma girmek isteseydi, muhtemelen ben de fazla soru sormaya başlamazdım.*Kahretsin.*

"İyi. Ancak bu, onun bunu yaptığını kanıtlıyor ve Gwendalina da açıkça işin içindeydi. O partiden sonra onlara yaptıklarımızı unuttuklarını düşündük ama açıkça anlamadılar. Geldiğini görmediğimiz şekillerde bize karşı savaşıyorlar ve bu konuda da oldukça zekice davranıyorlar.

"Bunu Cal'a yaptıklarını biliyoruz ama bundan daha fazlasını yaptıklarını söyleyecek başka ne var?" diye sordu.

Caleb çok sessizleşmişti, düşüncelere dalmış gibi bakışları uzak bir noktaya odaklanmıştı.

"Odamdaki yangından onlar sorumluydu," dedim alçak sesle. "Ama ben

Milton-" diye söze başladı Seth ama sözünü kestim.

"HAYIR. Onlardı. Roxy bunu bana ve Orion'a itiraf etti."

"Öyleyse neden çoktan ölmedi?" Seth öfkeyle sordu.

Bu öneri üzerine damarlarımda bir ateş kaynadı ve kısa bir an için Roxy'yi ondan korumak için kendimi onunla Roxy'nin arasına atmak istedim. Bu düşünceyi sinirli bir şekilde üzerimden attım ve geldiği gibi hızla kafamdan attım.

"Onları öylece öldüremeyiz," diye tersledim. Bunu gerçekten kastetmediğini bilsem de. İkizlerle gerekli olanı yapmamız için çok fazla alan vardı, ancak iddiamızı sürdürmek istiyorsak, ölüm ve sakatlanma açıkça sınırların dışındaydı. "Ayrıca. Oradayken benden kimsenin öğrenmesine izin vermeyeceğim bir şey çaldı. Ben sessiz kaldığım sürece sessiz kalacağına söz verdi, bu yüzden onu yenemem.

Diğer Mirasçılar bana merakla baktılar ama beni sorgulamadılar. Onlardan sır sakladığımı biliyorlardı. Bunu onlara güvenmediğim için değil, onları bilgiden korumak için yaptığımı da biliyorlardı. Kahretsin, muhtemelen uzun zaman önce yaptığım saçmalığın yarısını çözmüşlerdi ama hiçbirimizin bundan bahsetmemesi söylenmemiş bir kural gibiydi.

Max alçak sesle, "Jüpiter Salonu'nun çatısındaki Griffin bokunu temizlediğimizde Darcy bizimle birlikte gözaltındaydı," dedi. “Bu şeylere ne kadar kötü tepki verdiğimi biliyordu. Ve kuzenime bunu Starlight Academy'de sormasını sağladım. Birinin kitimi sabote ettiğine dair bir söylenti bile yok. BEN

Bunu yapan pislikten intikam almak istedim... ama belki de asla onlardan biri olmadı."

"Yine de Vegas kitlere nasıl erişebilirdi?" diye sordu. "Yalnızca ekip üyeleri-"

"Geraldine Grus gibi üyeler mi?" Alçak bir sesle sordum.

"Onları öldüreceğim!" diye haykırdı Max, gözleri kendinden emin bir şekilde parlarken ayağa fırladı. Seth ayağa kalktı ve öfkeyle havlayarak onun kolunu tuttu. "Darcy'yi incitemezsin," dedi, acı çekiyormuş gibi görünerek. "O benim Omega'm -*Kahretsin*. Alfası olarak bana meydan okumadığı sürece ona hiçbir şey yapamam."

Max elinden kurtulup yine de kapıya koştu ve Seth peşine düştü.

"Beklemek!" Herkes kafasını kaybetmeden önce aradım. "Zaten daha önce yaptığımız gibi onlara kafa kafaya gitmemizin bir anlamı yok, tek yaptığımız onları daha güçlü ve daha cüretkar bir şekilde ayaklandırmak."

O haklı, dedi Caleb sessizce sandalyesinden. "Böyle yenilmeyecekler"

Max hareketsiz kaldı, Siren hediyeleri havaya yayılırken öfkesi odayı somut bir güç gibi sarıyordu.

Max, "Onunla olan bu bağı koparmalısın, Seth," diye hırladı ona.

"Yapacağım," diye homurdandı Seth. "Henüz bana bir darbe bile indirmediler, ama sonra benim için gelecekler. Son zamanlarda başıma bir şey gelmedi, sadece..." Merakla başının arkasını kaşıdı, sanki aklına karanlık bir şey gelmiş gibi. "Pire yakalamam dışında..."

"Kurtadam pirelerinin kahrolasıca kavalcıları değiller," diye homurdandı Caleb. "Sana pire vermelerine imkan yok. En azından... onları bir Kova Aytaşı ile çağırmadan..."

Max, "Bu ikinci sınıf büyüsü," dedi. "Bunu nasıl bilebilirler ki?" "Bulmak isterlerse büyülerle dolu koca bir kitaplık orada bekliyor," dedim, o kızların ötesinde bir şey olduğuna bir an bile inanmayarak.

Başını geriye atıp tavana doğru ulumadan önce bakışları korkuyla dolarken Seth uzun bir süre bana baktı. Ses öfke ve kana susamışlıkla, doyurulması gereken bir intikam susuzluğuyla doluydu.

"Bütün sürüm beni o pireler yüzünden terk etti ve o kahrolası*kız*! Bunun kalmasına izin veremeyiz. Bu gece bana meydan okumasını sağlayacağım!"

Seth döndü ve kapıya doğru koşmaya başladı ama ben önüne çıkıp onu durdurmak için kolundan tuttum.

Bana kaşlarını çatarak baktı ve dudaklarıma karanlık bir gülümseme yerleştirdi.

"Hayır," diye kabul ettim. "Bunun böyle kalmasına izin veremeyiz. Ancak geçen seferkinden çok daha iyisini yapabiliriz."

"Ne öneriyorsun?" diye sordu Max, duygularımın karanlık ipliğinden beslenirken bana daha da yaklaşarak.

"Bence Vegas'ın The Reckoning'i atlatmasına izin verdik. Olmazsa, sorun çözüldü, zaten gittiler. Ama eğer onlar *Yapmak*, hiç sahip olmamayı dilemelerini sağlıyoruz.

Bunu anladığında Seth'in gözleri karanlıkla parladı ve onu tutmama karşı kendini zorlamayı bıraktı.

"Onları indirecek miyiz?" İntikam acısı aramızdaki havada dans ederken nefes aldı. Ah, bundan daha fazlasını yaparız, diye onu temin ettim. "Vegas onlara neyin çarptığını anlamayacak."

“Bir şey için ölüyorum *biraz* en azından intikam." Max boynunu çıtlattı. "Biraz geri ödeme borçluyuz."

"Cehennem Haftası," Caleb bir süredir ilk kez konuştu, gözleri soğuk bir uçurumdu. "Şimdilik Cehennem Haftası kisvesi altında onları terörize edebiliriz. Hesaplaşma'yı geçmeyi başarırlarsa, gerçekten peşlerine düşeceğiz."

Ağabeylerime bakarken dudaklarımda karanlık bir gülümseme belirdi. Şimdilik Vegas'ın bizden bir tane olduğunu düşünmesine izin verirdik, çünkü onları tekrar almaya geldiğimizde onlara neyin çarptığını bile anlamazlardı.

TOry sabah beşten hemen sonra odama gelmiş, uykulu uykulu bir şekilde Darius'un Caleb'e nasıl kızgın göründüğünü ve onun yatağıma kıvrılıp uykuya dalmadan önce Ignis Evi'ne dönmek istemediğini mırıldanmıştı.

Mirasçılardan biriyle ne kadar zaman geçirdiği konusunda endişelenmeme rağmen bunu dile getirmemiştim. Kapının kilitli olup olmadığını iki kez kontrol ettim ve yorum yapmadan onun yanına girdim. Tory o ahmağın etrafında daireler çizebilirdi ve onun kalbine asla onu incitecek kadar girmeyeceğini biliyordum. Duygularını seksten ayrı tutmaya alışmıştı. Görünüşe göre bir adamla bir kez yatmış ve şimdiden kalbimin bir parçasını almasına izin veren benden farklı.

Chicago'da bir çekyat paylaştığımdan beri kız kardeşimin yanında uyumak benim için bir rahatlık haline geldi. Ve onun da aynı şekilde hissettiği hissine kapıldım. Belki de bu yüzden birbirimizin odasında bu kadar sık kalıyorduk. Birlikteyken, güvendeydik. Tory hayattaki tek değişmezim olmuştu ve nerede olursak olalım ya da başımıza ne gelirse gelsin, ona her zaman sahip olduğumu biliyordum.

Çocukken savaşçı prensesler gibi giyindiğimi, battaniyelerden ve yastıklardan bir kale inşa ettiğimi ve ardından hayali düşmanlarımızla savaşmak için sopaları kılıç gibi kullandığımı hatırlıyorum. Bugünlerde o oyun biraz fazla gerçekti. Keskin pençeleri ve dişleri olan gerçek düşmanları olan Solarialı prenseslerdik. Ama hayvanlardan beterdiler, dilleri ya bıçak kadar keskin ya da bal kadar tatlı sözler söylüyordu.

Son birkaç gündür Seth için üzülmeye başlamıştım ve Tory, kabul etse de etmese de Caleb'e doğru çekiliyordu. Darius da olabilir. Ve onları özüme kadar hor görmek istesem de, Mirasçılar sadece siyah ve beyaz değildi. Ama telafi edebileceğimiz bir zamanı hayal bile edemiyordum. Bize çok büyük haksızlık yapmışlar, hâlâ iyileştirmeye çalıştığımız yaralar bırakmışlardı. Ama her gün hissettim

Sanki o acıdan yükseliyor, onun ötesinde güçlü bir şeye, onlarla yüzleşecek kadar güçlü bir şeye dönüşüyordum.

Güvenlik kozamızda etrafımızda sıcaklık oluşurken kız kardeşime daha da yaklaştım. Bana onu ele geçirmeye çalışan gölgelerden bahsettikten sonra bunu düşünmeden edemedim. Orion'la kara büyü konusunda yüzleşmek, sırf onu neden kullandığını anlamak için bana daha fazlasını anlatmasını talep etmek istedim. Ama onları mağarada yakaladıktan sonra verdiği tepki, bana bu konuyu yakın zamanda açmayacağını düşündürdü. Bu beni denemekten alıkoyacak değildi.

Bugünün ilerleyen saatlerinde Ateş Denememden önce iyi bir dinlenme isteyerek kendimi sürüklenmeyi diledim ama aklım işbirliği yapmıyordu.

Yemin ederim sıcaklık düşüyor. Burası çok soğuk.

Titremeye başladım, soğuk iyice bastırırken örtüyü etrafımıza daha sıkı çektim.

BOOM. Gök gürültüsü o kadar yüksek sesle çatladı ki, gerçek odamdan geldiğinden emindim. Şimşek çaktı ve tek bir kara bulut tavanımı aydınlatırken, ondan sağanak yağmur yağmadan önce çığlık attım.

"Bok!" Yataktan fırladım, hemen başparmağım komodine çarptı ve acı dudaklarımdan daha fazla küfür dökülmesine neden oldu.

"Aman Tanrım." Ayağımı dişlerimin arasında tıslayarak tutarken Tory yataktan fırladı. "Ne oluyor?"

"Cehennem Haftası," diye inledim. "Hayatım üzerine bahse girerim."

Kuleden çığlıklar duyuldu ve kapıya doğru sıçradım, kilidi açtım ve zorlayarak açtım. Birinci sınıf öğrencileri sırılsıklam ve öfkeli bir şekilde koridora çıkıyorlardı.

Tory ve ben pijamalarımızla onlara katılmak için aceleyle dışarı çıktık ve sonunda ayak parmağımın ağrısı hafifledi. Koridorun sonunda, loş salonda gölgede kalan ve Cehennem Haftası'nın siyah pelerinlerini giyen ama maskesi olmayan iki karanlık figür belirdi.

"Merdivenlere çıkmak için iki dakikan var," Max'in gürleyen sesi havayı doldurdu. “Ayakkabı getirmezsen pişman olursun. Siz tamamen dışarı çıkana kadar yağmur fırtınaları durmayacak, bu yüzden birileri saklanıyorsa, hemen defolup gitmelerini öneririm."

Diego, çenesine kadar çekilmiş bir yağmurlukla odasından çıktı. Tory beni dürttü ve bizim için ayakkabı ve mont aldığını gördüm ve hemen giydik.

"Herkes dışarı!" diye havladı. "Hadi hadi hadi!"

paylaştım*bunu gerçekten yapmak zorunda mıyız?*Ağzım esneyerek diğer birinci sınıf öğrencilerinin ardından yola koyulmadan önce Tory'ye bakın. Diego, Seth ve Max'e doğru ilerlerken İspanyolca yüksek sesle küfrederek yanıma geldi.

Aralarından geçerken yaklaştılar ve Diego sıvışırken Tory ile beni kıstırdılar.

önümüzde

Max'in eli bileğime dolandı ve o kadar sıkı sıktı ki yüzümü buruşturdum.

"Hey!" Ondan kurtulmaya çalışarak nefesimi tuttum. "Kork, küçük Vegas," diye mırıldandı. "Çok kork."

"Koş," diye tısladı Seth ve ikisi bizi serbest bıraktı.

Hızla uzaklaştık ve peşimizden kovalayarak bizi merdivenlerin tepesine kadar sıkıştırdılar. Merdivenleri tamamen buzla kaplı, cam gibi parıldayan ve devasa spiral basamaklardan aşağı mükemmel bir şekilde pürüzsüz bir şekilde kaydırırken bulduğumda kaşlarımı kaldırdım.

Tüm birinci sınıf öğrencileri tepede toplanmış, gergin bir şekilde etrafa bakıyorlardı ve Seth arkalarına hava püskürtürken onları bir saniye bile uyarmadı. On tanesi birdenbire yere düştü ve buz üzerinde çılgın bir hızla kayarken çığlık attılar. Sonra bir on daha, sonra bir tane daha.

Bir sonraki sırada Kylie'yi gördüm, Seth elini uzatıp acımasızca başka bir grupla birlikte kaydıraktan aşağı yuvarlanmadan önce yalvarırcasına ona bakıyordu.

Bizden başka sadece sekiz birinci sınıf öğrencisi kaldığında, Seth Diego'yu kenara itti ve ardından diğer yedi kişi geldi. Max Tory'yi tutarken kolumu yakaladı ve beni göğsüne çekti. Konuşmak için ağzımı açtım ama Seth ileri fırladı, beni vücuduna doğru sürükledi ve kendini kaydıraktan aşağı fırlattı.

Dibe kadar yüksek hızda dönerken, gırtlağımdan bir çığlık koptu. Sona vardığımızda Seth beni daha sıkı tuttu ve atriyumu dolduran buz gibi soğuk suyla dolu büyük bir havuza daldığımızda korkuyla bağırdım.

Seth'in demir tutuşundan kaçmak için sertçe tekmeler atarak dondurucu derinliklere batarken neredeyse kalbim duracaktı. Birinci sınıf öğrencilerinin su basarken öksürdükleri ve tükürdükleri yüzeyi aştık. Tory'yi aramak için döndüm, tam Seth kapıya hava atıp kapıyı uçarak açtı ve biz de kuleden dışarı, ötedeki çimlere döküldük. Yerde kayarken beni hiç bırakmadı, sonra beni ayağa kaldırdı. Gözleri benimkilere kenetlendi ve onun aşılmaz ifadesini görünce kalbim daha da güm güm atmaya başladı.

"Bizi nereye götürüyorsun?" Dişlerimin arasından sordum.

Dudakları gergindi ve yürümeye başlamam için kaburgalarımı dürttüğü için bunun Cehennem Haftası gösterisinin bir parçası olmasını umdum.

"Bu taraftan," diye mırıldandı kulağıma ama dönüp Tory'yi aradım, onun Max'ten ayrılıp Diego'ya katıldığını görünce rahatladım.

Onları karşılamak için Seth'ten uzaklaştım, soğuk hava etrafımızda eserken titredim.

Seth ve Max grubun arkasında kaldılar ve bizi Air Territory ovalarında sığırlar gibi güttüler. Seth'in kıyafetlerini kurutmak için onun ve Max'in etrafına hava saçtığını fark ettim ve ben bunu yapmaya çalışırken kaşlarını çattı.

Vücudumda aynısını yapacak kadar ısıyı ateşledim ama parmaklarımın arasında dönen hava soğuk ve işe yaramazdı.

The Wailing Wood'a vardığımızda dişlerim daha yüksek sesle takırdadı ve Tory'nin bana öğrettiği gibi ateşi kanıma çekmeye çalıştım. Soğuğun en derin ısırığını kovalamayı başardım ama bu neredeyse yeterli değildi.

Lambaların turuncu ışığı altında ilerlerken, ileride büyük bir grup göründü. Hepsi ateşten, topraktan ve sudan, kıyafetleri bizimkiler kadar sırılsıklamdı.

"Bu sonuncusu!" Seth seslendi ve Caleb birinci sınıf öğrencilerini kenara iterek bize doğru yürürken ortaya çıktı. İçgüdüsel olarak son Varisi aradım ama hiçbir yerde görünmüyordu.

"Yürümeye devam et!" diye bağırdı Caleb, birinci sınıf öğrencilerinin geri kalanı aceleyle ilerlerken bize doğru ilerledi. Takip etmek için öne çıktık ama Caleb önümüzü kapattı, çenesi sımsıkı kilitlendi ve siyah pelerini rüzgarda etrafında dalgalandı.

"Kont Drakula görünümünden hoşlandığımdan emin değilim," diye şaka yaptı Tory ve umutla tek kaşımı kaldırdım, Caleb'in öfkeli maskesinin çatlayıp çatlamayacağını görmek için bekledim. Ama görünüşe göre hepsi bu gece Cehennem Haftası saçmalıklarına ayak uyduruyorlardı.

Hareket et, diye homurdandı Caleb, başını diğer birinci sınıf öğrencilerine doğru sallayarak.

Tory gözlerini devirerek onun yanından geçti ve Seth ile Max arkamızdan yaklaşırken omzumun üzerinden baktım. Caleb bekledi ve mahşerin üç atlısı gibi onlara ayak uydurdu.*ama dördüncü nerede?*

Seth ulumaya başladı ve ses omurgamdan yukarı bir ürperti gönderdi. Birinci sınıf öğrencileri kuyruğunun sonuna katılmak için adımlarımızı hızlandırdık ve ben de kitleler arasında arkadaşlarımızı aradım.

Kısa süre sonra Uluyan Çayır'a vardık, uzun çimenlerin arasında ilerledik ve ısınmak için yakınlaştık.

"Bu saçmalık," diye fısıldadım, vücut ısımı paylaşmak için Tory'ye daha da yaklaşarak.

Seth, Caleb ve Max ağaçların eşiğinde kaldılar ve gıcırdayan dişlerimin sesi kafatasımı delip geçerken herkes beklentiyle onlara döndü.

Max ellerini havaya kaldırarak, "Cehennemin dokuz dairesine hoş geldin," dedi. Işıklar devasa halkalar halinde dönerek var oldu, ondan uzağa yayıldı, kampüste yüzerek ve muazzam renkli halkalar halinde genişledi. En küçük halka grubumuzu parıldayan bir yeşille kapladı ve bir sonraki halka mavi renkte çayırın kenarını çevreledi, sonra karanlığa giderek daha fazla renk uzandı.

Caleb gözlerinde bir parıltıyla, "Önümüzdeki saatte hayatta kalacaksan, dokuzuncu daireyi geçmen gerekiyor," dedi. “Hepiniz sırılsıklamsınız ama batırdığınız havuzlar su değildi. Faesine'ydi.

Etrafımızda toplu bir korku iniltisi duyuldu ve Tory ile ben kafa karışıklığı içinde birbirimize baktık.

Seth, telefonu Caleb'tan alırken, ikimize bakarken karanlık bir şekilde gülümsedi. “Bilmeyenler için söylüyorum, Faesine oldukça yanıcı bir maddedir. Kokusunu bir mil öteden alabilen bir yaratık dışında tamamen kokusuz.”

Üç Mirasçı ayrıldı ve ağaçlardan, sanki lanet olası bir dinozora aitmiş gibi derin bir hırıltı geldi. Dalların arasında iki sürüngen gözü belirdi, sonra Darius'un muazzam altın formu karanlıktan çıktı ve Mirasçıların üzerinde yükseldi. Gökyüzüne doğru kükreyen parlak pullardan oluşan kocaman kafasını kaldırdı ve korku kalbime bir bıçak sapladı.

"Bu bir şaka değil mi?" Diego aradı, ses tonu panik içindeydi.

"Buradaki tek şaka zavallı Orderless*un*Senin gibi fae Sen okulumuza hakaret ediyorsun.” Max yere tükürdü ama sanki bu sözler Diego için değilmiş gibi gözleri bizim üzerimizdeydi.

Tereddüt etmeden Tory'nin eline uzandım ve sihrimiz hızla birbirimizinkilerle buluştu. Gücümüzün akışı aramızda genişlerken biraz rahatladım.*Bu sadece bir Cehennem Haftası gösterisi. Sadece bir oyun.*

"Faesine konusunda bize inanmıyorsanız..." Seth gömleğini çıkarıp yere fırlattı ve geri çekildi. Darius ona bir ateş püskürttü ve madde reaksiyona girerken yerde büyük bir delik patlayarak daha önce olduğu yerde yeşil bir alevin yanmasına neden oldu.

Seth pantolonunun düğmelerini çözdü. "Sen*irade*koşmak. Bunu yapmanızı sağlayacağız.” Soyunmayı bitirdiği anda ileri atıldı, devasa kurt biçimine girdi ve bize dişlerini gösterdi. Güçlü çenesini şaklattığında kalabalık geri çekildi ve Darius ağaçların arasından çıktı.

Seth, Max'e doğru ilerledi, sırtına tırmanmasına izin vermek için aşağı indi ve Su Varisi bir eliyle tutarken diğerini kaldırdı. Hava etrafında dans etti ve girdap büyüdükçe yapraklar esintide dönerek bu oyunun başlamak üzere olduğu konusunda bizi uyardı.

Caleb bize doğru koşmaya hazırlanıyormuş gibi ayaklarını uzattı, dişleri dışarı fırladı ve alçak sesle hırladı.

"Kahretsin," Tory nefes aldı ve elini daha sıkı tuttum.

"Karşılık vermemekle ilgili bir kural yok," diye fısıldadım ve Caleb'in gözleri, içlerinde bir uyarı ışığıyla bana çevrildi.*Kahretsin.*

"Üç!" Maks ağladı. "İki!"

Darius ileri atıldı ve birkaç güçlü kanat vuruşuyla gökyüzüne yükseldi. Keskin bir şekilde dönerek ve ağzından bir ateş patlaması çıkararak üstümüzden yükselirken devasa formu ayı gölgeliyordu.

"Bir!" Max kükredi ve deli gibi koştuk.

Çayırdaki her birinci sınıf öğrencisi birbirinden ayrıldı, renkli ışık halkalarının arasından ağaçların içine aktı, tarlanın karşı tarafına doğru yarıştı, çevrelerine hava ve su kubbeleri fırlattı.

koruma.

Tory ve ben en yakın ağaçlara doğru fırladık, Darius gücünü serbest bırakırken tepemizde bir alev parladı. Dragon Fire onu ikiye ayırdığında ve ısı sırtımı yıkarken, adrenalini uzuvlarıma yayarak arkamızdaki dünya paramparça oldu.

İlk iki halkayı çoktan geçmiştik ve ağaçların arasından bir sonraki yolu görebiliyordum, olabildiğince hızlı koşarken mor ışık bizi çağırıyordu.

Arkamızda bir uluma duyuldu ve az önce yürüdüğümüz patikayı takip eden ağır pençeler çalıların arasından geçti.

Su büyüsü önümüzde yere düştü ve anında donarak bir buz tabakasına dönüştü. Durmak için çok hızlı koşuyorduk ve ikimiz de ateş etmek için boştaki ellerimizi uzattık.

"Bekle - ateş yok!" Faesine'yi hatırlayarak son anda çığlık attım. Ayaklarım kaygan yüzeye çarptı ve Tory'ye doğru kayarak onu yere indirdim. Uzuvlarımdaki morarmayı görmezden gelmeye çalışarak kendimizi olabildiğince çabuk çözdüğümüzde inledim. Tory buzu suyla eritmek için döndü ve ben de ellerimi uzatıp topraktan bir duvar fırlatırken, Seth dişlerini göstererek ve Max sırtından bir savaş narası atarak havaya sıçradı.

Tory elimi yakalayıp beni dikleştirdiğinde gırtlağımdan bir kahkaha yükseldi. Tüm ormanlık alanda taşıyan birinci sınıf öğrencilerinin çığlıklarının sesiyle koşmaya devam ettik. Karanlık yoğundu ama gözümüzü mor halkadan ayırmazsak yolumuzu kaybetmezdik.

Sonunda içinden fırladık ve hızımızı artırırken, ağaçların arasından hızla geçip ormanın ucundaki sarı halkaya doğru koşarken nefes nefese kaldım.

Sağımıza yakın iki birinci sınıf öğrencisi, sonra solumuza yakın bir yerde çığlık attı, düşen vücutların sesi korkudan etimi kesiyordu. Tepemizde kocaman bir gölge süzülüyordu ama ben yukarı bakmayı reddettim ve bakışlarımı sıkıca o halkadan ayırmadım.

Üç kaldı, altı kaldı.

Caleb ortaya çıkıp ellerinden sarmaşıklar fırlatıp bizi onların arasına sıkıştırmadan bir saniye önce bir hava akımı bizi uyardı. Yere düştük ve o memnun bir sırıtışla bize dik dik baktı, ellerini kaldırdı ve sarmaşıkları sıkıp sıktı.

Kenarlarda dikenler büyüyüp kan çekerken acı içinde haykırdım. "Ne oluyor,

Caleb?" Tory tükürdü ve üzerine daha fazla diken saplanınca ciyakladı. "Sadece

küçük bir şaka. Sıcağı kaldıramaz mısın tatlım?

Bir Ejderhanın kükremesi uzaktan yankılandı ve panik bedenimin altında süründü. Caleb yukarı baktı, gözleri korkunç derecede karanlıktı, sanki bir şey bekliyor gibiydi. Sonra üstümüze atladı ve ağaçların arasına daldı.

Sarmaşıklara karşı savaşırken çamuru tırmalayarak Tory'nin elini aradım ve o da aynısını yaptı. Parmaklarımız buluştu ve aynı anda toprak büyüsü bedenlerimizden fırladı, sarmaşıkları kurutarak kırılgan hale getirdiler ve biz de aceleyle onlardan kurtularak ayağa kalktık.

"Neden kaçtı?" diye sordum çamurlu ellerimi kalçalarıma silerek. Soğuğa rağmen, o kadar adrenalin doluydum ki, şimdi zar zor hissedebiliyordum. Ama bunun nedeni, uyuşmuş halde donmuş olmam olabilirdi.

"Hiçbir fikrim yok," dedi ve nefesi önünde buğulandı. "Haydi gidelim. Geri dönmeye karar vermeden önce bu saçmalığı bitirin.

İleriden çığlıklar yükseldi ve biz de onlardan uzaklaşarak ormanın kenarına doğru hızla ilerledik. Sarı halkadan geçtiğimiz ve kendimizi Dünya Bölgesinde bulduğumuz anda ağaçlardan kurtulduk. Önümüzde tepeler uzanıyordu ve bir sonraki halka açıkta kalan düzlüğün yarısı kadardı.

Arkamızda bir pati sesi duyuldu ve beyaz bir kürk parıltısı nabzımı hızlandırdı. Seth bizden uzaklaştı ve gittiği yönden çığlıklar yükseldi.

"Hadi koşalım," diye soludum ve Tory başıyla onayladı, çimlerin üzerinde koşarken hiçbir şey söylemeden etrafa bir hava kalkanı fırlattı.

Diğer birinci sınıf öğrencileri, besbelli önce birinin kaçmasını bekledikleri için ağaçlardan fırladılar. Yaklaşık otuz kişi çimlerin üzerinde koştu ve Darius tepeden süzülürken dehşet kalbimi paramparça etti. Alçaldı ve birinci sınıf öğrencilerinin üzerine cehennem ateşi yağdırdı. Yanan ışığa karşı gözlerimi kırpıştırdım ve gerçekten birini ateşe vermesinden korkarak omzumun üzerinden çaresizce baktım. Beş kişilik bir grubun çevresini dolaştı ve çevrelerindeki çimleri ateşe verdi, böylece onlar içine hapsedildi. Döndü, sert bir şekilde yattı ve ateşli bir daire içindeki başka bir grubu yakaladı.

Bu sadece bir oyun. Endişelenecek birşey yok. Ve eminim ki onu kazanmak istiyorum!

O kadar hızlı koşarken Tory'nin eli benimkinden kaydı, birbirimize tutunmak imkansız hale geldi. Gözümüzü uzaktaki sondan ikinciye dikerek bir sonraki halkayı adeta atlıyoruz. Pitball Stadyumu'na doğru hızla ilerliyorduk ve önünde turuncu halka bizi cesaretlendirerek parladı. Darius'un kükremeleri arkamızda kaldı ve nefesim kesildi, böğrümdeki yakıcı dikiş yüzünden biraz yavaşladım.

Tory beni kendine çekti, koşmaya benden daha alışkındı ve bu günlük koşularda ona katılmaya başlayacağıma dair kendime zihinsel bir söz verdim..

Turuncu halkadan geçtik ve stadyumun hemen ötesinde parıldayan gümüş rengi bizi çağıran sonuncuyu gördük. Arkamızda başka hiçbir öğrenci yoktu ve biz stadyumun yanından hızla geçip arka tarafında kümelenmiş kalın bir ağaç kümesinin bulunduğu yere doğru koşarken dünya ürkütücü bir şekilde sessizliğe büründü.

Çok yakındık, sadece yüz metre. Ağaçların ortasındaki dairesel bir açıklığa koşarak ve havada sürüklenirken ellerimizi dizlerimize dayayarak içinden hücum ederken boğazımdan bir kahkaha kaçtı.

"Kutsal... kahretsin," diye soludum, ciğerlerim yanıyor ve kaslarım

ağrıyordu. "Kazandık," dedi Tory nefes nefese, gülerek ve dimdik ayakta.

Heyecanlı bir ciyaklamayla ona sarılmak için ileri atılıp, karşılaştığımız koruya bakarken mutlu bir şekilde iç çektim.

"Kazanan kazanan tavuk yemeği," Caleb'in sesi, o sağımızdaki ağaçların arasından belirdiğinde donmama neden oldu ve Tory'yi boğazımda bir yumruyla serbest bıraktım. Seth açıklığın karşı tarafında eşofmanlarıyla belirdi ve Max ağaçların arasından onun karşısına geçti. Bir dalın çıtırdaması yalpalamama neden oldu ve Darius eşofmanıyla belirdi, ifadesi şimdiye kadar gördüğümden daha koyuydu. Kaleme alındık ve bunun kasıtlı olduğu konusunda berbat bir hisse kapıldım.

Darius diğerlerine, "Son yüzüğe başka kimse çıkamadı," dedi. "Ağaçların ötesine geçen herkes ateşim tarafından kuşatıldı."

Caleb kara bir gülümsemeyle, "Ormandan çıkan pek olmadı," dedi.

"Pekala, oyununuzu kazandık," diye denedim omuz silkerek. “Sanırım gideceğiz...”

Tory daha da yakınlaştı ve ona doğru yürüyen - en güvenli bahis olan - Caleb'le yüzleşmek için

döndük. Yaklaştığımızda başını eğdi ve ellerinde ateş parladı. Dikkatli ol Vegas. Alevler içinde kalmak istemezsin.”

"Evet, eminim basın dördünüzün bizi ormanda nasıl mangalda pişirdiğinizi duymaktan hoşlanacaktır." Tori gözlerini devirdi. Eğlence bitti, Caleb. Yoruldum ve yatağa geri dönmek istiyorum.”

Caleb gülümsemedi, gözleri beni rahatsız edecek şekilde kız kardeşimin üzerinden kaydı. Avuçlarındaki ateşi söndürdü, elini salladı ve yer ayaklarımızın altında titredi. Altımızdan fırlayan toprak levhalar bizi çemberin merkezine geri götürdü. Dört mirasçı tek vücut gibi kapandı ve içime gerçek bir korku yerleşti.

Seth elini kaldırdı ve Tory ile beni ani bir havayla Darius'a çarptı.

Darius kollarını bize doladı, avuçlarında alevler tutuşturdu, bu yüzden onlardan uzak durmak için onun bedenine geri çekilmek zorunda kaldık. "Kazalar her zaman Zodiac'ta olur..."

"Hadi ama dostum, onları aslında Faesine ile kaplamadığımızı biliyorlar. Sadece onları korkutmak için gömleğimin üzerine koydum, dedi Seth, gözleri bana kilitlenmişti.

"Seth!" Max koluna bir yumruk attı ve sızlanarak uzaklaştı.

Faesine'de içim bir rahatlamayla doldu ama Darius bizi Max'e doğru ittiğinde bu kısa sürdü ve ben tükürerek Max'in koluna tutunup karşılık vermeye hazırlandım. Max bizi tüm ellerimizi kaplayan buz prangalarıyla tuzağa düşürdü. Yolumu yakmaya çalışırken panik beni yakaladı

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
ama Max'in gücü şiddetliydi, sihrimi avuçlarıma bastırdığı yerde durdurdu.

İçimde bir korku kıvranarak Siren hediyelerinin bizi de itmesini bekledim ama hiç gelmedi. Tory gözlerini ona kilitledi, bakışlarında bir tehdit vardı. Pazarlığın kendi tarafını bozar ve Siren güçlerini bize karşı kullanırsa, onun en karanlık sırrını açığa vuracaktı ve görünüşe göre bunu riske atmayacaktı.

Yatağına geri dönebilirsin, küçük Vegas. Yalvarmak zorundasın, dedi Max küçümseyerek. "Dizlerinin üstüne çöküp hepimizin senin kralın olduğumuzu ve Solaria'da yüzlerini gösterdiğin için ne kadar üzgün olduğunu anlatmanı istiyorum. Ve tatmin olduğumuzda gidebilirsiniz."

"Sana asla yalvarmayacağız," diye tükürdü Tory.

Max bizi bir hava akımıyla öne doğru itip çamurda dizlerimizin üstüne çökmeye zorladığında kalbim küt küt atmaya başladı. Darius Atlas'ını çıkardı ve gözlerinde hain bir gaddarlıkla bize doğrulttu. "Bize FaeBook için iyi bir gösteri sunun. Okula kim olduğunuzu hatırlatalım; fani dünyanın lağım çukurundan sürünerek çıkan ve mevkilerinin üzerine çıkmaya çalışan bir çift fare."

İçimi derin bir kararlılık doldurdu ve çenemi sıktım, sessizce bu sözlerin*Olumsuz* dudaklarımdan geç Tory'ye baktım, gözlerinde aynı kararlılığı gördüm ve meydan okurcasına çenesini kaldırdı.

"*Dilenmek*diye homurdandı Max, sesi zihinsel kalkanıma çarpan Zorlamayla kalınlaşmıştı. Gücünün altında irkildim, içeri girmesine izin vermeyi reddettim.

Seth çemberin eşiğinde ileri geri yürüyerek homurdandı.

Max ona tükürdü ve Seth başını salladı ama ifadesi gergin kaldı.

Caleb öne çıktı ve Tory'nin çenesini kameraya bakacak şekilde kaldırdı. "*söyle tatlım*Onu zorlamaya çalıştı ve o, gücüne karşı savaşırken dudaklarını birbirine bastırarak gözlerini kırpıştırdı.

Max saçımı kavradı, ona bakmamı sağlamak için çekiştirdi ve kafa derimde bir ağrı alevlenirken irkilmeme karşı mücadele ettim. "*yalvar bana*"

Büyüsü benim irademi zorlayarak kelimelerin dudaklarıma yükselmesine neden oldu. Zihnimde bir baskı oluştu ve kafatasıma iğneler saplandı. O bu ıstıraba son verene kadar bir yanım yalvarıp yalvarmak istedi ama katıksız irade gücümle dayanmayı başardım.

Darius yaklaşarak kamerayı bize doğrulttu ve dudaklarından öfkeli bir hırıltı çıktı. "Ne oluyor?" Caleb ve Max'e çıkıştı.

Max ofladı ve tam yüzümüze gelecek şekilde eğildi. "*BİZE YALAN!*diye emretti, tam gücü beni neredeyse daha kolay yola zorlayacaktı. diye havladı Seth, bana doğru bir adım attı ve Caleb onu geri iterek kollarını ona doladı.

Sadece kelimeleri söylemeliyim ve bu acı duracak. Ama

yaparsam kendimi asla affetmem.

Ellerimi kaplayan camsı buzdan tenim karıncalandı ve bir kez daha avuçlarıma ısı çektim.

Max'in büyüsünü tüm kalbimle yakıp yok etmesini istiyorum. Suya dönüştüğünde içim rahatladı ve o da bunu başarırken Tory'nin parmakları benimkini kavradı. Hemen onları birbirine kenetledim, tenimizin altından ateşli bir alev geçiyor gibi görünüyordu. İçimden hızla geçti, damarlarımı bir bariyer gibi kapladı ve Max'in Zorlamasının baskısı azalmaya başlayınca nefesim kesildi.

"Orada duramazsın, vuruldun." Darius, Max'e çamur attı ve o da öfkeyle geri çekildi. Tory ile benim aramdan geçen ateş duvarı daha da ısınarak iradesini bedenlerimizden tamamen uzaklaştırdı.

"Dünya," diye fısıldadı Tory ve kelimenin benim için olduğunu anlayarak ona başımı salladım. "Ne?" Darius hırladı, özgür olduğumuzu anlayınca gözleri birden ellerimize kaydı.

Tory ile aynı anda boşta olan elimi çamura vurup gücümü toprağa atıp ondan istediğim şeyi yapmasını istediğimde beklenti kalbimi sıkıştırdı.

Güçlü bir sarsıntı yeri kavradı ve Mirasçılar şaşkınlıkla geriye doğru tökezlediler. Altımızdaki dünyayı koruyan birleşik sihrimizle, her zamankinden daha kolaydı. Derimizden muazzam bir güç dalgası yayıldı ve bizden patlayan bir şok dalgası dördünü de ayaklarından yere serdi.

Bir kalp atışıyla ayağa kalktık, Max'in üzerinden atladık ve koruluktan koşarak çıktık. Adrenalin kanımda aktı ve nabzımı roket yaptı. Arkamızda saf öfke çığlıkları duyuldu ve tam yukarıdan birinin toprak büyüsüyle savrulan sarmaşıklar bize doğru sallanırken şiddetli bir hava kalkanı oluşturduk.

Kalkanımıza çarptılar ve ben içgüdüsel olarak eğildim ama başaramadılar. Avantajımızı zorlayarak Dünya Bölgesi'ni elimizden geldiğince hızlı geçtik. Birinci sınıf öğrencileri, Darius'un fırlattığı ateş halkalarından kaçmışlardı, bulundukları yerde çimenler için için yanmış ve kömürleşmişti.

Kulaklarımda zonklayan kanla Orb'a koştuk ve sonunda çamurlu ve bitkin bir halde içeri girdiğimizde başım döndü. Birinci sınıf öğrencilerinin geri kalanı ve ASS'nin çoğu orada toplandı.

"İşte buradalar!" at kuyruklu birinci sınıf öğrencisi bir kız ağladı. "Son halkayı geçtiklerini gördüm - başardılar!"

Mirasçılar öfkeli ifadelerle arkamızdaki kapılardan fırladılar, tüm ASS ayağa kalkarken durdular, alkışlamaya başlarken ellerini kaldırdılar.

"Cehennemin dokuzuncu halkasını geçen tek birinci sınıf öğrencilerine!" Geraldine ağladı ve Mirasçılara bakıp onları inkar etmeye cüret ederken yüzüme bir sırıtış yayıldı.

Arkadaşlarımıza katılmak için yürüdüğümüzde gözleri sırtımızı yaktı, giderken iltifat yağmuruna tuttuk. Darius'un öfkesi o kadar alev alev yanıyordu ki, sıcaklığını omurgamda hissettim. Ama sahip olduğumuz küçük itibarı lekeleme konusundaki üzücü planlarında başarısız oldukları için ne kadar kızgın oldukları umurumda değildi. Mirasçılarla savaştık ve kazandık. Ve bu inanılmaz hissettirdi.

* * *

Duruşmamız için İtfaiye Bölgesi'ne geldiğimde, geçirdiğimiz sabahın ardından bitkin bir halde boğazımdan bir esneme koptu. Dün gece çok çalıştım, bildiğim tüm ateş büyülerini uyguladım ve dikkatimi dağıtacak diğer şeylerin içeri girmesine izin vermedim, ama şu anda aklım katlandığımız Cehennem Haftası şakasıyla doluydu. Ama fikir buydu. Denemelerin tamamlanmasını daha da zorlaştırmak için. Önemli olan tek şey sınavı geçmekti, bu yüzden odaklanmam gerekiyordu.

Tartışmamızdan bu yana Orion'dan kaçmayı başarmıştım ve Hesaplaşma'yı geçene kadar bozmayı planlamadığım sağlam bir galibiyet serisi yakalamıştım. Sorun şu ki, Orion'dan ayrı geçirdiğim zaman beni korkutan bir şey söylüyordu; Onunla ilgilendim. Çok fazla. Ve aramızdaki şeylerin fırtınalı, köpekbalığı istilasına uğramış suda olduğunu bilmek, kalbime kör bir nesneyi yavaşça itmeye benziyordu.

Orion sorduğundan beri Diego'ya amcası hakkında konuşmayı defalarca denemiştim ama başaramamıştım ama bir planım vardı. Pazar günü herkes Tucana'daki Peri Panayırı'na gidecekti ve ben de Diego'dan benimle gelmesini isteyecektim. Bütün akşamı baş başa geçirsek benden kaçamazdı.

"Hey," dedim, Tory ve Sofia ile Evlerinin dışında karşılaştığımda gülümseyerek, bu sabah bize bırakılan çamurlu, ıslak kıyafetlerin kıyafetleri değişmişti. Diğer birinci sınıf öğrencileri kapıdan ayrılarak Ateş Arenasına doğru ilerliyorlardı. "Hazır mısınız?"

Sofia biraz gergince başını salladı ama Tory gülümsedi.

"Evet. Bunu yapalım." Kız kardeşimin gözlerinde göğsümdeki ateşi tutuşturan bir kıvılcım vardı. Mirasçılarla savaştıktan sonra, beni gün boyunca taşıyacağını umduğum bir zirvedeydim ve Tory de hala sürüyor gibi görünüyordu. Denemelerin yarısına gelmiştik ve ben listeden bir tanesini daha silmeye hazırdım.

Kısa süre sonra yükselen Arena'ya vardık ve içeri girmekte olan birinci sınıf öğrencilerinin ateş hattına katıldık. İleride tekrar çalan garip bir ses kulaklarıma ulaştı. Kız gibi bir kıkırdama, ardından bir su sıçraması. Kıkırdama, sıçrama, kıkırdama, sıçrama. Ne oluyor be?

Birinci sınıf öğrencilerinden bazıları Arena ve Tory'de ortaya çıkarken gülmeye başladı ve ben gürültünün kaynağının ne olduğunu görmek için ilerledim.

Arenanın uzak tarafında, çatıya kadar yükselen hilal şeklindeki taş koltukları dolduran, Heirs ve onların hayran kulübüydü. Geri kalan koltuklar Geraldine ve ASS'ye aitti ve biz vardığımızda garip bir şekilde sessiz görünüyorlardı. Hepsinin gözleri başımızın üstündeki bir şeye dikilmişti ve dönüp geldiğimiz kemerli geçidin üzerinde yükselen duvara bakmak için döndüm.

Tory'nin o yüzme havuzuna daldığı an ile Seth'in saçımı kestiği an arasında gidip gelen iki saniyelik bir klip olduğu tahmin ediliyordu. Kıkırdama belli ki beni çalıların arasından filme alan Kylie'ye aitti. Şok, yaşadığımız en acı verici iki an olarak kalbimi kavradı.

burası hasta bir aksiyon tekrarı gibi ileri geri sekti.

Ondan uzaklaşıp kumların arasından ilerlerken Tory'ye yaklaşırken her yanım sıcaktı.

Tory alçak sesle, "Onları yok etmek istiyorum," dedi ve ben de başımı salladım.

"Bunun nedeni, onları bu sabah yenmiş olmamızdır," diye nefes verdim, Mirasçıların akılsız koyunlardan oluşan iğrenç dostluk grubundan alaylar yükselirken, beni sarsılmış görmelerine izin vermemeye çalışarak.

Profesör Pyro, diğer birinci sınıf öğrencilerini takip etmemiz için bizi soyunma odalarına götürdü, ama biz kararlıydık. Dün gece bir karar vermiştik ve bu karardan geri adım atmayacaktık. Sofia bize endişeli bir bakış attı ama ona rahatlatıcı bir gülümseme gönderdim ve uzaklaştı.

"Koruyucu kıyafetleri giymeyeceğiz, Profesör," dedi Tory, ona bizi zorlamaya cesaret eden bir bakış atarak.

Aramıza şaşkınlıkla baktı. "Sanırım bu size kalmış, ama kendinizi yakarsanız okul bundan sorumlu olmayacak."

Hep bir ağızdan, "Yapmayacağız," dedik ve ikiz anımız üzerine sırıttık.

"O zaman git, orada sıraya gir." Arena'nın tam ortasından uzanan parıldayan altın bir büyü çizgisini işaret etti.

O tarafa yöneldik, yan yana durup karşı duvara döndük. Nova gümüş saçlı bir kadın profesörle bir masada oturuyordu, yanındaki sandalye boştu ve Pyro'yu bekliyordu.

Tribünlerin gürültüyle vızıldaması dikkatimi bir kez daha Mirasçılara çekti. Seth bana mutlak bir öfkeden bahseden bir bakış atıyordu ve bakışlarında gördüğüm katıksız nefretle kafam karışarak ona kaşlarımı çattım. Yani benden hoşlanmadığı kesin. Ama son zamanlarda her zamanki gibi duygusuz davranmıyordu. Beni Omega'sı yaptığından beri değil.

Daha fazla birinci sınıf öğrencisi derileri sıkı gümüş takım elbiseleriyle yanımızda sıraya girince Tory'ye döndüm. "Seth'in bugün fazla sinirli olduğunu hissediyor musun?"

Omzunun üzerinden ona baktı, ona kapsamlı bir bakış attı ve sonra bana döndü. "Birisi büyükannesine sıçmış gibi görünüyor."

"Beğenmek*Biz*Bunu mu demek istedin," diye mırıldandım ve o

omuz silkti. "Belki de zavallı arkadaşlarına yakışıyordur."

"Doğru," dedim, ama yine de tam olarak bu olmadığına dair içimde kıkırdayan bir his vardı.

Pyro önümüzde durmak için hareket etti ve kalabalığı susturmak için elini sallarken bize gergin bir bakış attı. Sessizlikte geriye kalan tek şey o kahrolası videonun kıkırdamaları, kıkırdamaları, kıkırdamalarıydı.*FML. Öğretmenler gerçekten oyunu bırakacak mı?*

Pyro bunu fark etmemiş gibiydi, hepimize gülümsedi. "Ateş Denemeniz birazdan başlayacak. Bir şekil oluştururken dar bir köprüden arenanın bir tarafından diğer tarafına geçmeniz istenecek.

yaklaşık on inç çapında ateşten.

"O zaman sikimi yapabilirsin, Tory!" Caleb haykırdı ve ona kaşlarını çattı.

Darius ona küçük bir köyü ve çiftlik hayvanlarının hepsini öldürebilecek bir bakış attı. "Evet pekala,

nesnenin daha sıhhi olmasını tercih ederdim ama ne istersen yapabilirsin," dedi Pyro biraz telaşlanmış görünerek. Elini saçlarından geçirdi ve tekrar gülümsedi. “Karmaşıklık, netlik ve sihri formda tutma sürenizin uzunluğuna göre derecelendirileceksiniz. Odağı kaybederseniz, nesneyi yeniden şekillendirin ve devam edin. Bu deneme için sadece yirmi dakikanız olacak. İyi şanlar." Elini kaldırdı ve tepemizde ateşten yapılmış bir zamanlayıcı belirdi, sonra döndü ve masadaki yerini almak için yola koyuldu.

"Köprü nerede?" Tory mırıldandı ve bunu söylediği an, yer altın çizgiden ayrılarak iki hilale ayrıldı ve bizi geriye doğru çekti. Aşağıda, beni fırlatmak istememe neden olan ateşli bir cehennem çukuru vardı. Üç metre altımızda lav fışkırdı ve sürekli genişleyen boşluk arasında yirmi dar metal köprü uzanıyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes verdim, yer kayarak durdu ve alev alev yanan cehennemin bir tarafında kaldık. Elli fit çapındaydı, lavın ısısı şimdiden kanımdaki sıcaklığı yükseltiyor ve tenimin altında bir güç parlamasını ateşliyordu.

"Başlamak!" Pyro ağladı ve saat geri saymaya başladı.

Tory ve ben en yakın köprüye gittik ve ne yapacağıma karar verirken aşağıdaki korkunç manzaraya bakmamaya çalıştım. Sofia'nın bizimkinden birkaç köprü kurmak için hareket ettiğini gördüm, elinin üzerine bir elmas fırlatırken yüzü konsantrasyonla sabitlenmişti. Tory parmaklarını esnetti ve avucunda bir ateş topu canlandı, üzerinde küçük bir motosiklet gezinene kadar hareket etti ve şekillendi. Kaşlarını çatarak onu gereken boyuta getirdi.

"Dikkatli ol," dedim, o köprüye adımını attığında kalbim güm güm atıyordu. Ayakkabısından biraz daha genişti.

Güçlükle yutkundum, ilerledim ve elimi kaldırdım. Odaklanabildiğim kadar çok ayrıntıyı boyayarak avucumun üzerine karmaşık bir çiçek koydum. Koruyucu giysi olmadan, ateş benim isteğimle çok daha kolay hareket ediyor gibiydi, sanki etimin bir uzantısı gibiydi.

Köprüye adımımı atarken kendimi hazırladım ve bir ayağımı dikkatlice diğerinin önüne koydum. Etrafımı saran alev alev sıcaklık beni enerjiyle doldurmaktan başka bir işe yaramadı ve kürek kemiklerimde bir karıncalanma hissi, Emir formumun tenimin altında kaynayıp cehenneme çekilip çekilmediğini merak etmeme neden oldu.*. Belki de ben gerçekten bir Ejderhayım.*

Tory sadece bir adım önümdeydi ve öğrenciler çevremde hareket ediyordu. Sofia'nın sihrinin elinde uçup gittiğini ve hemen yeniden kullandığını gördüm ve kalbim onun için sızladı. Avucumun üzerinde asılı duran çiçeğe daha fazla enerji çektim, yaprakları köz gibi döküldü ve

Geraldine alkışladı.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi ama sağımdaki lavdan devasa bir ateş püskürmesi patladığından bu gülümseme kısa sürdü. Sonra solumda da. Saf magma cepleri havaya fırladı ve alevler o kadar şiddetli kükredi ki neredeyse tenimi yalayacaktı.

Kulağıma bir çığlık takıldı, ama seyircilerden toplu bir nefes sesi gelince ne olduğunu görmek için bakamadım.

Gözümü Tory'nin sırtına diktim ve hareket etmeyi bırakmadım.

Mirasçılar şüpheli bir şekilde sessizdi ama Marguerite bir tezahürat yaptı, sanki o anda diri diri yakılmamamız onu sinirlendiriyormuş gibi, bunu her ağzından çıkardığında daha da heyecanlanıyor gibiydi. “Vegas yansın! Vegas yansın! Vegas yansın!”

Altımdaki köprü şiddetle sarsıldı ve ben de Tory'nin yaptığı gibi nefesimi tuttum. Her iki yanımda, diğer platformlar da sallanmaya başlamıştı. Her geçen saniye titremeler güçleniyor ve korku göğsümde kök salıyordu.

"Geleceğe bak!" Tory endişeyle bana seslendi. Lanet olası bir lav çukurunun üzerindeki küçük bir köprü bir yana, en iyi zamanlarda ayaklarımdan emin değildim.

Dişlerimi sıkarken, dengemi korumaya çalışırken ısı gözlerimi kavurdu ama bir adım daha atarken kendimi kaybettim. Çığlığıma bir baskın hissi eşlik etti. Düştüğümde çiçeğim yok oldu, çaresizce kendimi yakalamak için uzandım.

Köprüyü son anda yakaladım, üzerinde sallanıyordum, altımda alevler fışkırıyor ve ayakkabılarımın tabanlarına çarpıyordu.

Panik içime işledi. Ayağa kalkmak için ateşten başka bir büyü kullanırsam, bu sınavda başarısız olurum. Ama yapmazsam düşebilirdim. Şiddetli titreme sonunda durdu ve kendimi yukarı çekmeye çalışırken yavaş bir nefes verdim.

Tory motosikleti buharlaşırken bana yardım etmek için yere düştü. Elimi tutup beni ayağa kaldırdığında kalbim yerinden çıkacak gibi atıyordu. Ellerimizi birbirimizin omuzlarına koyarak dengemizi sağladık ve iyi olup olmadığımı kontrol ederken bakışları benimkilere saplandı. Marguerite'in ilahisi susmuştu ve bu şekilde bir bakış bana Mirasçıların ayağa kalktığını gösterdi. Darius'un elleri havaya kalktı ama onunla göz göze geldiğim anda onları indirdi.

"Üzgünüm," dedim kız kardeşime kendime kızarak.

“Olma. Seni asla bırakmazdım.

"Ben de seni bırakmazdım." Kolunu sıktım ve arkasını döndüğünde onu destekledim. Ateş şekillerimizi yeniden şekillendirdik ve yolumuza devam ettik. Pek çok öğrencinin gerisinde kalmıştık, ama hızlı bir bakış bana birçoğunun bizden daha yavaş gittiğini, sihirlerinin tekrar tekrar kekelendiğini gösterdi. Bir kız, sadece cehennemi geçmeye odaklanırken sihir bile yapmadan, poposu üzerinde sallanmaya başvurmuştu.

Tiz çığlıklar kalbimi küt küt attırdı ve çevremde şiddetli mavi bir ışık açarken sağıma baktım. Şiddetli sıcak bir ateş topu, Arena'nın ortasında sallanan bir yıkım güllesi gibi büyülü bir ip üzerinde havada fırladı. Bir anlık panikle Tory'nin gömleğini tuttum ve yanan top yanımızdan geçerken onu bir adım geri çektim. En yüksek noktasına ulaştığı anda tekrar geri koşmaya başladı.

"Git, git," diye ısrar ettim ve elimizden geldiğince hızlı koştuk.

Isı bir kez daha sallanırken ensemin arkasını kavurdu ve kalbimi sakinleştirmeye çalışmak için bir nefes aldım. Mucizevi bir şekilde, ikimiz de ateş kalıplarımızı yerinde tutmayı başardık ama diğer öğrencilerin neredeyse yarısı odaklarını kaybetmiş ve odaklarını düşürmüşlerdi. Sofia'nın kendisininkini yeniden biçimlendirdiğini gördüm ve seyirciler arasında ebeveynleri olması gereken bir çift cesaretle haykırdı.

Yolun yarısındaydık ve zamanlayıcıya bir bakış bana hala iyi vakit geçirdiğimizi söyledi. Köprünün ilerisinde ateş cepleri parladı ve insanlar ani alevlerle yanarken etrafımızda havlamalar duyuldu. Geldikleri anda cızırdadılar, tamamen rastgele noktalarda yeniden alevlendiler, bu yüzden onları tahmin etme şansımız yoktu.

Öğrenciler bir sonraki engeli nasıl aşacaklarını bulmaya çalışırken yavaşlayarak duruyorlardı. Yolu yarılayanlar, yandıkları için geri çekilmek zorunda bile kaldılar.

"Kahretsin," diye küfretti Tory. "Hadi gidelim."

"Yap," diye kabul ettim, kalbim gümbür gümbür atıyordu.

Mantıklı olduğu kadar hızlı ilerlemeye başladı ve ben de onu takip etmek için acele ettim.

Aramızda bir ateş parladı ve kararmış noktanın yanından hızla geçmeden önce sönmesini bekledim. Birkaç saniye şans eseri yangınlardan kaçmayı başardık ama şansımız tükendi.

Aynı anda ayaklarımızın altında ateş parladı. İrkildim ama acı gelmedi; alevler taytımın altını yaktı ama bir şekilde tamamen iyiydim. Şaşkınlıkla yukarı baktım ve Tory'nin yüzünde tamamen aynı ifadeyle bana baktığını gördüm.

Kalabalığın arasında mırıldanmalar başladı ve yargıçların şahinler gibi gözlerini üzerimizde hissettim. "Devam et," dedim, yolumuza devam ederken telaşlanmış ve kafam karışmıştı.

Ayağımın dibinde tekrar alevler parladığında ve aynı şey olduğunda, ikimiz de tedbiri elden bırakmayarak adımlarımızı hızlandırdık. Ne anlama geldiğini bilmiyordum ama bundan kesinlikle faydalanacaktım.

Kısa süre sonra liderliği ele geçirdik, köprünün sonuna doğru koştuk ve neredeyse duruşmayı bitirdiğimize inanamadım.

Köprünün en ucunda tamamen ateşten yapılmış devasa bir kapı çiçek açmıştı. Son meydan okumamız. Diğer bir öğrenci, birkaç platform ötede sona ulaştı. Kapıya dokunmak için uzandı, sonra canını yakarken elini geri çekti.

"Ondan kurtulabilir miyiz?" Tory'ye önerdim.

"Belki ama..." Uzandı ve o parmaklarını ateşe sokarken Arena'daki herkesin ona baktığını hissettim. Elini iki yana salladı ve dudaklarım ayrıldı.

"İnanç sıçraması mı?" diye sordu.

"Tamam ama güvende ol." Alt dudağımı ısırdım.

Tory elini kaldırdı, motorsiklet sıkıca üstünde kaldı, sonra ileri sıçradı ve kapının diğer tarafına indi. Mantıklı tarafımın devreye girmesini beklemeden ileri atıldım ve peşinden atladım.

Isı üzerime yıkıldı. Kıyafetlerim yandı, ama başka bir şey yok. Tory'nin yanına indim ve ateş kalıplarını elimize bıraktık, tezahürat yaparken birbirimizin kollarına düştük.

Kalabalığın Geraldine tarafı çılgına döndü ama Heirs'e baktığımda gözlerinde daha önce onlarda gördüğümü hiç düşünmediğim bir şey gördüm. Korku. Darius'un bakışları aramızda gidip geldi ve kahkaha boğazımda düğümlendi. Eğer gerçekten ateşe dayanıklı olsaydık, bize karşı kullanamazdı. Ve bir Dragon Shifter olarak, bu berbattı.

Gülmeye başladım ve Tory onlara parmağını çevirirken bana katıldı.

Dördü ayağa kalktı, kalabalığın arasından yürüdü ve Arena'yı o kadar hızlı terk etti ki, olayların bu gidişatını tartışacaklarından emindim. Ama umursamadım. Üçüncü denememizi tamamladık ve bu süreçte gerçekten ne kadar güçlü olduğumuzu keşfettik.

* * *

ASS ile bir kutlama akşamı için Orb'a gittik ve şimdiye kadarki en iyi günlerden birini tamamlamak için Geraldine bize masamıza devasa bir kek kulesini bubi tuzağına düşürmek için bir büyü öğretti. Max tahmin edilebileceği gibi bir tanesini çalmak için geldiğinde, yığının tamamı yüzünde patladı ve tepeden tırnağa buzlanmayla kaplandı. Yanımda Diego ile Aer Tower'a döndüğümde yüzüme kalıcı bir gülümseme kazınmıştı.

Müdür Nova, Tory ve bana, her an nadir bulunan bir Ejderha türü olarak ortaya çıkmamızı beklediğini belirten bir e-posta göndermişti. Ateşe dayanıklı herhangi bir tür duymamış olmasına rağmen, bizim çok nadir bir tür olacağımızdan umutluydu.

O büyüklükte bir yaratığa dönüşmeye hazır olduğumdan emin değildim ama bunun zamanla alışacağım bir şey olduğunu hayal etmiştim. Özellikle de Mirasçıların artık bizimle uğraşmadığı anlamına geliyorsa.

Diego ile birlikte on birinci kata çıktığımızda, odasına gitmeden önce kolundan yakaladım. "Diego, Peri Panayırı pazar günü."

"Biliyorum," dedi somurtarak. “Sofya gidiyor...”

"Evet." kaşlarımı çattım. "Belki benimle gelmek istersin diye düşündüm. Eğlenceli olabilirdi?" Gözleri parladı. "Ah evet. Kulağa harika geliyor, chica."

"İyi." Sırıttım ve kafa kafaya geldiğimiz yerde beni kucakladı ve beceriksizce sırtını okşadım ve sonra geri çekildim. "Gece o zaman." Odama çıkıp anahtarı kilide soktum. Bunun dışında zaten kilidi açılmıştı.

Kapıyı iterek açtığımda ve Seth Capella'yı yatağımda yatarken bulduğumda kalbim tekledi. "Ne oluyor be?" diye sordum odaya girerek. "Çıkmak."

Doğruldu, ayağa kalkarken gözleri ürkütücü derecede kararmıştı. Bugün onunla ne vardı?

Bana doğru yürürken kanım dondu ve ben de kaçmak için neredeyse koridora geri gidiyordum. Ama bu *Benim* oda ve izinsiz giren oydu.

"Ateş seni yakmaz," dedi, başını bir sonraki cinayetinin peşinde olduğunu belirten kurtsu bir bakışla kaldırarak. "Ama sarmaşıkların seni boğabileceğine bahse girerim. Ve hava sizi boğabilir." Her iki Elementle de oynadı, her bir elinde birer tane.

"Senden ne haber?" Kendimi korumak için bir hava kalkanı yaratarak nefes aldım.

Dudaklarını yaladı, yaklaştı, sonra aniden bir şekilde daha korkunç olan bir gülümsemeyle tokatladı. "Hiçbir şey küçük Omega. Yakında bana meydan okuyacak mısın?

"Sana meydan okuyorum?"

"Evet, paketimden çıkmanın tek yolu bu. Bana meydan oku bebeğim. Kavgaya açım. Beni fazla bekletme." Kapıdan çıktı ve ben de hızla kapatıp kilitlemeden önce kalbimin sakinleşmesini bekleyerek sırtımı duvara yasladım.

Neden bu kadar kızgın?

Aklıma, beni bir an için dehşet içinde tutsak eden bir düşünce geldi.

Gözlerim masaya kaydı ve ileri atıldım, mutlak bir korkuyla en üst çekmeceyi çekerek açtım. *Bulamadı, lütfen bana bulmadığını söyleyin.*

İçimi korku doldurdu. Gitmişti.

Onu masa lambamın arkasından dikizlerken gördüğümde neredeyse tam bir panik moduna giriyordum. Elime alıp yumruğumu sıkarken kalbim küt küt atıyordu.

Orada bırakmadım. Ben mi?

Onu en son ne zaman hareket ettirdiğimi hatırlamaya çalıştım ama Element Denemelerim ve günlük Cehennem Haftası şakalarım arasında zihnim bir boşluk hissetti. Onu hareket ettirmiş olmalıyım. Seth onu bulsaydı beni öldürürdü.

Derin bir nefes alıp onu en üst çekmeceme tıkıştırdım ve endişelerimin hafiflemesine izin verdim. Seth, her zamanki öngörülemeyen benliğiydi. Bir dakika üzerimdeydi ve sonra hayatımı mahvetmeye ve beni bir aptal gibi iddiamdan vazgeçirmeye çalışıyordu. Beni sallamasına izin verirsem, ruh hali rüzgar ve cehennem gibi değişti.

BENAqua House'da koridoru oluşturan cam tüp boyunca uzun adımlarla ilerledim, üzerimde parıldayan gümüş renkli bir balık sürüsü yüzerken başımın üstüne baktı. Güneş batıyordu ve onu gölün bu kadar derinine çeken ışık hızla azalıyordu. Çok geçmeden cam yapıdan manzarayı göremeyecek kadar karanlık olacak ve gölün altındaki yaratıkların sakinleştirici görüntüsü benim için kaybolacaktı.

Bir an için Sipariş formuma geçmeyi ve bunun beni rahatlatıp rahatlatmayacağını görmek için yüzmeye gitmeyi düşündüm. Ama bu fikre omuz silktim. Gerçekten ihtiyacım olan şey, bu öfke için bir çıkış yoluydu, onu sakinleştirmenin bir yolu değil.

Lanet olası Vegas'ın Ateş Denemesi'nde başarılı olmasını izledikten sonra, yüzüm Geraldine'in lanet olası Grus'unun nezaketiyle buzlanma ile dolmuştu. Ama benim için o tuzağı kurarken izlediği sinsi yol yüzünden ona bu konuda meydan okuyamamıştım bile. Özellikle üzerim pastaya bulanmışken suçlamalar yapmaya başlamak zayıf görünebilirdi.

Atlas'ım cebimde çalmaya başladı ve arayanın kimliğinde babamın adı göründüğünde kaşımı kaldırarak açtım.

"Selam baba. Ne oluyor-"

"Şakalara ayıracak vaktim yok, Max," dedi babam çabucak ve sesindeki heyecanlı tonu kaçırmadım. "FIB az önce bir Su Perisi yakaladı - bir*canlı*Su perisi!”

"Kahretsin," diye nefes verdim, tüm dikkatimi ona verirken koridorun ortasında kalakaldım. Elimi hızlıca salladım ve devam etmeden önce yakınlarda pusuya yatmış olabilecek meraklı heriflere karşı bir susturucu balonu oluşturdum. "Sorguluyorlar mı?"

"Seni bu yüzden arıyorum," dedi sertçe. "Şu anda sorgulamayı kendimiz yapalım diye onu Solaria Mahkemesi'ne getiriyorlar. Daha önce hiç böyle bir fırsatımız olmadı ve

diğer Konsey Üyeleri, durumu kişisel olarak ele almamız gerektiğine karar verdiler."

"Güvenli mi?" diye sordum, babamın o şeylerden birine yaklaşması fikriyle içimi kaplayan korkuya engel olamayarak. Asla tutuklanmamalarının iyi bir nedeni vardı. Bir Nymph'in çıngırakları, yeterince yakındalarsa en güçlü Fae'leri bile etkisiz hale getirebilir ve tek bir yanlış hareket, sondalarını doğrudan kalbinize saplamalarına yol açabilir. Riske değmezdi.

"İşin dahiyane yanı da bu," dedi babam, heyecanı telefona yayılırken havlayarak güldü. O da benim kadar güçlüydü ve heyecanlandığında sesinin tonu bile duyguları aktarabiliyordu. "Ajan Sky, kütükleri iyileştirmeden önce parmaklarını kesme fikrini buldu. Sonda yok! Tamamen silahsız ve güvenli bir sorgulama için hazırlandı."

"Bu...vay canına. O zaman ondan bazı cevaplar alabileceğini mi düşünüyorsun? Yerler, sayılar, araziler?"

"Ah, bundan eminim. Bir saat içinde tutsağı buraya nakledecekler. Ve diğer Konsey Üyelerini, sorgulamayı gözlemlemenin sizin ve diğer Mirasçılar için öğretici olacağına ikna ettim."

"Bok yok!" Ağladım, yanaklarıma bir sırıtış yerleşti.

"Evet kahretsin," babam güldü. "Öyleyse diğer çocukları topla ve olabildiğince çabuk buraya gel. Sanırım Darius'un elinde yıldız tozu var?"

"Elbette öyle," diye şaka yaptım. "Cebiyle dolu olmayan bir Ejderhayı ne zaman gördün?" Babam tekrar kıkırdadı. "Sırf yapabildiği için kıç çatlağına takılmasaydı, Lionel'in o şeyle yıkanacağını hayal ediyorum."

Ben de bir kahkaha attım. Babam diğer Tarikatlar hakkında alay etmeyi, güç gösterilerine gülmeyi her zaman sevmişti. İkimiz de önemli olan tek gerçek gücün bizimki olduğunu biliyorduk - eğer insanlara sizinle aynı şekilde hissettirebilirseniz, o zaman hiçbir tartışmayı kaybetmezsiniz. Tabii ki, Konsey Üyeleri ve diğer Mirasçılar gücümüzle savaşacak kadar güçlüydüler, bu yüzden onlarla olan ilişkilerimizde bir fark yaratmadı, ancak tanıştığımız hemen hemen herkes yeterince kolayca kontrolümüz altına girdi.

"Şimdi adamları arayacağım," dedim. "Bir saat içinde orada olacağız."

"İyi." Babam telefonu kapattı ve diğer Mirasçılara kısa bir mesaj göndererek bir an önce buraya gelmelerini söyledim.

Susturma balonunu bıraktım ve odama doğru ilerlerken koşmaya başladım.

Metal kapıyı açtım ve burada, Zodiac'taki evim olan devasa cam kubbeye adım attım. Göl, cam baloncuğun ortasına yükseldi ve odamın yarısı sular altında kalsın diye ortanın etrafından dolandı. Güneşin son ışınları onu kızıl çizgilerle boyarken kararan gökyüzüne baktım. Ay şimdiden gökyüzünde alçalmıştı, neredeyse dolmuştu ve bedenimde bir açlığı alevlendiriyordu. Ay tutulmasına yaklaştıkça ay beni daha çok çağırdı. Partiyi gerçekten dört gözle bekliyordum

bu o gece gerçekleşecekti. Bir Tutulma sırasında engellemeler cehenneme gitti ve Fae en ilkel duygularını takip etti. İnsanların sürekli bastırmaya çalışmak yerine, onlardan döküldüğünü hissedebildiğim duygularla hareket ettiğini görmek benim için canlandırıcıydı.

Parmaklarımı odamın cam duvarına dokundurdum ve kürenin üzerinde büyümek için bir buz tabakası oluşturarak mahremiyetimiz olduğundan emin olmak için gölün ve gökyüzünün manzarasını kapattım.

Giysilerimi çıkardım ve dolabımın arkasında hızla üzerimi değiştirdiğim gri bir takım elbise buldum. Solaria Mahkemesi'nde görülmüş olsaydık, şüphesiz fotoğraflarımız yarının gazetelerinde savaşa yardım ettiğimizle ilgili tüyler ürpertici bir yazıyla birlikte çekilirdi. Tespit edildiysek parçaya bakmamız önemliydi.

Aynaya geçtim, biraz düzleştirmek için mohawk'ıma bir miktar ürün ittim, sonra en üst çekmecemdeki saatlerden birine bağladım ve takımı tamamlamak için platin bir parça seçtim.

Kapı çalındı ve Darius altında gri bir gömlek olan siyah bir takım elbiseyle içeri girerken kapıyı açtım. Bana başını salladı ama diğer ucundaki birini dinlerken dikkati Atlas'ındaydı.

Caleb'in dışarıdaki koridorda uzun adımlarla ilerlediğini gördüm ve kapıyı onun için açık bıraktım.

"Bana güven anne," dedi Darius kararlı bir şekilde. "Kabul ettiğim bir kaynak var. Ve eğer yanılıyorsam ve sebepsiz yere ölümlü dünyada bir gece geçirirsen, o zaman ne fark eder? Xavier'in risk altında olmadığından emin olmak için buna değer."

Neden kardeşinin tehlikede olduğunu düşündüğünü merak ederek ona baktım ama sırtı bana dönük olarak kanepeye oturmuştu.

Ona yaklaştım ve üzerimi bir endişe dalgası kapladı, ardından annesinin yanıt olarak söylediği her neyse onu rahatlattım.

"Teşekkür ederim," dedi Darius, omuzları çökmüştü. "Gelecek hafta her şey bittiğinde görüşürüz."

Aramayı kesti ve Caleb içeri girerken ben de kanepenin koluna tünemek için hareket ettim. O da siyah bir takım elbise seçmişti ama üzerine giydiği beyaz gömlek kırışıklarla doluydu. Dikkati dağılmış görünüyordu ve içini çekerek yatağıma düştü; ondan hayal kırıklığı, hüsran, biraz da öfkeyle karışık bir kızgınlık akıyordu... Sonuç olarak, Tory Vega'nın ona bir numara yaptığını söyleyebilirim.

"Xavier ile her şey yolunda mı?" diye sordum Darius'a, ikisi buradayken Tory konusundan uzak durmayı tercih ederek. O kız grubumuzda çatlaklara neden oluyordu ve biz ondan ve kız kardeşinden sonsuza dek kurtulana kadar bunların iyileşeceğinden emin değildim.

Darius uzun bir nefes verdi ve bir an için içinden bir korku titreşti ama bunu kontrol altında tuttu, açıkça okumamı istemiyordu.

“Şu anda sadece birkaç şeyden geçiyor. Her şey zamanla kendi kendine çözülecek," dedi Darius, her ne ise ona girmek istemediği belliydi.

Onu rahatsız eden her şeyi kendine saklama kararını kabul ederek başımı salladım. Bazen sırlarının bir gün onu yakalayacağından endişeleniyordum. Babası ona bir şeyleri saklamayı öğretmekle çok iyi iş çıkarmıştı ama bazen duyguların öfkenin ötesinde bir çıkış yolu olması gerekiyordu.

Bakışlarımı Caleb'e çevirdim ve fark etti, dudaklarını büzerek yastıklarıma yaslandı. "Tory'yi görmeye devam edebileceğimi sanmıyorum," dedi karanlık bir sesle, içinden birazdan çok öfke fışkırıyordu. Darius sandalyesinde daha dik oturdu, içindeki rahatlama ve heyecan uçup gitti. Gözünü yakaladım ve masum bir şekilde omuz silkti, ama daha önce onun şehvetinin bir dokunuşunu da hissetmedim.

Evet, ikisi onun için kavga etmeden önce bu kızın gitmesine ihtiyacımız var.

"Onun için geldiğimizi anlamaması için onunla aranı aynı tutacağını sanıyordum?" diye sordum, ama Cal bunu yapmakta zorlanacağını söylediğinde biliyordum. Onu alay konusu yapan kızla yattığını anladığı anda, öfkesi etrafındaki havayı o kadar güçlü bir şekilde kirletmişti ki, odadan çıkarken bile bunun tadını alabiliyordum. Bundan daha fazlasıydı, onun kendisine güldüğünü ve onu yönlendirdiğini bildiği için o da utanmıştı. Kahretsin, beni yeterince sinirlendirdi ve bunu bana yapmamıştı bile.

"Biliyorum," diye mırıldandı. “Ben sadece... Onun peşindeysem öfkemi kontrol altında tutamayacağım. Ben ona kızgın değilken ona fazla sert davranmamak yeterince zor. Bu kadar kızgınken kendimi kontrol edebileceğimi sanmıyorum ve çok ileri gidebilirim.”

"O yüzden biraz sertleştir," dedim omuz silkerek. "Belki hoşuna gider."

Darius bana homurdandı ve içime bir öfke dalgası çöktüğünde şaşkınlıkla ona baktım. Duygular bana bu şekilde yöneltildiğinde her zaman daha güçlüydü ve bir an için bir Ejderhanın öfkesini bana doğrultmasının nasıl bir şey olduğunu hissettim.

"Ya sonunda onu öldürürse?" aptalmışım gibi tersledi. "Kanun onu bir asilzadeyi öldürmekten koruyamaz."

Alay ettim ve tekrar Caleb'a baktım ama başını salladığını görünce şaşırdım.

"Yapabilirim," dedi karanlık bir sesle. "Vampir Yasası'nın bizi avlanmaktan vazgeçirmesinin bir nedeni var. Avlanırken kana susamışlık beni kör ediyor ve bazen onu dizginlemek zor oluyor.”

Darius tekrar homurdandı ve ben odadaki tüm öfkeye öfkeyle baktım.

Kapı açıldı ve Seth içeri girerken başımı kaldırıp baktım. O da siyah bir takım elbise giyiyordu ve sinirli bir şekilde inledim.

"Üstümü değiştireyim mi?" Diye sordum. "Hepiniz artık bilerek eşleşiyor gibi görünüyorsunuz."

Darius gözlerini devirdi ve ceketini çıkardı. "Daha iyi? Şimdi düzgün giyinme zahmetine bile girmemiş gibi görünüyorum. Hikayeler, sizin uyum sağlayamamanıza veya sizi gri takım elbiseli tuhaf biri gibi göstermek için komplo kurma ihtimalimize odaklanmak yerine bununla ilgili olacak.”

ona gülümsedim çünkü *öyleydi* daha iyi. Basının benim hakkımda böyle yorumlar yapmasından nefret ediyordum.

ama Darius her şeyin sırtından uçup gitmesine izin verdi. Ve onun duygularını okuma becerim sayesinde bunu gerçekten umursamadığını biliyordum, bu yüzden benim yerime hata yaptığı için kötü hissetmem bile gerekmiyordu.

Seth, Darius'un yanına oturmak için hareket etti ve Darius'un ondan kaçınmak için bir santim geri çekilmesine rağmen burnunu ona dikti. Emirlerin kendi alanlarını tercih etmelerine rağmen Seth'in kurt gibi yollarını Darius ve Caleb'in üzerine itmesini izlemek beni her zaman eğlendirdi. Mümkün olduğu kadar ona uyum sağlamaya çalıştılar ama tabiatları her zaman bir dereceye kadar çatışırdı.

"Peki, ben gelmeden önce ne hakkında konuşuyordunuz?" diye sordu Seth, elini Darius'un kalçasına götürerek. Ondan bir şehvet dokunuşunun geldiğini hissettiğimde ona tek kaşımı kaldırdım ve Seth suçlulukla inledi ve Darius daha itemeden elini geri çekti.

"Ay beni deli gibi azdırıyor," diye şikayet etti. "Ve sürüm hâlâ bana yaklaşmıyor. sahibim *ihtiyaçlar*"

"Bana anlat," diye yakındı Darius. "Bütün hafta boyunca durum daha da kötüye gitti ve tutulma Pazartesi'ye kadar olmayacak."

Bu da Tory ile aramı kesmemi daha da zorlaştırıyor, diye inledi Caleb, dramatik bir şekilde yastıklarıma geri dönerken.

"Nesin sen, genç bir kız mı?" diye sordum ona fırlatmak için kanepeden bir yastık alarak. "Sadece becerecek başka bir kız bul."

"Aynı olmayacak," diye homurdandı Caleb yastığı yüzüne çekerek. "O çok ateşli. Beni şaşırtmaya devam ediyor ve bu beni o kadar zorlaştırıyor ki yapamam-"

"Kapa çeneni," diye çıkıştı Darius, kendini koltuğundan iterek. "Onu düzmeye devam et ya da etme. Onun ya da lanet olası kız kardeşi hakkında daha fazla konuşma dinlemek istemiyorum.

Öfkesi odanın içinde nabzını tuttu ve ben derin bir iç çektim. Onların yanında bir gece geçirdikten sonra öfke detoksuna ihtiyacım olacaktı. Belki sorgudan döndüğümüzde düzecek bir Pegasus bulabilirdim; her zaman ayıracak mutlulukları vardı. Caleb'in bu söylentiden neden bu kadar nefret ettiğinden bile emin değildim. Her vuruşta ona bir iyilik yapıyormuşsun gibi sürekli gülümseyen bir kızı becermeyi kim sevmezdi?

Seth de ayağa kalktı ve inleyerek Darius'a yaklaştı ve onu rahatlatmak için uzandı. Darius onu savuşturdu ama Seth ısrar etti, ellerini kollarına sürttü ve her reddedilişinde tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi sızlandı.

Elimi gözlerime siper ettim.

"Bekçi köpeğin bizi daha fazla bekletecek mi?" diye sordum saatime bakarak. "Lance'i tanıyorsun." Darius omuz silkti. Kendi cenazesine geç kalacak. Ama onsuz gelirsem babam... hayal kırıklığına uğrayacak."

Dilimi yanağıma bastırdım. Evet, oğlunu dövecek kadar hayal kırıklığına uğradı, hayır

şüphe. Darius, Lionel'ın ona ne yaptığını bize hiç anlatmamıştı ama hepimiz biliyorduk. Babasıyla çok fazla karşılaşmamızdan sonra ondan gelen duyguları hissetmiştim ve Cal, bir keresinde evlerinde mangal yapmak için gittiğimizde Lionel'ın Darius'a kaburgaları kırılana kadar tekmelerken ona bağırdığını duymuştu. Araya girmeye çalışmıştı ama annesi onu durdurmuştu. Darius döndüğünde, sanki hiç olmamış gibi iyileşmişti ve bu konuda onunla yüzleşmeye çalıştık. Bunu onaylamamış ya da reddetmemişti. Umursadığımız için bize teşekkür etmiş ve bunun için endişelenmememizi söylemişti. Sanki bu mümkünmüş gibi.

Seth, karşılık olarak homurdanan Darius'a kollarını doladı. Onun için üzülmemizi takdir etmiyordu ve bunun sadece bir dakika daha önce olacağından oldukça emindim-

Darius, Seth'i üzerinden itti ve Seth inleyerek kanepeye geri düştü.

Darius, "Ben sarılmayı seven biri değilim, Seth," diye çıkıştı. "Kahretsin, sana kaç kere söylemem gerekiyor?"

Seth tekrar sızlandı. "Biliyorum biliyorum. Ama ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun ve ben tek başıma uyuyorum. Çantam etrafımda toplanmış olmalı ama ben o yataktayım ve sarılacak kimsem yok ve sarılmaya ihtiyacım var!

Darius gözlerini devirdi ve ben de Seth'in yanına kayarak onu kolumun altına çekerek güldüm. Kollarını etrafımda kavuşturup burnunu göğsüme bastırırken neredeyse cinselliğe yakın bir inilti çıkardı. Ondan yayılan rahatlama dilimin arkasını kapladı ve ondan gelen keskin bir acı hissiyle midem burkuldu. Canı acıyordu. Sürüsünden bu ayrılık onun için sağlıklı değildi.

"Gel ve bu gece burada uyu," diye önerdim, kendisini daha iyi hissetmesini sağlamaya ihtiyacım vardı. Onun acısı da canımı yakıyordu ve onu öylece bırakamazdım. "Büyük kaşık sen olabilirsin."

"Gerçekten mi?" diye sordu Seth heyecanla, ona yeni aya söz vermişim gibi bana bakarak. "Söz mü?"

"Nedenini Allah bilir, ama evet." Bunun onu ne kadar mutlu ettiğini hissettiğimde dudaklarımda bir gülümseme belirdi ve dilini yanağıma doğru kaydırdı.

Caleb bize güldü ve eğlenmek için öfkesinin bir kısmını bir kenara ittiğini hissettiğimde gülümsemem genişledi.

Orion'un sesi kapıdan geldi ve ona bakmak için koltuğumda döndüm.

Darius, özel arkadaşı geldiğinde ve onu karşılamak için odanın karşısına geçip onu sımsıkı kucakladığında, içinden bir rahatlama ve mutluluk seli döküldü. Birkaç uzun saniye birbirlerine kilitlenmiş halde kaldılar ve Orion elini Darius'un sırtında aşağı yukarı gezdirdi. Onlardan gelen duygular o kadar güçlüydü ki, onları bir arada gördüğümde genellikle hissettiğim kıskançlığın kıvrımlarını zar zor hissedebiliyordum.

Dördümüz dört kardeş kadar yakındık ama Darius'un Orion'la özel bir ilişkisi vardı.

bu bizi kapsamıyordu. Beni kıskanç küçük bir sürtük gibi hissettirmesi biraz üzücüydü ama işte oradaydı. Bir Sirenin yapması gereken tek şey kendi duygularına sahip çıkmaktı ve ben bunu gerçekten inkar edemezdim. Orion buralardayken, Darius bizi bok çuvalı gibi yere düşürdü. Tamam, belki bu biraz abartıydı ama bazen böyle hissettiriyordu. Ve ikisinin de Koruyucu bağa maruz kalmayı seçmediğini biliyordum, bu yüzden böyle hissetmeye hakkım bile yoktu. Ama elimde değil. Cal ve Seth de yapamazdı.

Orion ve Darius birbirlerini tutmaya devam ederken Seth yüksek sesle ulumaya başladı.

Sarılmaktan hoşlanmadığını sanıyordum, diye homurdandı daha fazla dayanamayarak.

Caleb güldü ve Darius sonunda geri çekilirken ben de katıldım.

"Belki sadece sarılmayı sevmiyorum*Sen,"*alay etti, cebinden bir kese yıldız tozu çıkardı. Seth'ten bir bıçak darbesi geldi ve kaşlarımı çattım.

Pislik yapma, Darius, diye tersledim, Seth'i daha sıkı sıkıştırarak. "Tanrı

aşkına," diye mırıldandı Darius. "O zaman buraya gel, köpek yavrusu."

Seth sandalyeden fırladı ve Darius'a teselli etmek yerine ona olan ölümsüz aşkını ilan etmiş gibi üzerine atladı. Darius'un kollarına atladı ve onu tekrar yatağa fırlattı ve onlar da kucaklaşmaya sürüklenen Cal'ın üstüne düştüler.

Odadaki ruh hali dramatik bir şekilde değişirken ve havayı eğlence, mutluluk ve dostluk doldururken güldüm. Ayağa kalktım ve onların üzerine atladım, Seth hepimiz arasında gidip geldikçe kendimi daha çok yalamalara hak kazandım.

"Hadi, Orion," diye seslendi Seth heyecanla. "Gece için onur paketime katılabilirsin." "Şans değil," diye yanıtladı Orion, yatakta birbirimize dolanmış haldeyken bizden oldukça uzakta dururken kollarını kavuşturarak.

Darius ayağa kalkarken güldü ve benim de kalkmama yardım etmesi için bana yardım etti. Seth, Caleb'i sıkıştırdı ve yüzünün tam ortasına yaladı ve Caleb onu iterken tükürdü.

"Bu hızla geç kalacağız," dedi Orion gelişigüzel bir şekilde ve birbirimize yaklaşırken hepimiz ona inanamayan gözlerle baktık.

Darius yıldız tozunu üzerimize fırlattı ve sonraki saniye yıldızların arasında süzülüyorduk, biz kalp atışları arasındaki boşluktan biraz daha az bir sürede dünyada yol alırken oda bizden uzaklaşıyordu.

Ayaklarım yere çarptı ve onlar da ortaya çıkınca diğerlerine baktım.

Paparazziler bizi fark edince kameralar anında yanıp sönmeye başladı ve muhabirler bir yorum için dikkatimizi çekmeye çalışırken benim adımı diğerlerininkiyle karıştırdığını duydum.

Biz dönüp onları mutlu etmek için birkaç fotoğraf çektirirken Orion bizden doğruca binaya fırladı.

"Şu anda yapacak bir yorumumuz yok," diye seslendi Darius ve Mahkemeye gittik.

Solaria'nın daha önce protesto etme şansları çoktu.

Devasa döner kapılardan geçtiğimiz an, babamın asistanı Cressida üzerimize çöktü. Platin sarısı örgüleri yüksek bir atkuyruğu şeklinde toplanmıştı ve dolgun dudakları ince bir çizgi halinde bastırılmıştı ki bu, geç kaldığımız için sinirlendiğinin tek göstergesiydi.

"İşte buradasın!" fışkırdı. "Nymph'i yeni getirdiler. Ailen çoktan sorgu odasında bekliyor."

Onu binaya kadar takip ettik, birkaç güvenlik kapısının ve siyah üniformalı FIB ajanlarının yanından geçtik. Savaş çıktığı için bunun bir önlem olduğunu tahmin etmiştim ama etrafımızdaki tüm gerginlik beni huzursuz etti.

Karanlık bir merdivene yöneldik ve Cressida Nymph'ten saklanmamız için bizi tek yönlü camın yanındaki bir gözlem odasına götürdü. Pencerenin ötesindeki sorgu odası hâlâ boştu, beyaz duvarları tutukluyu beklerken beklentiyle parlıyordu.

Odaya girdiğimizde Konsey Üyeleri yukarı baktılar ve hepimiz ebeveynlerimizi selamlamak için ilerledik. Babam beni görünce genişçe gülümsedi, beni kucaklarken heyecanı bulaşıcıydı. "Boyunuz uzadı mı?" Göz göze geldiğimizde omurgasını düzelterek alay etti.

"Beni birkaç gün önce gördün," diye yanıtladım bu yorgun şakaya başımı sallayarak.

Seth ve Cal, onları da selamlarken annelerine sırıtıyorlardı ama Darius ve Orion, Lionel'la sadece kısa bir selam alışverişinde bulundular.

Bu gece Darius için endişelenmem gerekip gerekmediğini merak ederek, hislerimi Ateş Danışmanına doğru genişlettim ama babasından yalnızca en ufak bir hayal kırıklığı sezinledim. Hayatımda okuduğum en tuhaf insanlardan biriydi. Ne zaman yanına yaklaşsam, sanki duygudan yoksunmuş gibi hissediyordum. Boş bir tuval. Ya kendini tamamen kontrol altında tuttu ya da bir çeşit yoldu. Sosyopat, psikopat...*ikisi birden.* Darius her ne ise onunla olan hayatını kesinlikle kıskanmadım.

Babam dikkatimi arkadaşıma ve babasına çevirdiğimi fark etti ve endişemi anlayarak beni onlara katılmaya yönlendirdi. Onunla bir kez Lionel hakkında konuşmuştum ama onun ya da diğer Konsey Üyelerinin onun hakkında yapabileceği hiçbir şey yoktu. Ona meydan okumak, Göksel Konsey'in kendisine meydan okumak olacaktır. Ve Solaria, özellikle Nymphe'lerin daha da yaklaşmasıyla ve Vega Mirasçılarının yeniden ortaya çıkmasıyla, neden olacağı huzursuzluğu kaldıramazdı.

Babam elini uzatarak, "Sizi gördüğüme sevindim, Profesör Orion," dedi.

Orion onu kısaca salladı, rahatsızlığı biraz dışa vursa da duyguları da kontrol altındaydı. Sirenler tarafından okunmaktan hoşlanmazdı. Ama biz bu tepkiye oldukça alışmıştık.

"Sen de, Lord Rigel," diye onayladı Orion.

Babam, "Pazartesi günü Ay tutulmasıyla meşgul olacaksın herhalde," diye şaka yaptı. "Ay işliyorken azgın gençlerle dolu bir okulu boğmaya çalışmanın zorluğunu düşünmezdim.

bana karşı!"

Ah!*Baba!"*Yüzümü tiksintiyle buruşturarak şikayet ettim.

Caleb'in annesi Melinda, Ah, hadi ama, dedi. "Siz çocuklar artık neredeyse yetişkinsiniz. Tutulma geldiğinde hepimiz ayın dürtülerini hissediyoruz."

Lionel karanlık bir şekilde güldü, bakışları dar elbiseli Melinda'nın üzerinde gezinirken ondan bir miktar şehvet sızdı.

Tanrım, hasta olacağım.

"Yaparız," diye onayladı Lionel.

Caleb gözle görülür şekilde ürperdi. "Hayır, anne," diye tersledi. "Yaptığın bir öneriyi duymak bile istemiyorum!"

Melinda güldü. "Pekala, yapmalısın. Ne de olsa Eclipse tarafından tasarlanmışsın."

"Kahretsin! Bana bunu söyleme!" Caleb kulaklarını kapattı ve Konsey Üyeleri çok komikmiş gibi güldüler.

"Aslında Cally, seninle bunun hakkında konuşmak istiyordum," diye ekledi Melinda. "Babanla ben, Pazartesi akşamı eve gelmenin en iyisi olduğuna karar verdik. Vampirler, Tutulma sırasında kana susamışlığı çok keskin hissederler ve bu riske girmeye değmez...*olaylar*"

Seth yüksek sesle homurdandı ve annesi Antonia onu gerçekten azarlayıcı olmayan ama öyle görünmesi gerektiği belli olan bir şekilde dürttü.

Kendimi kontrol edebiliyorum, diye yakındı Caleb. "Eve gitmeme gerek yok-"

"Eminim Profesör Orion bir Tutulma sırasında doğasını kontrol etmenin zorluğunu onaylayabilir?" diye sordu Melinda, bakışlarını Orion'a çevirerek cevap vermek zorunda kaldı.

"Bu... bir meydan okuma olabilir," diye kabul etti yavaşça.

"Bahse girerim," diye mırıldandı Antonia, gözlerini onun üzerinde gezdirerek.

"*Anne!"*diye havladı. "Yıldızlar aşkına tutulma iki günlük değil!"

"Gördün mü Cally? A*meydan okumak*. Kendi profesörün bunu kabul ediyor. Yani kimseyi öldürmemek ve bir skandala yol açmamak için eve geliyorsun."

"Ancak*Anne*-" Caleb tam sorgu odasının kapısı açılırken söze başladı.

Hepimiz etrafa baktık ve Su Perisi odaya sürüklenirken sessizlik hepimizin üzerine bir bulut gibi çöktü.

Daha önce birkaç Periyi gerçek hallerinde görmüştüm, ama bu savaşın ortasında ya da çoktan öldükten sonra olmuştu. Önümdeki kabus damarlarımda kayan buz gönderdi.

Onu odaya sürükleyen dört FIB ajanından bir fitten daha uzundu. Derisi bir ağacın kabuğu gibi pürüzlüydü ve kafatasından dikenli boynuzlar uzanıyordu. Gözleri Gölge gibi siyahtı

Doğduğu diyar ve yüzü bir korku resmiydi.

Yaratığın kolları ateş zincirleriyle arkasından bağlanmıştı ama yere atılırken döndü ve parmaklarının olması gereken yerde kütükleri görünce midem kasıldı. Yaralar, herhangi bir kanamayı durdurmak için iyileşmişti ama onlara yapılanları düşünmek, kendimi savunmak için kendi ellerimi yumruk yapmama neden oldu.

Etrafımda bir heyecan oluştu ve dört Konsey Üyesi odadan çıkarak bizi, onların sorguya başlamak için içeri girmelerini seyretmeye bıraktı. Babam giderken omzuma vurdu, belli ki endişemi fark etmişti ve o odadaki düşmanımıza katılmak için yola çıkarken ona gergin bir şekilde gülümsedim.

Ebeveynlerimiz içeri girerken FIB ajanları ayrıldı ve Nymph etrafı sarılırken dizlerinin üzerine doğruldu.

Annesi yaratığa yaklaşıp güvence vermek için omzunu benimkine sürttüğünde Seth usulca sızlandı.

Babam odaya girerken takım elbise ceketini çıkarmıştı ve önce Antonia Nymph'e doğru yürürken kollarını yavaşça geriye doğru sıvadı.

Lionel ve Melinda geri çekilip Nymph'in siyah gözleriyle onları incelemek için başını kaldırmasını izlediler.

Seth'in annesi önünde durarak, "Sahip olduğun bilgilere ihtiyacımız var," dedi. "Ve biz*irade* ölmeden önce senden al. Bunun ne kadar zor olduğu size kalmış."

"Gölgeler, bir savaşçı olarak öldüğüm için beni tekrar karşılayacak," diye homurdandı Nymph, gırtlaksı ve alçak bir sesle. "Acıdan ya da ölümden korkmuyorum."

Antonia elini esnetti ve Nymph bir hava patlamasıyla duvara doğru fırlatıldı. Başı beyaz karolara çarptı ve çarpma anında üzerlerine kan sıçradı.

Babam onun yanına gitti ve avucundan fışkıran su yaratığa çarparak kafasının etrafında bir küre oluşturdu. Su Perisi hava almak için savaşırken çırpınmaya başladı ve büyüyü kasılmaya başlayana kadar yerinde tutan babamın çenesi kasıldı.

Yaratık bilincini kaybedemeden su yere aktı ve Antonia tekrar parmaklarının arasından hava geçirmeye başladı.

"Kuvvetlerinizin nerede toplandığını bize söyleyin," diye talep etti.

Su Perisi ona dik dik baktı ve derin bir nefes aldı, yüksek bir çıngırak havayı doldurdu.

Antonia ve babam yaratığın gücünün etkisiyle dizlerinin üzerine çökerken derin bir nefes aldım.

Seth kolumu tuttu, annesine haykırırken dudaklarından bir uluma döküldü.

Gücü onlara da çarptığında Melinda ve Lionel sendelediler ama Lionel ileri adım atarken hırladı. FIB ajanları destek için seslenirken koridordan çığlıklar yükseldi ve beşimiz öylece hareket ettik.

neredeyse ona bastırıldığımız cama yakın.

"Bize söyle!" diye bağırdı Lionel, Nymph'in odayı dolduran ağır tıngırtısına rağmen Nymph'e doğru koşmayı başarırken ağzından bir kükreme yükseldi.

Kara büyüsünü kullanırken kendi dizlerim de zayıflıyordu ve babam güçlükle nefes alıyormuş gibi göğsünü tutuyordu.

Güç için etinin altındaki Ejderhaya seslenen ve yumruğunu Nymph'in yüzüne fırlatan Lionel'in dudakları arasından duman kaydı.

Kan fışkırdı ve tekrar vururken haykırdı, yumruklarını çekiç gibi Nymph'in suratına fırlatırken güçlü bedeni öfkeyle doldu.

Dördüncü darbede çıngırak kesildi ve Nymph yere düştü. Lionel durmadı. Ona bağırıyor,

tekme ve yumruk atarken istediği bilgileri talep ediyor, kontrolünü kaybettiği için beyaz karoların üzerine gittikçe daha fazla kan dökülüyordu.

Babam ayağa kalktı ve Darius'un babasına doğru ilerlemek yerine Antonia'yı geri çekti. "Lionel,

dur!" diye sordu Melinda ama Nymph hiç hareket etmeyene kadar tekme atmaya devam etti.

Herkesin arasına ağır bir sessizlik çöktü ve ben derin bir nefes aldım.

"O sadece... onu öldürdü," diye soludu Caleb, kaşlarını çatarak. “Artık ondan herhangi bir bilgi alamayacağız.”

"Çok güçlüydü," diye homurdandım. "Sondaları olmadan bile Solaria'daki en güçlü Fae'lerden bazılarını devre dışı bıraktı." O yaratığın sahip olduğu bilgilere ihtiyacımız olduğunu biliyordum ama babamın diz çökmüş görüntüsünü aklımdan çıkaramıyordum. Öldüğüne sevindim.

Seth alçak sesle, "O canavar asla konuşmazdı," dedi. "Hak ettikleri tek şey ölüm."

"Pekala, bir kez olsun bu öfkeyi hak eden birine yönelttiğini görmek çok şey değiştiriyor," diye mırıldandı Orion.

Darius kasvetli bir tavırla, "Bana biraz yumuşak davranmış gibi göründü," diye yanıtladı.

Kaşlarımı çatarak ona bakmak için döndüm ve babasının ellerine karşı bu düzeyde bir öfkeye gerçekten katlanmak zorunda olup olmadığını merak ettim. Yüzüne bir bakış bana cevabımı verdi ve kanın durmadan yere yayıldığı odaya bakarken rahatsızca yerimde kıpırdandım.

Gücümle uzanıp camı ittim ve Lionel Acrux'a odaklandım. Yüzü bir öfke ve hayal kırıklığı maskesiyle sabitlenmişti ama gücümle biraz daha bastırdıkça, maskenin altında ne hissettiğinin gerçeğini buldum.

Neşe. Neşe. Rahatlama.

Ve bu, bütün gece yaşadığım en korkunç şey olabilirdi.

WSon denemenin başlamasını beklerken birinci sınıf öğrencilerinin geri kalanıyla birlikte Dünya Elementleri derslerimizi aldığımız mağaralarda durduk.

Bu diğerlerinden farklıydı. Tribünler mağaraların dışındaydı ve Profesör Rockford ve diğer değerlendiriciler duruşmayı başlatmak için beklerken burada yalnızdık.

Sinir enerjisi içimden geçerken bir ayaktan diğerine adım attım. İşte bu, son duruşmaydı. Son

öğrencilerin gelmesini beklerken, "Hesaplaşma'yı bitirdiğimizde dışarıda bir geceye ihtiyacımız var," dedim Darcy'ye.

"Tabi lan. Dans etmek, içmek ve Mirasçı yok. Tekrar Tucana'ya ya da belki daha da uzak bir yere gitmeliyiz.

"Bütün bir hafta sonu akademiden ayrılabilir miyiz?" Gülümseyerek önerdim. Süslü bir otelde beş yıldızlı bir konaklama ve bir gece şampanya içmek için maaşımıza zam yapın.

"Evet lütfen," dedi Darcy coşkuyla.

Bu gece ikimiz de Peri Panayırı'na gidecektik ama Hesaplaşma'dan sonra yapabileceğimiz türden bir kutlama olmayacaktı. Ayrıca, Darcy Diego'yla gidiyordu ve sonunda beni almasına izin verene kadar Caleb bana mesaj üstüne mesaj göndermişti. Yine de bir randevu değildi. Bundan yüzde yetmiş sekiz emindim. Daha çok yeni bir yerde takılmak için bir şans gibi. Her iki şekilde de bu gece öğreneceğimi tahmin etmiştim.

Rockford kısık sesiyle, "Bu görevin amacı basit," diye seslendi ve ben de dikkatimi ona çevirdim. “Süre dolmadan önce mağaralardan kaçın. Aralarında çeşitli yollar var ve yerin üstüne çıkan bir yol bulmalısın... ve yenilmediğinden emin olmalısın.”

"Yenilmiş?" Karışıklık içinde sordum. "Sen ne-"

Bir klakson sesi geldi ve öğrencilerin hepsi bir ağızdan ileri atıldı. Darcy'yle göz göze geldim ve biz de ceset seline kapılıp koşmaya başladık.

Tünel, iki yöne ayrılmadan önce önümüzde yokuş aşağı kıvrılıyordu. Birinci sınıf öğrencileri bir kayaya çarpan bir gelgit gibi ikiye ayrıldılar. Zaten kalabalığın o tarafında olduğumuz gerçeğinin ötesinde bir seçim yapmadan sola koştuk.

Tünel tekrar tekrar ayrılmadan önce kıvrıldı, biz ani kararlar alırken ve en iyisini umarken etrafımızdaki öğrenciler farklı yönlere döküldü.

Ne kadar ileri gidersek, o kadar karanlık oluyordu. Faeworms ve değerli metaller siyah duvarlarda parıldadı ama daha fazlasını seçmek zordu.

"Bütün tüneller aşağı inerken buradan nasıl çıkacağız?" Darcy tısladı ve ona nasıl cevap vereceğimi bilemeden dudağımı ısırdım. Haklıydı ama bu daha ne kadar devam edebilirdi? Eninde sonunda tekrar başa dönecekleri kesin miydi? İmkansız olsaydı, bu ne tür bir meydan okuma olurdu?

"Bekle."dedim ve kolundan tutup onu durdurdum. "Belki de bu konuda daha akıllı olmaya çalışmalıyız. Bu yerden kaçmak için kesinlikle toprak büyüsü kullanmalıyız, bu sadece kör olmak olamaz."

"Evet, haklısın." Öğrencilerin geri kalanı bizi geride bırakıp mağara duvarına uzanırken Darcy etrafına bakındı.

Konsantre olurken gözlerini kapattı ve ben de yardımcı olabilecek bir şey görüp göremeyeceğimi görmek için etrafa baktım.

Ayaklarımın dibindeki zeminde hafif bir titreme oldu ve dengemi korumak için yerimi değiştirdim.

"Bence sağa gitmeliyiz," diye mırıldandı Darcy, toprak büyüsünün hissine odaklanırken sesi ağırdı.

Tam arkamızdaki mağaralarda bir yerlerden gırtlaktan gelen bir kükreme duyulduğunda, yanıt vermek için ağzımı açtım ve omurgamdan yukarı bir korku ürpertisi yükseldi.

Darcy'nin gözleri aniden açıldı ve bana baktı, bakışları sesin bende uyandırdığı dehşetle doluydu.

"Neydi o?" nefes aldım

Darcy başını salladı, ağzından tek kelime çıkmadı.

Kükreme tekrar geldi ve ona doğru tökezledim. "Sağ?" O yöne giden dar geçide bakarak onayladım. Diğerlerinden daha koyu, daha dardı. Görünüşe göre onu seçmezdim ama belki de bu iyi bir şeydi. Sihrimize güvenmeliyiz, başka bir şeye değil.

"Evet," diye onayladı Darcy.

Birlikte onun için koştuk ve mağara bizi yutarken karanlık iyice yaklaştı. İleride bir

turuncu parıltı gözden kayboluyor gibiydi ve iki yanımıza sıkıştırılmış duvarları görmeme yetecek kadar ışık veriyordu.

Birkaç adım sonra koridor yan yana koşamayacağımız kadar daraldı ve Darcy önümden kaydı. Geçit yavaş yavaş tepeye doğru kıvrılmaya başlarken nefes nefese soğuk kayalarda yankılanarak ilerlemeye devam ettik.

"Haklıydın!" Hızımızı biraz daha artırırken cesaret verici bir şekilde söyledim.

Koşarken ellerimi iki yanımdaki duvarlara değdirmek için uzandım ve o derin kükreme yine arkamızdan geldi.

"Kahretsin, bizim yenilmemizle ilgili o kısmı kastettiğini düşünmüyorsun, değil mi?" diye yalvardı Darcy, o koşmaya devam ederken arkasına bakarak.

"Hayır," diye nefes aldım, ama kulağa cehennem gibi geliyordu.*Evet*bir şekilde.

Bir köşeyi dönerek ortasında turuncu bir parıltıya neden olan kısık bir ateşle geniş bir odaya girdik.

Sendeleyerek alevlere doğru gittik ve çıktığımız odaya bakarken kalbim gümbür gümbür atıyordu. Buradan çıkan yedi geçit daha vardı ama yüzeye çıkmak için hangisini takip etmemiz gerektiğini söylemek imkansızdı.

Hırıltı tekrar geldi, o kadar yakındı ki, ayaklarımızın altındaki yer onun gücüyle sarsıldı. "Bu da ne?" nefesim kesildi.

Darcy başını sallıyor, ateşe yaklaşıyordu. Geçitlerin arasına tam bir kayıpla baktım.

"Yolu tekrar kontrol etmemiz gerekiyor," dedi dizlerinin üstüne çökerek. "Tamam,"

diye kabul ettim ama ne demek istediğinden tam olarak emin değildim.

Avuçlarımı altımızdaki toprağa bastırırken ben de yere düşüp gözlerimi kapattım.

Farkındalığımı kendimden uzaklaştırdım, toprak büyümle bizi çevreleyen kaya ve toprakla bir bağlantı aradım. Bir an için bunaltıcıydı, her yönden, yukarıdan, aşağıdan, her taraftan üzerimize o kadar çok baskı yaptı ki, ama birdenbire dikkatim bunun yerine içinde bulunduğumuz alana takıldı.

Topraktaki çatlağı, bir vücuttaki damarlar gibi içinden geçen yarığı hissettim.

Diğer tüneller bu alandan ayrılıyordu ve nereye gittiklerini anlamaya çalışırken onları hissederek farkındalığımı onlara da yöneltebiliyordum.

"Ben sağdan başlayacağım, sen soldan başla," diye yönlendirdi Darcy ve hemen kabul ettim.

Parmaklarımı toprağa batırdım, bilincimi solumdaki tünele doğru ittim ve tünelin nereye gittiğini anlamaya çalıştım. Yukarı ve aşağı, hissettiklerime bir anlam ifade etmiyor gibiydi, ama tünel bizden uzaklaştıkça, etrafındaki kayaların kalınlaştığını, soğuduğunu ve ıslandığını hissedebiliyordum.

Bu, düştüğü anlamına gelmeliydi. Başımı salladım ve bulunduğumuz yere geri çekildim, bunun yerine sihrimle bir sonraki tüneli keşfettim.

Farkındalığımı karanlık boşluğa ittim ama aniden keskin bir ablukayla sona erdiğini hissettim. Bunun ötesinde bir açıklık yoktu, çıkmaz sokaktı.

Darcy aramaya devam ederken, "En sağdaki ikisi değil," diye soludu.

"Ortadakilerden biri olmalı," diye kabul ettim.

Büyümü tekrar yaymaya başladım ama tam yaptığım gibi, altımdaki zeminde büyük bir titreme oldu.

İleri atılırken haykırdım, arkamda toprak ve kayalar bıçakla oyulmuş yumuşak tereyağından başka bir şey değilmiş gibi yarıldı.

Gözlerim birden açıldı ve arkamı döndüm, altımdaki yer sarsılarak beni Darcy'nin içine fırlatırken, muazzam bir kükreme mağarayı doldurup kaya duvarları sarstı ve dudaklarımdan bir korku çığlığı çıkardı.

Ayaklarımın ötesindeki topraktan devasa bir yaratık fırladığında gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Dev bir solucanla kahrolası bir ejderhanın karışımı gibiydi. Devasa ağzı, sıra sıra jilet gibi keskin dişlerle kaplıydı ve solgun kafasını sağa sola sallarken iştahla etrafa bakan kör gözleri vardı.

"Kahretsin," nefesim kesildi ve kafası anında bana doğru döndü.

Panik içinde ellerimi havaya kaldırıp içgüdüsel olarak avuçlarımdan devasa bir toprak gücü dalgası fırlatarak bana doğru atılırken çığlık attım. Yaratık bize ulaşmadan saniyeler önce yerden bir kaya duvarı fırladı. Yaptığım duvara çarpınca ufalanan bir taşın sesi çınladı ve tam ortasından bir çatlak yırtılırken gözlerim korkuyla açıldı.

Darcy beni kaldırırken elleri koluma kenetlendi. O anlık paniğimden sıyrıldım ve o mağara boyunca üç merkezi tünele doğru koşarken peşinden koştum. Hangisini tutacağımıza karar verecek vaktimiz yoktu ve kırılma sesi bizi takip ederken, bir inanç sıçraması yapmak zorunda kaldık.

Darcy sol tünele ateş etti ve karanlığa doğru koşarken ben de hemen onun peşindeydim.

Kükreme tekrar geldi ve yaratık taş labirentte kovalarken ayaklarımızın altındaki zemin titredi ve titredi.

Tüneli bizi takip etmek için mi kullanıyordu yoksa her an ayaklarımızın dibindeki topraktan fırlayabilir miydi hiçbir fikrim yoktu.

Koştuk koştuk, adrenalin damarlarımda dolaşırken ben vücudumun sınırlarını zorladım ve bizi avlayan cehennem yaratığıyla aramıza yavaş yavaş biraz mesafe koyuyor gibiydik.

Biz giderken zemin altımızda hafifçe yükseliyordu ve kalbim yüzeye çıkma fikriyle hızla yükseldi.

"Biraz daha," diye soludum, amansız adımımı geri çekmeyi reddederek elimi Darcy'nin omzuna bastırıp onu karanlıkta kaybetmemeye özen gösterdim.

Eğim keskin bir şekilde artarken ve umut göğsümde tıngırdarken, "Yakın olmalıyız," diye soludu.

Yer hala sallanıyordu, tırmanırken kükremeler bizi kovalıyordu, ayak seslerimiz yankılanan tünelde güm güm güm güm atarken temiz hava ve özgürlük vaadi adımı çağırıyordu.

Neredeyse oradaydık, sadece birkaç adım daha. Yakınlarda bir yerde tezahürat yapan kalabalığın sesini duyabileceğimden emindim.

Yüzüm Darcy'nin sırtına çarptı ve pisliğin içinde kıçıma çarparken haykırdım. "Artık tünel yok!" Darcy panik içinde çığlık attı ve karanlıkta arkamızda başka bir kükreme duyulduğunda kalbim tekledi.

"Olmak zorunda!" Ellerimi yolu kapatan bir toprak duvarın üzerinden geçirirken ellerimin ve dizlerimin üzerinde öne doğru sürünerek itiraz ettim.

Yaratık arkamızda homurdandı ve duvarlar yeniden titredi.

İleriye doğru bir yol arayarak, yanlış yöne saptığımıza inanmayı reddederek sihrimi kendimden uzaklaştırdım. Etrafımızda bizi sıkıştıran, diri diri gömen pislikten başka bir şey bulamayınca kalbim sıkıştı, her an yaklaşan yaratık için mükemmel bir av.

"Derin değil!" Darcy aniden bağırdı. "Çıkış yolumuzu kazmalıyız. Yüzeyin sadece birkaç metre altındayız!”

Haklı olduğunu anladığımda nefesim kesildi, önümüzdeki toprağın ağırlığı eskisinden çok daha azdı, neredeyse oradaydık, neredeyse özgürdük.

"Öyleyse kazalım!" Kendimi ileri atarak ve toprak topaklarını bir kenara tırmalayarak zorla kabul ettim. Darcy tam yanımdaydı ve sihrimizin yardımıyla duvarın içine girip çıkış yolumuzu kapattık. Toprağın etrafıma düştüğü, beni kapladığı, boğduğu, boğduğu bir tünele girerken onu karanlıkta kaybettim...

Tadını alabileceğim kadar yakın olan o özgürlük vaadine doğru ilerlemeye, kazmaya ve kazmaya devam ettim.

Toprağın ağırlığı bastırdı, yaratığın kükremesi yaklaştı ve dünya büyümün son bir dalgasıyla ellerim nihayet yüzeyi kırdı.

Kendimi yerden kaldırırken çabayla homurdandım ve aniden bir el benimkini kavradı. Darcy beni dışarı sürüklüyordu.

Temiz hava etrafımı sardı ve onu iştahla yutarken boğazımdan kopan hıçkırıklara engel olamadım.

Kalabalığın tezahüratları üzerime çullanırken dizlerimin üzerinde titriyordum.

Büyük bir öğrenci grubu çoktan Profesör Rockford'un yanında toplanmıştı ve dev zamanlayıcı son dakikayı işliyordu.

Ama sonuncu olmamız önemli değildi. Başarmıştık.

Tepeden tırnağa kir içindeydim. Vücudumun her santimi korku ve yorgunlukla titriyordu. Ama biz yapmıştık. Son denemeyi geçtik. Ve kimse artık bu lanet okulda yerimizi hak etmediğimizi söyleyemezdi.

Her denemeden geçtik. Ve

kalmak için buradaydık.

"FAirrr Faiiiiir!" biri odamın dışında öttü ve ben güldüm. Görünüşe göre Akademi'deki herkes bugün Peri Panayırı'na gidecekti ve ben son denememde başarılı olmanın heyecanıyla doluydum. Öğrencilerin panayırın tadını çıkarması için sokağa çıkma yasağı bu gece saat on bire kadar ertelenmişti, ama salonlardaki dedikodulara göre, fakültenin çoğu da fuara katılmak istiyormuş gibi geliyordu.

Saçlarımı gümüş bir tokayla yarı toplamıştım ve siyah örgü bir elbise, külotlu çorap, uzun botlar ve deri bir ceket giymiştim. Atlas'ım, anahtarlarım ve gezintiler için biraz nakitten başka bir şey getirmedim.

Bu teknik olarak Diego'yla tehlikeli amcası hakkında konuşmak için bir görev olsa da, bu harika bir gece geçiremeyeceğimiz anlamına gelmiyordu. Ve kim biliyordu? Belki onu neşelendirirdi. Bütün hafta Sofia'nın Tyler'la panayıra gideceğini bilmenin keyfi içindeydi ama ben onun aklını başından almaya kararlıydım. Ve belki de konunun etrafından dolanmak yerine, ona çıkma teklif etmesi hakkında doğrudan bir konuşma yapabilirsin.

Tory, Caleb'la gidiyordu ve ben onun Mirasçılardan biriyle bu kadar çok zaman geçirmesinden biraz endişe etsem de, onlar yalnızken ona iyi davranıyor gibiydi. Geçen gün Darius'a karşı onu desteklediğine inanamıyordum. Tam olarak bir özür değildi ama en azından biraz çaba gösteriyordu. Ayrıca Tory erkeklerle nasıl başa çıkılacağını biliyordu. Bir keresinde onun 1,8 metrelik bir bisikletçiyi kaldırıma tekmelediğini görmüştüm çünkü (ve alıntı yapıyorum) "kendisinden daha küçük taşakları olan bir adamla işi bitmişti". O Tor'du. Ve bunun için onu çok sevdim.

Akşamıma gölge düşüren tek şey, Orion ve

I. Denemelerime odaklanmak için ondan kaçıyordum ama bu biraz geçmişti.*fazla*sorunsuz. Bana mesaj atmamıştı, koridorda yanıma gelmemişti, ona çarpmak için yaklaştığımda bana bir bakış bile atmamıştı. Bir özür borçluydum, ama eğer bir özür alamayacaksam, o zaman özür dilemiştim.

denemek ve ondan uzaklaşmak - bu süreç ne kadar berbat olursa olsun. Yine de bu gece bunun üzerinde durmama kesinlikle izin vermeyecektim. Biraz eğlence borçluydum.

Kapı çaldı ve ben de gülümseyerek kapıyı açtım. Diego'nun üzerinde gri bir ceket ve kot pantolonla şık beyaz bir gömlek vardı. Saçlarını yanlardan traş olacak şekilde kesmiş ve şık bir şekilde tepeden geriye doğru taramıştı. Bana çarpık bir gülümseme bahşettiğinde ağzım aralandı. İyi görünüyordu. İyiden daha iyi. Diego baktı*sıcak.Nasıl bir saçmalık?*

"Ne düşünüyorsun, cadı?" Elini yeni saçlarının üzerinde gezdirdi ve gülümsemem genişledi.

"Sofya kalbini yiyip bitirecek," diye takıldım ve bir kahkaha attı.

"Belki. Hadi o zaman, arabam bekliyor." Kolunu uzattı ve ben gülerek kapımı çekip çıkarken kilitledim.

Gözlerinin üzerimde kaldığını hissettim ve ona meraklı bir şekilde kaşlarını çattım. "Ne?"

"La luz de las estrellas'a benziyorsun."

"Bu ne anlama gelir?" diye sordum, ısı ensemde yükselirken.

"Yıldızların ışığı gibi," dedi ve bakışlarımı kaçırdım, yorumu silmek için elimi salladım. Bir arkadaştan gelmek garip bir şekilde hoştu ama bazen Diego'nun benden daha çok hoşlandığını hissediyordum. Ama yanılmış olmayı umuyordum.

Öğrencilerin kampüs boyunca otoparka ve servis otobüslerine doğru ilerlediği Aer Tower'dan çıktık. Gece gökyüzü berraktı ve hava berraktı, soluğum kış soğuğundan önümde yükseliyordu.

Dünya Bölgesine yürüdük ve yol boyunca ilerlerken başımın arkasında gözler hissettim. Omzumun üzerinden baktım ve Orion'un Asteroid Place'e giden yolu izlediğini gördüğümde kalbim sıkıştı. Diego'nun kolunu benimkiyle birleştirirken gözleri parlayarak uzun bir süre bana baktı. Dudaklarımı birbirine bastırıp arkamı döndüm. Neden bu kadar kızgın göründüğünü bilmiyordum, benden Diego'nun amcasının pisliğini araştırmamı isteyen oydu.

Diego'nun paslı kırmızı arabasını getirdik ve kampüsün dışına çıkan yol boyunca sarsıldı, Zodiac'ı geride bırakırken heyecanım artıyordu.

"Bir gün kendimden bir şeyler yapacağım, biliyor musun? Bir teneke kutu kullanmayacağım ya da bir daha kimseye hesap vermek zorunda kalmayacağım," dedi Diego, gözlerinde bir ateşle.

"Gerçekten mi?" Elleri direksiyonu sıkılaştırırken ona bakarak sırıtarak sordum. Kolları esnetildi ve orada gerçek kas olduğunu fark ettim. Çalışıyor muydu?

"Evet. Dün gece annem beni aradı," dedi ve amcasını sormak için bana mı geldi diye merak ettim. Benimle gurur duyduğunu söyledi, Darcy. Bunu hiç söylemedi, biliyor musun? Yarın Hesaplaşma'yı geçersem, gelip beni ziyaret edeceğini söyledi."

"Bu harika Diego. Sanırım amcan ona Hava Denemesinde ne kadar başarılı olduğunu söyledi?

Bana baktı. Hadi ama, ikimiz de o duruşmada otostop çektiğimi biliyoruz. Ve bunun için çok minnettarım. Ama notlarım iyi ve hava atma konusunda gittikçe iyileşiyorum, bu yüzden sanırım bunu ona o söyledi." Bir omzunu silkti ve bana bütün gerçeği söylemediği hissine kapıldım.

"Biraz...gergin görünüyordu," dedim dikkatlice, sınırı aşmak istemiyordum.

Diego'nun yüz hatları bir an için korkudan bahseden karanlık bir ifadeye dönüştü. Ama geldiği gibi gitti. "O şey..."

Kelimeleri bulmasını bekledim, eğer ona çok fazla baskı yaparsam bu konuşmayı bitireceğinden eminim. "Pekala, o tam bir piç," diye hırladı ve sesindeki gaddarlık kalbimin biraz daha hızlı atmasına neden oldu.

"Ah?" nefes aldım

"Aileme baskı yapıyor, onlara bir şeyler yaptırıyor..."

"Hangi şeyler?" Nefesim kesildi ve bana baktığında omuzları gerildi.

Gözlerinde korkunç bir anı canlandı ve güçlükle yutkundu. "Gerçekten hakkında konuşmamalıyım BT."

"Ben senin arkadaşınım," dedim nazikçe. "Bana her şeyi anlatabilirsin." Midemdeki bir düğüm bana bu bilgiyi Orion'a iletmem gerektiğini hatırlattı. Ama gerçekten arkadaşıma böyle ihanet eder miydim? Yapabilir miyim bilmiyordum. Ve Orion şu anda yardımımı hak etmiyordu. Ama sonra Alejandro tehlikeli bir şeyin peşindeyse ve öğrendiklerimi başkalarına aktarmazsam bu bir felaket olabilir...

Diego, "Alejandro el diablo," diye tısladı. "Annemi kullanıyor, kendi*kız kardeş*ve babam çalışmaları için. Ben daha gençken, günlerce birlikte giderler ve beni evde mi abuela ile bırakırlardı.

"İşi ne?" Diye sordum.

Diego çenesini ovuşturdu ve sıkıca pencereden dışarı baktı. "Bilmiyorum," diye mırıldandı ve yalan söylediğinden emindim. Çenesinin ayarı bu konuşmanın bittiğini söylüyordu ve bu konuyu daha sonra tekrar gündeme getirebileceğimi umuyordum.

Koltuğuma geri oturdum ve Diego kısa süre sonra radyoyu açtı, konuşmamız fuara kaydı. Tucana'nın eteklerinde, park için hazırlanmış geniş bir arazide durmamız çok uzun sürmedi. Bunun ötesinde, fuar neon ışıklarla aydınlatılmıştı ve içimde bir heyecan uçuşurken dudaklarımda bir gülümseme belirdi.

Diego'yu beklerken topuklarımın üzerinde sallanarak arabadan indim ve girişe doğru ilerleyen kalabalığa katıldık. Büyük bir dönme dolap ve lunapark trenleri, göğsümde inşa edilmiş sıra sıra stantların ve beklentinin ötesindeki ışıklarla parıldadı. Hayatımda hiç lunaparka gitmemiştim ve her zaman gezinti fikrini sevmiştim. Bu gece hepsine devam edecektim.

Burada olup olmadığını merak ederek Tory'ye baktım. Kalabalığın arasında pek çok öğrenci ve öğretmen vardı ve hatta ileride balıkçı yaka kırmızı bir süveter giymiş deri pantolonuyla gıcırdayan Washer'ı bile gördüm. Kolu siyah saçlı ve benim kalbim olan bir kadının etrafındaydı.

Müdür Nova olduğunu anladığımda neredeyse durdu. Söylediği bir şeye güldü, şakacı bir şekilde göğsünü tokatladı ve adam ona sırıttı.

"Şaka yapıyor olmalısın?" Onları işaret ederek Diego'ya mırıldandım. "Birlikteler mi?" "Zodyak'ta cinayetten paçayı sıyırmasına şaşmamalı," diye yanıtladı.

Sözlerle ışıklı kemerli yola yöneldik*Tucana'nın Peri Fuarı*üstünde kıvrık harflerle. Diego öne geçti ve ben tek kelime etmeden önce ikimiz için giriş ücretini ödedi, sonra elimi tuttu ve beni ilk tribün sırasının arasındaki çimlerin üzerine çekti.

"Teşekkür ederim," dedim. "İçecekler benden."

"Sana davranmayı seviyorum," dedi ve bakışlarındaki yoğunluk başka bir yere bakmama neden oldu.

Bir dizi garip yiyecek ve kıvılcımlar saçan çılgın görünümlü içeceklerin satıldığı stantların yanından geçtik. Birkaç saniyede bir renk değiştiren kocaman pamuk şekerden, buharda pişirilen ve eritilmiş çikolatayla kaplanan patlamış mısıra, Faeberry Ripple, Rom ve Faeson da dahil olmak üzere her çeşit dondurmadan oluşan büyük fıçılara kadar her türden tatlı vardı.

Dumanı tüten sıcak ballı elma şarabı satan bir içki standının yanından geçtik ve ben ikimiz için iki tane aldım, birini Diego'ya uzattım. Tadı bir rüya gibiydi, o kadar baharatlı ve tatlıydı ki, mideme kadar işleyen ve içimi ısıtan alkolün tekmesiyle.

Geldiğimiz bir sonraki tribün sırası uzun bir oyun sırasıydı ve ödülün dört ayaklık bir Pegasus pelüş oyuncağı olduğu bir tribüne koştum. Boynuzu parıldadı ve ceketinin her parçası yıldızlar gibi parladı.

"Ooo," diye kıkırdadım.

"Sana kazanacağım," dedi Diego, fincanını tezgahın üzerine koyarken göğsünü şişirerek. Ortasında uzun namlulu kırmızı bir silah vardı ve insanların onu çalmasını engellemek için zincirlenmişti. Standın arkasında sihirle yapılmış, havada asılı duran ve yavaşça dönen tek bir büyük hedef vardı.

Tezgâhın arkasındaki gölgeli görünüşlü adam yanaşarak yaklaştı. "Deneyecek misin, küçük hanım?" O sordu.

"Tabii," dedim neşeyle.

"Yapacağım," diye ısrar etti Diego, benden önce parayı uzatarak.

İç çektim, kollarımı kavuşturdum ve Diego silahı alırken gösteriye hazırlandım. "Sadece o hedefi vurmam mı gerekiyor?" adama sordu.

“Üç kez vurmanız gerekiyor. Otuz saniye ve sınırsız atış hakkınız var," diye onayladı adam, gözlerinde haylaz bir parıltıyla. "Hazır?"

Diego başını salladı ve adam sırıtarak kenara çekildi. Diego silahı kaldırdı ve devasa hedefe ateş etti. Güçlü bir geri tepmeyle kırmızı bir ışık patlaması, onu tezgâhtan tökezlemesine neden oldu. Hedef yanlara doğru ateş etti ve patlama, ıskaladıkça bir kıvılcım yağmuruna dönüştü. diego

lanetledi, silahı kaldırdı ve tekrar ateş etti. Bu kez hedef bezelye boyutuna geldi ve Diego bir kez daha ıskaladı.

"Bu imkansız," dedim gülerek ama Diego silahı doğrulturken son derece ciddi görünüyordu. Atış üstüne atış yaptı, hedef sola, sağa, yukarı, aşağı fırladı, kocaman oldu, sonra küçüldü, uzadı, sonra bir top gibi yuvarlandı, her yerde çınladı.

Diego tek bir atış bile yapmadı ve sinirle silahı yere indirdi. "Yana geç," derin

ses kalbimin çalkalanmasına ve malça dönüşmesine neden oldu.

Orion, Diego'yu kenara itti, siyah bir gömlek ve ona çok yakışan deri bir ceketle kot pantolon giymişti. Arkasında Francesca vardı.

Kıvrımlarını saran üzerine oturan kırmızı bir elbise ve şıklığını haykıran uzun siyah bir ceketle Clyde'ının gözünde Bonnie'ye benziyordu. Başını eğip elini Orion'un koluna koydu. "Benim için?" diye sordu ve ben çığlık atmak istedim.

Orion bana hiç aldırış etmedi, kolunu onun beline doladı ve onu kalçasına doğru çekti. "Mavi Pegasus'u mu yoksa gümüşü mü istersin?"

Diego beni çekmek için kolumdan tuttu ama bir şey beni orada tuttu, ikisini izlerken ağzım açık kaldı. Birbirine o kadar yakındı ki, parmakları sanki bunu binlerce kez yapmış gibi onu okşuyordu.

Bekar olduğunu sanıyordum, pislik suratlı?

Mavi, diye karar verdi Francesca.

"En sevdiğim renk." Burnunu öptü.*Lanet olası burnunu öptüm*mavi rengi ne kadar çok sevdiğini söylerken. Bu neden bu kadar acıttı?

Orion nişangahı hedef alarak silahın ucunu omzuna dayadı. Tezgahın arkasındaki gelincik adam oyunu yeniden başlattı ve hedef yandan şut çekti.

patlama. Orion tam isabet ettirdiğinde patlayarak çok renkli bir kıvılcım yağmuruna dönüştü.

Hedef, bir arı gibi vızıldayarak küçücük bir biçimde yeniden ortaya çıktı. Orion silahı o kadar hızlı hareket ettirdi ki hareketi zar zor gördüm. Tekrar vurduğunda başka bir patlama ve bir kıvılcım görüntüsü izledi. Üçüncü kez gözlerimi kırpıştırdım ve o başardı. Lanet oyunu kazandı.

Adam devasa mavi Pegasus oyuncaklarından birini rafta asılı olduğu yerden çıkardı ve Orion'a verdi, o da onu doğruca Francesca'ya verdi. Kolunu onun omuzlarına atıp uzaklaşırken kalbim paramparça oldu, ikisi içki standına doğru ilerlerken film yıldızı bir çift gibi görünüyordu.

Yüzüme acı verecek kadar parlak bir gülümseme yerleştirerek Diego'ya döndüm. "Kusana kadar bütün gezintilere çıkalım."

"Ee...pekala," dedi ve elini tuttum, küçük ve acı bir parçam bunu Orion'a geri dönmek için yaptığımı biliyordu. Oyun oynamaktan nefret ederdim ama Francesca'yı sallamasına izin vermeyecektim.

önümde ve geri ısırma. Aşağılayıcıydı.

Diego'yu bulduğumuz ilk rollercoaster'a çektim ki bu en büyüğüydü ve onu ön sıraya yönlendirdim. Diego bembeyaz oldu, bar belimize kilitlendi, eli hayatım için benimkini kavradı.

O kadar hızlı fırladık ki gırtlağımdan bir çığlık yükseldi ve adrenalin içimde bir orman yangını gibi yükseldi.

Farkına bile varmadan yolculuk bitti ve şimdiden bin kat daha iyi hissederek gülmeye başladım.

Orion'u boşver. Kendini belli etti. O bitti. Ve gecemi mahvetmesine izin vermeyeceğim - daha sonra eve gidip boğulana kadar yastığa sarılıp ağlasam bile. Bu daha sonra sorun. Şimdi, çok iyi vakit geçireceğim.

Diego sonuncusundan hâlâ biraz solgun görünse de başka bir hız treni için sıraya girdik. Tyler ve Sofia'yı arabadan inerken gördüm ve dikkatlerini çekmek için el salladım. Bizi fark etmediler ama Diego'nun bakışlarını onlara çekmiştim ve Tyler onu belinden yakalayıp şiddetli bir öpücüğün içine çekerken bunun için kendimden hemen nefret etmiştim.

O ikisinin kurulmasına yardım ettiğim için kendimi boktan hissederek Diego'ya döndüm. Özellikle şimdi kendi ilacımın tadına bakıyordum. Gözleri karanlıktı ama tepkisi bir kolunu belime dolayıp beni daha yakına çekmek oldu. Ve ona izin verdim. Kısmen hava buz gibi olduğu ve sarılmayı reddedemediğim için, kısmen de canım çok yandığı için. Üstelik birbirimizi kullanıyorduk. O Sofia'yı, ben de Orion'u istiyordum. Gülümseyip ikimizin de umurunda değilmiş gibi davranabiliriz.

Diego'ya baktım ve gözlerinde bir alev kükredi, sanki*yaptı*bunu istiyorum. Ve o kadar hazırlıksızdım ki, başını eğip dudaklarını benimkilere bastırdığında donup kaldım. Tamamen, tamamen dondu.

Ne diyeceğimi bilemeyerek geri çekildim. Benden hoşlandı mı? Yoksa bu Sofya'ya geri dönmek için miydi? Olsa bile almalıydı*diye sordu*.

Hız trenine binmek için ileri götürüldük ama birdenbire canım istemedi.

"Hadi biraz yemek yiyelim," dedim hızla, arkamı dönüp neredeyse anevrizma geçiriyordum ki sıranın ötesindeki bir tezgahın yanında Orion'u gördüm, gözleri beni deliyordu. Yüzü okunamayan bir maskeydi ama bakışları bana bilmem gereken her şeyi anlattı. Diego'nun beni öptüğünü görmüştü.

Kuyruğu ittim, zorla çıkarken kanım çok sıcaktı. Orion'la konuşmam gerekiyordu. Bir saniyeliğine. Sadece açıklamak için. Şu anda aramız kötü olabilirdi ama bunun olmasını istememiştim.

"Darcy!" Diego arkamdan seslendi.

Yolumda o kadar çok ceset vardı ki, herkesin lanet olasıcasına ihtiyacım vardı.*taşınmak*. Hava patlaması

Avuçlarım, bir yolu var olmaya zorladı ve insanlar sıkıntıyla kenara çekildi. Yol doğrudan Orion'u kesiyordu ve acı kalbimde kalıcı bir iz bırakıyordu. Francesca'yı sehpanın kenarına yasladı, bir eli saçlarına dolanmış, onu öperken diğer eli beline dolanmıştı. Ceketine sarıldı, dili onun ağzına girerken parmakları onun sakalını sıyırıyordu.

Diego kolumdan tuttu ve Orion'u orada fark etmeden beni uzaklaştırdı. Çünkü onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Düşen gökyüzü değildi, ama bana sanki göklerdeki her yıldız alçalıyor ve etrafımdaki dünyaya çarpıyormuş gibi geldi.

CAleb gecikti.

The Orb'daki milkshake'imi yudumlarken bir hayal kırıklığı nefesi verdim. Biz ayrılmadan önce diğer Mirasçılarla bir şey için buluşması gerektiğinden geç buluşmak için çoktan anlaşmıştık, ama şimdi gitmenin amacının ne olduğunu merak ediyordum.

Saat on iki dakikadan on üçe geçerken Atlas'ıma baktım. Bana mesaj bile atmamıştı.

Ve bitirdim.

Fuara giden servis otobüsleri vardı ve Caleb Altair'in hiç şüphesiz iğrenç derecede gösterişli arabasına binmeye ihtiyacım yoktu. Zaten arabalardan nefret ederdim. Önleyebilseydim, onlara neredeyse hiç binmezdim. Bana her zaman o lanet olası gölün dibine battığımı ve kapana kısıldığımı hatırlatıyorlardı. Ölmeyi bekliyorum. Ve bu korku eskisi gibi pençelerini içimde tutmasa da, yine de her zaman bisikleti tercih ederdim.

Uzun atkuyruğumu parmağıma dolayıp deri ceketimi sandalyemin arkasından alıp ayağa kalktım.

Giymeyi seçtiğim kırmızı kısa üst ve bedene oturan kot pantolon yılın zamanı için yeterince sıcak değildi ama yine de beni sıcak tutmak için ateş büyümü kullanıyordum.

Çıkışa yöneldim ve Geraldine'e onun ve Ass Club'ın nerede olduğunu kontrol eden hızlı bir mesaj gönderdim. Daha önce onlarla gitmem için bana yalvarıyordu ve ben zaten onunla bir gece geçirmek için Caleb'i neredeyse başından savacaktım. Sadece Justin Master benim olmamı önerdiğinde buna karşı karar vermiştim.*eskort*gece için. Erkek bir fahişe olduğu hakkında bir şaka yapmaya çalıştım ve bu onu o kadar telaşlandırdı ki, onu akşamki şirketimin işkencesinden kurtarmak için bu fikirden vazgeçtim. Vega Prensesleri fikrini gerçekten çok sevmişti ama onun ilkel ve uygun fantezilerini bir nebze olsun yerine getiremediğimi biliyordum. Ve

bu konuda bir hayal kırıklığı olmak oldukça eğlenceli olsa da, biraz da yorucu oldu. Sadece özgür bir gece istedim.

Atlasım cebimde vızıldadı ve Geraldine'in cevabını bulmak için cebimden çıkardım.

Geraldine:

Oh hula beluga! Bize katılacağınızı duymak için herkes ceketlerini giyiyor! Bana izin ver ne zaman burada olduğunu bil ve sana biraz pamuk şeker vereyim!

Onun coşkulu yanıtına kendi kendime sırıttım ve servis otobüslerinin insanları Tucana'daki Peri Fuarı'na götüreceği kampüsün kuzeyine doğru giderken hızımı biraz artırdım.

Kampüsün ucundaki kapıya ulaştım, otoparkın yanından geçtim ve bir öğrenci kalabalığının çoktan servis otobüsünü beklediği otobüs durağına gittim.

Kalabalığın etrafından dolandım, kimseyi tanımadım ve Heirs hayran kulübü arasında olup olmadıklarını gerçekten öğrenmek istemedim, sonra sığınağın yanındaki alçak bir duvara oturup beklemek için oturdum.

Atlas'ım tekrar titredi ve onu cebimden çıkardım.

Caleb:

Neredesin?

Mesajın tonuyla tek kaşımı kaldırdım, saat yedi buçuktu. Buluşmamızın üzerinden yarım saat geçmişti ve bu ondan ilk defa haber almıştım.

Tory:

Fuara gidiyoruz.

Caleb:

Neden beni The Orb'da beklemedin?

homurdandım. Kim olduğunu sanıyordu? Sanki varlığıyla beni şereflendirmeye karar verip vermediğini görmek için yarım saat oturacakmışım gibi. Aslında, bu lanet panayıra gitmekle ilgili bana mesaj atmasının yanı sıra, ben geceyi odasında geçirdiğimden beri şüpheli bir şekilde ortalıkta yoktu. Belki diğer Mirasçılarla olan gizemli toplantısından dönmesini orada beklemediğim için sinirlenmişti ama o orada olmadan odasında oyalanacak değildim. Bu garipti. İlk etapta bütün gece kalmaya niyetim bile yoktu. Böylece o gittiğinde ben de kendimi toparlamış ve gitmiştim.

Tory:

Gelmeyeceğin izlenimine kapılmıştım.

Caleb:

Şimdi nerede olduğunu söyle, seni almaya geleceğim.

O zaman özür yok.

Tory:

Hayır, teşekkürler.

Birisi gelip yanıma oturduğunda başımı kaldırdım ve Milton'ı tanıyınca gülümsedim. The Orb'daki masalarımızda biraz kalıcı bir özellik haline gelmişti, ancak akran baskısına boyun eğmediğini ve Ass rozeti takmaya başladığını gördüğüme sevindim.

"Seni sık sık yalnız görmüyorum," diye yorum yaptı. "Geceyi Darcy ile geçirmiyor musun?"

"Randevusunda," diye yanıtladım omuz silkerek.*Sahte tarih, ama yine de...* "Ve sen değilsin?"

"Ayağa kalktım," dedim, dudağımın kenarını çekiştiren bir gülümsemeyle. Bunu neden bu kadar eğlenceli bulduğumdan emin değildim ama buldum. Biraz uygun görünüyordu; buradaki her şey hep aleyhime çalışıyordu, aşk hayatım neden farklı olsun ki? Ayrıca, ilk başta bana çıkma teklif etmesi için Caleb'i aramamıştım, bu yüzden bu konuda neredeyse ağlayacak değildim ki olay daha yerden kalkmadı bile.

"Bok. Ve düşündüm*Benim*hayat acınasıydı," diye alay etti ve ben de gülmekten kendimi alamadım.

Gösterişli siyah bir spor araba patinaj yaparak tam önümüzde kaldırımda durunca, bir motorun homurtusu başımı kaldırıp bakmamı sağladı.

Kapı açılınca dudaklarım aralandı ve sanki Caleb inmeden önceki lanet olası Batmobil gibi havaya savruldu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, yaklaşırken kaşlarını çatarak. Milton hızla ayağa kalktı ve Caleb ona karanlık bir bakış atarken ben de meydan okurcasına dudaklarımı büzdüm.

“Otobüse yetişmek. Nasıl görünüyor?"

Ben...benimle geleceğini söylemiştin, dedi Caleb, neler döndüğünü anlayamıyormuş gibi bana bakarak.

"Evet. Ve sonra beni, senin olduğunu bilmeme zahmet etmeden seni beklerken bıraktın.

geç kalıyor Bu yüzden, arkadaşlarımla buluşmak için A planından vazgeçtim. Ona omuz silktim. Bunu anlamak o kadar da zor değildi. Erkek arkadaşım bile olmayan bir adam tarafından sarsılmayacaktım.

Caleb başka bir dil konuşuyormuşum gibi bana baktı ve servis otobüsü geldiğinde ayağa kalktım.

Ona doğru bir adım attım ve beni durdurmak için kolumdan

tuttu. "Otobüse biniyor musun?" kaşlarını çatarak sordu. "Evet.

Eğer beni bırakırsan."

"Ama..." Caleb elini saçına atıp derin bir iç çekti. "Özür dilerim tamam mı?"

Şaşkınlıkla tek kaşımı kaldırdım ve devamını duymayı bekledim.

"Geçenlerde bazı şeyler hakkında farklı düşünmeme neden olan bazı şeyler öğrendim." Caleb donanma gözlerini bir şeyi anlamaya çalışıyormuş gibi bana dikti. "Ve artık ne düşüneceğimi bilmiyorum."

"Ne hakkında?"

"Sana söyleyemem," diye yanıtladı, çenesi kasılmıştı.

Omuz silktim ve otobüse doğru döndüm ama yine elimi yakaladı ve beni durdurdu.

"Benimle panayıra gel Tory...lütfen."

Tanrım, hayır dersem ağlayacak gibi görünüyorsun, diye

takıldım. "Kapa çeneni ve arabaya bin," dedi gülümseyerek.

"Bu daha doğru gibi." Benimle arabaya kadar yürümesine izin verdim ve Caleb benim için kapatmadan önce o gülünç kapının altından bindim.

Anında pencerenin düğmesine bastım, aşağı inerken göğsümdeki düğüm gevşedi.*Kahrolası arabalar.*

Diğer tarafa gitti ve direksiyonun arkasına geçti, motoru çalıştırdı, bu da iliklerime kadar titreyen derin bir homurtu çıkardı.

Arkamı döndüğümde yüzümdeki ifadeye gülümsediğini gördüm. "Büyük motorları sevdiğini söylemiştin," diye hatırlattı bana.

"Muhtemelen bisiklet motorlarından bahsediyordum ama çaba için puan. Beni bir lunaparka Batmobil'le gelen kendini beğenmiş bir hıyar gibi gösterdiğin için eksi puan, yine de eksi ona geri döndün.

"Bu nasıl işliyor?" O sordu.

Kaldırımdan uzaklaşıp yolun aşağısına doğru fırladık ve hızla hızlanırken ben deri koltuğa geri bastırıldım.

"Beni beklettin."

"*Sen*durmak*Ben*yukarı," diye karşı çıktı. "Sadece geç kalıyordum."

"Pekala, bir dahaki sefere mesaj gönder pislik herif, yoksa bir daha vurulamayacaksın," dedim sırıtarak ama

bunu kastediyordu. Kimsenin aptalı değildim ve beni bulandırmasına izin vermezdim.

"Puan alındı."

Arabayı sürerken Caleb'a baktım. Sandalyesinde arkasına yaslanmış, bir eli direksiyonda, kaslı vücudu dar beyaz bir tişörtün altında kendini gösteriyordu. Saçları fazla düzgündü, buklelerini yumuşatmak için ürünle geriye doğru taranmıştı. Ellerimi içinden geçirirkenki halini tercih ederdim.

"Neye bakıyorsun?" diye sordu bakışlarını yoldan ayırmadan.

"Sen," diye yanıtladım omuz silkerek. Bakması güzeldi, bu kadar şaşırtıcı olmamalıydı.

Bakışları bir an bana kaydı ve aniden arabanın içindeki hava çok daha sıcak geldi.

"Emniyet kemerinizi takmalısınız" dedi.

"Biliyorum," dedim ama yapmadım.*Bir daha asla*.

Önümüzde ufku renk renk ışıklar aydınlatıyordu ve panayırın kurulduğu alana yaklaşırken yüzümde küçük bir çocuk gibi sırıtarak öne doğru eğildim. Ama umursamadım. Daha önce hiç böyle bir şey yapacak param olmamıştı ve benim yaşımdaki biri için muhtemelen normalden daha fazla sabırsızlıkla bekliyordum.

Aniden sola saptık ve otoyoldan dönerken şaşkınlıkla Caleb'a baktım ve o arabayı dik bir yokuştan karanlığa doğru yönlendirdi. Farların ışığından başka bir şey göremiyordum ve açık penceremden içeri giren serin hava omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

"Yanlış bir dönüş yaptığını düşünüyorum," diye alay ettim, koltuğumda dönüp tepeden aşağı, fuarın parıldayan ışıklarına baktım.

Caleb cevap vermedi ama ayağını biraz daha yere bastı, biz tepelere tırmanırken motor kükremeye başladı.

Caleb? diye sordum, beni görmezden gelmeye devam ederken ona baktım.

Ağzı ince bir çizgi halindeydi ve ben rahatsız bir şekilde koltuğumda kıpırdanarak tekrar etrafa baktım. Pencerelerin ötesindeki her şey zifiri karanlıktı, etrafımızı saran sonsuz karanlık. Nerede olduğumuz hakkında hiçbir fikrim yoktu ve keskin bir dönüş yaptığında, Tucana'nın ve arkamızdaki Peri Panayırı'nın ışıkları çalındı.

"Beni nereye götürüyorsunuz?" diye sordum kaşlarımı çatarak.

Caleb cevap vermedi ama eli kapısının üzerindeki kontrollere gitti. Pencerem kayarak kapandı ve kapılar kilitlenirken ağır bir gümleme sesi geldi.

Adrenalin artışı kalbimi harekete geçirirken sandalyemde döndüm.

Elim kapı koluna gitti ve açma girişimlerime yanıt vermeyi reddettiği için otomatik olarak çektim.

"Arabadan inmeme izin ver," diye nefes verdim, omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı.

Caleb yine beni duymazdan gelerek arabayı nabzımı atan keskin dönüşlerde ileri geri yönlendirdi.

panikle vurmak.

Birine mesaj atmak veya birini aramak için cebimden Atlas'ımı çıkardım veya-

Caleb onu elimden aldı ve omzunun üzerinden fırlatıp koltuğunun arkasındaki küçük boşluğa düşerek gözden kayboldu.

Elimi kaldırdım, bu hızla yol alırken ona karşı güvenle hangi büyüyü kullanabileceğimi bulmaya çalışırken parmak uçlarımda sihir ürperdi.

"Yapma," diye çıkıştı Caleb, bileğimi yakalayıp kucağıma yerleştirirken.

"Eğer bu senin yeni bir oyununsa, bundan zevk almıyorum," diye nefes verdim ve boş bir kahkaha attı.

"Oynamıyorum tatlım," diye söz verdi bana.

Araba aniden yoldan çıkıp çakıllı bir yola çıktı ve ben neredeyse camdan fırlıyordum. Belki de emniyet kemeri konusunda haklıydı.

Caleb ayağını frene bastırdı, o sırada eli göğsümün ortasına indi ve ön camdan fırlamayayım diye beni koltuğa yasladı.

Motoru durdurdu ve arabanın ışıkları söndü, bizi karanlıkta bıraktı.

"Neler oluyor?" Nefes aldım, parmak uçlarım güçle karıncalanıyordu ama onun becerisiyle rakipsiz olduğumu biliyordum. Acele etmem, neler olup bittiğini öğrenmem ve iş o noktaya gelirse hiç beklemediği bir anda ona güçlü bir güç patlamasıyla vurmam gerekiyordu.

Sessizlik o kadar uzun sürdü ki, onu bozmak için neredeyse çığlık atmak istiyordum.

Düşünüyordum da Tory, dedi Caleb alçak sesle, karanlıkta bana bakmak için dönerek. Belki benimle bir şeyler denemek istersin diye.

"Ne?" diye sordum, elim tekrar kapı koluna kaydı ve her ihtimale karşı hafifçe çekiştirdi.

Kıpırdamadı.

"Hakkımda ve zevk almaktan hoşlandığım şeyler hakkında dolaşan pek çok hikaye var."

Dudaklarımı birbirine bastırdım ama yorum yapmadım. Pegasex dedikodularından haberdardım...*açıkça.*

"Eğer sen ve ben çalışacaksak, son hikayelere göre benim de umutsuzca Pegasus kıçına bağımlı olduğum gerçeğini kabul etmek zorunda kalacaksın sanırım."

Sessizlik uzadı. Caleb'i karanlıkta pek iyi göremiyordum ama onun beni gayet iyi görebildiğini biliyordum. O da benim kalp atışımdaki o çıt çıtı duyacaktı. Bütün bunlar beni çıldırtmak için tasarlanmıştı. Ama kendimin sarsılmasına izin vermeyecektim.

Dudağımı ısırdım ve yavaşça ona doğru eğildim, sanki bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi sesimi alçalttım. "Pekala... belki Düzenim ortaya çıktığında bir Pegasus olurum ve tüm fantezilerini gerçekleştirebilirim."

Caleb bakışlarını bana kilitledi ve karanlıkta bana bakarken çenesi biraz kasıldı. "Bunu ister miydin?" diye sordu tehlikeli bir sesle.

"Ne?" O bana öyle bakmaya devam ederken kalbim biraz daha hızlı atarken nefes aldım. "Benim Pegasus'um olmak ister misin?" diye sordu, bana yaklaşıp beni belimden yakaladı. Vampir gücünün bir dalgasıyla beni sandalyemden kaldırdı ve üzerine oturmam için kenara çekti. Beni sıkıca tutarken şaşkınlıkla nefesim kesildi, duyabildiğini bildiğim korkuyla kalbim gümbürdüyordu.

"Kuyu?" diye sordu, beni daha sıkı kavrayarak.

Ne söylememi istediğinden emin olamayarak dudaklarımı araladım. Bu söylentiden nefret ettiğini biliyordum, neden bana bunda bir rol oynamak istediğimi söyletmeye çalışıyordu? Neden sırf bunu sormak için beni buraya kadar getirmişti? Korku tüm vücuduma yayıldı ama karşı çıkmayı reddettim.

"Beni simlerle kaplamış olmam fikrini beğendin mi?" Alay ettim, yüzüne dokunmak için uzandım.

Caleb elimi tuttu ve yanıma sıkıştırdı. "Belki de söylentiler doğrudur," diye soludu, sesi baştan çıkarıcıdan tehlikeliye doğru alçalıyordu. "Belki de seni üzerinde adımın yazılı olduğu bir kırbaçla kırbaçlamak ve kendi kişisel midillim gibi seni gezdirmek istiyorum. Belki ben seni becerirken senin gelinlik giyip kişnemeni istiyorum."

Ona bakarken dudaklarım aralandı, donanma gözlerinde bunun nereden geldiğine dair bir ipucu aradım. Ve aniden biliyordum. Anlamıştı. Bir şekilde, o söylentileri yayan kişinin ben olduğumu biliyordu.

Ona bakmaya devam ederken yutkundum, ona seslenip komik tarafı görmesini sağlamaya çalışmalı mıyım diye merak ettim... Ama duruşu ve beni tutuş şekliyle ilgili her şey, öyle olmadığını söylüyordu. Bunu biraz komik bul.

Yavaşça dudaklarımı yaladım ve bakışlarında açlıkla hareketi izledi. Bana çok kızmış olabilirdi ama beni incittiğine inanmak istemiyordum.

"Veya*Belki,*Her zamanki oyunumuzun gerçek bir turunu oynamak istiyorum," diye homurdandı.

Kapıların kilidini açarken kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı, satılan gümbürtü sessizlikte yankılandı.

"Ben hafife almıyorum-"

Caleb kulağıma eğilerek, "Burası karanlık, Tory," diye hırladı. "Ve ormanda canavarlar var. Muhtemelen sen*koşmak."*

Kapı yanımızda açıldı ve beni kucağından itti, öyle ki arabadan düştüm ve son anda ölü yapraklara yayılmamak için kapı çerçevesine takıldım.

"Caleb," diye söze başladım ama arabadan o kadar hızlı fırladı ki kalbim korkuyla yerinden fırladı.

"*Koşmak,"*diye havladı, dişleri dışarı fırladı ve gözlerindeki bakış beni bir adım geri tökezletti.

Duraksadım, park ettiği açıklığa baktım. Hiçliğin ortasındaydık, görünüşe göre bir dağın yarısına gelmiştik ve etrafımızda sık ağaçlar vardı. Ondan kaçmayı başarsam bile, burada umutsuzca kaybolmuş olurdum ve Atlas'ımı benden almıştı.

"İstemiyorum," dedim sesimdeki korkunun titremesini gizlemeye çalışarak.

Caleb bana doğru hamle yaptı ve ben de ona doğru güçlü bir hava üflerken ellerimi havaya kaldırıp çığlık attım. Geriye savruldu ve ben de kollarımı ve bacaklarımı saran korkuyla elimden geldiğince hızlı bir şekilde ağaçlara doğru koşarak kaçtım.

Koşarken Caleb'in kara kahkahası beni takip etti ve kalbimde bunun umutsuz olduğunu biliyordum. O kahrolası bir Vampirdi. Benden bir kalp atışıyla geçebilirdi ve ölü yaprakların arasından çarpan ayaklarımın sesi o kadar yüksekti ki, adım alevlerle yazılmış ve tam bana doğrultulmuş bir okla bir ateş yakıyor gibiydim.

Bir açıklığa kaydım ve spor ayakkabılarım yaprakların altına gizlenmiş bir kütüğe takıldı. Hiç düşünmeden onu elime aldım ve koşmaya devam ettim.

Caleb kovalarken heyecanla haykırdı ve damarlarımda buzlar parçalandı. Onu geride bırakmak için umutsuz bir çabayla yokuş aşağı bir rota izleyerek koşmaya devam ettim.

Koçbaşı gibi bir güç benimle çarpıştı ve büyük bir ağaca geri fırlatılırken haykırdım. Avuçlarımdan fırlattığımda alevler canlandı ve Caleb yanmamak için yana doğru yalpalayarak beni tutuşundan kurtardı. Dalı bir meydan okuma çığlığıyla ona doğru savurdum ve dal onu ayaklarından yere düşürecek kadar büyük bir güçle kafasının yan tarafına çarptı.

Caleb kendi sihrini bana geri gönderirken hırladı ve sarmaşıklar yerden yukarı kıvrılarak kollarıma dolandı ve onları arkamda büktü.

"Kahretsin!" Caleb lanet okudu, yanımızda hâlâ yanan alevlerin ışığı, ona verdiğim kafa yarasından yüzünü aşağı akan kanı aydınlatacak şekilde bana doğru geliyordu. Elini yaraya bastırdı ve yüzünü buruşturarak iyileştirdikten sonra tekrar bana yaklaştı.

Kollarımı tekrar kullanmak için savaştım ama sarmaşıkları sadece gerildi ve ellerim hareketsiz kaldığından daha fazla büyü yapamadım.

"Bana kahrolası bir dalla vurdun!" Caleb, gözlerimin içine bakarak homurdandı.

"Lanet olası bir psikopat gibi beni avlıyordun," diye karşılık verdim.

Caleb birkaç saniye boyunca bana baktı, kaşlarını çatarken göğsü derinden inip kalkıyordu.

Bir fikirden vazgeçiyormuş gibi başını salladı ve ben başka bir şey söyleyemeden beni kollarının arasına aldı.

Tepeden arabasına geri fırladık ve kaportanın üzerine tünemem için beni kabaca aşağı itti. Caleb bana bakarken dudakları kıvrıldı ve ben daha önce otururken panik nefesimi sakinleştirmeye çalıştım.

O, kollarım hala sırtımda bağlı.

"O zaman seni tahrik eden bu mu?" Daha fazla dayanamayacak hale gelince kıkırdadım. "İnsanları korkutmak mı? Parıltıdan ve ekinlerden çok uzak."

"İkisini de sevmediğime ne dersin?" Karanlık bir şekilde homurdandı, gözleri kısılmıştı. "Herkes zamanımı pırıltılı at pisliklerinin peşinden koşarak geçirdiğimi düşünüyor. Bu söylenti bir yerden gelmiş olmalı. *Sağ?*"

Bana yaklaşmaya başladığında çenemi kaldırdım ve bakışlarımı kaçırmayı reddetti. Evet, onun hakkında bu söylentiyi biz başlatmıştık. Ve hayır, üzgün değildim. Onun ve arkadaşlarının bize yaptıklarının yanında hiçbir şeydi. Sanki sorusu benim için havadan bahsetmek kadar ilginçmiş gibi yavaşça omuz silktim.

"Az önce oyunu kazanmadın mı?" diye sordum, kendimi dizginlerime karşı değiştirirken sesimi alçaltarak, irkilmek yerine ona biraz daha yaklaştım. "Bu, beni şimdi ısırabileceğin anlamına gelmiyor mu?"

"Hayır, söylentiler bir Pegasus'u becermek istediğimi söylüyor," diye homurdanarak bana yaklaştı ve dizlerini bacaklarımın arasında durabilmesi için ayırana kadar dizlerime bastırdı. "Bu yüzden, *Belki*, şimdi benim için at arabası rolünü oynamana ihtiyacım var.

Aramızda uzun bir sessizlik ritmi geçti ve gözlerinin içine baktım. Deli gibi sinirliydi ama bakışlarında başka bir şey daha vardı. Bir tür savunma, sanki ona bir şey kanıtlamamı istiyormuş gibi. Ne olduğunu bilmiyordum. Ama öğrenip öğrenemeyeceğimi görmek için şansımı zorlamaya hazırdım. Çünkü bu oyunu yeterince uzun süredir oynuyorduk. Ve boyun eğmeyeceğimi bilmesi gerekirdi.

"Boynuzlarına karşı bir zaafın olduğunu duydum," diye soludum, kalçamı ona doğru bastıracak şekilde öne kaydırdım. Vücudunun benimkine tepki verdiğini hissettiğimde hafifçe gülümsedim. "Yani bu kesinlikle senin yerine bir tane sokmamı isteyeceğin anlamına geliyor-"

"Hayır," diye homurdandı, belimden tutarak ellerinin arasına aldı. Tutuşu sıkıydı ama morarmıyordu, biraz geri çekildiğini düşünmeye başlamıştım. "Sanırım istediğim şey kıçında bir delik olan büyük, plastik bir Pegasus bebeğiydi-"

"Zaten bir tane yok mu?" diye sordum, öne doğru eğilerek dudaklarım neredeyse onunkine değecekti.

Caleb bileğimi daha sıkı kavrayarak beni durdurdu. "Odama geri gelip becermemi izlemek ister misin?" tamamen tehdit eden bir tonda teklif etti.

"Sadece çekmeme izin verirsen," diye karşı çıktım, onu kahkahaya doğru itmeye çalışarak. Bu öfkeyi yenebilseydim, o zaman belki...

Benimle müstehcen bir film yapmak istiyorsan, o zaman sen de bu filmde oynamak zorundasın, dedi, nefesi dudaklarımı yıkarken.

"Sen ve arkadaşların beni en son filme aldığınızda beni öldürmeye çalışıyordunuz," diye hatırlattım ona.

"O ben değildim."

"Hala oradaydın."

Uzun bir süre aramızda sessizlik asılı kaldı ve bizi ayıran boşlukta bir sıcaklık oluştu ama ikimiz de dudaklarımızı ayıran mesafeyi kapatmak için hareket etmedik.

Bunun için beni cezalandıracağına söz vermiştin, diye mırıldandı Caleb en sonunda.

"Ve belki de yaptım," diye fısıldadım.

Caleb'in eli karanlıkta yüzüme gitti ve bu beklenmedik dokunuşla biraz irkildim. Parmaklarını çenemde gezdirdi, çenemi yavaşça yana yatırdı ve boynumu ona gösterdi. Kalbim hala atıyordu ama korku bir heyecana dönüşüyordu, heyecan damarlarımda vızıldıyordu. Bir canavarla oynuyordum ve bir kez olsun beni ısırmasını gerçekten isteyebilirdim. buna ihtiyacım vardı. Aramızda dolanan bu gerilimden kurtulmak.

Yaklaştı, burnunu boğazımdan yukarı kaydırdı ve derin bir nefes aldı. "Hala Kaynağım olmaktan nefret ediyor musun, Tory?" diye sordu.

"Çoğu zaman," diye yanıtladım.

Peki ya şimdi? Eli atkuyruğumu kavramak için kaydı ve nefesimi kesmeme neden olacak kadar sertçe çekiştirdi. Sarmaşıklar kollarımdan düştü ve ellerimi kullanarak arabasının kaportasına tutundum.

"Sanırım şu anda... Hoşuma gidebilir," diye fısıldadım.

Caleb inledi ve dişleri fırlayarak beni sıkıca tutmaya devam ederken doğruca boynuma saplandı. Bana karşı her zaman olduğu gibi nazik değildi, öfkesi ısırığının derinliğinde ve gırtlağını tırmalayan hırıltısında kendini gösteriyordu.

Derin derin içtiğinde inledim, başım dönmeye başlayana kadar gittikçe daha fazla içtim. Ellerim omuzlarına indi, kaba muameleye karşılık olarak parmaklarım etini ısırdı. Ama ben onu uzaklaştırmak yerine daha yakına çekiyordum. Başım dönüyordu ve bir an için böyle ölmenin nasıl bir şey olduğunu merak ettim. Güzel bir canavarın kollarında tutulan...

Sonunda beni serbest bıraktı ve kaportaya yaslandım ve üzerimi bir baş dönmesi dalgası kaplarken ona göz kırptım.

Vücudum korkudan arta kalanlarla ve azıcık da olsa arzuyla zonkluyordu ve onun da bacaklarımın arasında ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum.

"Hala fuara gitmek istiyor musun?" diye sordu Caleb, gücümü sonuna kadar kullanarak karanlık bir şekilde gülümseyerek. "Evet," diye yanıtladım kendi küçük gülümsememle. "Lanet panayıra gitmek istiyorum."

Caleb öne doğru eğildi ve beni sertçe öptü. Cezalandırıcıydı, yaralayıcıydı, kanımın tadı dilini kaplıyordu ve derisinin bana dokunduğu her yerde ısı yükselmesine neden oluyordu. Beni yerime sabitlerken arzusuna boyun eğdim, her geçen an içindeki öfkenin daha da yandığını hissettim. Ben olduğumu biliyordu. Ama beni intikam almaktan çok istiyordu. En azından şimdilik.

Geri çekildi, bakışlarında hararetle bana baktı ve parmaklarıyla boynumdaki ısırığı iyileştirdi.

"O zaman gidip biraz eğlenelim."

Ona bir sırıtış teklif ettim ve kapüşondan kaymam ve koltuğuma dönmem için beni bıraktı. Gülünç kapı yanımda kapanır kapanmaz motoru çalıştırdı ve farlar parladı.

Araba çakıllı yolda hızla uzaklaştı ve ben biraz sersemlemiş bir şekilde koltuğuma yaslandım. Caleb benden o kadar çok kan ve güç almıştı ki bununla başım dönüyordu ama sonuçta bundan oldukça yara almadan kurtulduğumu hissediyordum. Özellikle de gerçeği bildiğini düşünmekte haklıysam. Açıkça görülüyor ki, hiçbirimiz bunu doğrudan ele almayacaktık. Ama en azından bir anlaşmaya varmış gibiydik. Sadece böyle kalmasını ummak zorundaydım.

BENDiego kendi hamburgerini yerken tabağımda el değmemiş bir sebzeli burgerle oturdum.

"İyi misin?" diye sordu bir ağız dolusu et etrafında.

Buz pateni pistine bakan bir çardağın altındaydık ve tam on dakikadır etrafında dönen çiftlere bakıyordum. Belki daha uzun.

"Evet," dedim ona dönerek. "Üzgünüm ben sadece..." Cümleyi nasıl bitireceğimden emin değildim.*Az önce düzdüğüm öğretmeni başka bir kadınla öpüşürken gördüm ve şimdi kalbim acıyor.*

"İstersen eve gidelim mi?" O sordu.

Gözlerim tekrar buz pateni pistine kaydı ve Tyler'ın Sofia'yı eliyle döndürdüğünü gördüm. Diego bakışlarımı takip etti ve tepkisini görmek için kontrol ettim ama ifadesi hiçbir şeyi ele vermedi.

"Diego, ben kötü bir şey yaptım," dedim, vicdan azabı beni yiyip

bitiriyordu. "Ne?" diye sordu kaşlarını çatarak bana bakarak.

"Ben..." Burgerime baktım. "Tyler'ın Sofia'yı ayarlamasına yardım ettim."

Aramızda bir sessizlik yayılırken ona bakmaya cesaret edemiyordum.

Diego elini benimkine koydu ve şaşkınlıkla yukarı baktım, yoğun mavi gözleri kalbimi sıkıştırıyordu. "Aramızda bu bağı hissettiğin için mi?"

"Ne?" nefesim kesildi. "Hayır ben özür dilerim. Demek istediğim, sen harika bir arkadaşsın, Diego."

"Ah."

"Sofia için üzgünüm," diye yineledim.

"Eh, mutlu görünüyor," diye içini çekti. "Ve haklısın, biz ayrıcalıklı değildik. Zaten olmak istediğinden emin değilim. Belki arkadaş olarak daha iyiyizdir."

"Bizim gibi?" Umutla sordum ve bir gülümsemeyi kırdı.

"Evet, cadı." O kalktı. "Biraz sıcak şekerleme yiyerek Faerris Wheel'de bir tur atmaya ne dersiniz?" Kulağa cennet gibi geliyor. Ayağa kalktım ve çardaktan çıkana kadar onu takip ettim.

Az sonra Faerris Çarkı için kuyruğa girdik ve üzerimizde yavaşça dönen, yolda aldığımız sıcak şekerlemeyi bitiren büyük beyaz arabalara baktım. Sıranın önüne geldiğimizde metal platforma çıktık ve bir çift arabayı boşaltırken ben de arabaya bindim.

Diego onu takip etmek için harekete geçti ama bir gölge ona çarptı ve Orion onu kıçının üstüne devirip yanımdaki yerine tırmanırken dehşet içinde nefesim kesildi.

"Kaynağıma ihtiyacım var," diye havladı Diego, ayağa kalkarken.

"Hey Hayır!" diye bağırdım, öfke içimi parçalıyordu. Dışarı çıkmak için ayağa fırladım ama Orion elbisemin arkasını yakaladı ve beni koltuğuma çekti. Tek koluyla beni yerime kilitledi ve dişlerini boğazıma sapladı.

Kısa bir çığlık göğsümden koptu, ses fuarı delip geçti. Normalde yaptığından daha zor değildi ama şimdi bunu bana yapması tam bir ihanet gibi geliyordu.

Direksiyon başındaki adam kapıyı gelişigüzel kilitlerken kendi kendine ıslık çaldı ve biz de giderek artan bir hızla yukarı çıktık.

"Çek başımdan!" Büyümü çalıştırmaya zorlamak için Orion'u ittim ama o sımsıkı kavradı. Dişlerini

çekerek homurdandı ama kolunu belime doladığı yerden çekmedi. Yüzünü yüzüme yaklaştırdı, dişlerini gösterdi, damarlarıma gerçek bir korkunun girmesine neden oldu. O anda vahşi bir hayvandı ve ondan kaçmak imkansızdı. Sonraki yirmi dakika boyunca birbirimize yapışmıştık ve bunu bilerek yaptığını kesinlikle biliyordum. Etrafımızda bir sessizlik balonu oluşturmak için elini salladı ve öfke göğsümü deldi.

"Yeterince ileri gitti," diye hırladı, sesindeki gaddarlık kalbimin ritmini bozmasına neden oluyordu. "Beni kızdırmak için onu buraya getirdin."

İçimden bir şüphe akarken ağzım açıldı. "Sen*diye sordu*onunla konuşmak için Ve tam olarak burada tek başına değilsiniz, Profesör," diye tersledim.

"Lance," diye ısrarla talep etti.

"Hayır," diye tısladım, parmaklarını elbisemden çözmeye çalışarak. "Artık bir şey olmadığımız için sana öyle demiyorum. Ben alınan adamlar vida yok. Eğer*Fransızca*sana yatak odasında ihtiyacın olan şeyi vermiyorsa, o zaman kesinlikle vermeyeceğim."

Gözleri parladı ve ağzında karanlık bir gülümseme belirdi. "O benim kız arkadaşım değil." "Sağ.

Bu yüzden mi daha önce dilini onun boğazına soktun? çünkü o*Olumsuz*Kız arkadaşın?"

"Sen bir ikiyüzlüsün," dedi ve gülümsemesi dramatik bir şekilde silindi. Başparmağını ağzımın üzerinde gezdirip sertçe sildi ve onu durdurmak için kıvrandım ama tamamen köşeye sıkışmıştım.

"Ne yapıyorsun lan?" Kollarını ittim ama beni görmezden geldi ve dizini kalçama bastırırken beni olduğum yerde tuttu.

"Kızımdan Diego Polaris'in tükürüğünü çıkarmaya çalışıyorum," diye homurdandı.

Bu cümle bana o kadar çok şey yaptı ki gerçek değildi. Son zerresinde öfke, öfke, zevk. Sonra son kısımda da kafa karışıklığı var çünkü ben hangi dünyadaydım?*onun*kız? Flörtleşmekten, birbirimizi seviyormuşuz gibi sevişmeye, birkaç gün içinde birbirimizin gırtlağını parçalamaya kadar gitmiştik. İlişki daha başlamadan sona ermişti ve ben bir kasırganın ardından hayatımı nasıl yeniden toparlayacağımdan emin olamadan kalmıştım.

Elimi göğsüne bastırdım, nefes almak için alana ihtiyacım vardı ama bana vermedi. Onun kokusu Fran'in gül parfümüne karışmıştı ve içimdeki öfke daha da keskinleşmişti.

"Diego öptü*Ben*. Hazırlıksız yakalandım. Ama sen onu istediğin için öptün."

Ağlama, Darcy Vega. Ağlama.

Dudakları gergin bir çizgi haline geldi ve aramızda tehlikeli bir enerji vızıldadı. "Bunu neden yaptığımı biliyorsun."

“Bunu yapma. Kahrolası aklını okumamı bekleyip hep bana sırtını dönüyorsun," diye hırladım, onu geri itmeye çalışarak ama bir şey olursa daha da yakınlaştı. Eli bacağımın üzerine indi ve onu geri çektim. “Ve yapma*O*”

"Neden?"

"Çünkü işimiz bitti," dedim nefes nefese. "Tek gecelik bir şeydi, hadi hayatımıza devam edelim." “Biz mi *hissetmek*sana mı yapıldı?” diye sordu içimi yanan kağıt gibi kıvrandıran bariton bir sesle. Boynumda zonklayan ısırık izini iyileştirmek için elini kaldırdı ve nazik dokunuşu omurgam boyunca lezzetli bir ürperti gönderdi. Bunun ne kadar iyi hissettirdiği için kendimden nefret ettim ve duyguyu çabucak yuttum.

Dürüst cevap? Bunun yapılmasının hiçbir yolu yoktu. Hâlâ çok kızgındım ama içimde Orion'dan kurtulamayan bir parçam vardı. Zehir gibi kanımdaydı. Ya da belki daha çok şeker gibi. Hangisi olduğunu bilmek zordu. Her iki durumda da muhtemelen sağlığım için kötüydü.

Cevabımı bekledi ve kalbim düzensiz bir şekilde güm güm atarak neredeyse beni boğuyordu. "Onu öptüğüne inanamıyorum," diye tısladım, o hain gözyaşları serbest kalmakla tehdit ediyordu. Artık

Faerris Wheel'in neredeyse zirvesindeydik ve fuarın tam karşı tarafını görebiliyordum. Çok güzeldi, sürekli titreyen ve dans eden bir ışık denizi. Aşağıdan gelen kahkahalar burada herkesin ne kadar eğlendiğinden bahsediyordu ve ben de böyle hissetmek yerine onlardan biri olmayı çok istiyordum.

"Diego'yu buraya beni incitmek için getirdin," dedi Orion ve ses tonu onun gerçekten incindiğini söylüyordu. Bunun doğru olup olmadığını düşündüm. Belki öyleydi.

"Onunla konuşmamı sen istedin."

"Onu lanet bir randevuya çıkarmak istemediğimi biliyorsun," diye hırladı, gözlerinde iki magma uçurumu açıldı.

Bakışlarımı kaçırdım ve çenemi tuttu ve gözlerinin içine bakmam için beni geri çekti. Onunla kampüsten ayrıldığını görünce Francesca'yı aradım.

Kalbim acı verici bir şekilde gümbür gümbür atıyordu, sızıyla doluydu, bunun ikimizin de içine düştüğümüz aptalca bir oyun olduğuna inanmak için çaresiz bir ihtiyaç duyuyordum. Ödeşmek için mi? Onayladım.

Onayladı. "Hayatımın en büyük hatası. Onun ağzını senin ağzında gördüğümde hissettiğim şeyi hissetmektense kanamayı tercih ederim."

"Yani onu benden intikam almak için mi öptün?" Onu ısırdım, onun her yerindeki ellerinin görüntüsünü zihnimde bu şekilde silmeye çalıştım.

"Evet," dedi, biraz geri çekilerek, kaşlarını çattı.

Aramızda sessizlik geçti.

"Sana tekrar soracağım. İşimiz bitti mi, Mavi?" Kolumu o kadar sıkı tuttu ki neredeyse acıtacaktı. Acı çizgisinde yürüyorduk ve onunla olmak mı yoksa olmamak mı daha çok acıtacaktı bilmiyordum.

Yavaşça başımı salladım ve sanki ona dünyanın sonunun gelmeyeceğini söylemişim gibi duruşu rahatladı. Ama belki de öyle olmalıyız. Bir parçam bunun yapılmasını istemiyor ama sen beni incittin."

"Önce sen beni incittin." Çenesi sıkıca kilitlendi ve ona başımı salladım.

"Yaptığım şey*Olumsuz*aynı seviyede." uzağa baktım. Zaten ne zamandan beri özel bir çift olduk? Birlikte bir gece geçirmişken ona başka kadınlarla görüşmemesini söyleme hakkım var mıydı gerçekten? Belki de yapmadım. Ama cehennem, belki de istedim.

İç çekti, yanağımı avuçlamak için uzandı ama elini ittim. Gözlerinden çaresizlik geçti. "Üzgünüm, tamam mı? Onu öpmemeliydim."

Sözlerinin ciddiyeti beni neredeyse teslim etti.*abilir*Fran olayını unut ama Tory'nin başına gelenleri değil. Bütün bu tartışma kontrolden çıkmıştı. Ve bunun kökünde, sahildeki o mağarada yaptıkları vardı.

Sertçe başımı salladım.

"İleride beni incitmek istiyorsan ellerini kullan," dedi karanlık bir bakışla. "Bence fiziksel acı tercih edilir."

"Pekala, Darius ve Tory ile olanlar için özür dileyene kadar seni incitmekten vazgeçmeyeceğim," dedim. "Hiç özür dilemedin ve beni en çok kıran da bu. Ne yaptığın umurunda değil." Gözyaşlarım gözlerimi yaktı ama onun gördüğünden emin olduğumda kendime küfrederek onları kırpıştırdım.

onlara.

"Özre ihtiyacın var mı Mavi? İyi. Sana aklıma gelen en iyisini vereceğim." Ayağa kalkmadan önce ağzımın kenarını öptü ve ağzım vaatlerle yandı, kapının üzerinden atlayıp atladı.

"Kahretsin," diye soludum, öne doğru yalpalayarak onun hava büyüsünün yardımıyla aşağıdaki yere indiğini gördüm. Sanki 15 metrelik metal bir tekerlekten atlayıp inmemiş gibi kalabalığın arasına daldı ve ben de doğal bir felaketin ardından duruyormuş gibi hissederek arkasından baktım.

Çark nihayet indiğinde, Diego'nun kaşlarını çatmış beni beklediğini gördüm. "O vampir kaba bir pislik," diye mırıldandı. "İyi misin?"

"Ben iyiyim. Ve o bir bok parçası değil," dedim içgüdüsel olarak.

Bana tek kaşını kaldırdı. Ah, lütfen bana ona zavallı bir şekilde aşık olmadığını söyle, Darcy. Bu trajik olurdu."

Isı derimin altında yarıştı. Nabzım hızla atıyordu ve göğsümde bir alev alevleniyordu. Neredeyse kan çekecek kadar dilimi ısırdım.

Sadece hayır de. Ona yapmadığını söyle.

Kelimeleri ağzından zorla çıkarmak neden bu kadar zordu? Bu sadece basit bir yalandı. Ama Diego'nun onun hakkında konuşma şekli, içimde bir kaplanın oturup dudaklarını yalamasına neden oldu. Orion hakkında bu şekilde konuştuğu için onu mahvetmek istedim. Ona kızmış olabilirim ama Diego'nun onun hakkında böyle konuşmaya hakkı yoktu. Sanki bir an kendime hakim olamıyordum. İçimde gerçekten bir canavar yaşıyormuş gibi.

Mantıklı konuşacak kadar öfkemi dizginlemeyi başardım. "Ondan hoşlanmadığını biliyorum Diego ama..."

"Ama yok," sözümü kesti, gözleri parlayarak. "Sadece ondan hoşlanmıyorum. BEN*tiksinmek*o. Üzerine lanet bir ölüm belası diliyorum. Aslında, keşke Pitball stadyumundaki savaştan sağ çıkmasaydı."

Ona o kadar sert bir tokat attım ki, elimi geri çekerken onun kadar ben de sersemlemiştim. Avuç içi izim yanağında parlamaya devam etti ve gözlerinde öldürücü bir parıltıyla bana baktı. O öne çıktı ve ben ondan on kat daha güçlü olduğumu hatırlamadan önce bir adım geriledim. Ama yarım saniyeliğine, ondan güç yayılıyormuş gibi hissetmedim.

Senin farklı olduğunu sanıyordum, dedi yavaşça. "Ama fahişe kız kardeşin gibisin, sana pislik gibi davranan ve canları istediğinde dizlerinin üstüne çökeceğin için sana ikinci bir kez bakan piçlerin peşinden koşuyorsun. Patético. Bana sırtını döndü ve kalabalığa doğru yürüdü, giderken kalbimi eziyor gibiydi.

Alt dudağım öfkeyle titredi ve kendimi toparlamam uzun zaman aldı. *Bunu bana söylemeye nasıl cüret eder?*

Onu bulabilmek için Tory'ye mesaj göndermek için çaresizce Atlas'ımı çıkardım ama tereddüt ettim. Muhtemelen Caleb'la iyi vakit geçiriyordu ve ben bunu onun için mahvetmek istemedim. En azından birimiz fuarın tadını çıkarmalı.

Kalabalığın arasında düşüncesizce yürürken, muhtemelen Zodiac'a giden mekiğe yetişmem gerektiğini düşünürken boğazım düğümlendi.

Bir kadın "Güzel delikanlı," diye şarkı söyledi ve onu bir Aynalı Ev'in dışında gördüm, turuncu duvarları uzun ve tuhaf şekilli pencereleri vardı. "İçeri gel ve gerçekte kim olduğunu öğren," dedi baştan çıkarıcı bir şekilde. Üzerinde ışıltılı pembe bir ekose üst ve minicik bir şorttan, ağzını kapatan bir peçeden ve ayrıntılı makyajla boyanmış gözlerinden başka bir şey yoktu. Evin içinden ruhani bir melodi çaldı ve o da kalçasını aynı anda sallayarak beni içeri çağırdı.

"Ne kadar?" Neden olmasın diye düşündüm. Aklımı bu geceki bok fırtınasından uzaklaştırmaya çalışsam iyi olur.

"Senin için? İki aura," dedi elini uzatarak.

Çantamdan birkaç madeni para çıkarıp verdim ve o da parmağını kapıyı örten gümüş perdeye doğru salladı ve bir hava akımıyla perdeyi geri çekti.

İçeri girdim ve perde arkamdan düştüğü için fuarın sesi tamamen kesildi. Kırmızı ışıklarla aydınlatılan karanlık bir koridorda ilerlerken o garip müzik etrafımda asılı kaldı. En ucunda parlak mavi çerçeveli büyük bir ayna vardı. Üstünde gümüş renginde bir sözcük parıldıyordu.*Geçmiş*.

Yaklaştıkça kalbim daha hızlı atıyordu. Zodiac'a gelmeden önce, üvey babamın mutfağında duran bendim. Pete masada oturmuş kazı kazan oynuyor, vahşice gümüş kaplamayı sıyırıyordu. Kahve makinesinin önünde durup endişeyle kahvenin bitmesini ve oradan ayrılmasını bekledim. Bu günü hatırladım ve Pete'in bir sonraki sözleri gelmeden önce neredeyse çekip gitmek istiyordum. Onları tam olarak hatırlayamadım, sadece neden oldukları kalıcı acıyı.

"Kayboldum. Tekrar. Sanırım bir süre daha seninle ve kız kardeşinle sıkışıp kaldım.

*Bize takıldınız.*Kaşlarımı çattım. Hiç bir yerde istenmedik ama bu benim geçmişimin acısıydı. Artık orada yaşamıyordum. Ve o anıyla kıza bakarken, tezgâhı umutsuz bir ifadeyle tutarken, bu her zamankinden daha net görünüyordu. Artık o değildim. umudum vardı Beni isteyen insanlar vardı ve ben onları geri istiyordum.

Bir sonraki koridora döndüm ve görüntü kayboldu. Bir rampadan yukarı çıktım, duvarlar bir tünel gibi etrafımda dönüyor gibiydi, yan kapıya doğru ilerlerken mavi ışıklar yanıp sönüyordu.

Duvardaki uzun bir dizi aynayı geçerek başka bir koridora girdim. Üstlerinde şu sözler vardı:*kim olmak istiyorsun*

Her ayna beni farklı bir şey olarak gösterdi. Hala bendim ama her birinin yanından geçerken kıyafetlerim, saçım ve makyajım değişti. Beni palyaço olarak gösteren birinin önünde durup dururken boğazımdan bir kahkaha koptu. Bir sonraki adımda, havada döndüm ve güzel beyaz bir Griffin'e dönüştüm. Diğerlerinde kızıl saçlarım vardı, siyah, gümüşi. Bir direğe sallanan bir striptizciydim, sonra kılıçlı bir savaşçıydım. Sonunda son aynanın önüne geçtim ve kelime*Sunmak*üzerinde parlıyordu. Ben sadece bendim. Ve ben

bununla iyi.

Başka bir perdeden geçtim ve kendimi aynalı camdan yapılmış bir odada buldum. Duvarlar, zemin, tavan, her şey mükemmel bir şekilde parlatılmıştı ve beni her yöne sonsuz bir şekilde yansıtıyordu. Aceleyle karşıdan karşıya geçtim, yan odaya girdim ve beni bekleyen son bir ayna buldum. Koridor hafif mavi bir ışıkla aydınlatılmıştı ve sondaki ayna tamamen boş görünüyordu.

Kelimeye bakarak ona doğru yürüdüm*gelecek*üzerinde.

Altında alevler patlarken kaşlarımı çattım, mavi ve kırmızı bir ateş karışımı. Yukarıda, aynanın hiç de boş olmadığını fark ettim. Gece gökyüzünü resmediyordu ve tam ortasında kor gibi yanan gölgeli bir ay vardı. Astrum'un bize gönderdiği Şeytan kartındaki sözler geldi aklıma.

Sorunuzun cevabı Ay tutulmasında ortaya çıkacak.

Binlerce sorum vardı ama en önemlilerinden birinin yarın gün ışığına çıkmasını umuyordum.

Ayna aniden bir kapıya kaydı ve ışık parladı. Kolu çevirdim ve kendimi dışarıda buldum, temiz hava yanaklarıma çarpıyordu.

Çekime katılan kadına gülümsedim ve ben uzaklaşırken biraz ürkütücü bir şekilde el salladı. *Garip*.

Dikkatimi dağıttıktan sonra kendimi daha iyi hissederek ve bir süre daha kalmaya karar vererek ilerlerken titriyordum. *Kendi başıma eğlenemeyeceğimi kim söyledi?*

Bir bardan sıcak bir kakao aldım ve biblolar ve kristallerle dolu stantları inceleyerek atmosfere daldım. *O orospu çocuğu Diego. Ben ve kız kardeşim hakkında nasıl böyle söyleyebilirdi?*

Atlasım ping attı ve Tory'nin buluşmak isteyeceğini umarak onu çıkardım ama mesaj Orion'dandı.

Mızrak:

Özür dilemeye hazırım. Beş
dakika içinde sirk çadırına gel.

Kaşlarımı çatarak Atlas'ımı cebime koydum ve çadırı gösteren bir tabela buldum. Gitsem mi diye düşündüm ama gidemeyecek kadar da meraklıydım.

Tabelaları takip ederek labirent yollardan sirk çadırına doğru kıvrıldım. Panayırın kenarında belirdi, çatısında yanıp sönen ışıklarla mor ve kırmızıdan oluşan devasa bir kubbe. Ateş soluyanlar dışarıda toplanmış, gökyüzüne doğru renkli alev gösterileri yapıyordu.

İçeride bir sıra takip ettim ve içeriyi çevreleyen bir aşamalar halkası buldum. Kendilerini gerçek düğümlere saran akrobatlardan illüzyon gösterilerine ve kendi yarattıkları ateş halkalarından atlayan güzel dansçılara kadar her birinde garip bir hareket vardı.

Çadırın arkasında bir kalabalık toplanıyordu ve Orion'u arayarak o tarafa doğru ilerlerken kaşlarımı çattım. Kalabalığın arasından ilerledim ve kollarında ve bacaklarında kelepçeler olan yan yana iki büyük metal sandalyenin olduğu bir sahne buldum.

Sahnenin üzerinde bir tabela asılıydı.*Uyuşmuş Adam*ve altında cam bir kutu içinde asılı duran ışıltılı bir taç vardı.

Uzun siyah paltolu bir adam ve altında sadece parlak mavi şort vardı, bastonunu çevirerek sahneye atladı. “Cirque de Sol-Fae'ye hoş geldiniz! Ben sunucunuzum, Rusty Star. Toplanın, The Numb Man ile mücadele etmek isteyen cüretkar bir kulis yarışmacımız var! diye bağırdı ve kalabalıktan bir tezahürat yükseldi. Onun sözleriyle, küçük bir fil büyüklüğünde iri bir adam sahneye çıktı, çıplak göğsü ve devasa göbeği belinden sarkıyordu. Soldaki metal sandalyeye otururken gözleri boş ve yüzü ifadesizdi.

Altının arkasından kocaman pembe bir tüy çıkan değerli taş işlemeli bikinili güzel bir kadın sahneye atladı. Adamı kelepçelerle sandalyeye bağladı, gelişen hareketlerle bileklerini ve ayak bileklerini yerine kilitledi.

"Lütfen korkusuz yarışmacımız Lance Orion'a sıcak bir karşılama yapın!" Rusty bastonuyla sahnenin diğer tarafını işaret etti ve Orion yüzünde bir sırıtışla üstsüz bir şekilde platforma yürürken ağzım açık kaldı.

Kalan sandalyeye oturdu ve kız hain bir gülümsemeyle onu yerine kilitledi. Kalabalığı taradı, bakışlarını benimkilere kilitledi ve mevcut durumuna rağmen rahatlamış görünüyordu. Ona sorgulayıcı bir bakış attım ama kız uzaklaşıp aralarından sahneden dışarı fırlayan kocaman kırmızı bir kola geçerken o sadece daha geniş gülümsedi.

"Yarışmacımız bu tehlikeli oyunda Uyuşmuş Adam'ı geride bırakabilirse inanılmaz ödülümüzü kazanacak. Zafer tacı!” Rusty yukarıdaki cam kutuyu işaret etti ve altın kıvılcımlar saçarak aydınlandı. "Uyuşmuş Adam'ın acı eşiği, bu sahneye adım atmış herkesten daha yüksek. kimsede yok*durmadan*tacı kazandı, yani son yarışmacımız farklı olacak mı?

*Ağrı eşiği??*Orion'a baktım, başımı sallayıp sordum:*ne yapıyorsun lan?*gözlerimle

"Hazır mısın Elmas?" Rusty asistanına sordu ve o kolu tutarak başını salladı. Bakışlarında manik bir parıltıyla bize döndü. “Her sandalye artan bir elektrik akışına bağlı. Kim önce dokunursa oyunu kaybeder.”

Bir dakika ne???

Rusty, "Tek yapman gereken elini kaldırmak, elektrik çarpması duracak," dedi ve Orion onu tutan kısıtlamalara karşı kaslarını esnetirken havayı kahkahalar doldurdu.

Rusty kıkırdadı. "Tamam, sadece kelimeleri söyleyebilirsin Bay Orion."

"Önce benim vuracağımı düşünüyorsun," dedi Orion karanlık bir sırıtışla.

Bir*oooh*kalabalıktan yukarı çıktı.

"*yapma*Başımı sallayarak ona seslendim ama beni duymazdan geldi ve kaplıca tedavisi görecekmiş gibi sandalyesine geri yerleşti.

"Kendine çok güvenen bir rakibimiz var bayanlar ve baylar. Bakalım kendine olan güveni ne kadar sürecek," dedi Rusty, Diamond'a işaret ederek, hain bir gülümsemeyle. "Kolu çek!"

Geri çekti ve kalbim tekledi. Orion yüzünü buruşturdu, çarpma sesi ve çatırdayan enerji gürleyen müziğin yanı sıra havayı doldururken elleri yumruk şeklini aldı.

Uyuşmuş Adam genişçe gülümsedi, elektriğe hiç tepki vermiyordu.

"Daha yüksek!" Rusty emretti ve Diamond kolu daha da geriye çekti.

Orion'un çenesi kasıldı ve gözleri acıdan söz etti ama bağırmadı. *Bu çılgınca!*

"Daha yüksek!" Rusty tekrar aradı ve Orion sonunda acıyla soludu ama yine de kırılmadı. Kasları sertleşirken ve omuzları titremeye başlarken dosdoğru bana baktı.

"Ne demek istediğini kanıtladın!" Bağırdım ama kapatmadı.

Uyuşmuş Adam yüzünde en ufak bir acı belirtisi bile olmadan orada oturmaya devam etti. Orion katıksız inat yüzünden ölecekti.

"Uyuşmuş adamla bağlantı kurmuyorlar bile. Hepsi bir aldatmaca," dedi arkamdan biri ve kalbim göğsümde güm güm atıyordu.

"Daha yüksek!" diye emretti.

Orion acı içinde kükredi ve arkamda konuşan kişiye bakmak için döndüğümde paniğe kapıldım. Bikinili birkaç kız izlemek için orada toplanmıştı. Bu da burada çalıştıkları anlamına geliyordu, bu da o uyuşuk adamın bir işi olmadığını bildikleri anlamına geliyordu.

"Daha yüksek!"

"HAYIR!" diye bağırdım sahneye geri dönerek. Orion'un kollarındaki damarlar parlıyordu ve göğsü terden parlıyordu. Uyuşmuş Adam, oyunu bu kadar ileri götüren birini hiç görmemiş gibi kaşlarını çatarak ona baktı. Kalbimde Orion'un durmayacağını biliyordum. Bu yüzden bir şeyler yapmalıydım.

Kalabalığı yararak ilerledim, sahnenin arkasından gölgelere doğru kaydım ve bir perdeden geçtim. Orada kimse yoktu, bu yüzden bu çılgınlığı durdurabilmek için çabucak çekecek bir fiş aradım.

Aradığımı buldum ve olmayan sandalyenin fişini görünce havayı içime çektim.

bağlandım

Uyuşmuş Adam, kıçım.

Bir çılgınlık anında fişi prize taktım. Sahneden acı dolu bir kükreme geldi ve perdenin arkasından koşarak kalabalığın arasına daldım.

"DUR DUR!" "Hassas" Adam ağladı ve Rusty korku içinde ona baktı. "Elmas!" diye tersledi

ve elektriği kapatmak için kolu itti. Orion ciğer dolusu havayı içine çekti, öne doğru eğildi, ellerini sımsıkı yumruk yaptı.

Diamond, Uyuşmuş Adam'ı çözmek için acele etti ve giderken titreyerek onun yanından hızla geçti. Orion'a yardım etmek için hareket etti ve ben de ona gitmek için çaresizce etrafa bakındım, ama koca bir insan kalabalığı izlerken bunu yapamayacağımı biliyordum.

"İlk kazananımız, bayanlar ve baylar!" Rusty bariz şokunu atlattı ve alkışlar havada dalgalandı.

Orion sendeleyerek ayağa kalktı, kendini iyileştirmek için elini kaldırdı ve duruşundaki acı hafiflerken ben rahatladım.

Rusty, cam kutuyu yere indirmek için sihir yaptı, gönülsüz bir ifadeyle açıp Orion'a uzattı. "Tebrikler," dedi sahte olduğu bariz bir şekilde gülümseyerek beni hıçkıra hıçkıra güldürdü.

Orion onu alarak sırıttı. "Ben de bu şeyin hileli olduğunu düşünüyordum."

"Asla," dedi Rusty boğazını temizleyerek.

Orion sahneden indi ve onu bulmak için kalabalığın arasından geçtim. Bir dizi öğretmen çadıra girdi ve ben durup aksi yöne döndüm, kalbim endişeyle çarpıyordu.

Atlas'ım ping attı ve onu çıkardım.

Mızrak:

Eve gitmek ister misin?

Washer yanımdan geçip bikinili bir grup oyuncuya doğru giderken kalbim çılgınca atıyordu.

Hızlı bir cevap yazdım, Washer'ın eli çıplak sırtlarından birine konduğunda kaşlarımı çattım.

Hayatınız için koşun kızlar.

Darcy:

deli misin ???

Mızrak:

Evet. Senin için ;)

Benimle gel.

Ayağımı endişeyle vurdum, kızgın ama onu da görmek için çaresizdim.

Darcy:

Tamam, nereye gitmeliyim?

Mızrak:

Çadırın arkasında yolu sınırlayan bir çit var.

Diğer tarafında bekle.

Çadırdan dışarı çıktım, alt dudağımı çiğnerken çadırın arkasına döndüm ve tarlanın kenarında yüksek bir tahta çit buldum. Bu tarafta ışık yanmıyordu ve görülmekten güvende olduğumdan oldukça emindim.

Tepeye baktım ve avuçlarımdan havayı dışarı iterek kendimi üzerinden ittim. Diğer taraftaki sokağa indim, sadece biraz tökezledim ve bunu ne kadar iyi becerebildiğime gülümsedim.

Cadde sessizdi, yolun karşı tarafı sık bir ormanlık alana çıkıyordu. Görünürde hiçbir sokak lambası yoktu ve nefesim ay ışığındaki bir hayalet gibi önümde bulutlanıyordu.

Birkaç dakika önce farlar yandı ve süslü kırmızı bir Faerarri yanıma geldi. Camlar karartılmıştı ama bu arabanın kime ait olduğu oldukça açıktı. Yolcu camı aşağı kaydı ve Orion bana bakmak için eğildi.

Kapının kenarına vurdum, öfkem dışarı taşıyordu. "Bunu nasıl yapabildin? Bana neredeyse kalp krizi geçirtiyordun."

"Adil olmak gerekirse, neredeyse kendime kalp krizi geçiriyordum Mavi, ödeşebilir miyiz?"

Başımı salladım, bu gece benim için akmaya devam eden o lanet olası gözyaşlarımı kırpıştırarak kırpıştırdım. Ön tekerleğe tekme attım ve kaşlarını çattı. "Arabama saldırmayı keser misin? Bundan hoşlanmıyor."

Burnumu çektim, ona sırtımı döndüm ve aya baktım. Gözyaşları onu bulanık beyaz bir pamuk yünü haline getirdi ve onları silmek için yenimi aşağı çektim. Orion gergin bir ifadeyle önümde hızla ilerlerken görüş alanımı bir gölge doldurdu.

"Seni üzmek istemedim," dedi, sesi kaybolmuş gibiydi. "Çok sık özür dilemem. Bu yapılacak pek Fae bir şey değil. Doğru yapmadım mı?"

Bir gözyaşı daha akarken göğsüne şaplak attım. Çenemin kenarından tuttu ve sildi.

başparmağıyla uzağa.

"Sadece kelimeleri söyleyebilirdin," diye fısıldadım başka bir burnumu çekerek ve kişisel alanıma biraz daha yaklaşarak bana umut dolu bir şekilde sırıttı.

"Üzgünüm." Ellerini iki yanımda arabaya bastırdı ve nefesim kesildi. "Onun gibi kokuyorsun," diye mırıldandım.

"Öyleyse senin gibi kokmamı sağla," diye emretti ve ben de yakalarından yakalayıp ağzımla buluşması için onu aşağı doğru sürükledim. Öpüşmemizin tadı gözyaşı ve çaresizlikti. Aramızdaki acı, ortasında bulanıklaştı, sonra yağmur onu yıkamak için gelmiş gibi yok oldu. Affetmek hiçbir zaman kolay olmadı ama sonunda içimdeki düğüm çözüldü ve tekrar nefes alabildim.

"Hadi," dedi ve geri çekildi. "Bu akşam hala kurtarılabilir." Keşke lunaparkta birlikte kalabilseydik. kaşlarımı çattım.

"Pekala... Yatak odamda bu gece için başka bir lunapark açıldığını duydum," diye alay etti.

Boğazımdan bir kahkaha koptu ve Orion sırıtarak bir tutam saçımı kulağımın arkasına itti.

"Geri dönüp arkadaşlarını bulmak istersen, anlarım." Elimi sıktı ve parmaklarımı onunkilere kenetledim.

"Hm, diğer lunaparkın sesini çok beğendim. Bir hız treni var mı?”

"Hayır ama kayma var mı?" o teklif etti.

Orion kapıyı çekip koltuğa çöktüğünde güldüm. Kapıyı kapatırken camı kaldırdım ve hızla sürücü koltuğuna oturdu.

Aramıza sessizlik çöktü.

Kalbimin güçlü gümbürtüsü, onu süpersonik kulaklarıyla bir yana, neredeyse benim duyabileceğim kadar yüksekti. Duygularımı alt üst ederek yoldan aşağı giderken ağzımı ıslattım.

"Fran nerede?" Hafifçe sordum.

Kıkırdadı. "Biliyor musun, ona böyle seslendiğini duysa seni gerçekten öldürürdü."

Omuz silktim.*Deneyebilir.*

"İşe çağrıldı. Görünüşe göre doğu Tucana'da bir Nymph görüldü. İsimsiz arayan çok ısrarcıydı, dedi masumca başını eğerek ve ağzım açık kaldı.

"Yapmadın mı?"

"Yaptım." Bir kahkaha attı. "Polaris nerede?" diye sordu, ses tonundaki acıyı güçlükle gizlediği için sesi alçaldı.

"Tartışmıştık," dedim kısaca, bu anıyla karnıma bir bıçak saplandı.

"Hakkında?" diye sordu uzanıp elini dizime koyarak. Külotlu çorabımın içinden bile teninin yakıcı sıcaklığını hissettim ve vücudum bir adrenalin dalgasıyla karşılık verdi.

"Sen," diye itiraf ettim.

Bana endişeli bir bakış attı. "Hiçbir şey bilmiyor, değil mi?"

"Tabii ki hayır, o sadece benim sana aşık olduğumu ve bunu yaptığım için zavallı olduğumu düşünüyor. Ve görünüşe göre bir fahişe."

Dizimi daha sıkı kavradı ve tenimin altında kıvılcımlar saçıldı. "Siktir et o

çocuğu, onu bir dahaki görüşümde yenisini koparırım," diye hırladı.

"Bu konuda size katılabilirim." Elimi elinin üzerine koydum ve avucunu benimkine doladı.

"Donuyorsun." Üzerime akan ve bana onun evinde sırılsıklam sırılsıklam göründüğüm önceki geceyi hatırlatan bir sıcak hava dalgası saldı.

Orion, ağaçların başlarının üzerine eğildiği ve kilometrelerce gibi görünen uzun bir tünel oluşturduğu karanlık bir yola saptı.

"Yani şimdi beni affettin mi?" diye sordu.

"Teknik olarak ablama bir özür borçlusun," dedim ve bana inanamayan bir bakış attı.

"Yıldızların hakkı için, Tory Vega için kendime tekrar elektrik vermek zorunda kalacak mıyım?"

Güldüm. "O uyuşmuş adamın elektriğe bağlı olmadığını biliyorsun, değil mi? Onu kendim ayarlayana kadar değildi.

"Ne?" nefesi kesildi.

"Evet." parmaklarını sıktım.

Orion yolun kenarına çekti ve beni öne doğru sürükleyip dudaklarını dudaklarıma bastırdığında kaşlarımı kaldırdım. Emniyet kemeri tarafından yarı boğulmuştum ve hızla serbest bıraktı, dili ağzıma girerken kalp atışım yükseldi. Bir heyecan dalgasıyla kucağına tırmandım, üzerine bindim ve öpücüğünü yutarken ellerimi saçlarına geçirdim. Elleri elbisemin altına kaydı ve onu ne kadar çok istediğimi anlayarak kalçalarımı kaldırarak onu harekete geçirdim.

Önü külotlu çorabım tarafından engellenmiş bulunca gırtlağından derin bir hırıltı yükseldi. Uyluklarımın arasına bir delik açtı ve şaşkınlıkla derin bir nefes aldım.

"Orion!" Güldüm ama külotumun yolunu bulup parmaklarını içime soktuğunda kahkaham inlemeye dönüştü. "Bana yeni bir çift borçlusun," dedim nefes nefese.

"Bir daha o sesi çıkarırsan sana yepyeni bir gardırop alırım."

"Ne sesi?" Nefes nefese kaldım ve parmaklarını daha da sıkarak dudaklarımdan muhtaç bir inilti çıkardı. "Şu," diye homurdandı, kot pantolonunu çözmek için boştaki elini aramızda kaydırdı.

Ona yer açmak için yukarı doğru eğildim ve kafam çatıya çarptı. İkimiz de güldük ve elini külotlu çorabımdan çekip elbisemi başımın üzerine çekti.

"Bunlardan kurtulalım." Külotlu çorabımı ikiye yırttı ve bacaklarımdan çıkarırken nefesim kesildi.

"Hey, birazını yırtsak nasıl olur?*senin*kıyafetler?" Gömleğini çekiştirdim ve bileklerimi yakaladı

yaramaz bir sırıtış.

Gözleri neredeyse çıplak vücudumda ve alt dudağını emerken giydiğim kırmızı dantelli iç çamaşırımda gezindi. "Bunu özledim." Köprücük kemiğimi öptü ve dudaklarının altından ürpertiler geçti. "Ve bu." Saçımın bir buklesini parmağına doladı ve onu da dudaklarına götürdü. "Ve bunlar." Göğüslerimi sıktı ve ben kıkırdadım. "Hm... yine de bir şeyi kaçırıyorsun."

"Ne?" kaşlarımı çattım.

Koltuğunun arkasına uzandı ve panayırda kazandığı tacı çıkarıp başıma koydu. O kadar geniş gülümsedim ki yanaklarım acıdı.

"Daha iyi," dedi, ellerini kalçalarıma koyup beni kendine çekerken gözleri kapüşonlu bir hal aldı.

"Eğer etrafta dolaşıp başıma taç takarsan, başın belaya girer," diye alay ettim ve ağzı çarpıktı.

"Peki o zaman kimseye söylemeyelim," dedi boynumu öpmek için eğilerek.

Gömleğinin düğmelerini açmaya başladım, teninin benimkine değmesi için can atıyordum. Hareketlerimiz daha çılgın bir hal aldı, öpücükleri ısırmaya dönüştü, parmakları çimdikledi, ben de düğmelerini açmak için göğsünü tırmaladım ve sonunda gömleğini atletik omuzlarının üzerinden ittim.

Sağ göğsümü serbest bırakmak için sütyenimi aşağı çekti, ağzı sertleşmiş meme ucumu kapladı ve içime zevk ürpertileri gönderdi. Mide çukurumda gergin bir ihtiyaç topu büyüdü ve kalçalarımı kasıklarının üzerinde yuvarladım, onun uyarılması külotuma doğru şişti. Hassaslaşmış etimi daha sert emerek takdirle inledi.

Onu pantolonundan kurtarmak için dizlerimin üzerinde doğruldum ve kıçım direksiyona çarparak kornayı çaldı.

Homurdanarak güldüm ve Orion gürültüyü durdurmak için beni tekrar kalçalarımdan çekiştirdi. "Bu beklediğimden çok daha zor," diye şaka yaptım ve bana şeytani bir şekilde sırıttı. “Yine de kesinlikle buna değer.” Boxerından kurtuldu, külotumu bir kenara itti ve kalçalarımı ileri doğru yönlendirirken tüm eğlencesi uçup gitti.

Alnımı onunkine yasladım, o beni iterken nefes aldım. Ben ona doğru eğilirken dişlerinin arasından tısladı, o beni santim santim doldururken inledi.

Ona binmeye başladım ve ben kucağında kıvranırken, vücudunun bana verdiği inanılmaz duygulardan zevk alırken, ağzımı öpücükler için kovaladı. Parmakları kalçalarıma saplandı ve beni muhteşem bir ritimle üzerine bastırdı. Boynumu çevirdim, etinden çok ihtiyacım olan şeyi alırken ellerimi omuzlarına koydum.

"Benimle bir daha kavga etme," diye talep etti, dişlerini kulağıma sürterek.

"Bana bir sebep verme." Tırnaklarımı omuzlarına batırdım, inlemesine ve daha sert itmesine neden oldum.

bacaklarımın arasında. Bir dizim el frenine çarptı ve diğeri kapıya çarptı ama morluklar umurumda değildi. Bu mutluluk için hepsini öderim.

Kalçalarım onunkiyle buluşmak için hızlandı ve terli, nefessiz bir uzuvlar ve ahlaksız öpücüklere düştük. Bir elini saçlarıma doladı ve canımı acıtacak kadar sertçe çekiştirdi. Ben ciyaklarken, "Bu Polaris için," diye homurdandı.

Tırnaklarımı göğsüne o kadar sert kazıdım ki kan aktı. "Bu Fran için." Şaşkınlıkla yere baktı, sonra nefessiz bir kahkaha attı. "Kızgın olmanı seviyorum." "Yine de bunu alışkanlık haline getirmeyelim," diye soludum.

"Anlaşıldı," diye homurdandı beni tekrar iterken.

Bir elimi pencereye bastırdım, kalçalarım arasında acil bir baskı oluşurken omurgam düzeldi. Orion'un eli, beni ona bindirmeden ve bitirmeden önce omurgamın kıvrımında gezindi. Zevk, patlayan bir gökkuşağı gibi içimden aktı ve o içime daha da hızla girerken, kendi serbestliğini bularak, gırtlağının arkasından adımı mırıldanırken ona sarıldım.

Yüksekliğimden inerken bacaklarım titriyordu, vücudumdaki tüm enerjiyi kaybederken ona doğru yığıldım. Başımı omzuna yasladım, nefeslerimiz yanıyor ve etrafımızdaki pencerelerde bir sis bırakıyordu.

Parmaklarını çıplak kalçalarımda aşağı yukarı gezdirdi, cildim ona karşı aşırı hassastı. Çenemi yukarı kaldırdı, beni o kadar tatlı öptü ki dudaklarım şekerle kaplanmış gibiydi. Elim, kalbinin güçlü bir kuşun kanatları gibi attığı göğsüne dayandı ve benim yüzümden nefes almak için mücadele eden bu müthiş adamın hissine gülümsedim.

Ondan koltuğuma tırmandım ve tacı ayak boşluğunda bir noktada düştüğü yerde buldum. İkimiz de sessizce giyindik ama birbirimizin bakışlarını yakalamaya ve sırıtmaya devam ettik.

Terbiyeli olduğumda - külotlu çorap giymemem dışında - Orion motoru yeniden çalıştırdı ve yola doğru ilerledi.

"Pekala, seyahatiniz sırasında Polaris'ten herhangi bir bilgi aldınız mı?*tarih*?" O sordu.

"Bunun peşini asla bırakmayacaksın değil mi?" alay ettim

"Senin toplum içine çıkabilmen beni mahvediyor.*o*ve ben değil.

"İşte böyle," iç çektim, yanımdaki buğulu pencereden dışarı bakmak için döndüm. Üzerine huysuz bir surat çizdim ve üstüne Orion yazdım.

Göz ucuyla bakıp gülümsemesini bozdu. "Sana öyle mi görünüyorum?"

"Pek sayılmaz." Kızgın kaşlarımı ve sivri dişlerimi ekledim ve ona küstahça sırıtmak için döndüm. Güldü ve ben tatmin edici bir şekilde gülümsedim.

"Diego amcası hakkında pek bir şey söylemedi, sadece onun bir pislik olduğunu söyledi. Ve bazen annesiyle babasının 'işinde' ona yardım etmek için onunla birlikte gittiğini. Omuz silktim. "Bu işe yarar mı?"

Orion bir an sessiz kaldı. "Evet, bu bana incelemem için birkaç Fae daha veriyor. Bunu söylemek beni ne kadar üzse de, onunla vakit geçirmeye devam edersen sevinirim. Bakalım onlar hakkında başka neler söyleyecek. Ama tarih yok."

"Ona çok kızgın olduğum için bu oldukça zor olacak ve onun da bana kızgın olduğunu tahmin ediyorum."

"Sana neden kızdı?" "Ona tokat attım," diye açıkladım.

"Güzel," diye homurdandı. "Ama sana fahişe dediği için bundan fazlasını hak ediyor." "Aslında...ona tokat attım.*önce*dedi ki." Bu hatırayla içimde bir öfke alevlenirken parmaklarımı eteğimin içine soktum.

"Neden?" Orion sordu.

"Nymphe'ler saldırdığında ölmeni dilediğini söyledi," diye kendimi zorladım, boğazım düğümleniyordu.

Orion'un direksiyonu daha sıkı kavradı. "Onu öldüreceğim."

Yapamazsın. Sana söylediğimi bilecek. Ve sana karşı bir şeyim olduğunu tam olarak inkar etmedim, onun peşine düşersen aramızda bir şeyler olduğunu anlayabilir.

"Benim için ne tür bir şeyin var?" Bana yaramaz bir bakış attı. Kulağa çılgınca gelecek, dedim yavaşça.

"Deli severim. Daha önce kendim pişirmeye çalıştığımda notu almadın mı?

"Gülmeyeceğine söz ver?" diye sordum, yanaklarıma yayılan sıcaklıkla.

"Yıldızlarda."

Başımı salladım ve ona söylediğimde tepkisini görmek zorunda kalmamak için pencereden dışarı baktım. "Savaştayken ve sen ölmek üzereyken, kendimi seni kurtarmaya mecbur hissettim. Sanki... yapmasaydım bir parçam da ölecekti. Ve o zamandan beri, o parçam sanki içimde yaşayan bu somut şey gibi güçleniyor. Daha önce hiç kıskanç biri olmadım ama seni Francesca ile gördüğümde, temel içgüdülerden başka hiçbir şeyi olmayan bir hayvana dönüşüyorum sanki. Yanaklarım daha da alev alev yanıyordu ve Orion'un yüzüne bakmaya cesaret edemiyordum, o anda neden ona ruhumu gösterdiğimden emin değildim. Nadiren birine kalbimi gösterecek kadar güvendim ama her zaman onunla birlikte olmak istedim. "Sana bunun çılgınca olduğunu söylemiştim."

Elimi tuttu, parmaklarını benimkilerin arasında doladı ve ağzını parmak boğumlarımın arkasına bastırdı. Tesadüfen ona baktım ve gözlerinde mutluluktan başka bir şey bulamayınca kalbim gümbür gümbür atıyordu. Sonra kalbimi ay gibi parlatan altı kelime söyledi. "Güzel, çünkü ben de hissediyorum."

BENSanki bir dağın yamacında hayatımın en çılgınca tartışmasını yapmamışız gibi lanet rujunu sürerken gözüm yanımdaki koltukta oturan Tory'de arabamı yolda yönlendirdim. O kızı hiç şaşırtan bir şey oldu mu? Yoksa hayatında gerçekten o kadar çok boktan şey mi yaşamıştı ki az önce aramızda olanlar onun için önemli bile değildi?

bilmiyordum Ve çözemedim. Kapalı bir kitaptı ve bu beni çıldırtıyordu. Genelde kızlar peşinden koşar*Ben*ama dürüst olmak gerekirse, zamanın yarısında ilgilenmediğini bile hissettim. Hangisi mantıklı değildi çünkü ben çok komiktim ve seks akıllara durgunluk veriyordu, başka ne istiyordu ki?

Penceresi açıktı ve emniyet kemerini hala takmamıştı. Emniyet kemerlerine karşı nesi vardı? Yemin ederim kızın seyahat tercihlerinde benim hayatım boyunca sahip olduğumdan daha fazla gizem vardı.

Panayıra doğru döndük ve kaldırımlar yavaş yavaş insanlarla doldu. Penceresini kapatmak için yanımdaki düğmeye bastım ve o da gözlerinin ucuyla bana bir bakış attı, parmakları sanki düğmeye tekrar basmak istermiş gibi esniyordu. Ama yarınki Göksel Zamanlar'da yüzünün sıvanmasını istemiyorsa karartılmış pencerelerin arkasına saklanması daha iyiydi.

Araç yasaktır tabelasının hemen yanından geçtim ve diğer Mirasçıların arabalarının zaten park etmiş olduğu kapıların yanından sağa dönene kadar fuara yürüyerek giren insan kalabalığının ötesine geçmeye devam ettim. Bir güvenlik görevlisi arabama onaylamaz bir ifadeyle baktı, dudakları ince bir çizgi halindeydi ama gelip bana arabayı çekmemi söyleme girişiminde bulunmadı. Yapmamı isteseydi, beni zorlaması gerekirdi ve bunu yapacak kadar güçlü olmadığını biliyordu.

"Tam açıklama, basın arabamı tanımış olacak. Fotoğraflar için poz vermek ister misin yoksa bana izin ver

seni onlardan uzaklaştırmak mı?" diye sordum, motoru durdururken Tory'ye bakmak için döndüm.

Renkli camdan dışarı baktı ve ben de bakışlarını takip ettim. Yeterince eminim ki kameralar çoktan arabayı gözetlerken birkaç paparazzi gördüm.

"Basın benim bir seks bağımlısı olduğumu düşünüyor gibi görünse de, benimle görünmen senin için iyi görünmeyebilir," diye yorum yaptı. "Senin benim son fetihim olduğunu düşünecekler."

"Ben," dedim onu güldüren bir sırıtışla. "Bu, yolculuk teklifimi kabul ettiğin anlamına mı geliyor?"

"Sanırım öyle." Tory bana baktı, dudaklarını büzerken bakışları göğsüme kaydı.

Ben de aşağı baktım ve beyaz tişörtümün her yerindeki kan lekelerini görünce küfrettim. Kız o dalla bana çok fena vurmuştu. Oldukça sıcaktı.

"Yiyen dağınık biri gibi görünüyorsun," diye alay etti. Parmakları dalgın bir şekilde boynunu onu ısırdığım yere değdirdi ve vücudumdan doğrudan sikime bir enerji dalgası gönderdi.

Boğazımı temizleyip arabanın arkasına baktım, sanki koltukların arasındaki küçük boşlukta üzerimi değiştirecek bir şey bulabilirmişim gibi. Pitball ceketimi gördüm ve avucuma aldım, omuz silktim ve kan lekelerini örtmek için fermuarını çektim. Atlasını da orada buldum ve tamamını söylemeden ona geri verdim.*Bir psikopat gibi kaptım*daha önce olan şey.

Lacivert ceketin astarı gümüş çizgiliydi ve arkasına parlak gümüş harflerle benim adım damgalanmıştı. Pek ince değildi ama yine de nereye gidersem gideyim her zaman tanındım, bu yüzden pek bir fark yaratmadı.

Tory bana sırıtarak, "Grease'den bir figüran gibi görünüyorsun," dedi.

"Benim Sandy'm olmaya karşı bir şeyin mi var?" Kapısını açmak için üzerine eğilirken kemerimi çıkardım.

Kollarımı beline dolayıp buna karşılık vermediğimde kahkaha attı. Ama bu homurdanmanın beni bir Danny olarak görmediği anlamına geldiğinden oldukça emindim.*Doğru tespit.*Sandy'yi asla kaçırmadı ve bir seri katil gibi bir dağın tepesinde onun kanını akıtmadı. Ya da elbette Sandy bunu yapan türden bir adamla asla başa çıkamazdı, bu yüzden Tory'nin de pek Sandy olmadığını tahmin ettim. O deri ceket ve dar kot dışında, ne yazık ki onlar da deri değildi...

Kapı açıldı ve Tory'nin kolları boynumda ve sıcak vücudu göğsümde, arabadan atladım.

Kapılardan içeri doğru ateş etmek için Vampir hızımı kullandım ve paparazziler bizi göremeden giriş ücretimizi karşılamak için büfeye bir aura kaması fırlattım. Seth, Darius ve Max'in kütük arabaya doğru ilerlediğini görene kadar satıcılar ve araçlar arasında hızla ilerleyerek kalabalığa daldım.

Birkaç metre ötede durup onlara burada olduğumu haber vermeleri için seslendim.

Tory kollarımdan kaydı, adamlara bir kez baktı ve uzaklaşmadan önce onlara sırtını döndü.

Üçü de gergindi, gözlerinde ben akşamı Tory ile geçirmeden önce cevaplanması gereken sorularla bana dik dik bakıyorlardı.

Adamlara parmağımı kaldırdım ve Tory'nin peşinden koştum, elini tuttum ve onu durdurana kadar çektim. Bakışlarım kan kırmızısına boyadığı dudaklarına takıldı ve onu öpme dürtüme karşı koymak zorunda kaldım.

"Diğer Mirasçılar ile bir saniye konuşmam gerekiyor, beni bekle, olur mu?"

"Elbette," diye tatlı bir şekilde yanıtladı. Çok tatlı. "Sadece bazı tribünlere bir göz atacağım." Bir anlığına bakışlarımı ona diktim ama açısını anlayamadım, bu yüzden diğer Mirasçılara dönmeden önce yanağına bir öpücük kondurdum.

Önlerinde durduğumda Max alaycı bir şekilde, "Aferin Cal, görünüşe göre onu dağlarda gerçekten korkutmuşsun," dedi.

Bunun olacağını, onu bir itirafta korkutup o dağda tek başına bırakma planından geri adım attığımda biliyordum. Hesaplaşma'dan sonra yaptığımız planların bir parçası değildi ama Pegasex saçmalığına o kadar kızmıştım ki onunla aramı bozmak için ısrar etmiştim ve bilmesini istiyordum. tam da neden. Diğer Mirasçılar buna pek itiraz etmemişti ve Darius da bundan yanaydı. Bu sürpriz değildi çünkü Tory'yle takılmamın onu kronik bir şeye kızdırdığını açıkça belirtmişti ve belli ki bu konuda zaman ayıracağım için memnun olmuştu. Ancak şimdi değildim. Ve yüzüne bir bakış, bundan hiç memnun olmadığını anlamamı sağladı.

Onu yukarı çıkarıp gözlerinin içine bakana kadar planım kesinlikle buydu. Onu ittiğimde parçalanacak sandım. Ağlayacağını ya da yalvaracağını falan sandım. Ama sadece yüzüme baktı ve yalan söyledi. İyi yalan söyleme zahmetine bile girmedi. Onu yakaladığımı biliyordu ve ona sahip çıktı. Bana karşılık vermek ve bu konuda bir şeyler yapmam ya da bırakmam için beni cesaretlendirmek. Ve o kadar ateşliydi ki B seçeneğini seçtim. Tory Vega'nın ne olduğunu bilmiyordum ama hızla ona bağımlı hale geliyordum.

"Evet, pekala..." Tory'ye, çeşitli farklı Emir biçimlerine benzeyen parlak balonlar satan bir kızla konuşmaya başlayınca baktım. "Onu oraya götürdüm ve dediğimi yaptım ama-"

"Ama sonra aletini emmeye başladı, değil mi?" Seth gülümseyerek sordu.

Darius ona homurdandı ve ben güldüm.

"HAYIR. Kabul etmez," dedim. "Ve onu karanlıkta bırakmayı düşündüm ve bunu yapmak istemedim. Tahtlarına sahip çıkmadıklarından emin olmalıyız ama bu süreçte tam bir pislik olmak zorunda değiliz. Ve onun bir Vega olduğu gerçeğini unutursam, onu görmeye devam etmemek için hiçbir nedenim yok," dedim, kelimelerin beni lanetleyeceğini biliyordum ama siktir et, gerçek buydu.

"Ama o*dır-dir*bir Vega," diye tersledi Darius, sanki önemli olan tek şey buymuş gibi. Ve belki de öyleydi. Ya da belki de öyle olmalıydı.

"Evet. Ben bir Altair'im. Ve ben kimsenin bana söylediklerini yapmıyorum, böylece dersini kurtarabilirsin," diye hırladım.

"Onunla neyin içine girdiğini bildiğinden emin misin?" Max bana yaklaşarak sordu. "Artık hissettiğin sadece şehvet değil."

Darius tekrar homurdandı ve Max kaşlarını sertçe çatarak dikkatini ona yöneltti. O kız baş belası,

dedi Max karanlık bir sesle, etrafımızda fokurdayan duygularla beslenirken gözleri ben ve Darius arasında gidip geliyordu.

"Pfft, belki beladan hoşlanıyorum. Bu, bizim için önemli olanı unutacağım anlamına gelmez. Ya da Solaria," dedim kararlı bir şekilde ve Max, benim bu konudaki duygularımı okurken rahatlayarak başını salladı.

İstediğin buysa, onu becermeye devam et, dedi Seth, elini uzun saçlarının arasından geçirerek omuz silkerek. "Başka hiçbir şeyi değiştirmediği sürece."

Darius konuyla ilgili bir şey eklememek için büyük bir mücadele veriyor gibiydi ve ben de onu bu konuda tuzağa düşürmemeye karar verdim. Tory'ye bir şans vermek isteseydi, o zaman onun önünde duran ben değildim; onun da ondan bu kadar nefret etmesine neden olan oydu. Ve yapmayı seçtiğim şeye itiraz etmek için başka bir nedeni varsa, o zaman bunu bana söyleyip söylememek ona bağlıydı.

"Olmayacak," diye sertçe yanıtladım. "Hesaplaşma yarın nasıl olsa, büyük ihtimalle atlatamayacak. Yapsa bile Vegas'ı onların yerine koymak için benim onun kalbini kırmamdan daha iyi planlarımız var."

Seth keyifle homurdandı. Omzunun üzerinden bir şeyi başıyla işaret ederek, "Bunu başarman konusunda pek bir tehlike olduğunu düşünmüyorum," dedi.

Tory, Siren öpüşme kabininde sırasını almak için öne çıktı. Onu kollarının arasına çeken adam gömlek giymiyordu ve bir tank gibi yapılıydı. Ona, bizim duyabileceğimiz kadar yüksek sesle gülmesine neden olan bir şeyler söylemeye başladı. Henüz onu öpmemişti ve benim de buna izin vermeye niyetim yoktu.

"Daha bir Siren yemiyle mücadele edemez mi?" Peşimde diğer Mirasçılar ile birlikte ona doğru yürürken sertçe çıkıştım. Böyle temel bir zihinsel kalkanı korumayı bile öğrenememiş olması, tenimin altından sızladı.

Max gelişigüzel bir şekilde, "Ona yem kullanmıyor," dedi ve ben de kaşlarımı çatarak ona döndüm.

"Ne demek istiyorsun?" talep ettim.

"BEN*Anlam*, küçük Vega'nız onun üzerinde herhangi bir güç kullanmasına gerek kalmadan oraya gitmeyi seçti," dedi Max sırıtarak. “Belki kırılma olasılığı daha yüksektir*senin*kalp diğer yoldan daha fazla.

O Siren pisliğinin ona dokunmasını engellemek için ileri atılırken ona küfrettim ama Darius bunu başarmıştı.

önce orada.

"Geri çekil," diye hırladı öpüşme kabinindeki pisliklere ve Siren anında söyleneni yaptı, sanki Tory bulaşıcıymış gibi Tory'den uzaklaştı.

Tory parmaklarını ondan kurtarmaya çalışırken Darius, Tory'nin kolunu yakaladı ve onu standdan uzaklaştırdı. Onu önünde durması için hareket ettirdi ve agresif bir şekilde elini üzerinden itti.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" tükürdü, bakışlarında o kadar kinle ona dik dik baktı ki onlara ilerlememi durdurdum.

"Kendinizi utandırmanızı engelliyor ve yarın tüm basında, hem öpücükler hem de seks bağımlısı olmak için nasıl para ödemeniz gerektiğiyle ilgili bir haberle çıkmanızı engelliyor," diye sertçe yanıtladı. "Rica ederim."

"Ona öpüşme kabininin hangi hayır kurumu için para topladığını soruyordum," diye hemen tersledi. “Lanet bir öpücük için para ödememek. Farklı*Sen*, Hayatım boyunca sadece babamın kredi kartıyla yaşayarak ödeme yapmıyorum. Ama aptalca cömert bir maaşım ve kahrolası bir vicdanım var ve düzgün bir şeyler yapmaya çalışıyordum. Ki sanırım hakkında bir bok bilmiyorsun.

Darius omzunun üzerinden öpüşme kabininin bir hayır kurumu için para topladığını bildiren tabelaya baktı ve ben de okurken rahatsız bir şekilde kıpırdandım.*Kayıp Ay Yetimhanesi.*

Tory ve kız kardeşi iki kez yetim kaldılar ve ondan çocuklukları hakkında hiçbir ayrıntı almamış olsam da, her şeyin güneş ve gül olmadığını biliyordum.

Tory'ye döndüğümüzde çoktan gitmişti.

Darius'u kovalamak için yanından geçerken, "Aferin, dostum," diye tersledim.

Arkamdan "O pisliği de yumruklayacaktın," diye seslendi ama onu duymazdan geldim. Kısmen son zamanlarda beni kızdırdığı için. Çoğunlukla o haklıydı ve ben sadece Darius'un oraya ilk vardığı için şanslıydım.

Onu takip ederken cebimden Atlas'ımı çıkardım ve aile avukatına hızlı bir e-posta göndererek, vakıf fonumdan Missing Moon Yetimhanesi'ne bağış yapmasını sağladım ve bana en kısa sürede bir onay göndermesini istedim.

Tory'yi ördek olta standına yaklaşırken yakaladım ve yüzünü bana çevirmesi için çevirdi. "Senin de gerçekten can sıkıcı arkadaşların var, biliyorsun," dedim o bir şey söyleyemeden. "Ah evet?" diye sordu gözlerini devirerek. "Arkadaşlarımdan hiçbirinin adını bile söyleyemediğine bahse girerim." "Darcy," dedim çabucak ve dudakları keyifle seğirdi.

"Beş tane daha söyle, ben de seni pislik çağrışımlarından kurtarayım."

"Hadi ama, beş arkadaşın daha olmadığını ikimiz de biliyoruz. O kadar sevimli değilsin,” diye takıldım ve buna karşılık olarak kocaman bir gülümseme aldım.

"Öyleyse üç ve ödülünün adını söyleyebilirsin," diye teklif etti.

"Grus," dedim anında, kocaman gülümseyerek.

"Ödül için tam bir isim isteyeceğim."

"*Geraldine*Grus," dedim heyecanla. O kızdan gerçekten hoşlanmadığımı bile iddia edemezdim, Pitball sahasında lanet olası bir makineydi ve en azından inançlarıyla tutarlıydı. Açık bir kitaptı. Elbette, pek hoşlanmadığım bir sayfaya ayarlanmıştı ama en azından onun tanıdığım birçok Fae gibi işbirlikçi bir pislik olmadığını biliyordum. Onunla, ikinci bir tahminde bulunmanıza gerek kalmadan tam olarak nerede durduğunuzu biliyordunuz.

"Bu bir," diye kabul etti Tory.

"Ve, errr..." Elimi saçımın arasından geçirdim ama yaptığım gibi buklelerin kuruyan kandan yapış yapış olduğunu gördüm. Fark edilmemesini umarak sinirle elimi düşürdüm. Arabada yüzümdeki kanı silmiştim ama saçımdan duş almadan akmayacaktı. "Bilirsin... güzel kıçı ve peri kesimli ufaklık. Adının...Turuncu olduğunu söylemek istiyorum?

"Hiç de değil," Tory güldü ve ona tekrar sahip olduğumu biliyordum.

Avantajımı zorladım ve elini tuttum, onu yürüyüşe çıkarırken parmaklarımı onunkilerin arasına sardım. Adamların bizi izlediğini hissedebiliyordum ama şimdi onlarla baş edemezdim. Bu gece gözlerimi Tory Vega'ya dikmiştim ve onun elinden kayıp gitmesine izin vermeyecektim.

"Tamam, bu iki," dedim, Sorange'ı galibiyet olarak saydığım için aldığım göz devirmesini görmezden gelerek. "Aaaaand...Şapkalı Çocuk."

Tory bunun için bana kocaman bir kahkaha attı ve beni durduramadan ona dönüp dudaklarını dudaklarımla yakaladım.

Fazla direnmedi, aramızdaki sıcağa teslim olurken dudakları benimkilere yapıştı ve sırtını kancalı sehpaya dayadım. Dudakları benim için aralandı ve ellerimi deri ceketinin altındaki beline doladım, karnının yumuşak derisi avuçlarımın arasında sıcacıktı.

Ben onu dürttüğümde bir çocuk bize küfretti ve yanlışlıkla ördeğini kaybetmesine neden oldu. Ördek büyü onu serbest bırakırken öfkeyle vakladı ve ördek sıçradı.

Tory beni geri bastırdı ve benden uzaklaşırken dramatik bir şekilde iç çektim, ama yanına adım attığımda elini tekrar tutmama izin verdi.

Omzumun üzerinden baktım ve Darius'un bize kaşlarını çattığını gördüm - bunda şaşılacak bir şey yok - Max bizi izlerken kollarını kavuşturmuştu ve Seth bana kırbaç sallıyormuş gibi yaptı. Şu anda inkar edebileceğimden bile emin değildim. Tory Vega içime işliyordu ve bunu durdurmak için fazla bir şey yapabileceğimden emin değildim. Diğer Mirasçılara ne düşündükleri umurumda değilmiş gibi omuz silktim ki bu zaten çoğunlukla doğruydu ve Tory'yi onlardan uzaklaştırıp kalabalığın içine çektim.

"Ödülüm karşılığında ne alacağım?" Her türlü garip ve harika şeyi satan parlak renkli tezgahlara ve satıcılara bakarken gelişigüzel bir şekilde sordum.

Tory her şeyi kocaman gözlerle içiyordu ve dudaklarının etrafında bir kez olsun onu masum gösteren bir gülümseme vardı.

Az önce ödülünü aldın, dedi küçümseyerek. "Yine de seni

öpmeme izin verirdin!" protesto ettim "Pek olası değil,"

diye alay etti.

Gözleri, parlak renkli pamuk şeker çubukları satan bir adama ilişti ve ben de onu bilerek ona doğru çektim. Ona bir tane ısmarladım ve iki aura istediğinde adama yirmilik attım ve üstünü bekleme zahmetine girmeden Tory'yi tekrar uzaklaştırdım.

Tory, elinde tuttukça pembeden maviye ve leylak rengine dönüşen pamuk şekerinden bir ısırık alırken bana tek kaşını kaldırdı. "Neden bunu yaptın?" diye sordu bana, o bahşiş gününü gün etmiş gibi sırıtan satıcıya bir bakış atarak.

Omuz silktim. “O para benim için bir şey ifade etmiyor, onu mutlu ediyor. Neden?"

"Aaand?" itti, gözleri beni okuması çok kolaymış gibi ayırdı.

iç çektim “*Ve* insanların beni cömert olarak düşünmeleri itibarımı zedelemez. Bir gün Göksel Konsey'de otururken, o adamın arkadaşlarının kızdığı bir seçim yaptığımda, "Caleb Altair ile bir kez tanıştım, çok iyi biriydi - bana bazı konularda on sekiz dolar bahşiş verdi" diyecek. pamuk şeker.”

"İşte," dedi memnun bir sırıtışla, bir ısırık daha alırken. "Yine de

güzel bir şey," diye itiraz ettim. "Gizli amaçlar bir yana."

"Tabii," diye kabul etti, sanki aynı fikirde değilmiş gibi ya da belki de katılmış gibi, anlayamıyordum ve çoktan tekrar uzaklaşıyordu.

Atlas'ım cebimde çınladı ve aile avukatından gelen e-postaya sırıtarak cebimden çıkardım. E-

postayı bakması için uzatarak, Oradaki tüm öpüşme kabini olayını telafi edebileceğimi düşünmüştüm, dedim.

Okurken tek kaşını kaldırdı. "Yetimhaneye on bin aura bağışladın mı?" diye sordu, dudakları şaşkınlıkla aralandı.

Bundan sonra ne yapacağını tahmin ederek dudaklarımda bir sırıtış vardı ama sarılmak, sevinç gözyaşları ve hiç şüphesiz bu gece onu tekrar yatağıma sokmama neden olacak sevişme yerine kaşlarını çattı.

"Neden?" ihtiyatla sordu. "Benden tam olarak istediğin nedir?"

"Ben..." Elimi saçımın arasına soktum, bunun nasıl olup da istediğimin tersi bir etki yarattığından emin değildim. "Seni mutlu edeceğini düşündüm."

Tory pamuk şekerlemeyi parmaklarının arasında çevirerek uzun bir süre bana baktı. "Senin neyini seviyorum biliyor musun, Caleb?" bana matematik sorusu sorar gibi sordu.

"Her şey?" Önerdim.

Tori gözlerini devirdi. "Bu kadar çabalamaman hoşuma gidiyor. Büyük jestler yapmana ya da bana şeker almana ihtiyacım yok. Ben senin kız arkadaşın değilim ve olmak da istemiyorum."

Ah.

"Öyleyse neden saçmalıkları kalbe ve çiçeklere ihtiyacı olan hoş bir kıza saklamıyorsun çünkü o ben değilim. Ben böyle şeylerden etkilenmem."

"Peki, neden etkilendin?" diye sordum, kabul etmek istediğimden daha fazlasını bilmeye ihtiyaç duyarak.

"Sadece birinin kalbimi daha hızlı atmasını istiyorum," dedi, kara gözlerine baktığımda ona yaklaşmamı sağlayan alçak bir sesle. "Bana meydan okumak, beni güldürmek ve saçmalıklarıma karşı geri adım atmak için. Konfor alanımdan çıkmaya zorlanmak istiyorum ve heyecanlı, canlanmış hissetmek istiyorum. *korkmuş.*Ama sadece bir pislik olduğun için değil. Çünkü yaşadığımı hissetmek istiyorum."

"Yani çok değil mi?" alayla onayladım. Bu kız benim ölümüm olacaktı. Gözlerindeki parıltıya ya da ses tonundaki meydan okumaya karşı koyamadım ve bunu bildiğinden oldukça emindim.

"Hayır, çok değil." Pamuk şekerlemesini bitirirken sırıttı ve etrafına sarılı olduğu tahta çubuğu yok etmek için avucunda bir ateş büyüsü parıldadı.

"Siktir et o zaman, hadi." Elini tuttum ve bu sefer tüm tatlı ve masumca tutmaya çalışmadım, onu arkamdaki kalabalığın arasından çekiştirdim.

Peri Panayırı her yıl aynıydı ve artık en iyi kısımlarının nerede bulunduğunu biliyordum. Sayısız insanın arasına girdik ve Tory, Geraldine Grus'u ve onun Aptallarını gördüğünde onu sürükledim. Onlara el salladı ama benden uzaklaşmak için pek çabalamadı ve tekrar dikkatini çektiğimi bildiğim için kendi kendime sırıttım.

Yoluma bir gölge çıktı ve Hat Boy'un kendisi gözlerini benim randevuma diktiğinde kaşlarımı çattım. "İyi misin Chica?" diye sordu, Tory'nin diğer kolunu yakalayarak onunla konuşmak için durdu. "Evet," dedi neşeyle. Caleb bana fuarı gezdiriyor. Darcy nerede?

Hat Boy'un bakışları hafifçe karardı ve omuz silkti. "Beni uçurdu. Görünüşe göre randevumuz onun için benim için olduğu kadar önemli değilmiş.

"Tarihlerden bahsetmişken," diye yüksek sesle sözünü kestim. "Biz aslında-"

"Ne oldu?" diye sordu Tory, sözümü keserek ve dikkatini benim yerime bu zavallıya vermeyi seçtiği için sinirim biraz arttı.

"Gerçekten iyi vakit geçiriyorduk, hatta öpüştük ve sonra-" "Ne yapıyorsun?" Tory'nin nefesi kesildi.

Dikkatini toplamaya devam ederken homurdandım ve bileğini dudaklarıma götürerek tenine bir öpücük kondurdum. Kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı ve ona yaklaşıp onun yerine boynunu öperken sırıttım.

"Evet o..." Kollarımı Tory'nin beline doladığımda Şapkalı Çocuk duraksadı ve o beni savuşturmak için yarım yamalak bir çaba gösterdi. "Baş başa konuşmak için bir yere gidebilir miyiz?"

Ah, ımmm. Ben ve Caleb biraz-”

Lütfen, şika, diye yalvardı ve Tory'nin arkasına geçtim, kollarımı ona dolarken vücudunu benimkine bastırmak için geriye doğru sürükledim.

"Sanırım seçimini yaptı," diye homurdandım ona kaşlarımı çatarak. "Tory akşamını seninle geçirmek kardeşinden daha fazla istemiyor."

“*Caleb’*tısladı ama parmaklarımı yanlarından aşağı kaydırdım ve ondan da bir kahkaha kaçtı. "Unut gitsin.

Eres una puta como tu hermana.” Döndü ve uzaklaşmaya başladı ama parmaklarımı ona doğru salladım ve neredeyse düşecek şekilde ayaklarının altındaki yeri titrettim.

Tory şaşkınlıkla nefes aldı ama onu görmezden geldim. "Randevuma fahişe dediğine eminim," diye homurdandım.

Tekrar bize baktı, yüzü solgundu ama inkar etmedi.

Tory sözde arkadaşına uzun bir süre baktıktan sonra sadece başını salladı. "Ben sadece fuarın tadını çıkarmak istiyorum," dedi bana bakarak. "Bırak."

Şapkalı Çocuk, bakışlarında yüzen öfkeyle ikimizin arasında baktı ama gücü o kadar düşüktü ki, benim zamanıma bile değmezdi. Onu duydun. Siktir git," diye çıkıştım.

Bizden hızla uzaklaştı ve onu tekrar öpmeye çalışırken sırıttım ama beni itti. Tam bir pisliksin, dedi isteksizce.

"Benden bu yüzden hoşlanmıyor musun?" meydan okudum "HAYIR.

Senden hoşlanıyorum çünkü yatakta yarı düzgünsün.”

Bu yorum üzerine yanaklarımda boktan bir sırıtış belirdi. "Bu gece seni diğer yarısı konusunda ikna etmeye çalışacağım." Söz verdim ve randevumuza geri dönebilmemiz için elini tekrar tuttum.

"Pek olası değil," diye mırıldandı Tory ama dudaklarının çevresinde bir gülümsemeyle onu sürüklememe izin verdi. Panayırın ortasındaki büyük, karanlık kuleye ulaştık ve Tory başını geriye atıp girişin üstündeki tabelaya baktı.*Korku Evi.*

Gözleri ilgiyle parladı ve kuyruğa doğru ilerlerken ona sırıttım. Arkasına vardığımızda Tory yavaşladı ama hareket etmesi için elini çekiştirdim. Ben bir Göksel Mirasçıydım; sıraya girmedim

Tory bana haklı bir pislik olduğumu söyleyen bir bakış attı ve ona kabul ettiğimi bildirerek sırıttım. Kimse şikayet etmeye cesaret edemeden sıranın önüne ulaştık ve cebimden birkaç aura notu çıkardım ve onları koşan adamın eline bastırdım.

"Deneyimin tamamını yaşadığımızdan emin ol," dedim ona alçak sesle ve Tory'ye doğru bir bakış atarak bilerek gülümsedi.

Girişte asılı duran büyük sahte örümceğe bizden daha fazla dikkat ediyordu, bu yüzden beni duyup duymadığından emin değildim. Her halükarda, yaşadığını hissetmek istiyorsa teslim edecektim.

Adam dört bileziği verdi ve ben iki tanesini bileklerime taktıktan sonra dönüp aynısını Tory'ye yaptım.

"Bu ne için?" diye sordu gümüş bileziklere bakarak.

"Paniğe kapılırsın diye büyü yapmanı engelliyorlar," dedim. "Orası biraz gerginleşebilir ve kimsenin burayı yanlışlıkla yakmasını istemiyorlar."

"Yani kendimizi savunmasız mı bırakıyoruz?" yavaşça sordu.

"Zor," diye dalga geçtim. "Bilezikler tekrar hemen geri kayıyor. FIB kelepçeleri değiller, sadece panik durumunda bir yedek. Ama korkarsan..."

Tory bu ima üzerine omurgasını dikleştirdi ve yüksek at kuyruğunu ileri geri sallayarak başını salladı.

"Beni bırakırsan gökyüzü çökecekmiş gibi elime yapışan kişinin sen olduğundan eminim," diye karşı çıktı.

"Öbür tarafta kendini hâlâ o kadar cesur hissediyor musun görelim," diye dalga geçtim.

Kapı bizim için açıldı ve içeri girdik, gıcırdayan döşeme tahtalarının üzerinden geçerken Tory'nin elini tuttum ve önümden gitmesine izin verdim.

Tereddüt etmedi ve bir yerlere gizlenmiş hoparlörlerden ürkütücü bir müzik gelirken karanlık alanda onun siluetini takip ettim. Gözlerimi Vampir yeteneklerimle keskinleştirme dürtüme direndim ve Korku Evi'nden onun kadar zevk alabilmem için karanlığın üzerime baskı yapmasına izin verdim.

Uzun koridorda ilerlerken ayak bileğime bir şey değdi ve neredeyse irkilecektim. Tory nefesini tuttu, bir adım geri tökezleyip göğsüme çarpmadan önce birkaç adım önümde kaldı.

"Burada bir şey var," diye soludu, başka bir küçük vücut spor ayakkabımın üzerinden geçerken kalbi biraz hızlı atıyordu.

Tekrar hareket etmesi için onu dürttüğümde sadece karanlık bir kahkaha attım. Toplantı odası beni her zaman ürküttü ama bunu belli etmeyecektim. Etrafımızın farelerle çevrili olduğunu anlayınca nasıl başa çıktığını görmek istedim.

Tory karanlık alana doğru ilerledi, ne olduğunu anlamaya çalışırken adımları yavaşladı ve ben de birkaç adım geriden onu takip ettim.

Sağ tarafımızdan tiz bir gıcırtı geldi ve kadın sustu. Şimdi odanın merkezine yaklaşıyordu ve her an...

Tory öne çıktı ve ayaklarının altındaki panel yukarı kalkarak devasa bir çağırma kristalinin solgun parıltısını ortaya çıkardı. Ortaya çıktığı an, fareler çılgına dönerek ona doğru akın etti.

her yerde, ayaklarımızın üzerinden sıçrıyor, bacaklarımıza sürtünüyor, tavan boyunca uzanan borulardan ve kirişlerden aşağı iniyordu.

Tory çığlık attı ve koşmaya başladı, önümüzde açık olan kapıya doğru fırladı ve odaya kırmızı ışığın dolmasına izin verdi.

Onun peşinden koştum, kırmızı ışıklı odaya doğru koşarken omzuma bir fare düşüp onu yerinden oynatınca irkildim.

“Bunlar gerçek miydi*fareler*?” diye sordu Tory, sanki hala üzerinde sürünüyor olabilirlermiş gibi vücudunu savurarak.

O tiksintiyle kıkırdadığında güldüm. "Evet, onları oraya çağırıyorlar, ama iyi, temiz fareler olduklarını duydum - veba taşıyıcısı değiller."

Bana deliymişim gibi baktı ama başka bir şey söyleyemeden fare odasının kapısı kapandı ve ayaklarımızın altındaki zemin titremeye başladı.

Yanımızda alevler canlandı ve Tory şaşkınlıkla onlara doğru döndü. Solumuzdaki tavanda daha fazla ateş yaladı, ama bu oda onun için herhangi bir korku yaratmıyor gibiydi ve o sadece büyüye merakla baktı. Ateş Denemesindeki performansını gördükten sonra alevlerden korkmamasına pek şaşırmadım ama elini uzatarak onlara doğru adım attığında onu durdurmak için hızla ileri atıldım.

"Ne yapıyorsun?" diye sordum, parmakları alevlere yakın dans ederken onu geride tutarak. O duruşma sırasında hepimiz onların ateşten geçerken hiçbir şey yokmuş gibi gördüklerini görmüştük ama bunun ateşe dayanıklı olmalarından çok sihirleriyle ilgili olduğunu düşünmüştüm. İnsanlar sadece yanmaya karşı bağışık değildi.

"Büyüm kapalıyken yanıp yanmayacağımı bilmek istiyorum," dedi, gözlerinde dans eden alevlerle bana bakarak.

"Bunun iyi bir şey olduğunu düşünmüyorum-"

Tory elimden kurtuldu ve yumruğunu doğruca alevlere doğru itti. Yarım vuruştan sonra dudaklarından bir kahkaha döküldü ve heyecanla bana baktı.

"Belki Darius'tan bile daha büyük bir Ejderha olurum ve onu dişlerim ve pençelerim ile döverim," diye şaka yaptı.

Bu düşünceye gülmeden edemedim. Darius zaten Ejder formundayken babasının boyuna eşitti ve onlar türünün bir yüzyılda kaydedilen en büyüğüydü. O ve kız kardeşi gerçekten Acrux'lardan daha büyükse, bunun onlara pek uyacağını düşünmemiştim. Muhtemelen onlar için de pek iyi bir görünüm olmazdı, özellikle de Lionel, Düzen formunu onu kendi türünün bir kraliyet üyesi yapıyormuş gibi gösterdiği için. İki Vegas'ın onlardan daha kötü canavarlar olduğu ortaya çıkarsa itibarının darbe alacağını hayal etmiştim. Taht iddialarını da güçlendirecekti. Ortak bir Düzen olarak, tercihen tehdit içermeyen bir şey olarak ortaya çıkmaları hepimiz için daha iyi olur. Ama Tory hakkında bildiğim her şey

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com
Vega ve kız kardeşi bana bunun anlamsız bir umut olduğunu düşündürdü.

Etrafımızda gittikçe daha fazla alev canlanırken elini alevlerden geri çekti. Yol, odanın uzak ucundaki dolambaçlı bir merdivenden yukarı çıkıyordu ve Tory hızla merdiveni tırmandı. Kalbinin bu yerin heyecanıyla çarptığını duyabiliyordum ve ona istediği şeylerden en azından birini vermeyi başardığımı bilerek kendi kendime gülümsedim.

Bir sonraki katta ürkütücü müzik daha yüksekti ve kapı arkamızdan kapanırken zemin sallanmaya başladı.

uç.

Tory kolumu yakaladı, parmaklarını pazıma doladı ve karşılık olarak vücudumda bir sıcaklık dalgası yarattı.

Işıklar söndü ve ürkütücü bir ses tekerleme söylemeye başladı.

Tory beni kavrayışını bıraktı ve zemin kaymaya devam ederken kendini dengelemek için kollarını biraz yanlara doğru açarak ilerlemeye başladı.

Sol tarafımızda bir panel açıldı ve Tory, yaşlı bir hizmetçi gibi giyinmiş bir kadın dışarı eğilip tehditkar bir şekilde çığlık atarken bize bir hava büyüsü fırlatırken irkildi.

Aniden etrafımızda dönerek bizi karanlık bir boşluğa fırlatan karşı duvara çarptık. Düşmek üzereyken Tory tekrar elimi tuttu ve beni bırakmayınca gülümsedim.

Başka bir panel açıldı ve hizmetçi tekrar belirdi, bize hava büyüsüyle saldırırken küfürler yağdırdı.

Bize daha fazla sihir yapan ve bizi başka bir gizli kapıdan geçiren bir hizmetçi gibi giyinmiş bir adamın yoluna düştük. Sonra bir başkası.

Tory, içlerinden biri tekrar ortaya çıktığında küçük bir şaşkınlık çığlığı attı, ileri geri savrulduğumuzda yarı gülüyor ve beni kaybetmemek için elimi daha sıkı tutuyordu.

Onu sımsıkı tuttum, onun Yoldaşlığı'nı, iddiasını, benim mirasımı ve bir bütün olarak Solaria'yı unutmama izin verirken ben de gülerek ona sıkıca sarıldım. Kısa bir süre için bunların hiçbiri için endişelenmeyecektim. Su Perisi saldırısından sonra ondan kişisel ilişkimizle siyasi ilişkimiz arasına bir çizgi çekmesini istemiştim ve bu konuda kendi sözüme sadık kalacaktım. Onunla bu şekildeyken, diğer şeyleri düşünmeyecektim, sadece anda kalacaktım.

Son bir kapıdan o kadar sert bir şekilde vurulduk ki yere düştük ve tam da bu nedenle orada bulunan yumuşak paspaslara çarptık.

Tory üstüme düştü ve güldü, eğildi ve dudaklarını çok kısa bir süre benimkilere bastırdı. Benden uzaklaşırken elini tutmaya çalıştım ama yana doğru dans etti ve bir sonraki merdiveni tırmanmaya başlarken ileri sıçradı.

Üstümüzde bir yerden bir kükreme yankılandı ve Tory acele etmeden önce yarım saniye duraksadı.

Düzgün bir öpücük almak için peşinden koştum ama benden önce yukarıdaki odaya girdi.

Karanlıkta bir yerlerden sürekli bir damla, damla, damla sesi geldi ve tereddüt ettim, gerçekten su dehşetiyle yüzleşmek istiyor mu, yoksa onu Vampir hızımla içinden geçirmeli miyim diye merak ettim.

Ama Tory Vega'nın hiçbir şeyin üstesinden gelmek için elinin tutulmasını istemediği izlenimine kapıldım. Her gün baştan sona Fae olduğunu kanıtlıyordu ve diğer her şey gibi bu zorluğun üstesinden geleceğinden oldukça emindim.

Zemini kaplayan ince su birikintisinin üzerinden odaya çıkarken yumuşak su sıçramaları duyuldu.

Caleb? Tory karanlıkta nefes aldı ve ben ona yaklaştım.

"Evet?"

"Bu spor ayakkabılar yeni, yapmalarını istemiyorum-"

O bu düşüncesini bitiremeden yer altımızda kaydı ve üzerimize bir su seli düştü. Tory kaydıraktan düşerken çığlık attı ve ben güldüm, o kadar hızlı aşağı inerken sesim etrafımızda yankılandı, midem yukarıdaki odada kalmış gibi hissettim.

Aşağıdaki karanlık bir odaya kaydık ve Tory ayağa kalktı ve siyah pelerinler giymiş, kukuletalarını yukarı çekmiş üç adam gölgelerden çıkarken beni kaldırmam için elini uzattı.

Avuçlarını bize doğru kaldırdılar, ilerlerken derin seslerle ilahiler söylediler ve Tory tekrar çığlık attı, geri çekilip beni onunla çekiştirdi. Kendini bu yerin korkusuna bırakırken kalbi hızla çarpıyordu ve gözleri neşeyle parlıyordu.

Kolumdan çekiştirdi ve pelerinli adamlar sihirleriyle giysilerimizdeki ve saçımızdaki tüm suyu geri çekerken beni odanın uzak tarafında açık duran asansöre doğru çekti.

İşlerini bitirir bitirmez üzerimize koştular ve Tory beni asansöre çekerken bağırdı, parmağını loş küpteki tek düğmeye tekrar tekrar vurarak.

Kapılar oraya varmadan hemen önce kapandı ve asansör yükselmeye başladığında, eğlenerek dudağını ısırarak sırtını duvara yasladı.

Başımın üzerindeki ışıklar yanıp sönerken belinden tuttum ve onu kendime doğru çektim. Asansör durduğunda ve ışıklar hep birlikte söndüğünde, elleri ceketimin kumaşına yumruk yaptı.

Her şey çok hızlı bir şekilde yere düşmeden önce yarım kalp atışı geçti ve canı pahasına bana sarılırken çığlık attı.

Ona daha sıkı sarıldım, düşerken adrenalin kollarımda uçuşuyordu. Asansör yere çarpmadan önce yavaşladı ve ışıklar tekrar yanıp söndüğünde Tory gergin bir şekilde güldü ve asansör tekrar tırmanmaya başladı.

"Eğlenmek?" Yüzünü göğsüme bastırırken sordum. "Evet,

ama burası çılgınca."

En üst kata geldiğimizde arkamızdan kapılar tekrar açıldı ve kollarımdan dışarı çıktı.

bizden uzağa uzanan koridora baktı.

Tory dışarı çıkmadan önce bir an tereddütle bana baktı.

Sonra ne olacağını anlamaya çalışırken ileri geri bakarken yanına düştüm.

Arkamızdaki gizli kapının yavaşça açıldığını duyduğumda, omurgamdan aşağı bir beklenti sızladı ama Tory bunu fark etmedi.

Arkamızdaki boşluğa iki büyük ayak çifti girerken arkama bakma dürtümle savaştım.

Birkaç adım daha attıktan sonra alçak bir hırıltı duyuldu ve Tory arkamızda duran iki Mantikor'a bakmak için döndü.

"Kahretsin," diye soludu, gözleri kocaman kösele gibi kanatları ve kuyrukları yerine akrep iğneleri olan aslanlara benzeyen canavarlara doğru genişledi.

Mantikorlar büyük kükremeler çıkararak üzerimize atladılar. diye bağırdı Tory, koşmaya başladığında elimi kaptı ve koridorun sonunda, yıldızlarla bezenmiş gökyüzünü gösteren uzak uçtaki açıklığa doğru onlardan hızla uzaklaştık.

Olabildiğince hızlı koşarken iki çift büyük pençe peşimizden gürledi ve tam ilk Manticore atlarken omzumun üzerinden geriye baktım.

Dişlerini Tory'nin deri ceketinin ağzına kenetledi ve Tory onu yerden kaldırıp havalanıp önümüzde duran açıklıktan fırlarken kadın çığlık attı. Yarım saniye sonra, ikinci Manticore beni yakaladı ve heyecanla çığlık attım, ayaklarım yerden kalktı ve binadan gökyüzüne doğru fırladık.

Canavar gittikçe daha yükseğe uçarken bir an için Tory'yi gördüm ve sonra birdenbire beni serbest bıraktı.

Düşerken bağırdım ve Tory de yere doğru düşerken yakın bir yerden Tory'nin çığlıkları geldi.

Rüzgar etrafımda kamçılandı, midem kasıldı ve yer daha da yakınlaştı.

Son saniyede etrafımı bir hava yastığı sardı ve betona çarpıp yere çakılmadan önce beni içine hapsetti.

Bir an asılı kaldık, birbirimize bakarken kalplerimiz hızla çarpıyor, iki çocuk gibi sırıtıyorduk.

Sihir bizi serbest bıraktı, ayaklarımız yere değecek ve Tory bir saniye sonra üzerime atlayacak şekilde döndürdü.

Onu yakaladığımda güldüm ve kollarını ve bacaklarını etrafıma doladı, beni o kadar sert öptü ki neredeyse cezalandıracaktı. Ellerini saçlarıma geçirdi ve dili beni neredeyse anında sertleştirecek şekilde benimkine sürtündüğünde bilekleri arkamda sıkıca kenetlendi.

"Siktir Tory, sana doyamıyorum," diye mırıldandım dudaklarına ve ben onu Korku Evi'nin duvarına yaslarken o güldü.

Ellerim ceketinin altında hareket etti, mükemmel göğüslerini o küçük ekose kumaşın üzerinde gezdirirken, tam oracıkta onu koparmak için can atıyordum.

"Ah, Bay Acrux?" yanımızdan gergin bir ses geldi ve Tory'den rahatsız bir hırıltıyla uzaklaştım.

Dehşet Evi'ni yöneten adam, ifadem karşısında irkildi ama yine de ateş püskürdü. Endişeli bir şekilde gökyüzüne bakarak, "Sadece, eğer bölgeyi terk etmezseniz, Korku Evi'nin bir sonraki katılımcıları her an başınızın üstüne düşebilir," dedi.

Tory, bacaklarını belimden çözüp beni duvardan uzaklaştırırken güldü, oysa ona burada işimiz bitene kadar tüm cazibe merkezini kapatmasını emretmek yarım yamalak aklımdaydı.

Sihir kısıtlayıcı bilezikleri bileklerinden çıkardı ve girişin yanındaki bir kovaya attı ve beni cazibe merkezinden çıkarıp fuarın kargaşasına geri götürürken onu takip ettim.

"Şimdi ne yapmak istersin?" diye sordum, parlak gözleriyle bana bakarken, kalbi gümbür gümbür atıyor ve yanakları kızarmıştı.

Biraz da olsa gidip odama dönmek istediğini ya da belki buralarda sessiz bir köşe bulup benimle istediğini söyleyeceğini umuyordum ama tabii ki yapmadı.

"Her şey," diye yanıtladı gülümseyerek. "Hepsini yapmak istiyorum."

"Seni ne mutlu ediyorsa onu yapacağım," diye yanıtladım onu bir sonraki arabaya doğru götürürken kolumu omuzlarına atarak. Ve işin en tuhaf yanı, bunun gerçek olduğundan oldukça emindim.

Mızrak:

Bugün The Reckoning'i geçersen, harcadığın zamana değecektir.

 # motivasyon #seemeafterclass

Darcy:

Az önce beni etiketlediğine inanamıyorum!

Mızrak:

Şu anda yatağımda olmadığına inanamıyorum.

#şeftali özledim

Darcy:

Hesaplaşma'yı geçmemi istediğini kabul ettiğine de inanamıyorum.

Mızrak:

Karmaşık.

Doğru anladın.

Kapıdan çıkarken Atlas'ımı çantama tıkıştırırken homurdanarak güldüm. Hesaplaşma Howling Meadow'da şafakta yapıldı ve her zamanki gibi neyle karşılaşacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu. Yine de sevindiğim tek şey, bu sabahtan sonra bitecek olmasıydı. Ve çok gergin olmama rağmen, bitirmiştik

denemelerde iyi durumdayım ve bu son mücadelede başarılı olabileceğimizi ummak zorundaydım.

Ne olursa olsun, Tory ile birbirimize sahip olduğumuzu biliyordum. Ve bu yeterliydi. Hayatımız boyunca birlikte çok şey yaşadık ama Zodiac'a geldiğimizden beri bağımız daha da şiddetlenmişti. Kaderimizin fırtınalarından birlikte, el ele çıkacaktık. Ve kimse bunu bizden alamaz.

Merdiven boşluğunun aşağısında Diego'yu gördüm ve içimde yeniden öfke belirirken boğazıma bir yumru oturdu. Amcası hakkında bilgi alacak olsaydım, ağzımdan kaçırmak zorunda kalırdım ama o an bu pek mümkün görünmüyordu. Çok öfkeliydim ve bugün enerjimi ona harcamak için çok önemliydi.

Omzunun üzerinden bir bakış attı, beni görünce kaşlarını çattı ve adımlarını hızlandırdı. Ona başımı salladım, nefesimin altından öksürdüm.*Sarsmak*.

Diğer birinci sınıf öğrencilerini dışarıdaki havanın hala karanlık olduğu yerde takip ettim ve biri yanımdan hızla geçerek neredeyse kıçıma vuruyordu.

Kylie, peşinden koşan Jillian ile önümde koşarken havada yürüyor gibiydi. "*Tüm* gece?" Jillian ona söylüyordu.

"Evet, parıltıyı yıkayacak zamanım bile olmadı. Bu sabah hala üzerimdeydi. Bana doyamadığını söyledi," dedi Kylie, uzaklaşırken saçlarını omzunun üzerinden attı.

Ah. Kimi becerdiği tahmin edilebilir.

Birinci sınıf öğrencilerinin arkasına düştüm, rüzgar şiddetlenirken paltomu etrafıma daha sıkı sardım. The Wailing Wood'dan geçtik ve Tory, Sofia ve Tyler'ın yanında gözüme takıldı. Bana el salladı ve adımlarımı hızlandırarak anlamlı bir şekilde bizden uzaklaşan Diego'ya baktım.

"Fuar nasıldı?" diye sordu Tory, bana söyleyecek binlerce şeyi varmış gibi görünerek. Caleb ve Mirasçılar hakkında bir tartışmaya girdik ve Caleb'in bir dağın tepesinde ona yaptıkları beni dehşete düşürdü. Ama bunu telafi ettiğini düşünüyor gibiydi. Bundan tamamen tatmin olmadım ama Tory açıkça onu görmeye devam etmeye karar vermişti. Ona Diego ve benim aramda olanları anlattım. -gecemin geri kalanını Orion'la geçirmeden- ve çayırın ötesinden ona ters ters bakarak adamın adına lanet okudu.

Ona Orion hakkındaki gerçeği söylemek için can atıyordum ve acaba bunu yapmalı mıyım diye düşündüm. Kimseye söylemezdi. Ama ben bunu düşünürken bile, içimdeki keskin bir acı bana, eğer bizi öğrenirse, kıçımı koruduğu için başının belaya girebileceğini hatırlattı.

Hayır, Orion ve ben, kendimizi içine attığımız bu doymak bilmez şey hakkında gerçekten ne yapacağımızı bulmalıydık. O zamana kadar aramızda kalmalıydı. Ve muhtemelen ondan sonra da.

Profesör Zenith ve Müdür Nova, uzun lacivert cüppeleri içinde belirdiler ve elleriyle önümüzde hareket ettiler.

ciddi ifadeler Sahanın kenarında, seyircilerle dolu bir dizi tribün vardı. Her zamanki Heirs kalabalığı ve onların hayran kulübü, Geraldine ve ASS ve ayrıca bir sürü umutlu görünen ebeveynle doluydular.

Nova çenesini kaldırıp soldan sağa bize baktı. "Kaderinize bugün karar verilecek. Bu hafta yaptığınız denemelerdeki performansınıza göre her birinize bir ile on arasında bir puan verildi. Bu puanları şimdi alacaksınız. Elini salladı ve rakamlar başımızın üzerinde parıldayan mavi kıvılcımlar halinde belirdi.

Yukarı baktım, başımın üzerinde bir dokuz buldum ve aynısını Tory'nin üzerinde gördüğümde neşeyle ciyakladım. Geraldine kesinlikle çıldırdı, yanaklarından aşağı gerçek gözyaşları akarken isimlerimizi haykırdı. ASS, Heirs'in arkadaşlarından gelen saçmalıkları bastırarak katıldı. Mirasçılar bir araya toplanmıştı, aralarında mırıldanmalar geçerken gözleri kararmıştı.

Etrafımdaki diğer birinci sınıf öğrencilerine umutla baktım, beşli Sofia ve yedili Tyler'ı buldum. Diego'nun başının üzerinde parıldayan bir üçlü vardı, omuzları sanki ondan uzaklaşmak istiyormuş gibi kamburdu. Ona olan öfkeme rağmen, onun adına küçük bir hayal kırıklığı hissetmekten kendimi alamadım. Akademi'deki yerini kaybetmesini istemiyordum ama bir daha aynı fikirde olacaksak kesinlikle özür dilememiz gerekiyordu.

Nova dikkatimizi çekmek için ellerini çırptı. “Sayınız ne kadar düşük veya yüksek olursa olsun, bu testte ne kadar iyi yaptığınıza bağlı olarak son değerlendirmede başarısız olabilir veya geçebilirsiniz. Hesaplaşma, gerçekten iradenizin ve yüreğinizin ne kadar güçlü olduğuna karar verecektir. Bu seçkin akademideki yerinizi ne kadar hak ediyorsunuz. Daha sonra her birinize, Zodiac'ta kalıp kalmayacağınıza karar verecek olan bir son puan verilecektir. Toplamınız on ikiden azsa, hemen bugün yerinizi kaybedeceksiniz.”

Nova, The Awakening gecesinde yaptığımız gibi sahada bir daire oluşturmamız için bizi yönlendirirken sinirlerim içimde dans etti.

Sofia ve Tory'nin arasında durdum, parmaklarımız birbirine kenetlenmiş ve sımsıkı kenetlenmişti.

"İyi şanslar," dedim alçak sesle, Zenith ve Nova sahanın ortasına gelirken Sofia ve Tory de mırıldanarak karşılık verdi.

Zenith elini şafağın zirvesindeki ışıltılı gece göğüne kaldırdı ve uzun bir süre gözlerini kapattı. Çayır boyunca sessizlik yayıldı; kalabalık bile sessizdi ve bu sefer öyle olmalarının söylenip söylenmediğini merak ettim.

“Yıldızlara bakın birinci sınıf öğrencileri! Hesap vaktiniz geldi!” Zenith dramatik bir şekilde söyledi ve ben de derin bir nefes alarak başımı kaldırdım ve yukarıdaki geniş ışık noktalarını aldım.

"Optio vobis face!" Zenith ağladı ve sesini ruhumun derinliklerine kadar hissettim. Yıldızlar, ben girdaba hapsoluncaya kadar, güçlü auralarıyla beni tuzağa düşürürken hareket edemez hale gelene kadar dönüyor, dönüyor gibiydi.

Üzerime şelalenin baskısı gibi bir ağırlık çöktü ve karanlık çöktü, her şeyi ve herkesi beraberinde götürdü.

Vücudumu havada asılı duran bir his doldurdu ve her yönde bir milyon mil boyunca bir hiçlik uçurumunda asılı kalmış gibi hissettim.

"Merhaba?" diye seslendim, panik kalbimi sıkıştırıyor ve nefesimi kesiyordu.

"Merhaba? Merhaba? Merhaba?" Sesim kulaklarımı ağrıtana kadar üst üste binerek ve birleşerek yüzlerce kez yankılandı.

Mutlak sessizlik yine üzerime çöktü ve orada sadece kalp atışımın eşlik etmesi için delici gümbürtüyle asılı kaldım. Ateşi parmak uçlarıma çektim ve şimdiye kadar gördüğümden daha parlak bir şekilde parladı, elektrik mavisi ve parlak kırmızı güçle titredi.

Kulaklarıma çarpan fısıltılar göğsüme bir korku zerresi gönderdi. Kafamın içinden mi yoksa beni çevreleyen uçurumdan mı geldiklerinden emin değildim. İçimden bir ses onların yıldızlardan geldiklerini söylüyordu, bir şekilde ne dişil ne de erkeksi, sadece *vardı*.

"Havanın, ateşin, suyun, toprağın ikizleri, bir kralın kızı, ikiz ruh ve kül ve ateşten doğan Fae... Hesaplaşma ile yüzleşme zamanı."

Karanlık, bir kitabın sayfası gibi soyuldu ve kendimi yanan bir evin önünde, karanlık bir banliyö sokağında buldum. Alevler havaya ulaştı ve sanki gökyüzünü yaladı. Yolda iki büyük itfaiye aracının yanında endişeli bir kalabalık toplanmıştı.

Yaklaşmak istedim, içgüdülerim beni o eve doğru çekiyordu. Sadece bir düşünce beni kalabalığın önüne çıkardı ve bir itfaiyeci mürettebatına emirler yağdırırken, sanki çoktan umudunu kesmiş gibi başını sallarken kalbim sıkıştı. Neye tanık olduğumu fark ettiğimde korku göğsüme çöktü.

Gözlerimi kırpıştırdım ve şafak söküyordu. Kalabalık dağılmıştı ve geriye sadece bir itfaiye aracı kalmıştı. Yangın, evi karartılmış bir kabuğa indirgemişti. Çevremde bir gölge hareket etti ve döndüğümde sokağın sonunda duran, başı öne eğik ve vücudu pelerinli uzun boylu bir figür gördüm. Avuçlarında titreşen bir ışık parladı ve bunun yıldız tozu olduğundan emin oldum. Ellerinin bir dalgası ve sihir onları yuttu.

Bir bebek ağlaması kulağıma takıldı, ardından bir diğeri ve kalbim küt küt atmaya başladı.

"Sayın!" bir erkek sesi dikkatimi tekrar eve çekti ve bir itfaiyeci kucağında bir yığın battaniyeyle enkazdan dışarı çıktı. “İkizler hayatta kaldı! Onları küllerinden çıkardım.”

Sonunda bu gece neden ölmediğimizi anladığımda kalbim daha da hızlı atmaya başladı. Ateşe karşı dayanıklıydık. İmkansız gibi görünse de gün gibi ortadaydı.

Ama köşede durup izleyen Fae kimdi? İçimde bir korku çukuru bunun iyi bir şey olmadığını söylüyordu. Bizi kimsenin bilmemesi gerekiyordu. Biz Değişkenlerdik. Peki kimse nasıl

bu geceye tanık olmak için orada bulundun mu?

Biyolojik annem mi? Babam? Başka kim biliyordu? Bu geceden önce mi yoksa sonra mı öldüler?

"İkizler," fısıltıları yine kafamı doldurdu. "Odun en çok ateşin kalbinde yanar. Ne kadar zorlukla karşılaşırsan, o kadar güçlü olursun."

Vizyon kayboldu ve kendimi bir ofiste ayakta buldum. Tory ve ben birlikte yere oturduk, beş kişiydik, birbirimizin tamamen aynısıydık. Ama kolumda karalamalarla kaplı bir alçı vardı ve Tory'nin aynı kolunda bir kağıt zincir bileklik vardı.

Üvey annem Bayan Fairchild masanın karşısından bir kadına, "Yürümüyor," dedi, sesi kısıktı. "Onlar*imkansız*"

Bu hatıra şimdi daha canlı görünüyordu, sanki onu kilitlemiştim, o kadar derine gömmüştüm ki neredeyse olduğunu unutmuştum. Genç ben ve kız kardeşim ne dediğini duyunca yukarı baktık.

"Tory ona verdiğim her oyuncağı ya da oyunu kırıyor ve Darcy'nin her zaman onunki gibi sıyrıkları ve bereleri oluyor. *denemek*kendini incitmek. Geçen hafta benim bahçemden gizlice komşunun bahçesine girdiler ve oğlunun ağaç evine tırmandılar. Darcy düştüğünde kendini öldürmemiş olması bir mucize. Artık bunun için sinirlerim yok.

"Belki deneyebilirsin-" diye söze başladı yönetici.

"Çalışmam bitti," dedi, ayağa kalkıp kapıdan çıkmadan önce her birimizin başına birer öpücük kondurmak için hareket ederek.

Bayan Fairchild'in yıllar önce kalbimde neden olduğu çatlağı hissettim, bir an için beni tekrar parçaladı. Kafa karışıklığı, Tory'nin hissi benim etrafımda kıvrılmıştı, bundan sonra nereye gideceğimizin belirsizliği.

Görüş bir kez daha değişti ve yıldızların beni hayatımın her acılı anında sürükleyecekleri hissine kapıldım. Ama bir sonraki tanık olduğum şey, Tory ile benim on farklı okulun önünde durduğumuz, her gün her birinde birinciyi işaretlediğimiz bir bulanıklıktı. Her vizyonda daha yaşlıydık. Ama ilerledikçe, zaman geçtikçe daha güçlü göründüğümüzü, bakışlarımızın sertleştiğini, duruşumuzun düzeldiğini fark ettim. Yıldızların beni incitmeye çalışmadığını fark ettim. Bana nasıl olduğumuzu gösteriyorlardı *yapılmış*. Her reddedilme ve incinmeden sonra nasıl da çenemizi biraz daha yukarı kaldırmış, zırhımızı biraz daha kalın yapmıştık.

Bir gürültü patırtı havayı doldurdu. Hayatım boyunca aldığım ve bana yapışmış olan tüm hakaretler. Bana okuldaki isimsiz kötü kızlardan, öğretmenlerden, koruyucu ebeveynlerden, arkadaşlardan verildi. Kalbimde iz bırakan sözler.

Sakar. İstenmeyen. Garip. Başıboş. Çok sessiz. Çok kırık. Çok fakir.

Tüm bunların acısı, göğsümde bir barajın önündeki su gibi birikti. Karanlık beni bir kez daha yutup gözlerimi kapatırken ondan uzaklaştım.

"Kes şunu," diye hırladım, görüntüleri geri çekilmeye zorlayarak ve yıldızlar dinledi.

Gözlerimi açtığımda kendimi Tory ile karşı karşıya buldum. Rahatlayarak gülümsedim, ona dokunmak için ilerledim ama onun görüntüsü dalgalandı ve değişti, bunun yerine Seth'e dönüştü.

Geri çekildim ama ifadesi gerçek hayatta olduğundan daha yumuşak, daha sıcaktı.

Yıldızlar yine bana fısıldadı, içime küçük bir titreme gönderdiler. “Düşmanlar seni kuşatıyor, İkizler. Ama hangilerinin gerçek düşmanlarınız olduğunu biliyor musunuz?”

Seth, Max oldu, ardından Caleb ve ardından Darius. Vizyon her değiştiğinde, ifadeleri daha korkutucu, gözlerinde acı vaadi vardı. Darius Sofia'ya geçti, sonra Diego, Geraldine, Tyler, Kylie, Nova, Angelica, Washer, Marguerite, Zodiac'ın koridorlarından tanıdığım, her biri bir öncekinden daha kızgın görünen, gözleri nefretle dolu yüz yüz. Daha sonra Konsey Üyeleri belirdi ve gözleri cehennem ateşinden iki uçurum olan, şeytanın kendisine benzeyen Lionel ile sona erdi. Yüzü Orion'un yüzü oldu ve ondan soğuk bir nefret dalgası yayılırken boğazım sıkıştı.

"Karanlık karanlığı doğurur," diye fısıldadı yıldızlar, ben ona bakmaya devam ederken, vücuduna kalın bir gölge yapışmış gibi görünüyordu. "Bir Fae, sırtı duvara dayalıyken ne yapar, İkizler?"

Bu sorunun cevabını düşünürken dilim ağırlaştı. "Kavga ediyorlar," diye soludum.

"Peki bir Fae kalbiyle ne yapar?"

Orion ileri atılıp neredeyse sevgiyle bana doğru uzanırken yutkundum ama sonra elinde bir hançer belirdi. Geçen gün mağarada yaşadığının aynısı. Kolumu tuttu, bileğimin üzerinde tuttu ve ben de ondan kurtulmaya çalışarak yüzümü buruşturdum.

"Orayı koruyorlar," diye yanıtladım, elimi ondan çekerek ve bedeni rüzgarda kum taneleri gibi parçalanarak beni yeniden zifiri karanlıkta bırakarak.

"Peki bir Fae, Solaria'da hak ettiği yeri almak için ne yapacak?"

Cevap, nefes almak kadar kolay bir şekilde dilime kaydı. İçgüdüydü. Bunca zamandır Fae hakkında bildiğim ama gerçekten kabul edemediğim bir şey vardı. Mirasçıların bizi incitmesinin, Orion'un onlara yardım etmesinin, Lionel'in hepsini kontrol etmesinin nedeni buydu.

"Herhangi bir şey."

Karanlık bir gelgit gibi geri çekildi ve gece göğü bir kez daha üzerime parladı. Başımın üzerinde parıldayan bir yirmi numara parladı ve beni ele geçiren karanlığın baskıcı hissinden sıyrılırken ağır ağır gözlerimi kırpıştırdım.

Yanımdaki Tory'ye döndüm, o da başının üzerinde yanan yirmi rakamına bakarken gözleri kocaman açılmıştı. Etrafımızda, alanın etrafında dönen öğrencilerin üzerinde giderek daha fazla sayıda insan belirdi, ancak hiçbiri bizimki kadar yüksek değildi.

Yanımda Sofia'nın parıldayan bir on beşliği vardı ve hemen Diego'ya baktım, az önce on ikiyle geçtiğini görünce sessizce rahatladım. Kylie'nin parlak bir on sekizi vardı ve Tyler'da da aynısı vardı.

Dehşete kapılmış bir feryat kulağıma takıldı ve ağlarken dizlerinin üzerine düşen bir kız gördüm, on bir numarası Zodiac'taki yerini kaybettiği anlamına geliyordu. Yaklaşık otuz kişi geçmemişti ve herkes çemberi kırarken etrafımızda bir gözyaşı ve öfke karışımı haykırdı.

Nova seslendi, “Hesaplaşma bitti! On ikiden az puan alanlar, kovuldunuz.” The Wailing Wood'u işaret etti. "Lütfen eşyalarını topla ve öğlene kadar eve git.

Üzgün öğrencilerin tarlanın kenarında ailelerinin yanına gitmesini, anne babalarının kollarına düşmelerini izlerken içimi bir hüzün kapladı. Sofia, ailesine sarılmak için tarlada koşmadan önce bize ciyakladı ve kalabalığın geri kalanı da aynısını yaptı.

Tory'ye döndüm ve gülümsedim, gözlerimden yaşlar akıyordu. "Ateşi gördün mü?"

Gözyaşlarını geri silerek başını salladı. “Her şeyi gördüm. Ve sanırım neden tüm bunları şimdi yaşamak zorunda olduğumuzu anlıyorum.

Yanağımdan bir damla yaş süzülürken ona sarıldım. "Ben de."

"Evimiz yandıktan sonra Fae'leri gördün mü?" Kulağıma fısıldadı ve ben de omzuna doğru başımı salladım.

"Ne anlama geldiğini düşünüyorsun?"

Bir an sessiz kaldı. "Bilmiyorum. Ama bunun iyi bir şey olmadığı hissine kapılıyorum.” "Tebrikler,"

Max'in karanlık sesi beni Tory'den uzaklaştırdı ve önümüzde dizilmiş dört Mirasçı buldum. Korku içimi titretti ama bu anı bizim için mahvetmelerine izin vermeyecektim.

"Teşekkürler," dedi Tory. "Bizi sımsıkı kucaklamak için mi

buradasın?" Darius cıktı. "Size bir mesaj vermek için buradayız."

Dişlerimi gıcırdatarak ona baktım. "Neden bu mesajı daha önce duyduğum hissine kapılıyorum?" Max

öne çıktı, ondan bir sakinlik havası yayıldı ve kalp atışım biraz yavaşladı. "Senin mezun olmana izin vermeyi düşünmüyoruz, küçük Vegas."

Seth, elini Max'in koluna koyarak alay etti. "Acıtacak."

Hâlâ fırsatın varken şimdi çıkmak isteyebilirsin, dedi Caleb ve Tory ona dudaklarını büzdü.

"Fae olduğunu kanıtladın. Bu gerçeği hafife almayı düşünmüyoruz," diye hırladı Darius. "Öyleyse bu gece Ay tutulmasının tadını çıkarın. Aramızdaki barışın son gecesi olacak. Ama ondan sonra her gece... güzel küçük başınızı yastığınıza koyduğunuzda, sizin için geldiğimizi hatırlamanızı istiyorum. Gecenin köründe, şafak sökerken ya da alacakaranlık çökerken. Ne zaman ve nasıl olacağını bilmeyeceksin, ama geleceğimizi bileceksin. İçin.*Sen*”

Döndü ve uzaklaştı ve diğer Mirasçılar birer birer onu takip ederek beni tepeden tırnağa titreyerek bıraktı.

Aklımda yankılanan sözler, yıldızların seslerinden üzerimde dağlandı. *Bir Fae, Solaria'da hak ettiği yeri almak için ne yapacak? Herhangi bir şey.*

Tüm Öğrencilerin Dikkatine, aşağıdakiler bir güvenlik uyarısıdır ve tüm önlemleri almanızı tavsiye ederiz.

Bu bildirimdeki bilgiler ciddi şekilde.

*bu gece**AY TUTULMASI**.*

Tüm Fae'ler ayın dürtülerine kapılacak ve en temel içgüdüleri tarafından yönlendirilecek.

ve kalplerinin ve etlerinin en gerçek arzuları.

Bu nedenle, fakülte aşağıdaki önerilerde bulunmuştur:

1. Akşam boyunca kapı kilitli olarak odalarınızda yalnız kalın.

2. Arkadaşınıza kışkırtıcı mesajlar gönderme cazibesinden kaçınmak için Atlaslarınızı kapatın

Öğrenciler sosyal medya aracılığıyla

3. Dürtülere yenik düşmeden geceyi atlatmak için bir veya iki uyku hapı alın.

4. Aylık doğum kontrol büyülerinizi yaptığınızdan emin olun, böylece 1-3.

Lütfen güvende kalmaya çalışın ve akşamınızın tadını çıkarın.

- Müdür Nova.

Mesajı ikinci kez okudum ve gülümsemeden edemedim. Tüm niyet ve amaçlar için bu, büyük ihtimalle bu gece pek çok insanın sevişeceğini söylemek için bir uyarıydı, bu yüzden doğum kontrol yöntemini kullanmayı unutmayın. Geri kalanı saçmalıktı ve o bunu biliyordu.

Cehennem Haftası çılgınlığının ortasında, Ay tutulması ve insanların bu sırada yaptığı şeyler hakkında birkaç heyecanlı fısıltıdan fazlasını duymuştum.

Bu geceyi düşünmek bile içimi ısıtıyordu ve daha yemek saati bile gelmemişti. Bu akşam kutlama yemeğimizden sonra ne yapacağımı merak ederek Atlas'ımı düşürürken dudağımı ısırdım. Caleb, The Reckoning'den sonra bir Tutulma kutlaması için ailesinin yanında kalmak üzere geri dönmüştü ama ben memnun olduğumu fark ettim. Dün gece yaşadığımız eğlenceden sonra onunla daha fazla zaman geçirmeyi dört gözle bekliyordum. Ama sonra The Reckoning'den sonra beni diğer Mirasçılar ile tehdit etmeye başladı ve onun tüm Jekyll ve Hyde rolünden gerçekten hoş olmadığımı fark ettim.

Ailesiyle yaptığı ziyaretten döndüğünde, oynamamız için bazı yeni kurallar koymayı planladım ve eğer hoşuna gitmezse, o zaman belki de onu serbest bırakmam gerekirdi. Bu çok utanç vericiydi çünkü gerçekten ateşliydi. Ama ikisine birden sahip olmasına izin vermeyecektim. Beni istiyordu ya da benden kurtulmak istiyordu ve hangisine karar vermesi gerekecekti.

Bu gece ortalıkta olmayacağı gerçeği, ayın beni başka birine doğru mu itmeye başlayacağını yoksa tüm bunların Fae'nin canları kimi seviyorsa onunla takılmak için bir sürü saçmalık ve bahane olup olmayacağını merak etmeme neden oldu. Bir tutulmanın üzerimizde bu kadar etkisi olabileceği fikri neredeyse gülünç görünüyordu, ancak fakülte bir uyarı gönderme ihtiyacı hissettiyse, bunun bir değeri olması gerektiğini tahmin ettim.

Orion'un çılgınca garip seks eğitimi sayesinde, doğum kontrol büyüsünü nasıl yapacağımı biliyordum ve son yaptığım büyü hala etkiliydi. Yani eğer kendimi birinin yatağında bulursam, en azından bunun için endişelenmeme gerek kalmayacaktı.

The Orb'daki kutlama yemeğimiz için bir kıyafete karar vermeye çalışırken, Atlas'ım tekrar ping yaparken, en son çevrimiçi alışverişlerime bakmak için döndüm.

Mesajın yazarına baktım ve kalbim garip bir takla attı, bir an boğazımda kaldı ve sonra midemin çukuruna düştü.

Darius Acrux - 1 yeni mesaj.

Dudaklarım aralandı ve başımı hafifçe salladım, elime alıp mesajı açarken midemdeki çırpınan duyguyu üzerimden atmaya çalıştım.

Darius:

Ignis House'un tüm üyeleri bu akşam gün batımında Air Cove'da yapılacak Ay Partisine davetlidir. Eviniz yanıyormuş ve biri tüm kıyafetlerinizi çalmış gibi partiye hazır olun. Onun ortalık karışacak ve hepiniz kampüsteki en ateşli Evi temsil etmek için ortaya çıkacaksınız.

Katılım isteğe bağlı değildir. Ortaya çıkın veya gönderin.

- Mütevazı Ev Kaptanınız.

O mesajın kişisel olmadığını öğrendiğimde küçük bir parçamın hayal kırıklığına uğradığını kabul etmeyi reddederek derin bir nefes verdim. Zaten bana mesaj göndermesini de istemiyordum. Olsaydı, onu silmek zorunda kalırdım. Ve muhtemelen onu da engelle.

Atlas'ımı yatağımın üzerine bıraktım ve bu geceki kıyafetleri denemeye hazırlanırken kıyafetlerimden çıktım.

Tenim ısındı ve elimle yelpazelendim, pencereyi açmak için hareket ederken siyah iç çamaşırımla odayı geçtim.

Güneş batmaya başladığında gökyüzü turuncuya boyandı ve ben bir an durup manzaraya hayran kaldım ve tenimde dans eden serin esintinin tadını çıkardım.

Gökyüzüne bakarken bakışlarım ufukta alçakta asılı duran soluk, beyaz bir küreye takıldı. Ay çoktan yükselmişti.

Ona uzun bir süre baktığımda sırtımdan aşağı bir ürperti geçti, cildimin her santimi sanki bir elektrik akımı sinir uçlarımda dans ediyormuş gibi canlanmaya başladı.

Dudağımı ısırdım ve manzaradan uzaklaştım, Atlas'ımı tekrar avucuma aldım ve bir mesaj yazdım.

Tory:

Davetiniz için teşekkürler ama giyecek uygun bir şeyim olduğundan emin değilim. elbise ne kod?

Gönder'e basar basmaz midem kalktı ve tekrar göndermeyi geri almaya çalıştım. O mesajın henüz gönderilmemiş olması için bir yol bulmaya çalışırken, ellerimi tekrar tekrar ekrana vurarak ekrana vurdum.

Ekranın altında bir bildirim belirdi ve kalbim rahatsız bir şekilde tekledi.

Darius Acrux yazıyor.

Hayır, hayır, hayır, hayır! Ben ne yaptım??

Darius:

Giydiğin her şeyde yeterince iyi görüneceğine eminim. Sadece olduğun gibi dön.

İç çamaşırlarımla kendime baktım ve güldüm. Bu kesinlikle bir seks bağımlısı olarak itibarımı arttırırdı, değil mi?

Tory:

Hayır, aslında bunun çok uygunsuz olacağını düşünüyorum.

Darius:

Neden?

Üç küçük harf nasıl kalbimi böyle hızlandırabilirdi? Mesajını dört kez okudum, bu tek kelimelik bir cevap için fazlaydı ama nasıl cevap vereceğimi bilemedim. Başka bir mesaj gönderene kadar gözümü kırpmaya devam ettim.

Darius:

Bana bir fotoğraf gönder, sana dürüst bir fikir vereceğim.

Kalbimin daha önce hızlı attığını düşünseydim, o zaman bunun şimdi yaptığının yanında hiçbir önemi yoktu. Tabii ki ona bir fotoğraf göndermeyecektim. Onun düşündüğü gibi berbat bir kıyafet giymeden iç çamaşırlarımla dikiliyordum. Öyle olduğumu düşünmediği sürece. Belki de tam olarak ne giydiğimi biliyordu. Ama nasıl yapabilirdi? Ve açıkçası bunu yapmak üzere olmadığım halde neden ona bir fotoğraf göndermeyi düşünüyordum ki?

Darius:

Yap da görelim...

Siktir et.

Kapımın yanında asılı duran aynaya doğru ilerledim ve gözlerimin biraz tuhaf göründüğünü fark ettiğimde duraksadım. Biraz daha yaklaşıp bir anime karakteri gibi büyümüş ve genişlemiş gözbebeklerime baktım. İlk görevim dikkatimi çekmeden önce bir anlığına gözlerimin garip görünümüne kaşlarımı çattım. Yağmurda giydiğimden beri üzerlerinde hâlâ çamur bulunan bir çift ağır bota tekme attım ve dudaklarımda bir sırıtış belirdi.

Derin bir nefes aldım, Atlas'ımı kaldırdım ve fotoğrafı çektim.

Gönder veya sil düğmesine basma fikriyle oynarken tenim karıncalandı. ben gerçekten değildim

Darius Acrux'a iç çamaşırımla bir fotoğrafımı gönderecek.

Öyle miydim?

Bu fikre burun kıvırdım, baş parmağımı hareket ettirerek sil'e bastım ve bunun yerine gönder'i kaydırdım.

Midem yalpaladı, gözlerim irileşti ve bu çirkin fikri yarı yarıya düşündüğümde sahip olduğum belirsiz planın geri kalanını hızla takip ettim. Bu gece içime neyin bulaştığını kahretsin biliyordum.

Tory:

Görmek? Ayakkabılarım uymuyor, gülünç görünüyorum...

Bunu neden yaptığımı anlamaya çalışırken kalbim göğsümde kararsız bir melodi attı. Önemli olduğundan değil. Su Elemental sınıfında beni sürekli o minicik mayoyla görüyordu zaten. Ve o zaman da tüm kıyafetlerimi yakmıştı, bu yüzden vücudumda görülecek her şeyi çoktan görmüştü. Önemli bir şey değildi.

Sözler *Darius Acrux yazıyor* çok uzun süredir ekranımın altında oturuyordu. Ya bana bir yazı göndermek üzereydi ya da yarı yarıya bir yanıt yazıp unutmuştu ya da bana tam olarak ne söyleyeceğine karar vermekte zorlanıyordu.

Neden ona tekrar mesaj atmıştım?

Ay'ı suçlayabilir miyim? Kesinlikle istiyordum. Kalbim çok hızlı atıyordu. Çok hızlı.

Kapım çalındı ve kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı.

Dudaklarım ayrıldı. Hâlâ cevap vermeyen Atlas'ıma baktım ve kararsızca kapıya doğru ilerledim.

Kimin orada olduğunu sormak istedim ama kelimelerin dudaklarımdan çıkmasını pek beceremedim. Kapı kolunu yavaşça çevirdim ve hafifçe araladım.

"Ne yapıyordun, sıçıyor muydun?" Darcy içeri girerken şaka yaptı ve ben de titrek bir kahkaha atarak kapıyı arkasından hızla kapattım.

Zaten gri bir etek ve sevimli bir üst giymişti, mavi saçları gevşek ve omuzlarının etrafında kıvrılmıştı.

Bakışları iç çamaşırımla eşleştirdiğim pis botlara kaydı ve kaşlarını çattı. "Ne giyiyorsun Tor?" diye sordu gülerek.

"Hımm..." Açıkça zihinsel bir kırılma yaşadığım gerçeğini nasıl açıklayacağımdan bile emin değildim, bu yüzden botlarımı kapının yanında tekmeledim ve bunun yerine gardırobuma geri döndüm.

“Aman Tanrım! Darius Acrux'a seks mi yapıyorsun? Darcy nefesini tuttu ve arkamı döndüğümde onu Atlas'ımı tutarken buldum ki bunu çok geç fark ettim ki mesajları görmesi için yatakta açık bırakmıştım.

"Tanrım hayır!" tersledim "Güya! Ona sadece şaka olan, hiç de cinsel olmayan tek bir fotoğraf gönderdim! "İç çamaşırın şeffaf," diye işaret etti ve aşağı baktım, başımı salladım ama aslında öyleydi.

"Ben... Ay'ı suçlayacağım," dedim çünkü cidden başka bir mazeretim yoktu ve kendimi yeniden çok sıcak hissediyordum ve lanet olası ayı açık penceremden bana gülüyormuş gibi görebiliyordum. Demek istediğimi vurgulamak için onu işaret ettim ve Darcy güldü.

"Tamam peki*ay*Yine de yola çıkmadan önce üstünüzü örtmenizi isteyebiliriz, değil mi? önerdi.

Alaycı ses tonuna sırıttım ve henüz aralarından seçim yapmadığım bir dizi yeni kıyafeti işaret ettim.

"Seçim yapamıyorum, en başta Darius'tan yardım istememin nedeni buydu."

"Ve çizmeleri o mu önerdi?"

"Yapmadı." dudağımı ısırdım "Kahretsin, ona yarı çıplak fotoğraflar göndermeye başlamam için ayı bir kez görmem yeterliyse, bu gece beni ondan uzak tutsan iyi olur," diye şaka yaptım ama ciddiydim. Ve yapmamasını umdum ve yine de onunla karşılaştım.*Bok.*

"Caleb parlaklığını bu kadar çabuk mu kaybediyor?" Seçeneklerimi karıştırmaya başladığında Darcy dalga geçti. "Evet. Hayır... dün gece panayırda çok eğlendik ve sonrasında onun odasında da..." Sahte bir tiksinti ile başını sallarken ona sırıttım. "Ama sonra bu sabah o tamamen*dikkat etsen iyi olur, senin için geliyorum*tam bir salak gibi-"

Darcy, "Darius da bu fikre oldukça bağlıydı," diye belirtti.

"Evet biliyorum. Ama başka bir şeymiş gibi davranmıyor. Caleb ile olduğu gibi, hepsi o,*hadi sadece biz olalım ve kan davası olaylarını ayrı tutalım*. Ama söylemesi yapmaktan daha kolay, biliyor musun? Çünkü bir dakika onunla kıçımla gülüyorum ve onun yatağında uyuyorum ve sonra o şöyle*Seni okuldan çıkaracağım ve senin ve kardeşinin kanını akıtacağım.*Ben de onun aptal suratına bir yumruk atmak istiyorum."

"Bunu hissediyorum," diye onayladı Darcy. "Ona kesinlikle yumruk atmalısın." Yığından bir elbise çıkardı ve bana uzattı. Beyazdı ve her tarafında soluk leylak çiçekleri vardı, eteği genişlerken üst kısmı takılmıştı. Darcy'yi düşünerek almıştım ve ikimiz de biliyorduk.

Darcy, "Ay bunu bu gece giymeni istiyor," dedi. "Masum görünürsen, senin de öyle davranabileceğini düşünür."

Elbiseyi bana fırlattığında ona gülümsedim ve üzerime geçirdim. Vücudumu sardı ve dizlerimi sıyırdı.

"Cidden bunu mu giyiyorum?" diye sordum eğlenerek. Şirindi ve şirinliği kaldırabileceğimden emin değildim.

"Öylesin," diye kabul etti ve saçlarımla oynamaya başlarken beni masamın yanındaki sandalyeye oturttu. "Yani, Caleb'in suratına yumruk atmak ve bir şekilde neden onu öldürdüğünü açıklamak sana kalmıştık.

Darius'a müstehcen fotoğraflar gönderiyorum çünkü onun ne kadar farklı olduğu konusunda hâlâ şaşkınım..."

"Sağ. Evet. Eh, o farklı çünkü bir pislikten başka bir şeymiş gibi davranmıyor," dedim, dudağımı ısırarak, aklımın Darius'a doğru kaymasına izin verdim.

"Ve göt herifler de seksidir." Darcy'nin görmeme gerek kalmadan gözlerini devirdiğini duyabiliyordum. Evet, evet, eski bir şarkı söylüyordum. İkimiz de biliyorduk. Ben bir bağımlıydım ve bu ay yoluna girerse, bir nüksetmeye doğru gidiyor olabilirim.

"Nefret seksi ateşlidir," dedim ve Darcy homurdandı.

"Bunun nereye varacağını görüyorum," dedi.

“Yapmıyorsun. Öyle değil. Diyorum ki...” Darcy güldü

ve ben de katıldım.

"Ay bu," diye ekledim.

"Elbette öyle," diye onayladı. "Pekala, seni yapmak için elimden geleni yaptım.*Bakmak*masum. Umarız bunu yapmayı başarırsınız.”

Saçımla oynamayı bıraktı ve ben de güzel elbiseyi iltifat etmek için bana verdiği gevşek buklelere gülümseyerek aynaya bakmak için ayağa kalktım.

Yanına bir çift beyaz spor ayakkabı giydim çünkü kumsala gidiyorduk ve topuklu ayakkabılar beni kumda yürüyen bir ceylan gibi gösterecekti.

"Ayın senin için düşündüğü biri var mı?" diye sordum kurnaz bir gülümsemeyle kardeşime bakarak. Seth'in saçını kestirmesi saçmalığından beri kimseyle ilişki kurmamıştı ve ben yine erkeklere güvenme konusunu fazla abarttığından endişelendim.

"Oh...şey..." Yanakları biraz kızardı ve bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açtı.

"Aman Tanrım! Tamamen benden saklanıyorsun, kim o?” talep ettim.

Tereddüt etti ve ardından gelen sessizlikte Atlas'ım tınladı. Darcy üzerine atladı ve onun Darius olmasını ummamaya çalışarak ve başarısız olarak dudağımı ısırdım.

"Sadece Geraldine," dedi ve göğsüme hafif bir çöküntü çöktü. "Ne kadar kalacağımızı kontrol ediyor."

"Ona on beş dakika söyle," dedim. “*Bu yüzden*şanslı adam kim...?”

Darcy umursamazca güldü. "Özellikle kimse yok, ama biliyorsun, ay bana belki de seçeneklerimi açık tutacağımı düşündürüyor."

Bakışlarını benden kaçırdığında kaşlarımı çattım ama hoşlandığını bir sır olarak saklamak isteseydi bunu zorlamazdım. "İyi," iç çektim. "Ama eğer sevişirsen yarın tüm detayları bekliyorum."

Eğlenceli bir şekilde homurdandı ve kesin olmayan bir ses çıkardı.

Darcy heyecanla konuyu değiştirerek, Ah, biliyorum, hadi abartalım, dedi. O benim tarafıma taşındı

ve avucundan küçük bir sarmaşık büyüyerek etrafına dolanırken konsantrasyon içinde kaşlarını çatarak saçımdan bir tutamı parmaklarının arasında büktü. Ucu boyunca minik leylak çiçekleri canlandı ve ucunu kulağımın arkasına sıkıştırırken yaptığı sihir gösterisine genişçe gülümsedim.

"Kendine bak, Darcy. Herkes senin Solaria'daki en iyi sihir okulunun tam teşekküllü bir öğrencisi olduğunu düşünür," diye iltifat ettim.

"Lanet olası dürüstüm," diye kabul etti.

Yine kapım çalındı. Darcy'ninkinden daha gürültülüydü.

Gözlerimi ona diktim ve ağzı açık kaldı.

o ağızlı*kim o?*ve hiçbir fikrim olmadığı için omuz silktim. Sonra ağzını açtı*Darius?*ve gözlerim tabak gibi genişledi.

Atlas'ımı elime aldım ve Darcy yanımda, kapıya doğru kaymadan önce benim utanmaz yarı çıplak fotoğrafıma hâlâ cevap vermediğini görünce.

Kapı koluna uzandığımda avuçlarım kaygandı ama ona bir tokat attım.*umrumda değil*tam yüzümde Kahrolası resmi göndermiştim, bu yüzden önünü açmam gerekecekti.

Kapıyı açtım ve Darius'u kapı pervazına yaslanmış halde bulduğumda dilim damağıma yapıştı.

Bakışları yavaşça elbisemin üzerinde gezindi ve baktığı her yerde ısı tenimde gezindi.

"O zaman sorununu hallettin mi?" diye sordu.

“Hımm... Farklı ayakkabılara karar verdim...”

Lütfen yer, yut beni şimdi. Ya da o. Ya da bu kapının hemen arkasında duran ablam.

Sanırım diğer seçeneği tercih ettim, dedi, bana biraz daha yaklaşarak.

"Kuyu*BEN*Tory'nin bu elbisenin içinde gerçekten hoş göründüğünü düşünüyorum," dedi Darcy, yanıma gelmesi için kapıyı sonuna kadar açarak.

Darius neredeyse algılanamayacak kadar geri çekildi ama duruşuyla ilgili her şey değişmiş gibiydi.

“Görünmüyor mu?*Güzel?"*Darcy bastı.

"Lanet olsun, Darcy. kimse bakmak istemez*Güzel,"*diye mırıldandım.

"Güzel kızlar yapar," diye tısladı anlamlı bir şekilde.

Darius güldü ve ses omurgamdan aşağı, ruhumun içine doğru yuvarlandı.

"Roxy hoş bir kız değil," dedi, bakışlarını benimkine dikti, sonsuz koyu gözlerindeki gözbebekleri normalden daha büyüktü. "O elbisenin içinde ne kadar güzel görünürse görünsün."

Ben bir cevap veremeden arkasını döndü ve yanımızdan uzaklaştı.

Kapı çerçevesine yaslandım ve kaşlarımı kaldırarak Darcy'ye döndüm. "'Güzel' sesini nasıl müstehcen yaptı?" diye sordum, sesim pürüzlüydü.

"Yapmadı, Tor," dedi Darcy içini çekerek, ben eşyalarımı almak için içeri geri dönerken. "Hepsi senin kafandaydı."

"Ama öyle miydi?" diye sordum ona gülümseyerek.

"Ne yazık ki... hayır, değildi."

Başka bir gülümsemeye karşı dudağımı ısırdım. Bu gece Darius Acrux'a yaklaşmaya hiç niyetim yoktu.

Muhtemelen.

Belki.

Yüzde altmış üç.

kahretsin.

BENYürümeyi bırakmadan önce ortak salona ulaştı. Atlas'ım cebimde bir delik açıyordu ama bu noktada bana bir kez daha gönderdiği resme bakarsam gerçekten kendi kendimi yakacaktım.

Odadaki en büyük şömineye doğru ilerledim ve sırtımı yanındaki duvara yasladım, aniden öncekinden daha sıkı hissedilen tişörtümün yakasını çekiştirdim.

Bakışlarımı yatakhaneye çıkan merdivenlerin eteğine sabitledim. Beklemek. Bunu kendimden başka kimseye itiraf edeceğimden değil. Ama burada durmak için başka bir nedenim yoktu. Lance'le tanışmak için zaten geç kalmıştım. Kesinlikle bekliyordum.

Biri merdivenlerden aşağı indi ve kaslarım bir an beklentiyle gerildi ama Marguerite'i tanıyınca sırtımı duvara yasladım.

Gitsem iyi olur.

Atlas'ımı tekrar çıkarma arzusuyla parmaklarım esnetildi. En azından ona gönderecek bir cevap bulabilirdim. Beklediğim gibi kapısında görünmemi içermeyen bir... tam olarak ne? Birdenbire benden nefret ettiğini unutması için mi? Ya da belki ona bu gece ayın onu kime doğru ittiğini sormak için. Çünkü bu sabah güneş doğmadan beni tam olarak nereye iteceğini biliyordum. Onun da benim için büyüsüne kapılıp kapılmayacağını anlayamadım.

Atlas'ımı cebimden çıkarma dürtüsü beni yeniden ele geçirirken kollarımı kavuşturdum.

Marguerite dosdoğru bana doğru yürürken, "Burada çok yalnız görünüyorsun, Dari," diye mırladı. Bana böyle hitap etmesinden nefret ediyordum. Ve saçlarının yeniden ölmesi gerekiyordu. Bana sunduğu şeyle ilgili hiçbir şey onun için çalışmıyordu.

Gözlerimi bir kez ona çevirdikten sonra tekrar merdivenlere baktım.

"Seninle parti yapmaya hazırım, Kaptan," diye denedi, parmağını orta kısımda gezdirmek için uzanarak.

belime ulaşana kadar midem.

Elini avucumun içine aldım ve ittim. "Hangi bölümü *Tamamlandı* anlamadın mı?" Hala ona bakmadan sordum.

"Son tutulmayı hatırlıyor musun?" aurasına rağmen bana daha yakın eğilerek nefes aldı. *siktir git* Kesinlikle terliyordum.

"Özellikle değil," diye yanıtladım.

"Hadi ama, bu ilk öpüşmemizdi," diye itti. "Çok sıcaktı."

"O gece kaç kızı öptüğümü Allah bilir," diye yanıtladım küçümseyerek. "Kendini çok şanslı sayma." Muhtemelen söylenecek bir pislikti ama doğruydu. Bir Tutulma her zaman insanların arzularını akıllarında ön plana çıkarırdı ve etrafımda her zaman birkaç kızdan fazlasının olması eğilimindeydim. Ay yükseldiğinde hep bana ateş ederlerdi. Ve geçmişte birkaçından fazlasına evet dedim. Bu gece değil ama. Bu gece gözlerim sadece bir kıza dikildi ve tüm bunların şakası, onun geriye bakmayacağını bilmemdi. Ya da en azından bana o fotoğrafı gönderene kadar bunu biliyordum.

Marguerite, sesini baştan çıkarıcı olduğunu düşündüğüm bir şekilde alçaltarak, "Bana istediğin her şeyi yapmana izin vereceğim," dedi ama çaresiz kaldı ki bu hiçbir şekilde çekici değildi.

Beni öpecekmiş gibi öne doğru eğildi ve ben de elimi kaldırıp yüzüne koydum ve tekrar ateşin yanındaki koltuğa düşmesi için bastırdım.

"Kendini utandırmayı bırak," diye mırıldandım kendimi duvardan

iterken. Roxy Vega az önce odaya girmişti.

Baktı...Onu lanet olası bir balo kraliçesi gibi giyinmiş halde ne yapacağımı bilemedim ama hoşuma gitti. Saçındaki çiçekleri yolmak, beyaz elbisesini çamura bulamak istedim.

Bakışları benimkini buldu ve ona bakmamı zorlaştıracak şekilde alt dudağını ısırdı. Kız kardeşinin

elini tutuyordu, Gwendalina tasmalı bir köpek yavrusu gibi onu çekiştiriyordu. İkisi, herhangi bir nedenle durmayı planlamadıkları belli, hızla odayı boydan boya geçtiler.

Ona yaklaşmakla yaklaşmamak arasında gidip gelirken yanlarından geçtiklerini izledim. Ay henüz tam olarak yükselmemişti, bu yüzden hala biraz kontrolüm vardı. Çok fazla değil, ama bazıları. İlk etapta onun etrafında pek bir şey varmış gibi görünmüyordum.

Yumruğumu sıkıp gitmelerini bekledim.

Lance'i görmem gerekiyordu. Bir kız tarafından dikkatim dağılamazdı. Eşit *the* kız.

Kapıya ulaştılar ve Roxy omzunun üzerinden bana baktı. Neredeyse ona gidip bana o fotoğrafı neden gönderdiğini soracaktım. Neredeyse adını söyleyecektim. Neredeyse-

Ablası elini çekti ve gittiler.

Tuttuğum nefesimi serbest bıraktım ve avuç içimi yüzüme sildi.

Ay tepedeyken o kızın yanına gidersem, beni kimse durduramaz. Bir anlığına dizlerimin üzerinde yalvarıyor olurdum ve muhtemelen yüzüme gülüyor olurdu.

Neden gönderdiğini sormalıydım.

Kahretsin.

Onu takip etmeyi yarı yarıya düşündüm ama geç kaldım. Lance her zaman geç kalırdı ama yine de... muhtemelen zamanında kendi evinde olurdu.

Aniden döndüm ve oraya daha hızlı varmak için vites değiştirmeyi yarı yarıya düşünerek Ignis Evi'nden çıktım. Ama Asteroid Place'e inen koca kıçlı altın bir Ejderhayı gizlemek oldukça zordu. Fae formumda oraya gizlice girmek çok daha kolay.

Koşmadan elimden geldiğince hızlı bir şekilde patikadan aşağı indim ve çok geçmeden Atlas'ıma yeniden bakma isteğine yenik düştüm.

Mesajlarımı açtım ve bana gönderdiği fotoğrafa baktım. Ayakkabılarının uymadığına dair bir mesajla devam etmeseydi, giydiği pis siyah yürüyüş botlarını bile göreceğimden şüpheliydim.

Başını yana eğmişti, yarım bir gülümseme benimle oynadığını biliyormuş gibi dolgun dudaklarını kaldırdı.

Bu, bir kızın bana iç çamaşırıyla gönderdiği ilk fotoğraf değildi ama onda çözemediğim bir şeyler vardı.

Oldukça basit olmalıydı. Kız yarı çıplak fotoğraflar gönderiyor - pantolonumda istediği kadar ince bir ipucu değil. Ama Roxy açık bir kitap değildi. Bana o fotoğrafı teklif etmemişti; Bana ne giydiğini göstermesi için ona meydan okumuştum. Ve gözünü kırpmadı. Çünkü o asla yapmadı. Pis ayakkabılar onun beni başından savma ve bunun seksi olmadığını söyleme yoluydu. Niyeti buysa oldukça berbat bir şekilde başarısız olmasına rağmen. Hayatımda daha önce hiç bir fotoğrafa bu kadar dikkatli bakmamıştım. O gülümseme ne hakkındaydı? Bunu neden gönderdi? Tadı nasıl olurdu?*Kahretsin.*Bağlanmamı istiyorsa, bana sahipti. Sadece isteyip istemediğini bilmiyordum*Ben*.

Fakültenin yaşadığı Asteroid Place'in önündeki kapılara ulaştım ve Lance'in bana gönderdiği anahtar kodunu girdim. İçeriye daldım ve gürültü ve su sıçratma sesleri duyabildiğim yüzme havuzunun yanından geçmekten kaçınmak için kompleksi çevreleyen dağ evlerinden dolaylı bir yoldan geçtim. Bunun, fakültenin Tutulma kutlamalarına çoktan başladığı anlamına geldiğini tahmin ettim.

Lance'in evinin arkasına ulaştım ve içeri girerken veranda kapısını ittim. Susturucu balonunun içinden adım attığım an büyüsünün tenimde bir okşama gibi kaydığını hissettim.

"Mızrak?" Aradım, açık alana baktım ama ondan hiçbir iz yoktu.

Kulaklarımı zorladım ve duşun aktığını duydum, bu yüzden beklerken biralarından birini almaya yöneldim. Saati kontrol ettim. Yirmi dakika geç kaldım, bu da onun daha geç olduğu anlamına geliyordu.

Pislik.

Roxy'nin peşinden gitmeliydim.

Parmaklarımı bacağımda tıngırdattım ve Atlas cebimde sıkıca biramı içtim. Güneş hızla batıyordu ve ayın hareket etmem için beni çekiştirdiğini hissedebiliyordum. Onu bulmamı istedi.

Gözlerimi kapattım, saf irade gücümle hareketsiz

kaldım. Daha fazla dayanamayıp bir bira daha aldım.

Lance, duşta tatlı zamanını geçiriyordu.

Dışarıdan su sıçratan ve tiz kahkaha sesleri kulağıma takıldı ve odanın diğer tarafına geçip yüzme havuzuna bakabilmek için evin önündeki perdeyi kenara çektim.

Anında çok fazla macunsu cilt ve bir sürü öğretmen memesi gördüğümde kaşlarımı çattım. Fakülte lanet olası bir alem için hazırlanıyor gibiydi. Bunların yarısı zaten çıplaktı ya da yasa dışı olması gereken kayışlar ve spor ayakkabılar giymişlerdi. Çoğunun tüvit ceketlerle kaplı kalmasının bir nedeni vardı ve kesinlikle hiçbirinin onları çıkarmadığı küçük kafa boşluğu baloncuğumda kalmayı diledim.

"Kim helikopterimi uçurmak ister?" Profesör Washer, dalış tahtasının ucunda kalçasını sallayarak dengede dururken yüksek sesle seslendi, böylece aleti daireler çizerek dönüyordu.

Yüzümü buruşturarak perdeyi indirdim, keşke aklımdaki görüntüleri yakabilseydim. "Manzaranın tadını çıkarıyor musun?" diye sordu Lance, bir kot pantolonla odaya girerken gülerek, çıplak göğsü duştan hâlâ nemliydi.

Tiksintiyle, "Burada yaşamak için yara izim var," diye inledim.

"Cehennemin o küçük dilimine bir davetiyem var, peki sence ben nasıl hissediyorum?" Lance beni kucaklamak için ilerlerken şaka yaptı.

Bu hafta baş başa pek vakit geçirmemiştik ve yeniden bir araya geldiğimizde bu bağımızı her zaman biraz daha güçlendiriyordu. Cildimdeki Terazi burcu bütün gün kaşınıyor, onu bulmam için bana yalvarıyordu.

Kollarımı ona sıkıca dolayıp başımı omzuna yasladığımda nefesimi serbest bıraktım ve birkaç saniye öylece onu tutarak öylece durdum. Bunca yıldan sonra bu lanet şeyin bize birbirimiz hakkında nasıl hissettirdiğini sorgulayacak noktayı çoktan aşmıştık ve ben sadece ara sıra kaşıklamanın ötesine geçmediği için mutluydum.

Geri çekilmeye çalıştım ama Lance beni bırakmadı, ağzından yumuşak bir hırıltı çıkarken dişleri boynuma değdi.

Tanrı aşkına, Lance, diye mırıldandım ona karşı kendimi zorlayarak. "Tutulmada beni ısırırsan muhtemelen hemen ardından sikimi emmeye başlarsın." Aramızdaki bu bağ her türlü çılgınlığı yaptı ve beni ısırdığında birbirimize çekilme şeklimiz normal bir günde o kadar yoğundu ki yemin ettik.

nasıl tırmanabileceği korkusuyla yapmaktan vazgeçti. Sadece artık başka seçeneğimiz kalmadığında kanımı içiyordu ve ay yüzünden kana susamışlığının kurbanı olması benim için yeterince iyi bir sebep sayılmazdı.

Dramatik bir şekilde iç çekti ve Yoldaşlık içgüdülerine karşı savaşırken tutuşunu gevşetti.

"Muhtemelen haklısın," diye onayladı. "Ve bunda o kadar iyi olurum ki sabah olmadan bana aşık olursun."

Sonunda dişlerini etimden çekmeyi başardığında güldüm.

Lance'in sakalı boynumu gıdıkladı ve geri çekildim, sanki burnum onun lanet tenine değmemişim gibi şakacı bir tavırla onu kendimden uzaklaştırdım. Tarçın kokuyordu. Ve kahretsin ama bu kokuya bayılıyordum.

"Güvenle uzaktalar mı?" diye ciddi bir şekilde sordu, ben yeniden koltuğa çöküp biramı bitirirken kendine bir burbon doldurmak için harekete geçti.

"Xavier az önce bana mesaj attı," diye onayladım. "O ve annesi fani dünyaya seyahat etmek için yıldız tozunu kullanmak üzereydiler. Ay kayboluncaya kadar geri gelmeyecekler ve o, babasından tekrar güvende olduğundan emin olabilir."

"Güzel," dedi Lance, bana yeni bir bira doldururken dudaklarında bir sırıtışla. "O pisliği kendi oyununda yenmek harika bir duygu. Ay doğmadan yerine birini bulması için artık çok geç."

"Evet," diye kabul ettim. "Hayal kırıklığı ve yalnızlık dolu bir gece geçirecek gibi görünüyor."

"Onu kendi oyununda yenmek için," dedi Lance, şişeme dokunabilmem için içkisini bana uzatarak.

"Onu tamamen yenmek için," diye homurdandım. "Yakında," diye kabul

etti Lance karanlık bir şekilde ve ben de başımı salladım.

Derin derin içtim ve bir kez olsun kendimi kahrolası dünyanın kralıymışım gibi hissederek yumuşak minderlere yaslandım. Babamı zekice alt etmek o kadar iyi hissettirdi ki, sonsuza kadar bu duygunun tadını çıkarmak istedim.

"Peki bu gece yapılacak gizli Eclipse partisi nerede?" diye sordu. Ona masumca bir omuz silkme sunarak sırıttım. "Ne partisi?"

"Bir grup gencin Cehennem Haftası'nın sonunu kutlama fırsatını görmezden geleceğine ve istedikleriyle becermek için bedava izin aldıkları bir gecede kalacaklarına inanmamı mı bekliyorsun? Öfff."

Hoşlandığım kişiyi becerme fikrine sırıttım ve Lance bunu fark edince bana doğru eğildi.

"O zaman gözünü kimin üzerinde tuttuğunu bana söyleyecek misin?" O sordu.

"Pek çok açıdan korkunç bir fikir," dedim ona söyleyip söylememe konusunda emin olamayarak. Vegas'ı alaşağı etmemizin ne kadar önemli olduğunu biliyordu, böylece ben Göksel'de babamın yerini aldığımda

Konsey, Nymph sorunuyla sendelemeden yüzleşecek kadar güçlü olacaktı. Geri dönüşlerinin getirebileceği dengesizliği riske atamazdık. Ama Vegas gibi *Vegas* çözümlerini tartışacak kadar basit bir sorundu. Kızların kendileri tamamen farklı bir durumdaydı.

"Söyle bana. Ben zavallı, yaşlı bir adamım, kaderinde kendimi bu yere kilitlemek ya da cehennemden gelen havuz partisinde Washer tarafından taciz edilmek var. İnsanların bu dünyanın bir yerinde hala eğlendiğini bilmem gerekiyor," diye yalvardı.

Ona sırıttım ve Roxy'nin bana gönderdiği resme bininci kez bakarak cebimden Atlas'ımı çıkardım.

"Bir kız sana iç çamaşırıyla fotoğrafını gönderirse seni becermek istiyor, değil mi?" Bu soruyu sorduğum için kendime kaşlarımı çatarak sordum ama nedense o kadar basit görünmüyordu.

"Genel olarak bunun oldukça açık bir gösterge olduğunu söyleyebilirim," diye şaka yaptı.

"O kız senden insanca mümkün olduğu kadar çok nefret etse bile mi?"

Lance tereddüt etti, fotoğrafı görmemesi için elimde tuttuğum halde bakışları elimdeki Atlas'a kaydı. Neden olduğundan emin değildim ama bunu başka birine göstermeye gerçekten başlamak istemiyordum. Bana göndermişti. O benimdi.

"Bu kız arkadaşlarından biriyle görüşecek mi?" yavaşça sordu.

Umursamazca dilimi şaklattım. Caleb iki haftada bir farklı bir kızla çıkıyor. O onun kız arkadaşı değil ve daha önce Seth ile bir kızı paylaştı, bu yüzden..."

"Yani umursayacağını düşünmüyorsun?"

Caleb zaten bu gece Roxy'nin yanına gitmememem konusunda beni uyaran birkaç mesaj göndermişti ve ben de bunun bana bağlı olmadığını, Ay'a bağlı olduğunu söyleyen bir mesajla yanıt vererek onu mutlu bir şekilde tuzağa düşürmüştüm. Ailesinin malikanesinden gizlice çıkıp okula geri dönmekle tehdit etmişti ama bunun bir bok olduğunu biliyordum. Geri gelmesinin hiçbir yolu yoktu, bu da yoluma çıkmayacağı anlamına geliyordu, ama yine de onun yerine beni isteyeceği anlamına gelmiyordu.

Ah, umursardı. Sadece bu konuda fazla bir şey söyleyemedi. Ayrıca, dediğim gibi, onun olmadığını açıkça belirtti. Bu onun seçimi."*Ve onun benim olmasını istiyorum.*

"Seni seçebileceğini mi düşünüyorsun?" Lance tek kaşını kaldırarak yavaşça sordu.

"Şu anda çok şüpheci konuşuyorsun Lance," diye tersledim. "Benden nefret etmiyormuş gibi davranmaya çalışmıyorum. Benim hakkımda hissettiği tek şeyin nefret olup olmadığını merak ediyorum."

"Pekala... öğrenmenin tek bir yolu var, değil mi?" Bilerek gülümsedi ve içkisini bitirdi. "Ya bana defolup gitmemi söylerse?" talep ettim.

"O zaman hayatında ilk kez reddedilmenin acı acısını tadacaksın," diye alay etti. "Senin için iyi olacak."

Ayakta dururken şişemi masanın üzerine bırakarak inledim.

Ejderha etimin altında kıpırdanırken omuzlarımı silktim. Artık hava kararmıştı, ay tepedeydi ve beni delirtmeden önce ayın bana ittiği enerjinin bir kısmını dışarı atmam gerekiyordu.

"Lance nerede?" Müdür Nova'nın sesi dışarıdan geldi. "Bunun için burada olmalı, ben*ihtiyaç* o..."

Profesör Washer anında, "Onu bulacağım, oğlum," diye yanıtladı. "Muhtemelen biraz utangaçtır. Ona karşı nazik olmamız gerekecek!"

Lance, Washer ön kapıya yaklaşırken dinlemek için şüphesiz Vampir işitme duyusunu kullandığı evin ön tarafına bakarak, "Ah, lanet olsun, beni kurtarmalısın," diye yalvardı.

Bir kahkaha patlattım. "Bize ahmak öğretmen gibi davranıp partiyi bölmeyeceğine söz vermelisin," diye uyardım.

"Hayatım üzerine yemin ederim, çıkar beni buradan," dedi ve ben de evin arkasına doğru yol alırken sırıttım.

Lance benden uzaklaştı, ben bir tişört ve spor ayakkabılarla arka kapıya bile gelmeden geri döndü ve tam Washer kapı zilini çalarken dışarı çıktım.

Lance arka kapıyı kilitledi ve havuz partisinin sesleri geride kalana ve Asteroid Place'den çıkana kadar dağ evlerinden sıvıştık.

Hava Bölgesi'ne giden yolu açtım, aralıklı olarak Roxy Vega'dan şikayet ederken, onun izini sürmek için kendimi heyecanlandırmaya çalıştım.

Attığım her adım beni ona yaklaştırıyordu, bunu hissedebiliyordum. Ama ben de çok erken hareket edemedim. Onunla şansımın en iyi ihtimalle zayıf olduğunu biliyordum, bu yüzden bana günün saatini vermesini istiyorsam doğru oynamalıydım.

Koyun yukarısındaki kayalıkların tepesine çıktık ve sahil boyunca yanan şenlik ateşlerine bakarken arkadaşımın yanındaki uzun çimenlere oturdum.

Roxy'yi fark etmem uzun sürmedi. Beyaz elbisesi kumların üzerinde göze çarpıyordu ve kahkahası sanki o ses benim için seçilmiş gibi rüzgarla bana geliyordu.

Öne eğildim, ona bakarken ileri geri hareket ettim ve bunun bir anlamı olup olmadığını merak ettim. Aşağıya inecek miydim? Vücudumdaki her sinirin ayın çağrısını takip etmek ve ona gitmek için haykırdığını hissedebiliyordum ama ya beni geri çevirirse? Yapmakla yapmamak arasında oyalandığım her zaman, hala bir şansım vardı ve ya eğer diye tereddüt ettiğimi biliyordum.

"Sadece git," diye çıkıştı Lance en sonunda. "Ona nasıl hissettiğini söyle. Lanet olsun ve onun da hissedip hissetmediğini öğren. Yanımda oturup çimlere vurarak bu ihtiyacı gideremezsin."

Buna güldüm ve ona bakmak için döndüm. "Dinleyeceğini mi düşünüyorsun?" Diye sordum.

"Bence öğrenmelisin. Bir saattir birlikteyiz ve sen elli dokuzunu geçirdin.

onun hakkında konuşulan o dakikalar. Artık dayanamıyorum. Bu yaşlı adamı uçurumun kenarına bırak ve kızını al.

Ayağa kalktım, her iki şekilde de umurumda değilmiş gibi omuz silktim ama az önce onu nasıl çağırdığı *kızım*Ejderhayı derimin altında mırıldandı.

"Tamam, ama yüzüme patlarsa, bu gece sevişmemiz senin hatan olur," diye uyardım onu.

"Kahretsin düğün çiçeği, o sadece bir kız." Lance bana sırıttı ve ona sırtımı döndüm. Gerçi o sadece bir kız değildi. Bana değil. İstememem gereken, sahip olamadığım, ihtiyaç duymadığım tek kız oydu. Ve yine de yaptım. Ve hayatımdaki her şey bu ihtiyaçtan o kadar zarar görebilirdi ki, bu noktaya kadar dişimle ve pençemle savaştım.

Ama görünüşe göre ayın saçmalıklarım için beni aramasına izin vermek üzereydim. Çünkü içten içe biliyordum ki, onu her ittiğimde, onu her incittiğimde, bana her saldırıp ayağa kalktığında, kararlılığımı biraz daha parçalıyordu, duvarlarımı biraz daha yıkıyordu. Ve ona yaptığım onca şeyin onu benden uzaklaştırdığını bilsem de her seferinde beni biraz daha yakına çekmişlerdi.

Onu nefretinden dolayı zorlamıştım çünkü bir anlık küçümsemesi benim için maliyetinden daha önemliydi. Ne şekilde olursa olsun dikkatini çektim çünkü üzerimde olduğu her zaman beni aydınlattı ve beni yaktı. Ve onunla yanmayı hayatımda hiç istemediğimi düşündüğümden daha çok istiyordum.

Aklımda tek bir şey ve en ufak bir şans olsa bile onu elde etme kararlılığıyla patikadan sahile doğru yöneldim.

Roxy Vega, seni benim yapacağım.

BENElimde bir birayla Tory'nin yanında, yanan bir şenlik ateşinin önünde Ass Club ile çevrili kumların üzerine oturdu. Sofia ve Tyler yarın yokmuş gibi sevişiyorlardı, zar zor nefes alıyorlardı. Bildiğim kadarıyla, Diego bu gece buraya gelmemişti ve eğlenceyi kaçırdığı için biraz üzüldüm. En kısa zamanda aramızı düzeltebileceğimizi umuyordum ama yine de onun söylediklerini atlatmak benim için oldukça zordu. Özellikle de özür bile dilememişken.

Max'in Küçük Deniz Kızı'nın kaslı bir erkek versiyonu gibi bir kayanın üzerine tünediğini, sahil boyunca kızlarla çevrili olduğunu gördüm. Lacivert pulları, vücudunun her katı yüzeyini tanımlayan ve deniz serpintisiyle parıldayan, sergileniyordu. Ne zaman bir şey söylese, etrafındaki kızlar kıkırdıyor ve mutluluklarından beslenmek için ellerini üzerlerine sürtüyordu. Ondan garip bir uğultu yayılıyordu ve sahilin karşısında bir kıza gözü ilişince, kalkıp büyüyen haremine katıldılar.

"Onları kendine mi çekiyor?" Tory'ye onu dürterek sordum ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Öyle görünüyor. Gözüne çarpmayalım. evet*Olumsuz*bu gece onun avı olmak istiyorum."

Arkamızı döndük ve yukarıdaki yuvarlak dolunaya gülümseyerek biramdan bir yudum daha aldım. Parıltısı derimin altından damarlarıma kadar ulaşmış gibiydi. Ne zaman ona uzun süre baksam, içimde yaşayan vahşi canavar sanki av peşindeymiş gibi kollarını esnetiyordu. Ve istediği kişi de şüphesiz Orion'du.

"Kahretsin ay," diye mırıldandım biramı yudumlarken.

"Ha? Ejderha mı dedin?" Tory bana döndü, gözlerinde umut parlarken kaşları saç çizgisine ulaştı.

"Hayır Tor." Şu anda benim gibi bir cehennemden geçtiğini bildiğim için koluna hafifçe vurdum. Arzuladığı adam bizim yok olmamızı istese bile, ay istediğini istiyordu, öyleyse ne yapabilirdi ki?

gerçekten yap ama bekle?

İç çektim. Orion'un bu gece bize katılmasının hiçbir yolu yoktu ve ben de ay sarhoşluğuyla öğretmen odasına gidemezdim - gerçi bir yanım bunu gerçekten deli gibi düşünüyordu. *Merhaba Müdür Nova, ben sadece Profesör Orion'u arıyorum çünkü onu Pazar gününe kadar beceremezsem ay ağlayacak.*

Evet, belki değil.

Darius sahilde belirdi, gözleri üzerimizdeydi ve dudakları seğiriyordu. O Tory'ye bakarken kaşlarımı çatarak ona baktım. Henüz onu fark etmemişti ve gözlerindeki o sözü yerine getirip yanıma gelmeden önce ona işaret etsem mi diye düşündüm.

O kadar uzun süre orada durdu ki bu biraz garipti. Bu sabahki büyük konuşması kafamda çınladı ve kızgın bir sıcaklık sırtımı alevlendirdi, sanki tenime yayılıyor gibiydi. Gözlerimi kırpıştırdım ve o gitmişti, sahilde geziniyor ve Max'in kayasının dibindeki sandıktan bir bira yudumluyordu.

Aklım tekrar Orion'a kaydı ve başımı gökyüzünde üstümüzde duran devasa gümüşe salladım. *Bana bir mola verin, Bay Moon.Onu bu gece alamam.*

Birisi bir hoparlörden reggae müziği çaldı ve onun yavaş, yuvarlanan ritmi beni etkiledi. Bize tüm grubun, öğretmenler bizi kolayca bulamasın diye Mirasçılar tarafından yaratılan bir susturucu balonun içine kapatıldığı söylendi. Yine de isteselerdi, o kadar dikkatli bakmaları gerekmeyeceklerini hayal etmiştim.

Geraldine ayağa kalktı, üstünü çıkardı ve büyük göğüs dekoltesini ortaya çıkardı. "Sıska yüzmeye kim var arkadaşlar?" Giysilerinin geri kalanını çıkardı ve daha çok ASS ayağa fırlarken güldüm. Angelica, Justin'le el ele suya koşmadan önce heyecanla elbisesini çıkardı, onların çıplak kıçları beni daha çok güldürüyordu.

Geraldine, gözlerinde bir parıltıyla bize bakarken ellerini kalçalarına koydu. Kendine olan güvenine hayran kaldım ve doğrusunu söylemek gerekirse, vücudu o kadar formdaydı ki onu suçlayamazdım.

"Vahşi ve ıslak sulara gidiyorum!" sıçrayarak uzaklaştı ama havayı derin bir uğultu doldurdu ve başını keskin bir şekilde Max'e çevirdi. Yönüne baktım, gözlerinin Geraldine'in her yerine damladığını gördüm, Siren gücü onu haremine gitmeye teşvik ediyordu.

O tarafa doğru hareket etmeye başladı ve ben elini tutmak için ayağa fırladım ama ayaklarımın altındaki kumu hareket ettirerek kıçıma geri düşmeme neden oldu.

"Geraldin!" Tory telaşla arkasından seslendi.

Kayanın kenarına yaklaştı ve etrafındaki kızları ayırmak için elini salladı ve onu içeri çekti. "Hey Grus," diye mırıldandı.

"Ah benim tuzlu deniz hıyarlarım, tam bir deniz adamısınız, değil mi?" kıkırdadı ve ben tekrar ayağa kalktım, Tory ile birlikte ilerledim, onu ondan uzaklaştırmaya hazırdım.

"Evet bebeğim. Görmek ister misin*Benim*Deniz hıyarı özel olarak mı?" Maks teklif etti.

Biz ona ulaşmadan önce Geraldine denize doğru döndü. "Aslında yağlı yunus paletlerini kendine saklayabilirsin, Max Rigel." Denize koştu ve şok içinde arkasından baktı.

"Büyüsünü bozdu," dedim gülerek ve Tory ile grubumuza çekildik. "O çok sert." Tory tekrar kuma düştü ve ben de onun yanına gittim.

Atlas'ım çantamda vızıldadı ve Tory, Tyler ve Sofia nihayet birbirlerinden ayrıldıklarında sohbete daldığında onu çıkardım. Kimden geldiğini anladığımda alt dudağımı dişledim ve mesaja hızlıca baktım.

Mızrak:

Seni görmeye ihtiyacım var. Hava Kulesi. On dakika.

Evet evet evet!

Kahretsin, kendimi nasıl mazur göreceğim? Kahretsin, Tor'a yalan söylemekten nefret ediyorum.

"Sanırım gidip çantamı odama geri koyacağım. Eşyalarım kumlanıyor," dedim Tory'ye, bunun berbat bir bahane olduğunu biliyordum ama biraz sarhoştu, belki uçardı. Ayrıca tüm hayallerim gerçek olmuştu, o yüzden boşver.

"Elbette. Hazır gelmişken git ve Diego için kapıyı çal," dedi. "Bokunu halletmesi ve özür dilemesi gerekiyor. Sırf huysuz olduğu için bu geceyi kaçırmasının bir anlamı yok."

"Evet, deneyeceğim." Büyük bir heyecanla ayağa kalktım, kumsala yöneldim ve giderken eteğimdeki kumları silkeledim. ASS'nin ateşin sıcaklığını korumak için oluşturduğu sıcak balondan çıktığımda, kış havasında titredim.

Koydan yukarı çıkan patikaya doğru koştum, ay ışığı tenime vururken adımlarım hızlandı. Neredeyse yüksek, durdurulamaz hissettim. Ve tam olarak ne istediğimi biliyordum. Uzun boyluydu, sakallıydı ve kışkırtıldığında huysuzdu. Onu görmeseydim, ay kesinlikle beni çıldırtacaktı. Ben onun kölesiydim ve eğer umursarsam cehenneme giderdim.

Düz ova boyunca Aer Tower'a doğru ilerlerken Air Territory son derece sessizdi. Kanımda adrenalinle dolaşan Orion'u arayarak girişe doğru ilerlerken damarlarıma sıcaklık dolmuştu. Gelmeyince ona mesaj attım.

Darcy:

Neredesin???

Çabucak cevap verdi.

Mızrak:

Polaris baltalı bir katil gibi penceresinden dışarı bakıyor.

Plan B: The Wailing Wood'a gelin.

Darcy:

Şimdi kim baltalı bir katil gibi konuşuyor?

Mızrak:

Seni asla baltayla öldürmezdim.

Dişlerimi kullanırdım.

Kıkırdadım, ormana doğru ilerlerken adımlarımı hızlandırdım, ay ışığı yoldan parlıyor ve kanıma ürpertici bir enerji gönderiyordu.

Pist boyunca koştum, dalların arasından kaydım, bir kez olsun karanlıkta buraya gelmekten korkmadım. Bu gece yenilmezdim.

Gölgeler üzerime düşerken, bir elektrik direğinin turuncu ışığından diğerine geçerken adımlarımı yavaşlattım.

Uzun bir karanlığa doğru ilerlerken kalbim daha hızlı atmaya başladı ve durdum, ensemde bir karıncalanma hissi bana yalnız olmadığımı söylüyordu.

Sıcak eller kollarımı yakaladı ve beni en yakın ağaca yüzüm öne doğru sabitleyerek nabzımı hızlandırdı. Orion'un kokusu etrafımı sararken yanağımı kabuğa bastırdım. Kollarımda hissettiğim acıya aldırış bile etmedim, ağzımda bir gülümseme belirdi.

Kulağıma, "Başın belada, Bayan Vega," dedi. "Sokağa çıkma yasağından sonra dışarıdasın."

"Öğretmenim söyledi," dedim nefes nefese, oyundan zevk alarak.

"Her zaman sana söyleneni yapar mısın?" Dişlerini boynumdan aşağı kaydırdı ve tüm vücudum sarsıldı.

"Hayır... beni cezalandıracak mısın?" Ondan yayılan tehlikeli havayı içime çektim, ağzımı ağzıma almak için başımı çevirdim ama benden kaçtı.

Eli sıkıca baldırımın alt kısmına bastırdı ve derisinin sıcaklığı soğuğu uzaklaştırarak etimi yaktı.

"Cezalandırmak istiyor musun?"

Cehennem evet yaparım.

Başımı hevesle salladım, beklerken kalbim bir sinek kuşunun kanatları gibi atıyor ve onu buna cesaretlendiriyordum.

Elini kaldırıp bacağıma vurdu ve nefesim kesildi.*Aslında yaptı!* Tekrar yapmadan önce kendime gelmek için zar zor zamanım vardı, bu sefer eteğimi yukarı iterken daha da yükseğe. Uyluklarımın arasında bir sıcaklık yandı ve ağzımdan bir zevk iniltisi kaçtı. Ya etrafımıza bir susturucu balonu fırlatmıştı ya da çok büyük bir risk alıyorduk çünkü elinin şapırtısı ve benim havlamam arasında, eğer birisi duyacak kadar yakınsa, neler olup bittiği oldukça açıktı. Şafakta olan Güneş tutulmasının dürtüleriyle o kadar sarhoştum ki umurumda bile değildi, sadece onu istiyordum. Ve elleri. Ve onun-

Avucunu kıçıma vurdu ve boynunun arkasını yakalayıp onu aşağı çekip dudaklarını bulmak için başımı çevirdiğimde inledim. Ben başaramadan, beni ters çevirdi, sıkıca kollarının arasına çekti ve dilini ağzıma soktu. Vücudumun her santimi o öpücükle canlandı. Bu gece içgüdülerimi harekete geçiren, içimde asla sönmeyen gümüş bir alev gibi yanan ay ışığını neredeyse tadabilecektim.

Umutsuz öpücüğü ben ona hazır olmadan çok önce bozdu, başımı bir yana itti ve onun yerine dişlerini boğazıma sapladı. Keskin acı yerini zevke bıraktı ve içimdeki hayvan tamamen kontrolü ele aldı. Beni ağaca yasladı ve ben de sırtını pençeledim, omurgamda ve kürek kemiklerimde cızırdayan bir his oluştu.

Belirli bir şeye ihtiyacım vardı. Ama ne olduğunu söyleyemedim.

Orion beni ısırırken çılgına dönmüştü ve kendini tutmaya çalıştığını biliyordum, Tutulma'nın gücü üzerinde asılı duruyor, Düzen formunun açlığını zihninin ön saflarına çekiyordu. Buna tıpkı benim ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacı vardı...*neye?*

Boynumu büktüm, omuzlarımı yuvarlarken hüsrana uğradım ve anlamadığım bir tür rahatlama için can atıyordum.

"Çok kıpır kıpırsın," dedi Orion geri çekilerek bana sırıtarak.

"Biliyorum," diye mırıldandım, elimi saçlarımdan geçirirken. "Sadece bir şeye ihtiyacım varmış gibi hissediyorum. Gibi... gibi..." Cümleyi bitirmeye çalışarak başımı salladım.

"Seks?" diye sordu umutla, ben de güldüm. "Odana gizlice girebileceğimizi düşünüyor musun? Sanırım seni biraz daha cezalandırmak istiyorum."

"*mızrak*Kıkırdadım. "Öyle değil. Yani, tamam, biraz öyle. Ama aynı zamanda başka bir şey. Omuzlarım kaşınıyor ve... Bilmiyorum.

Sonunda beni ciddiye alarak kaşlarını çattı. "Arkanı dön." Ona

bir kaşımı kaldırdım. "Bana yine şaplak mı atacaksın?"

Karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Şimdi olmaz." Omuzlarımdan tuttu ve diğer tarafa bakmamı sağladı. Sonra başparmaklarını kürek kemiklerimde gezdirerek gömleğimi yukarı çekti ve içimde ilahi bir ürperti oluşmasına neden oldu.

"*ohhh*bu çok iyi hissettiriyor."

Bunu yine gülerek yaptı ve daha fazlası için çaresizce ellerinin arasına kıvrıldım.

"Kanatlar," diye duyurdu. "Kanatların olacak. Darius da aynı şekilde tepki verirken-" Cümlesini tamamlamadı.

"Onun kürek kemiklerini okşuyor musun?" Onun için bitirdim, kahkahayı patlattım.

İnledi, gömleğimi serbest bıraktı. "Onunla aramdaki bu bağ bazen bize garip şeyler yaptırıyor, tamam mı?"

"Bana bunun hakkında daha fazla anlat." Onunla yüzleşmek için döndüm ve bunu istediğini görebiliyordum ama sonra koruması yükseldi ve şerit değiştirdi.

"Sana bir Ejderha olacağını söylemiştim. Tutulma, Tarikat formlarımızın ihtiyaçlarını daha acil hale getiriyor. Tıpkı şu an seni ısırmak ve... seni avlamak istediğim gibi. İkinci şeyi asla yapmasam da." Kaşlarını çattı. "Ailem avlarını avlamayı severdi ama bu şaka değil. Fae, bir Vampirin doğasının o özel parçasına uygun davranarak öldürüldü."

Bok. Kendime not: Tory'ye Caleb'le bunu yapmayı bırakmasını söyle.

"Isırmaya devam edelim... belki bu gece beni başka bir yerden ısırmak istersin?" Elimi göğsüne koydum, parmaklarımı gömleğinde düğümledim ve o da heyecanla başını salladı. "Siz gizlice odama girerken ben üst katta Diego'nun dikkatini dağıtırım."

Gözleri iştahla parladı ve şakacı bir sırıtışla kulağıma eğildi. "Dayanamayacak hale gelene kadar dilimi kürek kemiklerinin üzerinde gezdireceğim."

Kıkırdadım, dans ederek ondan uzaklaşıp yola çıktım. "Umarım bunu Darius'a yapmamışsındır."

Bir kahkaha attı. "Acele edebilir misin? Senin için şimdiden aklımı kaybediyorum."

Arkamı döndüm, içimde havai fişekler gibi patlayan heyecanla Aer Tower'a geri koşmaya başlarken kalbim göğsümde gümbürdüyordu..

Yakında bir gün kahrolası kanatlarım olacak!

KBen kuma uzanırken ylie kendini bana bastırdı. Sürüm yirmi yarda öteden geliyordu ve Kylie de partiyi başlatmak için can atıyor gibiydi. Ama burada yapmazdı. Seyirciyle değil. Belki de bu yüzden henüz teklif etmemiştim.

Ağzı çıplak göğsümde gezindi ve kemerimi çözmek için çekiştirdi. Dolunayın damarlarımda nabzını atan gücü ve giderek yaklaşan Ay tutulması ile en temel içgüdülerime indirgenmiştim. Sorun şu ki, beni Kylie'den sonra teşvik etmiyorlardı. Dün gece onunla takılmıştım, belli birini kafamdan atmaya çalışıyordum. Ama başarısız olmuştum. Ve beni içten dışa yiyordu.

Hadi, Sethy, diye ısrar etti Kylie. "Hadi özel bir yere gidelim." Eli kasıklarımı ovuşturdu ve Seth Junior onun için gerçekten iyi bir çaba gösterdi.

Gözbebekleri tıpkı sahildeki herkesinki gibi şişmişti. Ay beni zorluyordu ve bu gece ilk tercihim o olmasa da, yeterince iyi bir ikincilik yapacaktı. Beni ayağa kaldırmasına ve kendisini rahat hissetmesi için partiden yeterince uzaklaştığımızda yüksek bir kayanın arkasına adım atarak beni koydan uzaklaştırmasına izin verdim.

Kıkırdayarak üstünü çıkardı ve sutyenini aynı hızla çıkardı. Ona aç bir bakış attım, onu belinden daha yakına çektim ve göğüslerini sıktım. Donuyordu, bu yüzden etrafımıza sıcak bir hava kabarcığı doldurdum ve tüyleri diken diken oldu.

Cebinden bir paket Pegasus simi çıkardı ve avucuna döküp elini eteğinden aşağı kaydırırken sırıttım. Evet, bu bok işe yaramadı. Ama bana verdiği karıncalanma hissini ve sikimi daha sonra bir gökkuşağı düzmüşüm gibi göstermesini sevdim. Tek sorun, bu gece gerçekten bir gökkuşağını sevmedim. Aslında aklımda tek bir renk vardı. Mavi.

Kylie külotunu indirdi, eteğini yerinde bıraktı ve benim için dans etmeye başladı. Çok eğlenceliydi, bu yüzden kayaya yaslandım ve sertleşmeye odaklanarak biramdan bir yudum aldım.

Hadi, ay için yap Seth Junior. Vega hatununu unut. Menünün o kadar dışında ki, özel yemek masasında bile yok.

Kylie gökyüzüne baktı, kalçalarını yalnızca kafasında bulunan bir melodiyle sallarken ellerini kaldırdı. Kolundan tuttum, onu kendime doğru çektim ve gözlerimi kapattım. Dudakları benimkilerle buluştu ve onu vahşice öptüm.

"Benim Omega'm olduğunu farz edelim," diye mırıldandım. Kesinlikle benimmiş gibi davranmak istediğim için değil. *gerçek*Omega.

"Tamam," dedi heyecanla.

"Arkanı dön," diye emrettim ve o da yaptı.

Gözlerimi kapalı tuttum ve ağzımı omzunun üzerinden geçirip saçını kenara ittim ve onun Darcy'ye ait olduğunu hayal ettim.

"Sessiz kal," dedim ve Kylie ben burnumu boynuna sokarken başını salladı.

Sertleşmeye başladım ve iç çektim.*Nihayet.*

Onu dizlerinin üstüne bastırdım, yere düştüm ve onu kabaca arkadan aldım, konsantre olurken gözlerim sımsıkı kapalıydı. Ona çarptığımda bağırmaya başladı ve bir omzumu sağ kulağıma çarpmak için kaldırdım.

"Ah Se-*senin*, Sethy bebeğim, seni seviyorum. *Kapa*

çeneni kapa çeneni kapa çeneni.

Parmaklarımı kalçalarına bastırdım. "Sessiz ol, Omega," diye havladım ama o bunu yapmadı ve sertliğimin bir direğe düşen bir bayrak gibi battığını hissettim.

"Seni seviyorum," diye tekrar nefes aldı.

Evet, gafım resmen öldü. RIP dostum.

"Şey...Sethy?" Ben dururken ciyakladı, aramızda korkunç derecede uzun bir an geçti ve ne olduğunu anladı. "İyi misin?"

"İyiyim," diye çıkıştım dizlerimden kalkıp pantolonumu yukarı çekerken. Kahrolası Vega İkizleri. Onlarda ne vardı? Sanki yıldızlardan, benimle ve arkadaşlarımla dalga geçmek için gönderilmiş gibiydiler. Ortaya çıktıklarından beri, tüm hayatımız boyunca yaşadığımızdan daha fazla sorunla karşılaştık. Şimdi aletim bile performans gösteremez oldu.*Lanet aletim!*

Darcy şu anda neredeydi, ha? Gecenin çoğunda onu arkadaşlarıyla görmemiştim. *Bahse girerim gizlice görüştüğü adamla yatıyordur. Kuyu. Kahretsin. O.*

Caleb, Tory'nin peşinden istediği kadar koşabilseydi, bu gece Darcy'nin peşine düşecektim. Planlarımız hala geçerliydi. Pire gösterisi için üzerine cehennem yağdırırdım. Ama ay sıkıca kontrol ediyordu benim

Bu gece cinsel isteğim arttı ve Zodiac'a geldiğinden beri o kıza karşı hissettiğim her duygu içimde patlamaya hazır bir şekilde kabarıyordu.

Sadece bu gece için, birbirimize ne kadar iyi hissettirebileceğimizi görmesini sağlayacaktım. Onun raundunu kazanırdım ve daha Ay tutulması başlamadan altımda kalırdı. Bunu düşünürken inledim, adrenalin vücudumda sekiyordu. Vücudunu benimkine doğru eğdirirken tüm o mavi saçlar yumruğumun etrafına dolandı.*Evet*.

"İşimiz bitti, Kylie," dedim. "Eğlenceliydi. Gerçekten mi." Gömleğini fırlattım ve gömleği göğsüne çarpıp ayaklarının dibindeki kuma düşerken bana baktı.

"Ne?" nefesi kesildi.

"Özür dilerim bebeğim. Bu, rotasını doldurdu. Sen tatlı bir piliçsin ama aylardır çantamı mahvediyorum. Özel olduğumuzu düşündüğün için üzgünüm. Biz hiç olmadık."

Gömleğini yerden kaldırdı, üzerine çekti ve bana doğru hücum etti. Saçları kızgın yılan kıvrımlarına dönüştü, cildi yeşile döndü ve dişleri keskinleşti. Adamım, bir zamanlar bunu gerçekten seksi bulmuştum. Ama artık değil.

"Öyle demek istemiyorsun!" diye bağırdı.

"Ben," diye iç geçirdim, elimi yüzümde gezdirirken. "Ya

bebeğim?" "Ne?" diye hırladı.

"Pegasus parıltısı Kurtadam spermini öldürmez." masumca omuz silktim. "Yine de iyi hissettiriyor. Erkekler için. Yani, bunun senin için nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum ama..." Tekrar omuz silktim ve eli, arkasındaki hava büyüsünün gücüyle yanağıma çarptı. Yapmasına izin verdim çünkü borçluydu. Onu çok uzun bir süre aldattım. Yine de bunu bildiğini sanıyordum. Bunu tam olarak bir sır olarak saklamadım. Yanağımdaki yanık cızırdadı ve ona özür diler gibi bir ifade verdim.

"Seth Capella sen bir*Pislik*diye homurdandı, gözleri yaşlarla dolup taşıyordu. Kafasındaki her yılan dişlerini bana gösterdi ve bana tekrar saldırıp saldırmayacağını merak ettim.

"Biliyorum," diye homurdandım.

Beni göğsüme itti, sonra parmaklarını boynuma doladı, alt dudağı titriyordu. "Beni bir kez sevdin, değil mi? Tekrar yapabilirsin."

Ona yalan söylemeyi gerçekten düşündüm. Yaptım. Ama artık Kylie Major'ın aklını sikmek ya da onu gerçekten becermek istemiyordum. Daha iyisini hak ediyordu. Başımı salladım, özür dilemek için yanağına eğildim ama beni itti.

Beni incelerken dudakları bir an için gerildi. "Darcy Vega seni istemiyor, bunu biliyorsun, değil mi?" Fırtına gibi fırladı ve ben de o gidene kadar bekledim, şişeyi uçurumun duvarına fırlatıp bin parçaya ayırmadan önce son biramı da içtim.

Orospu.

Çenemi kilitledim, bu gece beni deliliğe sürükleyen kızı bulmak için sahil boyunca geri döndüm. Kylie'nin yanıldığını ve kendimin haklı olduğunu kanıtlayacaktım. Darcy beni istiyordu ama bunu kabul etmekte zorlanıyordu çünkü benim ona yaptıklarımı göz ardı etmesi onun için zordu. Ama bir zamanlar benden hoşlanmıştı. Zodiac'a ilk geldiğinde, ona sahiptim. Neden gidip bunu mahvetmek zorundaydım? Saç dublörü zaten işe yaramamıştı. Şimdiye kadar benim olabilirdi ve onu her gördüğümde kalbim sürekli olarak göğüs kafesime vurup öldürmeye çalışıyormuş gibi hissetmeyecektim.

Konu ona gelince neden kötü olmak bu kadar zor?

Bu gece bana kızamayacak kadar sarhoş olan sürümdeki her üyeye, sonunda Frank kampüse giden yolu gösterene kadar onu görüp görmediklerini sordum.

"Sanırım kafasını o şekilde gördüm." Ben gitmeden önce kolumu tuttu, parmakları göğsümde geziniyordu. "Vega kızı boşver, gel biraz eğlenelim. Bu gece için sorunlarımızı bir kenara bırakabiliriz... Alpha." Sesi şehvet doluydu ve bana bakarken gözlerindeki ayı görebiliyordum. Bu gece birçok insanın ek listelerinin başında olduğumu hayal ettim ama ilgilenmedim. Tekrar Alfa olarak adlandırılmak çok mutlu hissettirse bile. Onun yanından, paketimin tüm partinin önünde utanmadan yaptığı seks partisine baktım.

Kalırsam muhtemelen onları geri kazanırım. Ama...Darcy.

Frank'in elinden kurtuldum ve bir şişe rom alıp tek kelime etmeden uzaklaştım. "Seni reddettiğinde burada olacağız Alpha!" Frank seslendi, giderken bana uludu ama ben arkama bakmayı reddettim.

Belki bu sefer yapmaz.

Hava Bölgesi'ne kadar koşarak ve ufku arayarak patikaya yöneldim. Aer Tower'a baktım, gözlerim on birinci kattaki ışığın açık olduğu odasına gitti. Yukarıda bir aşağılık herifle yattığını bildiğim için yanağımın içini ısırdım.

Oflayarak tepenin zirvesinde ileri geri yürüdüm. Partiye yeniden katılacaksa eninde sonunda bu yoldan geri gelmesi gerekiyordu, ben de patikaya düştüm ve sırtımı yolun bir tarafındaki kumlu kıyıya yasladım.*O zaman kimin pislik olduğunu söylediğini göreceğim.*

Beklerken uzun bir yudum alarak romu açtım.

Sahile geri döndüğünde, bu uzay kaçamağı her kimse onu benim kadar tatmin edemeyeceğini görmesini sağlayacağım.

Uzun bir içki daha aldım.

Bahse girerim adı Brody falandır. Lanet olası Brody.

Yolun sonunda Darius'u gördüm, bir şişe birayı yudumlamakla volta atmak arasında gidip geliyordu. Sahile bakmaya devam etti, sonra içmeye ve volta atmaya geri döndü. Ona bağırmam için çok uzaktaydı ve açıkçası kendi kişisel acıma partisini veriyormuş gibi görünüyordu. Eğer biz

takım halinde, şimdiye kadar düzenlediğimiz en acınası Ay Partisi olurdu.

Git seviş, adamım.

Sonunda tekrar sahile yöneldi ve ben onun peşinden gitmeli miyim diye merak ederek kaşlarımı çattım. Ama ay, arzuladığım kız bana gelene kadar orada oturmam için beni cesaretlendiriyordu. Yani benim yapacağım şey buydu.

Darcy gelene kadar şişenin dörtte üçünü bitirmiştim. Güldüğünü duydum ve hayal edip etmediğimden emin değildim. Ayağa kalkmaya çalıştım ama sarhoştum. Öne doğru sürünerek başımı yoldan çıkardım. Kaslı bir adamın kollarındaydı, ağzı boynundaydı ve omuzlarını tırmalarken gözleri zevkle yüzüyordu. Yalnız olduklarını düşündüler. Ama yalnız değillerdi.

"Brody," diye homurdandım, onu bayıltmak için kendimi ayağa kaldırdım. Adam bir adım geri çekildi ve görüşüm bir saniyeliğine iki katına çıktı.

*Ne?*Orada duran adama bakarken başım döndü.*Cidden sarhoş olmalıyım.* Avcı mı? geveledim.

Önce Darcy'ye sonra bana baktı. İçki için teşekkürler, diyerek ona ateş etti ve kaşlarımı çattım.

Ah evet... Vampir.

"Sen Brody değilsin." Orion'u kenara ittim. "Mağaranıza geri dönün."

"Sarhoşsun Capella," dedi uyararak. "Evinize geri dönün."

Onlara doğru tökezledim ve Darcy'nin bana endişeli olabilecek bir şeyle baktığını gördüm. Ya da belki sadece umutluydum.

"Sen benim patronum değilsin, pislik." Orion'u bir kenara ittim ama itmedim. Çünkü eli göğsüme çarptı ve uçurumun kenarına doğru tökezledim.

"Şunu gördün mü?" Darcy'ye karşı çıktım. "Beni uçurumdan aşağı atmaya çalıştı."

"Seth," dedi Darcy dikkatle. "Belki de yatmalısın." Bana uzandı ve elini tuttum, yanağıma götürdüm ve ona gülümsedim.

"Yine de benimle geleceksin, değil mi bebeğim?"

Orion beni kıçıma o kadar sert vurdu ki gökyüzü döndü. Bana doğru eğildi, dişlerini gösterdi. "Git buradan yoksa Bina Puanları almaya başlayacağım."

Ona hava fırlattım ama o engelledi ve bana geri fırlattı. Öfkeyle homurdandım ve o büyüyü buharlaştırırken kendimi dizlerimin üzerine doğru ittim. "Onunla konuşmam gerek. Kanını içtin, şimdi siktir git."

Orion'un gözleri bıçak gibi keskinleşti. "Hiçbir yere gitmiyorum."

homurdandım. Ah değilsin, değil mi? Darcy'yi yanıma alacağım. O benim Omega'm. Onunla birkaç kurt sözü konuşmam gerekiyor.*Sayın*"

Orion aramıza girdi ve Darcy onu kolundan yakalayarak ona doğru eğildi. arada baktım

ikisi kaşlarını çatarak, burada bir şeyi kaçırıyormuşum gibi hissettim.

Orion onu bir kenara itti ve geri sendeledi. "Plaja gidin, Bayan Vega."

"Hayır - bekle," diye yalvardım. Kahretsin, az önce kullandığım yalvaran ses tonu da neydi? Bu bana göre değildi. Yine de dökülmeye devam etti. Benimle beş dakika konuş Darcy. Bu kadar. Sana dokunmayacağım.

Orion itiraz etmeye gitti ama Darcy araya girdi. "Devam et ama bunu Profesör Orion'un önünde de söyleyebilirsin."

Derin bir iç çektim. "İyi. Ama yedekle." Onu işaret ettim ve elleri yumruk şeklini aldı. Hareket etmedi.

Darcy ona cesaret verici bir bakış attı ve bize biraz yer açmak için birkaç adım uzaklaşırken homurdandı. Yarasa kulaklarıyla bizi duyacağını biliyordum ama neyse. O sadece bir gün ayaklarıma eğilecek kurumuş bir rüya öğretmeniydi.

Ay ışığı sırtıma vururken omuzlarımı geri çektim. "Kylie'den ayrıldım," dedim ona umut dolu bir gülümsemeyle çenemi kaldırarak.

Ah, doğru, dedi, buna neredeyse hiç tepki vermeden kollarını kavuşturarak. *Onunla mıydı?*

"Ay sizi en çok istediğiniz insanlara doğru yönlendirir. Bunun çılgınca olduğunu biliyorum çünkü yarın yine senin düşmanın olacağım bebeğim ama sen de bunu hissediyor olmalısın. Ay seni benim için ısıtıyor, değil mi?"

Orion çevremde hareket etti ama onu görmezden geldim. Yanlış bir şey yapmıyordum. İstese öğrencilerini dinleyen sapık bir ağaç gibi orada durabilirdi, benim için fark etmezdi. Ben gelecek hafta Darcy'yi mahvederken o da orada kalabilirdi eğer canı isterse. Benim sorunum değil.

Darcy'nin gözleri genişledi ve genişlemiş gözbebeklerini içimde derin, yakıcı bir şehvetle gördüm.*Evet, şu an benimle çok ilgileniyordu.*

"Kendimi sana nasıl açıklayacağımı bilmiyorum, Seth. İlgilenmiyorum. ay*Olumsuz*beni senin yakınında herhangi bir yere götürmek.

Orion bir kahkaha attı ve boğazımdan bir hırıltı çıktı. Gözlerindeki sert duvarı anladığımda, reddedilme içimden aktı. Bana kesinlikle hayır diyen kişi.

"Yalancı," diye tükürdüm ve kendini savunmak için ellerini kaldırdı. Bir bok yapacağımdan değil. Bu aksam olmaz. Ama onu becer. Onu çok sert becer. Ben Seth Capella'ydım. Beni aptal yerine koymaya nasıl cüret eder?

Ne yaptığını biliyorum, dedim ölümcül bir ses tonuyla.

Gözleri bir an titredi. "Ne demek istediğini bilmiyorum."

Orion'un çevremde hareket ettiğini hissederek öne çıktım. Ona alayla baktım. "Neden lanet işinize geri dönmüyorsunuz, efendim?"

Bana omuzlarını dikleştirdi ve ona vurmaya başlarsam başım ne kadar belaya girer diye merak ettim.

o.

Darcy'ye yaklaştım ve kalkanının tenime bastırdığını hissettim. Avuçlarımı üzerine yasladım ve dilimi hava kubbesinde gezdirdim.

"Bu beni son kez reddetmen, Omega." Arkamı döndüm ve sarhoş olacak birini bulmak için sahile doğru yola koyuldum. Aklıma Caleb geldi ve annesinin onu Tutulma için eve göndermemiş olmasını dileyerek gökyüzüne doğru uludum.

Aklımı tepedeki Orion ve Darcy'den uzaklaştırmaya çalışarak pistte koştum. Ama bu imkansızdı. Aklımda bir şeyler dönüp duruyordu ve bunun romdan kaynaklanıp kaynaklanmadığından emin değildim.

Eğer onu ısırdıysa... kan neredeydi?

BENkumun üzerine uzandım ve ellerimi kumun içinden iterek yüzeyinde küçük çatlaklar oluşturdum ve etimdeki acıyı dindirmeye çalıştım. Sıcaktım. Çok sıcak. Ve sırtım her yerden daha çok yanıyordu.

Bilmediğim için bedenimdeki ihtiyaç hissini hafifletmeye çalışarak kumun üzerinde kıvrandım. *Ne* İhtiyacım vardı.

Birisi müziği değiştirdi ve tam üzerime bir gölge düşerken kumda sert bir vuruş oldu. Ateşin ışığını kimin engellediğini görmek için gözlerimi kırpıştırdım.

Geraldine, "Bu gece deniz bir kestane kadar soğuk, dört nala koşan goriller," dedi nefes nefese, bir köpek gibi başını ileri geri sallayıp beni buzlu tuzlu su damlacıklarına batırdı.

diye ciyakladım, yuvarlanarak ondan uzaklaştım ve tufandan kaçmak için ayağa kalktım. Tekrar iç çamaşırını giydi ve kalçasını müziğin ritmine göre sallamaya başladı.

"Gel ve dans et, Prenses!" diye heyecanla seslendi, ritim daha da yükselirken ellerini yıldızlara doğru kaldırdı.

Angelica ve Ass Club'ın diğer birkaç üyesi de denize daldıkları yerden dönüyorlardı ve Geraldine hepsini ateşe dönen güveler gibi kendine çekerek kumdan ve ay ışığından bir dans pisti yarattı.

Bedenler ateşin ışığının önünde sallanıp kıvranıyordu ve ben onu, sanki doğruca alevlere doğru yürümek istiyormuşum gibi ruhumda bir sızıyla izledim.

Ateş bana fısıldıyor, beklediğim bir şeyi vaat ediyor, biraz daha yaklaşmam için yalvarıyor gibiydi.

Bir el benimkini yakaladı ve ben daha ne olduğunu anlamadan bir daire çizdim.

Dans eden vücutların arasına çekilmeden önce bir an için etek etrafımda genişledi.

Geraldine beni kendine çekti, ritmin ritmine göre hareket etmeye başlamam için beni cesaretlendirirken önü sırtıma bastırdı.

Ayın beni gücüne çekmesine izin verirken parmaklarımı saçlarımın arasından geçirip taleplerine boyun eğdiğimde ağzımdan bir kahkaha kaçtı.

Kendimi dansa ne kadar adarsam, içimdeki acı o kadar keskinleşiyordu. Bir şeye ihtiyacı vardı... ihtiyacım vardı*bir şey.*

Daha fazla vücut bana yaklaştı ve eller kollarıma, boynuma, kalçalarıma değdi. Dokunuşu nazikti, masumdu ama aynı zamanda çaresizdi. Sanki hepimiz büyük bir kreşendoya doğru ilerliyorduk ama kimse ne olduğunu bilmiyordu.

Nefeslerim ağırlaşmaya başladı, ellerim kendi vücudumda geziniyor ve dokunduğum her yerde tenime ateş hatları çiziyordu. Ama yeterli değildi.

Geraldine gülmeye başladı ve ses şehvetle kalın ve baş döndürücüydü. Ona bakmak için döndüğümde Max Rigel'in kollarını beline doladığını gördüm. Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı ama yeteneklerini onun üzerinde kullanmıyor gibiydi, hatta daha çok altındaymış gibi görünüyordu.*o*hecelemek.

Birbirlerine sürtmeye başladılar ve bunun bir şekilde planlarının bir parçası olup olmadığını merak ettim. Ama bu gece, berbat edilebilecek türden bir gece gibi gelmiyordu. Ay kuralları koydu, Mirasçılar değil ve ben de onlara yer açmak için uzaklaşırken onun yargısına güvenmeye karar verdim.

Kalabalığın arasından geçerken dudağımı ısırdım, gözlerim hem tanıdık yüzlerde hem de yabancılarda geziniyordu. Bazı erkekler yanlarından geçerken bana uzandı, bazı kızlar da, bakışlarında nefes almak kadar kolay karşılayabileceğim bir teklif vardı. Ama ihtiyacım olan onlar değildi. Başka bir şeye ihtiyacım vardı, daha karanlık, daha şiddetli, daha ateşli bir şeye...

Arıyordum ve ne aradığımı bilmiyordum. Sadece onu bulduğumda içimdeki bu ateşin tatmin olması için.

Gözlerimi kapattım, bedenlerin arasından ittim ve müzik bir savaş davulu gibi bedenimde gümbürderken ayın ayaklarıma rehberlik etmesine izin verdim. Beni özgür bırakıyordu, beni eve gönderiyordu, beni doğru yönlendiriyordu...

Gözlerim açıldı ve dumanlı havadan derin bir nefes aldım, tuzun keskin kokusu dudaklarımda dans ediyordu. Dansçıları geride bırakmıştım ve karanlık kayalıklara doğru bakarken ateş arkamdaydı.

Tuhaf bir aciliyet duygusu içimi doldurdu ve arkadaşlarımdan uzaklaşmaya başladım. Ayakkabılarımı fırlattım, suya doğru yürürken ayak parmaklarımın arasında kumun kaydığını hissettim, denizin kenarında yürürken kıyının kıvrımını takip ettim. Dalgalar ayaklarımın üzerinden geçti, içimde kaynayan ısıyı biraz soğuttu ama yeterince değil.

Müziğin sesi, denizin ve dalgaların gürültüsüyle baş başa kalana kadar arkamda kayboldu.

havayı neredeyse somut bir beklenti duygusuyla lekeleyen ayın şarkısı.

Yürüdükçe uçurumlar kıyıya yaklaştı, sonunda kayalık bir çıkıntı suya çıktı ve dalgalar ona çarptıkça yolumu kapattı.

Omurgamdan yukarı bir ürperti geçti ve artık yalnız olmadığım kesinliğiyle sarsıldım. Ay bana birini getirmişti belki de beni onlara getirmişti.

Cildim beklentiyle titrerken yavaşça döndüm ve uçuruma doğru baktım.

Darius gölgelerin arasından çıktı ve bana yaklaşırken ona baktım.

Rüzgâr hızlandı, saçlarım, etimin açıkta kalan her santimini okşayan yıldız ışığıyla dolu bir esintiyle etrafımda dalgalandı. Elbisem bacaklarımda dalgalanıyordu, sanki bana dokunan oydu.

Benden yaklaşık bir metre ötede durdu, ayın gümüşi parıltısı yüz hatlarının her keskin açısını aydınlatıyordu. Göğsü çıplaktı ve dövmeleri bir anlığına nabız gibi atmaya başladı, sanki etine boyanmış yaratıklar bu gece de canlanıyorlardı.

"Seni izliyorum," dedi yavaşça.

Bu itiraf üzerine kalbim biraz daha hızlı attı ve başımı ona doğru eğdim, saçlarım omzuma döküldü ve bu sırada tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Darius hareketi açlıktan ölüyormuş gibi gözlemledi, sanki her şey ve şimdi yaptığım her şey onun için büyüleyiciydi.

"Neden?" Yavaşça sordum, nefes almaya ihtiyacım varmış gibi cevabına ihtiyacım vardı.

"Çünkü ben öyle yapıyorum," dedi yavaşça. "Seni izliyorum, sana acıyorum ve senin için can atıyorum. Sana eziyet ettiğim gibi bana da eziyet ediyor."

Bu itirafla damarlarımdaki ateş daha da alevlendi ve ona bakarken dudağımı ısırarak kumda kıpırdandım. Bakışları ağzımda oyalandı ve omuzlarımdaki ağrı bir an için acı noktasına ulaştıktan sonra tekrar etimin altında kayboldu.

"Öyleyse neden yapıyorsun?" Diye sordum. "Neden başka tarafa bakmıyorsun?"

"Gözlerimi oymak, onların üzerine gelmelerini engellemekten daha kolay gelir." Midem bulandı ve ona yarım adım yaklaştım.

"Öyleyse durma," diye nefes verdim, kalbim pervasızca göğsümde atıyordu.

"Yapmamı istemiyor musun?" diye sordu, bakışları benimkilere yanarak.

Buna ne diyeceğimden emin değildim. Başını başka yöne çevirmesini istemem gerektiğini biliyordum, benden mümkün olduğu kadar uzak durmasını istemeliydim ama bana ne yaparsa yapsın, sonum yine buraya geliyormuş gibi hissediyordum. Sanki bana verdiği cezaya oburmuşum gibi, bana vurduğu her darbe bir okşamaymış gibi ondaki bir şey beni yeniden kendine çekti. Onu uzaklaştırmak yerine daha yakına çekmek istemekle delirmiş olmalıyım ama istediğimi inkar etmeye devam edemezdim. Beni lanetlemiş olsa bile.

"İstiyorum..." dedim, ondan istediğim onca şeyi nasıl dile getireceğimden emin olamayarak. Darius, sanki bu soruya vereceğim cevap onun için tüm dünyada önemli olan tek şeymiş gibi beni izliyordu.

Gözünü yere indirdim, suyun üzerinden gökyüzünde alçak ve kalın asılı duran aya bakmak için döndüm. Sırları rüzgara fısıldıyor, kalbimi ihtiyacı olan şeyi kabul etmesi için dürtüyordu, her ne kadar düşüncesi bile içime korku salsa da.

Bir adım geriledim ve Darius onu takip etti, ben tekrar hareket ederken bakışları benimkileri yakaladı.

"Söyle bana," diye yalvardı, sırtımı siyah uçurum duvarına yaslayana kadar adımları benimkileri yansıtıyordu. Kaçacak yer kalmadı. Ve sevindim.

Boğazımdaki yumruyu yuttum ama söyleyecek sözüm kalmamıştı. Ay ışığında ona sadece bakabildim, o daha da yaklaşırken, aramızdaki boşluk, bizi aşılması gereken büyük bir uçurum gibi ayıran boşluğun boşluğunu hissedene kadar daraldı.

Darius daha da yaklaştı, nefesi çenemde dans ediyordu, vücudunun ısısı üzerime yuvarlanıyordu ve ben onları iki yanımda sabit tutarken parmaklarımın özlemle ağrımasına neden oluyordu.

Darius bana uzandı ve nazikçe saçımın bir tutamını kulağımın arkasına attı. Bana sadece parmak uçları dokundu ama tenime kazıdıkları yol saf günahtı.

Ciğerlerimde bir nefes yankılandı, onun özü beni sararken dilimi okşayan dumanın ve sedirin tadı.

Üzerimde yükseldi, parmakları en ufak bir dokunuşta elimin arkasına dokunmak için esniyor ve bu da havai fişeklerin bedenimi parçalamasına neden oluyordu.

Ona baktım, yanağımı sert çenesine sürttüm. Bakışlarım onunkilere sabitlendi. Bizi birbirimizden ayıran hiçten az şeydi ve bir an için önümüzde sonsuz olasılıklar açıldı.

"Sana yaptığım şeyler için beni affedebileceğini düşünüyor musun?" Darius nefes aldı, parmak uçları beni takip etti ve arkalarında ateş yaktı.

Neredeyse hiç dokunmuyorduk ve yine de bedenim ihtiyaç ve özlemle yaşıyordu. Sırtımı hafifçe büktüm, eli yavaşça yanağımı kavramak için hareket ettiğinde nefeslerim daha hızlı geliyordu.

Kara gözlerine baktım, arkasından şiddetle çarpan dalgaların sesi ve ikimizi de saran soğuk hava.

Belki de yanılmışım ama o anda her bir parçam onun için can atıyor, olmasını dilediğim her şey olmasına ihtiyaç duyuyordum.

Dudaklarım aralandı ama konuşmadım. Gözünü tutarak yavaşça başımı salladım.

Diğer eli belimi buldu, beni o kadar yakınına çekerken tutuşunu sıkılaştırdı ki, kıyafetlerimiz dışında bedenlerimizi ayıran hiçbir şey yoktu. Vücudumun kıvrımlarına baskı yapan kaslı yapısının her sert çizgisini hissedebiliyordum.

Ellerimi yavaşça kaldırdım, ona dokunmak istiyordum, teninin sıcaklığını işkencenin en tatlı şekli gibi hissetmek istiyordum.

Kalbim umutsuz bir melodiyle çarpıyor, beni ona doğru sürüklüyordu. Ay bizi buraya itmişti ve ben onun ne yaptığını bildiğini düşünmeye başlamıştım.

Elim pazısının sert çizgisi boyunca, geniş omzunun üzerinden ve parmak uçlarımın koyu renk saçlarının arasına girdiği ensesine doğru kaydı.

Ağzımı onunkine doğru çevirdim, kirli sakalı dudaklarıma değdi ve enerjik bir ürperti ile sırtımı kavislendirdi.

Beni bakışlarına sabitlerken derin bir homurtu yankılandı, kollarının kafesi sanki kaçacağımdan korkarmış gibi etrafımı sardı. Ama ondan kaçmaktan bıktım. Aramızda artık inkar edilemeyecek bir şey vardı ve onunla yüzleşmenin zamanı gelmişti.

Yaklaştı, dokunuşunu beklerken dudaklarım aralandı.

"Seni istememe izin verilmediğini söyleyecek sayısız insan var," diye nefes verdi Darius. "Ama sen benim için sana sahip çıkabileyim diye tüm dünyayı yakmak istememe neden oluyorsun."

"O zaman onu yakmalıyız," diye kabul ettim.

Darius daha da yaklaştı, dudakları tüy gibi hafif bir okşamayla dudaklarıma değdi ve bu, şimdiden damarlarımda bir ateş yakmaya yetti. Saçını daha sıkı kavradım, diğer elim göğsünde kıpırdadı, çenem yana yattı ve Darius birkaç santim aşağı indi-

"Tebrikler Darius, gerçekten bir kez olsun faydalı bir şey yapmayı başardın," Lionel Acrux'un sesi barış baloncuğumuzu bir kova soğuk su gibi parçaladı.

Bana bir sihir dalgası çarptı ve geri fırlatılırken haykırdım, o kadar muazzam bir güç tarafından uçuruma sıkıştırıldım ki, karşılığında herhangi bir sihir yapmayı bırakın, neredeyse nefes bile alamıyordum.

Darius da babasının büyüsüyle kumların üzerine atılırken, kalbim uzuvlarımda panik atıyordu.

"Gitmeme izin ver!" diye bağırdım, beni tutan güce karşı kendimi zorlayarak, neler olduğunu anlamaya çalışırken gözlerim Lionel'a kilitlendi.

"Ne yapıyorsun sen?" diye sordu Darius, babasının büyüsü etrafını sararken sarsılmadan önce dizlerinin üzerine çöktü.

"Tam oğlumun tamamen umutsuz olduğuna inanmaya başladığım sırada, Roxanya Vega'yı sürüden ayırdı ve inmeme izin verdi," dedi Lionel karanlık bir sesle, bakışları aç bir şekilde üzerimde geziniyordu.

"Hadi gidelim!" diye sordu Darius. "Sadece yapamazsın-"

Lionel parmaklarını şaklattı ve babası ciğerlerindeki havayı tutup onu susturmak için hareketsiz hale getirirken Darius iki büklüm oldu ve göğsünü tuttu.

Ona tekrar bağırmak için ağzımı açtım ama parmaklarının bir hareketiyle ciğerlerimdeki havayı dondurdu.

Ben de nefes almaya çalışırken yeni bir korku dalgası içimi doldurdu.

Beni tutan bağlara çarptım ama faydası olmadı.

Lionel dönüp kumsalda yürümeye başlamadan önce bana tembelce gülümsedi, o giderken sihri ikimizi de peşinden çekiyordu.

Ateş zincirleri etrafımı sardı ve beni harekete geçirirken sendeledim. Darius'un peşinden geldiğini duyabiliyordum ama ona bakmak için başımı çeviremiyordum.

Uçurumdan döndük ve Lionel ciğerlerimi tekrar kilitlemeden önce bir nefes daha almam için bana yarım saniye verdi.

Kayaların arasında tökezledim ve panik beni bütün olarak tüketirken kalbim durdu. Darcy, yüzü lacivert bir pelerin kıvrımlarıyla örtülü iriyarı bir adamın pençesine hapsolmuştu. Etrafına yapılmış olduğu açıkça belli olan susturma büyüsü baloncuğundan çıkardığı tek bir sesi bile duyamadım, ama onu esir alan kişiye saldırırken çığlık attığını görebiliyordum.

Orion, kukuletalı üç adamla daha kumların üzerinde diz çökmüştü, yüzünün yan tarafından kanlar akıyordu ve onlar onu yerde tutarken göğsünün etrafında alevler saçan zincirler vardı.

Ben ona doğru götürülürken Darcy'nin paniğe kapılmış bakışları bana kilitlendi, her ne oluyorsa şiddetle inkar edercesine başını sallarken yanaklarından yaşlar süzülüyordu.

Lionel beni susturucu balonun içine çekti ve Darcy'nin bağırışları havayı doldururken ciğerlerimdeki havayı kavrayışı kayboldu.

"Bizden ne istiyorsun?" diye bağırdı, Lionel cebinden ipek bir kese çıkarırken öfkeli bakışlarını ona dikti.

"Yakında öğreneceksin."

Bağlarıma karşı savaşırken bakışlarım Darcy'ninkilere kilitlendi ve dünya birdenbire etrafımda kayboldu.

Akademiden ve arkadaşlarımızdan çok uzakta bir yere götürülürken yıldızların arasında yüzüyordum, dönüyordum, dönüyordum, yıldız tozu etrafımı kaderin pençesi gibi sarıyordu.

Bizi hangi cehenneme götürdüğünü bilmiyordum. Ama kalbimdeki korku, bir daha geri dönüp dönemeyeceğimizi merak etmeme neden oldu.

BENbir girdap tarafından emildi, kör edildi, boğuldu. Yıldız tozunun yanı sıra başka bir sihir beni tuttu ve bir an için nefes alamadım.

Dizlerim yumuşak toprağa çarptı ve kollarım hemen arkama çekildi ve bacaklarım altımda hareketsiz kaldı. Diz çöktüğüm yabancı uçurumun tepesini ve solumda karanlık denizden fışkıran sivri uçlu siyah kayaları gördüm. Eski bir krater, kıyılarına yapışan çimenlerle altımda düştü. Tam ortasında mürekkep gibi parıldayan kararmış bir taş parçası vardı.

Orion ateşli bağlarına karşı kıvranarak yanımdaki çimlere çarptığında, içimi korku kapladı.

"Hayır, hayır," dedi dişlerinin arasından. Kollarını o kadar şiddetli bir şekilde büktü ki, çevremizde daha fazla insan belirmeden yarım saniye önce cebinden bir şey çıkarmayı başardı.

"Ne oluyor?" Orion dizlerinin üzerinde hareketsiz dururken, önümüzde tarlaya bakarken bakışları tanıma doluyken yalvardım. Hiçbir şey söylemedi ve feryat eden rüzgar aramızda eserken panik kalbimi ele geçirdi. "*Mızrak!*"

Tory ve Darius yanımdaki çimlere çarptılar ve derin bir nefes alarak kocaman açılmış gözlerle kız kardeşime döndüm.

"İyi misin?" diye sordum ve hızla başını salladı, ama yüz hatlarında öfke ve korku yazılıydı.

"Kahretsin!" Darius tükürdü, Orion'a bakmak için bana baktı. Acele et, Lance, diye tısladı.

"Haydi," diye homurdandı Orion, alnını konsantrasyonla sabitledi ve göğsümde umut yeşerdi.

Lionel Acrux, üzerimizde gezinen ölü gözlerle önümüzde belirdi.

Fae, lacivert cüppeler içinde yıldız tozunun ışıltılı derinliklerinden kraterin etrafında belirdi. Giydiler

grotesk yüzler ve içi boş gözlerle kazınmış budaklı tahta maskeler, paniğin kanıma işlemesine neden oldu.

Lionel onları selamlamak için döndü ve Orion ile Darius,*Şimdi*.

Orion avucuna bir şey çevirdi ve parmaklarının arasından kan sızdı. Gözlerini kapattı ve o kadar hızlı mırıldandı ki kelimeleri anlayamadım. Bileklerinden siyah damarlar yayıldı ve bir ışık kıvılcımı onu yerinde tutan sihirli bağları kopardı. Ayağa fırladı, Darius'u da onlardan kurtarmak için kolunu uzattı ve aynı anda Lionel'a bir büyü fırtınası fırlattı.

Lionel kratere yuvarlanıp merkeze çarpmadan önce kendini havayla kapladığında ve hırlayarak onlarla yüzleşmek için döndüğünde umut içimde daha da parladı. Takipçilerinin her biri elini kaldırdığında nefesim kesildi ama Darius ve Orion'un hareketleri neredeyse prova edilmiş gibiydi.

Darius uçuruma doğru koşarken, Orion etrafımıza saf enerjiyle parlayacak kadar güçlü bir kalkan yerleştirdi. Çevredeki Fae'lerden üzerine bir cehennem ateşi yağmuru yağarken kalbim tekledi ve bağlarımı güçlü bir şekilde çekerek içgüdüsel olarak irkildim.

Hadi hadi.

Darius uçurumdan atlayıp hain kenarda gözden kaybolurken kalbim aynı anda atmaya başladı.

Aman Tanrım. Bizi terk ediyor!

Orion bir elini indirdi ve yanağımı avuçladı. Büyüsü tenime baskı yaptı ve aramızda tek kelime geçmeden istediğini biliyordum. Anında duvarlarımı indirip ona ihtiyacı olanı verdim, böylece gücüm ona doğru aktı ve kalkan daha da sıcak bir şekilde parladı. Tory yardım etmek için kıpırdandı, dizlerinin üzerine kalkıp kolunu benimkine bastırdı. Büyüsü içime fışkırdı ve onu Orion'a verdim, güç zincirimiz o kadar şiddetliydi ki içimi lav gibi yaktı.

Lionel savaşın sorumluluğunu üstlendi ve dünyayı çevreleyen ateş, tüm yüzeyini yanan alevlerle aydınlattı.

"Vay be!" Tory gürültünün yaygarasını bastırarak bağırdı.

"Biraz bekle," dedi Orion dişlerinin arasından. "Onları daha fazla geride tutmayacağız."

"Ne?" Paniğe kapıldım ama cevap vermedi.

Kraterin ötesine daha fazla Fae geldi ve her yenisi ortaya çıktığında, kalkanımıza karşı savaşa katıldılar. Kalkan sendelerse diye Orion bizi sihirli bağlardan kurtarmak için bir saniye bile ayıramadı ama onun bize doğru baktığını ve bunu halletmenin bir yolunu bulmaya çalışırken gergin kaşlarını görebiliyordum.

"Darius bize kaçmamız için bir şans verecek. Beş saniyemiz olacak. Bağlarını kıracağım, sonra sen*mutlak* beni uçurumun üzerinden takip et."

"Uçurum?!" Korkuyla yankılandım.

"Darius bizi yakalayacak," diye yemin etti Orion ve Tory ile ben, Ateş Varisi'ne güvenmekten başka seçeneğimiz olmadığından başımı salladım.

Darius'un güzel ve ürkütücü Ejderha formu uçurumun ötesinden yukarıya doğru yükseldi, cüppeli Fae'lerin başlarının üzerinden süzülerek yükseldi ve üzerlerine bir öfke alevi saçtı. Yarısı, aralarındaki zemini yırtıp atarken durup korunmak zorunda kaldı, ateşi o kadar yoğundu ki retinalarımda bir iz yaktı. Diğer yarısı kalkanımızı dövmek için çabalarını ikiye katladı ve savunmamızın başarısız olmasına izin vermeyi reddederek sahip olduğum her şeyi Orion'a verdim.

Lionel'in yanında iki Fae daha belirdi ve onları tanıdığımda içim sızladı. Maskeleri düşürüldü. Orion'un annesi Stella, elini Darius'un bir çarşaf kadar solgun olan erkek kardeşi Xavier'e sıkıca kenetlemişti, tepeden Darius'a bakarken gözleri dehşetle doluydu.

"YETERLİ!" diye bağırdı Lionel. "Yoksa Xavier ölecek!" Cüppesinden gümüş bir bıçak çıkarıp Xavier'in boğazına dayayarak oğlunun dizlerini tekmeledi. Darius yukarıdan acıyla haykırırken içimi bir hastalık çukuru doldurdu.

Orion, yerde yatan Tory ve bana bakarak dehşet içinde başını salladı. Darius bir kükreme daha yaptı ve Orion kolundaki işareti kavradı, büyüsü bozuldu ve kalkan onunla birlikte öldü.

"HAYIR!" Ben yalvardım.

"Üzgünüm," dedi bize bakarak. "Mecburum. Onun için." Kolunu tutarak öne eğildi ve Darius, kemiklerime kadar bir deprem gönderen kudretli bir gümbürtüyle yanına indi. Fae formuna geri döndü ve Stella muzaffer bir gülümsemeyle cüppesini ona uzattı. Darius, babasına doğru hücum etmeden önce onları omuz silkti. "Bırak onu yoksa seni öldürürüm."

Lionel bıçağı oğlunun boğazına o kadar sert bastırıyordu ki neredeyse derisini kıracaktı. "Boş bir tehdit," diye mırıldandı Lionel. "Şimdi dediğimi yap yoksa Xavier ölecek. Bir an bile tereddüt edeceğimi sanma."

Stella aşırı tatlı bir şekilde, "Baban Darius'a ihanet ettiği için anneni bu gece yerine koydum, daha fazla gereksiz kan dökülmesine neden olmayalım," dedi.

Darius geri çekilirken nefesim kesildi, omuzları öfkeden titriyordu.

Stella, Lionel'ın kolunu okşamak için eğilerek ona gülümsedi. "Neredeyse zamanı geldi," diye fısıldadı heyecanla, Tutulmanın zirvesindeki ayı işaret ettikten sonra gözleri Orion'a kaydı. "Bu sefer isteyerek bize katılır mısın bebeğim? Yoksa kendi ellerinle her gün kara büyü örerken çok asilmişsin gibi davranarak annene bir kez daha pislik gibi mi davranacaksın?"

Orion'un elleri bu gerçeği reddediyormuş gibi yumruk yaptı ama bunun doğru olduğunu biliyordum, kendim de görmüştüm.

"Lionel'in istediğini yapacağım," diye homurdandı ve bunu kastetmiş olup olmadığını anlamak için gözlerine bakmaya çalıştım. *Lütfen bizi terk etme.*

Burada olmamızın bir nedeni olduğunu biliyordum ama ne olduğunu çözemedim.

Lionel bıçağı oğlunun boğazından kaldırdı ve Xavier'i arkasındaki maskeli adamlardan birine doğru itti. "Darius bir hamlede yanlış yaparsa, Xavier'i hiç tereddüt etmeden öldür."

"Evet, Komutan," dedi, maskenin arkasından boğuk bir ses.

Boğazım tiksintiyle kalınlaştı. Lionel kendi etine ve kanına karşı nasıl bu kadar duygusuz olabilir? Darius,

Orion'un yanına geldi ve beni dehşete düşüren bir bakış paylaştılar. vazgeçtiklerini söyledi. Lionel'ın kaprislerine boyun eğiyorlardı ve ben buna katlanamıyordum.

Lionel garip takipçileriyle "Dört yıl önce tam bu noktada durduk," dedi ve Tory'nin çevremde de aynısını yaptığını hissederek bir kez daha engellerime karşı savaştım. "Gölge Diyarına girmeyi başaramadık ama bu sefer farklı olacak. Stella, bana kutsal yazıları getir." Ona daha yakına el salladı ve ona vermeden önce cüppesinin içinden uzun bir parşömen çıkardı.

Beynim söylediği şeyle çalkalandı.*Gölge Diyarı mı? Orion, Perilerin oradan geldiğini söylemedi mi?*

Lionel devam etti, "Daha önce Tenebris Scripturas'ı - karanlık kutsal yazıları çevirirken bir hata yaptığımıza inanıyoruz. Saf kelimesi, eski dillerde pek çok anlamla birbirinin yerine geçmektedir. Bunlardan biri... kraliyet. Yüzünü bize döndü ve ruhuma buzlar girdi.

"*HAYIR*diye hırladı Orion. "Onlara parmak basamazsın, Solaria buna izin vermez!"

"Solaria'yı ben yönetiyorum Lance," diye tükürdü Lionel ona. "Dilini ısır yoksa ağzından koparırım." Kalbim

onun ses tonuyla sarsıldı. Buradan gitmemiz gerekiyordu. Ama bunu yapmanın bir yolunu göremedim. Hareket edemiyordum ve sihrim kilitlenmişti. Tory bana çaresizce baktı ve ona hiçbir fikrim olmadığını söylemek için başımı salladım.

Bizi yıkayan gümüşi ay ışığı aniden azaldı ve herkes yukarı baktı. Ay, uğursuz bir şekilde yukarıda asılı dururken koyu kırmızı bir gölgeye dönüşmüştü; Ay tutulması üzerimizdeydi.

Lionel cübbesini sırtından yırttı ve "Başla!" diye bağırdı. ve Fae'lerin her biri, bilmediğim karanlık bir dilde şarkı söylemeye başlayarak kollarını gecenin göğüne kaldırdı. Kara büyü olması gerektiğini kesinlikle bildiğim güçlü bir büyüyü söylerken kulaklarımı tırmaladı ve içimi büktü.

Lionel keskin bir şekilde döndü ve pulları erimiş yeşim gibi ve gözleri kan kadar kırmızı olan muazzam bir Ejderha etinden ayrıldı. Gökyüzüne yükseldi, büyüklüğü, gittikçe daha yükseğe tırmanırken, dev bir yırtıcı kuş gibi yukarıda daireler çizmeye başladıkça seyretmesi korkunçtu.

Faes'in ilahileri daha da yükseldi ve Orion ile Darius korkudan kararmış gözlerle bize yaklaştılar. Kükreyen,

yırtıcı bir ses gökyüzünü paramparça etmiş gibiydi ve parlak bir ışık ufukta gitgide daha parlak hale geldi ve sanki göklerin dokusunda bir çatlak yaratıyormuş gibi göründü.

Bir meteor atmosfere çarptığında dudaklarım dehşetle aralandı, ateşli mavi bir kuyruk bir

Yukarıdaki yıldızlarla süslü tuval boyunca bir çizgi. Tam bize geliyordu ve ben sallanmaya, yaklaşan kuyruklu yıldızdan uzaklaşırken Tory'ye doğru ilerlemeye başladım.

Önümüzde duran kraterin tam ortasında dünya ile çarpıştı, zemini daha da derinleştirdi ve altımızdaki uçurumun şiddetle sarsılmasına neden oldu. Çarpmanın ısısı üzerimizi süpürürken Lionel ona doğru yükseldi ve toz ve moloz havaya uçarken irkilmeme neden oldu.

Lionel, meteora ve koyu mor alevlerle yanan kayaya çarpan bir Ejderha Ateşi hattı yayınladı. Gözlerimin önünde sıvıya dönüştü, eriyip köpüren ve kıvılcımlar saçan erimiş oniks çamuruna dönüştü. Lionel'ın ateşinin yoğunluğu arttıkça, sıvı parlamaya başladı ve yukarıdaki yıldızlar bir an için daha parlak göründüler ve bu parıltıya karşı gözlerimi kısmama neden oldu. Sıvı parçalanıp onun muazzam gücünün altında devasa bir yıldız tozu yığınına dönüşürken nefesim kesildi.

Lionel ateşi söndürdü ve zaferini göklere haykırdı. Sonunda, Fae formuna geri dönerek yanımıza indiğinde nefesimi tuttum. Stella onu hemen gizledi ve Orion'unkilere o kadar benzeyen gözlerinde çılgınca bir parıltıyla bize döndü, içim burkuldu. “Ay tutulması gecesi oluşan yıldız tozu, yolcuyu Gölge Diyar'a götürür. Safkan olanlar bu geçişten sağ çıkabilir... yani siz bizim şanslı küçük damarlarımızsınız."

"Kendi kızına olanlardan sonra bunu nasıl yaparsın?" Orion ona tükürdü ve kalbim tekledi.

"Clara?" diye fısıldadım ve Stella'nın gözleri benimkilere takıldı.

"Onun adını ağzına alma." Gözleri acıyla doldu ve bir eliyle kalbini tutarken diğer eliyle Orion'u işaret etti. "Ve sakın beni suçlama oğlum. Kendi seçimini yaptı, gitmek istedi. Bunun bir parçası olmak istedi. Farklı*Sen*her fırsatta beni küçümseyen. Kim kendi annesine sırt çevirdi.”

Orion hiçbir şey söylemedi, çenesi gıdıklıyordu ama gözlerinde bin ton ağırlığında bir keder görebiliyordum. "Ne istiyorsun?" Tory, Stella'dan talepte bulundu.

Stella Lionel'a baktı ve devam etmek için can atıyormuş gibi elini sallayarak onayladı.

"Beşinci Element," dedi Stella gözlerinde keskin bir çaresizlikle. "Gölge Unsuru."

LIonel, bakışlarında manik bir ışıltı ve arkasında dalgalanan uzun cüppesiyle bize doğru geliyordu.

"İkiniz planlarımızda işbirliği yapacaksınız," diye homurdandı.

"Git kendini becer," diye tükürdüm ona, kollarımı hâlâ sıkıca arkamda tutan büyüye karşı kendimi zorlayarak.

Yumruğu yüzümün yan tarafına o kadar sert çarptı ki, doğruca çimenlerin üzerine düştüm. Bağırsaklarımı çalkalayan bir çıtırtı sesi geldi ve elmacık kemiğimi kırdığından oldukça emindim. Kan, dilimi kapladı ve şimdiye kadar kafatasımda yankılandığını hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen bir ıstırap. Darcy'nin kulaklarımdaki çınlamanın ötesinde bağırdığının farkındaydım ve Darius da bağırmaya başladı.

"Ona bir daha elini sürme!" diye haykırdı ve o Lionel'in onu geride tutmak için yarattığı kalkana yumruklarını indirirken ona gözlerimi kırpıştırdım.

Lionel öne çıktı, bir avuç saçımı kavradı ve ona bakmak zorunda kalmam için beni tekrar dizlerimin üzerine çekti.

Hareketle yanağımdaki ıstırap zonkladı ve beni çiğneme oyuncağı olan bir köpek gibi sallayınca yüzümü buruşturdum.

"Bu sana bir uyarı olsun," diye tısladı yüzüme doğru. "Çünkü bir daha bana böyle saygısızlık edersen, öfkemi kardeşinden çıkaracağım."

Annesinin yüzüne tükürmek istedim ama beni bu dünyada umursadığım tek şeyle tehdit etmişti.

Dilimi tutarken kaşlarımı çattım, kavga bir anda içimden çıktı.

"Aferin kız," diye alay etti, elini parçalanmış yanağıma, kibirli bir hareketle tokatladı ve dudaklarımdan bir ıstırap çığlığı çıkardı.

Lionel'ın gözleri bu ses karşısında heyecanla parladı ve ben onun bu işe giriştiğine dair kesinlikle emindim. Tam bir sadistti. Onu harekete geçiren şey buydu; güç, hakimiyet.

Darius bizi ayıran kalkana büyü yaparken vahşi bir canavar gibi ona hırlıyordu. "Gitmesine izin

ver!" diye sordu Darcy, yakınlaşmaya çalışırken hıçkıra hıçkıra, Lionel'ın büyüsü Darius'unki gibi onun ilerlemesini durdurdu.

"Bunu sadece bir kez söyleyeceğim, böylece ikiniz de iyi dinleseniz iyi olur," diye mırıldandı Lionel, saçımdaki tutuşunu bıraktı ve tekrar önümüzde dikildi. "İkiniz de bu gece sizden istenen her şeyi şikayet etmeden ve elinizden geldiğince çabuk yapacaksınız. Hiçbir şekilde kaçmaya veya karşılık vermeye çalışmayacaksın. Bu sihrin çalışması için sadece birinize ihtiyacımız var bu yüzden ikinizden biri bu şartları çiğnerse diğerini öldürmekten çekinmem. Anlıyor musunuz?"

Gözyaşları yanaklarından aşağı akmaya devam ederken çaresizce Darcy'ye baktım. Onun hayatını riske atacak hiçbir şey yapamazdım ve onun da aynı şekilde hissettiğini biliyordum.

Darcy, "Anlıyorum," diye soludu ve başımı salladım, yüzümde meydana gelen yakıcı işkenceye rağmen konuşup konuşamayacağımdan bile emin değildim.

"İyi. Darius, Lance, cüppeleriyle hazırlansınlar. Ve Xavier'in hayatının da sizin tam işbirliğinize bağlı olduğunu unutmayın. Benim bir varisim var, bunun için gerekliyse yedekleri gölgelerle takas etmeye fazlasıyla hazırım." Lionel bizden uzaklaştı, büyüsünün engelleri düştü, böylece kollarımız bağlardan kurtuldu ve kalkanlar kayboldu.

Xavier onu zapt eden pisliğin kollarında sızlandı ve ben ona bakarken korku içimi tırmaladı. Lionel bunun için kendi çocuğunu öldürmeye razıysa, o zaman bize acıma şansı olmadığını biliyordum.

Darius elimi tuttu ve beni ayağa kaldırdı, paramparça yanağımı eline almak için uzanırken gözleri panikle vahşiydi. O küçük temasın verdiği acıdan yüzümü buruşturdum ve iyileştirici büyüsü vücuduma yayılırken çenesi öfke ve utançla sımsıkı kilitlendi.

"Roxy?" diye fısıldadı Darius, gözlerimi yakalamaya çalışarak ama ona bakmadım. Bu lanet adım bile değildi. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye soludu, bir bana, bir Orion'a, sonra tekrar geriye bakarak.

Mavi bir cüppeyi Darcy'ye uzatırken Orion'un yüz hatları boş bir maske gibiydi, kaşları sanki umutsuzca bundan bir çıkış yolu bulmaya çalışıyor ama hiçbir şeyi yokmuş gibi çatılmıştı.

"İyi misin?" diye sordu Darius, elimi sıkarak, benim için tasarladığı cüppeyi avucunun içinde kavrayarak. Uzanıp ondan aldım, omuz silkerken bakışlarımı kaçırdım.

"Bu senin için ne fark eder?" diye sordum soğukça. Kendimi tekrar onun pisliğine kaptırdığıma inanamıyordum. Ona her bir santim yaklaştığımda yüzümde patladı. Ona yakın olduğum için sahip olduğum tek şey acı iken neden ayın beni ona doğru çekmesine izin vermiştim?

Darius, Orion'a bakarak başını salladı ama öğretmenimizin hâlâ söyleyecek bir şeyi yoktu. Biz açıkça

Artık ikisinden de yardım alamayacaktık. Burada her ne oluyorsa ona karşıymış gibi görünüyorlardı ama bunu durdurmak için bizden daha iyi bir konumda değillerdi.

"Mızrak?" Darcy parmaklarını kendi parmaklarının arasına sıkıştırarak titrek bir nefes aldı. "Bize ne yaptıracaklar?"

"Gölgelere sahip çıkmanı istiyorlar," diye soludu, ses tonu acılıydı.

Darcy ile bakıştım ama onun da bunun ne anlama geldiğine dair hiçbir fikri olmadığı belliydi.

"Kardeşim böyle öldü," diye ekledi Orion ve içimi keskin ve şiddetli bir korku sararken dudaklarım aralandı.

"Zamanı geldi!" diye bağırdı Lionel, kraterin yanında ona katılmamızı işaret ederek.

Orion ve Darius ona gitmemizi engellemek için sebepler bulmaya çalışıyor gibiydiler ama Lionel'ın uyarısını yüksek sesle ve net bir şekilde duymuştum. O Darcy'nin hayatını dengede tutarken onu bekletmeyecektim.

Kız kardeşimin elini tuttum ve bizi bir avcı bakışıyla izleyen Ejderha Lordu'na doğru kararlı adımlarla yürüdüm.

Etrafımızı saran cüppeli insanların geri kalanı şarkı söylüyor ve ayaklarını yere vuruyor, daha önce hiç duymadığım ama vücudumun tüylerini diken diken eden bir dilde bağırıyorlardı.

Kraterin kenarına vardığımızda korku omurgamdan aşağı aktı ve Lionel birleşik ellerimizin üzerinden aramızda durmak için hareket etti.

Çukurun içindeki yıldız tozu, neredeyse tadabileceğim cehennemi bir büyüyle bükülüp kıvranıyor gibiydi. Yanıt olarak safra boğazımdan yükseldi, korku damarlarımdan sızıyordu. Bizi o iğrenç yaratılışla oraya sokacaktı, anlayabiliyordum. Ve tekrar çıkacağımızı düşünmemiştim.

"Sadece birimize ihtiyacın olduğunu söyledin," diye titrek bir nefes aldım, bakışlarımı bizi bekleyen çukurdan ayıramayarak. "Öyleyse beni kullan. İstediğiniz her şeyi yapacağım. Her şey. Darcy'ye de yaptırma," diye yalvardım.

"Hayır, ben yapacağım," diye zorla araya girdi Darcy. "Kız kardeşimi bırak ve-"

“Biz dedim *olabilmek* birinizle yapın," diye araya girdi Lionel, bizi konuşmayı kesmemiz için uyaran bir tıslamayla. "Ama sihir iki ile daha güçlü olacak. Büyüyü yapmak için birinizi seçmemin tek nedeni diğerinin ölmüş olması olabilir."

Ablamın gözlerine bakarken alt dudağım titreyerek sustum.

"Ellerini uzat," diye emretti.

Etrafımızı saran ilahiler gitgide yükseliyordu, sihir gelmekte olan korkunç sonuca doğru ilerliyordu.

Avucumu yukarı kaldırdım ve Darcy beni aynaladı.

Lionel pelerininin kıvrımlarından parıldayan gümüş bir hançer çıkardı ve bizim başımızın üzerine savurdu.

uzanmış eller Tanımadığım birkaç kelime mırıldandı ve derimi soğuk bir soğuk kapladı.

Bıçağının bir darbesiyle Darcy'nin avucunu kesti ve hemen ardından benimki geldi.

Bileklerimizi kavrayıp avuçlarımızı birbirine bastırdığında bir an acıyla nefesim kesildi.

"Şimdi," diye emretti. "Git ve gölgeleri besle."

Lionel'ın eli omurgama indi ve bir şaşkınlık çığlığı atarak öne doğru düştüm ve Darcy'nin parmaklarını sıkıca kavradım.

Dizlerimin üzerinde kraterin dibine vurdum, parıldayan yıldız tozu etrafımızı kapkara bir denizle çevreledi.

"Tory?" Darcy panik içinde nefes aldı ve yer altımızda sallanırken gözlerinin içine baktım. "Beni bırakma,

tamam mı?" Nedenini bilmeden, sadece birlikte her zaman en güçlü olduğumuzu söyledim. Bundan sağ çıkacak olsaydık, o zaman tek olacaktık. Başını salladı, bana sıkıca sarılırken gözlerindeki korku benimkinin bir yansımasıydı.

Bir el omzuma kondu ve başımı kaldırdığımda arkamda duran Stella'yı gördüm, gözleri heyecanla dans ediyordu.

Daha sonra Lionel beni tuttu ve elini Darcy'ye de koydu.

Onlara ne yaptıklarını sormak istedim ama yıldız tozu önümüzde bir dalga gibi kayıyordu. Sanki içindeki bir şey avını arıyormuş da bizi bulduğunda olacaklardan korkuyormuşum gibi.

“Oğullarımın da yerlerini almalarını sağlayın. Bu sefer onu yakalamaya hazır olmalıyız," diye homurdandı Lionel ve bir an sonra Darius boştaki elimi tuttu.

Ona bakmak için döndüm ve bir an için tek istediğim kendimi onun kollarına atıp beni buradan götürmesi için yalvarmaktı. Ama gözlerinde soğuk, sert bir kabullenme duvarından başka bir şey bulamadım. Çenesi sımsıkı kenetlenmişti ve gözleri benden uzaklaşmadan önce dile getirmediği pişmanlıklarla doluydu.

Acı göğsüme saplandı, dudaklarım aralandı ve aniden benden bir şey çalınmış gibi hissettim. Sanki kaderimi kabul etmek yerine benim için savaşması gerekiyordu.

Neden böyle düşünebildiğimi bile bilmiyordum ama beni bir uçurum gibi parçalamamış olması ve tek bir gözyaşı yanağımdan aşağı akmıştı.

Darius'u mu? Ne olduğundan emin olmasam da bir şey için yalvararak fısıldadım.

Bana baktı, gözlerinde bir acı vardı ama bana sunacak hiçbir şeyi yoktu. "Ağlama," diye soludu,

beni rahatlatacağını düşünürcesine gözyaşlarımı sildi ama dokunuşundan irkildim, beni bu kadere, her ne olursa olsun terk ederken içimde bir acı alevlendi.

Biri arkamdan küfretmeye başladı ve Orion da kratere doğru sürüklenirken başımı çevirdim. Ateş büyüsü zincirleri göğsünü sıkıca sardı, kollarını yerine sabitledi ve

onu hareketsiz kılmak. Cübbeli adamlar onu ayağa kaldırmaya zorladı ve Lionel bir sihir kamçısıyla elini Darcy'nin eline bağladı.

Orion'un bakışları kız kardeşime takıldı ve sanki içinde bir şeyler kırılıyor gibiydi.

"Mavi..." diye soludu, kadın gözünü tutup başını ona doğru sallarken sanki söylenmemiş gibi görünen binlerce kelime vardı.

"Sorun değil," diye tekrar tekrar mırıldandı, adam onu kurtarmak için çaresizce çabalamaya devam ederken bile.

Darius alçak sesle, "Güçlüsün, Roxy," dedi ve dikkatimi tekrar ona çekti. “Bundan kurtulabilirsin, bunu biliyorum...”

Dudaklarım aralandı ama ben cevap veremeden, birleşmiş kanımız parmaklarımızın arasından döküldü ve önümüzde yıldız tozuna döküldü.

Omurgamdan yukarı bir ecstasy dalgası yükseldi ve nefesim kesildi, görüşüm bulanıklaştı ve etrafımdaki dünyayı gözden kaybettim.

Avucumdaki yaranın içinden gölgeler sürünerek, kayarak, damarlarımda örülerek ve etimin dokusunda bir yol açarak tırmandı. Gittikçe daha da yükseğe ulaşarak ruhuma yayıldılar, kalbime doğru yol aldılar ve içimdeki her boşluğu doldurdular.

Dudaklarım aralandı ve rüzgardaki gölgelerin tadına bakabildim, vücudumun her santimini okşadıklarını, bana sahip olduklarını, beni doldurduklarını, beni tamamladıklarını hissedebiliyordum.

En karanlık yanlarım gün ışığına çıkarken, hiç bilmediğim bir korku beni sardı. Yaptığım her korku, her nefret, yaptığım her acımasız ve çarpık şey, benim için başka hiçbir şey yokmuş gibi gün ışığına çıktı. Panik içimde başını kaldırdı ve neredeyse kendimi dehşete kaptırdım.

Ama karanlıkta yalnız değildim. Darcy'nin varlığı yanımda güçlü ve sürekliydi, gölgeler bizi ayırmaya çalışırken parmaklarımızın birleşik tutuşu sarsılmıyordu.

Sesler boşlukta yankılanmaya başladı. Kendisine katılmamız için bize seslenen bir kız. Bir tutam kahverengi saç, abanoz gözler, kan.

"Bana gel."

Onu aradım ama artık orada değildi.

"Beni Bul."

Damarlarımdaki coşku acıya dönüşmeye başladığında kalbim daha yavaş atmaya başladı. Titriyordum ama aynı zamanda yanıyordum da, gölgeler benim her şeyime sahip çıkmaya çalışırken ruhumun derinliklerine ve derinliklerine ulaşıyordu.

Kız bir anda yine karşımızda dikiliyordu.

"Kendinizi bana bırakın. Gölgelere katıl..."

Alevler şimdi daha sıcaktı, ruhumda bir yol yakıyordu ve bir yerlerde

Onların ıstırabı beni tüketirken çığlık atıyordu.

Yanamayacağımızı düşünmüştüm ama yanılmışım. Hiç böyle bir acı hissetmemiştim. Ateşten uçurumlar etime işlendi, sırtımda iki büyük çizgi çizdi, çaresizce kurtulmak için.

"Seni bu acıdan kurtarabilirim."

Karanlıkta bize uzanıyordu, gözleri gölgeler ve vaatlerle doluydu.

Ama ona ulaşamadım. Darcy hala elimi tutuyordu. Ve onun beni bırakacağından daha fazla gitmesine izin vermeyecektim.

Alevler kavuruyor, etimi kavuruyor ve hiç bitmeyen bir ıstırap seliyle içimde parlıyordu. Bir tahliyeye ihtiyacım vardı. Gölgelere gitmem gerekiyordu ama bunu yapmak Darcy'nin gitmesine izin vermek anlamına geliyordu ve bunu yapmaktansa sonsuza dek yanmayı tercih ederdim.

Saf bir ıstırap çığlığıyla öne değil geriye düştüm. Darcy onunla beni çekiyordu ya da belki ben onu çekiyordum. Gölgelerden uzaklaşmak, ateşe düşmek.

Sırtımdaki acı, içimde bir rahatlama tsunamisi gibi patladı.

Dünya yanıyor ve düşüyordu ve bir an için ne olduğunu bile anlamadım.

Ama ölmemiştim.

Uçuyordum.

Alevleri gözlerimi kırpıştırdım ve vücudunu saran alevleri içime çekerken tam ve mutlak bir şok içinde Darcy'ye baktım. Sırtından alev alev yanan kırmızı tüylerden kanatlar fırladı ve o kendini havada tutarken kalbimin yavaş atışıyla aynı anda atıyordu.

Saçları, yanımda uçmaya devam etmek için kocaman kanatlarını çırparken etrafını kamçılayan en koyu kırmızı ve turuncu tonlarda yanan canlı alevlerden oluşan kıvrımlı bir kütleydi. Alevler tenini yaladı, etini alevlere ve gözlerini karanlığa boğdu. Alevlere düşmüş bir meleğe benziyordu, sonsuz güzellikte ve sonsuza dek güçlüydü.

"Tory?" diye sordu, benimle aynı mucizeyi gördüğünü söyleyen merakla açılmış gözleri.

Hayatta kalmıştık. Üstelik Emirlerimiz de ortaya çıkmıştı. Ve biz hiç de Ejderha değildik. Bir an için ne olduğumuz konusunda kararsız kaldım, ama bilgi bana sanki başından beri oradaymış gibi geldi. Alevlerden yeniden doğmuştuk, gölgelerden yükseliyorduk sanki...

"Phoenixes," dedim Darcy'ye tam bir hayranlıkla bakarak.

Daha fazlasını kaldıramadan üzerime bir ağırlık çöktü ve gölgelerin tekrar kıvrılarak yaklaştığını hissettim.

Alevler bizden uzaklaşıp kanatlarımız geri çekilirken, gökten düşüp kız kardeşime tutunduğumda bir çığlık kaçtı.

Yere çarpmadan önce bir hava büyüsü ağına yakalandık ve biri beni kız kardeşimden uzaklaştırırken kalın bir malzeme etrafımı sardı.

Gölgeler etimin altında sürünerek onları kullanmam için can atarken, uzuvlarımdaki ağırlıkla savaştım.

"Roxy?" diye yalvardı Darius, beni göğsüne yaslarken beni sarsarak.

Başımın dönmesini durdurmaya çalışırken, bana sardığı sabahlığa sarıldım. Lionel, Stella ile heyecanlı bir şekilde konuşuyordu ve kollarının etrafına dolanan gölgeler gibi ona doğru baktım.

"Yaptık!" diye haykırdı, gözleri bu yeni kara büyüyle parlayarak. "İşe yaradı!"

Etrafımızdaki cübbeli figürler, gölgelerin onlara bahşettiği gücü deniyorlardı ve bir an için Darius'un gözlerinin arkasında da gölgelerin kıvrıldığını gördüm.

"Bırak beni," diye tısladım, kız kardeşime doğru koşarken elinden kurtuldum.

Orion elini yanağına bastırmıştı, kendi kendine mırıldanırken başı umutsuzca öne eğilmişti. Darcy ona bakmıyordu, gözleri benim üzerimdeydi.

Darius uyarılarıma rağmen yakınımda kalarak beni takip etti ve ruhumda yaşayan alevlerin derimin altında meydan okurcasına yükseldiğini hissettim. Ama orada olan tek şey bu değildi. Kalbimin derinliklerinde, gölgelerin gizlendiğini, kök saldığını ve bilinmeyen bir şeye dönüştüğünü hissedebiliyordum.

Lionel gözleri güç ve başarıyla parlayarak bize doğru yürüdü.

Darius ve Orion için "İkiniz de bunun bir parçasıydınız," dedi. "Artık Beşinci Elementi de tutuyorsun. Yani anlatabileceğin kimse yok ve artık bize meydan okuma şansın yok. Bize gölgelerle bağlısın ve seni asla bırakmayacaklar."

"Onlar hakkında ne?" diye sordu Darius, beni ve Darcy'yi işaret ederek.

Lionel'ın bakışları üzerimizde gezindi. "Yapmalarını istediğimiz şeyi yaptılar. Onlar sadece gölgeleri bize yönlendiren araçlardı ve hatta ölümlerini örtbas etme zahmetinden bizi kurtardılar. Onları Akademiye geri götürün, artık onlara burada ihtiyacımız yok."

Orion ve Darius birbirlerine karanlık bir bakış attılar ama ikisi de cevap veremeyecek kadar yenilmiş görünerek cevap verdi.

Lionel, Darcy ve bana parmaklarını şaklattı ve ben de gözlerimi yavaşça ona kaldırdım.

"*Bir zamanlar burada olduğunu unutacaksın.*"diye emretti, sesi beni çelikten dövülmüş kelepçelerle bağlayan Zorlama ile kalınlaştı. "*Emirlerinizin ortaya çıktığını bilmek dışında bu geceye dair hiçbir anınız olmayacak. Gölgeleri unutacaksın. Ve beni gördüğünü unutacaksın.*"

Büyü ona nüfuz etmeye çalışırken Darcy yanımda nefesini tuttu ve emirleri beni de sıkılaştırırken çaresizce ona baktım.

Ama onun Zorlaması anılarımı değiştiremeden, alevler gözlerimin önünde dans etti.

aşılmaz bariyer Zorlama esintiyle kayıp gidene kadar büyüsünün gücüne karşı yandılar. Darcy'ye aynı şeyin az önce başına geldiğini söyleyen ama ağzımı kapalı tutan bir bakış attım.

Lionel, Darius'un kucağına bir kese yıldız tozu attı ve sessizce kaldırdı.

Lionel, "Onları Akademi'ye geri götürün," diye emretti. "Hatırladıklarına dair herhangi bir işaret varsa bana haber ver."

Uzaklaştı ve Darius avucuna bir avuç yıldız tozu çekti. Havaya fırlatmadan hemen önce gözlerime baktı.

"Üzgünüm," dedi nefes nefese. Ve biz yıldızların pençesine düşerken dünya kayıp gitti. Darius Acrux üzgün müydü? Kelimenin anlamını bilmiyordu. Ama yaptığı şeyden sonra, bizi ailesinin psikotik ritüeline sokarak hayatlarımızı riske attıktan sonra, tanımı öğrenmesini sağlamayı planladım.

O üzgündü?

Henüz değildi.

Bir sonraki kitap gelir gelmez haberdar olmak ister misiniz?

ŞİMDİ VIP MAİL LİSTEMİZE ÜYE OLUN!

ABONE OLMAK İÇİN TIKLAYIN

Zodiac Academy: The Reckoning'i Beğendiniz mi?

O zaman lütfen bir inceleme bırakın!

iyi okumalar

Amazon

Her inceleme, dizinin daha yükseklere çıkmasına ve yeni okuyucular bulmasına yardımcı olan bir balon gibidir. İçin bağımsız yazarlar, bu inanılmaz derecede önemli bir şey ve çok, çok şey ifade ediyor.

Susanne ve Caroline'den teşekkürler :)

CAROLINE PECKHAM VE SUSANNE VALENTI'DEN DAHA FAZLA BİLGİ

Bir sonraki kitabı beklerken, neden diğer kitabımıza dalmıyorsunuz?

KOMPLE serisi:Vampirler Çağı Efsanesi ?

Tamamen farklı ama tamamen alıngan iki ikiz, dünyanın hükümdarlığıyla karşı karşıya.

Amerika'nın kontrolünü ele geçiren vampir prensler.

Biri acımasız bir avcının elinde, diğeri ise kraliyet vampirlerine gönderildiğinde, acımasız adamlara yenik düşerek hayatta kalacaklar mı?

birbirinin can düşmanı..?

TAM Yedi Kitap Serisi Kindle Unlimited ile ücretsiz

Hemen kapmak için buraya tıklayın!

CAROLINE PECKHAM'IN KİTAPLARI

DOĞA DIŞI ZORBALAR VE CANAVARLAR

(SUSANNE VALENTI İLE ORTAK YAZILMIŞTIR)

ZODYAK AKADEMİSİ: BİR AKADEMİ ZORBALARININ KÖKENLERİ SERİ)

ZODYAK AKADEMİSİ: UYANIŞ

ZODYAK AKADEMİSİ: RUTHLESS FAE

ZODYAK AKADEMİSİ: HESAPLAMA

VAMPİRLER ÇAĞI DEstanı (SUSANNE VALENTI İLE ORTAK YAZILMIŞTIR)

Ebedi Hükümdarlık

Ebedi Gölge

Ebedi lanet

Ebedi Yemin

SONSUZ GECE

Ebedi Fırtına

SONSUZ AŞK

VAMPİR OYUNLARI ROMANLARI

VAMPİRLER OYUNU (DİZİSİN ÖNCESİ -ÖZGÜR)

– POSTA LİSTEMİZE ÜYE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSİZ!

ABONE OLMAK İÇİN TIKLAYIN

VAMPİR OYUNLARI: 1. SEZON

V OYUNLARI

V OYUNLARI: MEZARDAN TAZE ÇIKTI

V OYUNLARI: ŞAFADAN ÖNCE ÖLÜ

VAMPİR OYUNLARI: 2. SEZON

KURT OYUNLARI

KURT OYUNLARI: GÖLGE ADASI

KURT OYUNLARI: KESİLMİŞ KADERLER

VAMPİR OYUNLARI: 3. SEZON

AVCI DENEMELERİ

HUNTER DENEMELERİ: INTO the Dark (YAKINDA)

ISAAC SERİSİNİN YÜKSELİŞİ

SÜRÜNEN GÖLGE

KANAN KAR

DÖNÜŞÜM

AĞLAYAN GÖKYÜZÜ

ARIZA IŞIK

ISAAC ROMANLARININ YÜKSELİŞİ

DÜŞEN ATEŞ (BÖLÜM BİR)

DÜŞEN ATEŞ (İKİNCİ BÖLÜM)

Yaklaşan sürümlerimden haberdar olmak istiyorsanız VIP'ime katılmanızı çok isterim mail listesi.

ABONE OLDUĞUNUZDA ÜCRETSİZ KİTAP!

En son bilgileri ve daha fazlasını www.carolinepeckham.co adresinde bulabilirsiniz. M

Gel ve Facebook'ta merhaba de ya da

Twitter'da beni takip et @carolinepeckha M

Veya Goodreads'teki sayfamdan esinti

SUSANNE VALENTI'NİN KİTAPLARI

CAGE OF LIES SAGA:

zincirlenmiş

bağlantılı

Kırık

Ciltli

Özgür

CAGE OF LIES NOVELLAS:

Kesme Cam

köz

KUSURLU TOPRAK DESTANI:

Etkilenmiş

değiştirilmiş

Uyarlanmış

Gelişmiş

VAMPİRLER DESTANININ ÇAĞI:

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Ebedi Hükümdarlık

Ebedi Gölge

Ebedi Lanet

Ebedi Yemin

sonsuz gece

Ebedi Hikaye M

Sonsuz Aşk

DOĞA DIŞI ZORBALAR VE CANAVARLAR

(Caroline Peckham ile birlikte yazılmıştır)

Zodiac Academy: Bir Akademi Zorbasının Kökenleri (Serinin Öncesi Bir Kısa Roman)

Zodyak Akademisi: Uyanış

Zodyak Akademisi: Hesaplaşma

Yeni sürümler hakkında en son bilgileri ve daha fazlasını şu adreste bulabilirsiniz:

www.susannevalenti.co M Facebook'ta

Susanne'yi ziyaret edin Kitaplarını

Goodreads'te TBR'nize ekleyin